

رومان

سهردهمی گریانی بملیس

منقذی اقرأ الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

جهبار جهمال غهريه

www.iqra.ahlamontada.com

بۆدابه زاندىنى جۆرمها كتيپ: سردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

پدای دانلود کتابهای مختلف مراجعه: (منتدی اقرا الثقافی)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردی ، عربي ، فارسي)

سەردەمی گریانى بەلقیس

ENDÉŞE

ناوەندی باڵاگردنەوهی ئەندێشه

ناوەندی پۆشنبیری و هونەریی ئەندێشه

بەرپۆهەبەری گشتیی ناوەند: ههزار مه جید

بەرپۆهەبەری چاپ و بلاو کردنەوه: سیروان مه حمود

ناوەندی پۆشنبیری و هونەریی ئەندێشه - ناوەندی باڵاگردنەوهی ئەندێشه

سلێمانی - شەقامی مەولەوی - تەلاری بازرگانیی سێروانی نوێ - نەهۆمی چوارەم

<http://www.endeshe.net>

andesha.library@yahoo.com ● andesha@outlook.com

<http://www.facebook.com/Andeshalib>

07501026400

سه‌رده‌می گریانی به لقیس

جه‌بار جه‌مال غه‌ریب

ناوی کتیب: سرده می گریانی به لقیس
ناوی نووسەر: جەبار جەمال غەریب
بابەت: پۆمان
نیگاری بەرگ: ئەمین زەکی بەگ
تۆبەتی چاپ: یەکەم ۲۰۱۸
چاپخانە: ئەندێشە
تیراژ: (۱۰۰۰) دانە
نرخ: (۸۰۰۰) دینار
ژمارە ی سیاردن: لە بەرپۆوە بەرایەتی گشتیی کتیبخانە گشتیەکان
ژمارە (۱۳۱۰) سی سالی (۲۰۱۸) سی پین دراوہ.

نیگاری بەرگ لە ئەرشیفی بنکە ی ژینەوہ وەر گیراوە

مافی ئەم کتیبە پارێزراوہ ©
بەبێ رەزامەندی ئەندێشە، هیچ لایەنیک رینگە پیندراو نییە بۆ لە بەرگرتنەوہ ی
ئەم کتیبە، جا گەر بە شیوہ ی ئەلکترۆنی، کاغەزی، وینەیی، دەنگی، یان ھەر
شیوازیکی تری لە بەرگرتنەوہ بیت.

پيشكەشە بە بابم...
كە وەك زەنگيانە بەسەر تەواوى پۇمانەكەدا بلاو
بۆتەوہ...
بەبى ئەوہى لەناويدا ژيابى...
جەمال غەريب دنيا بى تۆ بەتالە.

یہ کہم جار بوو ناوا بیپرس له مالئ بیتہ دهرئ، پرس به کہس نه کات و ریگا بگریته بهر، نهک بو بازار و مالہ خزم و سهردان، نا. بیتہ دهرئ و راست ریگای گهراج بگریته بهر. بهلقیس به دهگمن به تهنها هاتوته بازارپیش، ئه و نهک مال و سامان هموو شتیکی به مولکی میزده کهی دهزانی به خوشیییه وه.

ئهو ئیستا هیچ نابینئ ریگایه کی قیری رهش و وژهی ترومبیل له گویدا دهرزینگیه وه. هاوسه فه رهکانی به دهنگی بهرز قسه دهکن و پئدهکنن و جگه ره دهکیشن. دهشی هاواریان کردبئ و گریابیشن، بهلقیسی مهلا محمه دی میزان، ئاگای له وان نییه و وهک پشکو داگیرساوه، بهلام له ناخی خویدا.

ئیستا ئهو له شار و ولات و زهمین دابراوه و تهنها بیر دهکاته وه، ئهو هیی ئه وه نییه ههر و سووک و ئاسان فرئ بدریته ناو کیشه یه کی و ا قورسه وه، تا ئیستا که ته مه نی

چلوحهوت سالی ته واوه هرگيز هينده تنها و بيچاره و
غمگين نه بووه.

”خوشکم له کوئی داده به زی؟“

ئو و ناگای لی نییه. دهنگه که ده بیستی، گه یشتوونه ته ناو
شار، جا ئو ده پرسى، ”ئیره هه ولیره؟“

”به لی، نه توت له کوئی داده به زی؟“

”شهست مه تری له کوئییه؟ وتیان له ویوه، به دهسته راستدا،
ده چپته... لای ئا، شوینیک به ناوی سهیداوا.“

”ئو شه قامه دریزه شهست مه تریه، باز نه بییه، کوئی
شهست مه تری، زانیمان، کوئی سهیداوا؟“

”هر لای ته نکیه که ی سهیداوا.“

شوفیره که وهک دۆست و ئاشنا سهیریکی کرد و گوتی،
”ناسانه.“

هر لای ته نکیه که دابه زی، یه کم ئاشنای به لقیس
له هه ولیر، ئاو بوو، خو که سیش تا ئیستا له نیازی ئاو
تینه گه یشتووه. چند بهرد و بلوکیک له سیبهری ته نکیه که
دانرابوون. خهت و هیلی سپرسکین و دامه. له سهر بلوکیک
دانیشت. بهوردی روانیه کۆلان و ده رگاکانی ده وروپشتی،
چند کهس هاتن و چوون، له وسه ره وه کچیک هات، قژی
کاری بریبوو، زهره بوو، باا ده بیرد. هه ستایه پی، له دل وه
تاسا و دلخوشیش بوو، چاوه ری نه بوو و زوو بیدوزیته وه
(هه وه، رۆیشتنه که ی، سنگی له پیشی، هه نگاهوی گه وره ی،
هه وه، خو یه تی، ئه وه قژه زهره که یه تی) کچه که راست به ره و
پرووی ئه وه هات، له جۆگه له باریکه کهش په رپیه وه، به سهر
کارتۆنی دامه و بهرده کاندای هه نگاهوی هه لینا، ئه وه هر وا

حەپەساو تەماشای دەکرد. تێپەری، بێ ئەوەی سەیری بکات تێپەری. کچەکەى ئەو چاوەکانى سەوزن، سەوزىكى قوول، ھەو نەبوو ھەر وا دانىشتەو. ئەو بەھەلەچونەش فیتکایەتیەکی بە دلیدا ھینا، با ھەویش نەبووبى، خۆ ئومىدىكى پى دابوو، لەوسەرى کۆلانەکە تا لای کارتۆنەکان ھەناسەى کچەکەى بۆ ھینا.

ئەھرىمەنىک، جادووئىک دەستى وەشاندوو و پەنگى چاوەکانى گۆرپوھ بە قاوھىیى تۆخ. ئاخ دوو چاوى سەوز چەند بىئومىدى کردوو. پىنشتىش ئەو حەزى لى بوو کچەکەى وەک خۆى چاوەکانى زەرد بن، زەردئىک کەمالى حاجى بەکرى مەلگەنى شىتوھارکردوو، لەو پۆژەوھى چاوى پى کەوت، نەیتوانى فەرامۆشى بکات، دەستى کارى نەگرت تا بەتەواوى دلئى داگیر کرد، تا نەخواست و نەىگواستەو، ئۆقرەى نەگرت. لەو کاتەدا بەلقیس مووچرکىكى پىندا ھات و گوئى لە دەنگى مێردەکەى بوو، ”من بەرگەى ئەو گریانەى تۆ ناگرم، بەسە، کورپەکانىشت شىت کرد.“

”ناتوانم، ناتوانم تازە بەشى من ھەر گریانە.“

کەمالى حاجى بەکرى مێردى، ئەو پۆژە نەبووست پى بلى، ”ھىشتا گریانى قوولئى تۆ ماوھ“ نەىوت گریانەکەت ھەلگرە، نەىوت جارئ چیت دیوھ. نەىوت تۆ دەبى بگریەى و تا قىامەت نووکەت بى.

بۆ خۆیشى نەیدەووست ژنەکەى بگریا، خۆ ئەو ژنەکەى خۆى لە دلى خۆشتر دەووست، لەسەر ئەو خوئىنى پڑاوھ. ھەموو دنیای بە ژنەکەى گۆرپىوھ و خۆیشى بە براوھ دەزانى. خزمەکانى پىیان وتبوو، ”تۆ تازە ھەموو شتىکت

دورانہ، ”ٹھویش و تبووی، ”من بہ لقیسم برده وہ،“ لہ دلی
 خویدا ٹھوہشی بؤ زیاد کردبوو ”دنیا بؤ ٹیوہ و بہ لقیس بؤ
 من.“ کہ مالیش راستی دہ کرد، دنیا بؤ ہر کہ سہو راستیہ کہ،
 بؤ کہ مالیش بہ لقیس بوو، بؤ ٹھو دنیا یہ کہ راستی تیدا
 بوو، ٹھویش بہ لقیس بوو، بہ لقیسیش رھونہ قینک، ٹاویکی
 پرسنگدار لہ چاوہ زہردہ کانیدا بوو، ٹھو رھنگش بہ سہر
 تہ واری پینست و جیلوہی جہستیدا بلاو بیڑوہ. تاقہ کیشہی
 ٹھوہ بوو، ٹھو سالہی بہ لقیسی گواستہ وہ نہیدہ توانی مال
 جی ہیٹی. دہستی لہ کار گیرنہ دہ بوو، ہموو شتیٹک ببوہ
 دہنگی بہ لقیس و بانگی دہ کرد. کہ مال حہوت دانہ سال لہ
 بہ لقیس گہورہ تر بوو، بہ لقیس پرسیی، ”چؤن بہ نیگیاہ کہ
 عاشقم بووی، خؤ جاری نامناسی؟“

کہ مال وتی، ”من کوپی حاجی بہ کری بہ زازم، تہنہا
 کوپہ بہ زاز دہ زانی بہ نیگیاہ کہ ٹاوریشم لہ تہ واری قوماشی
 دنیا جیا بکاتہ وہ، ٹاوریشمیک کر مہ کہی لہ دروست کردنیدا
 گیانی دابی. ٹھو قوماشانہی لہ ٹاودا ناچنہ وہ و تینک ناچن،
 دہ گمہ نن.“

بہ لقیس و ہک ٹھو حہزی لہ و قوماشانہ نہ بوو رھنگیان
 دہ چڑوہ، بہ لام لہ و ہدا لہ یہ کتر جیا بوون، بہ لقیس حہزی
 لہ عہ شقینک بوو، نہ کہ رھنگی بؤ خویشی لہ دلدا بتوایہ تہ وہ.
 ٹھوانہ بہ سہر چوون، ٹھو ٹیستا لہ دلی مندالہ کانیدا تواوہ تہ وہ،
 ہر بہ شہی لہ دلی یہ کتکیاندا، ہمووشیان لہ دلی ٹھو دا،
 گہورہ کہ یان بہندی دلی برد و ٹھوی دیکہ یان شادہ مار، یہ کی
 دیکہ یان رھگی خوینھین، کچہ چاوسہوز و قڑزہردہ کہی،
 کولمہ پان و ددان ہر وا توزیک کہ رویشکانیہ کہی، ہیچی

بۆ نە مابۆوه بیبا، ئەو دواى پینج برا هاتبوو، دوامندالی بوو، براکانى لە تیرى، بەشى خۆیان لە دلى بردبوو، ئەو تەنها رەنگى دلى بۆ مابۆوه، رەنگەكەى بردبوو، رەنگەكە و بەس. بەبى ئەو رەنگە گەش و ئالە پارچەکانى دیکەى دلى، ئەو پارچانەى کەوتبوونە لای هەر پینج براىەكەى، دەپزین و بۆگەنیان دەکرد، بەبى ئەو خوشکە هەنگوین و تاقانەیان، دلى براکانیشى بپرەنگ و خامۆش دەبوو، براکانى چى دیکە نەیاندهتوانى بەندى دلى دایکیان بن.

بەلقیس هەرگیز بە خەيالیشیدا نەدهات پوژیک لە پوژان بەلای ئەو تانکیه ئاوه دا تپه پیت، هەرگیز ئەو ناوهى نەبیستبوو، سەیداوا، هەر وا بیرى بۆ ئەوه چوو کە سەید ئەو شۆینەیان ئاوه دان کردبیتەوه. ئیستا شتیکی لى دەزانى، ئەو چاودیزیى مالکی دەکرد، مالیک و بەس، کۆلانەكەیشى دیارى کردبوو، ئا، ئەوهى دەستەراست، تاک دەرگایه، ئەو هەر وا سەیری کۆلانەكەى دەکرد، کوریک لەسەرى ئەو سەرەوه پەیدا بوو، پەشتالە، قژرەش، تۆزیک باریکە لە و بالابەرز. ئا هەوه، ئەوه ئەوه، ئەو گەردەل و لولهیه کە بەدوایدا دەگەپنم. دۆزیمەوه، درۆیه هەموو قسەکانیان درۆیه، ئەوه تا هاتۆتەوه ئیره، ئەوه تا بە چاوى خۆم دەبیینم.

بریارى دا جارێ نەجوولئى و هەر لە شۆینتى خۆیهوه لەو هەتیوه سەرچەورە بپوانئى. تا دەگاتە مالى خۆیان،

"با بچیتە ژوورئى، جا بەتەواوى هەم لە خۆى و هەم لە مالهەکیان دلتیا دەبم کە خۆیهتى، ئەو کات بەدوایدا دەچم، لە دەرگا نادەم و یەكسەر دەچمە ژوورئى، تەنها من دەزانم چى دەبیینم."

خہریکہ شاگہشکہ بی، ٹوہتا، ٹوہتا کچہکھم، ٹوہتا
چاوه ہزار پھنگہکانی، کولمہ پان و خہر و گوشتن و
بہبریقہکانی، قڑہ ٹالٹوونییہکھی:
”خودایہ تہنہا یہک جاری دیکہ دہست بہو قڑہ نہرم و
ٹاوریشمییہیدا بینم۔“

ہر لہبہر ٹوہ قڑہی، باوکی ناوی ناوہ گہنہشامی،
گویہ قڑی وک ٹوہ تالہ باریکانیہ دہوری گہنہشامیہکھیان
داوہ، ٹوہش ہر لہبہر نہرمییہکھی۔

”ٹا دہچمہ ژووری و خؤم گران دہکھم، توزیک
بہخہمباری و ہندیک بہ گلہیی و سہرزہنشٹیہوہ تہماشای
دہکھم، بہلام دہزانم ٹوہ کہ سہری بہرز کردہوہ و منی
بینی (پووناکیہک لہ دلہوہ ہاتہ سہر پوخساری)، ہر
بہئاستہم قڑہ شل و خاوہکھی لہسہر چاوی لا دا، یہکسہر
ہاوار دہکات، وک مندالہکھی جاران ہاوار دہکات،
'دایکہ، دایکہ بہساقہی پٹلاوہکانت بم' وک با بہرو
پووم دی۔“

بہلقیس دلی، ناخی دلی کچہکھی خوی دہناسی، لہ
بہرچاوی بی یان دوور بی، لہ بہرچاوی بی یان لہ بنی دنیا
بی، دہزانی دلی چؤن لیدہدات۔ بہپہلہ، خیرا و سہرلیٹھیواو،
یان ٹارام و لہسہرخؤ۔

کورہ ہتواش ہتواش سہر دہکھوئی، باریک و قڑشؤرہ،
ہوہ، دلنایہ ہوہ، راستہ ہرگیز ٹوہ کورہی نہدیوہ،
نایناسی، ٹاشنای نییہ، ہر پرسویہتی و گہراوہ، ناوونیشان
و شیوہ و رقیشتن و ہموو شتیکی لہبہر کردوہ، ٹا ہوہ،
ٹوہتا وردہوردہ دی،

”با ھەر بچىتە ژوورئ، راست لەدواى ئەو ئەچم، نا وەك
كەمال ناکەم، وەك كورەكانىشى ناکەم، ھەموويان سەرشىت و
توورە و ھەلەشەن، بۆ ئەو نەبەن لە كارىكى ئاوادا لەگەلت بن.“
كەمال و كورەكانى تەنھا بېوونە ھەرەشە و جنيو،
جنيويان بە كچ و توخمى كچ دەدا، وەك بۆ خويان فرىشتە
بن و دليان نەبى. جنيويان بە گەنج و عەشق و برادەرايەتى
و وەفا و جوانىش دەدا، جنيو بە ھەولتەر، كەمال و تېووي،
”كەس نەما، ھەولتەرى ھەيائى من بەرئ! ھىچى پى ناليم،
ھەر ھىچ، پىلاوھ بۆگەنەكانى دەخەمە سەر تەپلى سەرم، من
قوربانەت ئەبم.“

كە چاوى كەوتېووە سەر بەلقيس توندتر و تېووي،
”ئاخر ئەوان زىرايان نىيە، شارەكەيان يەكپارچە بۆگەن و
زىلە، پىلاوھ گواوييەكانى دەخەمە سەر تەپلى سەرم، ماچيان
دەكەم، دەبم بە نۆكەر و بەردەستيان، بەس با بېدۆزمەو، با
بەس دەستم بىگاتى، بۆخويان نا، گەرەكەكەيان نا، ئەو شىخ
و منارە و قەلا نەگريسەشيان پىتوھ دەسووتىم.“

بەلقيس سەرەتا ھىچى نەگوت، نەيگوت كەمال و سبە،
نەيگوت بېبېرەو، نەيگوت ھەموو كەس باسى عەشق و كچ
و خۆشەويستى بكات، تۆ مەيكە، تۆ وسبە. نەيگوت كەمال
واز بىنە با دەمت خوار نەبى، نا. بە پىنچەوانەوھ قسەكانى
ھەندى جار بەشىك لە توورەبىيى ئەويشيان خا و دەكردەو،
لە دلەوھ دەيگوت ھەقىەتى، ھەقىەتى خيانەتى لەگەل كراو،
كوژراو، لە ناخەوھ كوژراو، لە ناخەوھ نەزىفە، مافى
خۆيەتى ئەويش ھەقى خۆى بكاتەو، لە تاريكىدا كچەكەى
خۆى خەنجەرى لى داوھ.

راستہ کہ مالیش عاشق بیو، عاشقی بہ لقیس بیو، شیت
بیو، برادرہ کانی گوتبوویان،
”عاشقی چی! کہ مال شیت شیت بوہ.“

مہردانہ ہات داوای کرد و نارامی گرت، بہرگہی تف و
شہقی گرت، بہرگہی جنیو و سووکایہ تی گرت، بہرگہی
ہہرہشہ و لیدانہ کانی گرت، بہرگہی چہ قوی ناموزا
شہ لاتیہ کہی بہ لقیسی گرت و وازی نہ ہینا. تاخر دلداری
کورد دہ بی بہرگہ بگری، بہرگہی لیدان و جنیو و ہہرہشہ،
ئوہ دیاری و پاداشتی خوشہ ویستیہ، ہہموو لہ پیناؤ
دلدارہ کہی، خوشہ ویستی لہو ولاتہ دا بہ خوینوہ دہ خوری،
خوی سہر برین، خوینہ کہ جنیو و سووکایہ تی و ہہرہشہ یہ.
کہ س نہ بوہ ہہر ئاوا سووک و ئاسان خوشہ ویستی بہ بی
خوی خواردی.

کہ مالیش خواردی، ئوہی خوا پنی خوشہ خواردی،
بہرگہی گرت و نارامی گرت، تا گہشت، تا بہ بہ لقیس
گہشت. ئوہ تا ئیستا بزماریک چوتہ بنپنی کہ مال، بزماریکی
ژہنگاویی دریز، لہ بنی پنی راجوہ، تا سہر دل، تا سہر
دلی سمیوہ.

”خوزگہ سہد خوزگہ ئوہ نندہ دریز بایہ دلیشی کون
کردبا.“

کہ مال وای گوتبوو. گوتبووی،

”خوزگہ ئوہ دلہ نہ فرہ تیہی کون کردبا، تا ئوہ رۆژہ
نہ بینم، تا ئوہ رۆژہ نہ بینم کہ شیرپہنجہ و ژہرہ ماریش ناو
بنین خوشہ ویستی.“

کہ مالیش راستی دہ کرد، خہبریکی ئاوا، نہ گولہ یہ

بیگریه‌وه، نه نه‌خۆشییه چاره‌ی بکه‌ی، نه مردنه سه‌بووریت
بئ، ئەو هه‌واله‌ هه‌چیان نییه و هه‌موویانه.

به‌لقیس له به‌رچاوی ئەوان وا نه‌بوو، یه‌ک تاقه قسه‌شی
به‌کچه‌که‌ی نه‌گوت، هه‌ر که خه‌به‌ره‌که‌ی بیست، کونیک،
کانییه‌ک له چاویدا ته‌قی، به‌ جۆگه‌له فرمیسک پ‌ژایه
سه‌ر کولمی، به‌ ته‌شت فرمیسک پ‌ژایه ناو کۆشی، به
لافاو فرمیسک پ‌ژایه ناو حه‌وشه‌ی ماله‌که‌یان، به‌ پ‌ووبار
فرمیسک پ‌ژایه ناو گه‌ره‌که‌که‌یان. بۆ یه‌که‌م جار که‌مال
به‌رامبه‌ر فرمیسکه‌کانی به‌لقیس ته‌سلیم نه‌بوو، دلێ نه‌توایه‌وه
و ژنه‌که‌ی نه‌لاوانده‌وه، به‌لکو چاوی سوور و ده‌نگی پ‌ر بوو،
بالێ به‌لقیسی گرت و گوتی،

”ئەو فرمیسکانه کۆتاییی پئی بینه، ئیستا نا، کاتی گریانت
زۆره، کاتی گریانت کۆتایی نایه‌ت، ده‌بئ سه‌رده‌میک به‌ ناوی
گریانی تۆوه بکری، ئیستا نامه‌وئ که‌س بزانی، نامه‌وئ وا
زوو ئاب‌رووم بچئ، نا، نامه‌وئ که‌س به‌ته‌وسه‌وه پیم بلئ،
'پیم ناخۆشه، بۆ مه‌سه‌له‌ی کچه‌که‌ت پیم ناخۆشه،' نا ئەوه
من نیم به‌رگه‌ی شه‌رمه‌زاریی کوره‌کانم بگرم، ئیستا ئەو
فرمیسکانه بگروه‌وه کاتی گریانت زۆر ده‌بئ.“

ئەو نه‌یتوانی، به‌لقیس نه‌یتوانی فرمیسکه‌کانی بگریته‌وه،
خۆ به‌ده‌ست ئەو نه‌بوو، خۆ به‌ قسه‌ی ئەو نه‌ده‌پ‌ژا، هه‌ر
وا وه‌ک که‌له‌ی سه‌ری بووبیته‌ زه‌ریای سه‌رشیت، بووبیته
ئوقیانوسی ئەتله‌سی، چاوه‌کانی ببونه تافگه‌کانی نیفادا،
فرمیسکی ده‌باراند، ئەو ده‌یویست یه‌ک تاقه فرمیسک
نه‌پ‌ژئ، ئەو ده‌یویست کچه‌که‌ی ده‌ست بکه‌ویته‌وه و به‌و
قژه زه‌رده‌ی که‌ حه‌یای ئەوی بردووه، تا دوکان رای کیشئ

و لہوئی فری بداتہ ناو دہریاچہ کہوہ، تا ماسیہ کان بیخون
و ناسہ واری نہ میتنی، لہو چاوہ پرتہ شہرانہی کہ مالہ پزگاری
بیہی.

ئو لہوہ توورہ تر بوو بگریا، ئو لہوہ گرگرتووتر
بوو بگریا، سینگی لہناوہوہ رادہ ژا، کہچی ئو فرمیسکہ
نہ فرہ تیئانہ نہوہستان و نہوہستان.

رقی لہ خوی ہستابوو، رقی لہ فرمیسکہ کانی، لہ چاوی،
نابئی بو کچیک سیلہ و سہرشیت بگریہی، بو کچیک بیر
لہ دایکی نہ کاتہوہ، تہنہا بیر لہ ہوہس و ناوگلی بکاتہوہ،
ئاخر کہ کچیک کہ تنیک دہکات، قاچی دہترازی، ئوہ دایکی
دہکہ ویتہ مہنجہ نیقی لومہ و تانہوتہ شہرہوہ. ئوہ دایکہ
دہکہ ویتہ بہر ہیرش و جنیو، ئوہ دایکہ دہ بیتہ نیشانہی
تیری ہمووان، یہک راستیش بو دلی، بو ناوہ ستوسوزی.
بہلقیس ہم بو کچہ کہی دلی شکابوو، ہم ہمووان چاوی
سہرزنشتیان لہو بوو. ترسابوو، لہ کہ مالیش ترسابوو، لہو
پستہ پرہرہشہ و گومانہش ترسابوو،

”جاری مہگریہ، کانت زور ئہ بی بو گریان،“ پئشی وتبوو،
”ہوی گرینگرت ئہ بی بو قژرنینہوہ.“

ئاخر ئو کہ مالی باش دہناسی، پیایو ہرہشہ و گوپرہشہ
نہبوو، پیایو کہ تن و کہ تنبازی نہبوو. مہبستی چیہ؟ چہ
لہن سہرہ؟ چہ ہوالیک دہزانی؟

بہلقیس باورپیشی نہ دہکرد کچہ کہی پستی لہو کردہی،
پستی تی کردہی و ئوہی خستیتہ بہر گہردہ لوول، خو
کچیک سادہ و ساویلکہ نیہ، خویندوویہ تی و ئوہ خہریکہ
زانکو تہواو دہکات، ئو ہموو ماموستا زانا و دانایہ

دەرسیان پێ وتوو، نا شتیک هەیە ئەو وا ناکات، نهنینیەک هەیە، سیحریکی لێ کراوه، دەنا ئەو دلی بەسەر دایکیەوه دەر دەچێ. دەبوو کەس نا، بەلقیس بیزانیایە، هیچ سیحریک جگە لە عەشق و شیتبوون دلی کچ هەلاھەلا ناکات. ئاخر ئەوان وا نەبوون، چەند جار، بەگەورەبیش بەلقیس سەری کچەکە ی خستبوو سەر پانی خۆی، بەند و گۆرانیی بۆ وتبوو، "زاوای خۆم لە تیشکی هەلەدەکیشم، ناهێلم حەوت پۆژان لە مائی بێتە دەری، بە شانی خۆم ئاوی بۆ دەکیشم. کورپیک بێ هاتبی لەگەڵ باران و تەرزە، بە براکانی بلیم خۆشەویستی میزدی کچە تاقانەکەم بۆ ئیو فەرزە."

دیسانەوه سەرنجی کورپە باریکە، رەشتالە، قوپاوەکە ی دا، دیسان گوتیەوه هەوه، خۆیتە، ئەوەتا دەموچاوی هەمووی زیپکە و کونکونە، دەلێی ئەهریمەن دەستی لێ وەشانوو، بەراز پێیدا رەشاووتەوه. راستە خەمی هەموو دنیا لە ناوچاوانی دایە، دەردی دنیا بە رۆخساریەوهیتە. ئەو وای بیستبوو، ئەوەتا واشە، کەمیشیان وتوو، "کرمی رەشی پیس."

کورپە بێ خەیاڵ دەهات، با، قزە چەورە رەشەکە ی دەلەراندەوه. پانتۆلیکی رەشی فشی لە پێ بوو، بلوزیکی ملداری دیسان رەش. بەلقیس دلی بوو هەوه، ئەو سەگە یە "کەمال حەقیەتی، ئەو پیاوێ خانەدانە، کورپە نازدارەکە ی

حاجی بہکری مہلکندی، کوہی بہزازہ بہناوبانگہکھی سلیمانی بکہویتہ داوی ئہو ہہتیوچہیہ! ئاخ کچ چؤن پیاو پيسوا دہکھی، ئہگہر تۆ نہبی، ئہگہر دلہ میتشکھی تۆ نہبی، بؤ ئہو ہہتیوہ دہتوانی سلویش لہ کہمال بکات۔“

بہلقیس سہرہتا پیوی وا بوو، ئیستاش خہریکہ ہہر وا دہکات، راست بہرہو پووی بروات، ناوچاوی بکاتہ تف، پیوی بلی،

”ہہتیوی کۆتربازی حیز، نہخۆشی دلگوشراو، میٹش و مہگہز و ماخۆلیا، کہست نہدۆزیہوہ، بہسہر ئہو نوورہی دلی منہوہ نیشتیہوہ۔“

نا ئیستا نایہوی وا بلی، چاوہری دہکات بجیتہوہ مالی، جا بہتہواوی دلنیا دہبی ئہو گہمژہیہ، لہداوی ئہو راست دہچیتہ ژووری، ہاوار دہکات، قژی خۆی دہرنتیہوہ، ئہو گہرہکہیان دینیتہ سہیر. ئہوہشی پی باش نییہ، وا ناکات، ہیمن دہوہستی و چاوہری دہکات کچہکھی نیشان بدہن. نا، ئہوہش نا، دہپاریتہوہ و بہسہر پتلاوہکانیاندا دہکہوی. نا، ہیچ ناکات و ئارام وک میوانیکی ئاشنا سلو دہکات. نا، شیواوہ نازانی چی بکات. ئہو کاتہ کہ چوہ ژووری دہزانی.

بہلقیس دہردی دیبوو، زوریش، بہلام لہ ہیچیان تہنہا نہبووہ. جاریک عہشق پیش کہمال، قژی زہردی ہہتیوویکی باریکہ ہہلی خہلہتاند، چاکیشی ہہلخہلہتاند، جا کچ تہنہا ئہو کاتانہ ژیاوہ کہ ہہلخہلہتاوہ، کورہ ناسک و قژدریز و سپیکار بوو، ئاخہر کچ نییہ ئہو کورہی دیبی و عاشقی

نہ بووبی، دہنگہ ناسکہ کہی، سہد جار قژی بؤ لادا و چاوی
لی داگرت ئو ہہ تیوہ، نہ سہرنجی دایہ و نہ وہلامی
دایہ وہ۔ ہہر ناوی ہاتبا، بہ لقیس سہد جنیوی شیرینی پی
دہدا، تانہ و توونی دہاویشت، بہ لام درق، لہ دلہ وہ عاشقی
بوو، عاشقی ہہ موو شتیکی، ہہ تا عاشقی ئو پیلوانہ ش
بوو کہ ئو ہہ تیوہ یاری پی دہ کرد۔ بہ وہ تہ واو نابی، ئو
ہہ تیوہ دوو عہیبی ہہ بوو، یہ کہ میان زور بہ لارولہ نجہ و
ژنانہ بوو، دلی بہ لقیسی بہ تہ واوی پر نہ دہ کردہ وہ۔ دووہم
ئو ہہ تیوہ لووسکہ لہ سہد دؤست و دہنکی ہہ بوو، بہ لقیس
لہ لای دہستہ خوشکہ کہی و تہووی، ”ئوہی عاشقی کورہی
سہد دہنک بی، و اتا عاشقی کہس نہ بووہ۔“ ئو داخہی
ہہر لہ دلدا بوو کہ لہ گہل کہ مال یہ کتریان دی، کہ مال
گیردہی بوو، کہ مال و ہک بروسکہ و لافاو ہیرشی ہینایہ
سہر دلی، ئاسہ واری کورہ ناسکولہ و تام نیرہ موو کہ کہی لہ
بیرہ و ہریشیدا نہ ہیششت۔

ہیرشی کہ مال ہہر بؤ سہر ئو نہ بوو، بؤ سہر مال
و کؤلان و گہرہ کہ کہشیان بوو۔ خہمی ئو عہشقہ بہ شتیکی
بچووی کہ و تہووہ سہر شانی۔

بہ لقیس کہ تہرمی براکہشی لہ قہراخ شار دؤزرایہ وہ، دیار
بوو کہ شہو کہ و توتہ کہ مینی پاسہ وانانی دہولہ تہ وہ، دلی سہد
پارچہ بوو، لہ وہ شدا ئو تہنہا نہ بوو، ئو کؤستہ خہمی دایکی و
باوکی و براکانی و خوشکہ کانی و تہ واوی شار بوو۔ لاشہ کہ بیان
لہ سہر چنار دیبؤوہ، بریندار ببوو، وتیان بہ سکہ خشکی تا سہر
ئاوہ کہ ہاتوہ، لہ وئی ئوہندہ خوینی لہ بہر پؤیشتوہ، تا

گیانی داوہ، ہر بہلقیس نا، بہتہنئ، ہموو خہلکی شار تا مانگیک بہ ترس و حسرہتہوہ ٹاویان دہخواردہوہ۔ رہنگی ٹاوی تہنکی و بہلوووعہکانیان لا سوور بیوو۔

نا ٹیستا وک جارن نییہ، لہ خہمی ٹہو جارہدا تہنہا و بیگہسہ، ٹہوان کہمال و کورہکانیشی لہ خہمی ٹولہسہندنہوہ و پیلان و بوغز و سہد شتی ترن، ٹہو لہ خہمی کچہکہیہتی، ٹہو خہمہ خہمی کہسینک نییہ، خہمی سہد، خہمی ہزار کہسہ، ٹاخر خہم لہ تہنہاییدا بہہیزہ، سہد دہست و لاقی ہہیہ، ٹا خہم بہ کہسی تہنہا دہویڑی و کہولی دہکات، خہم وک دؤست و ٹاشنا راست خوی بہ دلندا دہکیشئ، لیدانی دہگہیہنیتہ ہزار، سینگت پڑ دہکات لہ تہوژم و گر، لہ چاوتہوہ ہلہدہرژیت و لہ پہلوپؤت دہخات، ٹہوہ کاتیک خہمکہ تہنہا ہی خؤتہ۔ خہم کہ ہی ہمووان بی تا لہ یہکتری وەر دہگرن و دہستاودہستی پی دہکن، گیانی دہر دہچیت و دہمرئ۔

ہیچ شتیک نییہ کچہکہی بیری بہلقیس نہخاتہوہ، جریوہی چؤلہکہ، تیشکی زیرینی خؤر، شینی ٹاسمان۔ ٹہوانی دیکہ، کہمال و کورہکانی کچہکہیان لہ دلندا سرپوہتہوہ، تہنہا بؤ بوغز و رق ماوہ، بؤ تہمیگردن و سزادان ماوہ۔ کورہ گورہکہی، کورہ نازدارہکہی مہمموود، نؤبہرہکہی، تہنہا خوی دہزانی بہ چ دلیک بہخوی کردوہ۔ ٹہو کاتہ ٹہو کہمالہ کئیوی بوو، نہیدہزانی ژن کہ مندالی بوو، دلی وک پەرہی سیغار تہنک و وک کرمہ لینجہکان نہرم و سیکوتینی دہبیتہوہ، دہیہوی دہستیک، سؤزیک ہبی پییہوہ بنووسی،

لەو کاتانەشدا هیچ دەستیک نییه وەک دەستی میژدەکە ی گەرمی بکاتەو. کەمال هەر پیتی وا بوو مندالبوون کاری ژنە و ئەو تەنھا دەبێ دەنگ هەلبێژی و بلی، "گورمان بوو" هەفتەش تێپەری بوو جارێ کەمال سەری لە ژوورەکە ی ئەو نەدابوو، ماچیکێ کورپە تاقانەکە ی نەکردبوو. ئەویش دلە کرمەلینجەکە ی، ئا دەبووست دلە کرمەلینجەکە ی بەسەری داغبووی عەلادینە کە یاندا بدا، لە چۆزە و سووتانی ترسا، هەر وا وەک کرمەلینجە یەکی تەنھا دلە نەرمبوو کە ی خستە سەر نووکی پەنجە ی و پای وەشاندا بە بنمیچە ساردەکە وە نووسا، ئیدی لەو رۆژەو دەلی تواوە ی ژنی زەییستان لە جیاتیی باوەشی میژدەکە ی، بە بنمیچی ساردەو نووساوە.

ناتوانی بەرقەوە ناوی کورپەکە ی بینی، ئەو ئیستا ژنیکێ دلسارد و مندالی خۆی هە یە، تەواو وەک کەمال توانەوە ی دلێ ژنەکە ی نابینی، وەک ئەویش دوکانی قوماشفرۆشیی داناو و ماییشی لە کۆلانەکە ی پشتەو یانە. ئەویش کە هەوالی خوشکەکە ی بیست وەک پەیکەرێکی کریستال بیت و زەبریکی بەر کەوتبێ لە شوینی خۆی داڕما. کە هەستاشەو و چەند هاواریکی توندی کرد، مستی بە دیواری کەنتۆرە کە دا کینشا "خوشکەکە ی بەبی پرسێ ئەوان لە گەل کورپە هەولتیریە ک پێک کەوتوو.

ئەو هەر لە مندالییەو کە توورپە دەبێ سەری خۆی بە دیوار یان ئەرزە کە دا دەکێشێ. ئەو جارەش هەر وای کرد، لە دیوارە کە کشایەو، بە هەموو هیژی، وەک بەران سەری بۆ دواو بەرز کردو، ها دینگ، بەلقیس پۆچی

هاتبووه سهري لووتي، ترسا، زانبي ئيستا خوين فيچقه دهكات و ديواره كه سوور دهبي، دهزووه خوين دينه خواري و مهحمووديش دهكه ويته سهر ئه رزه كه.

ويستي بيگرئ، دهستي نه گه يشتئ، گرنتي چي، ئه و تازه سهري داوه شان دووه، چاوه پيني هاواري خوي و به زه ييي ديواره كه بوو، دينگ، راست له و كاته دا، كه مال له په دهستي خسته سهر ديواره كه، سهري مهحموود بهر په نجه ئه ستووره كاني ئه و كهوت، به لام ديسانه وه مهحموود ناوچاواني ته قي و كهوته سهر زهويه كه. دوو په نجه ي كه مال شكان و دهستي ئاوسا بوو.

كه مال پئي وا بوو ناموس ئه و گوري سهيه له ملي پياو دهكرئ، له بهر زيه وه بهري ده داته وه، ئه و گوري سهيه بيته ره فه به قورسي دريژ ده بيته وه و قوربان ييه كه ي ناكوژئ، نايكوژيت به لام له ملي شي نابي ته وه. ئه و گوري سهيه دهكشي ئه وه نده ي پيت بگاته زه وييه كه يان نا، بؤ ئه وه ي ئه ندازه ي ئه و هه وايه ي دهته ويئ له گه لت به شكات، نه ته واو ده يگر يته وه، نه وهك ديكتاتور ه دلنه رمه كان به ته واوي هه وات له سهر داده خات و نه ده شه يئي پر به سييه كانت هه وا هه لمژي. هه وات بؤ ئه وه ده داتي هه مي شه هه ناسه سوار و سه رگه ردان و روو ره ش بي. مهحموود چاوي سوورا، كه في كرد و هه ناسه ي ته نگ بوو، چاويان گرت، ئارام بؤوه، ئاويان به ده مه وه كرد، هه ستا و دان يشت، روان ييه دا يكي، ده مي قفل دراوه و فرم يسك به جؤ كه له به روومه تي دا ديته خواري. مهحموود يش گريا، گريا و له بهر خوي ه وه ناوي خوشكه كه ي هينا، ”نيان، نيان

چۆن پەگی ژیانەت بێم و خۆشەویستت و شک کردم،
مەحموود بە خۆین باجی ئەو جیاپوونەوویە دا، گریانەکش
بۆ پرسەیی ئەو جیاپوونەوویە بوو.
کەمال پەنجە ئەستوور و شکاوەکەیی پراوەشاند،
"کەس باسی نەکات، کەس ناوی نەهێنێ."

* * *

هێشتا بەلقیس لەژێر سێبەری تانکیی ئاوەکەیی سەیداوا
هەڵدەستت و دادەنیشیتەو.
"من دەیدۆزمەو، دلم هەلە ناکات، لەو گەرەکەییە، لەو
مالانەدایە، قبیلهنوماکەیی من."
کۆرەکە هەر وا بەرەو سەر دەهات،
"قزە چەورەکەیی، دەموچاوە کونکونەکەیی، هەر وەک
وتیان هەو، سەرورە، خوا پەشی بکاتەو." بەلقیس زمانی
خۆی گەست و وتی،
"چۆن، چۆن ناوی ئەو سەگەم بە دەمدا بێ."
"ئەو نازانی دلی دایک مانای چییە! ئەو نازانی
خۆشەویستی چ نرخیکی هەییە، ئەو نازانی ئولفەت، نامووس،
پرز و وەفا مانایان چییە. کچەکەم، کچەکەیی بەلقیس چۆن،
چۆن دەتوانی، تەنھا تۆ دەتوانی، بەس چۆن دلت دێ لەو
دوورەووە دلم لەتەت بکەیی؟ تۆش ئەو سەگی سەپلە چۆن
دەتوانی گیانم بکیشی، رۆحم لێ بستیتیتەو بەبێ ئەو
بەتاسم و بمانسی؟"
بەلقیس هەلە نەبوو، کۆرە سەر چەورەکە راست بەرەو

ئەو دەرگاىه چوو كه ئەو دای نابوو، چوارەم دەرگا، لای ئەو دەرگاىه لای دا و نزیک بۆوه، بى ئەوهى له دەرگا بدات، کردیەوه، کردیەوه و چوو زوورئ.

به لقیس حەقى بوو بهو سەرکەوتنه زەردهى بیتی، دەموچاوه نامۆکەى به پیکه نین تۆزیک، هەر وا تۆزیک، هیندهى ئەو چەند دلۆپه ئاوهى نانیکى پى دەرشیتن و نەرمى دەکەنهوه، هەر ئەوهنده و کەمتریش، خەنده پڕایه سەر پوخسارى، به لام وهک نانهکه نەرم بۆوه، سوورایی چەند سال پیشتر پڕایهوه سەر کولمه کانى. چەند فرمیتسکیکیش له هەمان ئەو شوینەى چاوى که کون ببوو، پڕایه سەر پوومهتى، به فرمیتسکی شیرین و مژدهى هەوالى کچهکەى. "دۆزیمهوه، ئیدی محاله ونى بکەم، دەستی کچهکەم وهک مندالیک له مەچهکى خۆم دەبهستمهوه و دەپۆم، دەپۆم بۆ شوینیک کهس نهماندۆزیتهوه."

وهک شیت دەروا خیرا و بهپهله، دهلهرزئ، هەموو لەشى دهلهرزئ، لهرزینی ژنیکى چلوپینج ساله نا، لهرزینی ژنیکى ههشتاوپینج ساله، لهرزینی دل هەرگیز حسابى تەمەن ناكات، خەریکه لاقى تیکه لوپیکه ل بن، خەریکه بکهوئ، سەر بەرز دهکاتهوه و فرمیتسکه درشته کانى دەپژینه سەر کولمه پانهکەى، به خۆى دهلئ،

"ئارام به، هیمەن به، با کچهکەت شەرمەزارى دایکینکى لهرزوک نهبئ."

پوومهتى سەریهوه، گەیشته بەردەرگاکه، تەنها به لهپه دەستیک دەرگاکه کهوتە سەر پشت، کورە له ناوهندی حەوشه که بوو، حەوشه نا، بلئ چالیکى بچووک، ئاوپى

دایہ وہ، چ ببینی، ژنیک بہ ہیہتی پوستانہ می زالہ وہ ہاتوتہ
ژووری، چند ہنگاویش ہاتوتہ ژووری.

کورہ پہنگہ نئہ سمر و پہشہ کہی و ہک تۆزی سہر کاغہز،
بہ فوویہک دہتہ کیت و نامینتی، زہردیکی مہیلہ وسہوز جیگای
دہگریتہ وہ، و ہک ئہ و مندالانہی نہ خوشی خوینیان ہہیہ
و چارہ سہر نہ کراون، دہمی خوار دہبی. سہرہ پای ئہ و
نہ ہامہ تی و شلہ ژانہش قسہیہک دہکات، دہنگیشی دہگاتہ
بہ لقیس، ہر دہنگہ و بۆلہیہ کہ، بہ لقیس نازانی چی دہلن،
ژنیک باریک، چوکہ لہ و پہشتالہ لہ ژووریک لہ خوی
تاریکتر دیتہ دہری،

”من ئیستا لہ گہل ئہ و قہرہ جانہ چی بلیم.“

ئہ وانیش ہر دہنگیان بیست و لہ و تہ شہرہی بہ لقیس
نہ گہیشتن. ژنہش و ہک کورہ کہ تاسا و پہنگبردو. کچنکی
چوارہ سالانی ریوہ لہ دالانہ کہ ہاتہ دہری، دالانہ
تہنگہ کہی نیوان دوو ژوورہ کہ، بہوپہری ترس و لہر زینہ وہ
پہنجہی بۆ بہ لقیس پاکیشا، ”ئہ وہ دہمانکوژی، ئہی ہاوار
لوچی دہمانکوژی، ئیمہ بیگوناہین؟“

کورہ کہش ہر وای گوتبوو، گوتبووی، ”لؤ دہمان
کوژی؟“

بہ لام ئہ و دہنگی نہ گہیشتبوو، دہنگی لہ ناوہندی ری
کہ و تبوو.

ژنہ پشٹالہ باریکہ کہ، ہیژی کؤ کردہ وہ، بہ رامبر ئہ و ژنہ
پرگومافہ و ہستا و گوتی، ”خوشکم ناگات لہ و دہمانچہیہی
ژوور سہرت بی، بزائہ لؤ دوات کہ تیہ؟“

بہ لقیس تینہ گہیشت، دہمانچہی ژوور سہرت! ”بؤ چی

دہی کہ سیک بہ دہمانچہ وہ دوی من بکہوئی!“ ٹہوی بہ خوی وت۔ لہ پنجرہ کہی بہ رامبہری، لہ شووشہ پنجرہ کہی بہ رامبہری خوی دیت، وہک بہ رامبہر ٹاوینہ وہستایی۔ وای زانی پوومہ تہکانی کچہ کہی تی لہ پنجرہ کہی وہ دیارن۔ کاتیک چاوه زہقہکانی پشت سہری خوی دیت لہ ناو پنجرہ کہی، ٹاوری دایہ وہ، ٹہو جار زانیی ٹہوانہ بوچی ترساو و حہ پساون۔ ہرچی ٹیرادہ و ٹازایہ تی ہہ بوو لیتی پڑا، ہر فیل و بہرنامہ کی نہینی دای نابوو ہہ مووی بووہ ہیچ۔ بہ رامبہر دہمانچہ کہی کہوتہ سہر چوک، وہک نزا بکات دہستہکانی بہرز کردنہ وہ، گوتی، ”بوختری ٹہو خواہ تہ لہ کوئی پیدا بووی، وہک جنوکہ دوی من کہوتووی؟“

”ٹہمزانی ٹہو نہ فرہ تیہت دوزیوہ تہ وہ، ببورہ گہر وا نہ با نہ تہ ہیشٹ لہ گہ لتا بینم۔“

بہ لقیس خہریک بوو لہ توورہ بییان ببوریتہ وہ، ہاواری کرد، ”ٹہو دہمانچہ کیہ دانن تا کہ تنیکت نہ کردوہ مہ حمود، ناو جہرگتان پش کردووم۔“

مهحموود كوره گورهكهي بهلقيس لهگهل چ توفانينك هاتبووه ئيره؟ به چ ژههريكهوه دواي كهوتبوو. چؤن وهك ختو و جنؤكه له پشتيهوه پيدا بوو، تازه لهوه تئدهگهيشت ئه و خيزانه بؤچي وا زراويان چووه. مهحموود گويي له هاوارهكهي داكي بوو، ديتي چند بهتوندی كهوته سهر ئهژنؤ، لهگهل ئهوهشدا فهرامؤشي كرد و چاوي لئي دزيهوه، سهيري نهكرد. مهحموود كوره گورهكهي بهلقيس ههست بهنازاري خهلك دهكات، تيشي دهكات، بهلام گويي ناداتي و پتي لئ دهني، با داكيشي بي، با داكيشي بي و له بهرپتي كهوتبي، ئه و دواي توله كهوتوه، تولهستينيش جگه له غهئيمهكهي كهسي ديكه نابيني. مندالهكان ههرگيز بؤ ئهوه لهژير يهك ليفه گوره نابن تا پشتي يهكتر بگرن، تا بهشي خويان بدن به يهكترى، نا. مندالهكان بؤ ئهوه لهژير ليفهكهدا گوره دهن، لهناو يهك قاپدا نان دهخؤن، دهرپتي يهكتر لهپي دهكن، تنها بؤ ئهوهي بهشي يهكتر بخؤن و

ژيان له يه كتر بستيننه وه، ته نها بؤ ئه وهى له سهر ناموس
 يه كتر تفباران و ئه گهر پئويست بكات خوئينى يه كتريش
 بريژن. خزمه كان، براهه كان ته نها له كاتى لئيچينه وه و
 سزاداندا دهنگ به سهر يه كتردا بهرز ده كه نه وه. مه محمود
 به دهنگى بهرز هاوارى كرد، ”كوا بيهيننه ده ري، نيان كواى؟
 ئيستا نيانم نيشان ده ن تا هه مووتانم گولله باران نه كردوه.“
 به لقيس خهريك بوو ببوريتنه وه، وهك ئه و پوژهى ئه و
 به لايه ي تيدا له دايك بوو، ئه و پوژهش ويستى ببوريتنه وه
 مامانه كه زلله يه كه توندى لى دا، يه كيكي دى كه نو قرچينكى
 له سينگى گرت،

”چاو دانه خه ي، تين بده خوت، له هوش خوت بچى
 منداله كه ت ده مرئ، بؤ خوشت خوا ده زانى...“
 ئه و پوژه ترسى لى نيشت، هه ر له و ترسهش بوو
 نه بورايه وه، بهرگه ي ئازاره كه ي گرت و بيدهنگ فرميسكى
 رشت، ئه وه نده ي ده كرئ قاچه كانى ليك كردنه وه،
 ”به رزيان بكه وه، توژيك، رانت بلاو كه وه، ئاوا، زياتر.“

ده لئى ئه و مامانه هه رگيز مندالى نه بووه و هه ست به
 قاچكردنه وه ناكات، چوار په نجه و نيو زياتر يش ببووه، له گه ل
 يه كه م زيقه ي كوړپه كه به لقيس بوورايه وه، ئه وه نده ي ده كرئ
 خوين و خوړى زياتر بيته زكردنى له گه ل خو ي هينا. كوړ
 له گه ل له دايك بوونى دايكى بيته وش ده كات و له گه ل هاوار و
 تووړه بوونى دلئى ده توينيتنه وه. زيقه ي ئه مړوى ئه وى كوشت،
 كوشتى و نه ببوراندوه وه. ئه مړو هه مان ئازار بوو، زيقه كه ي
 گوړابوو به هاوار و هه ر هه شه، بهس به پينچه وانى يه كه م
 پوژه وه نه ده كرا ببوريتنه وه. مه محمود بازى دايه سهر كوړه

باریکە قژ چەورەکە، ملە باریکەکە ی گرت، هاواری بەسەردا کرد، "پیم بلێ کوا؟ نیان کوا؟ بانگی بکە با بیته دەری." ژنە باریکە ڕەشە بێرۆحەکە، کە وتبوو سەر چیمەنتۆکە، هاواری دەکرد، بەلام دەنگی نەدەگەیشت، دەنگ و هاشە ی هەناسە ی ژنیک ناتوانی فەزای تووڕەییی پیاو بپەری.

بەلقیس پینی وا بوو، مندالەکان چۆن لەدایک دەبن ئاواش دەژین. هەیانە غەمبار و هەژارانە و بیکەس لەدایک دەبن، هەر واش دەژی. هەیانە پزیشک ئامادە، بەختە وەرانیە لەدایک دەبن، ئەویش ئارام ژیان بەسەر دەبات. هەیانە وەک مەحموودی کورپی، ئاوا لە ڕۆژیکێ خۆیناوی و تاریک و پڕهاواردا لەدایک دەبن، هەر واش دەژی. ئەو کورپە سیویەک سالا، سیویەک جار مردنی تا بەردەرگا بۆ هیناوەتەو.

بەلقیس نەیدەزانی چ ڕۆژیک بوو، کەمال دەیزانی، ئەو ڕۆژە ی سلیمانی تاریک، دلەکان تاریکتر، سیویەک سالی تەواو لەووەپیش، ئەو ڕۆژە ی شیخ مەحموود سلیمانی ڕاچلەکاند، سلیمانی لەرزاند، بۆ خۆی نا، تەرمەکە ی، ئەو ڕۆژە دەرویش غەفووری مامی بە بەلقیسی وت، "هیچ نەخۆشییەک بە شیخ ناویتری، ئەو بە نەخۆشی نەمردوو، ئەو بەو هەموو حەسرەتەو مرد، بۆ نەتەوێکە ی، بۆ قورئانەکە ی چووێ دلێو.

ئەو ڕۆژە دەرویش غەفوور دەسەرە خۆیناوییەکە ی ڕادەوێ شاند و بەناو خەلکە خرۆشاوەکە ی شاردا، ئەو خەلکە ی جەنازە ی شیخیان بەسەر شانەو بوو، هاواری دەکرد، "مەترسن، شیخ بەمردوویش ئەتانپاریزی، بەمردوویش چاوی لیتانە، ئەو، تا، ئیستا، خۆی داووتە بەر گوللە ی ئەو

کافرانہ، سہیری کہن خوینی لہ بہر ئہ پروا، ئہ وہ خوینی شیخہ۔“

خہ لک سہ رسام و قوشقی، ناخر کہ سیک دواى چہند رُوژ لہ مردنی، دواى ہینانہ وہی بہو ریگا وشک و دوورودریژہ دا، لہ بہ غداوہ بُو سلیمانی، دواى وشکبوونہ وہ دہماری خوینی لہ شی، چُوں خوینی لئ دیت؟

مامہ دہرویش غہ فور ہاوارى دہ کرد، ”ئہ و ہر کہ سیک نییہ، ئہ و شیخی شیخانہ، نہ وہی کاکہ ئہ حمہ دی شیخ و کوپری شیخ سہ عیدی شہ ہیدہ۔“

لہ گہل ناوی کاکہ ئہ حمہ دی شیخ ہہ زاران کہ س سہریان رادہ وہ شانہ و ہاواریان دہ کرد ”فیدات بم یا رہ سولہ للا۔“ تہ رمی شیخ بہ سہر شانی خہ لکہ کہ وہ، خہ لکہ کہ لہ جمیندا بوون، گولہ باران و ہاوارہاوار، زور کوژران و بریندار بوون، ئہ و رُوژہش گولہ یہک لہ تابووتہ کہ وہ بہر رانی شیخ کہوت۔

مامہ دہرویش غہ فور دہ سہ سرہ ئاوریشمہ سپیہ کہی خوئی دہر ہینابوو، کہ دیاری کہ مالی بہ زاز بوو، ئہ و بہو دہ سرہ تہنہا فرمیسکی عیبادت و ترسی خواى دہ سہری، بہو دہ سرہ یہ خوینی چُوپراوہی تابووتہ کہی شیخی سہریہ وہ، ہاوارى کرد بوو، ”ئہ وہ تا شہ ہیدی خودا، خوینی شہ ہید بہ زایہ ناچی۔“

بُو یہ ہہ می شہ دہ یگوت، ”ئہ و بہ نہ خویشی نامری، نہ خویشی حہ دی چییہ خوئی لہ پتلاوہ کانیشی بدات،“

کہ مالی حاجی بہ کری مہ لکہ ندیی بہ زاز، میردہ سہ رشیت و عاشقہ کہی بہ لقیس، کہ زانیبووی، ژنہ کہی بہ مندالہ وہیہ،

شتیک وہک شانازی و پیاوہتی چوہوہ ناو لووتہ
قہہ کہیہ وہ، سہریقورس، بہس توزیک بلیندی کردبوو۔ ناخر
ئو کورده بوو، پیاوی کورد نابئی دلخوشی و گہشکھی
خوی بۆ ژنہ بہنازار و کورپہ تازہکھی دہر بخات۔ ہر کہ
لہ کولانہکھی مالی خویانہوہ ون بوو، شتیک وہک چولہ کہ
خوی بہ قہفہزہی سینگی دادا و ویستی بفری۔ کہ مال گوی
لہ فرہفر و پہلہپہلی بالہکانی بوو، خوینشی فرکانی بوو،
پیکنینی بوونہباوک، لہ باوہشکردنی کورپہ، خوشیہک
کہوتہ سہر پوخساری، خہریک بوو دہموچاوی شہق بکات،
کہچی پیاو دہبئی ہہموو ئو ہہستانہی خوی بشاریتہوہ۔
بہلام دہبئی کہسیک بدوزیتہوہ، کہسیک بدوزیتہوہ
یارمہتی بہ لقیس بدات، ئا، ژنہکھی مامہ غہفور۔ گرمہ و
تہقہ کہمالیان بہئاگا ہینایہوہ، خہلک بہکومہل پڑانہ ناو
کولانہکان و خویان پہنا دا، دہنگی مامہ دہرویش غہفوری
ناسیہوہ، ”ئوہتا، ببینن، ئوہتا خویتہکھی، ہیتشتا خوی
لہ بہر دہروا،“ مامہ غہفور شانازی ئوہی پی برابوو کہ
گوللہ و ہہرہشہ و ترس نہیانتوانیبوو جہنازہی شیخی پی
جی بہیلن۔ تہرمہکھی جی نہہیتشت، نزا و ہاوارہکانیشی
دلی خہلکہکھی گہرم دادینا، ہہمووانی ہان دہدا۔
کہمالی حاجی بہکری بہزاز نہیتوانی لہ کولانہکھی بیتہ
دہری و لہ شہقامہکھی بہریتہوہ، لہویوہ دیتی پولیسہکان
دہوری مامہ غہفوریان گرتوہ۔

پڑنہ گوللہیہک بہرہو کولانہکھی کرا، کہمال و خہلکہکھی
پہشوکان، ژنیک دہرگای بۆ کردنہوہ و ئووانیش، ئووانیش
خویان فری دایہ ژووری۔ ژنہ کہمالی بہزازی ناسیہوہ و

کہ مال پرسبی، ”چون ئه مناسی، پیشتر منت بینوہ؟“
ژنه که گوتی، ”ئوہندہ قوماشی گران داومہ تی ہرگیز
لہ بیرم ناچیتہ وہ.“

کہ مال دەویست لہ مالہ کہ بیتہ دەری. ژنه که گوتی،
”دلگران مہ بہ، گالتہم کرد.“
کہ مال گوتی، ”نا لہ بہر ئوہم نییہ، ژنه کہ م بہ منالہ وہیہ،
ئہ بی برۆم.“

ژنه کہ ہر لہ بہر دەرگاوه مالیکی لہ وسہری کۆلانہ کہ
نیشان دا و گوتی، ”مامانیکی زور شارہزایہ.“
ژنه کہ راستی دە کرد، مامانہ کہ ہیچ بیانویہ کی نہ ہینایہ وہ
و راست دواى کہ مال کہوت. بہ و گوللہ بارانہ کۆلانہ و کۆلان
تا گہ یشتنہ لای بہ لقیس، ہر ئو مامانہش بوو زللہ کہی لہ
بہ لقیس دا و پئی گوت، ”نہ بوریتہ وہ، ها ئازا بہ، بیھوش بیت
خۆت و مندالہ کہت سہ لامہت نابن.“

لہ گہل ہاوارى دووہم جاری مہ محمود بہ سہر ئو ژنہ دا،
بہ لقیس لہ دلہ وہ گوتی، ”خۆزگہ بوورابامہ وہ، خۆزگہ، نہ
خۆم بام و نہ منالم.“

مامانہ کہ داواى ئاوى شلہ تینی کرد، پەرۆ و پەرۆی دیکہ،
کۆرپہ کہ پروباریک خوینی دەویست پئیدا بیتہ دەری. زہیت،
زہیتی زہیتوون، گرژبوون، تیندانہ خۆ، ہاوارى بہ لقیس و
گریانی مندالہ کہ، ہناسہیہ کی بہ بہر ہموواندا کردہ وہ، ئو
ہناسہیہی مہ محمود ئیستا دەیہ وئ لئیان بستینیتہ وہ، پیش

ئەو ەوی بەلقیس ببوریتەو ە و وینەئە دەستەخوشکیکی ەاتە بەرچا و کە دەیگوت، "ئە و دنیاہە لە سەر مندالیکی من پەکی کەوتبەئ، شەرت بئ نەهێلم بمبئ."

ئە و کاتە بەلقیس ەەر وای دەزانی ئە و دەستەخوشکەئ بۆیە ئە و ەندە رقی لە مندالبوونە چونکە دایکی بەسەر مندالەو ە چوو ە. کە مامە دەرویش غەفور بە پرچ و ریشی ئالۆزەو ە ەاتە ژوورئ، بۆئی ەلوا تەوای مالهکەئ خستبوو ە سەر نەشئەئ خوشی گریانی کۆرپە و دایکی سەلامەت. بۆئی ەلوائ ژنە زاو لە تەپلی سەرکەوتنی جەنگ و ەلەلەئەئ ژنمارەکردن دەچئ. مامە غەفور ەئشتا دەسپرەکەئ بە دەستەو ە بوو، خوینی شینخی پئو ە، ەەر چەند وشک ببۆو ە، بەلام دەبریسکایەو ە، ئە و بە ریش و روخساری خۆیدا دەهئنا، کە زانی مندالەکە کور ە، دەسپرەکەئ ەلداہە سەر و وتئ، "مەحموودیک دەمرئ، مەحموودیک لەدایک دەبئ."

ئیدی ناوی یەکەم مندالی کەمال و بەلقیس بوو ە مەحموود. ئەوانە ەمووی لە سلیمانی پوویمان دا، ژانی مندالبوون و برینداربوونی شینخ و ەاواری و نزای مامە دەرویش غەفور و یەکەم زیقەئ بەدنیاہاتنی مەحموود. ئیستا لە ەولیرن، ئیستا لەنزیک تانکیہ ئاو ەکەئ سەیداوان، زیقەئ مەحموود بۆتە ەاواری و گرمە و نەرر ە، لە مالیک کە ەەر ەئندەئ کولانەئ مریشکیک دەبئ، بەلقیس ەردوو دەستی لەبن پشتینی مەحموود ناو ە و بە دەنگیکی نووسا و گوتئ، "تۆ لەکوئ پەیدا بووی؟ ەموو شتیکت لە من تیک دا، من ەموو شتیکم چاک دەکردەو ە."

ژنە باریکەکە ەئشتا لەسەر ەرزەکە کەوتبوو، مەحموود

قزّه دريژّه چه وره كه ي كوره كه ي گرت و به هه موو هيزي به جامي په نجه ره كه يدا دا، جامه شه قه ي لئ هات و كوره كه چاوي سوورا، كچه هه رزه كاره كه هاواري كرد، "سالار، سالار، قوربانن بم كاكه سالار."

له دواوه به دهسته بيته رزه كاني يهك-دوو مستي له پشتي مه محمود دا، گوتي، "تو برا كه مت كوشت، هه ي جانه وهر." له گهل وشه ي سالار مه محمود دهستي شل كرد و كوره قز چه وره كه، كه به سالار بانگيان ده كرد، ئه ويش كه و ته سهر عه رزه كه. ئاخړ ئه و سهر وهر ي بيستبوو. ئاخړ ئه و نه فره تي به سهر سهر وهر دا ده باراند، كه چي ئه وه سالاره، هه ر وهك ئه ويش رهش و پيس و باريكه. به لقيس دهستي له پشتيني مه محمود بهر دا و له كچه تر ساوه كه ي پرسى، "بو ئيره مالى سهر وهر نييه؟"

سالار هاتبو وه سهر خو ي، نهك سهر خو ي به ته واوي، به لام چاوي كردبو ونه وه، به دهموچاوه ئه سمهر و قزّه چه وره كه يه وه زه رده خه نه ي بو ده كردن. ويستي شتيك بلئ، به بوله بول گوتيشي، "توش ناوت مه محموده... بابيشم."

به لقيس ده يزاني ئه و سهر وهره نه گريسه ناوي باوكي مه محموده، بويه به ره و كوره كه چوو كه وتبووي ناوم سالاره، لي ي پرسى، "ئه ي برا كه ت، برا كه ت له كوئييه؟"

ژنه سينه ره كه كه له ديتني ده مانچه كه و هه ره شه و هاوارهاواره كه بوورابو وه، گوتي، "ئو نازاني، ئو نازاني قسه بكات، ئو له سهر خو ي نييه."

به لقيس به په له به ره و ژووره تاريكه كه چوو، "كوا نيان، كوا نيان له كوئييه؟"

ژنہ و ہک دہنگ بہ دواى بہ لقیسدا بنیرئ، گوتی، ”ئیمہ نازانین، من ئو ناوہم ہر نہ بیستووہ.“

بہ لقیس لہ ژوورہ کہ گہرا، مہ کینہ یہ کی پہ پوولہ ی دروومانی ژنان لہ بہر پہنجرہ کہ دانرابوو، قوماشہ کانی سہری راکیشان و ہہموو بہ سہر یہ کتردا کہ وتن و پەرشوبلاو بوونہ وہ، لہ ژیریانہ وہ کتینیک بہر بۆوہ، بہ لقیس نہیزانی رۆمانہ بہ ناوبانگہ کہ ی دۆستویۆفسکییہ، کہ کہوت وینہ یہ کی لہ ناودا بہر بۆوہ، بہ لقیس چاوی کہوتہ سہر وینہ کہ، نیان لہ گہل کورپیکی باریک و رەش لہ مؤدیلی ئو کورہ سہرچہ ورہ ی دہری و ہستابوو، کورپیکی دیکہ شیان لہ گہل بوو، ہر لہ خۆیہ وہ ئو کورہ ی و ہک دۆست و ناشنا ہاتہ بہرچاؤ. نیان پیندہ کہ نی و کولمہ پانہ کانی خہر بیوونہ وہ، بہ لام چاوی، قولاییی چاؤہ سہوزہ کانی غہ مبار بوون، غہ مبارییہ کی بی بن، لہ دلی خۆیدا گوتی، ”خودایہ! کہ مال چ چاویکی بو ئو کچہم جی ہیشتووہ.

ئەو وئەنەيە لە مانگی سینی پوژئیکی هەتاو، بە سنی دل و سنی هەستی جیاوہ لە بەغدا، لە باخچەکەي کۆلیژی ئاداب، لە بەردەم بەشی زمانی ئینگلیزی گیرابوو، هەر یەکە لە خەیاڵکدا بوون، تەنھا لە چاوی کامیراکەي ئەبو سەباحەوہ بەیەکەوہ بوون. پوژئیکی هەتاوی فینک، ریک بیستی مانگی سنی، یەک پوژ پینش نەورۆن، ئەو پوژە نیان تەمی خەمیکي لەسەر پوختساری بوو، تەمیک بە نیازی پەوینەوہ بارگەوبنەي دەپنچایەوہ. ئەو سالە نیان هەولی دابوو، هەولی فەرھادی دابوو کە لە دەزگیرانەکەي جیا نەبیتەوہ، دەستی بە پووشیشەوہ گرتبوو، بەلام هەموو چلەپووشەکانی کەنار زەریای عەشقی ئەو، هەموو چل و پنچکەکان هەلکەندران و فریای نقوومبوونی عەشقەکەي نیان و فەرھاد نەکەوتن.

ئەم وئەنەيە ئەبوو سەباح گرتبووی، کە لە کامیراکەي بیدەنگتر بوو. ئەو کورپە پەشتالە ئەو پوژە هەر وا باریبوو، پینستر نیان ریکەوتی نەکردبوو، دۆستی سەردار بوو، دواي

وینەگرتنەكەش نیان لەگەل میدیا و سەردار و شەمال، ئازاد و مەحمەد پێكەوێ چوونە چیتسخانەى قوتابییان و بەریز دانیشتن و نانیان خوارد و قسەى هیچیان کرد، ئەوان هیچیان دەربارەى قورسى ژیان و نەفرەتەکانى نەدەزانى. نەیاندەزانى سەردەمى خویندن و قسەى هیچ خۆشترین سەردەمى ژیانە. ئەو پۆژە هیشتا نیان سەتیبەر بوو، هیشتا خەيال و تراویلکە بوو، سەتیبەرێك نەدەكەوتە ناو ئاوى ژیانەو، بیری لە شوینىكى دور یان شوینىكى دیکە بوو، خۆى و خەيالى لە شوینىك پى كۆنەدەكرایەو، میدیا دەبویست بیهینیتەو، دەبویست بیهینیتەو ناو ژیانەو، لە شوینىك كۆى بكاتەو، میدیا گوتى، "خۆشەویستى هەر نەفرەت بوو، هیشتا شتىك ماوه بۆ دلخۆشى، بۆ دلگەرمى و متمانه، ئەویش دۆستایەتییە، هیشتا دۆستایەتى ماوه، هەمووان خۆشیان دەویى."

ئەو تۆزىك، هەر وا قولانجىك بە هۆى پەيوەندیە خۆشەویستییە پووخواوەكەى لە برادەرەكانى دور كەوتبوو. واى دەزانى هەمووان بە دۆپا و هەلخەلەتاو سەیری دەكەن، واى دەزانى هەر لە سەرەتاو هاورپىكانى ئەو كوتاییە پەشەیان بۆ ئەو لە بەرچا و بوو و لەژێرەو پى پێكەنىون. بۆیە گوتى، "نا ئەزىزم نا. من زۆر پەلەم كرد، وەك شىت لە یەكەم پۆژى زانكۆو تەسلىمى بووم و چاوم جگە لەو كەسى تری نەدیت، ئەو هەش خۆتووشكردە."

میدیا پێكەنى و سەیری چاوەكانى سەردارى كرد، "ئەو چاوحیزەش منى گىرۆدە كردوو."

"گۆنى مەدەیه. خۆشەویستى گەرەترین درۆیه."

- خەرىكە بۆى حیز بى، نامووسم لى هەلگىراو بۆى."

تۆزیک پینکەنی، میدیا ھەر وا گالتهچی بوو، نیانیس پینکەنی، میدیا گوتی، "لەبیرتە ھەر یەكەم رۆژ لە بەردەم ئەو دایناسۆرە چیمەنتۆیە مۆزەخانەیی سروشتی پیتی وتم، "تۆ فەرەنسییت؟" من وتم، "نا، لە بەشی فەرەنسییم" کەچی دیسانەو ھەرزە وتیەو "ئای فەرەنسی، دایکت، یا بابت،" دەشلی بابت، لادیی خویری.

میدیا قژە زەرەدە زیرەکەیی، چاوە شینە گەرەکانی، پیستە پەمەییەکەیی ھەموو شتیکی فەرەنسی بوو، بۆ خۆیشی لە بەشی فەرەنسی دەخویند. سەردار ھەر بە زەوق و کەیفەو پینی گوتبوو، "تۆ فەرەنسییت!" ھەرچەندە میدیا کچی عەقاری بوو، کچی عەقاریی سلیمانیش ھیچی وای لە فەرەنسی کەتر نییە. ئاخر ھەمووان دەیانزانی سەردار ھەز لە کەس ناکات، نەک ھەر ئەو لە ناخەو پیتی وای بوو کەس ھەز لەو ناکات، بۆیە ھەرگیز خۆی نەدەشکاندەو و ھەولی بۆ کەس نەدەدا، ئەو ھەش ئەو دیو ڕووکەشە بوو کە ھاوڕێکانی دەیانزانی.

میدیا گوتی، "جا من چ بزەم، ھەتاو کە لە پوخساری دابوو، پێشە زەرەدە ئالتوونییەکەیی شیتی کردبووم، خەریک بوو ھەر لەوێ، ھەر لە بەرچاوی ئەو خەلکە لێو ئەستورە سەگیەکانی ماچ کەم. باش بوو نەمکرد، زۆر خۆینتالێشە، پیستی ئەستورە و ھەک کەر حیلکەحیلک بە دەنگی بەرز پێدەکەنی."

نیان دەبویست بلێ ھەر ھیی کەرەکە، بەلام تۆزیک ھەر وا تۆزیک پینکەنی. سەردار لەوسەرەو سەری بەرز کردەو و ڕووی لە میدیا و نیان کرد و گوتی، "ھا مالی کئی وێران دەکەن، سەرتان بەیەکەو ناو."

میدیا گوتی، ”ہر خویری زورہ.“

نیان بہو قسہیہ شکا، شکا و پووخا، ناخر چاوپہ پئی
نہبوو کہس وا بیر بکاتہوہ کہ مالی کہسی ویران کردوہوہ.
سہردار زوو دلہ بریندارہ کہی نیانی بیر کہوتہوہ، خیرا
ہہلہ کہی راست کردہوہ، گوتی،

ہا میدیا مالی کیتی تر ویران دہ کہی؟ خواگرتوو بہو
چاوانہ فیرعون تہ سلیمت دہ بی.“

میدیا گوتی، ”جا تو مالت ہہیہ تا ویرانی بکہم ئیسگران؟
ہیواشتر کہ تہنہا نیان گویی لی بی، زیاتر گوتی،
”خویریہ، ہر قسہی زل دہ زانی.“

کچ کہ دہشکی، ہیچ شتیک چاکی ناکاتہوہ، سہردار بالی
چؤلہ کہ و لاقی کہرہوانہ و کہوی ہہلبستبؤوہ، چاکیشی
کردبؤونہوہ، بہلام دلی کچ، دلہ شووشہ و بلورہ کہی کچ
چاک نابیتہوہ، خوئوہ نییہ درزیک بدات و تہواو، یان
دوولت بی، نا، دلی کچ ہہلدہوہری، وردورد دہ بی و
پارچہیہ کی لہ پارچہیہ ک گہورہ تر نابی. دلی نیان لہوہش
خراتر ورد ببوو و ہک خوؤلوخاشاک. ئہوہش کاتیک کچ لہ
خوینہوہ عاشق بی. سہردار چاری ئہو دلانہی دہ زانی،
دہبوو ئہو دلہ و ہک ئہوہی قوری ئہو رو بی، جوان بہ
فرمیسک و ماچ و حسرہت بشیلیتہوہ، تیکہ لی کہیہوہ، ئہو
کات دہشی بتوانی دلیکی بہ ئارہ زووی خوتی لی دروست
کہیہوہ. ئہو دلہی بق خوشت دروستی دہ کہیہوہ زور لہو

دلە بەھىزترە كە ھەرگىز نەشكاوہ. سەردار بارۇمە ترەكەى
كولىژى ئاداب، ئەوھشى دەزانى.

كۈرە قۇشمە و سەمىلزەردەكەى بەشى زمانى ئىنگىلىزى،
دەيزانى كام كىچ و چۆن عاشق بووہ، كۈرە لات و
زەبوونەكانىش عاشق دەبوون و شەپيان لەگەل ھەتاو
دەكرد، تا چىنگىكى بخەنە دلىانەوہ و بدرەوشىنەوہ. ئەوھندە
شىتانه خۇشەوېستىيان دەبەشېيەوہ كە ورە و توانايان
بەشى مانگىكى نەدەكرد و تەواو دەبوو. بەلام نىان نا، نىان
پۇچووبوو، سەرەتا پىلاوہ شىنە بنتەختەكانى، جا قاچ پتەو
و بەبرىسكەكانى، جا تووكە ھەرامە زەردەكانى بەلەكى، تا
تەپلى سەرى، تا قژە ئالتوونىيە كارىيەكەى چووبووہ ناو
عەشقە وىرانىوہوہكەى.

سەردار يەكەم نىگەرانىلى لە چاوى نىاندا خويئندەوہ،
زووتر زور زووتر لەو پۇژەى وىنەكەيان لەگەل سەرورە
گرت، نىان بە سەردارى وتبوو، "من خۇشم دەوئ، لە دلەوہ
خۇشم دەوئ، ھەز دەكەم دەستم بگرىت و بەس."

سەردار نەيوېستبوو لەو بابەتە بدوئ، نىان ھەر خۇى
گوتى، "من بە وزەى دەستى، سى مانگى تەواو لە بەر
سەرما دەژىم."

فەرھاد لە وەلامى ئەو قسانەدا بۇ سەردار پىتى گوتبوو،
"ئىمە تازە بۇ يەكىن، چ پىويستە چاوەرئ بکەين، وا بزانە
لە مالىكداين."

دواتر لە گەرمەى داواكارىيە نەبراوہكانىدا گوتبووى، "وا
بزانە ژن و مىردىن."

نىان ئەوہى بە دەستدرىژى زانىبوو، بە ئەتك و

جہاں جہاں زانیبو، گریابو، وہک نہ فرہت و ناپہ زایی لہ
 بہردہم فرہاد گریابو، ئہو ویستبووی بیگری و ہک ئہوہی
 پہلاماری بدا، وہک بیہوئی بہ زور و دہندانہ بیخاتہ ژیر
 خوی، نیان خوی پاپسکاند و دوور کہوتہوہ.

لہ کورنیشہوہ، لہ ژیر ہہموو دارخورما بالابہرزہکانی
 کہناردیجلہ، لہسہر پیادہرؤ و پہینہوہ و لہسہر شہقامہ
 سہرہکیہکےہی ئہعزمیہ، ہہر بہ پی ہاتبوہ، تا کولانہ
 بہدارداپوشراوہکانی و ہزیریہ، نہیزانیبوو چہند پویشتوہ،
 ہہندئ جار بہ چاوہ سہوزہکانی و زور جاریش لہ دلہوہ
 گریابو، تا گہیشتبوہ سہنتہری بہریتانی، لہوئی سہرداری
 دیبوو، سہردار لہ دیتنی ترسابوو، لہو ہہموو غہمہی
 سہر پوخصاری نیان ترسابوو، چوں دہکری کچیک بہو
 ناسکیہ وا قورس خہمبار بی، لہ ژیر دارپرتہقالہ سہد
 سالہکہدا و ہستان، جارن نیان بوئی پرتہقالی لی دہہات،
 بوئی خہستی گولوکی دارپرتہقالی لی دہہات، ئیواران، ئہو
 ئیوارانہی تازہ ہاتبوون، ئہو کاتہ شتیکیان لہ مندالی پی
 مابوو، کہیفخوش و سادہ و پاک. ئہو پوزانہ لہ چاوی نیاندا
 پرتہقالہکان پہنگیان دہدایہوہ. سہردار بہغدا و وہزیریہ و
 ئادابیشی بیر بچیتہوہ، ئہو ئیوارہیہی بیر ناچیتہوہ کہ نیانی
 پوہوہ و خورنشین راگرت، داوای لی کرد پوہوہ و خورنشین
 بوہستئ، داواشی لی کرد ریک سہیری خورہ نارنجیہکہ
 بکات، خورہکہ لہناو چاوی نیاندا ئاوی دہکرد، ہہموو بہغدا
 پہنگی چاوہکانی نیانی دہگرت، سہردار لہ بہر تیشکی
 سوور و بیہیزی خورہکہ ہیند قبول سہیری چاوہکانی
 نیانی کردبوو تا ئہمپوش وینہکےہی لہ بہرچاو کال نہبوہوہ.

ئەو پۈژەي نىيان لە كۆرنيشەو بە پى ھاتبۆو، سەردار
زراوى لە چاوەكانى چووبوو، قوول قوول و پرتاريكى،
پرنەفرەت و ھەسرەت و خۆشەويستى و تىك شكابوو،
سەردار نەيتوانى پېرسى، نىيان گوتى، ”ئىوھى كورپان
ھەمووتان نەفرەتەين، خۆشەويستى نازانن، كچانتان بەس بۆ
يەك شت دەويت، يەك شت و بەس، جگە لەو شتە ھىچتان
لە دەماغدا نىيە.“

سەردار قسەي نەکرد.

”يەك شت و بەس، خۆشەويستى و گريان و لاوانەوتان
تەنھا درۆ و ھەلخەلەتاندنە.“

سەردار بۆ گۆرپىنى بابەتەكە، بەلام بە ھەمان رەگى
سەگىيەتى ناخىەو، گوتى، ”ئىوھى قسەكەت راستە، كچمان
بۆ يەك شت دەوي، نىوھەكەي دىكەت ھەلەيە، دەمانەوي بۆ
تەواوکردنى رۆحيشمان، بۆ تەواوکردنى رۆحى ناتەواومان.“
نىيان توورەتر ”نا ئىوھە رۆحتان نىيە تا تەواوى بگەن،
ھەست و خۆشەويستىتان نىيە. تەنھا ھەوستان ھەيە و
تەواو. لە ھەر تەمەنىكدا بن كچتان بۆ رابواردن دەوي، بۆ
دەستگەرمکردنەو و مەمگوشىن و پۆزلىدان و ھەيابردنى.“
سەردار ھەزى دەکرد نىيان ھەموو شتى بلى، ناسۆرى
دلى بەسەر ئەودا بېرئىژ، با بەسەر ئەودا ھاوار بگات،
سىنگى نىيان جىنگاي ھەناسەيەكى دىكەي تىدا نەدەبۆو.
ھىشتا كراسە سىپەكە و تەنوورە خۆلەمىشەكەي دەوامى
لە بەر بوو، قۆپچەكانى نىوھەداخرا و شىواو و سەر سىنگ
گەچلاو.

چوونە ناو كۆلانەكانى ھەزىرەيە، ئىوارەكەي درەنگ بوو،

سٹیہری دارہکان خہست و قورس بوون. بالندہ ہزار جؤر و ہزار پہنگہکان، بہ فرہفر و جریوہ جریوہوہ دہچونہ ناو گہلا و لقی چری دارہکانہوہ و خویان بؤ ئارامیی شوہ ساز دہکرد. زیقہ زیق، جا جریوہ و جیکہ جیک، جا نووزہ و ہناسہی ئارام و چوونہ ژیر بالی یہ کتری. سہردار گوتی، ”تہنہا بالندہکان لہ عہ شقدا یہ کتر ئازار نادہن.“
 نیان گوتی، ”سہگہکانیش.“

سہردار زوو پای خوی گؤری و قسہکھی خوی پاست کردہوہ، بؤیہ گوتی، ”ہست دہکہم خوشہویستی گول و درہختیش بؤ یہ کتر بہ ئازارہوہ دہست پی دہکات.“

نیان وہستا، پشتی بہ داریکی ئہستور و بہتہ مہنہوہ دا، کہ دہشی ہی سہردہمی مہ ئموون بی، بہوپہ پی ئارامیہوہ سہیری چاوی سہرداری کرد، ئہویش گوتی، ”پاستیہکہ ئہوہیہ، خوشہویستی لہ کاتی ئاساییشدا ئازار ہینہرہ، ہر ئہو بالندانہ، بہدہم یہ کترہوہ، بہدہم جریوہ و سہماوہ، بہدہم لاوانہوہی یہ کتر و لستنہوہی زمان و دہنوکی یہ کتر، کہ خوشترین کاتی خوشہویستیہکہیانہ، جا لہ زہتی کورتی جووتبوون، سہردہمی دریزی ئازار، ہیلکہ کردن سزایہکی کہم نیہ، ہیلکہ کردن و اتا کورکبوون بؤ دوو ہفتہ تا سئ ہفتہ، کورکبوون و اتا نہ فرین و ہلنیشتن، سینگداغبوون بہ توئکلی پہقی ہیلکہوہ، تا ترووکان، جا زیقہی جوو جک، جا خواردنکیشانہوہ، شہ پکردنی بہ چکہکان لہ سہر دہنکہ ہرزنیٹک، ئہو ہموو ئہرک و ئازارہ سزای عاشقبوونیانہ.“

زہردہیہکی نہرم پوخصارہ نیفہرتیہکھی نیانی

گەشاندەو، پێی گوت، "سەگباب هیند خۆش باسی عەشقی
بالمندەت کرد، لە دڵەووە حەز دەکەم بێمە بالمندە و بۆ ئەبەد
لەناو ئەو لقانەدا خۆم بشارمەو. ئەو ئازارە بچێژم."
سەردار ئەو خۆشییەیی بەهەل زانیبوو و گوتی، "جا
هێلکەکردن و کێکەوتن."

نیان لە قوولایی دلیەووە گوتی، "بەدەست خۆم بایە
دەچوومە سەر شیۆه و سروشتی بچووکتێن بالمندە."
سەردار گوتی، "کەچ دەتوانی بێتە بالمندە (نیان بە تیلەیی
چاوێک سەیری کرد) کەچ دەتوانی بێتە بالمندە."

نیان بە چاووبرۆ پرسی "چۆن؟" لە وەختیکدا هیشتا
پشتی بە درەختەکەیی مەئموونەووە دابوو.

"تەنھا کەچ دەتوانی بێتە بالمندە."

"لەکوێ؟"

"لە دلی کوپێکدا."

نیان چاوی داخست، خۆی بەرز کردەووە و بە تەواوی
سەری بە درەختەکەووە نا، گوتی، "ئەو درەختە لە هەموومان
بەخشندەترە، منی کردۆتە باوەش، بێ ئەوێ نیازیکی پێم
هەبێ، ئەو شەقامە بەسێبەر دادەپۆشی، لە دلێشیدا جینگای
ئەو هەموو بالمندەیی کردۆتەووە. تۆش باسی کوپ دەکەیی،
راستە کەچ وەک بالمندە دەچیتە دلی کوپەووە، بەلام کوپان
هەر ئەوئەندەیی دەستیان پێیان گەیشت، بالیان دەکەن و بۆ
جوانی دەیانخەنە سەر دەستیان."

سەردار تۆزیک دوور کەوتبۆو، نیان پێش ئەوێ پێی
بگاتەووە گوتی، "منیش چەند دەبەنگم قسە بۆ ئەو کەرە دەکەم."
سەردار ئاوپری دایەووە، وەک بپرسی، "چیت گوت؟"

نیان گوتی، ”لہ دلی تودا چہند بالندہ دہفری، کاکلی
فہیلہ سووف؟“

لہ وہختیکدا سہردار بہناستہم دہستی نیانی گرت، گوتی،
”سہردہمی من سہردہمی خوشہویستی نییہ، سہردہمی من
سہردہمی لہ گورنانی خوشہویستیہ. من مہینہ تیم، من
ناتوانم ہیچ بالندہیہک بخمہ دلمہوہ تا بہ نازادی بفری.“
”چونکہ توش بال و کلکی بالندہکان دہکھی.“
”چونکہ خوم نازاد نیم، تو دیوتہ لہ گورستانیکدا مندالیک
لہ دایک بی؟ وہ لام مہدہوہ.“

نیان وہستا، پروناکی جیگای خوی دابو بہ تاریکی،
بریسکہیہک کہ دہشن لہ گلوی مالیکہوہ، یان لہ مانگیکی
نادیارہوہ بی، دہہات و ریک لہ چاوہکانی نیانی دہدا، سہردار
بہ ہموو ہیزیوہ دہیویست سہیری نہکات، بہ لام کوا ہیز،
کوا چلہ گیایہک لہ بہردہم لافاودا رادہوہستی؟
نیان گوتی، ”من ہیچ نازاریکم بقوئو نہبووہ، ہہستم
بہ فرین نہکرد لہناو دلیدا، ئوہ توئی لہ ہہستی فرین
دہزانی. من حہزم لہ نازارہ سروشتیہکھی خوشہویستیہ،
نہ ئہشکہنجہی خیانہ تکارانہ. نامہوی، نامہوی ناویشیم بہ
دہمدا بی.“

ئیدی ہیزی نہما، نیان دہلہرزی، دہلہرزی و قسہکانی
تیکہل دہکرد، لہ سہردار نزیک بؤوہ، سہردار نزیکتر، چوہ
باوہشی، لہسہر سینیگی لہ پرمہی گریانی دا، وک ہہزاران

دۆپە فرمیسک لە چاوەروانیدا بن، بیپرس پڑانه سەر کراسە شینە کالەکی سەردار، سەردار هەستی بە گەرمیی فرمیسکەکانی کرد، لەسەر کراسەکەوێ تکانە سەر سینگی، مووی سینگیشی تەر بوون، ئەوانیش لە خویان دەویست بە هەناسە و فرمیسکی کچیک بەسەر یە کدا بتلینەوێ. بەکولتر، بەکولتر و کولتر، کەس ناتوانی، هەتا جەللادەکانیش بەرگەیی گریانی کچ بگرن، جا گریانی نیان، بە هەزار حال چەند هەناسە یەکی قەرز کرد، پینش ئەوێ هەناسە بر بی، ئا نیان چەند هەناسە یەکی لەو ئارامییە پەردلۆسۆزییە سەردار قەرز کرد، وەختیک سەری هینشتا لەسەر سینگی بوو، بەچرپەوێ وەک بە دلی سەردار بلێ، گوتی، "خۆشم دەوی..."

سەردار هەناسەیی لە سینگیدا راگرت، نیان بەردەوام بوو، "خۆشم دەوی..."

سەردار دلی کەوتە ناو سەرگۆی مەمەکەکانی، کە کەوتبوونە سەر سینگی تەری...

"خۆشم دەوی... وەک ئەو سەگەیی پارچە یەک لە دلی پفاندبێ، بە قەپ و چرپووک لە سینگی دەر هینابێ. راستە سەردەمی خۆشەوێستی نییە، سەردەمی ناشتنی خۆشەوێستیە."

سەردار گوتی، "ئەو تەنها بۆ من راستە."

وەختیک نیان زیاتر چووێ باوێشی و زیاتر گریا، سەردار هەستی بە گۆمەمکە پەقەکانی کرد لەسەر کراسە تلیساوێکە یەوێ دەکەوتنە سەر سینگی، ویستی بە هەموو هینزی بیگوشی و قەرەبووی دلە لەتوێتە کەیی بۆ بکاتەوێ، بەلام بە هینزیک کە لە رامستییی دووێمی قەرز کردبوو،

سینگی خوی توزیک دور خستہ و سہری بؤ دواوہ سووراند، وک ٹہوی بیہوی بلی، ”نک کہ سینک دیار بی.“ دارہکان وک ہیشوی بالندہیان کرتبی، رہش دہچونہوہ، ٹہو دارہ بہتہمانہ، لکہ بلاو و پان و دریزہکانیان بہ ٹاسمانی بہغدادا بلاو کردبؤوہ، ہر لقتیک جینگای دہیان بالندہ و سہدان ہیلانہی تیدا دہبؤوہ، ہر داریک شاریک یان ولاتیک بوو بہ سنووری خویہوہ.

تاکہ خوشنوودی و شانازییک کہ روخساری خہلکی ٹہو گہرہکی جی نہدہہشت، رہنگ و دہنگ و جیقنہی ٹہو بالندانہ بوو. شہوی بالندہکان تہنا شہویک نییہ، سالیکی تہواو، سہردہمیکی تہواوہ لہ ٹارامی و خہوی ژیر بالی یہکتر. دہبی بالندہ بووی، دہبی پہرت دہر دابی، تا ہست بہو لہزہت و خوشیہ بکہی وختیک سہرت دہبیہ ژیر بالی گہرم و پرتوکی نہرمی ہاوریکت و گہرمی نیوان تووکہ وردہکان ہلدہمژی، تا تیدہگہی شہویک بؤ پشوی بالندہیہک چہند دریز و پان و بیکوتاییہ. وختیک سہردار ہستی بہ ہناسہ بیٹومید و ساردہکانی نیان کرد، کہ پہری لووتی نیانی دہلہراندہوہ و بہر پیستی تہکی بنبالی دہکوتن، پنی گوت، ”تو چاو بنوقینہ، قول قول برؤ، دہبینی رووناکایی چہند نازارہخشہ، دہبینی ژیان لہ تاریکیدا کہ لہ ناخی خوتدایہ چہند ٹارامہخشہ. چاو بنوقینہ بالندہ زہردہ تہریوہکی سلیمانی.

نیان چاوی نووقاند، بؤ چرکہیہک ٹہریمہنیک بہگونیدا چرپاند، بؤ چرکہیہک ہستی کرد کہ یہکہمجار حہزی لہو سہردارہ کردبا، بہو قسہشیرین و عاقلہ کراوہیہوہ، بہو

میهره بانیه یه وه، بهو هه ناسه گهرم و خه مخزویه یه وه، که ورده ورده ده که وته سهر پشته ملی، له دلای خۆیدا گوتی، ”ناخ سەردار پێستت ئەوهنده ئەستوور و ئیسکت ئەوهنده قورس نه بایه.“

سەردار زۆر ههولای دا هه ناسه ی ئارام بی، ئیستا ههستی به تورتیی گۆی مه مکی نه ده کرد، هه ر وهک پیغه مبه ریکی بیمه به ست سنگی به سینگیه وه پان بیژوه، زۆری ههول دا، زۆر زۆریش بلای، ”من براتم، من وهک براتم و هه میشه له پشتت ده بم“ نهیتوانی درۆیهک بکات، یه کهم کهس خۆی باوهپی پئی نییه.

هه موو شتیکی بریاری خۆشه ویستی دابوو، هه ناسه و خهوی قوولی هه زاران بالنده، مانگی ئەودیهو لق و گه لا چره کان، بیدهنگی کۆلانه کان، هه موشتیک بریاری خۆشه ویستی دابوو، په رده ی بیجوله ی ژن و میردی گهنج، هه ناسه ی ئارامی پیره ئاده مییه کانی ماله کانی وه زیرییه، هه موو شتیکی، گلۆپی کزی ژووری کوپ و کچی گهنج، دهنگی نه رم و دوور دووری ئوم کلسوم، ته نها دلای ئەو دوو کورده کئیویه نه بی، که به هیهچ ئەفسوونیک ناکه ونه سهر یهک. سەردار له وپه ری ته نه اییدا، ته نه اییی کوردیک له و هه موو شادمانییه دا چهند سه خته، غروریک دلای گرتووه و ناکرئ له هیهچ عه شقیکدا بیتوینیته وه. نیان ئاسکیکی را کردووی بن که لبه ی گورگ، زۆر له و ئاسکه بریندارتر بوو پلینگ چه پۆکی لئ دابئ.

سەردار ده یزانی، ئاخه ئەو غه بیزانیش بوو، ده یزانی هیهچ ئاسکیکی رزگار نابئ گه ر بکه ویته بهر چه پۆکی پلینگ، نا هیهچ ئاسکیکی ناتوانی رزگاری بی، گه ر بهر چه پۆکی پلینگ

کہوتبئی، مہگر لہ نہ دیویک بہ برینہکانی خویہوہ مردبئی۔
ئو شہوہ نا، یان ئیوارہکھی کہ دہکری ناوی بنین
ئیوارہی بالندہ، ئیوارہی بہختہوہری درہخت، ئو رۆژہی
ہموویان، قوتابیانی ہاوپۆل و ہاوپنی نیان نانیاں دہخوارد،
رۆژہکھی نیان و سہروہر و سہردار پیکہوہ وینہکھیان
گرتبوو، نیان بہ سہرداری گوت، "ئستا زانیت کہ ئاسکہکہ
بہر چہپۆکی پلینگیش کہوتبوو، رزگاریش بو۔"
سہردار پرسیی، "مہبستت ئاسکہ بریندارہکھیہ؟"
نیان کہ ہیتشتا ئو سہردارہ لووتگہورہ و پیستتہستور
و پرغورہشی خۆش دەویست، گوتی، "ئا، ئاسکہ بریندارہکہ
رزگار دہبیت و دہشی جاریکی دیکہ ئاویش بخواتہوہ."
سہردار گوتی، "ئہگہر ئاویش بخواتہوہ، بہترسہوہیہ،
ئوہش لہبہر خاتری تۆ."
"پیشتریش ئاسک ہر بہترسہوہ ئاوی خواردوتہوہ."
"ئہی خوین، ئہی خوین و برینہکھیہ؟"

نیان بہ چاوہ سہوزہ گورہکانی، کہ ہمیشہ سہردار خوی
لہناویا دہدیت، تاکہ شتی نیان بوو سہردار لہگہل خوی
بردبووی، زہردہیہکی خورئاواش. مہبستی لہو پرسیار و
گومانانہ چییہ، لہگہل ئوہشدا گوتی، "ئاسکہکہ نا، بہلام من
برینہکانی لہگہل خۆم دہبہم و دہیانشارمہوہ."
سہردار بہوپہری پەرۆشی و دلسۆزیہوہ گوتی، "ئا،
ئاسکی بریندار، بیگومان بۆنی خویتہکھی گورگ و کہمتیار
و چہقل و ریوییش بۆ لای خوی رادہکیشی. ئوئیش بۆنی
خوینی تازہہلقولاو و گوشت دہکهن، ئہگہر نہشیدۆزنہوہ

برينه كان بۆگەن دەكەن.

نيان بەسەرکە وتتەنە گوتى، "ئەوئىش زمانى ھەيە، زمان، دەتوانى برينى خۇى بليسىتەوہ."

لەگەل ئەو وەلامە سەردار دلخۇش بوو، خەرىک بوو توند لە باوھشى بکات، بەلام بەوپەرى نائومئىدییەوہ گوتى لى بوو نيان گوتى، "بەداخەوہ، من زمانم ناگاتەوہ برينه کانى خۇم، شاروومنەوہ دەترسم بۆگەن بکەن."

برينى کچ، کہ لە دەستدریژییەوہ دروست بىى، بەدوای سەگىكى بەوہ فادا دەگەرئ بۆى بليسىتەوہ، کہ سەردار ھەرگیز نەيتوانى ببيتە ئەو سەگە يان ئەوہ بە نيان بلى. نەک نيان ھىچ کچىک زمانى ناگاتەوہ برينه کانى خۇى، ھىچ کچىک ناتوانى برينه کانى خۇى بليسىتەوہ، ھەر بۆیە کچى بريندار، ھەر بۆیە بۇنى خوئنى کچى بريندار لەناو کۆلان و باخچەى کۆلئز و ناو پۆلەکانىش دىت، ھەر ئەو بۆنەش ھەموو گياندارە سەير و گۆشتخۆرەکان بەدوای خۇيدا رادەکيتشى بە کورانيشەوہ.

سەردار نەيزانى چۆن وەلامى نيان بداتەوہ، مەبەستى لەوہ چيىە زمانى ناگاتەوہ برينه کانى، گومانەکەش ئەوہیە، سەردارىش لووتىكى گەورەى ھەيە بۇ بۆنکردن، ئەگەر نيانىش وای نەگوتبا، ئەو دەيزانى نەزىفى عەشقى نيان وشک نەبووہ.

کہ چوونە دەرى، ھەر بەرامبەر چىشتخانەى قوتابيان، لە بەردەم مۆزەخانەى سروشتى، لە بەردەم دایناسۆرە زەبەلاحەکە دانىشتن، دارە چرەکان بەشىكى کورسىەکەى ئەوان و نيوہى پەیکەرە چیمەنتۆکەى دایناسۆرەکەشى

شاردبۆۋە. نىيان پرسىيى، "تۆ بۇ ھىچ كەست خۆش ناوئى؟"
 "من؟ چۆن دەكرئى كەسىك ھىچ كەسى خۆش نەوئى؟"
 نىيان چاۋە سەوزەكانى ئەۋەندەي دەكرئى كەرنەۋە
 و سەيرى پوخسارى سەردارى كرد، سەردار بۇ ئەۋەي
 سەرنجى لەسەر پرسىيارەكە لا بدات ئاۋەرى بۇ لاي دایناسۆرە
 چىمەنتۆكە دایەۋە، نىيان گوتى، "سەيرى تۆ دەكەم، خۆت
 كەردوۋە بە فرىشتەي فریادەرەس، نىۋانى ھەموۋان رېك
 دەخەيەۋە، بەدەنگ ھەموانەۋە دەچى، كىشەي ھەموۋان بە
 ھىي خۆت دەزانى، راستگۆيت و جىيى متمانەي، تەنھا درۆ
 لەگەل خۆت دەكەي."

سەردار دىسانەۋە پرسىيەۋە، "من؟" خۆت كەردوۋە بە
 مەسىح، بە میدیاۋە ھەموۋ بەشى فەرەنسیت شىت كەردوۋە،
 پەمزىيە ھار بوۋە، ھەر باسى تۆ دەكات، پىت گوتوۋە،
 'باسى كەركوك بکەن تۆم بىر دەكەۋىتەۋە، نەجاش ئەۋ
 كچە بەستەزمانە بەغداييە لەبىرى چوۋبۆۋە كورده، برىنیت
 كۆلاندهۋە، مانى گرتوۋە لەگەل باوكى ھەتا ناچى بۇ
 فەرەنساش، گوايە باوكى ھاتۆتە لات تا لەگەلىان بچى، گوايا
 بە كەسوكارت نەگوتوۋە. دەتەۋى رۆلى كى بىيىنى؟ گىقارا؟"
 سەردار خىترا فرىاي خۆي كەوت، "ھىچيان راست نىين،
 ئەۋانە قسەۋقسەلۆكن، من ھىندە پىاۋ نىم كەسم خۆش بوئى.
 سەرەراي ئەۋەش ئەۋەي چىرۆكىكى راستەقىنەي نەبى، سەد
 چىرۆكى بۇ دروست دەكەن."

نىيان گوتى، "منىش يارمەتىيى تۆم ناوئى، با نەبمە
 چىرۆكىك، با برىنەكانم ئەۋەندەي دىكە بۆگەن بکەن."
 سەردار ويستى باۋەشى بۇ بکاتەۋە، توند بەخۆيەۋە

بگوشی، برینه‌کانی بلیسیته‌وه، تیماری دەردی بکات، دەکرێ
له‌باوهشی بکات، دەبێ لێوه‌گۆشتنه‌کانی ماچ بکات، مەمکه
خر و بەردییه‌کانی، سەیری دەستی خۆی کرد، دەستی
وهک هەناریکی تیدا بێ، پوانییه‌ دوگمه‌ نیوه‌کراوه‌که‌ی نیان،
چاوی شۆر کرد و سەری داخست. دەستی نیانی گرت،
هەلی ستاند و چوونه‌ ئه‌ودییوی قامیشه‌لانه‌ چهره‌که‌ و پشت
داره‌کان، که‌ له‌وه‌ ده‌چوو هەر ئیستا و بۆ ئه‌وان له‌وێ
پوانرابن، بۆ ئه‌وان گه‌لاکانیان ئه‌وه‌نده‌ پان کردبێ، سەیری
چەند په‌پوله‌یه‌کیان کرد که‌ دوا‌ی یه‌کتر که‌وتبوون. هەندێ
هەنگی قورس به‌ هه‌لاله‌، سێ-چوار بۆقی ورد، سەوز و
خه‌ت خه‌ت، ده‌نگی زیکزیکه‌ش دیت، بالنده‌یه‌کی بچووک
هینده‌ی خه‌ونی مندالیک، هه‌لفری، یه‌کی دیکه‌ش. هه‌ستی
هەردووکیان هاتبووه‌ سەر کولین، له‌ناو خویناندا شتیک
جۆشی ده‌دا، جۆشده‌نه‌که‌ به‌ر دیواری دلێان ده‌که‌وت، له
قه‌فه‌زه‌ی سینگیاندا ده‌نگی ده‌دایه‌وه، لێویان وه‌ک به‌پرووی
سەر ئاگر خه‌ریک بوو هه‌لتۆقی، یه‌ک ترپه‌ی ماوه، یه‌ک
ترپه‌ و به‌س، وه‌ک به‌نداویک دلۆپیکێ بوێ تا له‌سه‌ریه‌وه
به‌رژێ، وه‌ک ئه‌وه‌ که‌سه‌نه‌ی فه‌رمانی ئازادکردنیان دێ، ئه‌وه
که‌سه‌نه‌ی له‌به‌ر سێزه‌ی گولله‌ راگیراون، یه‌ک هه‌ناسه‌ و
پلپیدانانیک، دلێک ده‌ته‌قیت و خوین ئازاد ده‌بیت و له‌وپه‌ری
هیزی خۆیدا ده‌که‌ویته‌ ناو هه‌وا، ته‌رمیک بۆ بیرچوونه‌وه
له‌وێ ده‌که‌وێ. نیوانی خۆشه‌ویستی و سیکسیس هەر وایه‌،
خۆشه‌ویستی زیندانییه‌که‌یه‌ که‌ فه‌رمانی گولله‌بارانکردنی
هه‌یه‌، جووتبوونیش گولله‌که‌یه‌ که‌ ته‌قی، که‌سێک، ته‌رمیک
ده‌خاته‌ ناو ژایانه‌وه‌. ئه‌وانیش ئاوا له‌و چرکه‌یه‌دا که‌ لێویان

خہریک بوو بته قی، یہک قسہیان پی نہ مابوو، گہیشتبووہ،
 ٺہو شوینہی ئیدی لیک دہبوو لاپہرہکھی خوی بنووسیتہوہ،
 کراسہکانیان خہریک بوو ناگر بگری، دل یہک ترپہی مابوو
 بو سہعانی سفر و گولہی ماچ بته قیننی، لیک و تفی خہستیان
 لہناو دہمی یہکتردا بته قیتہوہ، تہرمی خو شہو ویستیہک
 بکھویتہوہ سہر پی۔ لہ جیاتیی ترپہیہکی دیکہ، دہنگیک لہناو
 دلئی سہردار دہلی، ”یہکھم ماچ و یہکھم بہ لین، تہنہا مہرگ
 لیکیان جیا دہکاتہوہ،“ بابی چ حکیمہ تیکی فیری سہردار
 کردبوو، سہردار دہتوانی ماچہک بکات، دہتوانی ماچی
 دیکہش بکات، بہلام ٺہو بہ لیننی پی ناچیتہ سہر، ٺہو تہرمی
 ٺہو خو شہو ویستیہی پی زیندوو نا کریتہوہ، ٺہو ناتوانی
 جاریکی دیکہ کوستی نیان بخات و برینیکی دیکہ بخاتہ
 دلہوہ، سارد بووہ، سارد سارد، نیان دہستی چہپی کردہ
 کولہ مست، ویستی توند بہ سینگی سہداریدا بکیشی، بہلام
 زور ہینواش خستیہ سہر دلئی و گوتی، ”برینہکانم خہریکن
 ساپیژ بین، ٺہو عہ شقہم بو ٺہ بہد ناشت، فہرہاد بہنہ فرہت
 بی، توش...“

ہیشتا سہردار گوتی راگرتبوو بزانی ٺہویش چی، بہلام
 نیان رویشت، رویشت و دوور کہوتہوہ، سینہریکی نہدی
 بہدیار نیانہوہ، ٺہو زووتر بیستبووی، ٺہوانہی لہ عہشقا
 دہکھون دہستیک نابینن ہلیان گریتہوہ، مہگر دہستی
 خیانہت، سہردار نہویست ٺہو دہستہ خیانہتکارہ بی۔
 دہشیزانی ٺہو عاشقہ دوراوانہ دہکھونہ تاریکیہوہ و کہس
 لہگہلیان ناروات، کہس دویان ناکہویت ہتا سینہرہکانیشیان۔

پاستە تا ئیستا سەردار کەسی نەدیووە لە تاریکیدا سێبەری
هەبێ، جا ئەو کەسە دەچیتە تاریکییەو سێبەری بۆ چییە؟
پاستە نیان کەوتبووە تاریکییەو، کە سوکارەکە، دۆست و
دەستەخوشکەکانی، هەتا سێبەرەکەشی جێیان هێشتبوو، لەگەڵ
ئەو شەدا نیان شتیکی لێ دەپژا، ئەو هەش لەبەرچاوی سەردار،
کە هێشتا لەسەر کورسییەکە بەردەمی دایناسۆرەکە
دانیشتبوو، شتیکی لێ دەکەوت، کتێبەکانی دەستی، پیتاڵو
شینەکانی، گۆرەوییە سپییەکە، تەنۆرە رەساسییەکە،
چاکەتە شینەکە، کراسە سپییەکە، ژێرکراسە دیسان
سپییەکە، ستیانەبیجییەکە، دەرپن دیسان بیجییەکە، نیان
پووت پووت وەک ئەو کاتە لە سکی بەلقیس بەر بۆو،
سوور سوور و خویناوی، گنجی نێوان سمت و رانی لەکاتی
پۆششتندا، کە مەری باریکی و پستی سپی، کە قژە کارییەکە
نەرمتر لە با بەر شانە پرەکە دەکەوت، ختوو کەوتە
ناو دلی سەردارەو.

نیان بەبێ ئەوێ ئاپۆرە ئێو کچانە ببینی لە بەردەم
دەرگای بەشە ناوخۆیییەکیان لە هاتوچۆدا بوون. چوو
ژووری، کە سێک بەردەستیک، تەشتیکی پرخویناوی بەردەم
دەرگاکە هەلگرت، کە دەشی هەر مامانەکە کاتی خۆی
بووبی، یان ژنەکە مامە دەرویش غەفوور، کە سەردار
نەیدەناسی، تەشتە پرخویناوەکە هەلەگریت و توند بەرەو
سەروچاوی سەرداری هەلەدەدات، هەر چەند سەردار دوور
بوو، دەترسی ئەو تەشتە خویناوە بەسەر ئەودا برژیت. لەو
کاتەدا دەنگیک وریای کردەو، "سەردار" سەردار راچلەکی

وہک ٹوہی لہ پڑانی خہویناوہ کہ ٹاگاداری بکہنہوہ، ترساو و پھشوکاو ٹاوپی دایہوہ، میدیا بوو، ”بؤ وا تیک چووی خو گورگت نہدیوہ.“

سہردار پرسیی، ”نیانت دی؟“

”ٹا تازہ ہاتہوہ، خوئی دہشوا، وتی ہرچی چلکی عشق ہہیہ بہ خومیہوہ ناہیلیم، وتی ٹیتر ناتوانم ژہہری کہسینک ہہلگرم.“

سہردار ہستا میدیای بیوہلام جن ہیشت، کہ گہیشٹہوہ، یہکسہر جلہکانی داکنہ، چوہ گہرماوہکہ، ٹو لہ بہشہناوخویبیہکانی قہنات بوو، سیزدہ ٹاپارتمانی گہورہ بہ پیزی یہکہوہ، ہہریہکہ و سنی نہؤم و ہہر نہؤمہی دوازدہ ژوور، ہہر ژوورہ و پڑ لہ قوتابی سہرگرم و دلہتال. کورپی زاخو و ہہولیز و بہسپہ و ٹہوالخہسیب و تہلکوچہک و سلیمانی و کورپی ہہموو دنیا، یابانی و میسری و ٹیتنامی، ٹو ژوورانہیان پڑ پڑ کردبوو لہ بؤنی نیر، بؤنی ہہوہس و دہستبازی و بؤن تہگہ، پریان کردبوون لہ بؤنی شہوہت و مووی ٹہستووری بہریان، ہہناسہ و ہانکہانکی شہیتانیبوونیان. لہسہر ٹو دؤشہکہ ٹیسفنجانہیان ٹوہندہ شہیتانی ببوون، نہک ژن، پیاو نہیدہویرا لہسہریان دانیشی، نہوہک سکی پڑ بی. گہورہترین خہمی ٹو ولاتہ ٹوہیہ کورہکان، پیاوہکان، ہہرزہکار و بالقہکان، ہہموو نیرینہکان لہ بازار و لہ یاریگا و لہ مہلوانگہ و لہ مزگہوت و لہ بہشہناوخویبیہکانیش پیکہوہن و ہہمیشہ خہیالیان لای ٹوہیہ دیوارہکان، قہرہویٹہ و دؤشہکہکانیان درزیکی تی بیٹ و خوئیانی ہن رہحت بکہن.

سەردار ھەر کە گەیشتەو، یەكسەر چوو، گەرماو، کە،
بۆ ئەو، لە بۆنی نیر و شەهو، کورەکانی پیش خۆی،
گەرماو، کە پاک بکاتەو، جوان ھەمووی شووشت. ھەر
کە یەكەم گۆژمە ئاوی گەرم بەر پیستی کەوت، ھەموو
ماسوولکەکانی گرژ بوون، دوو کەل لە ھەموو پیستی
بەرز دەبوو، نیان بەو شتو، یە جەکانی فری دابوون،
پیللۆ، شینەکانی و دەری پیجی، کە فری دابوو، ھاتە ناو
گەرماو، کە، ھەناسە و ھانکە، ھانکی سەردار خەریک بوو
دیوار و سەقی ژوو، کە بەسەر یە کدا، پیتی. وای دەزانی
تەواوی ئاوی دیچلە لەو دوشە ژەنگاوی، ھەسەر ئەو دا
دەرژ. نەیتوانی چاوی بکاتەو، و سەیری چاوە سەوزەکانی
نیان بکات، لە خەیاڵی خۆیدا وەک ئەو پۆزە لە ھەزیری
لە بەر ھەتاو پای گرت و سەیری قولایی چاوەکانی کرد،
وردهورده چاوی نیان ئاوی تیزا، ھەر ئاوا توند شانی گرت
و سابوونی لە مەمکە بەردەکانی دا، سابوونە کە لە بەر
بۆ، بە ھەردوو دەست گرتی و ھیند بە توندی بە خۆی،
گوشی، ھاواریکی توندی لە ھەستا و ھستی کرد نیان
لە سینگی و ن بوو، دەنگیک لە ویدیو گەرماو، کەوتی،
”ھتاش، ھتاش دار و دیوارت کون کرد، ھە جەلاد.“
سەردار کە بەھوش خۆی ھاتەو، ئارەقە لە ئاوی زیاتر لە
سینگی دەچۆرا، دلخۆش بوو کە بەراستی نیانی لە باوھش
نەبوو، دەنا بە دوو تەکان و بەو گوشینە توندە ئیستا
مردبوو. شەرمەزاری ئەو خەیاڵنە خۆی بوو، شەرمەزاری
ئاو و سابوون، دوشی گەرما و و دەنگە کە لە دەری بوو.

له ئاوينه بچوو كه كه وه سه يري خوئى كرد، وهك سه يري
درنده و پياوكوژ بكات، تفيكى خه ستي له خوئى كرد و
گوتى، "كورپه ئالتونيبه كه ي به شى ئينگيزى چهند دروزن و
سه خيف و قه حبه ي."

۴

به لقیس هینستا سهیری وینه‌ک‌هی ده‌کرد، نیان جلی زانکوی له به‌ردا بوو. کوپه رهش و پیسه‌ک‌هی ته‌نیشتی، سهیری کوره‌ک‌هی دیک‌هی ده‌کرد، ئه‌ویش چاوگه‌وره و قژبژ و لووتبه‌رانی، پ‌یشیکی زه‌رد و سمیلنک، ته‌واو که‌مالی می‌ردی بیر ده‌خسته‌وه، زور‌ه‌زی له‌و سمیلانه‌یه، ئه‌ستور نا، به‌لام دریز به‌ جوړیک له‌ ل‌نوی خواری بخشین. نیان له‌ وینه‌ک‌ه‌دا توند لیفیکسه‌ک‌هی له‌ باوه‌ش گرتبوو، په‌نجه دریز و ته‌نکه‌کانی که‌ هینده نه‌بوو ئیسکه‌کانی دیار بن، له‌ سه‌ری گری دابوون. به‌ لقیس له‌ دل‌وه‌ گوتی، ”قوربانی ئه‌و په‌نجانته‌ بم، چو‌ن دایکت شه‌رمه‌زاری پیاوه‌کان کرد؟“

به‌ هیواشی بو‌ ده‌می برد و ماچی کرد، گریا، ”من نیم، دوا‌ی تو‌ من ه‌ه‌ر نیم.“

ه‌ه‌ر له‌ سه‌ر کاغه‌زه‌که‌وه ده‌ستی به‌ قژه زه‌رده‌ک‌ه‌یدا هینا، ”زورم چاو‌ه‌پی کرد تا له‌ دایک بووی، پینچ برا یه‌ک‌به‌دوا‌ی یه‌ک‌دا هاتن، له‌ یه‌که‌م منداله‌وه من باوه‌شم بو‌ تو‌ کردبو‌وه،

دوہ میشیان ہر کوپ بوو، سیئہم و چوارہ میس، پینجہ میس، لہ گہل پینجہم کوپم لہ دایک بووی، دوی ٹویش، بہ ہانتی تو مالہ کم پروناک بوو، ناوم نای نیان، گوتم لیرہوہ ژانی نیانی من دست پی دہکات، گہنج گہنج بوومہوہ، وہک تو نیان بوومہوہ۔ ناخر دایکک کہ پینج کوپی بہ سہر یہ کدا نہ بووین، پینج کوپ بہ ناشوب و شہر و دلہ پراوکیوہ، پینشتریش لہ گہل یازدہ نیرینہ لہ مالیکدا نہ ژیا بی، نازانی لہ دایکبونی کچی زہرد دوی ٹو ہموو ہاتوہاوار و ناشوبہ چ شیرینہ، خہپہ بووی، ٹو دہ میس گہندہ مووی سہرت زہرد زہرد بوون، پیک دہ سال چاوپیم کردی، یہک لہ سہر یہک مندالم بوو، ہر بہ نیازی تو فالی سکم دہگرتہوہ، بہختی ژن لہ سہر فالی سکی وہستاوہ۔ دہترسم، زور دہترسم، ونبوونی ٹو جارہشت زور لہ چاوپروانیدا بمہیلیتہوہ۔“

مہموودی کوپی بہ لقیس ہینشتا بہ سہر ژن و کچ و کوپہ باریکہ کہ دا ہاواری دہکرد، ”پیم بلین کوپہ نہ فرہ تیبہ کہ تان لہ کویتہ؟“

سالار پرسییہوہ، ”برا کہم؟“

چاویکی لہ دایکہ رہش و سیس و بیگیانہ کہی کرد، پہنجہی بو سہربان پاداشت۔ مہموود خیرا چوہ سہربان، بہ لقیس خیرا تر بہ دوایدا، سالاریش بہ دواپاندا، لہ سہربانہ کہ ژووریکی ناریک و خوار و بہ گلدروستکراو پیشوازی کردن۔ ہینشتا سالار پہنجہی بو دہرگا ٹاسنہ کہی ژوورہ کہ پادہ کیشا، مہموود سہیری بہ لقیسی کرد و سہیری دہرگا کہی کردہوہ، وہک بلین، ”ٹاوا ٹہ یاندوزمہوہ،“ وہک بلین ”بہ دزی منہوہ دینی،“ وہک بلین، ”ٹینستا کڑتاییان پی دینم۔“

بە دەستێک دەمانچەکە ی گرتبوو، بە دەستەکە ی دیکە دەرگا ئاسنەکە ی پال پێوه نا، دەرگا کە کەوتە سەر پشت، بەلقیس دایا بوو ئیستا نیان لەو ژوورە دەدۆزیتەوه، زراوی لە تەقە و گوللە چوو بوو، ویستی بلی، ”مەحموود گیان بە نیگایەکی تۆ نیان ئەمری چ پێویستت بە دەمانچەیه؟“ بەلام بواری ئەو قسەیه نەما بوو. توند دەستی مەحموودی گرت و دەرگا کە ی پێوه دایەوه، وەک دێلە گورگینکی بریندار لە بەردەم دەرگا کە وهستا، ”تۆ نایەیه ژووری، من ئەزانم چی ئەکەم، بۆ خۆم ئەچم ئەیانەینمە دەری، برۆ خواری.“

ئەوه ی لە یەکەم رۆژەوه سینگی گرتبوو، ئەو قسەیه ی کە قورگی مەحموودی داخستبوو، لە سلیمانیه وه لەگەڵ خۆی هینابووی، دەشی زۆر زووتریش ویستیتی ئەوه ی پی بلی، ”تۆ، ناز و مەکری تۆ ئەو کچە ی لەخشته برد، هەرگیز لەبەر تۆ نەمانتوانی قسەیه کی پی بلی، دیسان پێم لی مەگرە، با زیاتر حەیا مان نەچیت و لێره وه کوتایی پی بینم.“

بەلقیس، هەزار قسە هاتنە سەر لێوی بەلقیس، ”تۆ ئە ی برای گەوره، تۆ ئە ی پادشای مأل بۆچی رۆژیک خوشکە کە تە لاواندەوه، بۆچی رۆژیک بۆ خۆت نەتبردەوه بەغدا، بۆ رۆژیک لە پێویستیه کانی تە نەپرسی؟ مەحموودی ناموبارە ک تۆ نەبووی نامە ی دلداریت پی دەنوسی بۆ ئەم کچ و ئەو کچ، تۆ نەبووی دیاریت بۆ کچانی هاوسی پێدا دەنارد، ژنە گەنجە کە ی قەسابە کە ی هاوسی مان تە هینابووه ژوورە کە ی ئەو و ئەویش تە ناچار کردبوو لەودیه دەرگا وه چاوه پیت بکا؟“ هەزاران قسە قورگی بەلقیسیان گرتبوو، هەزاران قسە لە وهختی خۆی نەکرابوون، کوا ژنی کورد

نازايه تيبى ئه وهى هه يه له وهختى خۆى قسه كانى بكات؟ به
 پيچه وانه وه له وهختى خۆى په رده پۆش كرابوون، ئه وه دم
 ئه وه سه ركه وتن و شانازى بوو، هه موو ئه وه قسانه به سه ر
 يه كدا بوورابوونه وه، ته نها بويزى و بي شه رمييه كى ده ويست
 له هه وائير و له وه سه ربانه ي سه يداوا به ئاگايان بيتى.

بو ئه وهى سه گيگ به خه به ر نه هيتى ده بى به رگه ي
 ئازارى بزمارى ژير پى بگري، با ژهنگاوييش بى، با له
 پشته پيسته وه هاتبيته وه ده رى.

مه حموود ئاگر له چاوى ده بارى، پووشى ئه وه قسانه
 به ته واوى ده يانسووتاند، ئه وه چه نده به ديار قسه وقسه لوكى
 پشت خوشكه كه يه وه ده سووتيت و هه سره ت هه لده كيشى،
 له وه پۆژه وهى چۆته ئه وه به غدا فاحيشه يه، هه ر پۆژه كه سيكى
 دۆزيه ته وه. له وه پۆژه وهش مه حموود خۆى له خه لكى
 سه رباند و سه ربه رزى شاره كه ي ده شاريت وه، ناتوانى
 سه ردانى مالى خزم و دراوسى بكات، ئه وه چه ند مانگه به
 هۆى ئه وه حه ياچوونه وه ناتوانى بچيته لاي ژنه كه ي، ناتوانى
 شه و لايه وه بنويت و رووى تى بكات، له تاريكييشدا شه رم
 له جه سته ي ژن ده كات و خوشكه كه ي به رووتى ديت به رچاو،
 ئاخه ر چۆن ماله به ناوبانگه كه ي سليمانى، كوپه نه به رده كانى
 مه لكه ندى، بازرگانه كانى قوماش و ئاوريشم، قاچاخچيه كانى
 كوتالى گرانبه ها، به هۆى تاقه كه كه يانه وه سه رشۆر بن؟
 ئه وه هه ر يه كه م جار له گه ل ئه وه نه بوو، ئه وه خوشكه چاو
 پرره ونه ق و سيحره ي بچيته به غدا. ئه وه كاته به باوكى گوت،
 ”نابى، نابى بچيت، كچ چى له شه هاده ده ست كه وتوووه جگه
 له به ره للايى و حه ياچوون؟“

راستیسی کرد، ئەوەتا حەیاى بردن و ھەر پوژەو ھەتیویک دەدوژیتەو. ئاخر ئەو ھەتیوھ خوێریانەش کە بە عاشقبوونی کچیک شاگەشکە دەبن و دەدەنە شەقەى بال، ئەو ھە بوچی کە خوشکەکانیان عاشق دەبن وەک کەر لە قوردا دەچەقن. پوژیک ھەتیویکی گەمژە و زمان تەپ و دەنگ، زۆربلینی فیر کردبوو تەلەفۆن بکات و بلێ، "بەساقەتان بۆم، کیزەکەتانم بدەنئ،" ھەى نەفرەتیى زمانسەگ، تۆ بەچ چاوپوویەکەو، ھەر بە تەلەفۆن داواى کچی ئەشرافی بەزازەکانى شار دەکەى. ھەى ھیچوپوچ، بئ دەماغى کینوى. پوژیکى کە لەگەل کرمیکى رەشى دلپێسدا... مەحموود نەیتوانى چى دیکە ئارام بگرئ، دەستى دایکى بەتوندى گرت و گوئى،

لە بەر ئەم دەرگایە لاچۆ ھیچیان لئ ناکەم."

بەلقیس وەک گوئى لە دەنگى نیان بئ، ھاوار و نالەى دەھات، دەنگەکە ترس و پارانەو ھەبوو، وەک داوا لە دایکى بکات، ھەم بیلاوینیتەو ھە بیتە باوھشى، ھەم نەھیلئ ئەو برا دلرەق و تۆلەستین و درپندەھەى بیتە ژوورئ. ئاخر دایکىک لەنیوان دوو مندالى خەتاکاردا، کە ھیچیان گوئیان بۆ نەگرتو، چۆن نابیتە سەد لەت؟ دوو مندال ئارەزووى ھەریەکەیان بە لەناوبردنى ئەوى دیکەیان تەواو دەبئ، نیان بە دوو دەستى بئھیز وەک سینگی کۆتر لەو دیوھو ھەخۆى بە دەرگا کەدا دەکیشئ، ھەناسە و گمەى دەگاتە گوئى، دایکیش دلئ دەکەوئتە ناو ھەر شتیکەو، کە لە مندالەکە یەو ھە نزیك بئ.

مەحموود تەنھا بە بیستنى ھەوالى عەشقبازى نیان سەرى بە دیواردا کیشا، خوئین فیچقەى کرد و لەھۆش ھۆى چوو، ئەى ئەگەر ئیستا بەیەکەو ھە بیانگرئ، بەلقیس دلنیا بوو ئیستا

بیاندؤزیتہ وہ ہر دووکیان پارچہ پارچہ دہکات، ہر دووکیان دہکوڑیت و ہر لہ سہربانہ وہ فریپان دہداتہ خواری، ئو تانکیی سہیداواہش دہبن تا سہد سالی دیکہ ئاو ہلرپڑی، تا تہرمہکانیان و ئو گوناہہ بشواتہ وہ۔ جگہ لہ و ہش دہبیتہ نامؤترین چیرؤک لہ ہہموو ژیانی خویدا شووشتیتیتہ وہ۔

جگہ لہ کچہکھی، خہریکہ کورہکہشی لہ دہست دہچئی، ئو ویش دہبیتہ پیاوکوژ و خوینرپڑ، دہبیتہ تاوانبار و داواکراو، بہندیکی دلی بہ ہیجگاری دہچیتہ زیندانہ وہ و پرنگی دلش بؤ ئہبہد دہچیتہ وہ، پؤلیس دہیگریت و دہشی بہکسہر لہ سیدارہی بدن، دہکہونہ سہر زمانی خہلک و سہیرترین چیرؤکی عہشق و مردن بہ ہؤی خوینی مندالہکانی ئو وہ وہ دہنووسریتہ وہ۔ چیرؤکی کچیک کہ ہہرہشہ و تؤلہ ساندنہ وہی پینچ برا و باوکیکی ئہ شراف و خانہ وادہبہکی حہفتاوسی کہسی نایترسینی و دہست لہ خویشہ ویستی ناشیرینترین کورپی دنیا ہلناگری۔ کورپیک بؤ چرکہبہک بیر لہ ژیانی خؤی ناکاتہ وہ و نامووسی خؤی بہ خوین دہکریتہ وہ۔ بہلقیس خہریکہ لہ ژنبوونی خؤی و لہ کچخستہ وہ پہشیمان بیتہ وہ۔ ئاخہر ئو گریابوو، شہوانہ و ہک مانگای سہربراو لرفہ و نالہی ہاتبوو، بؤ نیان لرفہی ہاتبوو، ہہنسک و نالہی ہاتبوو، بہلام نہیگوتبوو، کچ نہگبہتی و شورہیبیہ، نا، نہیتوانیبوو وا بلی۔

ئیستا لہ بہردہم دہرگاکہ و ہستاوہ، توند دہسکہکی گرتوہ، مہحموود لہ بہردہمی سوور بؤتہ وہ، خہریکہ خوین لہ چاویہ وہ فرتہ بکاتہ دہری۔

مہحموود دہمانچہکہ دہخاتہ سہر سہری خؤی، پیک

دەرخاتە تەنیشت گوێی، ئەو دەستی دایکی توند گرت، بەلام ئەو ناتوانی پال بە دایکەوه بنی و فری بداتە سەر عەرزهکە، ناتوانی رای کێشیتە لاوه، ناتوانی پی لە رانیشی بنیت. دەزانی دایکی نەخۆشی غودە ی هەیه و دەشی بە قورسی پەپولەیهک هەرچی ئیسقانی جەستە ی هەیه بشکی. ناتوانی دەستی راکێشێ نەک مەچەکی بە دەستیەوه بی.

بۆیه مەحموود دلی دایکی کردە نیشانە، دەیزانی دلی دایکی ئیستا لەکوێیە، ریک لە سەری ئەو دایە، بۆیه لولە ی دەمانچەکە ی کردە سەری خۆی. بەلقیس ئەوهش دەزانی مەحموود رەحم بە خۆی ناکات، هاکا تەقاندی، هاکا دەستی جوولاند، هاکا خۆین پزا و ئاسمانی داپۆشی، لاشە ی کورەکە ی کەوتە سەری. بەلقیس توند پشتینی مەحموودی گرت، "نەکە ی، نەکە ی، بە دلی منیهوه بنی، سەرەتا بە دلی منیهوه بنی، با من رزگارم بی."

قیژە و هاوار و فرکانفرکان لە ژوررەکە دەهات، بەلقیس زیاتر ترسا، گوتی، "سویندم بۆ بخۆ تەقەیان لی ناکە ی." مەحموود هیواشتر دەستی لە کەمەری خۆی کردەوه و وهک گریان، گوتی، "بە سەری تو، بەس بابزانم..."

بەلام کوا سەری دایک ئەوهندە ی حەیاچوون بەرخە. لەگەل ئەوهشدا دەرگاکی شل کرد، مەحموود پالکی توندی بە دەرگاکیوه نا، دەرگاکی کەوتە سەرپشت، پیش ئەوهی هەنگاو بۆ ناوی بنی، پیش ئەوهی بجیتە ژورری، سەدان کۆتر، سەدان کۆتری سەد رەنگ، کە بەشی هەرە زۆریان سپی بوون یان پەلەیهکی سپیان تیدا بوو، وهک گێژەلووکە لە دەرگاکیوه هوروزمیان کرد و ئاسمانی سەیداوایان کردە

هه زار پهنگ. ئاسمانى سهيداوا بووه ئاسمانى فريڼ و ئاسمانى ئازادى و گمهي بيپرانه وه، ئاسمانى شين پهنگرا به سپى و زهره و قاوه يى و سهوزى فلجه ي سينگ و بالى كوتره كان.

تا چاو بر بكات بهرز بوونه وه، بهرز بهرز، جووت جووت له ئاسمان سهمايان ده كرد، سالار ته قله كانى ده ژماردن، يهك، دوو، سئ... حهوت، به لقيس له ترسى ليشاوى كوتره كان له وئ كه وتبوو، به پاكشانه وه سه يري هه لفرينى كوتره كانى ده كرد، هه رگيز ئاسمانىكى ئه وهنده جوانى وهك سهيداوا نه خشاوبه كوترى نه ديوه، به لام بو ژنيك كه كچه كه ي خيانه تى لئ كرديى و له سه ر لينوارى مه رگيش بي، جوانى چ ده رديكه! مه حموود چووه ژووره كه و به هه مان خيڙايى كه پرايه وه، ديسان سينگى سالارى گرت و لئى پرسى، "كوا، كوا برا نه فراهه تيه كه ت؟"

ئه ويش زور ساده ديسانه وه ده ستى بو كوتره كان پاكيشا. مه حموود شيراندى به سه ريدا، "تو ده بيى براى مه يمون و سه گ بي، نهك كوتر. به هه مان تووره يى به پليكانه كاندا هاته خوارى."

خه لكى سهيداواش ئه وه هه موو كوتره يان به جاريك له ئاسمان نه ديوو، ئيستاش خه لكى ئه وه گه ره كه ئه وه پوژه يان له بيهره، ئه وه پوژه ي ئاسمان بالى گرتبوو، ده يانزانى كوره كانى مه حموود به لهك له پوژى ونبوونى بابيانه وه، خوويان داوه ته

کۆتر و بۆ سۆراغی بابیانی دەنێرن، دەشیانزانی ئیستا مالی مریەمەرەش نییە و مالی کۆترە. بۆ خۆیشیان بۆنی کۆتریان لێ دیت و دەشی کشەیان لێ بکە ی بدەنە شەقە ی بال. خەلکە کە هەموویان بە جارێک سەریان بۆ ئاسمان بەرز کردبوو.

بۆ گەلیک ئازادی بە خەونیش نەدی، زیندان لە بەردەمی مالهە کە یەو تا ئەوسەری دنیا درێژ بوو بیتەو، تەماشاکردنی ئەو هەموو کۆترە بە جارێک کە لە ژوورسەر یەو بەداتە شەقە ی بال، تۆزیک لە ئازادییش زیاترە. سەدان کۆتر ببوونە نەخشی ئاسمانێکی شین شین، هەموویان، خەلکی سەیداوا هەموویان پیاویکیان دیت، وەک لە دەمی ئەژدیها دەر پەڕی لە مالی مریەمەرەش هاتە دەرێ. پێیان سەیر بوو ئەو پیاوێ سلیمانیه، وەک خۆیان دەیان گوت، "بە جلک و جەمەدانە کە یەرا دیارە خەلکی ئەوتیە" لە مالی مریەمەرەش بیتە دەرێ، کە باوەریان نەدەکرد ئەوانە هەر ناوی سلیمانیهیان بیستبێ، نەک هەر ئەو ئەو مالهە لە گەل سێبەری خۆیشیان نابنە دۆست، جا چ جای لە گەل خەلکی شارێکی ئەوپەڕی دنیا. یەكەم جار کۆتریک ی وەک چۆرە ی شیر ی، یەعقوب ی، کە لە زلی پەڕلە پێ لە سەر لیواری تانکیه کە نیشتهو، جا یەك-یەك و دوو-دوو چوونە تەنیشتی. سالار دەیزانی هەموویان تینوویانە و دەبوو زووتر مشوری ئاوی خواردبان. بەلقیس کۆتریک ی سپی، کە هاوشانی کۆتریک ی رەشی باریک تا تۆقەلە ی ئاسمان چووبوو بە نیان دانا، گوتی، بیگومان لە دلی خۆیدا، "بزنام دیتە لام، بزنام بۆ لای من دیتەو."

كوتره كه له ناو ئاسمانى شينى بيسنور يهك له سهر يهك ته قلهى لى دها، دواتر له گهل كوتره ره شه كه به ئاسويى به ره و خوره كه فرين، نه وه نده دوور فرين به نه اندازهى دوو په پوله مانه وه، ترسا بكه ونه ناو گرى خوره كه وه، گه رانه وه و چند سوورپىكى ديكه يان لندا و له دواى هم موويان كوتره سسپيه كهى كه به نيانى دانابوو، له سهر ته ليكى نه ستورى رځى تانكيه كه نيسته وه و دلځه دلځى ليوارى ته نكيه كهى ده خوارده وه.

به لقيس دلى به ئاو خوارده وهى كوتره كه خوش بو، پنى وا بوو نيان ده گاته خوشى و بڅ خوشى چاوى پى پوون ده بيته وه و ده گاته وه كچه كهى، نه وهش فالتيكه و دايكان ده توانن به ته رسي كه ريش بيگرنه وه.

له و كاته دا هه ستي كرد له دواوه يه كيك به نهرمى ده ست به پيدا دىنى، هيشتا به لقيس له ناو ده رگاكه كه وتبوو، هتواش ختوكهى دها، زانيى نيانه، خوى له شويىكى ژوورى كوتره كان شار دوته وه، كه زانيويه تى مه محمود رويشتووه، هاتوته لاي دايكى، ويستى تويك خوى گران بكات، نه يتوانى، به دلخوشيه وه ئاورى دايه وه، ديتى كه رويشكيك ملي خوى له پنى نه وه ده خشينى، كه رويشكيك لاي نه وه سه رقافلهى هه والى شوومه.

سالار له گهل كوتره كان ده دوا، بانگى ده كردن و فيتوى بولنده دان، نه وانيش له گهل دهنك و ده ست راوه شاندى نه و پل پل وهك شه پل ده جوولان، ئاويان خوار دبووه، كوترى زيرهك چند دلځه پيك ده خواته وه، نه وانى ده يانه وي تا دوورترين شوين، تا به رزترين خال، تا ناو چاوى خور بفرين،

خۇيان قورس ناكەن و ھەر ھىندە ئاۋ دەخۇنەۋە زمانيان تەر بى، تەنھا دوو دىلۆپ بچىتە چىكلدانەيان، تەمبەلەكانىش، پانوپۆر و پشتشىنەكانىش ئەۋەندەيان ئاۋ دەخواردەۋە، ھەر ئەۋە بوو، يەك-دوو جار بەدەۋرى تانكىيەكەدا دەسورپانەۋە و دەنىشتنەۋە، دەكەۋتنەۋە ئاۋ خواردنەۋە و گمەگم و يەكترخوراندن و سەر لە بنبالى يەكنان.

بەلقىس ھەستا چوۋە ناۋ ژوورى كۆترەكان، چواردەۋرى ديوارەكان و ناۋەندى ژوورەكەش بەرپىز ھەموۋى ھىلانە كۆتر بوو، جگە لەۋ قەفەزە درىزانەى پشتيان پىكەۋە دابوو. جىكەجىكى كۆترە كركەۋتوو و بىچوۋەكانىشيان ژوورەكەى پر كرىدبوو. چەند كەرويشكىك بەۋ ناۋەدا بلاۋ ببونەۋە. سالار ھاتە ژوورى و لە سوۋچى ئەۋسەرى لاي راستى ديوارەكە سەيرى ھىلانەيەكى كرد، كۆترىكى ديسانەۋە سېي، بەسەر ھىلكەكانىەۋە مىلى لار بىۋوۋە، نەيتوانىبوو ھىلكەكانى جىي بھىلىن، لە تىنۋان خنكابوو، كە سالار دەستى دايە نالەيەكى مەرگھىنى لىتو ھات. بەلقىس دەزانى چارەنۋوسى دايك ھەر مردنە بەسەر ھىلكەكانىەۋە. ھىي كۆتر، كە ھەلنەھاتن ديارە پىسە، ھىي ژن وا نىيە، ھىلكەى ژن دەترووكى، دىتە دەرى و دەشىتتە مندال، دايك دەبى عومرىك چاۋەرى بكات، تا دەزانى ئەۋەى ھەلى ھىتاۋە پىسە يان نا.

كۆترە داكانەكە مىلى بەسەر ھىلكەكاندا لار بىۋوۋە، ھىلكەكان بەئاستەم ترووكابوون و جىكەجىكى بىچوۋەكان ئارامىي يەكجارييان بە دايكيان دابوو، ھەموويان دەندوكە زەردەكانيان ھىتابوۋە دەرى. مردنى ئەۋ كۆترە داكانەيە شوومە، بەلاى كەمەۋە بۇ بەلقىس. ئەۋ پۇژەى بەلقىس دايكى

مرد، هر دوانزده سالان ده بوو، ئه و پوڙه هه موو کوتره کان به سهردا که وتبوونه ناو کوپه کانی مالیان، ریزیک کوپه بو ئاو ساردکردن به دریزیی دیواری هه وشه دانرابوون. له و پوڙه وه له خیزانه که یان کهس نه یویراوه کوتر راگری. له کاتی ئاساییدا به لقیس باوه ری به و قسه هیچانه نه بوو، کوتری خوش ده ویست به تاییه تی داگانه کانیا. به لام ئیستا نا، چونکه دایکی که منداله که ی له مه ترسیدایه، مردنی میرووله یه ک، بالشکانی په پووله یه ک به مردن و بالشکانی منداله که ی خوی ده زانی.

دایکی سالار هاتبووه سهربان، جامه ئاوکی بو به لقیس هینابوو، به لقیس که نایه وی کهس به زه لیلی و بیهنزی بیینی، هه ستایه سهر پی، ویستی ئاوه که ی لی وهر نه گریت، خه م و خه فته تی دنیا و هه زار دلۆپه فرمیسی چاوه ری له چاوه کانی ژنه دا دیت. ئه و ژنه ش له دایکایه تی ده که یشت، ژنیک له دنیا دا نییه بو دایکی جگه رکونکون و سهرگه ردان دلی داغ نه بی. با ئه و ژنه هه رگیز له زه تی مندالبوونیشی نه کردبی. به لام ئه و بووبووی، به ده رده وه بووبووی.

میه مه ره شی غازی کووره چی سی مندالی بیوون، سهرره و سالار و گولنار، ئه و گولناره ش، میزده که ی، مه حموود به له ک ناوی نابوو، له زیندان له هاورییه کی بیستبوو، هاورییه که ی هه لواسرابوو، به لام پیشتر گوتبووی، “ژنه که م دووگیانه کچی بیی، هه ز ده که م ناوی بنیم گولنار،” که محمود ئازاد کرابوو، چووبوو مالی ئه و هاورییه ی ژنه که ی منداله که ی بیوو، کچیش بوو، به لام به مردووی له دایک بیوو، دواتر که بو خویان له دوا ی هه ردووک کوره که

سەرۆەر و سالار کچیکیان بوو، ناوەکە ی حازر بوو، گولنار، مەحموود بەلەک زوو زووش دەیگوت، "ئەو کچەم هیندە ی ھاوڕیکەم خۆش دەوئ."

وا نەبوو، ئەو دەم مریەم وا نەبوو، ئەو رەش و پیس و چەرمن نەبوو، ئەو کچیک ی گەنمەرەنگی خۆنیشیرین بوو، قژی ئەستوور و درێژ بوو، زووتر زۆر زووتر دایکی بۆی دەکردە پەلک. ریزیک پەلکی باریک، ئەولا و لایەکە ی دوو- دوو پەلک و پشتمەوێکە شەش پەلک، ئەگەر قژە رەش و قورسەکە شەش نە هۆنبا یەو، بەری دەدایەو و تەواوی پشتمی دادەپۆشی.

مەحموود ئەو ی بەسەر هینا، مەحموود وا رەش و پیس و چەرمنی کرد، مەحموود لەو گوندە ی ئەو ی بن هەولێرئ، لەسەر بێگاری لە ئاغای یاخی دەبن، بە رۆوی ئاغایدا هەلەدەشاخی، گوا یە چەوساوەتەو و بەزۆر و بەبئ کرئ هەمیشە کاری پئ دەکن، جا ئەو دەمی کئ نەدەچەوسایەو و کئ یاخی نەدەبوو؟ ئەو ش هەمووی بە فیتی شیوعیان، ئەو دەمی ئەو مەحموودە هەوایەکی وای چووبوو سینگ ی، پئی وا بوو ئیستیعمار لئی دەترسی. ئا ئەو دەمی لە گوندی هەلاتبوو، هات هات، هاتە هەولێرئ، لێرەش بە غازی کورەچیەو نووسا، بوو شاگرد ی، زۆر مایەو، هیچ شاگرد یک هیندە ی مەحموودی لەکن غازی کورەچی گیر نەبوو، دلی مریەمیش لە میتشە هەرە بچووکە سەوزەکان بوو، عەجوول و بە گیزەگیز، وپرکگر و بیتامان. جا ئەو میتشە سەوزە جوان و شیرینانە زۆر کەم بەسەر گول و شیرینی دەنیشنەو، بەسەر مەحموودەو نیشتمەو، ئەویش ئەو نەندە

گيرا و بهردرا، نه وهنده دور خرايه وه و خوی شارده وه، نه وهنده ليدانی خوارد و به بيهوشی هيتايانه وه، نهک هه ناو، نهک دل، پيستی خيزانه که ی له گه نمييه وه کرده رهش.

ئيستاش له دواي نه و هموو سالة که به پراستی مريم قزی دريژ و په لک و گه نمړهنگی و نازی بابی غازیی کورره چی به ته و او ی له بپير چوته وه، بکوژی ميشی سه وزی بير نايه ته وه، ئيستاش که مريم به رووی به لقيسدا پيکه نی شیرين بوو، شیرینی له ده موچاوی ژندا تاکه شته که ته من ناتوانی ليی بستيني. پيکه نينه که ی جوان و شیرين بوو. نه و سلیمانیا نه هه ر وان ژنيک توزيک نه سمه ر بی، به رهشی ده بينن وهک نه وهی بو خویان له په ری کاغه ز دروست کرابن، مريم نازانی سلیمانی ويران بی به سه ر ژنی رهش و دهنگ پياوانه دا ويران ده بی. نه و ان نازانن هه ر سروشتیان وایه، نازانن ژنی نه سمه ر، ژنی رهش دلکی چه ند سپی و رۆحیکی چه ند خونین و هه ستيکی چه ند گه رم و جووته مه مکيکی چه ند ناگرينيان هه یه. نه و ان نازانن که له زهت، له زهتی پراسته قينه، نه و له زهته ی پنی ده خاته قوولاييته وه لای نه و ژنانه یه که پيستان وهک شه وه زهنگه. به لقيسش جوانی مريم می دیت، نا، نه و پياو نييه جوانی ژن نابینن له پيستا نه بی. به لقيس جوانی مريم می دیت و بو خه می چاوه کانشی سووتا، جامه ناوه که ی لی وه ر گرت، ده بوو وه ری گری، زمانی وشک بوو بوو، قومیکی خوارده وه قومیکی ديکه ش. گولنار نه و کچه ی بابی نه وهنده ی هاوړی له سيډاره دراوه که ی خوش ده ويست، نه و کچه رهنگ زه رده ماته ی تاويک پيشتر نه ما بوو، مه يتيک بوو بو خوی، ناحه قيشی نه بوو، کچيک به و مندالييه ی گویي

لهو شهلاقانه بووبی، که له بابی دهدران، حهتمن نهک زهره، بهلکو دهبیته زهعهفرانیش. ژنان بوغزیکیان بهرامبهر یهکتر ههیه ئهگهر یهکتر بناسن، دهنه دؤست و ئازیزی یهکترن. سئ مینهی سهربانهکه، ئهوان یهکتریان نهدهناسی، ئهوهش درۆ، یهکتریان دهناسی و چاکیش. مریهم دهیزانی سهردهمی پاشایهتی بووایه بهلقیس شاژنی سهبهئ بوو، ئهوه دهیزانی سهردهمیک شاژنی سلیمانی بووه، سهروهه باسی کردبوو، ههمو شتیکی به تامی خهسووهوه بۆ دایکی باس کردبوو، گوتبووی که دایکی نیان شووی کردووه، نیوهی سلیمانی داوهتی شاییهکهی بوون، مهلکهندی تا ئهمرۆش پلاویکی وهک ئهوهی رۆژی بووکینبیهکهی ئهوی به خۆیهوه نهدیوه. حافظ و ههژارهکانی مزگهوتی گهوره بۆ سئ رۆژ برسیهتیان لهبیر چۆتهوه، ژنه چیشتلینهرهکانی سلیمانی تا ئیستاش به پلاوی دانسقه و تاییهت دهلین پلاوی بهلقیس. مریهم دهیزانی ئهوه ژنه شهپرزیه دایکی پینج کوپ و تاقه کچیکی وهک گوله، مریهم نهیدهگوت تاقه کچیکی وهک گول له دلی خۆیشیدا، خۆی به خهسووی دهزانی، ئاخو ژنی کورد که بووک دیته مالهکهی بزماریک، ئهوهندهی بزماری کهوش، له بنی پتی دهرئ، ههر کاتیک ههلهدهستیه پی، بهر ئیسقانی دهکهویت و ههست به ئازار دهکات. با خۆشیشی بوئ، ئهوه بزماره یادگاره بۆ کاتی پیویست ههر دهمینیهتهوه.

مریهم نهیدهویرا بیر له کهمال و کورپهکانی بکاتهوه، ئهوهتا ئاگریکیان تۆزیک پیتستر خهریک بوو نیوهی ههولینر بسووتینی.

بهلقیسیش ئهوانی دهناسی، پرسپاری دنیای کردبوو،

ئو پوڑھی نیان تہلہ فونی بو کرد، ئو پوڑھ نیان پیئی لہ
 جہرگی خوی نا، لہ بہغدا چووبووہ بہریدی ناوہندی شار،
 ویستبووی بہنارامی باسی دلی بو دایکی بکات، پشتوپہنایک
 بو دلہ ویرانہکھی پیدای بکات، قسہشی لہگہل کرد، بہلقیس
 پرسی بووی، ”ئوہ دوو مانگہ نہہاتوویہوہ، برادرہکاننت
 سنی جار ہاتنہوہ، قوربانی ئو دہنگہ سہوزت بم۔

نیان بہ دلہ شہق شہقہکھیہوہ، وہلامی دابزوہ، ”دایکہ
 گیان، بہساقہی دلہ جوانہکھو بم، بہساقہی شوین پیلاوہکانو
 بم، باوکم، کاکہ مہمووم، کاکہ مستہفام، نازادی جہرگ و
 دلہم... دایہ سہد جار ہہموویانم بو ماچ بکہ...“

بہلقیس گوتی، ”شیرین گولہکھم، بو خوت وەرہوہ،
 ہہموویان سوینیان بوٹ بوٹہوہ...“

”خہریکہ تہاوو دہبین، زورمان نہماوہ، پیش
 تاقیکردنہوہکان مؤلہتمان ئیہن، ئا چہند روژیک مؤلہتمان
 ئیہن. یہمہوہ، دایکہ نوقلہکھم، یہمہوہ، ئای چہند بیرتان
 ئہکھم.“

دہنگیک لہ تہنیشتیہوہ چرپہی دہہات، دہیگوت، ”پیئی
 بلئی، پیئی بلئی... با ہہموو شتیک بزائی“

پیئی گوت، دہنگی نزم و تہنک کردہوہ، وہک ئوہوی ئو
 دنیاہ ژاوہژاو بکات و نہہیلن دایکی تیئی بکات، وہک ئوہوی
 دایکی بہریتہ پہنایہکھوہ، وہک ئوہوی لہ قہرہبالغی ہہموو
 دنیا جیای بکاتہوہ، گوتی، ”دایکہ بہساقہو بم، دایکہ گیان،
 دلہکھم بہس توّم ہہیہ بہس، گویم لی بگرہ، ئہمہوی شتیکت
 پی بلیم، شتیکتی زور گرینگ، بو من زور گرینگ...“

”دایکہ بہساقہو بی چاوشووشہ، ہیچم پی مہلی، تو

بەس منت نییه کچه کەم، نیوهی ئەو شارە خزم و کەسی
تۆیه، تۆ وەرەوه، وەرەوه و ئەوسا هەموو شتیکم پێ بلی.
بەلقیس بەرگەیی ئەو شتەیی نەگرت، کە نیان خەریک
بوو پێی بلی، ئاخر بەلێنیان وا نەبوو بپریاری ژبانی لە
تەلهفۆنیکی نایلۆنەوه بدری، بپریاریک لە بەغداوه بدری و بە
چۆلی قۆلفەدا بی، جگە لە سووتانی دلی دایکی هیچی دیکەیی
پێ ناکرێ، کردیشی، سووتاندیشی، گریکی چل قات لە هیی
دۆزەخی گەرمتەر لە دلی بەلقیس بەردا، بەلقیس زۆری گوت
نەیلی، بەلام ئەو هەر گوتی، کسپە لە دلیهوه هات، "نازانم
ئەو کچه ماخۆلانێکەوتوو، گوتی،

'ناوی سەرۆهه، مالیان لە هەولێره، لای تانکی ئاوه کەیی
سەیداوا، کۆلانی بەرامبەر، لای راست، چوارەم دەرگا... تۆ
هیچ مەکە، ئەوان دین بۆلات، هیچ نەبووه، هەر ویستم
بزانێ... زۆری دیکەشی گوت.

ئەو نەویست، هەر نەشیویست هیچ بیستی، کچیکی
ناردۆتە بەغدا وەک کاکلی گوینز، وەک لۆکەیی ناو قۆزاخه،
وەک هەنگی بەناگانەهاتووی ناو شانەیی هەنگوین. بەلقیس
دواتر زۆر گلەییی لە خۆی کرد، لە عاقله پر دەر دەسەر یەکەیی
خۆی، لە عاقله رەش و تاریکەکەیی خۆی، هەمیشە خراپ
دەبینی، ئەو هەمیشە وا بیر دەکاتەوه کەسێکی کۆژراوه،
کەسێکی لە مەترسیدایه، کەمال یەک خولەک دوا کەوێ
وا دەزانێ ئەمن گرتوویەتی، وا دەزانێ کارەساتیک پووی
داوه، کورپیکی درەنگ بیتەوه گرتن و زیندان و هەلواسین و
مردن دیتە بەرچاوی. لۆمەیی خۆی کرد، وا نەبووه ئەو کچه
گوتی هیچ نەبووه، ئەو جارەش هەر وا، کەسیک، برادەرێک،

بہ دوستیاتی لہ گہلی ہاتوہ بؤ ئوہی تہلہ فون بکات، یارمہ تیبی داوہ، کچیک چؤن بتوانی لہو بہ غدا جہ نجالہ بہ تہنہا بہ شہ قامی رہ شیددا سہر بکہوئی، دہبئی ہاورنہ کی لہ گہل بی، بہ لقیس بؤ دلخوشی خؤی گوتی، ہہ لبت برادرہ ریکی کچیشیان لہ گہل بووہ، بہ لام ہہر بؤ سو پاسگوزاری ناوی ئوہ کورہی ہینا۔

بہ لقیس سہر دہمیکہ دلی لہ دہستیایہ تی، ئیستا بہ رامبہر مریہم وہ ستاوہ، مریہم بہ بیدہنگیہ کی ترسناکہوہ، بہ دہموچاویکی بیٹامارہی وشکہوہ دہروانی، ئاخر ئوہ ژنہ جگہ لہ وشہی توقینہر ہیچی دیکہی نہکراوہ تہ ہناوہوہ۔ بہ لقیس قومیکی دیکہشی لہ ئاوہ کہ خواردہوہ، زمانی وشک بیوو، لہ کوتری سہر ہیلکہکان وشکتر، ئوہ نہیدہ زانی نہخوشی شہکرہ کہشی کاری ئوہ ترس و توقینہیہ بہرؤکی گرتووہ، ئوہ لہ کوئی بزانی جہستہ ہہر چی بخوات و بخواتوہ نہخوشی ناکات، وہک بہ شیک لہ سروشت تیکہلی دہبئی، ئوہ ترسہ، ئوہ زراوچوونہ ہاوسہنگی جہستہ تیک دہدات و ئەندامہکانی لہکار دہخات، پەنکریاسیش ئەندامہ خؤبہخشہکہی جہستہ، لہ ترسدا رادہچلہ کیت و جا دہبوریتہوہ، لہو کاتہدا خوینی بہ لقیس پپر دہبئی لہ کاربؤہیدرات و شہکر۔ ئوہ کاتہ زمانی وشک و ئاگراوی دہبیت و چاوی تہلخ دادی و زور جاریش تہواو تاریک دہبئی، ئاگای لہ خؤی نامینن۔

ئیسٹاش بہ رامبہر مریہم زمانی وشک بووہ، بہ لام چاوی تاریک دانہہات، بؤ چرکہیہک چاوی نووقاند و ہہستی کؤ کردہوہ و گوتی، ”ژنہ رہشہ، درؤ ناکہم ہہرگیز ئیہوم

خۆش ناوئ، ناوتان و مالتان و خوئین و ئاوتانم خۆش ناوئ،
هەر هیچ، بەلام وەک دایکتیک راستگۆ بە، وەک دایکتیک دلت
بە دایکتیکی ئەتککراو و بریندار بسووتی، من دواى کچەکەم
کەوتووم کوا کچەکەم لەکوئیه؟”

میریەم تەنها بەو پرسیارە وشک دەبوو، زمانى لەگۆ
دەکەوت و هیچى بىر نەدەما، دیسانەو بەلقیس پرسى،
”خۆشکەکەم، وەک دوژمن سەیرم مەکە، لەکوئیتان شاردۆتەو،
بۆنى ئەکەم، لەو تەهەى هاتوومە هەولێر بۆنى کچەکەم ئەکەم.
بۆنى گولە زەردەکەى ئەکەم.”

میریەم دەبویست هەرگیز ئەو هیلکانەى هەلنەهیتابا،
مالیان هەر لەسەر ئەو قەلاتە بایە کە دینو نەیدەتوانى پێیدا
سەر کەوئ، کە جندۆکە مالهەکەى ئەوانى پێ نەدەدیترايەو،
مالیان لە گەرەکی سەراى بوو، ئاغالار کوچەسى، کۆلانە
داخراوەکە، ئیواران شەنبەبایەک بۆنى گولە کۆئییە زەردەکانى
بە کونوقوژبنى مالهەکەیاندا بلاو دەکردەو، خۆر بەرەنگى
سوور یاخود پرتەقالییەکی تۆخەو، هینواش هینواش هەر
لەبەر خاترى ئەو، هینواش هینواش ئاوابوونى خۆى دوا
دەخست.

دوو شت لە مالهەکەى سەر قەلاتیان لە ناخ و دەماخیدا
هەلکەندراون وینەى ئەو خۆرە سوورە تۆخە بە ئاسمانى
سپى ئیوارانەو، لەگەل بۆنى ئەو گولە زەردانەییابە
خۆیان و تۆزىكى وردى هەلالەو دەیهیتان. یەکەم وینەى
لەدەست چوو کاتیک ژنىکی عەرەبى رەشپۆش کە بۆ
سۆراغى کورپەکەى هاتبوو، لەو چیاوچۆلانە دیار نەمابوو،
ئەو ئیوارەیهى خۆرى بەو رەنگ و سامەو دەیت، گوتى،

”خۆرہکەى ئىوہ خوینی لى دەپژئ، دەلنى سەرى حوسینی شەھیدە لەسەر سینی ئاسمان بۆ قاپیى خودای دەبەن.“
 لەو پۆژەوہ مریەم ئەو وینەیی لە بەرچاوی شیوا و حەزی نەدەکرد بەرامبەری بووەستى، تەنھا بۆنى ھەلالەى گولە زەرەکانى لە مێشکدا مابوو، ئەمپۆش کە ئەو ژنە سلیمانیه گوتى، ”من بۆنى کچەکەم، بۆنى گولە زەرەکەى دەکەم.“
 دووبارە دواى ئەو ماوہ دووردریژە بۆنى گولە زەرەکانى دامینی قەلاتیى ھاتەوہ بەر زەین، کە ھیچ حەوسەلەى ئەوہى نەبوو بىر لە یادەوہرى شیرین بکاتەوہ لە پۆژیکى وا تالدا.
 رۆانییە بەلقیس، زمانى وشک و سپى ئەو ژنە ریبوارە ترساندى، گوتى، ”نامەوى دلت بشکینم، دەمەوى ئەوہى دەیزانم ھەموویت پى بلیم.“
 بەلقیس دلى شکابوو، وەک ئەو شووشە فانۆسەى لە کارتۆنکەیدا شکابى پيش ئەوہى دەر بەیندرى و پووناکی لى دابى.

جاریک ئەو قسەیی بە کەمال گوتبوو، پى گوتبوو، نەتانەیشت دلم بە کەس بکریتەوہ، نەتانەیشت، پووناکی ببینى، بە مۆرى خۆیەوہ سەد لەتتان کرد. ئەو کاتیش قسەکانیان لەسەر نیان بوو. کەمال گوتبووى، ”ھەر چۆنى بى، شووشەفانۆس دەبى بە پووناکی بشکى، پووناکییەک کە ئەو شووشە تەنکەى دلى تۆ بەرگەى ناگرى. تۆش دلیکی سەیرت ھەيە.“

بەلقیس ویستبووى بۆی راست بکاتەوہ، بۆی راست بکاتەوہ و بلنى، شووشەى تەنک بە پووناکی ناشکى، کارى شووشەى تەنک پاراستنى پووناکییەکەيە، شووشەى ئەستور

وہک پیستی پیاو ئےستور، بہ پروناکی شہق دہبا۔ فانوس
سہروکاری لہگہل شووشہی تہنک ہہیہ، دلی ژن لہگہل کچ۔
بہ لام قسہکردن لہگہل پیاو شہقہلدانہ لہ زیخ۔

بہوی نہگوت، بہ مریہمی نہگوت بیشکینہ، تا دہتوانی
وردی بکہ، بہرگہگرتنی دلئیکی شکاو لہ سینگدا وہک
بہرگہگرتنی رومانہیہک وایہ لہ مستدا۔ نا بہ مریہمی نہگوت،
وردکردن لہسہر تو، نازارکیشانیش لہسہر من، نا، تہنہا
گوتی، ”تو باسی دل مہکہ، ئیوہ نازانن دل چییہ، پنم بلن،
کچہکہمتان چی لی کردووہ، کچہکہم لہکوئیہ؟“
مریہم وہک مہیموونیک، بہزیقہیہک گوتی، ”شہر لہ من
لا بدہ۔“

ویستی بلن، ہہوالی کچہ بہرہللاکھی خوت بو لہ من
دہپرسی نہیگوت ناخر قولایی برینی ئہو ورچہ ہاربووہی
دیوو۔ بہہیمنی گوتی، ”خوشکہکہم، تو بو مالئیکی ہہلہ
ہاتووی، نازانم باسی چی دہکہی، من ئہو تاقہ کورہم
ہہیہ، سالار، ئہویش کوترہکان بہ برا و کہرویشکہکان بہ
ناموزای خوی دہزانی۔“

بہ لقیس گوتی، ”نامہوی بہدرؤت بخہمہوہ، نامہوی بلیم
درؤ دہکہی، نا نامہوی سووکت بکہم، خوت قسہ بکہ،
لہکویت شاردوونہوہ؟“

مریہم ساردتر، گوتی، ”ہہر ئہوہی کہ گوتم، برؤ
شہرمان لی لا بدہ، لہ شوینیکی دیکہ بو کچہکہت بگہرئ۔“
بہ لقیس ہہردوو شانہی مریہمی گرت و گوتی، ”سہیری
چاوم بکہ، راست سہیری چاوم بکہ تا نہتوانی درؤ بکہی۔“
لہگہل ئہو قسہیہ وینہکہی لہ ژوورہکہدا دیووہوہ

له بهر بهرؤكى دهر هينا، گوتى، ”ئهى ئهو وينهيه، ئهو
وينهيه نىانى كچم چى دهكات له ماله كهى تودا، ئه وه كوره
نه فره تيبه كه ته، باشته به من بلىنى، كوره كهت له كوئيه؟“

۵

ئەو پۈژەي سەرورە وىنەكەي لەگەل نىان گرت، نارەحەت و غەمگىن بوو، بۆچى ئەو وىنەيەي گرت، ئەو ھەرگىز ھەزى نەدەكرد وىنە بگريت. دەموچاوى قوپاۋ و كونج كونج و رەشى زىندانىك بوو ھەمىشە لەگەلدا. زىندانىك كليل و دەرگاۋانى خۆي بوو، ئەو دەردى خۆي بە پوۋەۋە بوو. كەسىك ھەست بە ناشىرىنى پوخسارى خۆي بكات، ھەرگىز دلخۆش نابى، كە بشزانى دەوروبەرەكەي تەنھا ئەۋەيان بەلاۋە گرینگە، نەك ھەز ناكات وىنە بگرى، ھەزىش ناكات دەر كەۋى. ئەۋە قسەي دلى بوو، ناشىرىنى ھەمىشە ۋەك سىبەرى ئىزرائىل بەدوايەۋە بوۋە، تەنھا كە بيانزانىيا گوڭى لىتە دەيانگوت، "جوانى بۆ پىاۋ نەھاتوۋە، بۆ پىاۋ جوانىي رەۋشت و كەسايەتتەيەكەيەتى." بەلام درۆ لە كاتەكانى دىكەدا ھەمىشە ستايشى ئەو پىاۋانەيان دەكرد، كە جوانن و ئاخ و ئۇفيان بۆ ھەلدەكىشان. راستىش دەكەن كە سەيرى نەينۆك دەكەي ئەو كىتب و زانىارىيانە نايەنە پىش

چاوت کە خویندوتنەو، نا لووتیکی خوار و دەموچاویکی کونکون بە ژەهری نەخۆشی و سوریزە. سەرەوەر تا ئیستا کە تەمەنی بیستوسی سالا، لە دلەو سەیری نەینۆکی نەکردوو، هەر کە سەیری بکات راست چاوی دەچیتە سەر چالەکە ی لای چەپی روومەتی، پینچ چالی ئاوا وەک پیریژنی رەشپۆش پیکەو سەریان بەیەکەو ناو و هەرگیز نیازی رۆیشتیان نییە. خووی دابوو کتیب، کتیب تاکە ئاوینە بوو کە روخساری نیشان نەدەدا، ئەو نووسەرە روسە ی ژیانی خۆی بە قومار دۆراند، لە خوین زیاتر ئاوی دەمارەکانی دلی سەرورەری دەدا. هەستی دەکرد بۆ خویندەوێ کتیبەکانی ئەو و چەند نووسەریکی دیکە لەسەر دنیا ماو. رستەییەکی ئەلبیرت کامۆش سەنتەری بیرکرنەوێ بوو "خۆکوشتن برەودانە بە بیهودەیی." خۆکوشتن تاکە بابەتی دلی بوو، ئەو لەوانە نەبوو ژیان و مردن وەک یەک ببینی، نا، ئەو هیچ پیناسیکی بۆ ژیان نەبوو، بەلام دەیزانی مردن ئارامییەکی لەبنهاتوو. مردن تاکە (بوونە) کە ژاوە ژاوی دنیا ناتوانی بیجوولینن. بیئومیدی بۆ ئەو شتیک نەبوو لە دەرەو یان لە خویندەوێ هاتیبته ناوی، نا بیئومیدی لە ناخیەو هاتبوو دەرئ، کە دەشی دی ئەو کورپە ناسک و لووسکانەش باسی مردن و نا ئومیدی دەکەن کە لە کتیبەو فیری بیوون، شەرمی دەکرد، بۆ کورپە قوز و جوانەکانیش، ئەوانە ی بی کیشە ریشیان دەتاشن، بیتشەرم دەست بە روومەتیاندا دینن، مووس بەبی گری روومەتیان ساف دەکات، دەبی نا ئومیدی لە چ خالیکی بۆگەنی دلپانەو دزە ی کردبی. سەرورە هەر کاتیک هەر کاتیک ریشە ناریک و پنچک پنچکە کە ی ئەتاشن،

تەشتیکی خوین لە بەر دەروا، تا ئیستا بەئاسوودەیی پیشی
نەتاشیوه، وەک دز پیشی تاشیوه، حەز ناکات کەسی بەسەردا
بیت و سەرسام بێ لەو هەموو خوینەیی لە بەری دەروا.
ئەو جارەش، کە نیووەشەو، ویستی لە ناگاگیی
قوتاییهکانی دیکەدا پیشی بتاشی. حەیدەر، کۆرە نەجەفییهکە
بەسەردا هات و ئەو هەموو خوینەیی دیت، خێرا هاواری لە
برادەرەکانی کرد، "گوموا کاکە ینتحر." زۆر باشە، خۆکوشتن
زۆر باشە، بەلام کوا ئەو ئازایهتییهی هەیە. هەشیهتی، شتیک
وەک بەلێن، شتیک نادیار لەناو ژیانەوه بانگی دەکرد، نادیار
و لیل بوو، دەشی مریه مەرەشیش بووبی، بەلام ئەوهی لە
مردنەوه بانگی دەکرد سەنگینتر و ئارامتر بوو، گەرچی
ترسناکیش بوو. ئەویش زۆر پەلەیی نەبوو، جارێ هەر وا
بیمه بەست چاوهڕۆی بوو، هەفتە هەبوو دوو سەموونی
دەخوارد، لەژێر بەتانییهکەیی هەستی بە مردن دەکرد کە لە
پەنایهتی، نەیتوانیوه سلاوی لێ بکات، دەستی بۆ نەجوولاه،
خۆ مردنیش ناخۆشی کردووه، مەراسیمی هاتنی لە هاتنی
ژیان سەخت و ئالۆزتره. خۆ سەروریش لە ئالۆزی ژیان
پادەکات.

ئەو پۆژەش نەیزانی سەردار چۆن پرای کینشایه لای
خۆیهوه، ئەو کچە شووشهیهش بە قسەیی سەردار هات،
یەکسەر هاتە نێوانیان، دەیویست خۆی گیل بکات وینەکەش
وهر نەگریتهوه، نا حەزی نەکرد سەیری خۆی بکاتوه. کە
ئەبو سەباح وینەگره بیدەنگ و ئامیریهکەیی ئاداب بانگی کرد،
وەستا، بەس ئاوپی نەدایهوه، نەیزانی ئەو پیاوه بیدەنگه
لەگەڵ کامیراکەیی لە دلێشهوه وینەیی مشتەریهکانی دەگرێ

و دواتر دہیانناسیتہ وہ، گوتیان، "لہ گہل تویہ تی۔" وینہ کہی
 وەر گرتہ وہ و خستیہ گیرفانی. گیرفانی چہ پی خہریک
 بوو گر بگری، دہیدی چاکہ تہ کہی خہریکہ بفری. دوور
 کہوتہ وہ، دوور دوور، لہ پەنایەک کورسییہ کی دیت، ویستی
 خوی بشاریتہ وہ دانیشت، بہ ئاستہم وینہ کہی ہینایہ دہری،
 ترسا کہ سیک پەیدا بی و بلی، "کوا بزائم جوانہ؟" ریک لہ
 دہموچاوه چرچ و قوپاوه کہی، لہ چالہ رەشہ کہی لای چہ پی
 بپوانی. چاوه سہوز و شووشہ بییہ کانی نیان سہرنجیان
 پاکیشا، یە کہم جارہ چاوی ناکہ ویتہ سہر خوی، سہر
 پوخساری پرمینہ تی، جا بہ چی؟ دہترسا ئہ و کچہ کہ وک
 ئاو ہستاوہ تہ سہر پی، وینہ کہی خوی وەر دہگریتہ وہ ئہ و
 بیینی، تہ ماشای زامہ کانی ئہ و بکات، ریک ئہ و ہموو برینہ.
 واش نہ بوو، کہ نیان وینہ کہی وەر گرتہ وہ، سہیری
 سہروہری نہ کرد، چاوی بہ لایدا نہ چوو، تہ ماشایہ کی
 سہرداری کرد، سہرنجی دایہ بیباکی و ئالوزیہ کہشی.
 نازانی، نازانی ئہ و کورہ چپی دہویت. ئہ و سالارہش سہیرہ،
 پوزیک عاشقت دہبی، ہر لہ بہ یانییہ وہ بہ تووہی دہگری،
 "بؤ زوو نہ ہاتی، دہمیکہ چاوه ریتم." توش قسہ ناکہی، "ئہ وہ
 یخہی کراسہ کہت بؤ چلکنہ، تو خوا بمدیہ با ئہ وشہ و
 بؤتی بشؤم،" ہر بؤخویشی، "ماسی چوزانی لہ سکیدا
 مرواری ہیہ، بؤنی چلکی کچ لہ بؤنی مسک خوشتہ."
 نیان بہ زہردہ و تہوسیکہ وہ تہ ماشای دہکات، ئہ و دہلی،
 "دہی با بروین، بؤ شوینیکی دیکہ، توزیک ئارام، ئیرہ زور
 قہرہ بالغہ."

جاری دوو وانہ یان مابوو، گویی نادہنی، لہ کولیزہ کہیان

دینہ دہری، بہ لای چہ پدا، بو ژیر پردہ کھی بابلوموعہ زہم،
توزیک پیشتر، ”جگہ رفروشینک پی دہ زانم.“ دہ چن،
بہ پیکہ نینہ وہ، لہ وئی جگہ دہ خون، زور جاری دیکہش لہ وئی
جگہ دہ خون، رُوژ ہہ بوو پشکہ جگہ ری بہ دہ می نیانہ وہ
دہ کرد، نیان ددانہ کانی سپی، توزیک پان، ناو دہ میکی ٹال
ٹال، ہر ٹہ وہ نہ بوو لہ بہر دہم ٹہو دوکانہ ماچی نہ کات.
پیرہ پیاو و پیریژنی ریک پوئی بہ غدا لہ دوکانہ کانی لای
راست و چہ بیان لیمو، پرتہ قال، خیار و پیاز و تہ ماتہ و
سینو و ٹہ سفہرلووشیان دہ کری، جارجار بو ٹہ وانیشیان
دہروانی لہ وختیکدا ژنہ ہہرمیہ کی بہ دہستہ وہیہ،
سہیری پیرہ پیاوہ خہ سیوہ کھی میردی دہ کرد و پیشدہ کھی،
پیاوہ کھش پیدہ کھی و دہیگوت ٹای زہمان.

نیان چہ ندین جار حہزی کردوہ ٹہو ہہ تیوہ حیزہ
ماچی بکات، حہزی کردوہ ٹہو سہر سہریہ لہ و بہر دوکانہ
لہ پرتا و ماچی بکات و ہندی گہندہ تف لہ سہر لیویشی
جی بہیٹی، نا، وانا، حہزی کردوہ ٹہو ہہ تیوچہ لادیٹیہ
ماچی بکات و دہ می پر بکات لہ لیک و ژنہ پان و کورت
و سہرزل و رہ شپو شہ کان کہ لہ و تہی ہن ماچی لیوی
میزدہ کانیشیان نہ کردوہ، با ٹہ و ہندی دہ کری بہ خلیان پی
بہرن و تقیشیان لی بکہن. بہ لام کوا، ٹہو سہر سہریہ کوا
جور ٹہی ٹہوی ہہیہ؟ نیان ہہر گیز لہ بیری ناچیتہ وہ، چہند
جاریکی دیکہ چوون و دانیشتون، ٹہو ہہ تیوہ زولہ دہستی
بہ ناستہم ہینا، گواہیہ یہ خہی کراسہ کھی بو ریک دہ کاتہ وہ،
گواہیہ توزی سہر چاکہ تہ کھی دہ تہ کینی، جاریکیان سہری
ٹہو ہندی نزدیک کردہ وہ، جاریک و جاریکی دیکہش ہہستی

بہ ہناسہی کردوہ، کہ بہر سمیٹہ زہردہ ہنگوینی و
 سہگیہ کی دہکوت، موہ باریکہ کانی توزیک دلہرینہ وہ،
 ئویش، نیانیش توزیک سہری بردبوہ پیشی، گواہ سہری
 یخہی خوی دہکات، ئویش ہر بہ دیلہ سہگی، ئو ہناسہ
 گہرمانہی، کہ گہرمیی جگہرہ برژاوہ کہ شیان کہ وتبوہ
 سہر بہر لیوی سہرہ وہی نیان کہ وتبوہ، ہناسہ یک وہک
 دوو کہ لی خری تریاک بہر لیوہ ناسک و پمہ بیہ کانی نیان
 کہ وتبوہ، وہک ماین، وہک ماینی بہ حری بہ فالی خستبوہ،
 بہ لام کوا کچہ کوردیکی ترساو جورئتی ماینی بہ حری ہہیہ،
 شہ پؤل ببری، ئو ہموو خوینہ بیہودہ رژابوہ لیوہ کانیہ وہ،
 ئومیدی ئو ہموو لافاوہ خوینہی سہر لیوہ کانی نیانی
 تہنا و تہنا و تہنا جی ہیشتبوو۔ بہ لام نا، ئو ہتہیوہ
 زؤلہ خوی تیک نہ دابوو، گواہ ریکہ وتہ، گواہ بہ ریکہ وت
 ئوہندہ لیک نریک بوونہ وہ، ئاگای لہ خوین و ہناسہ نیہ،
 سہری بردبوہ دواہ، سہری سووراندبوہ، گوتبووی،
 ”گہرم، گہرم، چاہہ کی گہرم و توخ و شیرینی بہ غداییانہ ش
 بانگ دہکہم۔“

ئو ہتہیوہ حیزہ، ئو سہردارہ سہر سوو کہ، ئو
 لادییہ پوچہ، لہ گہل چاہہ بہ غداییہ شیرین و توخہ کہ
 جگہرہ یہ کیش دہکیشی، وەرہ کچ، ہر لہوی لہ بہر
 دوکانہ کہ، لہ سہر تہ پلہ کینکی لہ ق۔ وەرہ نیان دلی بہ ورت
 نہ بیت و بہر گہی ئو لیو و دوو کہ لہ بگری۔ نیانی عہیار و
 سیحربازیش لہو سہگتر، دہیگوت، ”من حہرنا کہم، لیترہ لہ
 بہر چاوی ئو خہ لکہ جگہرہ بکیشم، جار جار دوو کہ لہ کہت
 لہ لای من بکہ، سہ بوریم بہ بونی نیکوتین دی۔“ ئویش خو

بەشەر نەبوو، یەكەم جار نا، دووهم جاریش، سییەم جار
گوپی پر دەکرد لە دووگەل، بە بازنەیی بچووک بچووک،
پووو و نیانی دەنارد، ئەو دووگەلە سییە شەهوەتباژەش،
لە سەردار پیاوتر، گەرمتەر، بەهەفاتر، دلاوینتر، وەك دۆست
و ئاشنا، دەچووو كونه لووتە بچووک و تەنگەكانی نیانەوه،
نیان دەكۆخی، پێشدهكەنی، لەو بەینەدا، هەر وا بەرێكەوت
و بەهەله، دەستی دەخستە سەر ئەژنۆی سەردار و ئەویش
وەك ئەوهی دەستی نەنکی بیت، تەزوویەكیشی پێدا
نەدەهات، دەشی هاتبیتیش. ئەو رۆژانەیی ئاسوودە بووایە
پنی دەگوت، "نیان ئەمرۆ بەختیارم، بەختیار و ئاسوودەم كە
لەگەل تۆم، لەگەل تۆ بوونیش كەم نییە، میزگی بەهەشت،
ئەوانی دیکە كێشەیان زۆرە، ماندووم دەكەن." ئەو قسانە
كەنگی بوون، ئەو كاتەیی هەتیوێكەیی دەزگێرانی نیان
وێستبووی دەستدریژی بكاتە سەر و بەینیان تێك چوووبوو،
دەستدریژی نیان، شتێك وەك ژنومێردایەتی، نیانیش توورە
ببوو، زۆر توورە ببوو، دواتر ئەوئەندەیی زستانێك گریابوو،
ئەو هەتیوێك بەرگەیی ئەو لافاوێك نەگرتبوو، دەستیان لێك
بەر داوو، نیان بە سەرداری گوتبوو، دەلی، "باشەوانە
خۆمان بدزینەوه. بچینە شوینی." وەك نیان دەگوت شوینی
مەترسیدار. ئەوهشی گوتبوو، پێشتر گوتبووی، "من خۆشم
دەوئ، زۆرم خۆش دەوئ. بەلام هەر یەكەم هەفته باسی
خۆشەوێستی و عەشق و فرین بە بالی هەور و پۆیشتن
بەسەر تەنافدا بەپێخاوسی بۆ كردم، ئاخەر من شیتی هەور
و تەنافبازی و خەیاالی عاشقانەم. تەنها هەفتهیەك عەشقمان
كرد و برپایەوه، ئیدی تەنافی بۆ هەلخستم، دەیویست خۆمی

بۇ پروت كه مه وه، هه ميشه مۆن، بوو ئه و مۆنييه منى
كوشت. "سەردار ئەوانه‌ى دەزانی، بۆیه گوتى، "باسى مه كه
كوپى پادشاش مه منونته."

هەر ئه و پۆژه پربه خته وه ريبه، پۆژى جگەر و بازه
دوو كه له زۆله كان، وهك تازه رۆحى فریشته يه كى چوو بيته
دلّه وه، هەر ئه و پۆژه سەردار گوتى، "بچينه كه نارديجله."
چووشن، جارى ديكه ش چووبوون، سه يرى ماسيگره كانيان
ده كرد، به له مى پيس و پۆخلى گه شتيارى، ماله قورپنه كانى
كه نارئاوه كه و ناو قاميشه كان، كور و كچانى عاشقى قاچاغ.
ماچكردى قه دهغه و مه مگكوشينيكي به په له، بينگومان هى
خه لك. ئه و سەرداره زۆل و هيچو پوچه وهك بهرد بيت
و وهك فریشته‌ى سپى و بينگهردى خودا بيت، به دريژايى
ئه و كه ناره، بلنى دهستىك بخاته كه مەرى، دهستىكى بگري،
دهستىكى دۆستايه تيش بيت، هەر به ريكه وت جاريك پيك
ناكه ون. به لام هه تاويك له سمىلى ده دات، له كولمه سوره كانى،
شاژنى شان هه نكيك ديته ناو قسه كانيه وه، قسه ئالتونى و
به ئاو و تاوه كانى، كه چى ئه و شاژنه هه نكه‌ى ناو قسه كانى
سەردار جگه له پيوه دان و چزوو هيچى ديكه‌ى بۇ نيان پى
نييه. له دلى خويدا ده لىت، "ئه و هه تيوه ش زيره كه، تاقيم
ده كاته وه، ئه و جاره نا جاريكى ديكه." دلئيشى به وه خوش بوو
سەردار پۆژيک گوتبووى، "له بهرچاوى كور، كچيش پرنهينى
و به هه ييه تيشه، زۆر له كوره كان ده ترسين خوشه ويستيان بۇ
كچه دۆسته كانيان دەر بېرن، نهك پازى نه بن و هه ناسه و
سه بوورى براده رايه تيشيان له دهست بچى."

پۆژى واش هه يه، نيان شه و خهوى ديوه، له خه وه كه يدا

قەسەيەكى سەردارى پىن گوتووه، قەسەيەكى وەك وەحى پىن گوتووه، ”من يوسفم، بەلام يازدە ئەستىزە نا، مانگىكى شەق شەقىش نا، مانگىكى وەك دەمەداس لەژوور سەرم ھەلاتبوو،“ بەيانىيەكەى نىان زوو لە خەو ھەستابوو، ميكياجىكى تەنك و سادەى كردبوو، چاوەپىي كاتژمىر ھەشتى كردبوو، ئاخىر مانگى دەمەداس چاوەپىي پىبوونە، ئەو ھەش تەواوكردى خۆشەويستىيە. يەكسەر ھاتبوو كۆليژ، بەشى زمانى ئىنگليزى، نزيك ئەو پۆلەى سەردار وانەى لى ھەبوو، سەردار وەك ئەو ھەى عەزابى بدات، درەنگ ھات، بەلام ئەو ساتبەسات ئارامتر بوو. كە ھات نىان ئەو ھەندەى دەموچاوى بەرگە بگرى زەرەخەنەى بۆ كردبوو، كەچى ئەو ھەتيوہ زۆل و نەفرەتییە لەگەل ئەو ھەش كە دىبووى، ھەر لە دوورەوہ دىبووى، پووى خۆى وەر گىرابوو، خۆى سەرقالى كەسىكى ديكە كردبوو، كە لە قەرەبالغىيەكەى بەيانيدا لەنزيكەوہ دەرويشت، كە نىان پىي وا بوو ھەر ناشىناسى. بە پووى نىاندا ھەر وا، سادەوساكار پىكەنىيىكى نايلۆنى يەك چركەيى بۆ كردبوو، نە ھەلوئىستەى كرد و نەوہستا، راست چووبووہ پۆلەكەى خۆى، زەنگى پشووى وانەى يەكەم، دووہم، سىيەمىش نەيدىتەوہ، نىان بچۆ يانەى قوتابىيان، گۆرەپانى يارى، باخچەكەى بەشى زمانە رۆژھەلاتىيەكان، بەشى فەلسەفە و كۆمەلناسى، چاپچىيەكەى ئەوديو، لای فسكەفسكى برادەرە شىوعىيەكانى، وەختىك دەزانى چۆتە سەرى ئەو سەرى ھۆلى كتيبخانە بارىكەكە، لەدەستى راستى دكتورە حەيات شەپارە دانىشتووه، كە ھەر بە ناو و نووسىنەكانى دەيانناسى، وەك ئاموزاي ھامليت بى، سەرى خستۆتە سەر

کتیبہ کہی، نیان لہ دوو کہلی جگہ رہی ٹھمنیک دہکات، ئہو سہر بہ زر دہکاتہ وہ، ئہو، کی؟ کاک ناسہردار، بہ ناستہم دہستی کی بؤ دہجو وئینی، دیسانہ وہ سہر شؤر دہکاتہ وہ، وہک نہیناسی و بہریکہ وت چاوی پیکہ وتبی، نیان خہریکہ میزہ کہی بہ سہردا قلب کاتہ وہ، نایکات ئاخر ترموزہ قاوہ و کوپہ کہی دکتورہش بہر دہبیتہ وہ، دہچیتہ دہری، ئہو رؤژہ ہیچ، نیان سندانیک لہ سہر سینگی دہباتہ وہ، ژورہ پر کچ و پر بؤنی عادی کچہ کانی ہاوری و ژیر بہ تانیہ کہی، لہ ژیر بہ تانیہ کہ وہ دہلی، ”ہر رؤژہ و دووانیان عادیانہ، دیلہ سہگ ہیندہی ئیوہ ناترہ کی،“ نیانیش ہر ہیچ، لہ بہ شینا و خویہ کہی کچان بیتزار دہبی، ہر لہ دوورہ وہ بؤنی خوین و عادی بوونیان نیان بہر شہق دہدات، دہیہ وئ دوور بکہ ویتہ وہ، دووریش دہکہ ویتہ وہ، بیزارہ و جہستہی گہرم دادی، ہہست بہ گہرمیی خوین دہکات، دلؤپیک یان دووان چؤرپاہ وہ سہر رانی، نا، بؤنہ کہ بہ دواوہیہ تی، گہرپاہ وہ ژورہ کہی، میدیا پئی گوت، ”سہردار لینی دہپرسی۔“

بہ توورہ بییہ وہ سہیریکی میدیای کرد و گوتی، ”گوو بہ شہرفی ہرچی سہردار ناو ہہیہ، من ئہو خویرپہ ہر نانا سم۔“

ہہفتہی دواتر، زیاتر لہ دہ رؤژ لہ و کاتہ وہی لہ کتیبخانہ دیتبوی، بینی کاک ناسہردار لہ گہل چہند کوپ و کچیک لہ چیشخانہی قوتابییان نان دہخوات و قسہی گہورہ دہکات و بہ دہمہ بؤگن و ددانہ زہردہ کانی پیدہ کہئی۔ نیان خوی مؤن دہکات، ئہو نایبینی، نیان ہر بؤ خویشی دہلی جا بؤ بمبینی، لووتزلی پیستئہ ستوور۔ دوای چہند رؤژی دیکہ

و هختیک بەغەمباری دەچیتە باخچەکە ی بەردەم پلیکانەکان، سەردار لەگەڵ کۆمەڵە قوتابییهک وەستاوه، ئەو یەکیکە لەو پوژانەی بەخهوهری دەچیتە قوونیهوه، خیرا بانگی دەکات و دەلی، "ئەو تۆ لەکوێ شەونمی دل، زۆرم بیر دەکردی." نیان وا خۆی نیشان دەدات کە نەبیستووه، دەچیتە لایان و سەردار لای خۆی جینگای بۆ دەکاتەوه، قسە ی خۆش دەکەن و سەردار دەلی، "من کچ بام، هەر بە یەک چاوداگرتن پەنجا کورم دەکرده که لاک."

هەمووان پێدەکەن و کچە کەرکوکییەکە ی بەشی فارسی دەلی، "قەسابخانە یه."

نیان پیناکەنی و هینشتا مۆنە. لە و هختیکدا سەردار سەیری نیانی دەکرد دیسان گوتی، "هەیانە بەبێ پیکەنینیش دەمانکاتە که لاک."

ددا نە پانەکانی نیان نەختیک دەر دەکەون.

ئەو پوژە ی سەرور وینەکە ی وەر گرتبۆوه، ئەو پوژە سەردار وا نەبوو، ئەو پوژە بانگی نیانی کرد، "وەرە وینەکە ی دوینیم بۆ وەر گرتوویەوه."

نیان وینەکە ی لێ وەر گرتوو لایەوه دانیشت، سەیری وینەکە ناکات، هەر لە داخان بەئاشکرا سەیری وینەکە ناکات، سەردار پانتۆلیکی دە لینگ پەنجا سانتیمەتر پانی لەپیتیه، باریک و ریکه، قژە بژەکە ی شتیکی وەک کەپر، سەرنجی ناچیتە سەر سەرور، هیچ شتیکی نییه بەلای ئەودا رای کیشنی، تا ئەو کاتە ی سەرور لە دوورەوه دەر دەکەوی. سەرور لەو پەنایە دیتەوه کە بەدزییهوه، بەلام بەئارامی سەیری وینەکە ی کردبوو. نیان کە چاوی دەچیتە سەر سەرور،

جا وینہ کہ بہدہستہ وہ دہگریٹ و تہماشای دہکات، خہریکہ زراوی لہ دہموچاوہ کونج کونجہکہی بچی، سہروہر نہک بۆ خۆی، ہہتا وینہکہی سہر پارچہکاغہزہکہش خہریکہ لہ شہرمان لہ شوینی خۆی بتوتہوہ. سہردار دہزانی سہیری سہروہر دہکات، دہلی، ”ئہو کورہش یہکپارچہ کابووس و تاریکیہ.“

ئہو قسہیہ سہرنجی نیان رادہکیشی، دہلی، ”تاریکیی ئینسان مہترسیدارہ، ئہوہ بۆ خۆیشی ہات.“

سہروہر دیت و لایان دہوہستی، پووی لہوان نییہ، قسہش دہکات، مینگہمینگہ و ہیچی دیکہ، وہک ئہوہی بیہوی سہرنجیان لہسہر وینہکہی بہردہستیان لا بہری. وینہکہی ناو گیرفانی چاکہتہکہی خۆیشی قورسہ، بہو لایہدا خواری کردوہ، سہروہر وا دہزانی ہہر سہر بۆ لایان بسوورینی ئہو کچہی لہوی دانیشتوہ و ناوی نیانہ سہیری دہموچاوہ کونکونہکہی ئہو دہکات. سہردار پرسیی، ”وینہکہی دوینیت وہر گرتہوہ؟“

ئاخر ئہبوو سہباح ہہمیشہ ہیندہی ژمارہی کہسہکان وینہ دہشواتہوہ، ہہر کہسہ و وینہیہکی دہداتہوہ و پارہی خۆشی لی وہر دہگریٹ. سہروہر پرسیارہکہ بہسہر خۆی ناہیننی و دہلی، ”من دہرۆم.“

سہردار بہردہوام دہبیت و دہلی، ”زۆر جوان دہر چوہ.“ نیان لہ کاتیکدا سہیری وینہکہ دہکات دہلی، ”توزیک تاریکہ.“

سہروہر دہپوات، سہردار دہلی، ”شہرمنہ، تہریکہ، پاریش لہسہر ئہو شہرمہ وازی ہینا، ئہوہ چہند سالی

پۆی، برادەرەکانی زانکۆشیان تەواو کردوو.

نیان دەلی، "کوڕ و شەرم!"

سەردار دەلی، "شەرم سەرمایەیی کوڕ بوو، کچ لێی پفاند، لەو گەڕی، ئەو کوڕە زۆر سەیرە، دەلی، 'ئیمە ئاسمان هەلەکوێلین و بە زەویدا دەفرین،" دەشلی، "بەتەمەنیکی پەرەو دیننەو سەر دنیا تا تەواوی کەین."

نیان دەپرسی، "بۆ شیتە؟"

سەردار لەو پەڕی سەرسامیدا گوتی، "شیت! ئەوەندەیی تەواوی ئەو قوتابیانەیی ئیترە کتیب دەخوینتەو. ئەو پنی وایە، تەواوی تەمەنی خۆی پنی، منداڵ تەمەنی پنی دەلی، هاتوو لەسەر ئەو چالی زەویە تەواوی کات. هەمیشە دەپرسی چ سوویدیک لەو دایە تەمەنی پنی خۆت لێرە تەواو بکە، منداڵ ئەو تەمەنە پەری خۆی لێرە لەسەر ئەو زەویە تەواو دەکات، وەک مانگی پر وایە منداڵ، وردەوردە کەم دەکات تا دەبیتە دەمە داس. وەک چۆن کەسێک بە کیسەباخەلی پەرەو دەچیتە قومارخانە، دەشی شتیک بباتەو، بەلام سەر زەوی براوەی تیندا نییە، هەر دۆرانی سەرزەوی."

"تۆش لەو برۆیەدای؟" نیان پرسی.

سەردار سەددل بوو، شوڕشگێز بی و هەمەنگوای بخوینێو، سەددلیش دەبی، گوتی، "نا، تەمەن و ناپتور، منداڵ جەستەییکی پنی شل و خاو، دنیا ئومید و زەوی و وزە و عەقل و کەسوکار و خۆشەویستی دەدات، پوژ بە پوژ گەشە دەکات، ئەو جەستەیی دەبی بژی، رابکات و پنیکنی، خۆشیان بویت و خۆشی بوین، پنیگات. ئەو ئەو ناوی ناو دۆران ئەو پنیگەشتنە."

لە ھەموو ئەو قسانەیدا، نیاں تەنھا بەو سەرسام بوو،
کە پینگەیشتن و دۇران چەند لیک نزیکن.

زۆر دواتر، ئەو سپیدەبەی پیکەو لە ئوتیلەکە ھاتنە دەر،
سەرورەر گوتبووی، "دنيا وەک جەللاد وایە، جامە ئاویکت
دەداتئ تا پۇخت لی بستینئ."

بەلام ئەو پۆژەئ لە باخچەکەئ ئاداب بوون، نیاں لە
سەردارئ پرسیبوو، "کەواتە تۆ بۆ خۆشبەخت نیت کە دنیا
ئەو ھەموو شتانەئ داویتئ؟"

سەردار خۆئ لە وەلامدانەو دزیبۆو، ئەو ھەندەئ دەکرئ
چاوەکانئ بچووک کردبۆو، بۆ پەلەھەوریکئ بچووکئ
پوانیبوو، دیسان نیاں پرسیبوو، "تۆ بەختەو ھەری؟"
سەردار زۆر بەھیمنی گوتئ، "نا، نیم."

نیاں پرسیبوو، "ئەو مانائ چیبە؟ بۆ دنیا ئەوانەئ
نەداو بە تۆ؟"

سەردار دیسانەو سیمائالۆزەکەئ خۆئ دۆزیبۆو،
گوتبووی، "نا، مادام تۆ ھەئ منیش ھەم."

نیاں خەریک بوو دیسانەو دڵخۆش بئ، دیسانەو
ئومیدیک چەکەرە بکا، فریا کەوت و گوتئ، "نا ئەو ھەیان
راستترە، من نیم، کەواتە تۆش باو ھەرت بە بوونی من نییە."

ئەو نەبوونەئ سەردار کاریگەریی گەرھەئ ھەبوو،
بەئئ، "من نیم" لەسەر بیرکردنەو و باو ھەری سەردار نا،
بئئئ سەردار بگۆرئیت و ھەست بە وجودئ خۆئ بکات، نا،
شویئئ ھەست بە وجودئ خۆکردنئ سەردار دئ کچان
نییە. بەلام ئەو بیرکردنەو ھەئ کاریگەریی ھەبوو، سەردار
بەراستی ون بئ، قوتابییەکان لە یەکتریان دەپرسی "دیار

نہ ماوہ، لہ کوئیہ؟“ ہم مو شوینیکی بہ دوا دا گہران، پہ نایان
بؤ برادرہ کانی ژوورہ کھی برد، گوتیان، ”دوینی شو
نہ ہاتوتہ وہ.“

کس نایہ وئی ئو ہہ والہ بزانی، ”دوینی شو نہ ہاتوتہ وہ،“
تا لہ بہ غدا نہ بیت و کورد نہ بیت و سہرہ می بہ عس نہ بی
و شہری ئیران و عیراق نہ بی، ہست بہ قورسی ئو
زہرہ ناکھی، ”دوینی شو نہ ہاتوتہ وہ،“ مانای چییہ. لہ پر
کولیزی ئاداب گورپا و تہ میکی ترس و خہ مباری چوہ سہر
پوخساری قوتابیہ کوردہ کان. چرپہ چرپ و فسکہ فسکہ،
نیان میدیای دیتہ وہ، ”دہ لئین سہردار دیار نہ ماوہ، راستہ؟“
میدیا گریا، نیان بؤ ئوہی شتیکی بؤ دہر بکہ وئی، گوتی،
”گریانی بؤ چییہ؟“

میدیا لہ ژیر لیوہ وہ گوتی، ”پیش سہردار، مہ عن ہاوپر
بہ سراویہ کھی سہردار، ئوہی بہ شی فہلسفہ، ئویش
ماوہ یک پیشتر ئاوا دیار نہ ما، ئیستا دہ لئین لہ سیدارہ دراوہ.“
بہ و ہہ والہ ہم مو خوینی نیان رژیہ ناو پئلاوہ کانی،
زہرد زہرد بوو، وک بیابان و زہ غفران زہرد بوو، ہستی
کرد دہر پیکھی لی دہ کہ وئی، ”بؤ چیی کردوہ؟“

سہردار جاریک پنی گوتبوو، ”من لہ مردن ناترسیم،“
نیان سہرسام ببوو، سہردار گوتبووی، ”لہ خہ یالمدہ بہ
کارہ با مردبووم، نہ سووتابووم، جہستم زہرد زہرد وک
کاستہری لی ہاتبوو، چاوم لہ پنجه سہریہ ککہ و تووہ کانی
پنی خووم بوو، ہیچ نارہحت نہ بووم، کہ مردووشورہ کہ
تہ ماشای کردن و زہردہ شی پنیان ہات، بہ لام کہ پنجهی
خستہ نیوانیان تا خاوینیان بکاتہ وہ، خہریک بوو بدہمہ قاقای

پیکہ نین، نہ مکرد گوتم با مردوشورہ کہ زراوی نہ چی۔
 نیانیش پیی گوتبوو، ”جاری زراوی من مہ بہ، لیم بوو
 بہ راست۔“

دواوینہی سہردار ئہوہ بوو کہ لہ گہل نیان و سہروہر
 گرتبووی، ہہر یہ کہو وینہی خوی وەر گرتبووہ، سہردار
 ہہلی گرتبوو، سہروہر خسبوویہ گیرفانی چاکہ تہ شینہ کہی،
 نیان لہ گیرفانی ناوہوی جانتا سپییہ کہی دەستیدا دای نابوو،
 زووزوو سہیری دە کرد۔ قہت سہرداری وا بہ ناسکی نہ دیوہ۔
 ئیستا لہ ہموو کاتیک زیاتر سہرنجی لیوہ گوشتن و دلہی کہی
 خواری دەدات، بو تا ئیستا ئاوا سہیری نہ کردوہ؟ نازانی
 بوچی پیش پویشتنہ کہی بہ ریگای ہاوپر بہ سراویہ کہیدا،
 نازانی بوچی پیش پویشتنہ کہی ئاوا ورد سہیری بوخساری
 نیگہران و پرہرائت و لہ زہتی سہرداری ہاوپر نہ کردوہ۔
 نیان باوہری وا بوو کہ یہ کیک دہمریت یان دہکوژریت
 وینہ کانیشی یہ کسہر ہست بہوہ دہکن و سیما و پہنگیان
 دہگوریت، با زور پتیشتریش گیرابن۔

ہہمووان غہ مبار بوون، نیان غہ مبارتر۔ سہروہریش، بہ لام
 ژیانی ئہو ئہوہندہ تاریک بوو، ئیدی جیگاہک نہ ماہبووہ
 تاریکیہ کی دیکہی بکہوینتہ سہر۔

چاوہکانی نیانیش کہ لکہ لہی خو کوشتنی لہ سہردا سہوزتر
 کردبوو، ئہو پیی وا بوو، ”ناکرئ بہو سیمایوہ، بہو دلہ
 تاریکہوہ لہ دنیاہ کی وا سہوزدا بژی۔“ کہ چی ونبوونی
 سہردار، دؤستہ نازیزہ کہی، ئومیدیکی وای دابوویہ، ئومیدی
 ناچاری و ہندی جار خیانہ تکارانہ، سہروہر شتیکی دیکہی
 ہہبوو کہ لہ ہیچ کہ سیکدا نہ بوو، ئہوہیش ئہوہ بوو کہ

دەچۈۋە ناۋ ھەر تونىلىنكەۋە، يىنگومان تونىلى ژيان، ئەۋسەرى لى ديار بوۋ، بەلام ئەۋەى لەۋسەر پۈۋى دەدا، نەك بۇ ھاۋرىكانى، بۇ خۇيشى باس نەدەكرد.

پۇژانە، بەيانىيان، ھەۋالى تازەيان لە يەكتەر دەپرسى، سەرۋەر زۇرتەر دەيگوت، ”نا ھىچ ھەۋالىك نىيە، شۈينەكەى چۆلە و كەسش لى نەپرسىۋە.“

پۇژىك ھەموۋيان ھەۋالىكان بىست، ”چاۋدىرىى برادەرەكانى دەكەن،“ كى ئەۋەى گوت، ديار نىيە، تۇ بلى با، ھەر بەخىرايى باش بلاۋ بۆۋە، ”بەرپرس بوۋە، بەرپرسى قوتابىيە ياخىيەكان،“ ماركسىيەكان بەۋپەرى ھاشوھوشەۋە، ”شىۋەى بوۋە،“ ھەموو گوتيان نا، كوا پۇژىك بەيانىكى حىزبى بلاۋ نەكردۋتەۋە، نەننىيەكى نەبوۋە. سەرۋەر بى ئەۋەى سەيرى نىان كات. گوتى، ”بۇنا، كى دەزانى؟ دۇست و برادەرى زۇر ھەبوۋ، دەلتن كە ھاتوۋتە كۆلنژ لە شۈينەكەى خۇيەۋە فايلىكى ئەستورى بەدۋادا ھاتوۋە، گۋايە ھەموۋيان سورن. لەگەل ئەۋەشدا ھەر كەسە و سندوقىكى پەشى لە سىنەدايە.“

لە وشەى پەش پەشىمان بۆۋە، تازە گوتبوۋى، نىان ترسا، نا، نىگەران بوۋ، سەرۋەر گوتى، ”تۇ ھىچ مەترسە.“ نىان شلەژا. بەسەرسامىيەۋە، ”من!“

سەرۋەر گوتى، ”ئەۋ بۇ خۇى نا، بابى، براكانى، خوشكەكانى، دايكىشى ھەموۋيان تىۋە گلاون، ھەموۋيان سىياسى ياساغن، تۇ چى! تۇ بۇ خويندن ھاتوۋى.“

نىان زياتر ترسا و زياتر پەشۇكا، ”من، نا، ئەۋ، بۇچى كەسوكارىشى گىراون؟“

سه روهه ر گوتى، ”باوه ر ناکه م، به لام بابى سه رکرده بووه، مه ترسیدارن، ئیستا نا، کاتى خوى.“

نيان چیدیکه به رگه ی نه گرت، هه ستا، پرووى له سه روهه کرد و گوتى، ”ئه بئى برۆم من وانهم هه یه.“

سه روهه سه ر که وتبوو، به ئازادى له گه ل فریشته یه ک دو ابوو که هه ر ئیستا له ئاسمانه وه دابه زیبوو، فریشته یه ک تازه له ده ستى جه لاده که ی رزگارى ببوو، له وهش گرینگتر یه که م جار بوو به رامبه ر کچیک قسه بکات و خه یالى لای ئه وه نه بئى چال و کونجه کانى روومه تى بژمیرى.

درۆ، نيانیش درۆى کرد، نه وانهى هه بوو، نه هه یچ، نه چووه لای پۆله کانى به شى ئینگلیزى، رپک به ناو باخچه که دا په رپیه وه، به پاروه که دا دور که وته وه، چووه لای به شى میژوو، سوورپایه وه، بۆ به رده رگای دهره وه، بۆ به شى ناوخویى کچان، بۆ ژوره که ی خوى، هه ر به جله وه چووه ژیر جیگایه که ی، دهنگى دلئى خوى ده بیست، ته پ ته پ به ر قه فه زه ی سینگی ده که وت، چاوى نوقاند و لئوه کانى ته ر کردن، هه ر له ژیر جیگایه که یه وه ده ستى برد و له په رداخه که ی، له دوینئى شه وه وه له سه ر میزه که جئى مابوو، قومه ئاویکی خوارده وه، توزیک ئارام بووه، له دلّه وه گوتى، ”من بۆ؟ من بۆچى بترسم؟ هه مووى چه ند جاریک پیاسه مان کردوو، نا، کورپکی باش بو. به ئینیکمان له نئوان بایه، وهک خو شه ویست بۆى غه مباربام، نا ئیستاش شوینیکى له دلّمدا هه یه.“

هه موو قسه کانى بیری خوى خسته وه، پتکه نینه کانى، نیگای پرفیتل و پر مه غزاکانى، خو ئه وه هه ر پیده که نى، ئه وه شى

بیر کہوتہ وہ، کہ دہیگوت، "من ھموو کچانی ئو دنیاہم
خوش دھوین بہوانہی ناو ئہفلام کارتوئیش۔" ئو پوڑہ
میدیا بہسہرسوورمان و بہچووکسہیرکردنہوہ پرسیبووی،
"تو؟ تو ھموو کچانی دنیات خوش ئوئی، ھہی نہگبہت؟"
"ئا من، ھموویانم خوش دھوین، بہلام کہسیان لہ
کہسیان زیاتر نا۔"

پہریخان گوتی، "ئوہش درو و جادو، کچینہ باوہری پی
مہکن۔"

نیان ئو پوڑہ پیی گوت، "واز لہ ھموو کچانی دنیا
بینہ، یہکیکیانت خوش بوئی۔"

ھمووان تہماشای نیانیان کرد و بہتوہسہوہ گوتیان،
"یہکیکیانی خوش بوئی، خو کہرنی؟"

سہردار بی ئوہی یہک توز گوی بداتی یان توورہ
بی، گوتی، "راست دہکن، ئیوہ راست دہکن، باوہرم پی
مہکن، بؤ قوربانیدان، بؤ مردن ئا، باوہرم پی بکن، بہلام
بؤ عشق و ئہفین و ئو شتہ قورسانہ نابم، بہکہلک نایہم۔"
ئو پوڑہی نیان ترسا و ہاتہوہ، میدیاش زوو کولیزوی
جئ ہیشتبوو، نیان چاوی نووقاند و خوی لہ خہو کرد،
"ئوہ چییہ؟ دیسان چوویتہوہ بن جئ؟ ھہستہ عہیار
دہزانم نہخہوتووی۔"

نیان ھہر بہ چاوی نووقاوہوہ گوتی، "نا بیر لہو
سہردارہ دہکہمہوہ، کوا باسی سیاسیہتی دہکرد؟"
میدیا گوتی، "نا سیاسی بوو۔"

نیان یہکسہر لہ نوینہکانی ہاتہ دہری و پرسیی، "چون؟
چون دہزانی؟"

میدیا بہ تہ و سہوہ گوتی، ”بۆ تو نازانی؟ خۆت گیل مہ کہ.“
نیان تاسا، خہریکہ چاوه شووشہ بیہہ کانی بکہ ونہ
بہر پینی، میدیا دیسانہوہ گوتی، ”سیاسی بوو، لہ ہہ موو
کورہ کان سیاسیتر، لہو سہ دامہش غہ دارتر.“

نیان کہ دەستی بہ خۆگۆپین کردبوو، وازی لہ دا کہ ندنی
گۆرہ و بیہہ کانی ہینا و گوتی، ”تۆ شیتیم دہ کہی؟ سیاسی و
غہ داری چی!“

میدیا لہ سہر لیواری قہرہ و یتلہ کہ دانیشتبوو، قژہ زہردہ
خاوە کہی شۆر ببووہ سہر کۆشی، سہری بہرز کردوہ و
گوتی، ”وہرہ، وہرہ بہردہ مم.“

نیان چووہ بہردہ می، میدیا دەستی برد، لہ سہر یہ خہی
چاکہ تہ کہی موویہ کی زہردی کالی کورتی پراکشیا...

”غہ داری یانی چی؟ ہہی ئہ ہریمہن، سیاسی یانی چی،
ئہوہ تا مووی ئہو سہر دارہیہ بہ یہ خہ تہوہ، ئہ گہر مووی
سمیلیشیت قووت نہ دابن، سہیری لیویشٹ بکہ، ئہوہ ندہی
مژیوہ تا ئیستا ہہر تہ زیون، سہی سہی بوون.“

پہریخان ہاتبووہ ژووری، گوینی لہ قسہ کانیان بوو، میدیا
گوتی، ”خو حالی ئہو پہریخانہ سمتئہ ستوورہش لہ تو
چاکتر نہ بوو.“

پہریخان گوتی، ”منی تیکہل مہ کہن، بۆ خۆتان حہ یاتان
لی ہہ لگیراوہ، بابی من مہ لایہ، نیوہی ئہو ہہ ولیرہ سویند
بہ سہری ئہو دہخۆن.“

میدیا گوتی، ”بہ پینچکہ ئہ ستوورہ کانت ہہ موویت دانایہوہ،
تۆش باش بہ ہا ہاتووی.“

جا میدیا راستی دہ کرد، لووسی و بریقہی پینچی

پەریخان نەك ئاداب لە ھەموو زانکۆی بەغدا دەنگی داڤووە، دوو ئەوەندەى دلە لەتەكەى سەربازى ون تەماشاكەرى ھەبوو. ھەمووان دەزانن كۆرە لادىيەكەى بەشى كۆمەلناسى ھەر رۆژىك چاوى بە پەریخان بكەوئ خۆى پيس دەكات. پەریخان گوتى، ”من وام، من دەمەوئ بەو پىچكانەم دلئ ھەموویان داغ بكەم، ھەر چى كۆرە بيخەمە ژىر پىم، بە تايبەتى ئەو سەردارە حيز و غەدارە.“

نيان دیسانەوہ پرسى، ”چۆن سیاسى بوو، واز لە پۆزى ئەو پەپوولە بىنە، ئەوہم پئ بلى چۆن سیاسى بوو؟“
میدیا گوتى، ”ھەموو شتى باس بكەم، حەيائى خۆيشم و ئەویش بەرم؟“

نيان قسەى نەکرد، ”چى؟ حەيائى خۆيشى بەرى بۆ ئەو چىى لەگەل کردووہ.“ ئەوہى لە دلئ خۆيدا گوت. میدیا بەردەوام بوو، ”پىم بلى سياسەت مانائى چىيە؟ بە دوو قسەى خۆش منى لە كۆليژ بردە دەرى، بە بيانووى جگەرخواردن و قسەى خۆش، جا راستى دەکرد، سئ شيش جگەرى خۆشى بۆ كریم، لەبەر سىجر و فىلى ئەو نەبئ، من ھى سئ شيشم، چائى شيرين و رەش وەك چاوى ئەو پەریخانە.

نيان تاسا، ترسا ژيانى ئەو بگىریتەوہ، پەریخان گوتى، ”حەزم لەوہیە. دوايى چوونە كوئ؟“ چووينە سەر دیجلە، گوايە حەزى لە سروشت و مائە ھەژار و ماسىگر و ئەوشتانەيە. منيش حەزم لئ بوو، شوپىنيك پلى دەھاويشت (پىكەنين)، لەگەلى چووم، ئىوہش بان دەچوون. خەرىك بوو تەنوورەكەم لئ بەر بىتەوہ، ئەو ماسىگرە پىرە و ئەو ژنە

دہموچاؤ کوتراوہ و ئہو مندالہ رہشہ قونپرووتہ و ئہو کچہ حہکہ دارانہ، ئاوا بردمی، ئہو ہندہم زانی خؤم لہناو قامیشہ لانی پشت زانکؤ رووخاوہ کونہکہی موستہ نسریہ دیتہ وہ، لہوئ لہناو ئہو قامیش و بؤقہ لینجانہ لہوختیکدا خہریکہ تہنورہ کہم لئ بہر بیتہ وہ، لئی پرسیم، 'لہبیرتہ پیم وتی فہرہنسی؟'

ئاخر لہو پؤژہ وہ، ئہو ہہر بہو قسہیہ منی بہ زنجیر و تہناف بہستہ وہ۔ ہہر خؤی گوتی، لہ پشت قامیشہ کان گوتی، 'درو، فہرہنسی چی؟ ہہرچی کچی سپی و کرمہ باریکہ کانی فہرہنسا ہہیہ بہ قوربانی یہک تال مووی - کہمہری خؤم توند گوشیبوو ئاخر ئہو شہلاتیہ دہشی ناوی ہہر شوینی بیٹی۔ یہک تال مووی ق...ز... نا، بنبالت بن.'

خہریک بوو میز بہ خؤمدا بکہم، چہند دلؤپنیکیش کہوتہ سہر دہرپن سپیہ کہی ئہو پؤژہم.

پہریخان بہ ہناسہیہ کی توندہ وہ گوتی، "دہک داوہ شینی، حہ یابہر."

نیان سہرسام و حہیران، میدیا گوتی، "تؤ بای بہ پیچکہ ئہستورہ کانتدا دہاتہ خوارئ. قوربانی یہک تالہ مووی بنبالت بن، جا ئہو کورہ کہرانہ نازانن لہگہل ئہو قسانہ کچی بہستہ زمان میز بہ خؤیدا دہکات، بہ ہہزار حال رام گرت، خؤم گوشی و بہ ہہزار حال رام گرت. ئہویش ہہی بہ قوربانی ئہو سمیلہ زہرد و قژہ باریکہی بم، کہ ہیشتا تالیکی بہسہر شانی نیانہ وہیہ، خؤزگہ میزیم لہو دہمہ گہرمہی کردبا، من تہواو خؤم بہ ویقار نیشان داوہ، بہ لام خویری ہیچوپوچہ زانیی، نازانم چؤن زانیی دہموچاؤم

درۆ دهکات و من له دلهوه تهسلیم بووم. زانیی خهریکه
جلهکانی بهرم دهبنه ههلم، ئیسقانم باریک باریک ببوونهوه،
ئویش دهلهرزى، له کهمهروهوه دهلهرزى، ههستم کرد
خهریکه پانتۆله رهساسییه تهسکهکهی بتهقی، خۆم دهناسم
بۆیه ناویرم سهیری کهمه ریشی بکهه، ئاخه ئهوهنده شل
نهبا، کهمهرم، دلم، پیستم ئهوهنده شل نهبا، تفتیکی خهستم
بهو روخساره پردرو و ههلهه تینهیدا کردبا. دهستی به
ئاستهه، که هیشتا بۆنی جگهری لی دههات، ئهوهنده برسی
ببوومهوه دهتگوت یهک ساله نانم نهخواردوه، خهریک بوو
گاز له پهنجه جگهرییهکانی بگرم. بهئاستهه ههه ئهوهندهی
ههناسهه بهر پهنجه سهگییهکانی بکهون، بهئاستهه پهنجهی
خسته سهه لێوم و گوتی، 'ههموو کچان و ژنانی سپی
و کرمیی ئهوه فهه رهنسایه، هیی ئهوه سوید و ئهلمانیا و
نهرویجه، که ئهوهنده ساردن دایکی خۆیان جورئهت ناکات
له تهنیشتیانوه بخهوی، به قوربانی ئهوه گهندهمووهی سهه
لینوت بن.'

جا گوتی، 'کچی ئهوه چیه ههست به لافاوی خوینی ژیر
پیستی لینوت دهکهه، هههی کهفی دههیا.'

منیش ههه بهنیاز و ههستی برسایهتی و بۆنی جگهه
بهئاستهه پهنجهکانیم ماچ کردن، کهچی ئهوه ههتیوه خویرییه
که دهیزانی تواوومهوه و حیز بووم، ئهوه ماچکردنهی منی
نه دیت.

پشتی به داریکهوه دام و گوتی، 'سهیری خۆر بکه.'
خۆر ئهوه کاته وهک ههستی من شههید ببوو، سوور
سوور ببوو، سههیرم کرد و ئاو زایه ناو چاوانم و به

كولمدا شوږ بڙوه بڙ سهر لئوم. من هيچ ټاگام لئ نه بوو، خو يشم بڙ حازر نه كړدبوو، ټهو جادووباز، ټهو سيجر باز و حه رامزده گه واده لئوه ټه ستوره كئ ژيره وهئ راسټ خستبووه ناو ده مم - پهرخان ټه نها ده سټئ نا، بڙ خوئ راسټ چووبووه ناو ده رپيكيهئ خوئ وه، به هه ناسه و هه وهس ټه وهنده پر بيوو خه ريك بوو به رز بيټه وه و به بن ميچه كه وه بنووسئ. - من هه ر نه مزاني سميله زه رده دريژه كاني راسټ چووبووه ناو ده مم، من خوا ده زاني به تامئ ماچ نا، به تامئ برسياه ټئ و جگه ر وه، ټاخر يه ك پارچه خوئ و خوږ و جگه ر بوو. مژيم، مژيم و توند مژيم، توند توند، توندتر مژيم، كچينه نازانم كوږ كه ټه وهنده پيس و نه گريس و بڙنټه گه يه به تايبه ټئ ټهو سه رداره قوالبږه بڙچئ لئويان ټه وهنده هه نگوينييه، خوا ټوويان بېرپټه وه. ټهو سه رئ بر دبووه ناو قڙم، ده سټئ خستبووه پشت سه رم بڙ ټه وهئ سه رم به ر داره زېره كه نه كه وئ. چاوم نووقان دبوو لئويم ده مڙئ، ټئوه ش ده زانن ټهو زوټه ټه نها لئوي جوانه و به چاوي نووقاوه وه ده كڙئ بيمڙئ. خوټان من ده ناسن دؤسټپه روه رم، قسه م نه كرد و گوتم ده كڙئ دؤسټايه ټئ تا ټهو پله ش بږوا، به تايبه ټئ بڙ ټئمه كه غه ريبين و ده سټيگ نيه له باوه شمان بكات.

ټهو، ټهو ناكه سه به چه يه، ده سټئ بڙ سمتم هئنا، به سه ر سمتمدا شوږئ كرده وه، له گه ل خزيني ده سټئ هه موو پئستم وهك لافاو خزي، توورت توورت بوومه وه، دل م راسټ هاته ژير په نجه كاني، ويسټم توند به سه ريدها هوار بكم، زله يه كي توندي لئ بده م و بڙ ټهو نيانه چاوحيزه و هه موواني ټه مبيئ

بکهم، نه گبه تی راست له و کاته ی بۆ هاوارکردن به سه ریدا
دهم کردوه، پیک له و کاته دا جاریکی دیکه لیوی گوپی و
سمیلی به و هه موو هه ناسه و لیکه وه که وته وه ناو دهم، لیوی
خواره وه شم که وتبووه ناو دهمی ئه و سه گساره پیستماره،
دهشی ئیوهش بزنان، له و کاتانه دا خۆت نا، جله کانی ناو
کانتۆر و پیلأوه کانی به رده ست پینه چیش موو چوو رکی پیدا
دیت، با سی رۆژیش بی، لات جی هینشتی. لیوم سرسر
بیوو، وه ک لیوی نیان، ئه و باش ده زانی لیوسر بیون چۆنه،
ئویش به و لیکه گهرمه گهرمی ده کرده وه، وه ک ئاسنی
سووره وه کراو بخه یته ناو ئاوه وه با ئاوه که ش گهرم بی،
دنیا ده کاته هه ور، هه لم ده وری سه رمانی ته نیوو. من نابی
هیچتان لی بشارمه وه، گیرانه که ی په یوه ندیی به منه وه نیه،
ته نها پیتان ده لیم ئه و سیاسه ت باز و غه داریش بوو، له و
سه دامه زیاتر دیکتاتور بوو.

من ئاگام له خۆم نه ما بوو، جا بۆ ئاگام له خۆم بمینی،
ئاخر خۆ نا کرئ له و به غدا یه خۆت ته سلیمی کوپی کورد
بکه ی و ئاگاشت له خۆت بمینی، وه ختیکم زانی دوو دوگمه ی
کراسه که می کردبووه، ئه و دوگمانه دایکم بۆ خۆی بۆی
لینا بوومه وه، وه ختیکم زانی ئه و مه که عه جولانه م که وتبوونه
ناو دهستی، هه ستم ده کرد له و کاته دا به قه د دیجله ئاوم له
به ر رۆیشتوو. ده شی ئویش به و نیازه ئه وه ی نه کرد بی،
مه که کانم تۆزیک گه و ره بیوون و فریبوونه ناو دهستی،
ترسام مه که کانم به قنه وه، به لام ئه و زۆلی حه رامزاده یه
به وه ش رانه وه ستا و دیتم، درۆ، چاوم هیچی نه ده دی هه ستم
کرد، گو ی مه کی چه پمی، که خالیکی قاوه ییی کالی پزوه یه،

خستوتته ناو دهميه وه، نه گهر مووچرکه و هه ناسه کانی نه بووايه، نه گهر بمزانيا هه ست و ئيداراکي ماوه، نهک هاوارم ده کرد، نهک تفبارانم ده کرد، سه ريم ده شکاند و ته مبيم ده کرد، به لام تالی سمیلی بهر نهو خال و پيسته ته نکه ی سه ر مه مکم کهوت و هه ناسه م وه ستا و قسه م بونه کرا. لال بووم، لال لال. به وه ی چاک بوو شوین ده می گوړی گازیکی توندی له مه کی راستم گرت، خه ریک بوو گوپه که ی لی بکاته وه و پرحم دهر بچن، زلله یه کی توندم له ناوی چاويدا، لای چه پيم سوور کرده وه، خوینی لووتی بهر بوو، نه ها نه وه تا خوینه که ی که وتوتته سه ر ژیرکراسه که م، نه وه ش شوینی گازه ژه هراوییه که ی نهو هه تیوه تا ئیستا ماوه له سه ر مه کی راستم. خوايه نهو شه و له سیداره ی دهن و له کولمانی که نه وه.

په ریکان وهک نه وه ی تازه له بن میچه که دابه زیب، به هه ناسه یه کی نووساوه وه گوتی، "گازی نهو تا ئیستا نامینیتته وه، نه وه جی گازی نهو کچه به سه ر اوییه ی براده رته، هه دیل، بو نازانم دوینی شه و به یه که وه له سه ر جیگا که ی نهو خه وتبوون. دیاره زلله که شت هه ر له و داوه نه وړو ده یگوت چاوم خوینی تیزاوه."

نیان سه ردار ی لی بووه ده سه ریه کی به کاره اتوو، ها له وی فری بدری هه لی ناگریته وه، سه یری میدیای کرده وه، بو نی جگه ر له لیوه کانی ده هات، بو نجگه ریک به ده ستی سه رداره وه، چای شیرین و ره ش، دووکه لی بازنه یی سپی. نیانیش له گه لی چووبووه پشت قامیشه لانه چره که ی نه ویدیو زانکو ماندوووه کونه که ی موسته نسرییه، نه ویش پیاوه پیره

ماسىگرەكەى دىت، ئەوھى گوايە سىحربازە و ماسىيەكان بەدەنگىەوھ دىن، بەلەمە تەختە و درىژەكانى دىوھ، ژنە دەموچاوكوتراوھكانىش، ئەوانەى دەيانگوت لە چۆلەكە زياتر دەپەرن. مندالە قوونپووت و بىخزمەت و پىستئەستوور و مىزكەرەكانىش. پىشى جوان بوون، مندالىكى سەرقژن و نىگروشى ماچ كرد، پىستى بۆنى قورى لى دەھات. جگە لەوھى رەش بىوو، ھەتاو نەك دەموچاوى تەواوى پىستى پشتى و سىنگ و ورگە ئاوساوەكەشى سووتاندبوو. بولبول و كۆتر و ئەوشتانەشى دى. سەردارى زۆل گوتىشى ئەو تەيرانە زۆر لە من ئاقلترن، ئەوھتا ئەوان لەوسەرى دنيا دىنەوھ و وەك گوللە دەچنە ناو دار و بىشەلان، بە ھەمان خىرايى ھىلانەى خويان دەدۆزنەوھ، بەلام من، بەلام ئەو دلەى من بۆ جارنىكىش نەيتوانى ھىلانەى خوى بدۆزىتەوھ. ئا ھەموو ئەوانەيان كرد، بەلام ماچ و لىومژىن و دوگمەكردنەوھ و دەستى پشت سەر و ئەو شتانەيان نەكرد، مىزىش نا، نىان ھەزى لى بوو جارنىك لە ژيانىدا، لەسەر گردىكەوھ بەپىتوھ مىزىك ھەلدا، بەلام ئەو ھەلەى ھەرگىز بۆ ھەلنەكەوتبوو. بەلام چەند دلۆپە مىزىك ئا، شەرمى كرد، حىكايەتى كچى ئەو ولاتە چەند لىك دەچن، بۆ ئەوھى شەرمەكەى بشارىتەوھ، بە میدىاي گوت، "كە وايە، كە ئەوھندە خۆشت دەوئى، كە لە باوھشى ئەودا مىزت بە خۆتدا كردوھ، چۆنە ئاوا بىخەمى؟ كچ نابى ھەرگىز كورنىك لەبىر بكات كە لە باوھشىدا خوى تەپ كەربى." تەپ كەربى.

مىدىا گوتى، "تۆش دەزانى، باشىش دەزانى ئەو چەند بىئوھفا و سەپلەيە."

نیان بہ پیکہ نینہ وہ گوتی، ”من نازانم. من بہرگی قسہ کانی
توش ناگرم ہی بیشہرم.“

میدیا گوتی، ”من بؤ خؤم دیتم، ئیوہ جگہرتان دہخوارد،
بؤ خؤم جگہرہ کیشانہ کہشتانم دیت، ئہوش مووہ باریکہ کانی
بہسہر شانته وہ.“

پہریخان ہہموو جلہ کانی داکہ ندبوو تہنہا پتلاوہ کانی
مابوو، میدیا بہ ئہویشی گوت، ”چونکہ کورتیلہی، ہہر
بہو پتلاوہ بہرزانہ شہوہ بخوہ. نہک ئہو کورپوکالہ بینہ
خہونت.“

پہریخان گوتی، ”راستتان دہوئ من ہہر لہ خہوندا
کورپوکالم خؤش دہوین.“

پوڑیکسی بیزارکہر بوو، شہوہ کہشی، بیزارکہر نا، ئالوز
و پرچاوہ پوانی و ترسانیش، ئیوارہ کہی پتاتہ بیان سوور
کردہ وہ، دوو تہ ماتہ ش. بہ یانیہ کہی بہ ہہمان و ہر سییہ وہ
چوونہ زانکو. نیان گویٰ لہ چہ چپیکہ، ”نہم شہو بہ دزی
لؤکہرہ کہی سہر داریان شکاندوہ.“

پیش ئہوہی نیان پیرسی، ”کی شکاندوویہ تی؟“

گوتیان، ”ہہر ئہو ئہمن و شہ لاتیانہ بوون.“

مہدی کورہ بالابہرز و کہ پووبہ رانیہ کہی ہہولیر
ئہوہشی بؤ زیاد کرد، ”دیارہ قوتابیہ ئہمنہ کان بوون،
دہیانہ وئ بزائن داخو ہیچ نہینی ہہیہ، بزائن ہیچی قاچاغی
لہ لؤکہرہ کہیہ دا نہ شار دوتہ وہ؟ بہ دواى ناوى برادرہ کانیدا

دەگەرین. ئەوانەى هاوکارییان کردوو.

دیسانەوه ترس، لە تەى ترس ناخۆشتر نییە، ترس وردەدرکە و دەچیتە ژیر پیلوی چاوهوه، کورپکی عەرەب گوتی، "دەشى دانی بە هەموو شتیکیدا نابى، ئیعترافی کردبى، چوون ناوی هاوکارەکانى بدۆزنەوه."

هەموو کوردەکان ئەوانەى برادەرى سەردار بوون یان نا، ترسێک کەوتە دلێانەوه، ترسێکی بیسنور، گومانیان هەبوو ناویان هەبووبى، ناویان کەوتیتە لای سەردار، کتیبیکیان داویتى، ئەو بە بیانووێکەوه ناویانى لە شویتیک نووسیبى، لەوه دەترسان کە وینەشیان لەگەل گرتبى.

تاکە یەک کەس نەدەترسا، گویى نەدەدایە و قسەشى نەدەکرد، تەنھا لە پەناوه گویى رادەگرت، بەلام هێمن، سەرورەر بوو، لە پەناوه بە نیانى گوت، "دواى وانەکان، کە تەواو بووى، مەرۆوه، بەتەنھا کاریکی تاییەتم پیتە."

نیان بەلایەوه سەیر بوو، ئەو هەتیوه دەموچاو خوار و چالە چۆن ویرای ئاوا ئاسان پى بلى، "دواى وانەکان کاریکی تاییەتم پیتە." بە جۆریک لە بیزاری و گومانەوه سەیری کرد، سەرورەر بۆ ئەوهى گومانەکەى برەوینیتەوه گوتى، "شتیک پەيوەندیی بە سەردارەوه هەیه."

نیان زۆر بەتوندی، وەک ئاگر لە خۆی دوور خاتەوه گوتى، "من پەيوەندیم بە کەسەوه نییە."

سەرورەر نەرمتر بەلام بەسووربوونەوه گوتى، "پەيوەندی بە تۆوه هەیه، چاوهرپیتم."

بە پوخسار نا، بەلکو لە دلەوه بریاری دا نەچى، "دەیهوى تووشى چیم بکات ئەو هەتیوه گەرە؟" وانەکانى

خویندن، نیگہ رانیہ کانی ہاملیت نیگہ رانتیری کرد، ٹوفیلیا قوربانینی شہری پیاوہکان بوو، لہو سہردہ مہوہ، خیزانہکان، دؤستہکان، خزم و خوشہ ویستہکان ہموویان خہریکی فیل و تہون و داون لہ یہ کتری. تہنہا ہہ بوونی تہ لہ و داو بہ سہ بؤ ئہوہی گوماننت لہ درہندہ بیی ئینسان نہ میتی، ئاسمان بؤیہ وا چؤلہ ئہو دہعبایہ بالندہکانی قہلاچؤ کردوون، دارستانہکان، گیاندارہکان بؤ کوئی کؤچیان کرد؟ ہہ موویان وان لہ گہدہی ئہو گیاندارہ دوو پیئہ. دہبی ئہو کورہ یہک پارچہ قہتران و تاریکیہ چیی لہ بن سہر بی؟ ئہو دہیہوی کی قہلاچؤ بکات؟

تیپہرین، وانہکان یہکہ یہکہ تیپہرین، مامؤستا عہدولقادر بہیتار، مامؤستا بہہ بیہت و شارہ زایہکہی ئوکسفؤرد، مامؤستای گرامہر و رستہی پریاسا و ریسا و دایہ گرام. نیان حہزی کرد ژیانیش و ہک زمان بایہ، مروقہکانیش و ہک وشہ بان لہ شوینی خویندا نہ بی جیکایان نہ بیئہوہ. ناویک خوی لی نابیتہ کردار، ئاوہلناویک خوی لی نابیتہ ئامرازی پەبیوہندی. تیپہرین. وانہکان تیپہرین، ئہو نایہوی بیر لہ سہرورہر بکاتہوہ. بہ پارہوہکہدا تیپہری، ترسا، و ہک ہاملیت خینوکی لی پەیدا بی، خینوہکہش لہ پوخساری ئہو سہردارہدا بی کہ دوو رؤژ پیاسہی لہ گہل کردوہ و ئیستا لینی بؤتہ مۆتہکہ. راست وا دہر چوو، لہ گہل یہکہم پیچکردنہوہ سہرورہر و ہک سینہریکی تاریک، بہ لام ئارام و شہرمن و بہئدہب، بہ قژیکی چہور و قہترانی و دریزہوہ، باریکیش دہر کہوت، زانایانہ گوتی، ”دہمزانی دہتہوی بزانی چیی سہردارم بؤ ہیناوی.“

نيان ئاۋرى دايەۋە بزانى كەس ئاگاي لى نىيە كە ناۋى سەردار دىنى، خۇ ئەۋ نەفرەتتە خەرىكە توۋشى بىكات. بەبىدەنگى رۇيشت، لەگەلى رۇيشت بۇ دەرەۋەى كۆلنر، پىش ئەۋەى بگەنە گۇرستانى پاشايان، نىك پىردى ئاسنىن لەزىر دارىك دانىشتن، سەرۋەر بەۋپەرى هىمنى و دلسۆزىيەۋە گوتى، "من لۆكەرەكەى سەردارم شكاند."

نيان تاسا، ئەۋ ھاۋرى ماره، ئىنگلىزەكان بە ھاۋرى خىانەتكار دەلتن، مارى ناۋ گيا، ئەۋە مارى بەعسە لە دلى سەرداردا، ديارە بۇ ئەۋانى شكاندوۋە، دەيەۋى نەئىيەكانى سەردار بۇ ئەۋان بەرى؟ سەرۋەر بەردەۋام بو، "شكاندم، تا چىيە ھەيە، ھەر كىتەيىكى ياساغ و ھەر شتىكى نەئىيە ھەيە دەريان بىنم و بىانشارمەۋە، بەتايىەتى نامەكەى..."

نيان نەئىيەت تەۋاۋى بىكات، پرسىي، "بۇچى تۇيان راسپاردبو؟ بۇچى دەتەۋى نەئىيەكانى بۇ ئەۋان بەرى، خۇ دۇستت بو! ھەى..."

تەۋاۋى نەكرد، سەرۋەر گوتى، "بەرژەۋەندى راي سپاردم، بەرژەۋەندى ھاۋرىكانم، ھەر بۇ خۇم شكاندم، ويستم ھەر چىيە نەئىيە بىشارمەۋە، چونكە دەزانم رۇژىك ھەر دەيانشكاند."

"ھەر ھاۋرىيەكت بەرژەۋەندى لە دزىنى نەئىيەكانى سەرداردا بى، خىانەتكارە؟"

"تۇ، لەبەر بەرژەۋەندى تۇ شكاندم."

"من؟ خىانەت لەبەر من؟ ئەۋە پەيۋەندى بە منەۋە چىيە؟"

"نازانم خىانەت چىيە؟ بەلام نەمتوانى رىگا بدەم ئەمنەكان"

نہینیی تو بزائن۔“

سەرورەر پښکهنی، نیان باوهری نه ده کرد ئه و کورپه پښکهنینکی هینده شیرینی هه بی، ”نہینیی؟“
 ”راسته وخو پە یوهندی به تووه هه یه، به خه لکی دیکه شه وه، له ناو کتیبه کانی چه ندان نامه ی وهک بیره وه ری، نازانم وهک چی نووسیوه، یه کښکیان به تایبه تی بو تو نووسراوه.“
 نیان تاسا، که متر ده ترسا، دیار بوو ئه و کورپه خو شی ویستوه و نه یویستوه پپی بلن. دیاره نامه ی بو نووسیوه و نه یوانیوه بیداتی. بیری له میدیا کرده وه، درق، هه موو قسه کانی درق دهر چوون، گله ییی له خو ی بوو که خه ریک بوو به قسه ی ئه و کچه گالته جارپه هه لئه له تی و سه د جنیو به سه ردار و بیوه فاییه که ی بدات. میدیا دروی ده کرد، دروی ته و اویش نا، تا جگه رخوار دنه که، تا دوو که ل و ماسی گر ه کان راست بوو، منداله قوونروو ته کانیش، ژنه لوو توکوتراوه کان، قامیشه لان و زانکو کونه که ی موسته نسرییه ش راست بوون، ئه وانه هه موویان راست بوون، به لام ماچ و ختوکه ی سه ر لئو و خو ته پکردن درق بوون درق. خه یالی خو ی بوو، خه یال و به س.

سەرورەر گو تی، ”که ستان وهک من سه ردار نانا سن، پیشتر، زور پیش ئیوه ده مناسی، کونین پښکوه.“
 نیان گو تی، ”کوا جگه له و دوو جار ه تو م له گه ل نه دیوه.“
 ”من هه ر له به شه که ی خو مم، زمانه روژ هه لاتییه کان، زمان و ئه ده بی تورکی ده خوینم، جگه له وه ش دوو سال بوو وازم هینابوو.“

”وازت هینابوو؟ بوچی نه خوش بووی؟“

سەرورەر باسی نه خۆشییه که ی بۆ کهس نه ده کرد، حەب و دەرمانەکانیشی بەدزیه وه ده خوارد، ئه و کچانه، بەرد بۆن ده کهن، ده لێی کرمن ده چنه ناو قوونی پیاوه وه.

سەرورەر سه ری نه وی کرد و سه یری پیناوه سپییه کانی نیانی کرد، گوتی، "نازانم، ئه وه خویندنت ته واو کرد، دوای ئه و چی؟ ژیان بۆ خۆی مۆته که یه که خویندن ناتوانی ماناکه ی بگۆڕی."

نیان خه لکی جیهانی ئه و قسانه نه بوو، له گه ل ئه وه شدا گوتی، "قوناغیکه ده بی ته واوی که ین."

"ئه وه بۆ ئیوه راسته، بۆ من نا، مرۆف ژیانیه به سه ر ئه و قوناغانه دا دابه ش کردووه، ته نها بۆ ئه وه ی به رگه ی بگری."

"جیاوازی چییه؟"

"زۆر زۆره، ده توانم بلیم هه یچیش نییه، ته نها ده توانم بلیم له ژیانیه مندا قوناغ نییه، هه موو ته مه ن خه رچکردنه، ته مه ن کولیکه، قورسایه و باریکه به شانمانه وه، ده بی بییه یه نه وه سه ر، ژوو ره تاریکه که."

"باری چی؟ قورسایه ی چی؟"

"ژیان. بۆ ئاسانکردنی ژیان ئه و قوناغانه مان داناوه، پراکردنه له مه ترسی پروبه پروبوونه وه ی ژیان وه ک خۆی."

"مه ترسی؟ ژیان مه ترسییه؟"

"مه ترسییه کی گه وره یه، ئه و باره هه رچه ند زووتر دای نیتی باشتره، ئاسووده تری، که متر له ئینسانیه ت دور ده که ویه وه، که متر هه ست به ئیه انه ده که ی، که متر په زیل ده بی، ژیان هه موومانی خستۆته ناو بیابانی ترسه وه، هه موو

شتیکت دہداتی تا بگہیتہ نیشانہیک، کہ دہگہی ہیچت لہ شتہ گرینگہکانی پی نہماوہ. ٹیمہش بہدوای قوناغہکاندا راہدہکین، نازاہتی ئوہیہ لہ نزیکتین شوین ئو بارہ دانیتی.

نیان لہ بہر خوہوہ گوتی، ”بیابانی ترس!“
”تہنہا لہ مہرگدا ترس نییہ، بہس ئو وہک نیان بہئسانی نایہت.“

نیان ہیچی نہگوت، ئو پیاوہ لہکوی ہاتوتہوہ، گہیشتبوونہ گورستانی شاہانہ، بوچی ہاتوونہ ئیرہ، چ جیگاہیکی پرترسہ بو بہلین و یہکتردیتن. ئوہندہ سادہ و شارہزا باسی مہرگ و مہترسیی ژیان و تاریکی دہکات، وہک ئوہوی لہوہوہ ہاتیتہوہ.

سہروہ نامہکہی دہر ہینا و دایہ دہست نیان، ئو لہرزی، لہ کاتی وەرگرتنی نامہکہدا دہستی لہرزی وہک ئوہوی تہرمی میردہکہی وەر گریتہوہ، وہک ئوہوی دہزگیرانہکہی لہ ژووری سیدارہوہ نامہی بو ناردبی. بہسہر خوئی نہہینا و یہکسہر خستہیہ گیرفانی جاناکہیہوہ و گوتی، ”دہمہوی بہہیمنی بیخوینمہوہ.“

دوای تاویک بیتدہنگی گوتی، ”بوچی نامہی بو من نووسیوہ؟ بوچی بو خوئی نہیداومی؟“

سہروہ پیش ئوہوی بروات، گوتی، ”پی ناچی تازہ نووسیبتی، دہشی بو خوئی ہەرگیز نہیدابایہی.“

نیان چووہ ناو گورستانہکہ، لہسہر ئو بہردہ دانیشٹ کہ لہ شیوہی کورسیدا لہپشت سہری مہلیک غازیہوہ بوو، مہلیکہکان بیخہم لپی پاکشابوون، خہم و حہسہرتی

ژیانیان بێر چووبۆوه، نیوهی تهواویان دابووه ئه و کچه کورده زهردهی که ئیستا دهیهوئ لهپشت سهری ئهوانهوه ئاییندهی خۆی له نامهیهکدا بدۆزیتهوه. ئهگەر ئه و مهلیک غازییه لهبهر بابی نهبا که لهوسهروهه چاودیری دهکات، به ههر نرخیک با لهو گۆره ژهنگ و ژاره دههاته دهري و نامهیهکی بهخویننوسراوی دهدايه ئه و کچهی لهژوور سهری دانیشتووه، گوايه کاتی خۆی زۆر پهروشی ئهوه بووه ژنیکی کورد بیتی، گوتوشیهتی ئامادهم وهک نهبوخهسنهسر باخچهیهکی ههلواسراوی بۆ دروست بکهـم.

به ئاگاداریی مهلیکه کوژراو و مردووهکان نامهکی کردهوه، لهسهروهه نووسرابوو:

”بۆ نیان ئه و کچهی له زستانیشدا سهوزه

نازانم دهویرم ئه و نامهیهت بدهمی یان نا، له راستیدا به ناوی تو ئه م نامهیه بۆ خۆم دهنوسم، تو ههمیشه کچه تاقانه و نازادارهکی دلی من بووی، لهو پۆژهوهی بهرامبهر خۆم پام گرتی و سهیری ناو چاوه پڕئاوهکانی بهر تیشکی خۆرم کردی، وینهی خۆمم تیاندا سهرتاپا، ئاو دیت، تهسلیمیان بووم. دلّم وهک موگناتیس رای کیشی بهرهو تو دهات، ههرگیز یهکهـم پۆژی جگهرخواردنمانم بێر ناچیتهوه، ئه و کاتهی ویستم یهخهی کراسهکته رینک بکهـمهوه، درۆ، ئه و پۆژه له ههـدوو پۆژیک شیکتر بووی، که دهستیشم بۆ برد و سهرم بۆ لات دانهواند تهنها ویستم له ههناسهت نزیک ببهوه، تهنها ویستم له نزیکهوه بونی پیتست بکهـم، من بهخیلی به دایکت دهبهـم، بهلقیس وهک خۆت ناوهکته پی گۆتم، یهکهـم لهبهر ئهوهی زۆرت خۆش دهویت و دووهم

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و ماوه‌ دوورودریژه‌ له‌باوه‌شی کردوی و
 بۆنی پیستی کردوی. له‌و کورپه‌ گه‌وج و نه‌زانه‌ش زۆر
 په‌ستم که‌ دل‌ی بردی و له‌دوای ئه‌وه‌ی وردی کرد بۆی فری
 دایته‌وه. له‌و کاته‌وه‌ که‌ چاوه‌ خه‌مباره‌کانتهم دی ویستم، هه‌ر
 به‌ سیکۆتینی عه‌شق و هه‌ناسه‌ بۆت چاک بکه‌مه‌وه، له‌ دله‌وه
 ده‌مویست درز و شکاوییه‌که‌ی بکه‌مه‌ نه‌خشی ژیا‌نی داها‌تووم.
 دل‌یک که‌ چاکی ده‌که‌یه‌وه، واتا خوا‌یه‌تی به‌سه‌ره‌وه‌ ده‌که‌ی،
 واتا بۆ خۆتی دروست ده‌که‌یه‌وه، له‌ هه‌موو سه‌یرکردن‌یک
 جیپه‌نجه‌ی خۆتی به‌سه‌ره‌وه‌ ده‌بینی. من ده‌ترسم، له‌ خۆم
 نه‌ک له‌ تۆ، ئاخ‌ر من له‌ عه‌شقه‌دا سووک، بیهیز و ریسوام
 کوا کورپی وه‌فا و په‌یمانم. ته‌نها من و که‌سیکی دیکه‌ نا،
 له‌سه‌ر ئه‌م گۆی زه‌وییه‌ که‌ ده‌زانم دل‌ تاکه‌ ئه‌ندامه‌ به
 شکان جوانتر ده‌بی، به‌ پینه‌کردن ده‌رازیته‌وه، هه‌ولم دا بۆت
 چاک بکه‌مه‌وه، به‌لام من سه‌رشیت و هیچم، نه‌مه‌ده‌ویست
 شوین په‌نجه‌م به‌سه‌ر دله‌وه‌ بمیتی، که‌ دل‌یکت دی پینه
 نه‌کرا‌بی، بزانه‌ ئه‌و دله‌ هه‌رگیز به‌کار نه‌ها‌تووه. نا ئه‌و دله‌
 ته‌نگ و ناسکه‌ی تۆ جیگای ئه‌و په‌نجه‌ دریز و عه‌جولانه‌ی
 منی تیدا ناییته‌وه. دوای جگه‌رخوارنه‌که‌، شه‌وه‌که‌ی نه‌خه‌وتم،
 له‌ژیر به‌تانییه‌ زبر و خه‌تخه‌ته‌که‌م تا به‌یانی به‌ یادی تۆوه
 جینگلم دا، بیرم له‌و به‌تانییه‌ ده‌کرده‌وه‌ که‌ بیپرس و بیترس
 و ئه‌رک به‌سه‌ر تۆدا کشاوه، دنیا چه‌ند زالم و نادادپه‌روه‌ره‌،
 چی ده‌بوو پیستی من بو‌وا‌یه. سه‌رینه‌که‌ت که‌ بیرم له‌
 سه‌رینه‌که‌ت ده‌کرده‌وه‌ که‌ ده‌شی وینه‌ی دوو په‌پووله‌، یان
 بولبولیکی ده‌نووکدریزێ به‌ ئه‌ته‌مین له‌سه‌ری چنرا‌بی، تاله‌
 مووه‌کانی قژتم ده‌دی که‌ به‌سه‌ریه‌وه‌ جی ماون، بزیه‌کی

تال بە تامی مردن دەهاته سەر روخسارم. دەگریام، لە ناخەوێ بە بێدەسەلاتی خۆم دەگریام، ژێر بەتانییەکم پڕ دەکرد لە حسەرت و شەونخونی، کە خۆر هەلەهات هێشتا دەستم بە تۆ نەگەیشتبوو، درۆیە، هەرگیز لە پۆژی کورپیکدا خۆر هەلنایە کە خۆرەکە ی دلی ئاوا بووی. هێشتا دەستم بە تۆ نەگەیشتبوو، تۆ وەک مانگیک کە وتبوویە ناو دەریا، دەمزانێ دەستت لێ بدم و ئاوەکە بشلەقن، دەشکێی و بەناو ئاوەکەدا پەرشوبلاو دەبیتەوێ و ئیدی ناتیبینمەوێ. تیشکی خۆری لاری بەیانی لەودیو دارخورماکانەوێ وەک دەرزێ دەهاته ناو چاوە لمتیچووێ کانمەوێ، بێخەوی وەک لم و وردەشووشە، وەک لمی داغ و وردەشووشە ی سەد چوکلە چاومی کون کون دەکرد.

هەر ئێو بەیانییە کە هاتمە زانکۆ، تۆ بە پوویەکی وەک ئاو پاکەوێ وەستابووی، چاوەرێ بووی، کە چاوم کەوتە سەر روخسارت رێک پێکەنینت بۆ کردم، رێک دلم وەستا، دەموچاوم بووێ نایلۆن، وجودم تاسا، نەمتوانی جارێکی دیکە سەیری روخسارت بکەمەوێ، ئەگەر تەنها بەرەو پووت هاتبام، یەکسەر بێشەرم و بێپرس لەباوەشم دەکردی، تەواوی ئێو کۆلێژە دەهاتنە سەیرمان، ئێو پۆژە باسی خۆشەوستی و ماچ و لەباوەشکردن و بێشەرمیی من سەرانسەری ئێو عێراقە لە خوین شەلالە ی دادەپۆشی، بۆ یەکەم جار هەوالی حەیاچوونی ئیمە پێش هەوالی شەر دەکەوت. دەشێ سەرکردە شەپانی و هەزەلبییەکەش خەلات یان سەری پەڕاندباین.

خۆم شاردهوێ، خۆم لە پۆلەکەماندا بەند کرد، خۆم

پہنچا اور لہ نہو می سہرہوہ سہیرم کردی، ہیشتا لای
 پلیکانہکان وہستای، ہیشتا چاوہریم دہکے، کوا من
 شایانی ئو ہہموو و ہفا و ئولفت و چاوہروانییہی توّم،
 ئایندہی من ئایندہیہکی تاریک، ہہرگیز ناتبہمہ ناویہوہ.
 بہدزیہوہ، و ہک چہتہ و سیخور چوومہ کتبخانہکے کولیز،
 پیش ئوہی بیئتہ ژووری من تہقہی پیلاوہکانتم لہ دلمدا
 بیست، کہ ہاتیشی من ہیچم نہدہخویندہوہ، دہمخویندہوہ و
 وشہکانم نہدہدی تہنہا چاوہرپی تو بووم، دہمویست نہیہی،
 تا قہلای بہرگریم ہہرہس نہہینئ. من تہنہا چاوہرپی تو
 بووم ئاخر کاریک، کتیب و رستہیہک نیہ لہو دنیاہدا
 لہ چاوہروانیکردنی تو گرینگتر و بہخشندہتر بی. دہرگات
 نہکردبووہ ہہستم کرد ہاتی، من لہناو ہہزاران قوتابی،
 کہ بیتن و بچن و ماخولانیان بی، دہنگی پیلاوہکانی تو جیا
 دہکہمہوہ. من ریتی لیدانی دلم لہسہر دہنگی پیلاوہکانی
 تو ریک دہخہم. ئیدی دلنکم ناوی کہ ئو ریمتہ نہناسیتہوہ،
 کہ دیتی تام ہاتی، حہزم دہکرد میزہکہم بہسہردا قلمپ
 کہیتہوہ. بویہ سہرم داخست و چاوہرپی بووم، بویہ چاوم
 داخست و سہرم خستہ سہر کتیبہکہ، بہلام دلم بہژیر
 پیلاوہکانتہوہ بوو کہ وردہوردہ دور دہکوتیہوہ. قاوہ
 تالہکےی ژنہ جہسورہکےی ئاداب نہبایہ، ئو دکتورہی
 لہتہنیشتم دانیشتبوو بؤ ہہمیشہ تامکردنیشم بیر دہچووہ.
 من دہمویست یہک راستیت پی بلیم، بہ بادا بوئی بنیرم،
 لہگہل بوئی نیرگز لہ قرئی بدہم، ئو راستیہ تالہ، ئو گوللہ
 رہشہ، بؤ بہ تقوہ بنیم، ہہر ئو پورژہ کہ رہنگی زہردی نا
 ئومیتیم لہ پوخسارتدا دی، بریارم دا بؤ ئہبہد لیت بشارمہوہ.

قەسە بۆ قوتابییهکانی ھاوڕێم دەکەم و دلم لای تۆیە،
قاقا پێدەکەنم و لە ناخەوێ بۆ تۆ دەگریم، نوکتە و گالتهکانم
تەنها و تەنها بۆ ئەوێ تۆم لەبیر بچیتەوێ. لەبیرچوونەوێ
تۆ بۆ من وەک لەبیرچوونەوێ ئاو وایە بۆ ماسی، وەک
لەبیرچوونەوێ فڕین وایە بۆ مەل، وەک لەبیرچوونەوێ
گریان وایە بۆ مندال، سەمایە بۆ ژن.

بەریارم دابوو بۆ هەمیشە پشتت تی بکەم، لەگەڵ
ئێستەبرەق، کچە بالابەرزه نەجەفییهکە بوومە ھاوڕێ تەنها
لەبەر ئەوێ لە تۆ دوور بکەومەوێ، تەنها بۆ ئەوێ تۆم
لەبیر چیتەوێ. ئەو پێی گۆتم من دەزگیران و عەشوق و وەفام
ناوێ، لە چیرۆکی لەیلا و مەجنوونی دایکیشم بێزار بووم،
ئەو حیکایەتەنە بە هیی پۆمیۆ و جولیتیشەوێ هەموویان
درۆن. من کوردیکی کەرم دەوێت لە شاخ رەقتەر بێ. تۆم
لەبیر نەچۆوێ، چونکە ئەووم لەبەر ئەوێ هەلبێزاردبوو، چونکە
چاوەکانی لە چاوی تۆ دەچوون، تەنیا جیاوازییەکیان ئەوێ
بوو چاوەکانی تۆ پێ بوون لە پۆمانسیەت و چاوەکانی ئەو
پێ بوون لە هەوێس و دەستبازی. مامۆستا گەنجەکەشم پێی
گۆتم ئەوێ لەگەڵ ژنی نەجەفی بنوێ هەرگیز لە نەفرەتی
ژن رزگاریی نابێ. بە ئەویشم گۆت، بە کچە نەجەفییهکە، من
ناتوانم تاسەر نەک لەگەڵ تۆ، بەلکو لەگەڵ هیچ کەسێک بێ،
تەنها لافاوێک خەریکە بمبیا، لافاوێک خەریکە دەمخاتە ناو
خیانەتەوێ، دەمەوێ وەک دارێک وەک چلەپووشێک خۆمت
پێتوێ بگرم. ئاوام بەو گۆت راست و دروست، ئەو یەکسەر
باوەشی پێدا کردم و سەرم لەناو سینگییدا نقووم بوو، گۆی
مەمکی بەر نەرماییی گۆیم کەوت، داغ داغی کردم. ئیدی

ہەرگیز غیرهتی ئه وه م نه ما لئی نزیک بيمه وه .
 من ئه و نامه یه بۆ تۆ نانووسم، ئه و نامه یه بۆ خۆم،
 بۆ قسه کردن له گه ل پۆحی خۆم دهنووسم، بۆ دلنه وایی
 پۆحی بریندار و سه رسه ریی خۆم دهنووسم. تازه ناتوانم
 بۆ تۆی بهینم، تۆ پئویستت به قسه ی هیچ و وپینه کانی من
 نییه. تۆش پئویستت به تیگه یشتن له ههستی کورپکی سپله
 نییه. بۆیه ئه و قسه یه ی دهمه وئ به تۆی بلیم به و کاغه زه ی
 ده لیم.

یه که م هۆ که نابئ لیت نزیک بيمه وه باوکمه، من دهستی
 تۆم گرت خیا نه تم له و کرد، ئه و گو تی دهستی کچیکت
 گرت نابئ هەرگیز جیی هیلی. من باوکیکی هه وریم هه یه،
 وه ک هه ور ته پ و به بروسکه و گرمه گرم، به لام پئویست بۆ
 ئاوه دانکردنه وه ی سه رزه مین. نه ک من مردووی سه ر قه بران
 چاوی ئه و بیینی ته سلیمی ده بیت و هیوای به ژیان بۆ
 ده گه پیته وه. جلیکی کوردی له بهر ده کات و جه مه دانیه ک
 ده خاته بنه نگلی، له جوانی و پروناکیدانای جه مالیان لئ
 ناوه، کهس نازانی پئیشتر ناوی چ بووه، ده لئی له شه و یان
 له تاریکی هاتۆته دهر، پشت ئه و پرنهینیه و کهس ناییینئ،
 ئه وه ی له گه ل ئه و پیاوه بی به نووری خودا ده ژی و نان و
 کاسبی ناوی. من به نووری خودا و نانی ئه و گه وره بووم و
 نابئ قسه ی بشکینم. ئه وه ی به نانی نوور گه وره بی هەرگیز
 ناگیریت و کاتیک تۆ ده ته وئ ئه و دیار نییه، کئ توانیویه تی
 نوور بگری. ئه و بابیه ی من کهسی نییه، هه رکهس، ته نها
 خاوه نی ئه و نووره ی خودا و دلی خۆیه تی. ئیمه ی له و دلای
 خۆیدا وه ک کلاوکوره دهر هینا، له ناو دلی ئه ودا ماسی

بووين، بىن پەر و بال و بىن قسە، تەنھا بە فووكر دىنكى ئەو پەرمان لى پروا و دامانە شەقەى بال. ئەو بابە پروناكەم بالى گرتەم و گوتى، ”كۆرەكەم سەردارەكەم، تۆ نابى بفرى، تۆ نابى بەدەيە شەقەى بال تا بەلىنىكەم نەدەيتى، بەلىنى ئەوەى نابى عاشقى كچان بى، دلى تۆ جىنگاى يەك عەشقى تىندا دەيىتەوہ ئەويش عەشقى ولاتەكەتە، عاشقى دادپەرورەرى بى. عەشق رەگەكانى دل دەسووتىنى و ھەموو پەيوەندىيەك لەگەل عەقل دەبرى و كۆتايىى پىن دىنى. كە عاشقىش بووى، كە كچىكت خۆش ويست، كە كردتە باوہشت نابى ھەرگىز پىشتى تىكەى. چارەنووسى تۆ وايە دەبىن برۆى و عەشقەكەت جىن بەيلى، كچ ھەرگىز بەرگەى رۆيشتنى عەشقەكەى ناگرى.

نيانى ھەميشە سەوز

من ئىستا پياو نىم، كۆرپىكى سەربەخۇ نىم، دىلى پرووناكىى باوكەم. پرووناكىيەك بۆ من جگە لە قەفەزى شەرم و ھەفا ھىچى دىكەى نەدامىن. لەناو ئەو قەفەزەوہ ناتوانم كەسم خۆش بوى، ناتوانم خۆم بىم. من دەمەوئ دەستت بگرم و ئازاد بىم، لەباوہشت بگەم و ئازاد بىم. من دىلى ئەو نانە نوورەم كە لەگەل باوكەم خواردووومە. ھەر نان نەبوو ئەو لەگەل نانەكە بەلىن و بەندايەتى داومى. بابم منى ناسيوہ، من ناتوانم تا سەر ھىى كەس بىم، تا سەر بەوہفا بىم، رىنگاى من لە ئىوہ جيا دەيىتەوہ، دەشى ئەمرو بەيانى، دواى سالىكى كە نازانم، بۆيە مەمبىنە، ھەكو دۆست و خۆشەويست مەمبىنە، مەمناسە. دەشى بەرگە نەگرم و بۆ ھەلخەلە تاندنت بگەومە سەر پىلاوہكانت، تۆ بەشەقىك، بەشەقىك لە قەپۆزم دوور فرىم بەدە، من زياتر ھەز دەكەم

بكه ومه سهر پيلاوه شينه كانت، نا، با بكه ومه سهر پيلاوه سڀيه كانت، تا كه خويني لووتم به شه قينكي تو بهر ده بيت، بكه ويته سهرى، من حه زم له رهنگى سوور و سڀيه له تابلودا، تا ئه و پيلاوه به خويني من سوور بووانهت هميشه منت بير بخاته وه. زور حه زم له پيلاوه ره شه كانت نييه، نوو كه كه يان زور تيزه و پارچه ئاسنيكيشيان به سهر وه يه، من كه هميشه ددانه كانم ئازارم ددهن، بهرگه ي شكانيان ناگرم. به لام پيلاويكت هه بوو قاوه يي، قوماش بوو، نه رم و توكدار بوون، حه زم له وانيشه، به لام تو مه هيله وا بكه م، تو مه هيله به سهر پيلاوه كانتدا بكه وم، باوه رم پي مه كه، تا بتوانم و خوم بگرم وا ناكه م، به درق و يقارى خوم ده پاريزم، توش مه هيله، نهك دلم برووخى، نهك عه قلم هه رهس بيتي، تو وريا به، ئه وه م بؤ ته نها روژنيكه، دهر ده كه ي دوور و دريژتره... بيوره به عه شقه وه دست له دستت بدهم، به عه شقه وه له باوه شت بكه م، ده بي بؤ هميشه بيمه ديلت، ديليه ك سه د قات له ئازادى خوشتره، ئه وه ش بؤ كه سينك نابي ريگه ي ونبوون يان مردنى هه لپژارد بي.

نيان هه ستي به دريژي نامه كه و تپه پريني كات نه كرد، كه سهرى بهرز كرده وه دنيا تاريك ده بوو، سهرى سوور ما له و تاريكيه چون وشه كانى ديوه، دياره وشه كان بريسكاونه ته وه، له وه سه يرتر چون به و تاريكيه له و گورستان و قه بره دريژانه نه توقيه وه. جاري سئ لاپه ره ي مابوو، پيلاوه كانى لا خوشه ويستتر بوو به تا بيه تى سڀي و شينه كانى، سهردارى ئه وه نده ي ديكه لا ئالوز بوو، بيري له باوكى سهردار كرده وه، باوكي ئاوا به فانوسى نووره وه

هەمیشە لەگەڵ کۆرەکەیی بێ، حەزی کرد ببینی، پیاویک بەو
هەموو پرووناکییەو کۆرێکی هێندە تاریکی بۆ زانکۆ ناردوو.
فانۆسیکی بێ نوور. نامەکەیی خستەو ناو جانتاکەیی نەک
دلی، نا، نەبخستە ناو دلی وەک بۆ ئەویش نەهاتبی خۆی
پێو نەبەستەو. بۆچی بەدەست خۆیەتی، کەیی کچ کاری
دلی بەدەست خۆی بوو! خۆشییەک، رەونەق و جوانییەک
هاتەو ناو جەستەیی، ئاویک بریسکەیی بۆ چاوەکانی
گێزایەو. هیتتا جینگای سەرنج و خۆشەویستی و فیداکاری
و خۆبەسەرپێلاودادانە، ئەو پرووداوەیی لە پەلوپۆی خستبوو،
نەک لە بەرچاوی کۆرانی هاوڕینی لە بەرچاوی خۆی
خستبوو، دۆرانی یەکەم عەشقی زانکۆی خەریک بوو بە
هێجگاری جینی دەهتشت و لینی رزگار دەبوو. رزگاریش ببوو،
کە بەئاگا هاتەو گەشتبوو بەردەم بەشە ناو خۆیییەکان،
پاسەوانەکان کە چاوی گومانی دوو ئەوەندەیی چاوی
براکانی قوول بوو، لینی پرسی، "بۆ وا درەنگ هاتیتەو خۆ
لە عەشقبازی نەبووی؟"

"با."

پاسەوانە مۆنەکە بەسەرسووەرمانەو لینی پرسی، "لەکوئ؟
لەگەڵ کئ؟"

"لەو گۆرستانە، لەگەڵ مەلیک غازی."

پاسەوانەکە قسەیی نەکرد، چونکە یەکەم کچ نەبوو عەشق
دەستی لئ بوو هیتتی.

نیان زانیی ئەو سەردارە دلی نییە، هەموو ئەوەی
نووسییووەتی بیانوو هیتانەو و جادوو بازییە، لەگەڵ ئەوەشدا
نەیتوانی خۆی لەبەر هەست و سیحری وشەکانی بە تەواوی

پرزگار بکات، لہ گہل ھہ موو ٺہ وانہ شدا رقی لینی نہ بووہ، ٺہ وھتا ناتوانی کہسی خوش بوئ، ناتوانی کہ سیک بؤ تہنھا جارنیک بہ خوشہ ویستییہ وھ لہ باوہش بکات، جارنیک بہ لینی پی بدا، ٺہ وھ بہ لینی مردنہ، ٺہ ویش خوی بؤ شتیکی دیکہ دانابوو، لہ قوولایی دلی کچدا ھہ میسہ شتیکی دیکہ ھہ یہ، کی دہ لئی خوی بؤ کہ سیک دیکہ دانہ ناوہ؟

کہ گہ یستہ وھ ژوو رھ کہی خوی پھریخان لای میدیا دانیشتبوو، بہ و پھری خہ مخوری و دلسوزییہ وھ دلی دہ دایہ وھ، دہستی بہ سہ ریدا دھینا، میدیاش دھ گریا، رایہ لہی رھش لہ چاویہ وھ بہ سہر کولمیدا درنژ ببوونہ وھ سہر لئیوی، پھریخان خیراخیرا فرمیسی بؤ دھسرن یان بہ سہر سوورمانہ وھ پرسیی، ”دہ لئی تہ عزیز تانہ، ٺہ و گریانہ بؤ کیہ؟“ پھریخان گوتی، ”بؤ سہردارہ.“

نیان ترسا، ٺہ ژنوی شل بوو، ترسا شتیک رووی دابن، لہ و ولاتہ دا ھہ والی مہرگ پیش ھہ موو ھہ والیک دھکات، ھہ ست بہ قورسی لہ دہستدانی سہردار دھکات، وینہی گورہ کانی گورستانی مہلیکہ کانی ھاتہ وھ بہرچاؤ، ھاتہ بہرچاوی سہردار لہ سہر یہ کیک لہ گورہ کان فری درابن، غیرہ تی بیستی ھہ والیکی وا ناخوشی نہ بوو، پارا بوو، دیسان پرسیی،

”بؤ سہردار چیی بہ سہر ھاتوہ؟“

پھریخان بہ ہیمنی وتی، ”دیار نییہ، کہس ھہ والی راستی نازانی، بہ لام ٺہ وھتا پیش ٺہ وھ ی بگیرئ و دیار نہ مینن نامہی بؤ میدیا نووسیووہ، چ نامہ یہک دلی بہرد دھکاتہ ٺاو.“ نیان ٺہ و جارہ بہ راستی کہوت، کہوتہ سہر چہرپاکہ،

چاوی نووقاند و گوتی، "هەلە، هەلە، هەلە ئەو دنیایە بەهەلە
دروست کراوە."

ویستی نامەکه دەر بیتی و لە بەرچاوی ئەوان
بیسووتینی، هەموو ئەو کچانەشی لەگەڵ بسووتینی که
لە ژووره پرخوینەکانیدا خەوتوون، نەیکرد. بریاری دا ئەو
سێ لاپەڕیەیی ماوه نەخوینیتەوه، وەک خۆی بیداتەوه بە
سەرۆه.

٦

سەرورەر له وینهیه که وه هاته ناو ژيانی نیان، وینهیه که
هموو شتیکی سەرورهری هه لگێرایه وه، ئه وه ههزی له پاییز
بوو، پاییزی عاشقانه و درۆینه نا، پاییزی زهردی خه مۆکی،
ههزی له شهو و رهنگی رهش و مردن بوو. ئیستا نا، ئیستا
ههزی له سهوزه، ههزی له چاوهکانی نیانه، ههزی له بههار
و چیمهنی تا قیامهت درێژ و کهسکه. ههزی له خۆرهتاو و
بریسکهی چاوه. ویستی هه موو ئه و چیرۆکانهش بدپیننی که
له ستاییشی مردندا نووسیووونی، درانیشنی، پادشای رهش و
خلودی مردنی هینشتنه وه، ئه وانیشی وهک بابه تیکی به سه رهچوو
له سووچتکی فه رامۆشکراوی دلی فری دا. دیار نییه شتیهی
پوخساری ئاوا په لکینشی ناو رهنگی رهش و شهو و تاریکی
کردبوو، یان ژيانه ساده و بیژهنگه کهی مندالی، یان کتیب
و که ئابه و بیهودهیی. تاکه چیرۆکتیک له وانیهی دراندبوونی
که زوری خۆش ده ویست، چیرۆکی پیاویک بوو به ناوی
سه رمه، ئه و چیرۆکهی ئه و سهاله نووسی که به هوی

بارى توندى دهروونى و شله ژانى عه قليه وه ناچار بوو واز له خویندن بیتنى. سهرمه د به توانا و چوارشانه يه، له هه مان کاتدا عاقل و وردبینه، هه ميشه پلانى بؤ داهاتوو هه يه. له چيروکه که دا سهرمه د به وپه رى نازادبیه وه دانیشتوو، خه ريكى دانانى بهرنامه يه که بؤ نازادکردن و گورپنى سيستمى دنيا و خوشبهختى مروؤف، سهرمه د پاله وانى چيروکه که ي، پلانه که به وپه رى وردى و زيره کيه وه داده ريزئى، کهنگى دهست پى دهکات، له کوپوه دهست پى دهکات، کين ئه وانه ي يارمه تى دهن. سهرمه د له چيروکه که دا هه موو شتيكى ياداشت کردبوو، بهرنامه ي بؤ هه موو ئه گه ريك دانابوو، هيچ هيزيک نه بوو پلانه که ي بشيونئى، يه که م جار گونديک و جا شارىک و ولاتىک و کيشوه ريك و تا ده گاته ته و او ي جيهان. له کؤتابيى چيروکه که دا سهرمه د وتارىكى کورتوپوختى بؤ دانیشتووانى هه موو سه رزه وييش نووسيبوو، وتاره که پووى له هه موو ئينسانيه ت بوو، بهرنامه يه که ي تۆکه ي بؤ سه د سالى ئايينده دارشتبوو، پيکه وه ژيان و خوشه ويستى و نازادى. سهرمه د بيري له ژيانى مه ل و ماسى و دار و درهختيش کردبووه. مروؤفى دنيا نازاده که ي سهرمه د زور چه زيان له مؤسيقا و مه له کردن و کارکردنه، هه مووان رازى و به خته وه رن. گرینگترين رسته ي چيروکه که ي سه روه ر که پاله وانه که ي ناوى سهرمه د بوو، دوا رسته ي بوو، له دوا ي ئه وه ي سهرمه د بهرنامه که ي به وپه رى رى کوپيکى داده نى و دنيا ده بى له جيبه جيکردن و سه رکه وتنى، که له دانانى بهرنامه که ته و او ده بى، هه لده ستى بچى پيلا وه کانى له پى بکات و دهست به جيبه جيکردنى بکات، ده بينى هه رچوار

دیواری ژوورەکە ی ئاسنە و تەنانەت تاکە دەرگایەک و تاکە پەنجەرە یەکیشی تیدا نییە. ئاسنیک بە بەرینی و ئەستووری دنیا، سەرمەد تا دواھەناسە ھاوار دەکات، بەلام کەس دەنگی نابیستی.

سەرورەر نەیدەتوانی بە پەشنووسی ئەو چیرۆکانەدا بچیتەو، بریاری دا بە شتوویەکی دیکە بیر لە گۆرینی دنیا بکاتەو. تەکنیکی چیرۆکەکانی بەدل بوو، بەس نەیدەتوانی دەست لە وشەکانیان بەدا، لەسەر ئەو بریوایە ی کە تەنها دەستلێدان لە پەژوو بەسە بۆ ئەوێ دەستت پەش بکات. بیئاگا لەوێ ئەو کاری لە کاربۆندا کردوو، کاربۆنیش پێش ئەوێ دەستت پەش بکات دەچیتە ناو سییەکانتەو.

سەرورەر بۆ ئەو لۆکەرەکە ی سەرداری نەشکاند تا نامەکە ی لێ دەر بینێ. ئەو دەیگوت، "ویستم بزنام هیچی قەدەغە ی لەناودا نییە." بەدوای کتیبی قاچاغ و نامە ی حیزبایەتی و بەیاننامە و شتی وادا دەگەرێ، بەلام کە نامەکانی دیت، وەسوەسە یەک دلی داگرت، وەک مندالیککی ساویلکە و عاشق حەزی کرد ئەو خزمەتە بە نیان بکات. دەشی فیلێکی نەینیش لە کارەکەیدا هەبێ، نامەکە ی بۆ برد، جگە لەوێش دەیزانی سەردار کەسی خۆش ناوێ، ئەوێش دەزانی بەو نامە یە نیان ناومید دەبێ.

پۆژی دواتر نیان چاری بۆ سەرورەر دەگێرێ، پێویست نەبوو زۆر بگەری ئەو لەژێر دارەکان لای پلیکانەکانی بەشی ئینگلیزی چاوەرپێ دەکرد، نیان بۆ یەکەم جار سەیری چاوەکانی کرد، لە دلی خۆیدا گوتی، "چاری پەشیش سیحری خۆی هە یە." کوپ شتیکی هەر هە یە دلی کچانی پێ بگری.

تاكە شتىك لە سەرورەدا وەكو خۆی مابۆو، چاوه رەشە گەرەكانی و برژانگە ئەستورەكانی و برژۆلە درێژەكانی بوون. پتیویست بوو لە زانكۆ بچنە دەری، چووشن، خۆ لە كۆلیژ و لە بەرچاوی خەلك ئەو هەموو هەست و سۆز و نەینى و وشەیه بە گۆرپی وەر ناكری. چووشن، چوونە دەری، لای كۆلیژی ئەندازیاری تێپەرین، گەیشتنە جەنجالییەكەى بابولموعەزەم، خانەى قوتابیانیان تێپەراند، گەیشتنە لای جگەرچییهكە، پتیویست نەبوو سەردار لەوئى بن، دووكەل و بۆنەكەى ناوی ئەویان بەگەرەیی لە هەوادا دەنووسی، هەناوی نیان داواى جگەری دەکرد، نەیانخوارد، لە باخچە بچوووكەكەى ئەوبەر دانیشتن.

"نامەكەم تەواو نەکرد، هێى ئەو نەیه تەواوی بكەى، ئەو ئەو جۆرە نامانەى بۆ چەند كەس نووسیوه؟" سەرورە ناوی میدیای نەهینا، گوتى، "بۆ ئەمەلیش، كچە بچوووكە چاویلکە لە چاوهكە."

سەرورە نەیدەزانى ئەوانە دۆستەن و لە بەشى ناوخۆیی قوتابییان پێكەوێن و نەینى یەكتر باش دەزانن. نیان گوتى، خۆی بە چى دەزانى؟ واى زانیوه هەموو كچانى ئەو بەغدایه عاشقى ئەو بوون.

سەرورە مات و بێدەنگ، لە روخسارە پەمەبییهكەى نیانى دەروانى، نیان دیسانەوێ گوتى، "لوت بەرزى لە خۆپازى..." سەرورە گوتى، "خۆشم دەوئى، دۆستەم بوو، دەبى ئیستا لە چ حالیکدا بئى!"

نیان گوتى، "تۆ وەك من نایناسى هەر چەند من هەرگیز خۆشم نەویستوو."

سہ رور گوتی، ”ئو بہ ختہ وەر بوو کچانی ئو کولیزہ
ہر ہموویان ہاورپی بوون، لہ ہر شوینن با دہوریان
دہدا و پیکہ نینہ کہی تہ واوی ئادابی پر کردبوو، چاوه کانی
و رہنگہ بہ بریقہ کہی، من حہزم دہ کرد دہستیک، چاویک،
لاقیکی ئو بام، سہرنجی ہمووان لہ سہر ئو بوو، ئیستا
ہمووان چاویان بؤی بہ غمہ، ہرچہند کہس نازانی ماوہ
یان نا، بہ لام ئو سہرداری دلی ہمووان بوو.“

نیان نہیدہ زانی بؤچی سہ رور ئاوا بیر دہکاتوہ، دہنگی
ئو کورہ بؤ ئو ہندہ ہیمن و کاریگرہ، گوتی، ”کہس
سہرداری دلی من نییہ.“

بؤ سہ رور کہم نییہ، بہ رامبہر نیان دانیشی و تہ ماشای
لنہوہ ئالو پرئاوہ کانی بکہی، بؤ ئو قسہ بکات، ہناسہی
بہ سینہیدا بچی، ئوہ ہمووی لہ ناوچاوانی سہ رداروہ یہ.
سہ رور دووبارہ گوتی، ”نا، ہموو ئو ویان خوئس دہویست،
کہ پیشی دہہیشتہوہ ئیدی ہموو کورہکان پیشیان بہر
دہدایوہ، کچہکان شیتی ریش دہبوون و دہیانگوت پیشی
ئو لہ ہیی ہموو کورہکان جوانترہ، کورہکانیش پییان وا
بوو، واش بوو رہنگی ئالتونیی پیشی ئو کہم بوو. کہ
پیشی دہتاشی ناچار نہبوو نیوہشہو بہدزی برادرہکانیہوہ
بیٹاشی، دہستشورہ کہی پر نہدہ کرد لہ خوین، وہکو ئاہہنگ
و مہراسیم ریشی دہتاشی، ئاوینہ یہکی دوو دیوی گہورہی
لہ سہر میزی ناوہندی ژورہ کہ دادہنا، بہ برادرہریکی
دہگوت، ”زہحمہت نہبی لہ و کتریہ ہندی ئاوی گہرمم بؤ
لہ قاپی ریشتاشینہ کہ بکہ.“ یہ کیک دہیگوت ئو لاجانگہت
توزیک دریزترہ، یہ کیک دیکہ دہستی لہ پوومہتی دہدا و

دهيگوت، ”زبرايي نه ماوه،“ له كوتاييشدا بوني ريفدوره كه ي
 ئه و ته واوي پارهو و ژووره كان داده گريت.
 نيان گوتي، ”كوپان هه موويان وان، تو تنها سهرنجي
 ئه وت داوه.“

”نا من وانيم، دوو سال نه هاتمه وه كهس نه يزاني، سهرنجي
 كهس ناكه ويته سهرم، نه ريشيكي جوانم هه يه بيهيلمه وه،
 هه ر تاله له كه لينيك سهرى دهر هيناوه، نه دهشتوانم
 به ئاساني بيتاشم، وه كو پياوم كوشتبي، دهستشوره كه پر
 ده كه له خوين، وه كو پياوم كوشتبي هه فته يه ك خوين به رم
 نادات. ببوره نازانم بو ئه و قسانه بو تو ده كه م.“
 نيان بو دلدانه وه ي ئه و، قسه يه كي داكي بير كه وته وه،
 گوتي، ”جواني پياو له ده موچاويدا نيه، جواني پياو له
 دلدايه، له ده ست و كاريدايه.“

به لقيس ئه و قسه يه ي به برا كه نه كه ي گوتبو ئه ويش
 كاتيک له شه ردا نيوه ي ده موچاوي سووتابوو، به و
 هويه شه وه چاويكي له ده ست دابوو، به لقيس ئه و قسه يه ي
 به و گوتبو، له وه ختيكدا ده گريا و فرميسك ته واوي سهر
 سينگي ته ر كر دبوو.

سهروه ر گوتي، ”ژنانيك هه ن ئه و قسانه ده كه ن، به لام
 نازانم چهنده راستيانه. تو باوه رت به و قسه يه هه يه، جواني
 پوخساري كو ر بو كچان هيج گرینگ نيه؟“

نيان كه نيازي نه بوو دروي له گهل بكات، تو زيک
 به ته وسه وه به تيله ي چاو سه يري كرد، سهروه ر گوتي،
 ”مه به ستم ئه وه يه بو دلدانه وه و هاوخه مي نيه؟“
 سهروه ر چاوه كاني ته ر بوون، وه ك ئه وه ي گريابي، به لام

نا، ئەو لەووە بەهێزتر بوو بگریا، دەشێ دڵخۆشیش بووبی،
پاشکاوانە گوتی، "هەموو ئەوانە ی لیم نزیك بوونەووە،
تەنھا بەزەبیبیداھانتەووە و دلدانەووە بوو، كەس سەرورەری
نەویستوو، كەس لە دڵەووە بیری نەكردووم، كەس حەزی
نەكردوووە لە من نزیك بی، من لە لایەكم و هەموو دنیا لە
لایەك، تا سەرورە نەبی، نازانی سەردار چەند بەختەووەرە."
نیان كەوتبوو بەردەم ئەركیك، ئەركیكی تا پادەیهك
ئەخلاقیش، كەسیك دنیا برینداری كردوو، نەك بریندار،
نیووی سەری بریووە و فری داووتە بەردەم ئەو، ناشیەوی
بەزەبیبیت پیندا بیتەووە، ناشیەوی بیلاوینیەووە، بۆیە گوتی،
"هۆكارەكانی بوغز و برینداركردنی یەكتر بیانوون، دەنا
جوانی و ناشیرینی وەك یەك ئازاریان هەیه، من ئەوئەندە
دەردم بەدەست ستایش و پیاھەلدانی خەلك و ناسیاووە
دیتوو، ئەوانە ی بۆ مەبەستی خۆیان ستایشی جوانیان
كردووم، سەد هیندە ی ئەوانە ئازاریان داوم، كە لە دڵەووە
رقیان لیم بوو."

سەرورە پووتتر گوتی، "گرینگ جوانی و ناشیرینی نییە،
گرینگ هاوبەشیکە بۆ ئەو هەست و بیركردنەوانە ی تۆ هەتە.
من نامەوی تیکەلی خەلك بم، حەز بە دۆستایەتی كەس
ناكەم، كەس لە دڵەووە گوێ ناگرێ، تەنھا ئەو سەردارەم
خۆش ویست، ئەویش تەنھا لەبەر ئەو ی پۆژیک گوتی،
"هەموو ئەو ئینسانانە ی دەیانینی زبلن، دەبی پۆژیک فری
بدرین."

نیان سەری لەو قسەیه دەر نەكرد، ئینسان و زبل، سەرورە
گوتی، "من دەمەویت لە چاوپا و پووالەتبازی رزگارم بی،

من دہمہوئی چاو بنو وقتیم بہ ناخی خؤمدا گہشت بکہم،
خؤشترہ لہو کاتہدا گہرمی لہ پڑھی برادرہ کت وەر گری.
بہ لام ئاخ توخمی مرؤف رقیان لہ یہ کترہ۔“

نیان پرسیی چون؟ سہرورہ گوتی، ”ہاوتوخمہ کان
دوژمنی یہ کترن، ہاوتوخمہ کانت دہتکوژن نہک دژہ کانت.
من وا بییر دہکہمہوہ جوانیی پوخسار ہیچ بؤ نہ شئہی دل
و سامانت زیاد ناکات، تہنہا ئہوہندہیہ ناشیرینہ کان بہ کہم
تہ ماشا بکہی، کہ مہ بہست گہوہری ئینسانہ، ئیدی ئہو
جیاوازیانہ چین۔“

قسہیان ناخؤشترہ بوون کاتیک لیک جیا بوونہوہ،
سہرورہ گوتی، ”بؤ ئہو دیدارہش دہبی منہ تباری سہردار
بم، ئہ گہر نامہ کہی ئہو نہ با۔۔۔“

نیان دور کہوتیوہ، وای زانی نابیستی، بہ لام لہ پر
وہستا ئاوری دایہوہ، ”منہ تباری سہردار بم!“ بہو قسہیہ
ہہنگاویک زیاتر لہ دلی نزیک بؤہ، ئاخ بؤ ئہوہی کچیک
دہستت بگری دہبی بزانی تؤ بہتہوای کہوتووی، کہوتووی
و توانای ہہستانہوہت نییہ۔ تۆزیک زیاتر بہ پؤحیدا رۆ
چوو، سہرورہ ہیشتا وہستا بوو، نیان بؤی پیکہنی، ”خہندہ
خستہ سہر لئیوی دلشکاوان زہکاتی جوانیہ۔“ ہر وہستاوہ
و سہیری پؤیشتنہ کہی دہکات، نیان بؤی پیکہنی، دہستیشتی
بؤ بہرز کردہوہ، لہ بہر خویہوہ گوتی، ”ئہو پڑحہ
بریندارہت لہ کوئی ہیناوہ، ہہی بہستہ زمان؟“

سەر وەر ئه و پوچه برینداره ی له کویتی هینابۆوه؟ سەر وەر ئه و پوچه برینداره ی له کوئی هینابۆوه، سەر وەر له بیریه تی له کولانی ئاغالار کوچه سی، له قه لاتی، له گه په کی سەر په ای، مالیان له کولانیکی بنه ست بوو، سەر وەر هه میشه به ره و سهره به ستراو یان داخراوه که ی کولانه که یان ده چوو، له وئ له سه ر به ردیک داده نیشته، سه رنجی میرووه ره ش و زور بچو که کانی ده دا، هه ر له و کاته شه وه هه سته ی به رویشته ی سه دان میرووله ی له وان وردتر و په شتر ده کرد له ناو کاسه سه ری. چاوه پئ بوو پوژیک له کونه که پووی یان زاری یان چاو و گوئی، هه تا له کونه میز و قوونیشی بینه ده ری، به لام نه هاتن، ئه و میرووله وردانه کاسه سه ری سەر وهر یان کردبووه مالی خویان. که گه وره تریش بوو، وه ختیک مامۆستای زانسته، ست پووناک، باسی ئه وه ی بۆ ده کردن، که میرووله له ژیر زه وی مالی خویان دروست ده که ن، چینه کانی ژیر زه وی ده شکینن و کونکونی ده که ن، مال و ژوور و چه وشه و بانى خویانی تیدا چئ ده که ن. سەر وەر ئه وه ی به بیردا ده هات، که میرووله ورده کانی ناو کاسه سه ری ئه ویش، که پوژبه پوژ زیادیان ده کرد، ئاوا له ناوه وه ی کاسه سه ری، له ناو موخ و ژووره کانی لووتی چه وشه و مالی خویان دروست کردووه، که تووشی سه ره گیژه و وژه و ژیک ده بوو له گوینکانیدا ده یزانی که ئه وه هه لکولین و کونکردن بۆ دروستکردنی ژووریکى تازه گه یشتوته ئاستی گوئی.

گرینگترین چیرۆکی میرووله ش که سەر وەر بیستبیتی چیرۆکی میرووله کانی ناو ده رپیتی نوور سه باح بوو، سەر وەر نوور سه باحی نه دیبوو، به لام نه وه که ی، خورشیده

ژنانی، کہ مالیان لہ کولانی دار بروخ بوو بہ ناوی میرووستان تورہ دہبوو۔ تہا سوراخ شروب سہتان بہ دہنگی بہرز بہ خورشیدی دہگوت، ئہوہش ئہو جارہی کہ سہروہر لہ مہکتہب دہہاتہوہ گوی لئ بوو، "من ہتا ماوم نوور سہباحم لہبیر ناچئ، تۆ نہچوویتہوہ سہر ئہو، بالابہرزبہکہی، کہتہیی و پتہویہکہی، دہنگی خرخالی، گوزنگی سپیی لہوسہری کولانی دہنگی دہدایہوہ۔ ژنیش عاشقی دہبوون، خورشید ہیچت بہو ناچئ..."

ئہو پۆژہی سہروہر گوی لہو قسانہ بوو، خورشیدیش وہلامی دایہوہ، "پیم وا نیبہ ئہوہندہی تۆ جوان بووبئ سوراخ، ئہو بہخیر باسی ئتوہی دہکرد..."

سوراخ شروب سہتان بہتوانجہوہ گوتی، "ہہر باسی ئیمہ! ئہو دۆستایہتی و یادہوہری زۆر زۆر بوو..."

دواتر بہہنواشی ئہوہندہی بۆ خۆی گوی لئ بئ، گوتی، "ئہو یادہوہری لہگہل میروولہش ہہبوو..."

لیرہوہ سہروہر شہرہقسہکہی ئہو پۆژہی نایہتہوہ یاد، بہلام چیرۆکہکانی ئہو قہراتہی ہہموو پۆژئ دووبارہ دہبنہوہ۔ دواہی چہند سالی دیکہ سہروہر گہورہ ببوو، شہویکی پرمہزانی لہگہل بابی چووبوونہ چاخانہی عہبۆی قاوہچی۔ ئہو نہیدہزانی بۆچی چووبوون، دواتر بۆیان باس کردبوو کہ بابی، مہحموود بہلہک، ہہندئ شہو ہہمبہلہی دہخویندہوہ، عہبۆی قاوہچی بہ دہنگی بہرز چیرۆکی نوور سہباحی بۆ ہاورپیکانی دہگیزاہوہ، تہا ہاورپیکانی نا، بۆ ہہموو ئہوانہی لہوئ بوون۔ ئہوہش وختیک کہ چاہیکی خہستی بۆ بابی دانابوو، گوتبووی، "مہحموود بہلہک، تۆش

دەزانی دلی من چەند بەداغە، چۆن دەستم بە ئاو و چای
گەرم سووتاو، ھەموو پیستەکە ی مردوو، ئیدی ھەست
بە گەرمی و ساردی ناکەم، دلێشم ئاوا ھەمووی سووتاو،
مردوو ھەست بە گەرمی و ساردی، بە خۆشی و ناخۆشی
ناکات، راناچلە کیت و نالەرزئی.

بابی سەرورەری کە پێیان دەگوت مەحموود بەلەک،
پیشتر باسی ئەو بابەتەیان کردبوو، گوتی، "باشیشی بڕام،
باشیشی، تیزابی نوور سەباح بەسەر دلی ھەرکە سدا بڕژی
دەیتوینیتەو.

عەبۆی قاوہچی گوتی، "بەلەک ئەوہی بە من مەلئ تو
دەزانی ئەمن گەوادیم پئ قبول ناکرئ.

بەلەک گوتی، "تەماعی خۆشتی تیدا بوو، کاکی قاوہچی."
عەبۆی قاوہچی گوتی، "ئەو دەمی نا، ئەو دەمی
نەمابوو، زانیم بەینی لەگەڵ ئەفسەرە تورکە کە ھەیە، نەک
ئەوہ پیشیەوہ دەنازین، بیستم شەوی وا ھەیە بۆی دەچیتە
سەربانی سەرایە. نەمتوانی ئەو گەوادییە قبول بکەم، چووم
ھەر لە بەر قەسابخانە کە ی بابی نوور جیھانی، لولواقیکی
دریژ و باریکم پەیدا کرد، لە بەر ھەتاوینم دانا، میرووستانی
ھەموو ھەولێرئ بۆ مۆخە کە ی چوونە ناوی، لولواقە کە پڕپڕ
ببوو لە میرووستان، شەوی خۆم مات دا، چاوم لئ بوو،
نوور سەباح لە مەلئ ھاتە دەرئ، بە دیوی ھەمامیدا چوو،
کۆلانە و کۆلان، گەیشتە ئاغالار کوچەسی، ویستم پیشی پئ
بگرم گوتم، نا ئەوہ کاری مەردان نییە، ھاتە کۆلانی سەرایە،
ئەو چاوەرپنی دەکرد، دەستی گرت و بە دیواری ھەلگەرا،
چووہ سەربانی، لئی گەرام ھەتا گەمە کە بیان گەرم بوو، ھەر

بہ بن تہختہ خہ وہ کہ یاندا، لولا کہ کہم بردہ ناو لینگی نور سہ باحی و فووم پیندا کرد. ناو لینگی پر بوو لہ میرووستان، دہرپیکہی پر پر بوو لہ میرووستان، ہر ئہ و ہندہی پیکرا خیرا دہرپیکہی داکند و فرینی دا، دہرپیکہم فراند، لہ بہر ئہ و میرووستانہ نہ فرہ تیانہ نہ با ئہ و شہوہ و بہن سہری خوم دہنا، ہر بو بہ یانی دہرپیکہم لہ بہر دہرگہی قہراتی بہ بہرزیہوہ ہلواسی. سوورمہ بوو سوورمہ، لہ گردی قالینجاغایرا بریسکہی دہدایہوہ. گوتم ئہ و ہش عہلہ می عوسمانییان.“

مہ محمود گوتی، ”دہرپیتی بہ تال بہ تو چی؟ خوزگت بہ میروولہ کان خو ہنڈیکیان چونہ بہریہوہ.“
 عہ بو گوتی، ”ہہی بہ نہ فرہت بی قسہی وا دہکہی دوا ی ئہ و ہندہ سالہ ناوکی پیوا دہخہی.“

سہرورہ نور سہ باحی نہ دیوہ، بہ لام کہیفی بہ میروولہ کانی ناو سہری ہات، کہ دہشی رچہ لہ کیان بچنہوہ سہر رچہ لہ کی میروولہ کانی نور سہ باح. جگہ لہ و ہش لہ گہورہ پیندا سوہیر رہمزی، ژنہ کتہری شوخی میسری بہو دہچواند، لاقہ دریز و پتہ و ہکانی، پرچہ رہ شمالیہ کہی، سینگی تہخت و پانی، بالای سیحری. سہرورہ بہ ہر زہ کاری، ہر زہ کاری تہواویش نا، ئہ و دہم بیوہ شازدہ سال. شیتوشہ پیدای مہ مکہ گہورہ کانی سوہیر رہمزی بیو، بہ دہیان شہو لہ خہونیدا و ہک قورنہ و گہنہ پیوہیان دہنوسا. ئہ و سالہ و سالی دواتریشی ہر لہ ناو گہرما و و ناو نوین بہ سہر برد. خہو و خہونی دووردریز. سہرورہ لہ ہر زہ کاری شہدا نہ یتوانی لہ خہونہ کانیدا بیر لہ کچی زیندوو،

ناسراو و دیتراو بکاتەو، نەیتوانی بیر لە کچی هاوسئ
یان خزم و دۆست بکاتەو. یەکەم کەس بییری لە سوھیز
پەمزی کردەو، سەرەتا تەنھا قوشقی بوو بەرامبەری، تەنھا
سەیری دەکرد، چاوە کراوە و گەورەکانی، لێوہەر گوشت
و پەر و سوورەکە، ژنیک نەبوو سەر شان و سینگی وەک
سوھیز پەمزی پەر و پەرشەھووت بی، پەیکەریکی جوانی بوو
دەجولاً و قسە دەکرد، کە سەیری پانە سپی و پتەو و
لووسەکانی دەکرد، ددانی چۆقەچۆقی پئ دەکەوت، دەستی
دەلەرزى، تاکەکەسێک وەک سوھیز پەمزی ھاتییتە بەرچاوی
نور سەباح بوو، ئەوہش بەپیتی وینەکانی سوراح و عەبۇی
قاوہچی کە لە وشە بۆیان دروست کردبوو، سەرۆەر پیتی
وا بوو لە مردنیشدا چاوە بنووقینئ ھەر سوھیز پەمزی
دیتە بەر چاوی، لە چلەى ھاویندا کاتیک سوھیز پەمزی
بیر دەکەوتەو بە پرووتی بەناو ئاودا دەپوات و شەق لە
ئاوہکە دەدات و دەپەرژینیتە سەر بەرد و چەوی کەنار، فینک
دەبۆو. تا گەورەتر دەبوو زیاتر سەری لەوہ سوورپدەما
بۆچی ئەو بەردانە پۆحیان ناچیتە بەر و پیتی ماچ ناکەن، لە
ژووریکى نسرمد قەرانی، بە شەقیکی ئەو، کە ئاوی نیلی
دەپژاند، سەرۆەر چاوەکانی بچووک دەکردنەو وەک پەرژەى
ئاوہکە بە دەموچاوی ئەو کەوتبئ.

رقی ھەرە گەورەى لەو پیاوہ قۆز و بالابەرز و چاوسەوزە
دەبۆو کە ھەمیشە بەتەنیشت سوھیز پەمزییەوہ بوو،
سوھیزیش لە ھەموو فیلمەکاندا ھەزى لئ دەکرد و خۆى
بۆ پرووت دەکردەو، مەمکە لۆکەیی و گەورەکانی کە ھەر
ئەوہندەى سەر گۆکانی داپۆشیبوو یان نا، دەخستە سەر

سینگی توکاویسی ئو جانہ وەرہ چاوسه وزه. سه روهه هه موو له شی ده بووه ئاگر، ئه و پیاوه بیترحم و خودانه ناسه لچه ئه ستور و بیسمیله که ی ده خسته ناو ده می هه نگوینی و هه نگوینی و هه نگوینی سوهرتر ره مزیه وه.

سه روهه به و چوکه له یه ی خویه وه ههستی ده کرد چووکی خه ریکه هه تا نزیک شاشه که دریز بیته وه، شاشه ی چی، سه روهه ههستی ده کرد ژیا نی راسته قینه له ویدایه و کاتیک ده کوژایه وه ههستی به ته نهایی و بیزاری ده کرد، هه مان ئه و ههسته ی ئاده م هه بیوو کاتیک فرییا ن دایه سه ر زه وی. شاشه که سه د ئه وه نده ی قه رات و ناو بازا ر و باخچه کانیش زیندوو بوو، ئه وه ی شاشه دابوو یه سه روهه، که س نه یدابوو یه.

ئو پوژهی زهرگه که ی سه روهه ئه وه نده دریز ببوو ه خه ریک بوو بگاته شاشه که، هه ر که گو یی لی بوو سوهرتر گو تی، ”جگه له دراندنی ده رپیکه م ریگایه کی دیکه هه یه بۆ لابرندی،” مه بهستی له جیاتییی دراندنی دا که ندنی بوو، که چی ئو پیاوه درنده هه ر په له ی بوو، هه ر ئو له شه ی سه روهه که تا شاشه که دریز ببوو ه فیچقه ی کرد و پشته ملی کوپه که ی پینش خۆی سواغ دا. کوپه ئاویری دایه وه، پینش ئه وه ی ئاویر بداته وه، دهستی بۆ پشته ملی خۆی بردبوو، له لینجاییه ک سه له میوو وه، دهستی لی نه دابوو، که سه روهه ی دیت تاریکیه ک له ناو تاریکیدا، به و هه موو نابووتیه وه، دیسان دهستی بۆ پشته ملی خۆی برده وه. شتیکی لینج و گه رم، لینج وه ک هیلمی دارتاشه کان به دهستی وه نووسا. کوپه هه ستا دهستی سه روهه ی گرت و بر دیه ده ری،

سەرور هر چاوی لهسەر شاشهکه بوو، لهوکاته دا سوهرتر
پهزمی به نووکه پینهک ئه وهموو ئاوهی به شاشهکه دا
کردبوو، دهنگی پینهکینه شههوتبازه که ی لهگهله خوی برده
دهری. سەرور دیتبووی، بهلام نهیده ناسی، ئه وه پینهتر
نهوزادی عهزه ی نه چاری نه ده ناسی، جا ئه وه کچی ده ناسی؟
نهوزاد دوو کوپی دیکه ی له خوی زلتی لهگهله بوون،
دهستی سهوهری گرت و بای دا، سهرور سوورا و ئه وه
له دواوه خوی پیوه نا، سهرور هر وای زانی دهیهوی چهند
مسته کوله یه که له دواوه له پشتی بدات، تا ههستی به قورسی
لهشی نهوزاد و شتیکی رهق کرد له ناو رانیدا، ئه وه ندهش
غه شیم نه بوو نه ی ناسیته وه، ئه گهر سهرور ئه وه نده رهش
نه بایه دهکرا ده موچاوی سوور بیته وه، بهلام نا، سوور
نه بووه، مؤر بووه، خوی راپسکاند و دهستی خوی رزگار
کرد، به ههرسیکیان بردیانه ئاودهسته کان، نهوزاد گوتی،
”داک قهچیه دهسره کهت دهر بیته و پشته ملم بق بسره وه،
تهری بکه جا پینی بسره وه، نهگست کردم.“

وهختیک سهرور دهسره که ی ته ر کرد و پشته ملی
نهوزادی خاوین ده کرده وه، یه کیکیان له پشته وه دهستیکی بق
قوونی برد، سهرور راپله کی و بق لایان سوورا، ئه وه ی
دیکه یان قورقوراگه ی گرت و به دیواره که یه وه نووساند،
سهرور هه ناسه ی گیرا و لرخه لرخه پی که وت. سهرور
زانی به و دیوانه ناویری گریا، تالی گریانی بیده سه لاتی و
ته سلیمبوون چووه ناو قوولایی ناخیه وه، وهختیک لاقی
پاده وه شاندن خوی رزگار بکات گریا، نهوزادی عهزه ی
نه چار که دهستی به سمتیدا دینان گوتی، ”به ره لالی که ن،

وازی لی بینن تورکومانی حیز قوونی گانیشی نییہ۔
 با ہر جنیو بدن، بیٹہ خلاقى سہرسہریانہ، تہنا وازی
 لی بینن بہسہ، واشیان کرد، نہوزادی عہزہی نہ جار گہ پایہ وہ
 ناو ہولی سینہماکہ و لای سوهیز رہمزی، دووہکے دیکہیان
 تہماشایہکی یہکیان کرد، کراسرہشہکےیان چاویکی لہوہکے
 دیکہیان داگرت، ئہو چوو دہرگای ئاودہستہکانی داخست،
 چہقویہکی نووکتیزی دہر ہینا، لہسہر کہلہکے سہروہری
 راگرت، کراسہکےشی کون کرد و نووہ تیزہکے گہیشہ
 سہر پیستی، دہشی بریبتیشی، گوتی، "پانتولہکےت داکنہ،
 با جہرگت کون نہکہم۔"

کراسرہشہکےیان کہ چووبووہ ئاودہستہکے ئہوسہر
 گوتی، "ئہسعد بیہینہ بؤ ئیرہ، مہیکہ بہ دہنگدہنگ۔"
 بردیانہ دواناودہست، سہروہر نہیزانی چؤن، بہلام
 قاییشی پانتولہکے پچرابوو، پانتولہکےیان داکیشایہ خوارئ،
 کہوتہ سہر پیلاوہکانی، سہد جار لہ مالی بہ دایکی گوتبوو
 ئہو پانتولہم شلہ لینم دہکےوئ، دایکی لہ باتی ئہوہی
 کہمہرہکے بؤ قارس بکات، بہو قاییشہ بؤی توند کردبوو۔
 سہروہر پہشوکا، تہزی، ناخی، دلئ و شہرہفی تہزی،
 کہرامت و رۆحی تہزی، راچلہکا، خیرا داہاتہوہ پانتولہکے
 ہلکیشیتہوہ، ئہو، ئہو گورگہ کراسرہشہ کارا بوو، ئہو
 داہاتنہوہی بہزایہ نہدا و راست، خؤی پیوہ جووت کرد،
 شتیک، وہک ئاگر و باروت و چہقو ریخولہکانی برئ، پیستی،
 گوشتی، لیواری دلئ زیرہی لی ہہستا۔ دواى ساتیک، سہروہر
 نازانی، سہری بہر کاشیہ سپیہ بچووکہ چوار گوشہکانی
 ئاودہستہکے کہوتبوو، کہوتبووہ سہر ئہرزہکے، دواى ساتیک

لەناو میز و گووی خۆیدا بەئاگا هاتەو. قورگی، دەنگ و
هاواری و هوروژمی بورکانیکی تیدا وەستابوو، هاواری کرد
تا فیلم و ساپیتهی سینەماکە و دیوارە نەگریس و چلکنەکانی
ئاودەستەکە و پوچی خەلکەکە و هەموو شار بەسەر خۆیدا
برووختی، هاواری کرد تا دنیا لە سەتم، لە ناداپەرەوری،
لە کوشتن و ئەتک و ئیھانە بەئاگا بیتی، هاواری کرد
لە حاکی شار، تا موختی ولات، تا پۆلیس و سەرباز و
شەرفمەندانی شار بەسەر خۆیدا بریژی. هاواری کرد تا
ئەو هەتیوێ گلاوێ کراسپەشە، تا ئەو ئەسەدە ژەهری مارە
ئاگر دا، هاواری کرد لەگەڵ دەمکردنەوێ پەشاویک، هەموو
ئەوێ لە مندالییەوێ خواردبووی، لە ژان و دەرد و تاعوون،
هەموو ئەوێ خواردبووی، هەموو ئەو نان و چیشتهی
لەسەر سفرەیی بابی خواردبووی، شیرە خەست و سپییەکەیی
مریەمی دایکی، ئەوێ بیووە خوین، بیووە کەرامەت و کبریا
لەگەڵ پەشاویکی تال، تال و پردەرد و خویناوی لە دەمی
هاتە دەر و دیواری ئاودەستەکەیی پەشتر کرد.

وێک سوپایەکی شکاو، سوپایەکی خوینی دنیای لە بەر
پویشتی، سوپایەکی ئەتکی شەرەف و سەرکردەکیان کرابی،
سوپایەکی لەبەر گرانی مەیتەکانی سەر شانیان، لەبەر بەزین
و دۆران، ئەوێندە قورس بووبی لەگەڵ هەموو هەنگاویکدا
زیاتر و زیاتر بە زەویدا بچی، زەوی خاکی پرنهینی نەتوانی
هەلی گری.

سەرور بە باریکی قورسترەو، بە دۆران و بەزینیکی
بیووسفەو، بەسەر قەلاتی کەوت، خۆ ئەو قەلاتە خاک نییە،
خاکیکی پڕژیان و زیندوویتی نییە وێک زەوی لەژیریەو

دەريا و شاخ و ئاسن و بارووت و زىپى تىدا بى، ئەو قەلاتە گلە و وەسەر يەكناو، چەوى بېپىت و فەر خراوتە سەر يەكتر، دەنا دەبوو ئەوئىش لەژىر بارى قورسى سەرشانى سەرورد، وردەوردە پۇچووبايە و ديار نەمايە، كە هېچ نەبا ئەو ئىسكوپروسكە بېشەرم و ئەتکراوئى سەرورەريان بۇ ئەبەد شارەدبايەو. بە هەنگاوى شكاو سەرکەوتە سەرى، تووشى كەس نەبوو، دەشى تووشىش بووبى، ئاورىكى بۇ لاي سەرايە دايەو، سەيرىكى كۆلانى ئاغالار كوچەسى كرد، نا نەچو، بەلاى تۇپخانەيدا باى دايەو، دەمىكە تۇپەكە نەماو، تۇپە رەش و ئاسن و مسەكە، تەنھا ناوى لە يادەوهرى گەرەكدا مابوو، ئەوئىش بە گرمە و نالەى زاروى مندالى ناو لانك و ژنى زەيستان و نەخۇشى بردبوو، پۇژىك لەسەر قسەى خەلكى گەرەك دەمیان بۇ هەمىشە قەپات كرد، دواتر برديان و نەما. سەرورە حەوسەلەى ئەوئىش نىيە گوئ لە حىكايەتى پىرەتۇپ بگرئ لەسەر زارى عەبۇى قاوہچى، نا حەوسەلەى ئەوئىش نىيە باسى ئەو ترس و تۇقىنە بكات كە ئەو تۇپە دەيخستە ژيانى خەلكەو، ئەوئىش لەسەر زمانى دايكى مریەمەرەشى غازى كورەچى، ئەو پۇژە چەندى كرد نەيتوانى بىر لە باپىرە غازى بكاتەو، وەختىك دەستى لەناو باخەلە قوولەكەى دەنا و خرینگىرنگ دەرهەمىكى ئاسنى دەر دىنا و دەيدايە. ئەگەر ئىستا غازى كورەچى بەو كەتنەى بزانیبايە سەرى ئەو هەتپوہ كراسرەشەى دەخستە ناو كورەكەيەو. كوا سەرورە حەوسەلەى ئەوئىش هەيە باسى ئەو بكات چۆن لە كاتى ترسدا خۆى لەژىر شاقەلى فش و درىژى باپىرە غازىدا دەشاردەو، خۆى بە دەرىپى سىپىيەكەيەو دەنووساند.

چوو هه‌رهم كوچه‌سی و به به‌رده‌م مالی سه‌ید وه‌قاسدا سوورپایه‌وه، هاته‌وه دیوی بازاری و له‌پشت مالی ئه‌میری سه‌قاو، پشتی به دیواری مالی کابرای تووتنچییه‌وه دا و پوو به‌پوووی خۆرنشین دانیشت. چهند جار ویستی له‌وه‌رییه‌وه خۆی به‌ر بداته‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی لاقی بترازی، لاقی خۆیشی ترازاند و په‌تلی برد و چهند هه‌نگاوێک گیرسایه‌وه. تا ئیستا نه‌ی بیستوه که‌سیک به‌ هه‌ر بیانوییه‌که‌وه بی خۆی له‌ قه‌لاتی هه‌لدایته‌ خواری، شه‌قامه‌که‌ باریکتر دیار بوو، ئه‌و رێک که‌وتبووه ئاستی سه‌ر دوکانه‌که‌ی مام گیو. رێک سه‌ر دوکانه‌که‌ نا، نا له‌سه‌ره‌وه، له‌پشت مالی مام حوسینی تووتنچی، رێک به‌ ئاراسته‌ی دوکانه‌که‌ی مام گیو دانیشتبوو، پالی به‌ دیواره‌که‌ی مالی مام حوسینه‌وه دابوو، هه‌ر به‌ راستی بۆنی تووتنی ده‌کرد، بۆنی تووتن یه‌که‌م بۆن بوو به‌سه‌ر بۆنی گوو و میز و رشانه‌وه‌ی ئاوده‌ستی سینه‌ماکه‌دا زال بی.

له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه بۆنی تووتن ده‌هات، سه‌روه‌ر نه‌یده‌زانی، به‌لام مام حوسین ده‌زانی، بۆ ئه‌وه‌ی فه‌رده‌ تووتنه‌کان شی هه‌لنه‌هیننه‌وه ده‌بی جار جار ئه‌و رۆژانه‌ی دنیا گه‌رمه، یان فه‌رده‌تووتنه‌ گه‌رم داها‌تووه‌کان هه‌لگیر و وه‌رگیر بکرین، ده‌شبێ په‌نجه‌ره‌یان له‌سه‌ر بکاته‌وه، به‌تایبه‌تی ئه‌و رۆژانه‌ی ئاره‌قه‌یان ده‌کرده‌وه، مام حوسین زۆر جار به‌ ژنه‌که‌ی ده‌گوت، "تووتن وه‌ک ئینسان وایه‌ ئاره‌قه‌ ده‌کاته‌وه و گه‌رم دادی، ئاگات لێ نه‌بی گه‌لاکانی په‌ش و بیه‌یز و چرچ ده‌بن و ده‌سووتین."

سه‌روه‌ر له‌و رۆژه‌وه بۆنی تووتنی خۆش ویست، بۆنی

گيا و درهخت و پروهک چهند له بؤنى پيسى ئينسان جياوازه. دهشى عه شقى بؤ جگه ره له و رۆژه وه بووبئ، نهک له بازنه دووکه له کانى سه رداره وه. سه روه ر هه موو تووتنيک ناکيتشى، زور هه زى له جگه ره پينچانه وه يه. دواتر زور دواتر جگه ره قاميشه کانى بؤ بابى له سه ر سينييه کى خر پىک ده خستن و به پشتينيکى باريکى بازنه يى ده ييه ستن و تووتنى به سه ر وه ر ده کردن، سينييه که ي هه لده ته کاند تا پرى ده کردن له تووتن، که پيشتر وردوردى کردبوو. هه م تووتنه که ده چووه ناو سيغاره ئاماده کراوه کان که پينان ده گوت جگه ره ي قاميش يان زه ل، هه م تووزيکى نه رم و ورد له سه ر سينييه که وه ده کشايه سه ر سه ر و چاوى سه روه ر و ئه ويش هه ناسه ي توندى هه لده مژى. هه موو بؤنيک لاي ئه و به بؤنى تووتن له ناو ده چئ.

خۆر به ره و ئاوابوون ده چئ، ئه و له دلّه وه ده ستى له ژيان هه لگرتبوو، له دلّه وه ده يويست تاريکى به جاريک و بؤ هه ميشه ته مه نى ئه و داپوشئ و چاوى به ئينسان نه که ويته وه. خۆر له و کاتانه ي سالدا، له ئنواراندا، يه ک پارچه ناسؤ ده کاته خوئن، سه روه ر هه ر له قسه ي سه يد وه قاسه وه وا تينگه يشتبوو، "له وسه رى دنيا گوشت و بپينه، خوئن رشتن و که لاک خستنه سه ريه که، له وسه رى دنيا." هه ر سه يد وه قاس ده يگوت، "له کوينى دنيا دلسؤزى و حورمه ت وه ک هه وليتر ماوه، له و حيجازه ش نوئژ و خوا په رسته ي هينده ي هه وليتر ناکرئ، کوا شارينکى ديه کى خاوين وه ک هه وليتر له سه رانسه رى دنيا ده ست ده که وئ." سه يد وه قاس قسه ي بؤ موریده کانى ده کرد، "ليزه پياوى به نفوس و زار و به هه ييه تمان

ہیہ، حورمہ تی ئہ وانہ ٹاھونفوسی ئہ وانہ، برپؤ ئہ و موسرہ ی،
 ئہ و ہتا چہ ند مہ تریک لیڑہ وہ دوورہ، من نہ چووم بہ رانہ کینی
 بیستوومہ، گہرہک و ناوچہ ی وایان ہیہ ہر ہہ موو ماری
 فاحیشہ و خراپن، دہ تہ وئ بچیہ ہر ماریک بہ دوو دیناران
 بچؤ، ہر ئہ وینا بہ غدا، لہ وسہر بؤو سہری دیجلہ جینگای
 دیسکو و رابواردنہ، مہ لہاکانی ہر باس ناکرئ، نہ یہ کہہ
 و نہ دوو، نہ ہہ زار، شہ و تا بہ یانی کہ س ناخہ وئ، ناوی
 خوا و پیغہ مہ ریان لہ بیر چؤتہ وہ، کارہ با، گلؤپی سوور ئہ و
 خہ لکہ ی لہ دین دہر کردوہ، بیئہ خلاق ی کردوون، من ہر
 زوو گوتم کارہ با و رادیؤ و تہ سجیل، ناموس و غیرہ ت
 و پیاوہ تیمان دہ با، شہرہ ف بہ و خہ لکہ ناھیلئ، باوہرتان
 نہ کرد۔"

سالیک پئشتر سہید و ہقاس راست تہ ماشای چاوی
 سہرہری کردبوو، کہ لہ پنا بابی و ہستابوو، گو تہوی، "ئہ و
 سینہ مایانہ ش گہنجہ کانیاں ہہ موو لہ رئ دہر کردوہ، بزانہ
 ئہ و گہجانہ ی خوویان دایتہ سینہ مای ئہ گہر ناموسیان
 لہ سہر دانہ نا من سہید و ہقاس نیم۔"

سہرہر ہیشتا پالی بہ دیواری مالی مام حوسینی
 تووتنجیہ وہ دابوو، خہ لکی بہ کؤمہ ل و تاک و جووت بہ
 بہ ردہم دوکانہ کہ ی مام گیویدا تیدہ پیرین، لہ و سہرہ وہ
 نہیدہ توانی بہ باشی لیان پروانی، ئہ وان بچووک و وردیلہ دیار
 بوون، بہ لام سہرہرز و بہ ہہ بیہ ت کہ س ئہ تکی نہ کردبوون،
 کہ س پانتؤلی لہ پئ دانہ کہ ندبوون، کہ س قاییشی پشتی بہ
 چہ قو ہلئہ برابوو، تہ نا ئہ و، تہ نا ئہ و و کہ سیتی دیکہ نا،
 فرئ دراوہ تہ ناو دورگہ یہ کہ وہ کہ ناوی دورگہ ی بیناموسی

و حیزیہ، لہ گہل و شہی حیز تاسا، تاسا و پاچہنی، پاچہنی و گوئی لی بوو ھموو دنیا بہ سہریدا ھاوار دھکات، ”تازہ تو حیزبووی۔“ بچیتہ ھہر شوینیک دہبی سہرشور و ملکہچ بی، لہ ھموو شہرپیکا دوراو و بہرامبہر ھمووان بہزیو۔ حیز ھہرگیز نابیتہ خاوہنی کہرامت، خاوہنی ناو و سہرہرزی، نابیتہ خاوہنی غیرت، ھہتا نابیتہ خاوہنی خوشی۔

لہ چرکہیکدا ھموو ٺہو قسانہی بیر کہوتہوہ، ھہرزہکار و قوتابی و کیشکہفروش و خہلکی گہرہک بہ حیزیان گوتبوو۔ ٺہوہی حیزی بکات دزییش دھکات، کہسیک و ھفای بو قوونی خوی نہبی، بو کہسی نابی، حیز و ھفای بو دایکی خوی نیہ، حیز نیشتمانی خوی، شہرفی خوی دہفروش۔ سہدان دہنگ و ھک سہدان زہردہوالہ گیزہیان بہ گوینچکہیدا دھکرد، پیوہدانیسیان زور لہ ژہہری زہردہوالہکان بہ ٺازتر بوو۔

ھہر وا دانیشتبوو، لہ مردن ناخوشر ژیانہ بہ دہروونیک شکاوہوہ، دوکاندارہکان وردہوردہ قہپہنگہکانیان دینا خواری و دوکانہکانیان قفل دہدا، ھہستی بہفینکی و لہزہتی ٺہو ٺیوارہیہ نہکرد، شہوانی قہراتی لہ شہوانی لہندہن خوشرن، کزہپایہک لہ گہردنی قہلات دہدات و بونی گول و گیای تہر و کہسک بہناو کولان و سہربان و ھہتا ھوشہی مالہکان و ژوورہ نسرہمہکانیشدا بلاو دھکاتہوہ۔ ھہر وا توزیکی کہ کچہ پهنیریہکہی حاجی علی پندر پہردہ شینہکیان، بہ دہوری تہختہ خہوہکہی سہربانیاندا دہگری۔ ھموو کچہ بالق و عازہبہکان دہچنہ سہربانی خویان و لہ دہوری تہختہکان پہردہ دہگرنہوہ، پہردہی سوور و سپی

و شین و زەرد، ھەموو رەنگیک، پێش ئەوێ بابیان بێتەو، دەوری تەختە خەوھکان و سەربان و ھەوشەئە مالیان ھەموو ئاوپشێن دەکەن. سەرورەر شاگەشکەئە شەوانی قەرەت و بۆنی ئاوپشێن بوو، بە تاییبەتی بەھار و ھاوینان و سەرھەتای پاییز، ئەستێرەئە ھەموو دنیا لە دەوری ئەو چەند مالاھەئە قەرەتئە گرد دەبوونەو، سەرورەر پێئە وای بوو ئەوانیش ھەز دەکەن، ئەو ئەستێرە بریسکەدارانەش ھەز دەکەن مالیان لەسەر قەرەتئە بایە. ئیواران بابیان بە خۆئە و شوتیبەئەئە بەستئە بێتەو، یان بابیان بە بۆنی گندۆرەئە دیمیبەو بێتەو، ھەر لە دوورەو بەرورەر پووین غاردەن، لە سەربانی یان لە ھەوشەئە، لەپەنا بۆنی ئاوپشێن بۆنی برنجی پەشمەئە و نان و ئەو چایە دیمکراوہ بیت و ئەویش، ئەو ئەستێرە دوورانەش ھەز دەکەن، سەر بە رانی بابیان کەن و گوئە لە رادیۆ بگرن.

سەرورەر نەیزانی چۆن وێراویەتی لەو ھەیاچوونەدا بێر لە بابی بکاتەو، بابی مەھموود بەئەک، ئەوھشی پێئە سەیر بوو بۆچی بە بابی دەلێن بەئەک و نارێن مەھموود بەئەک، لەو بێرکردنەوھەئە خۆئە تاسا و بەتوندی گوپی دایە خۆئە، خۆئە ھەلڈیرئە، خۆئە بەر دایەو، لە پشنت مالاھەئە مام ھوسینئە تووتنجی خۆئە ھەلڈاشت، وای خۆئە ھەلڈاشت راست بە سەر دوکانەکانی بن قەلاتیدا بکەوئە ناوھندی جادەئە، لەویش بەختی ھەبیت و لەو کاتەدا قادر جیمسی بە خۆئە و ترومبیلەو بەویدا بیت و پانی بکاتەو، بەوھش نەک غەمبار نابئە ئاسوودەش دەبئە.

گلۆر دەبۆو، ھەولیشی دەدا خۆئە بگریتەو، وەک

ئوانہی دواى چرکەيەک لە گڤلەخۆبەردان بۆ خۆکوشتن
 ھەولێ خۆپزگارکردن دەدەن. سەرورەر بېووە يەکەم کەس
 کە خۆی لە قەلاتی ھەلداشتوو، يەکەم کەس دەبێ، کە ئو
 پەنگە بۆ خەلکی بریژێ، کە دەشی ئو قەلاتە چۆن دەکرێ
 بۆ ژيان بەکار بەھێزێت، ھەر واش دەکرێ بۆ خۆکوشتنیش
 سوودمەند بێ. لە تلی سێيەم و چوارەمدا ئو ھەندە تیکە بەرد
 و کەرسەک بەر پوختساری کەوتبون ھيچى نەدەدی و لە
 تلی شەشەمدا دنيا لە بەرچاوی دەسوورپا و خۆر بەراستی
 وەک سەید وەقاس دەيگوت خوينی ئينسانی لەتوپەت سووری
 ھەلدەگەڕینێ. لە تلی ھەشتەمدا بوو کەوتە ناو خەندپکێک
 يان چالێک کە باران دروستی کردبوو، ئو ویش فری دایە
 سەر بەردێک، سەری تەقی، تەقینێک وەک کودی وشکەوہبوو
 شەقبەرێ، کەوتە سەر بەردێکی دیکە و لىجاویکی خەست
 لە دەمیوہ قولپەى کردە سەر جل و کراسەکەى.

سەرورەر دەنگی، "ئاگات لە خۆت بێ." ی نەبێست، دەنا
 دەیزانی ئوہ سەید مەردانە، سەید مەردان تاکە دۆستی بابی
 بوو، ھەموو جارێ دایکی دەيگوت، "مەحمود ئوتوو ئوہەندە
 لادین، نازانم سەید مەردان لۆ ئوہەندەى خۆش دەوێی."

مەحمود بەلەک تەواو لادین نەبوو، ھەر ئوہەندە ھەزى
 لى بوو ئىواران لەگەل ئەحمەدى قەساب و ئاموزاکەى چەند
 پێکێک ھەلدەن، جارجاریش لەگەل مستەفا مێخەى ناتر لە
 ھەمامەکەى عەبدولرحمان ئاغای قەساب يان لە ژوورەکەى
 پشت توونی ھەمامەکە سەرگەرم کەن.

سەید مەردان کە دەنگ و سەدای خۆشى، گۆرانى و
 چریکەى، سەلاوات و بانگى بە ھەموو ژوور و کونوکەلەبەریکی

قەراتیڧا چووبوو، نیوئی ژنی قەراتیڧا ھەر بە بیستنی دەنگی سەید مەردانی دەگریان. بەشی زۆری فەقیی ئەو شارەیی ھەر لەبەر خاتری وی ھەزیان چوو بەنگدانن، لای ئەو فییری قورنانخویندن بوون، لەگەل ئەو ھەشدا ھەندیک شەوان سەید مەردانیان دیو، ئەو ھەندە بییری مەحموود بەلەکی کردوو بەچار چۆتە ژوورە پەربۆنەکەیی مستەفا میخەیی ناتر و بەرامبەریان دانیشتوو تا لای بوونەتەو. میخە ئەو ھەشی درکاندوو کە شەو شەو لەبەر خاتر مەحموودی لیویشی تەر کردوو. سەرور گویی لای بوو بەبەیی بە سەید مەردانی گوتوو، ”شین و شایی دەستەوایی.“ سەیدیش بەتوانجەو پەیی گوتوو، ”پەمەزان نزیك بۆتەو.“ مەحموود بەلینیی دەدایە، ”ھەموو نوێژەکان لەپشت تۆو دەکەم، بەک پۆژوشی لای ناخۆم.“

ئەو پۆژەیی سەرور خۆی گلۆر کردوو و لە تلی ھەشتەمدا سەری بەر بەردیکی بارانکونکردوو کەوت و ھەک کوودی تەقی، گویی لە ھاوار و دەنگی سەید مەردان نەبوو، ”کۆرە ئاگات لە خۆ بی خۆت بگرەو.“ لە دەنگی وی، دوو کۆرەکەیی مام حوسینی توتتچی بە لینجی و بۆنی توتتەو ھەر لە پەنجەرەپرا خۆیان ھەلدا ئەو دیوی و بەغار گەیشتنە لای سەرورەیی، سەرور تۆزیکیی بالا ھەبوو بەس بەحال چل کیلو دەبوو، لەگەل ئەو ھەشدا سەرخستنی بۆ سەرورە ئاسان نەبوو، سەید مەردان چەند ھەنگاویک ھاتبوو خواریی، کە کۆرەکان سەرورەیان ھیتایە سەری، جا ناسییوو و گوتی، ”ئەو چ بەرایەک کۆرەکەیی مەحموودی گەیاندۆتە ئیرە!“

کہ گہیشتنہ وہ کولانی ناغالار کوچہسی کچہ پہنیرہکھی حاجی علی پندر لہ سہربانہ وہ چاوی پی کہوت و ناسیشیہ وہ، کورہ گہورہکھی مام حوسینی توتنچی لہ کولینی کردبوو، ہر لہ سہربانہ وہ ہاواری کرد، "یابی مریہم، یابی مریہم، وہرہ بگہیہ، بزانیہ سہروہر چپی بہسہر ہاتوہ، لہ پشتی ٹہو پیوانہیہ۔" لہو دہنگہ سہروہر نا، بہردیکیش چاویکی ہر ہلدینا، سہروہریش چاوی ہلدینا، چاویہ رہشہ گہورہکانی تہواو ہلدینان، وک برژولہ درژہکانیان پی قورس بی، لیکی نانہوہ۔

لہو کاتہدا مریہم بہرہ دہستچنہکھی دایکی مہممودی بہدہستہوہ بوو، دہویست بیتہکینی و بیباتہ تہنیشٹ تہختہ خہوہکھی پای بخا۔ گوی لہ دہنگی ترساو و لہرزوی کچہکھی قادر پندری بوو، "سہروہر چپی بہسہر ہاتوہ۔" ناخر مریہم لہوہتہی ہہیہ لہو چہند چل ئیسقانیہ سہروہری ترساوہ، مندالیکی باریک و دہردہدار، سہرپیکہوتنیکی زہرد و لہرزوک، لہرزوتا و نہخوشی، میکوتہ و خرویلکہ، سہروہر لہ بہردہم ٹہو ہہموو دہردانہ رزگاری ببوو، ئیستا چی لئ بہسہر ہاتوہ لہ پشتی خہلکہ؟ بہغاردانہوہ بؤ دہری چوو، پرسیی، "کوا، کوا سہروہر چ دہردیہتی؟"

سہید مہردان کہ ہیشٹا لیوہ خونیاویہکانی سہوہری دہسری، گوتی، "ہیچ نیہ، بہر بؤتہوہ۔"

ہر لہ ہہیوانی بہرہکھیان بؤ راختست، مہممودیش گہیبوہ، سہید مہردان دہمی بؤ خاوین کردہوہ، پشتہ سہری بؤ تیمار کرد و جوان پیچای، زاخ و میخہکی لہسہر ددانہ شکاو و بہ خوینہکانی دانا و گوتی، "مہممود

کورپەکەت چ بەلایەتی؟ تلنکی دیکە گلۆر بایەو دەکەوتە خواری و ترومبیل دەیان شیلا.

لەگەل ئەو قسانە مریەم قاییشە براوەکەیی لە پانتۆلەکەیی سەرورەر دەر کێشا، مچورکەیک بە لەشی بیگیانی سەرورەدا هات. چاوی هەلێنا، کچە پەنیریەکەیی حاجی عەلی پندر لە سەربانەو تەماشای دەکرد. ئەو جارە سەرورەر بەراستی گیانی تێدا نەما و بوورایەو، ئەو هەش دواچار بوو بتوانی راستەوخۆ تەماشای چاوەکانی ئەو کچە پەنیریە بکات، کە ژبانی بە کۆلانی ئاغالار کوچەسی و سەربان و پەردەیی تەختی خەو و ئاورشین و ئیواران دابوو. کەس نەبوو لەو قەراتەیی عاشقی ئەو کچە پندریە نەبووبی، ئەویش جگە لە بەلەکیکی سپی و پڕورده دەماری ئال هیچی نەدابووئی. چاویک و لەتە دلنکی خوشکانەشی دابوو سەرورەر، ئەویش تەنها لە سۆنگەیی ئەو هەموو سۆز و پەرۆشییەو بوو لە هەناسەیی مریەمدا هەستی پێ کردبوو.

ئەو شەو سەید مەردان بە دەنگیک لە قوولایی دلی مەحموودیەو هینابوو، دوو سوپەت و هەندێ وردە ئایەت و دوعا و نزایەکی زۆری لەسەر سەرورەر خویند. کە چاوە پڕئاوەکانی مەحموودی دیت لاواندەو کەیی بەیتی سەیدەوانی بە دەنگەو گوت. تا ئەو پۆژە کەسێک ئەو دەنگەیی سەید مەردانی بەو تەر و بارانەو گوی لێ نەبوو. دەنگیک ئەو ئەندە پەرگریان ئەو ئەندە ئارامکەرەو. ژنەکان بێدەنگ لەسەر گۆیسەبانەو گۆییان گرتبوو، پیاوەکان لە حەوشەیی دانیشتبوون، جگەرەیان دەپێچایەو، لەسەر هەست بوون، دەنگە کە شەق بێت و درزی تی بێت و بێتە نالە و

تھوان بچن گڑ بؤ سہروہر ہلکے نن۔ دہنگی سہید مہردان بہو ہناسہ کز و لیدانہ ہیواشہی دہماری ملی سہروہر وہ بہند بوو، خہلکے کھش بہ دہنگے کہ وہ، سہروہر بیٹاگا لاقی درینڈ کرد، دہمارہ کہ نرمتر و دہنگے کہ پچر پچر و تھڑنوی مہحموود بہلے کی شلتر۔

ژنہکان گرنیہ کی تال و قورس و گہورہی گریانیاں لہ تھوکن گیر بیوو، سٹوہکے ی قورقوراگہیاں تھوہندہی دیکہ دہر پھاندبوو، مردنیکیاں دہویست بؤ تھقینہ وہ۔ سہید مہردان دہروانیتھ چاوی بیٹومید و نیگہرانی ہاورپیہکے ی و دہلی، بہ دہنگ و گورانییہ وہ دہلی، ”کورہکھم، نہمامی باغی قہراتی، دہ چاویکی ہیرینہ، با تھو تھسپہ بریندارہی دلی من، وھکی داری وشکی بیابانی کہ مہ ٹاویکی بگاتی،“ مریہم کہ ہیشتا ٹاوا رھش نہ بیوو، قولپی گریانیاں قورگی، بلقی دا۔ لہگہل خوارد نہ وہی خہریک بوو ہر دووک چاوی دہر پھرن، سہید مہردان بہر دہوام بوو، ”کورہکھم، شلکے کورہکے ی گہرہکی سہرایہ، دہ پاریمہ وہ لہ بہرقاپی خودایہ، نزام دہبہ مہ بہر مہرحمہ تی رھسورہ لایہ، چاویکی لہ دا کہ جگہ رسوتاوہ کہت بکہ، بؤ خاتری ہر چی یار و یاوہری غوسا مال لہ بہغدایہ، دہچاویکی لہ داکت بکہ لہ ٹیشی تو چاوی ہلنایہ۔“

پیواہکان تھماشایہ کی یہکتریاں کرد تینگہ یشتن، کورہ تھرہزانہکے ی حاجی خالیسی بہننا، عہبدولای خہلیفہ، یونسی حاجی عہلی پندر ہہستان و دہستیاں خستہ سہر شانی مہحموود بہلے ک، ”برای ٹیمہش بوو۔“ وھک دلنہوایی و ہاوبہشی غہم، بہ چاویکی غہمبار و تھر و خوراکرانش،

مەحموود چاوی داخست، بۆ ورە و هینزیک دەگەرپا لە ناخی خۆیدا، لیتوی جوولاندن دەم بکاتەو، لەو تاسان و تەسلیمبوونەدا، مریەم کە جاری رەش نەببوو، هیشتا خاتوونە خۆینگەرم و ئەسەمەرەکە ی مال بوو، بەرگە ی ئەو گرییە قورسە ی قورگی نەگرت و قولپە ی گریانی وەک شریخە ی دادپانی ئاسن هەمووانی شلەقاند، یەکەم جار دەنگی سەید مەردانی سەرییەو، جا چاوەروانی ژنەکانی دیکە ی کۆتایی پی هینا.

تا کە کەسێک نەجوولا و ئارام وەک هەمیشە مایەو، تا کە هەست و سۆزیک نەتەقیەو و وەک خۆی بیدەنگ و کپ، مەحموود بەلەک نەبوو قەرەت بوو، خاک و بەرد و خانووە کۆنەکەیان بوو، ئەویش نەک لەبەر ئەو ی بەهینز بوو، یان بیتهست و سۆز بوو، نا، لەبەر ئەو ی سەدان جاری دیکە ، هەزاران جاری دیکە، ئەو گریان و هاوارە، نالە و مردنی بەسەردا کرابوو، لەسەر سینگی غەم و مردن کەلەکە ببوو، تۆپ و شەستیر جەرگی بریبوو، سەلکە زەلام بە گەردنیدا گلۆر ببۆو، ئیدی قەرەت حەوسەلە ی پاجلەکانی دیکە ی نەما بوو، نەیدەپڕژایە سەر مردنی هەرزەکاریک. زۆر لەو ژنانە ی لەو ی بوون، لەوانە ی بسکی خۆیان دەرنیەو، دەشی سەرورەیان نەناسیی، دەشی جارێکیش چاویان پی نەکەوتبێ، بەلام ژنی ئەو قەرەتە ی ئەو نەندە دلشکاون، ئەو نەندیان پەنجە بە چاویدا کراو، ئەو نەندە کە سوکاری نازیزیان لە دەست داو، بیانوو یەکیان دەویست، تا فرمیسکی داو هەستاویان بەتەقیتەو.

ئەو ئیوارە یە ی سەرورە مرد، ئەو ئیوارە یە نا، تۆ بلی

ئەو شەوئە سەرور مرد، وەك شەوئەكانى دىكە پەردە بە دەورى تەختە و جىخەواندا گىرابۆو، هەندىك سەربانىشىيان ئاورپىشىن كەردبوو، ماله نزيكەكان، هەتا دوورەكانىش ئەوانەى دىوى ئارتلرئوقش، قادمەكانى ژنان، دەنگى گريانى مالى مەحموود بەلكيان بىست، هەتا تەكەش گوييان لى بوو، تەنها ئەو چەند مالهى دىوى دەرگاي ئەحمەدى بىپاك و ئارام تەماشاي گلۆپەكانى ئوردووى سەربازانان دەكرد. لەناو ئەوانىشدا كراسرەش و ئەسەدى هاوړپى وەك ئەوئە هىچ پووى نەدائى، بىتغەم لە سەربانى پالىان دابۆو و لە ئاسمانى قەراتىيان دەروانى، ئەوان جگەرەيان دەكيشا و لەپەنا ئەستىزە بىشومارەكان و لە قوولايى تاريكيدا ئەو مندالە توركومانە سى و خرىپانەيان دەدى، كە بە پوژ بۆسەيان بۆ دەنانەو، بەلام چ سوود خۆ بابيان پىيان نەدەدان بستىك لەگەل ئەوان لە دوكانەكانيان دوور بکەونەو.

هەر بە خەيالىشىياندا نەدەهات ئەو هەرزەكارىك، قوربانىيەكى دەستى ئەوان، سەرورەيك خەرىكە گيان بەدات، ئەويان هەر لەبىر چووبۆو، كە لە ئاودەستى ئەو سىنەما نەفرەتتەدا چىيان لەو كورپە كەردوو. ئەوان هەر خەرىكى قوولايى تاريكەكە بوون كە گوييان لە دەنگىك بوو، بانگ دەكات، "ئەسەد، ئەسەدى ناموبارەك،" لەناكاو ئەسەد ئەوئە بىر كەوتەو چىيان بەسەر ئەو كورپە هينا، كراسرەشيش كە هەموو دەموچاوى زىپكەى گەورەگەرە بوو، هەستى بە ترس كەرد، ئەو مندالەكەى بە قوونى پووتى جى هىشتوو. دەنگەكە هىي يونسى حاجى عالى پندر بوو، "ئەسەد، ئەسەد ئەو مردووى،" ئەو كورپەى

حاجی عەلی پندر توورپە و هەلەشە و کەتە بوو، هەر بۆیەش کەس نەیدەوێرا بەئاشکرا خۆشەویستی خۆی بۆ خوشکە پەنیرییەکە ی دەر بێرێ. دیسان یونس هاواری کرد، "هەتیمە بیژیه وەرە، بیزهکەش لەگەر خۆت بینە." ئەسەد لە سەربانەوه هەرای کرد، "چ بووه؟ خاکەنازی لۆ کێنەر لەگەرە خۆ بینم،" یونس گوتی، "بۆ قەبری بابت، هەتیم، سەرورەری مەحموود بەلەکی مردووە."

کراسپەش نەیدەزانی ئەو ی لە ئاودەستەکاندا جیتی هیتتووە ناوی سەرورە، لەگەل ئەو هاشدا هەناسە ی تەنگ بوو، تۆزیک تاسا، جا راما و پرسیی، "بە چ مردووە؟" یونس دەنگی کراسپەشی ناسییەوه، گوتی، "ئەتووش لەوینی نەفرەتی؟ هەستە ئەتووش وەرە، ئەو عەرەدە رەقە هەمووی بەردە ئاسان هەلئاقەندرێ،" ئەسەد پرسییەوه، "بە چ مردووە؟" یونس لەگەل ئەو هاشدا نەیدەویست بیلێ، چونکە دەیزانی ئەوان کاریان بەو پرسیارە نییە، بەلام هەر گوتی، "لە قەراتی هەردیراوه،" کراسپەشی زیپکاو ی گوتی، "تابی منداری قەراتی بی، منداری قەراتی وەکی بزە کێوینە، لە قەراتی هەرنادیرین."

لە پارەوهەکە ی وەستان، ئەسەد دوو پلیکانە چووە ژووهرەکە ی خوارێ، تاریک، تاریکتر لە تاریکی، راستە، سەید مەردان راست دەکات نیو ی جندۆکە و خێوی ئەو دنیا یی لەو ژووهرە تاریک و نسرم و قولانە ی قەراتیدا دەژین، کەس نییە لەو قەراتە ی خێوی خۆی نەبی، یان دەستی لێ دەوەشینی و شیتی دەکات، هەر شیتە و بە جۆریک، یان هاوکار و یارمەتیدەر یەتی. لەناو تاریکییە کەدا نەوزادی عەزە ی

نہ جا رہا وہک خیتو پیدا بوو، گوئی له هه موو قسه کان ببوو، دیسانه وه وهک خیتو سینگی کراسرہ شی گرت، ”سه گباب ئه وه چیتان له وه کورہ کردووه، نه مگوت وازی لئ بینن، ئه وه تووشی قه تلیش بوون.“ کراسرہ ش که دلنیا نه بوو ئه وهی بهرده می خیتوہ یان نه وزاد، گوئی، ”خوی حهزی لئ بوو، بهس شهرمی ده کرد، کئ ده لئ ئه وه مردووه، تا ئیستا کئ به وه مردووه، ئه وه هه ردیراوه.“

یونسى حاجى على پندر گه یشتبووه پارہ وه که، گوئی له شتیک بوو، دهنگی نه وزادی حاجی عهزه ی نه جار بوو، ”ئیه که سیکتان کوشتووه، به سه رتانه وه ناچی.“ کراسرہ شی زیپکاوی که دلنیا بؤوه ئه وه نه وزاده و خیتو نییه گوئی، ”خوت شهریف مه که، بؤ مندار ماوه تو سواری نه بووی، جگه له وهش ئه وهی ناو ئاوده سته کان باوه ر ناکه م قه راتی بووی.“ یونس گه یشتبووه ژووری گوئی، ”ئه وه لیړه هه رای چیتانه؟ بیشره فینه کارتان به منداری خه لکه وه چییه؟“ نه وزاد گوئی، ”هیچ نییه، ئه وه ترساوه و قسه له گه ل جندو که ده کات.“

نه وزاد سینگی هه ردوویکیانی گرت، ”بؤ خوم ده زانم چیتان لئ ده که م، به رام جاری خاکه نازه کان بینن.“

کورہ که ی حاجی خالس، ئه وانی دیکه چینیکیان عهرز هه لکه ندبوو، یونس دهستی به دهردانی گورہ که کرد، به کیک گوئی، ”دریژییه که ی مه تر و شهست سانتیمه تر به سه.“

کراسپەشەکه لە فکەرەوه چوو دەشێ زۆر بێ، بەلام یونس گوتی، "با تۆزیک درێژتر بێ، کورپچکەکش دەیهوێ، با بەرەحەتی لە گۆرەکهیدا پاکشێ."

عەبدولای خەلیفە رووی لە ئەسەدی کرد، "مەتر و شەست بەس نییه؟ ئەتوو سەرورەت نەدەناسی."

ئەویش تەماشایەکی کراسپەشی کرد و گوتی، "ئەو دەیناسی، ئەو باشتری دەناسی."

ئەوان هەر لە مشتومپی خۆیاندا بوون، سەید مەردان چاوی لە ئەژنۆی مەحموود بەلەک نەدەترووکاند، ئەژنۆی ئەو بشکێ، ژيانی ئەویش دەشکێ و خۆراگرتن ئەستەم دەبێ. لەو کاتەدا چاوی بە هورمز کەوت، هورمزی مزەمید، هورمز هەر موزەمید نەبوو، لە سەقاوەکانی قەلاتی زیاتر ئاوی دەبەشیەوه، بەلام ئاوی سەپی، ئاوی هورمز لە شەربە و بەرمیل نەدەکرا، بە کونده نەبوو، ئاوی هورمز بە بوتل بوو، بوتلی گەورە و بچووک. خەلکی ئەو قەرەتەیی دلێان وەک سروشت خاوینە، چەند ئاوی باران بەسەر مالهکاندا دەپژیت ئەوەندەش بوتلی هورمز بەسەر دلێاندا.

هورمز سەریکی سووری وەک چەوهندەری هەبوو، هەتا سەپتەنەیی چاویشی سوور بوو. ژنەکان خەریک بوو دەنگیان دەنووسا، کەچی گریانیان بەردەوام بوو، ژن چەند بە دەنگەوه دەگری سەد ئەوەندە لە ناخەوه فرمیسک هەلەپژێژی، ئەگەر ژن بیتوانیبایە فرمیسکەکانی ناخی هەلپژێژی، ئیدی زەویەکی بیابان لەو دنیایدا نەدەما، ئەوەندەش پێویست نەبوو جوتیارەکان دەست بە نزا بۆ ئاسمان بەرز بکەنەوه. ئەوەش حالی گەنم و جۆی قەرەجی باش نەدەکرد، چونکە فرمیسکی

ژن نه وهنده پرئاهوداغه دپرکودالیش بهرگه یان نه ده گرت.
سهید مهردان ههستایه پی، هورمز چووه ژوور سهری
سهروهر، هیشتا مهحموود بهلهک وهک بهرد له پشت سهری،
لهسهر نه ژنۆ بوو. سهید مهردان له بهر خۆیه وه گوتی،
”کاری نه و منداره له دهنگی من و فریشتهی ئاسمان تیپه پریوه،
ئیدی وهختی کاری هورمز و نههریمه نه.“
نه و قسهیهی یهک-دوو جاری دیکهش کردبوو، مهحموود
بهلهک به و قسه پیکه نیوو، نه و دم نا، پیشتر، هورمزیش،
بهلام هه وهلامیشی دابۆوه گوتبووی، ”ئیدی وهختیک
فریشته کاری چاکی پی ناکرئ. ده بی سوپاسگوزاری
نههریمه ن بین.“

هورمز وهک سوپاسگوزاری روانیه مهردان، که جیگاکی
خۆی بۆ نه و چۆل کردبوو، جاری بۆ مهحموود درهنگ
بوو پیکه نی، نه و جاری بهرد بوو، هورمز روانیه ژنهکان،
که ئیستا ئیدی بیدهنگ بیوون. دانیشت و دهستیکی له
نیوچاوانی کوپکه دا، هیشتا نه وهنده سارد نه بوو یه کسه
دهستی بکیشیته وه. روانیه چاوهکانی، برژۆلی ههلدانه وه،
شووشه یهکی بچووکی له لای راستی چاکه ته که ی دهر هینا،
مه یله وسوور بوو، بن که پوو ی کوپه که ی پی ته پ کرد،
توزیکیشی له برینه که ی سه ر لئوی دا، نه وانی دیکه نه یانیدی،
ته نه ا مهحموود بهلهک و هورمز دیتیان پیستی رووی توزیک
گنجی کرد، نه وهش بۆ هورمز که م نه بوو، هیشتا زهرد بوو،
بوئلیکی بچووکی هینده ی له په دهستیک له باخه له که ی بن
چاکه ته که ی سه ر دلی دهر هینا و سه ره که ی کرده وه، بوئلیکی
توند به تامی ژیان بلآو بۆوه و ختوکه ی هه مووانی دا، به

قەباغەکەیی سەری تۆزیکیی لە دەمی سەرور کرد. هورمز بۆ خۆی ناوی ئەو قوومەیی نابوو قوومی ژیان، یان مەرگ، ئەو دواتر دەر دەکەوت. دواتر دەر دەکەوی قوومی ژیانە یان مەرگ. دەر کەوت خیراش دەر کەوت، هەر قوومەکە گەیشتە قورگی و دەر کەوت. سەرور کۆخی، کۆخی و قوومەکەیی پێشاندەو، سەید مەردان، ژنەکان، پیاوێکانی حەوشە هەموویان بە یەک دەنگ گوتیان یا ئەللا، هورمز سەری بەرز کردەو، کورپەکە بەهۆش هاتبوو، سەیری سەید مەردانی کرد، ویستی بۆ، "با سوپاسگوزاری ئەهریمەن بین." "نەیکوت، مەحموود هینشتا بەرد بوو، بەردیک جیلووی تێ کەوتبێ.

هەوالەکە هەموو شارێ تەنی، مردوویەک زیندوو بۆتەو، قەبرەکەیی سەرور هەر مابوو، هێی ئەو نەبوو پیاو، یان ژنیکیی تێدا بنیژرێ، مندالیش نا، سەرور چاوی هەلێنان، چاوی لە دایکی کرد، باش بوو بابیی لە پشت سەری بوو، هورمز هەموو دەموچاوی بۆ چەور کرد، برینەکەیی پشتی، لاقی، سەری، ئیدی مریەمەرەش کە هینشتا رەش نەببوو، دەشی یەکەم پۆژی رەشبوونی بووبی، پوو ئەسمەرەکەیی گەشبوو، خەنی، خودا کورپەکەیی دابوو.

کەس نەپیرسی بۆ کەوتی، لەو پۆژەو بێدەنگیی مالی سەرور بوو، سەرور لە بێدەنگیی بێئامان و شەکەتدا دەژیا، لەو گۆرپە تەنھاتر کە بۆی هەلکەندرابوو، ئەو هیچ نەبێ هەندێ جار سەگی بەرەللی تێدا دەکەوتن، یان باران پێی دەکردهو، شتیک نەبوو بە ناوی ئاشتبوونەو، بە ناوی خۆشەویستی، سەرور لەو باوەرەدا بوو هاوێ،

دوست و خزم، ہاوسنی و ہاوپول دہکری بکوڑ و ٹتکھر
 و دپہندہ بن، نہک دہکری، ہن، بہلام جاری ہیلیان بؤ
 ہلنہکےوتوہ.

سہروہر بووہ خواہنی سامانیکی لہبن نہہاتوو، لہو
 پوڑوہ سامانیک بہسہریدا پڑا، کہ ہہرگیز نہیتوانی
 بیہخشنی، یان سہرفی بکات، ٹہو سامانہش بق و بوغز
 و بیزارى بوو، یہکہم لہ خہلک و دووہم لہ خوی. ٹہوہندہ
 قوول لہ خوی نیگہران و داغدار بوو، کہ ہہرگیز نہیتوانی
 خوی بیہخشنی. نہشیدہتوانی ہہردوو دہستی لہ بینہقاقای
 خوی بنیت و خوی بخنکیننی، وہک گلاو و بؤگہن سہیری
 خوی دہکرد. جہستہی پیس و حہرام و بؤگہن بوو. چہند
 لہ ژووری کہوت و چہند تاریکی نسرمی قہراتی لہسہری
 نیشت. دایکی دہہاتہ لای و لاقہ باریک و بیہیزہکانی بؤ
 دہشیللا، ٹہوہش ٹہو پوڑانہ بوون کہ مریہمہ ٹہسمہر و
 خوینشیرینہکے گورابوو بہ ٹہسمہرہ پہش، پہشینک وہک
 میوانیکی تازہ دہنیشتہ سہر پوخساری. لہپشت ہہموو
 ژنیکى پیستسووتاو، کچیکى ٹہسمہری ہہنگوینی ہہیہ،
 پیاویش. مہمموودیش کورہ ٹالہکےى مندالی نہمابوو، ٹہوہى
 پیاو جیواوازہ، پیاو دلی، ناخی وردہوردہ لہگہل پیستی
 دہگورپی، زوو تریش.

ٹہو شہوہ نا، کہ سہروہر مرد و نہمرد، ناٹہو شہوہ نا،
 ٹہو شہوہى ٹیوارہکےى کچہکےى حاجى علی پندر پہردہى
 تہختہ خہوہکےى دہگرتہوہ، سہربانى ٹاورشین دہکرد،
 سہروہر دہیزانى خو گہنجہکان بہ بؤنى گلہکے نہدہمردن،
 ٹہوان بہو بؤنہ دہمردن کہ لہ بہلہکى ٹالتوونى ٹہو کچہ

ھەلدەستا. ئەوئىش چەند ئاوى بە سەربانىدا دەکرد ھىندەشى بە بەلەكى دەكەوت. تەنھا گەنجەكان ئەو بۆنى بەلەكەيان دەکرد و شىتوھار دەبوون. ئەو كچە خوشكى يونس نەبا، خوشكى دارۇغەى بەغدايە با، ئاواى بۆ نەدەچووه سەر، ھەموو خەلكى ئەو قەلاتەى لە مېزى خۇيدا بگەوزىتىن.

ئەو شەوہ نا، شەوى دواترىش نا، شەوى دواتر سەرور دەيتوانى شۆربا بخوات و لەسەر قوون دانىشى، دايكى ئال ببۆو، بەلام ھەرگىز ئالبونەوہى ژنىك، كە ماكى پەشى بەسەردا ھاتبى تاسەر نىيە، سىيەم شەو دواى ئەو مردنە، مستەفا مېخەى ناتر، ھەموو برادەرەكانى بانگ كەردبوو، ئەحمەدى قەساب و ئامۇزاكەى، ھورمز بە خۆى و بوتلەكانىەوہ، مەحموود بەلەكيش، ئەو ھەموويانى لەبەر مەحموود بەلەك بانگ كەردبوو، شەوى ئاشتىبونەوہ بوو لەگەل عەرەق و نەشئە، مەحموود جوولابوو لەسەر ئەژنۆ ھەستابوو، بەلام ھىشتا ھەر بەردىك بوو. پياويك جگەرسووتان بىكاتە بەرد، ھىچ نەشئەيەك قورسى بەردى لە كۆل ناكاتەوہ.

يەكەيەكە چوونە ژوورەكەى مستەفا مېخەى ناتر، باسى مردن و سەرورەيان نەكرد، ھورمز سى بوتلى لەناوہراستى مەجلىسەكە دانا، مېخە خەيار و ماست، نۆكاو، فستەقى مزرى ئامادە كەردبوو، ھەر يەكە و ئىستىكانى خۆى لە باخەلى دەر ھىنا، تەنھا مەحموود نەبى، مستەفا مېخە دوو پيالەى سادەى ھىنا، بۆ خۆى و بۆ مەحموود، ھورمز يەكە-يەك پيالەكانى پەر كەردن، پەرپەر نا، پەنجەيەكى مابىت، پىكەوہ ھەليان گرتن، بە دوو پەنجە، ھەواى لووتيان راگرت وەك ئەوہى بە دوو

پہنچے لووتیان گرتیبیت، پیکہ وہ پیکہ کانیاں ہلدا، عہرہ قتیکی
 خہست، خہستو خوآلیش، بہ خورتر لہ تافگہ کہی گہلی عہلی
 بہگ، لہ سہر زمانیانہ وہ ہلایان دا، بہ قورگیاندا ہلرژا، وہک
 خہم و دہردیان لہ گہل ہلدا بیتہ خواری۔ ہر پینجیان
 ہہستیان بہ ساردی و بہ تالی گہدہ بیان کرد، ناوادانیہک
 کہوتہ ناو نہ فسیانہ وہ۔

یہ کہم کہس ہورمز گوتی، ”من، مہممود عہرہ ق بہ
 خوآلی تو۔“

مستہفا میخہ گوتی، ”یہک مانگ لہ سہر یہک بخوینہ وہ،
 جا قہرہ بووی ئہو ماوہیہ ناکہینہ وہ، مہممود ئیمتہ
 کوشت۔“

دوہم پیکیان ہلدا، لیویان بہ ماست کرد، ئہحمہدی
 قہساب، کہ ہر پینیان دہگوت ئہحمہد ئاغا گوتی، ”ماستہ کہ
 لہ عارہ قہ کہ زیاتر دہمگری، ہہی بہ قوربانی ہر چی ژنی
 کہندیناویہ بم۔“

دہنگیک لہ دہری گوتی، ”ہہی ہر چی ژنی کہندیناویہ
 بہ سمیلت ہلمیزن۔“

دہنگی سہید مہردان بوو۔

”بہ پیلاوہ کانرا ہہموتانم ناسی۔ مہممود دہمزان
 لیرہی۔“

ہر چاوی بہ مہممود کہوت گہشایہ وہ، زہردی و مات
 پوخساری مہممود بہ لہک ریتی بق سووری و شہرمنیہک
 خوآلی کردبوو، دہستی سہید مہردانی گرت و لای خوآلی
 جینگای بق کردہ وہ، دہستیان ہر لہ دہستی یہکدا بوو، ”بق
 منیش تی بکن، شتیک ئہوہندہ مہممود خوآلی بکات

منیش دەیخۆمەوہ.

ئەوہ قسەئە سەید مەردان بوو، مستەفا گوتی، "مەستم بە عەرەق و مەحموود، فەرموون بۆ رۆحتان درود." ئەحمەد ئاغاش بۆی ستاندهوہ، "چاوم، چاوم لە پێی تۆیە، خۆشیم بە تۆزی پێی تۆیە."

ھورمز پیاڵەکانی پەر کردنەوہ، بوتلە بچووکەکەئە بنباخەلێشی دەر ھینا و ھەر یەکە و ئەوہندەئە قەپاغی بوتلەکەئە بۆ تێ کردن و گوتی، "بۆ خۆشی سەید مەردان." ئەو شەوہ دەنگی مەقامی سەید مەردان، سەرھەتا ژوورەکە، جا مالاکە، جا تەواوی گەرەکەکەئە گرتەوہ، ھەمو زانیان ئەو شەو عەرەقخۆرەکان کەسێکی دیکەیان زیاد کردوہ، دەنگی سەید مەردان خۆشی و شادییەکی لە دلێ گەنجاندا دەپواند، بە کوک ھەلنەدەقەندرا. ئەو خۆشییە بەکوئیدا بچیتە ژوورە نسرەمەکەئە سەرورەوہ؟ کوا ئەو تاریکییە قولە جینگای خۆشحالی لەسەر دەبیتەوہ، ھیتستا پرسیارەکەئە نیان، کە دوائە دە سال لەو پووداوە کردی لە شوینی خۆئە دایە، "سەرورە ئەو پۆخە بریندارەئە لەکوئەوہ ھیناوتەوہ؟"

ئەوہش چونکە تا ئیستا نەبھیناوتەوہ. تا کاتئە ئەو گۆرانییە نەبھینابۆوہ، ئەو دلەئە لە قولاییدا دەشکێ ھەرگیز چاک نابیتەوہ، ھەرگیز دەستێکی ئەوہندە باریک و سیحری نییە بگاتە ئەو قولایییە. بە دلێ شکاوەوہ ھەرگیز جەستە تەسلیمی سەما نابیت و ناتوانئە ھەلپەرئە. ھەرگیز قاقایەک، خەندەبەک سادە و فراوان ناچیتەوہ سەر پوختاری، دەچیت، دەچیت، بوغزیک دەچیتە ناو چاوی ئەگەر تەسلیمی بیت، حەز

دہکات ہمہ موو دنیا ویران بکات و مندالی ناوینشکە بسوتینن. سەروریش زۆر حەز دہکات بینگومان ئەگەر تەسلیمی ئەو بوغز و ڕقە ڕەشە بیت. زۆر حەز دہکات پالەوانەکان، زانا و ئەشرافەکان، سەرکردە و بەناوبانگەکان، پینشەوایانی ئایین و فرمانبەرەکان ئەتک بکات، سواریان بیت و گونی لە پشتم قوونیان تەکەکی بیت. جا بۆ کەسێک هەیه دالی بەو قوولییە شکابیت و تەسلیمی ئەو بوغزە نەبوو بیت. ئەو بوغزە هەر چی تۆوی خۆشەوێستی و ڕێزە، دلنەوایی و بەخشندەییە لە ڕەگی ڕەگەوێ و شک دہکات، وا لەناوی دہبات، وا هیرشی دہکاتە سەر کە هەرگیز نەبوو بیت.

سەرور تەسلیم بوو، تەسلیمی شەرم و تاریکستانیک بوو بەشی تەواوی شارینکی دہکرد، هەموو هیزی خۆی کۆ کردەوہ تا زەرەدەخەنەیک، تا سوپاسگوزارییەک بۆ دایکی بخاتە سەر ڕوخساری، بەلام نا، نەیتوانی، زەرەدەخەنەش وەک بینین، وەک ڕۆیشتن و بازدان وایە، تا لە دەستی نەدەو نازانی بەھایەکی چەند قورسی هەیه. دواي سالیکی تەواو لە مال هاتە دەر، لە مال نا، لە ژوورەکەي هاتە دەر. بۆ یەکەم جار توانی دوو ددانە گڕەکانی پینشەوێ بە هەر نرخینک بیت، وەک نیشانەي خۆشەوێستی بۆ دایکی دەر بخات. ئەو ددان دەرخستەش کاتیک بوو، کە گەیشتمە کۆلان، ئاورپی بۆ دایکی دایەوہ، مریەم ڕەشی دەستی لێ وەشاندبوو، لەو سالەدا نەخۆشیی کورەکەي بە تەواوی بەسەریدا زال ببوو. سەرەتا پارزببوان بە ڕەشی بۆ ژنیک، کە بەلەکی کچەکەي حاجی علی پندری دیبیت، لە پارزببوان بە تاعوون سەختەرە.

که سەرورەر دوئاوپی له مال دایهوه، قاییشه برپاوهکهی خۆی دیت، به بزماریکی سەر دیوارهکه ههلواسرابوو، پێسته قوپاوهکهی که نیازی زهردهخهیهکی ههبوو، وهک ههزاران خهنجهری لێ درابیت، لهگهڵ ژانیکدا بۆ ههمیشه چوووه وه ناویهک، دایکی له ههوشهوه بانگی کرد، "جهرگهکه م زوو وهروهه و ئاگاشت له خۆت بێ."

سەرورەر ویستی ئهوه ماله بۆ ههمیشه بهنهفرهت بکات، به قاییش و بزمار و دیوار و ژووره نسرمهکهیهوه، وهک یهکه م جاری بیت کۆلانهکانی قهراتی ببینی، هاوسی و ریبوار بۆی پندهکه نین و سلوویان لێ دهکرد، ئهوه ههموو سلوویکی به جینو و تانه دهزانی. چهند له گهپهکی سهرای دوور دهکهوتهوه، ئهوهنده ههستی به قورسی و نهگهتی ئهوه گهپهکه دهکرد لهسهر شانی. سووپایهوه، به قادرمهکانی ئارتلریوقش که دهراگی هههمیشیان پێ دهگوت، هاته خوارێ، تووشی چهند ژنیک بوو که کهس نهیدهزانی چهند سهعات لهسهر بهرد و لهبهر ئاوی گهرمی هه مام ماونهتهوه وا په مبه بوون، تا یهک پارچه بوونهته بۆن سابوون و ههلمی ئاوی گهرم و پیشیان ئهوهنده پڕئاو بووه وهک ئیسفنج ههستاوه.

چهند ژنیک دیکه به توورهکه و گونیهوه سهر دهکهوتن، ئاخهر ئهوه پلکانانه تاییهت بوون به هاتوچۆی ژنان، چهند له قهلات دوور دهکهوتهوه زیاتر ههستی بهو باره قورسه دهکرد لهسهر شانیهتی. هالای ئهوه ئینسانانه چهند قورس کهوتوته سهر یهکتر، تاکه ههناسه و بۆگه نیک لهسهر شانی مرۆف قورس بیت، ههناسهی ئینسانیکی دیکهیه، راستی قهلات بۆ سهرورەر دورگهی کابووس و شهرم و ئهتک

ہو، ہینستا کولانی ناغالار کوچہسی مہنزی تاریکی ہو،
 ناسمانیک تاریک، قول و تاریک، لہ تاریکترین ہشی،
 لہ قولترین شوینی، ئەستیرہیک نوزہی دہات. ئەو
 ئەستیرہیہ مریہمہرہش ہو، تاکہ نوزہی پووناکی ہو
 ہینستا سہرورہی بہ پیوہ راگرتبوو. وەک یەکەم جار بیت
 شار ببینیت، ہەولی دەدا شار بناسیتہوہ، بیمہبەست تا
 تەکیہی شیخ مستہفا چوو، ئاسنگەر و کورہچی، باپیرہ
 غازی چاوی بہ سہرورہ کەوت گەشایہوہ، "کورہکەم. کورہ
 جوانکەم وەرہ لەسەر ئەو کورسیہ دانیشہ."

ئەو دانہنیشت، باپیرہ غازی پارہی دایہ، نیوہرۆ بچۆ
 کەباب بخۆ، ئەو گہرایہوہ چووہ ناو قہیسہری، گوزہری
 دارتاشەکان، دہنگی چەکوچ و رەندہ و فُرہقہری موشاری
 ئەو پیاوہ دەستہرہنگیانہ، تہواوی ئەو ولاتیان پەر کردوہ
 لہ سندوقی دولدولی بالدار، بوراق لەسەر شووشہی ئەو
 سندوقانہ، کە دەستکاری ئەو دارتاشانہ نافریتہ ئاسمان،
 لەشەقہی بال نادات بۆ بۆشایی دور، لەشەقہی بالیش
 دەدات، بەس بۆ ناو سینگی ئەو ژن و میردانہی یەکەم جار
 و یەکەم شہو لەپەنا ئەو سندوقانہ و لەژیر بالی ئەو بوراقانہ
 لەدوای چەندان سال چاوەروانی لہ شہوی بووک و زاواید،
 دہچنہ باوہشی یەکتہری.

لہ مالہکە ی سہرورہیش سندوقیکی ئاوا ہہبوو، بوراقیکی
 بہہیبہت بہ بالی سوور و زہردوہ نامادہی فرین ہوو.
 مریہمہرہش، زۆر پیش پەشییہکە، کە چیروکی بۆ
 سہرورہ دہگنرایہوہ باسی فرینی ئەو بوراقہ و خەوی ژیر
 بالی کردبوو، گوتبووی،

”ئەو بوراقە موبارەكە، ئەسپى پىغەمبەرە، ئەو شەوھى لۆ يەكەم جار بابت ھىنامىيە ئەو مالە، شەو لەشەقەى بالى دا. من دىتم لەشەقەى بال دەدات، پىم وا بىت مەحمودىش دىتتېتى، فېرى و فېرى ھاتە ناوسىنگى ئىمە، نازانم چەند فېرى بە سىنگى ئىمەدا، بەرام كە ھاتەو، نۆ مانگ و نۆ پۆژ و نۆ سەعات و نۆ دەقەى پى چووبوو، كە ھاتەو پىدەكەنى، ئىمەشى دلخۆش كرد، تۆى لەگەل خۆى ھىتابوو، كارەساتى گەورەى ژن و مىردى ئەو قەراتەى ئەوھىيە، كە ئەو بوراقە نەيەتەوھ.“

سەرور سەد جار بەبى ئاگادارى دايكى ئەو بوراقە سوور و زەرد و سەوزەى ماچ كردبوو، ماچى شىرىن و پىرپىرىن. ئەو چىرۆكەش تاكە يادگارى خۆش بوو لە ژيانى سەروردا.

ئەو پۆژەش سەرور لە گوزەرى دارتاشەكان وەستا، وەستايەك نەخشى بوراقى دەكىشا، ھىشتا باوھى و بوو ئەو بوراقەش كە جارى بە تەواوى نەكىشراو، شەويك دەداتە شەقەى بال مندالىك بۆ ژنىك دەھىنیتەو، دايكى ئەوھشى گوتبوو، ”ئەو سندوقە بابە غازى وەك جىازى بووكىنى بۆى كرىبووین، ژن چەند دلى بە مىردەكەى خۆشە سەد ئەوھندە بەو بوراقەى.“

دواى سالىك بۆنى كەباب راي كىشا، دوو كەباب و شىشىك تەماتە و پىياز و نانپان لە پىش دانا، بە ئىشتياوھ نانى خوارد، لەزەت لە دووكەل و ئاگر و پىرشكەكان دايە، شاگرده چەورەكە، كە زۆرىش لەو بچووكتر بوو، دەھات و دەچوو، بانگى دەكرد نەفەرىك، دوو نەفەر، بۆ ئەو پىكەنى،

”چاہے کت بؤ بینم.“ ئو نہ یزانی پتیکہ نئی گوتی، ”ئا.“ بہ ناو کوتا لفرؤش و قوماش فرؤشاندا سووراپاہ وہ. ئو ژنانہ ی کہ تہ نورہ ی کورتیان لہ پتدا بوو، کہ دادہ ہاتتہ وہ لا رانیان دہ بریسکایہ وہ.

قہیسہ ری ہولینر بؤنی ژنی لی بیچی ویرانہ یہ. سہ رور نہ یدہ ویست سہ یریان بکات، بہ لام سوہیز رہ مزیشی بیر کہ وتہ وہ، بہو لاقہ سپیانہ وہ ئاو دہ پڑینن، دہ رپی و مہ مکدانی لہ رہنگی ہیئ ئو سہ رنجیان راکیشا، سووراپاہ وہ بؤ لای کولانی پهنیر فرؤشان، بؤنی پهنیر و ژاژی بؤ کہ سیٹک کہ تیر کہ باب بیت، ہیچ خؤش نییہ، بہ خہ یالی تپہ رپوون بہ بہ ردہم دوکانی حاجی علی پندردا رؤیشٹ، یونسی کوری لہ گہل ئو ہہ تیوہ ئاگرہ وہ ستابوو، سہ رور ویستی ہیچ بیری خؤی نہ ہینیتہ وہ و ئو رؤژہ بہ مردوو دابنن، ویستی ناوی ئہ سعاد بؤ ئہ بہد لہ میٹکی خؤی بسریتہ وہ.

سووراپاہ وہ بؤ لای ئو دوکانانہ ی شتی ژنان دہ فرؤشن، بہ دزی دہ رپیتہ کی سووری وک ئوہ ی سوہیز رہ مزی لہ باخہل نا، لہو ناوہ دوور کہ وتہ وہ. نیان ہیشتا دہ پرسن سہ رور ئو رؤحہ بریندارہ ی لہ کوئیوہ ہیئاوہ تہ وہ؟

مريم وىستى وىنه كه له به لقيس وەر گرښته وه، تامه زړو بوو
جاريكى ديكه سه يري چاوه رښ و گه وره كانى كورپه كهى
بكات، كهس نه وه ندهى دايك ههست به جوانى كورپه كهى
خوى ناكات، كه له مه ترسيدا بيت. سه روه ر ئيدى له
وينه يه ك زياتر هيچى ديكهى نه بوو، نه و وينه يه تايهت بوو،
هينستا چاوه كانى، نيكا و پوخسارى هيى خوى بوو، به لقيس
وينه كهى نه دايه وه، هه ر له دووره وه بوى راگرت، دهستى
خسته سه ر قزه زه رده كهى نيان، ”نه وه كچه كهى منه، له
مالى ئيوه يه، پيم بلنى چيتان لى كردووه؟“
مريم خوى بو نه گيرا و له دلوه گوتى، ”بووكه
نازداره كه م.“

ئيدى هه موو شتيك ئاشكرا بوو، ”بووكه نازداره كه م.“
هه موو شتيكى دابووه دهست به لقيس.
قزى مريمى گرت و گوتى، ”پيم بلنى له كوويه تا كاره ساتى
پووى نه داوه؟“

مریہم ہیشتا بہ نازادی ناتوانی ناوی کورہکھی بینی،
 بلی سہروہر کورپی منہ، ناتوانی بلی، ”بہ لقیس سہروہرہ
 پھش کورپی منہ،“ ناتوانی بلی، ”لہ جیاتی خوی ئو ہہ موو
 کوترہی بؤ جی ہیشتووم.“ ئو بہ لقیسہ لہ خورازی و
 کہرکہدہنہ کوا لہ نازاری دایکیک تیدہگات؟ کوا دہزانی لہ
 ناخی مریہمدہ چ ناگریک ہہ لگرساوہ؟ چ سووتانیک سہری لہ
 جگہری کردوہ؟ ئو سلیمانیاہ ہہر بہ توخم خورہست
 و خورہسندن، پییان وایہ ہہ موو خہلکی گیل و کہر و نہزانی
 و شایانی دؤستایہتی و خزمایہتی ئوان نین.

مریہم دہویست و ہک دوو ژن، دوو ژنی کؤستکہ و توو
 سہر بہ سینگی یہ کتر بکہن، سہد ہیندہی ئو تاریکیہ
 بیتنہی سہیداوا فرمیسک بہ سہر سینگی یہ کتردا بریژن، لیرہ
 عہشق و خورشہ ویستی کؤستکہ و تنن. دہیزانی خہم و کؤستی
 ہہردو وکیان قورسہ و ہیئ ئوہ نیہ بہ کہ سیک ہہ لگیرئ.
 دہشیزانی کؤستی ناموس، خوانہ خواستہ مہرگیش تہنہا
 لہ کؤلی ژنانہ. کؤستی ئو ولاتہش بؤیہ ئوہندہ قورسہ،
 چونکہ کہس کؤستی خوی لہ گہل کہس بہش ناکات.
 دہویست سہری خوی بخاتہ سہر پانی بہ لقیس و بلی،
 ”خوشکہ کہم، خوشکہ ئابرو و تکاوہ کہم، من، ئا من، نو مانگی
 تہواو سہروہرم بہ پیستی سک ہہ لگرت و ژانی سہد مندالی
 دامئ،“ پتی بلی، ”منیش کورہکھی خوم خوش دہوئ، بہ ٹاہی
 دل بہ خیتوم کردوہ.“ ہہر ئو ٹاہی دل یہ کورپہکان لہ گہل
 خویانی دہبہن، بؤیہ مندالہکان تہمہ نیان سہد سالیس بی،
 لہ گہل ناوی دایکیان لیوہ لہ رزی و لچہ شورہ دہگرن. کوا
 جاریکی دیکہ سہروہر لیوہ لہ رزہ ناگریئ، بہ لام نا، ئو

ماوهیه بالای بهرزتر بیوو، سهربلند و چاوگهش، دنیای به هیی خوی دهزانی، شهرم و ملکهچی له پوخساریدا نه مابوو، ناخ سهروهه بهو شههامةهوه له باوهشم کردبای.

به لقیس ملی مریه مه رهشی گرت، مله باریک و بیژیانه کهی، گرتی و هاواری کرد، "کوا کچه کهم؟ لهو سهربانه ههلت دهدهمه خواری، ئه وهتا وینه کهیم له ماله کهی تودا دوزیوه تهوه، پیم بلی، ئیدی به زه ییم بهویشدا نایه تهوه، بۆ خۆم بهو دهستانهیی خۆم دهیخنکینم، چاوی پینج برای وهک شیر و باوکیکی وهک پلینگی شوپ کردوو. تۆ نازانی سهرشوپی و چهیاچوون مانای چیه؟ نازانی ناموسبردنی خه لکی چهند قورسه؟"

مریه مه رهش چهزی کرد له بهر دهستی بخنکی، بخنکی و له کۆل دنیا و کۆستکه وتنی ئه و ژنه بیته وه، ناخر منداڵ چ بوونه وهریکی ئه وهنده نه گریسه، که ناچار بیت ئه و هه موو سووکایه تییهی له سهه قبول بکهی! ئه ویش ناگری جگهر ههلی گرتوو، ئه ویش دواي مروارییه کهی خوی که وتوو، سهروهه پینی گوتبوو،

"ئه و کچه، ئه وهی له تهنیشتم وه ستاوه، قژزه رده پروونا کهه، ئه وهی وینه کهیت بۆ ده نیرم، خه لکی سلیمانیه، دایه گوله کهم، تهنه ئه و، تهنه ئه و سئوه ئاله ژیا نی رهشی من پرووناک دهکاته وه، ئیستا من کوا سهروهه کهی جارنم، من گۆراوم، بولبولیک له وسه ری دنیا بخوینی دهزانم بۆ من، هه موو شتیکی دنیا چۆته وه شوینی خوی، کوا مرؤفه کان ئه وهنده ترسناکن و کوا ئه وهنده چه یابه رن! کوا دوو که لی سه یاره و ماتۆر بۆ دل خراپه! کوا باران پراوماندهنی، ئیدی

دایہ گیان ہموو شتہکان پھنگیکی دیکہیان ہہیہ، من حز
 دہکم بارانی ہموو ئو دنیاہ ہموو لہ بہغدا بباری، لہ
 بہغدا و راست بہسہر من و نیاندا بباری، تا تہرتہر بین
 و بچینہ ژیر بالی یہکتر۔ دایہ گیان دہزانی ئو کچہ سیوہ
 پینچ برای ہہیہ، تو بلی پینچ پالہوان، ئو سلیماننیہ لہسہر
 دہستی ئوانہ۔ بابی پیاوہ بہہہیہت و گورہکھی سلیماننیہ،
 ہر لہبہر خاتری من، دہچیہ دوکانی کہمالی بہزاز لہناو
 کوتال فروشہکان، بگہری، نا زور مہگہری، لہ ہرکہسک
 بپرسی دہزانی۔ کہمالی بہزاز کیتیہ، کورہکانی چہندان
 دوکانیان ہہیہ، لہبہر خاتری من بچو، کراسیکی زہرد و سور
 بکرہ، زہرد و سوور لہسہر زمانی نیان، یہکیکی کہسکیش،
 کہسک کہسک، لہوی وک نیان بلی سہوز سہوز، ئا، مہلی
 پرسہدارم، مہلی تازہ کراسی رہش فری نادہم، من لہجیاتی
 بابم پیت دہلیم، 'ہر لہبہر خاتری دلی کورہکہم سہرور،
 لہبہر خاتری پیوقہدہمی بووکہ کہسکہکہمان نیان، ہر
 ناوہکھی پینچ بووکی سہر زین دہہینی.'

دایہگیان لہرزم لی دیت کہ باسی پیوقہدہمی نیان دہکم،
 من بہتہنہا نا، قہلم و کاغہزہکہم، دہستم، دلم، چاوم دہکہونہ
 لہرزہ، بچو چہندی دہتوانی زو بچو، دایہ گیان، مریہمہ تاک
 بالہکہم، کوترہ غہمگینہکہم، دایکی نیان بہ شاژنہ بالابہرزہکھی
 سلیمانی ناسراوہ، شاژنی تہواوی قوماشفروش و بہزازہکانہ،
 ناو دلی چراخانہ، وکی ئاوی کہسک و سوری لای خومان،
 ئو دہبی فرشی سوری لو پآخری، ئاخر ئو کیژہکی لو من
 خستیتہوہ، کہ لہجیاتی ہموو کارہبا و گلپ و خور و مانگی
 دنیاہ، پووناکی بہ دلی من دہا۔

دایہ گیان ٺہو ٺہو دواي پینج دانہ کور ٺہو کچھی بووہ،
ٺہ گہر بؤ خویان وایان نہ گوتبا، ھہ موو دنیا دھ یگوت نیان لہ
چاوتروکانیکی مانگ بہر بؤتہوہ، ٺاخ لہ ولاتی ٺئمہ دھریا
نییہ، دہنا حہ تمہن نیان فریشتہی دھریا دہبوو، دایہ گیان
ٺہو شاٺنہی سلیمانی، ٺہو کچھی کہ دواي پینج برا ہاتوتہ
دنیاوہ تہنہا بہ نوقل و نہبات بہ ختوی کردوہہ. ھیشتا
بؤنی شیري دایکی بہ زمانیہ وہیہ تی، ٺہو ٺنہ ھہ میسہ بہ
کہ مالی میردی و کورہ کانی گوتوہ ٺاسمان کون بووہ و
ٺہو کچھی لی بہر بؤتہوہ، نہ کہن ھہر گیز دلی بشکینن،
دلشکانی نیان ٺازاری ھہر شہشتانی ھہیہ، سہرہ پای ٺہوہی
پاشہ بہرہیہ تی کہ چی ھہ مووان بہ دایکی نیان بانگی دہ کہن،
ھہ مووان دہ زانن وای پی خوشہ. دایہ مریہ م گیان ٺہو کہ مالی
بہ زازہ کہ پاشای بہ زازہ کانیشہ، پیاوہ بہ ھہ بیہ تہ کہ، کہ
کورہ کانی لہ دایک بوون ھہر ماچیشی نہ کردوون، سالیکیش
بہ سہر لہ دایک بوونیاندا تیپہ ریوہ ھہر سہیری نہ کردوون،
دایہ گیان ٺہو کہ مالہ لہ مالہ کہ یانرا نیانی خستوتہ سہر
قہ لاندوشکانی، تا بازار دای نہ ناوہ، خوشترین نوکتہ ش
ٺہوہیہ کہ پنیان گوتوہہ، ”کاک کہ مال کچہ کہ ت داگرہ، ٺہوہ
میزہ کہی گہیشتوتہ سہر شانت.“ کہ مال بہ بی ٺہوہی دای
گری گوتیووی، ”دہ زانم، دہرمانہ.“ دایہ گیان رؤحی ٺہو
دایکہ بہ سہر رؤحی نیانہ وہیہ...

مریہ م دہیزانی ٺہو ٺنہ ھار و شہرانییہ چ کؤستینی
کہوتوہہ، ٺن وک پلینگ وایہ دہرندہ بییہ کہی کاتیک دہر
دہ کہوی کہ مندالہ کہی دہ کہ ویتہ مہ ترسییہ وہہ. دہیزانی جاری
ھہست بہ ٺازاری برینہ کہی ناکات، چونکہ گہرماوگہر مہ،

ناخر دلش بہو ہموو ہستہی خوہوہ کہ گوللہ دہیپرئ
 بہ گہرموگورپیہوہ ہستہی پی ناکات۔ ہر لہبہر ٹوہوش
 بوو، کہ مریم ہیچ بہرگری لہ خوئی نہکرد و خوئی دایہ
 دہست توورہبوونہکہی بہلقیس، گولنار گریا و پہلاماری
 دہستہکانی بہلقیسی دا، تالہ گہردنی دایکی بکاتہوہ، بہلقیس
 ہیشتا دہیگوت، ”پیم بلئی کوا کچہکہم لہکویتان شاردوتہوہ۔“
 ہر ٹوہو جارہ سہروہر نووسیووی، ”دایہ گیان ٹوہو کچہ
 ہی تو بی، ہموو دنیا بیتہ تکایہ، سولتان موزہفہر زیندو
 بیتہوہ و داوای بکات و بو کورہکہی خوئی بویت، جہنابی
 مہلا فہندی بہ تابیہتی بنیریتہ لات، نایدیہی، نہک ہر
 ٹوہو وہلامیشیان نادیہوہ۔ بویہ پنت دہلیم ہرگیز وہلامیان
 مہدہوہ، جارنیک دوو جار، سہد جار، دوو ہزار جار ٹوہو
 داکہ شاژنہی توورہ بیت و سیاناوی ہموو سہیداوام
 بہسہردا بکات ٹوہو ناہینئی چرکہیہک بہ تہنیشٹ نیانہوہ
 وینہیہک بگری، خو ناشتوانم ٹوہو تیشک و نوورہ لہگہل
 خووم بہینمہوہ، ہر چی خہلکی سہیداوا ہیہ بہسہرماندا
 دہرژین، ہر بو ٹوہوی پیکہنینیکی نیان ببینن خویمان دہخہنہ
 سہر چہقو، دایہ گیان من ئیستا لہ تہواوی پارہدارہکانی
 دنیا دہولمہندترم، من خاوہنی ہموو پیکہنینہکانی نیانم،
 من خاوہنی بوئی پیستی و ہناسہی شہوانہشیم، ٹوہوش
 سامانیکہ جگہ لہ من ناگرئ کہسیکی دیکہ ہیبیت۔ بہلقیس
 خان، شاژنی بالابہرزہکانی سلیمانی ہر چی بکات کہمہ،
 چونکہ من گورہترین مرواری دنیام لہوان داگیر کردوہ۔“
 مریہمہرہش تی مابوو، کہوتوتہ ژیر ہیرشی ٹوہو ورچہ
 ژنہی سلیمانی و ناسکہ وشہکانی کورہکہی، خو دہشی

شاژنیش بووبی، بہ زحمہت خنخنوکہی لہ دہستی پژگار کرد و گوتی، ”ئو ہرایہ مہکہ، با دانیشین دوو قسہ بکہین.“ بہ لقیس کہ ہینشتا شیوہ شاژنییہ کہی بہ ئاشکرا پیوہ دیار بوو، دہستہکانی شل کرد و گوتی، ”دوو قسہ نا، یہک قسہم پی بلئی، کچہ کہم لہ کوئیہ؟ ئوہ تا وینہ کہی لہ مالہ کہی تو دایہ.“

مریہم گوتی، ”بو ئوہی بزانی لہ کوئیہ دہ بیت گوئی بگری.“

ئووان چوونہ خواری و سالار کوترہکانی بانگ کردنہوہ، بہ لقیس گوئی لی بوو سالار گوتی، ”ئو کوترہ رہشہ باریکہم ناو ناوہ سہرورہ.“

بہ لقیس لہ سہر پلیکانہکانہوہ سہری بہرز کردہوہ، لہ سہر لیواری ستارہکہ کوتریکی سہی پہرلہ پیی دیت بہ تہنیشٹ کوترہ رہشہکہی سالار بانگی دہ کرد سہرورہ، گمہ گمیان بو یہکتر دہ کرد، چاوہ سہوزہکانی کوترہکہ ہینشتا دوایتیشکیان تیدا مابوو، لہ بہر خویہوہ گوتی، ”خودایہ حکمہتی تو لہوہ دایہ کہ ہرگیز یہکسانی ناہینیتہ دی.“

دواتر ہینزیکی ئہ ہریمہنی لہ ناخیدا گوتی، ”سوور یان سہی لہ سہر رہش خو ناشیرینیش نین، ئو مالہ ہموو شتیکیان بہ لایہ کوترہکانیشیان.“

گونار کتیریہکہی بردہ سہر ئاگر، شہ کرہکہ بہ لقیسی بردہ ئاودہستہکہ، میزیکی زور و خہستوخول و وہک کچان بہ ہورژمی ہلپشت. ہر مالیک تیدا چوویہ ئاودہست، نہک دیوہخان بزانی تیدا ئاسوودہتری. مریہمیش گوئی لہ خشہخشہکہی بوو، تاکہ دہنگ بوو لہو شاژنہی گوئی لی بیت

و بيخاته بزه. دواى ميزهكهى، دهستى شوشت، دهموچاويشى،
 زياتر چوو، باسكهكانى ههلكردن، دهستنوژيشى گرت. بهبى
 ئهوهى داواى بهرمال بكات، مريهم دووگردهكهى بۆ راخست،
 نوپژى دابهست، مريهم واى دهدي ئاراميهكى سارد به
 پوخساريهوه كرابوو، ههر لهسهه بهرمالهكه دانيشت، گولنار
 چايهكى بۆ تى كرد، مريهم چوو تهنيشتى، ئهوه چايهكهى
 خواردهوه، مريهم پووى به ئهولادا كرد و گريا، گريانينك
 تهواوى كوترهكانى ئهم ولاته بخنكينى، بهلقيسيش قورگى پر
 بوو، فرميسكيش زايه چاويهوه، بهلام نا، ئهوه دؤستايهتبيهى
 له گريانى هاوبهش دروست دهبى ههرگيز ژهنگ ناهينى،
 ئهوه نهيويست، ئهوه دؤستايهتبيه، ئهوه نهيويست و ههزى
 لهوه نهبوو ئهوه شهههفه بداته ئهوه ژنهى كچهكهى گومرا
 كردوو. مريهم گوتى، "نا سهروهه كورپى منه، كورپيكه وهك
 ئهلماس خاوين، بهلام ئهوه نهدهژيا، ژيانى تال تال و ژههرى
 مار بوو، غهريب و قهلهندهر، ههتا كچهكهى تووى ناسى،
 ئيدى ژيانى گؤرا، ئيهوه ژيانتان دايهوه، من به تهلهفؤنهكان
 و نامهكانيرا دهزمانى، دهزمانى كورپهكهه بۆتهوه به بهشهه،
 خهه و دهردى لهبير چۆتهوه. من دلخۆش بووم، بهوه كچهى
 تۆ دلخۆش بووم، من قهرزدارى ئهوه كچهه، قهرزدارى ئهوه
 كچهى تووم، ژيانى دايهوه كورپهكهه."

بهلقيس زياتر بهرگهى نهگرت، "دلخۆشى تۆ ههياچوون
 و مردنى منه، پيم بلن چ جادوويهكت له كچهكهه كردوو،
 لهكويت شار دۆتهوه؟"

مريهم گوتى، "من تا ئيستا نهمديوه، دهستم بهر پهنچهى
 نهكهوتوو، له تهلهفؤن نهبى قسهه لهگهله كردوو."

بەلقیس، "بۆ قسەت لەگەڵ کرد، نازانی کچی خەلکە و نابیی فریویی بدەوی؟"

مریەم گوتی، "با دەزانم، ئەو ویستی، ئەو داوای کرد قسەئ لەگەڵ بکەم، ئەو پینی گۆتم بێم بۆ سلیمانی، بۆ لای کوتال فرۆشەکان، ئەو ناوونیشانی دوکانی میردەکەتی دامی."

بەلقیس سەرسام بوو. چاوی زەق کردەو، گوتی، "ئێو، کچەکەئی منتان لەخستە بردوو، شیتان کردوو."

مریەم گوتی، "من پیم گوت، بۆ خۆت قسە لەگەڵ داکت بکە، تیی گەیهنە، لەجیاتی تۆش پیم گوت، جارئ پراوەستن، سەبر بگرن، هەردووکیان سۆر بوون من بچم بۆ لای بابی نیانی، چووشم."

بەلقیس پرسیی، "کەئ هاتی بۆ سلیمانی؟ هاتبای بۆ لای من ئەو کارئ ژنانە."

مریەم گوتی، "ویستم، بە پرسیار دوکانەکەم دۆزییەو، دوکانەکەئ خۆئ نا، هیئ مستەفای کورٲ، یەکەم جار تەنھا قوماشم لئ کرین، وتیان ئەوئش دوکانی کاک کەمالی بەزازه، هیچم پئ نەگوت، هەر وا گەرامەو، چووشم بەرامبەری، غیرەتم نەکرد، نەمتوانئ بچم لای، هەفتەیک دواتر، دیسان تەلەفۆنیان کردەو، سەرور گریا، من بەرگەئ گریانی کورەکەم نەگرت و چوومەو، دیسان سلیمانی و ترس و لەرز، چاوەپیم کرد، تا دەوری کاک کەمال چۆل بوو، چوومە لای، پیم گوت دیمە مالتان، دەمەوئ بەلقیس خان ببینم، پرسیی، 'بەلقیس! بۆچی؟ ئەو نایەوئ کەس ببینئ،' گۆتم، 'کاری خیرە،' توندتر پرسیی، 'چ خیریک، هیچ خیریک

لہ پوخساری تودا نابینم۔‘ من زمانم گیرا، زمانم گیرا و گیز
 بووم، لہ سہر عہرزہکھی بہردمی دانیشتم، ئو ویستی دلنیا
 بیت، پرسییہوہ، ‘خیری چی؟‘ من پووناکیم لہ پوخساریدا
 دیت و گوتم، ‘دہستم دامینت، کورم کوشتووی و خوم لہ
 مالت ہاویشتوہ،‘ زور ترسام لہ سام و ہہیبہتی، گوتم،
 ‘دہرؤم، با بجم بہ بہلقیس خان بلیم،‘ ئو گوتی، ‘پتویست
 ناکات، جیاوازی نییہ، بہ منی بلنی،‘

مریہم بہکول گریا، بہلقیس لہ و ہہموو گریانہ سہری
 سوور ما، ئوہ بہ شوینی خوی، ئی ئو ژنہ حہیابہر و
 کہتکہرہ بؤ دہگریا، دیارہ ہہمووی لہ بن سہری ئوہ۔

مریہم گوتی، ‘خوم بہسہر پیللاوہکانیدا دا، پیللاوہکانیم ماچ
 کرد، گوتم، پیت دہلیم بہس بہلینم پی بدہی یارمہتیم بدہی،
 من بیکہسم، تہنہا ئو کورہم ہہیہ، سہروہر بہقوربانی
 توی دہکہم۔‘

ئو لہگہل بیستنی ناوہکہ ہاواری کرد، ‘حہیامان مہبہ،
 قسہکہت بکہ، ہہستہ لہسہر ئو کورسییہ دانیشہ۔‘

دانیشتم لہ دلی خومدا گوتم، تہواو دلی نہرم بوو، پیم
 گوت، ‘کورہکہم سہروہر لہ بہغدا دہخوینی...‘
 ہر ئوہندہم گوت رہنگی گؤرا و گوتیہوہ، ‘لہ بہغدا
 دہخوینی...‘

من گوتم، ‘بہری، چہندی برینی کورپکی باش و زیرہکہ.
 بہرہوشت و دلپاکہ...‘

ئو وہک بریندار بیت، وہک ئوہی گوللہیہکم راست بہ
 سینگیہوہ نابنی، وہک ئوہی خوینی لہ بہر برہوا، دہستی بہ
 سینگیہوہ گرتبوو، سہیری دہکردم۔ ہینزم دایہ خوم تہواوی

بکہم، ”لہوئ، ہر لہ بہ غدا، کچہ کہی ئتوہی دیوہ...“
ئو و ہک بہنج بو بیت سپی سپی ہلگہ را، لہ ژیر لیتوہ وہ،
گوتی، ”نیان، ناخ نیان...“

من گوتم، ”کورہ کہم زانیویہ تی کچی کی چہ ند بہ ئدہ ب و
سہ نگینہ، لیم پاراوتوہ تیم بؤ لاتان و پیتان بلیم بیکہن بہ
کورپی خوتان.“

ہہ ستا، ہیچ قسہ یہ کی نہ کرد، دوکانہ کہی جی ہشت و
منی بردہ وہ گہراج و سواری ترومبیلکی ہولیری کردم و
گوتی، ”جاریکی تر نہ تبینمہ وہ.“

لہ و کاتہ دا سالار لہ سہ ربانہ وہ ہاتہ خواری، و ہک یہ کہم
جار بیت بہ لقیس ببینی، پرووی تی کرد و گوتی، ”دایہ بہ خیر
بیت.“

بہ لقیس وہ لامی نہ دایہ وہ، سالار ہاتہ تہ نیشتیہ وہ، گوتی،
”تو دہ کہم بہ داکم، تو لہ مریمہ جوانتری، من دمہ وئ تو
داکم بیت و وہک تو جوان بم، مریمہ ئو کوترانہی لہ من
خوشر دہ وئ.“

گولنار ہات دووری خاتہ وہ، دہستی گرت و ئو نہ چوو،
”ئوہش کچی مریمہ، ہر دووکیان منیان ناوئ.“

مریمہ ہہ ستا و دہستی سالاری گرت و دووری خستہ وہ،
پرووی لہ بہ لقیس کرد و گوتی، ”ئو کورہم پینج سال لہ
سہروہر مندالتہرہ، ہر بہ زگماک تہ واو نییہ، زیانی بؤ کہس
نییہ و کاریش دہکات.“

بہ لقیس نارامی لہ دہست دابوو، بہ لام سہرہ داویکی
دہست کہوتبوو، ہر چہ ندہ گومانی لہ قسہ کانی دہ کرد،
ہہستی دہ کرد نیانی لہ شوینیک شاردوتوہ و دہیہ وئ

دوای بخات، دہیہ وی ہیمنی بکاتہ وہ جا نیشانی بدات، بویہ ہیمنتر گوتی، ”تو چون بؤ منالہ کانت بہ پەرۆشی منیش ناوا و زیاتریش، ہر چی بووہ بووہ، کچہ کہم نیشان بدہ، من ہولدہ دم کارہ کہ چاک بکہ مہوہ، من بؤ خؤم قسہ لہ گہل کہ مال دہ کہم، بؤ خؤم تکایان بؤ دہ کہم، لہ گہل برایہ کانی ئاشتیان دہ کہ مہوہ، من دہیانہ مہوہ لای کہ مال، پیم بلی کوا کچہ کہم؟“

مریہم و ہک گوئی لہ بہ لقیس نہ بووبی ہر لہ سہر قسہی خوی بہر دہوام بوو، ”من بہ قسہی ئوم نہ کرد، من نا، من ہر لہ سہر تاوہ نہ مدہ ویست بچم، ئوان، بہ تہ لہ فؤن قسہ کہم بؤ گپرانہ وہ، گوتم بابی ئو کچہ نایہ تہ رایہ، سہری خوتان مہیشین، منیش تووشی کیشہ مہکن، خویند نہ کہ تان تہ او بکہن، ہر کہستان با رپگای خوی بگری، خوا نسیمی ئیوہی بؤ یہ کتر نہ نووسیوہ، دنیا فراوانہ و ہر کامتان لہ گہل کہ سیکی دیکہ بہ ختی خوی دہ دوزیتہ وہ۔“

بہ لقیس بؤ یہ کہم جار دہستی خستہ دہستی مریہم و بہ سؤزہ وہ گوتی، ”خوشکہ کہم توش ئازارت چیشتوہ، زور باشت پی وتوون و ئوہ نامؤزگاری دایکیکی خہ مخورہ بؤ مندالہ کانی، نامؤزگاری دایکیکہ، کہ دہزانی ناموس مانای چییہ۔“

نیوہی مریہم بہو دہستہ سپی و خرپانہی بہ لقیس توایہ وہ، خوشہ ویستیہک لہ دہستہ کانیہ وہ ہاتہ ناو پیستی، لہ دلہ وہ گوتی، ”نا، نا، نا کرئی ژن میہرہ بان نہ بیت، ژن ہر چہ ند بیہ وی دلرہ ق بیت میہرہ بان لہ شویتینکی لہ شیہ وہ خوی بہ دہر دہخات، تا ئہ بہد ناتوانی خوی بشاریتہ وہ۔“

ماریەم کە هەردووک دەستی بەلقیسی گرتبوو گوتی،
”بە سەعات قسەم لەگەڵ کردن، پێم گوتن زانکۆکەتان
تەواو بکەن، کاری ئێوە ئەوەیە، وانەکانتان بخوینن، قوتابی
دەبێ ئێوەندە هۆشی لای وانەکانی بیت، نەپڕژیتە سەر
هیچ شتیکی دیکە، پێزی ئێوە لە خویندەنەکانتان دایە، کاری
ئێوە هەر خویندەنە و بۆ ئەوەش چوونە بەغدا. پێم گوتن
دوای هەواو هەوەسی خۆتان مەکەون، ئاگاتان لەوە بیت
مالتان هەیە و کەسوکارتان هەیە و مەسرەفتان لێ دەکەن و
چاوپۆین، سەر بکەون و بڕوانامەیان بۆ بەرنەووە نەک کێشە
و دەر دەسەری.“

بەلقیس لۆمەیی خۆی کرد، لە پشت ئەو پەیکەرە بنیسی و
چەرمەیی مەریەمەو، چ مۆفیتیکی ناسک و هەستپەرەکاغەز و
بلووری وەستاو، ئەو باوەرەیی لا چەسپیی، کە ئینسان ئەوە
نییە کە دەبیینی، نا، ئینسان ئەوەیە کە دەیناسی، ئەوەیە
کە لەژێر پێستیدا شار دویەتیو، ئاخر مۆفە باشەکانیش،
میهرەبانەکانیش، ئەوەندە مەحکەم خۆیان دەشارنەو،
زەحمەتە بیان دۆزییەو.

بەلقیس هەستایە پێ چوو جامە ئاوکی هینا، دەستی تەر
کرد و پوخساری مات و زەرد و تۆزاوی ماریەمی سەریو،
بسکەکانی بۆ تەر کردن و هەلی دانەو پشتهو، ماریەم
وەک لە بەر دەستی پوری بیت ئارام چاوی نووقاندن،
ئەو لاوانەوێە لەرزاندی، لە ناخەو لەرزێ گرت، چەندە؟
هیچ کەسێک بەو مەهرەبانییە دەستی بە سەریدا نەهینا،
چەندە نەک بە مەهرەبانی هیچ کەس بە بەزەبییەشو دەستی
نەخستۆتە سەر سەری، یان دەستیکیان بە سەریدا نەهینا.

ژن کہ میزدی مرد ئیدی بہردیکہ و ناگری له سہر
 دہکریتہ وہ، له گہل میزدہکھی دہبیت بۆ هتا هتاہ تايہ هہست
 و سۆزی خۆی بنیژی. له وهتہی دایکی مردووہ، دایکی
 چرالۆکسیہکھی مالی غازی کوورہچی کوژاوہتہ وہ، هہموو
 کچان باش دہزانن له گہل مردنی دایکیان، میہرہبانی بۆ
 ئہوان له سہر زہمین بہ یه کجاری بار دہکات. کچان کہ
 دایکیان دہنیژری میہرہبانیشی له گہل دہنیژن. کچان کہ
 دایکیان دہنیژری رۆحیہتی لاوانہ وہی خۆیشی دہخاتہ ژیر
 گلہ وہ. نہک ہر ئہ وہ دلایان له سہر ئہ وہ رادینن بخریتہ ناو
 ناگرہ وہ نہسووتی. ئہ و ژنہ میزد مردووانہی ئہ و راستییہیان
 له بیر دہچیت و پیمان وایہ میہرہبانی بۆ ئہوانیش ماوہ
 هہمیشہ ناؤمیدن.

مریہم ئہ وهندہ میہرہبانیشی دایکی دابووہی، پتی کہم
 نہبوو، زوریش بوو، دہشیزانی ئہ و میہرہبانیشی کۆتایی
 نایہت و ناگہوئ و ناشکن، ئہ و ہک مانگیک دہشی بیداتہ وہ
 کچہکھی. کچ گلوپیکہ تا دہستی دایکی نہکہویتہ سہر،
 پووناک نابیتہ وہ. مریہم ہہردوو دہستہ تہرہکانی بہلقیسی
 گرتن، دواي ئہ وہی سہیری کردن ماچی کردن، بہکول ماچی
 کردن. بہلقیس له دہستیہ وہ ہہستی بہ ہناسہی تہنہا و
 پرحہ سہرتی ئہ و ژنہ تہنہایہ کرد، لی گہرا دہستی ماچ
 بکات.

ژنی رۆژہلات له لیویک دلنیا نہبیت دہشی بہیٹی بکہویتہ
 سہر پوومہتی، بہلام دہستی نا. مریہم سہری خستہ سہر
 سینگی بہلقیس، ہہستی بہ گہرمی مہمکہ گہورہکانی کرد
 له سہر پووخساری، سہری خر و بچووکی و ہک سہری

مندالیک بیت بیخاته سهر سینگی دایکی. بهلقیسیش سهری
ژنیک هاتبووه سهر سینگی، ژنیک له شهو تنهاتر، تاریکی
بهناو دنیادا پۆدهچی، لهو سهر زهمینه دلرَهق و خویناوییه،
دوو ژن، دوو ژنی وهک گورگ بریندار، وهک سهگ بهوهفا،
وهک بهراز دلرَهق، برینی یهکتر دهلیسنهوه، چوونه ناو
پووناکیی یهکترهوه، چوونه ناو باوهشی یهکترهوه. ژن بۆ
ئوهی بمینی دهبن دهوری خوی بکاته درک، بیکاته دهرسی و
سوژن، بهلام لهناو ناگریشدا ژن دهتوانی بهره دهستیک ناگر
بۆ ژنهی پۆ چووی ناو تاریکی پهیدا بکات، بهره دهستیکی
میهرهبان بخاته سهر سهری.

لهوهتهی سهیداوا ههیه، لهوهتهی مالهکانی دهوری ئهو
تانکیه خهکی تیدا دهژی، کهس نهیدیوه جگه له کۆتر ههچ
مهخلوقیکی دیکه، ئاوا میهرهبانانه چووبنه ناو باوهشی
یهکتری.

بهلقیس مایهوه، لهوئ ههر له باوهشی یهکتریدا
مانهوه، خویان نا، جهستهیان دهوا، جهستهی ژن دهزانی
چ کۆستیکی دهکهوئ. خویان قورساییی کارهساتهکهیان
نهدهزانی جهستهیان با، شل و ماندوو له ههوانهکه پاکشان،
له بهتالی ناخیاندا خهوتن، له ناخی بهتالیاندا خهوتن، بهبن
ئوهی میرد یان مندال جیگایان لی تهسک کاتهوه، خهوتن،
شل و شهکته خهوتن.

بۆنی نان بهئاگای هینان، سالار نانی هینابوو، گولنار
چای لی نابوو، ئهو پۆژه ئهو ماله دهتگوت لاپهړهیهکه
له ئهلفوییهکهی بالدار، دوو ژن وهک دوو تورهکه خوینی
خهست و بیجووله لهوئ پاکشابوون. دواتر نان و ماستیان

خوارد ماستي ٺه و هه وليتره پٺڪ تامي گوله حاجيله ي لئ
دئ، گولٺڪ له ناو شيري مه ردا تو ابئته وه.

مريه م گوتي، ”زهري دنيا به قورگي خه لڪي ٺه و شاره دا
ڪراوه، ٺه و ماسته نه بي ڪه س ناڙي، زهه و تاعووني له ش
پاده مالي.“

به لقيس گوتي، ”هه وليتر به ماست به ناو بانگه، ٺه وه نييه لاي
ٺيمه ده لئين هه وليتره ماست.“

هه ردو وڪيان پٺڪه نين، پٺڪه نينڪي ڙانه و له دلوه،
ساده ش. مريه م ويستي پٺڪه نينه ڪه يان به بي خشه تي پهرئ،
چونڪه خشه ي هاتبوو، نه ڪ هه ٺه وه، ده بوو هيچي نه گوتبا،
قسه دلڪونڪه ره ڪاني شار دبووه، ٺيستا ڪه ڙنه باوه ري
ڪردووه و ٺاسووده دياره، ٺه و دلي نه هات ٺاسووده ييي
در ڙنانه ي به لقيس ٺيڪ بدات، هيچ نه بي ٺه وهنده ي ده زاني،
ٺاسووده ييي ٺينسان در ڙنانه يه چ بڙ چرڪه يه ڪ بيت و چ
بڙ سائٺڪ جياوازي نييه. به لقيسيس خوي له پرسيار ڪردن
ده دزئته وه، ده شي ٺه و يش بترسي، له و قسانه بترسي له
سينگي مريه مدا ماون.

دهنگي ده رگا هات، مريه م له ده رگاي ڪراوه ي پواني،
ڪورپڪي گهنج و ته ر، شيڪ و نازدار، به فهرموويه ڪ هاته
ڙوورئ، ڪڙه زه رده ڪه ي به سه ر پوخساريدا پهرش بيوو،
فينڪا يه تييه ڪ ڪه و ته وه دلي به لقيس، گوتي، ”ٺازاد چون په يدا
بووي؟“

ٺازاد ڪورپه هه ره بچووه ڪه ي به لقيس، بيستودو و سال
و شتيڪ، جمڪه ڪه ي نيان، ٺه و ڪاته به لقيس شاگه شڪه بوو،
ڪه هه ردو وڪيان ڪور نه بوون، هه زي ده ڪرد هه ردو وڪيان

کچ بان، ئەو کات ئیستا نا، که هیشتا نیان مالی کچی وێران نەکردبوو. کچیکیش بەرەکهتە، ئەو نیان بوو، ئەویش ئازاد، نیان نزیکە ی چارەکیک لە ئازاد گەرەتر بوو، که پێیان دەگوت گەرەتری، ئەو هەمیشە دەیگوت، "من بەو چارەکه پیر بووم، هەموو سالهکانی تەمەنم بە لایەک و ئەو چارەکه بە لایەک." ئەو هەش هەستیک ی ای دابوویە، که نیان گەرەیه یان گەرەترە وەک ئەو ی هاو زای فیرەون بیست. هەردووکیان لە پۆژیک ی زستانی هەزار و نۆسەد و شەستو پینچ لە دایک بوون، پۆژیک ی هەتاو بەلام سارد، پاستە هیشتا بەفر گەمارۆ ی شاری دابوو، بەلام خورە ی جۆگە لە و ئاو نیشانە ی توانە وە و شکاندنی بەستە لێک بوو، لەگەل سپیئە کچە بەگریانیک ی تیژ سلۆ ی لێ کردن، نیان بوو، هەتاوی ئالتونی سەری گلە زەر دە ی ئەنگاوتبوو، دوا ی چارەکیک که مەریش کورە کهش بە هەناسە تەنگی و زریکە وە لە دایک بوو، که مال ئاسوودە لە وە ی ژنە که ی بە بی نەخوشخانە پزگاری بوو، گوتی، "ئەو هەش ئازاد، هەم ئازادینک بۆ خوشکی و هەم ئازاد بوونیک لە ئازار بۆ بەلقیس و هەم ئازادییە کیش بۆ کورد."

که مەتر لە دوو سال بە سەر شەهیدانی حامییە دا تێپەریبوو، که مال وینە ی خویناوی ی ئەو پۆژە و قوربانییەکانی خیزانە که ی هەرگیز لە بیر ناچیتە وە.

مامە غالی که بە شیک ی گەرە ی هەببە تی خیزانە که یانە، پە یوئەندی ی بە و پیاو وە هەیه، مامە غالی ئەو پۆژە دوا ی کورە که ی که و تبوو، ئەویش نە هاتە وە، نە هاتنە وە ی کورە که یان و اتا ئامۆزاکە ی که مالیان بیر چوو بۆ وە، هەمووان لە خەیا لی

مامہ غالباً بوون۔ نہ جمی حہ سہنی شووشہ، ہاوسنی کون و دوستہ نزیکہ کہی ناموزا گراوہ کہی، ئو کاتہ لہ حامیہ سہریاز بوو، مالی ئو شووشہ یہ ماوہ یک پیش کوشتارہ کہی حامیہ کہوتبونہ بہغدا، ہر لہ سہروہندی ئو پورژنہ دا، کہ ہہمووان بہدوای سوراغی مامہ غالی و کورہ کہیدا ویل بوون، چووبووہ لای کہمال، نہجم وہک شکانی شووشہ یک گریابوو، دہمانچہ کہی دابووہ دستی کہمال و گوتبوی، ”بمکوژہ، من خیانہ تم کردوہ، من سہریازی ئو درندانہم۔“ کہمال ہہستابووہ پی، سورسور بیوہوہ، ہاواری کردبوو، ”بو تو چیت کردوہ، تہقت لی کردوون؟ ہہی زولی حہرامزادہ۔ ہہوالی مامہ نازانی؟“

نہجم لہ و قسہ دہترسا، لہ لئیرسینہوہ و خیانت دہترسا، ”من تہقم لی کردبن؟ من چہکم پی بوو، لہ بہغداوہ لہ گہلیان ہاتبووم، بہلام...“

کہمال پرسیی، ”بہلام چی، ہہی...“

نہجم بہ تکای ہہلہ کاریکہوہ، گوتی، ”من، ہہموو سہریازہکان ئوانہی لہناو حامیہ مابووینہوہ دیتمان، من دیتم خہلکہ کہیان ہینا، پیشتر لای دہروزہ کہ پایان گرتبوون، دہمویست بیانناسمہوہ، ہیتایاننہ ناو گورہ پانہ کہی نزیک ئو ژوورہی ئیمہ پشوومان تیدا دہدا، من ئہژنوم شکابوو، بہلام ئہوان نا، گراوہکان نا۔ ہہرکہسیان دہست کہوتبوو گرتبویان، میوہ فروش و نانہوا و قہساب، قوتابیشیان لہ گہل دابوو۔ گر لہ چاوی ہہموو ئہفسہرہکانمان دہباری، جنتویان بہ کورد و دار و بہرد دہدا، لای تو ددان بہوہ دادہنیم...“ بہ چی؟ بہ پیاو کوشتنت؟ بہ تہقہ کردنت لہ قہومی خوت؟ ہہی

دوژمن، هاتووێه بەردەمیشم!

”ئا، ئا من دان بەوەدا دەنێم که بۆ یەکەم جار، هەستم کرد کوردبوون چ باریکی قورسە بەسەر شانمەوه، چ بەلاوموسیبهتیکە، ئێوان جنیویان دەدا، من بیرم لەوه دەکردەوه لەو گۆباران و رق و توورەبییەدا چاویان نەکهوێتە سەر من، گەورەترین نزام ئێوه بوو لەبیریان بچیتەوه کوردم. وام دەزانی هەموو گیراوهکانیش سەیری من دەکن، خودایە کهسیان نەناسمەوه، خودایە کهسیان من نەناسیتەوه.“

کهمال قسەکهی پێ بێ، ”عوسمان، عوسمانی مامە غالیمت دی، ئێی مامە غالییم؟“

نەجم که هیچ ئەسەریکی شووشە بە دەنگیەوه نەمابوو جگە لە هارەکهی، گوئی ”من دەمویست هەلەیک نەکم، دەمویست خۆم بشارمەوه، نازانم چاوم راست کهوتە سەر چاوی، پەشۆکام. ئەفسەریکی رەشتالەیی خوینشیرینمان هەبوو، پێشتر خوینشیرین، خەلکەکهی وەک نیشانە ریز کردن، یەکەم کهس منی لە ریزی سەربازەکان دەر هێنا و من هێشتا چاوم لەسەر چاوی بوو، چوومە بەردەمی، لoolەیی تەفەنگەکم لە عوسمان کرد، راست لەسەر دلیم دانا...“

عوسمان هاوژای نەجم بوو، ئێو نەجمە شووشە خیانەتکارە، هاوێڵیش بوون، دۆست و نزیکی یەکتەر، بەلام کهمال دەزانی خیانەتی گەورە هاوێڵکان دەیکەن. نەجم دلێ هاتبوووە سەر لیوی، ”کهمال ها ئێو دەمانچەم لی وە ربگرە و بمکوژە. من هیچ و سێلە و بێدەماغم، بەکهلکی ئێوه نایەم یەک چرکهی دیکه بژیم. من هەرگیز نەمدەویست ئێوه ڕوو

بدات، مردبام و ئه وهم نه دبيايه.

كه مال بريارى دابوو بيكوژئ، به لام كه هه موو شتيكى زانى، كه وتبووه گومانىكى قوللوه، ده بئ ئه وه نه جمه خيانه تكاره عوسمانى ئاموزاي كوشتبئ، له ده ستي دئ، خيانه ته گه وره كان دوسته هه ر نزيكه كان ده يكه ن، ئه وه تا خوي ده لئ راست له سه ر دلي.

نه جم گوتي، ”تفهنگه كه م راست له سه ر سينگي دانا، له چاوي عوسمان ترسام، ترسيشم تيدا ديت، به ئه فسه ره ره شتاله خويتشيرينه كه م گوت، ”ئه وه كورپه ئاموزاي منه، هيچ خيانه تيكي نه كردوو، په يوه ندي به سياسي ته وه نييه، من ده بمه كه فيلي، به هه له گرتوتانه، تكايه ريگاي بده بروت. ئه فسه ره كه پني گوتم تو سه ربازيت په يوه نديت به خزمایه تي و هاو خوي نييه وه نييه، تو په يوه نديت به فرمان و جيبه جيكر دنه وه هه يه. توش سه ربازيت بو ئه وه ي بي سه لميني به راستي دلسوزيت و سه ربازي راسته قينه ي، ئه وه كورپه زه رده گولله باران بكه.“

كه مال چيدي نه يتواني به رگه ي ئه وه چيروكه مه رگه ساته ي نه جم بگري، سينگي گرت و به وه ي باش بوو ئه سه ري شووشه به له شيه وه نه مابوو دهنه هه موو ده ستي ده بري، ”ده بوو زوو بمزانيبايه، ئيوهن دوژمنه كانمان، له وه ته ي هه ن پيسوا و خزمه تكار و پياو كوژن.“

نه جم كه وته سه ر زه ويه كه، به گريانه وه گوتي، ”تو راست ده كه ي من شاياني كوشتتم، ئه وه تا ده مانچه كه بمكوژه...“
شتييك كه مالي هان دا زياتر ده رباره ي مام و ئاموزاكي بزاني، وه ستا، نه جم به رده وام بوو، ”ئامره كه م فرماني پئ

کردم، دەمانچەکەهی خستە سەر سەرم، هاواری کرد و لیم توورپە بوو، لە بەرچاوی هەموویان تفی لى کردم، خستمیە سەر ئەرزەکە و بە پى هاتە سەر سەرم، سویندی خوارد ئەگەر تەقە نەکەم و نەیکوژم، بمکوژئ، ویستم تەقە بکەم، ویستم خۆم و ئەویش بکوژم، من پیاویکی ئازا نیم، بەلام نەمتوانی، راست چاوم دەچوووە سەر چاوهکانی عوسمان. من تەقەم نەکرد، من دەستی خۆم دەبێم تەقە لە هاوێکەم ناکەم، عوسمان برام بوو، هەموو نەینى یەکترمان دەزانی، چی نامەى نەینیم هەیه ئەو بۆى نوسیوم، ئەو، ئەو ئەفسەرە عەرەبە رشتالە خوینشیرینه، پینستر خوینشیرین بوو، ئەو عوسمانی هینایە دەرى، یەخەى چاکەتەکەى گرت و تا ناوەندی مەیدانەکەى هینا، لە بەردەم هەمووانى راگرت، پى گوت، 'کۆرى گەنج لەبەر ئەوەى خزمى ئەو پیاووە بەرێزەى ئازادت دەکەم، بۆ ئەوەى بیسەلمینى بەهەلە گیراوى تڤیک لەو خەلکە سووک و پریسوایە بکە کە دوژمنایەتى ئیمە دەکەن، تڤیک لە کورد بکە،' عوسمان هیچى نەگوت، ئەو گوتى، 'دەى تڤ لە سەرۆک و چەکدار و پیاوکۆژەکانتان بکە، کە لەپینا و دوژمنانى ولاتەکەمان ئینو دەخەنە دۆزەخەوه،' عوسمان دیسانەوه هیچى نەگوت، ئەو دەمانچەکەى راکینشا و لەسەر سەرى راگرت، گوتى، 'جینو بدە،' پيش ئەوەى دەست بپینتەوه هاوارم کرد گوتم، 'گەورەم لالە، ناتوانى قسە بکات.' ئەو نەیبیست و بەسەریدا هاواری کرد، زیاتر لى توند کرد، لولەى دەمانچەکە چووبوو ناو پینستی لاجانگیهوه. لەو کاتەدا مامت غالییە زەرد-هەر وایان پى دەگوت، لە مندالى قژی زەرد، دەموچاویشى زەرد، مووزەرد

بوو، سه رده مي شوړش نه بي ماويه ك پيان ده گوت غاليه
 چه پله نه ویش هه وهك شوړش زو له بيير چوه- له ناو
 خه لكه كه هاته ده ري و گوتي، 'جه ناب ده ست له و منداله
 بيزمانه هه لگه من سه ركرده يانم جنيوه كان به من بدن.'
 نه و نه فسه ره خوړپيه له مامه غالي ترسا، كه بييرس له
 ريزه كه هاتبووه ده ري و به هه بيه تيكي سه يره وه به ره و رووي
 هات، هه له و ترسه ش بوو، خيرا ده ستی سووړاند، راست
 گولله يه كي لي دا، گولله كه بهر شاني راستی مامت كه وت و
 نه و نه كه وت، عوسمان شيت بوو، زمانيشی كرايه وه، هاواری
 كرد، 'باوكه،' نه فسه ره كه چند گولله يه كي ديكي ته قاند،
 عوسمان په لاماری دا، گرتيان، مامت هه نه و گولله يه ي
 شاني پيكابووي، زه عيم سديق نه و پياوه بوغزن و گرگنه،
 بو خوئی له و سه ره وه هاواری كرد، 'ده ست راگره مولازم
 ده ست راگره،' ديار بوو له په نجره وه چاوی لنيه، نه مری
 كرد، 'هه موو سه ربازه كورده كان چه ك بكن.'

له ژووري پشوودانه كه مان به نديان كردين، مامه غالي
 هيشتا به پيوه بوو، زه عيم سديق رووي له هه مووان كرد،
 'هه ركه س جنيويك به شوړش و سه ركرده خائينه كه تان
 بدات، با بيته ده ري و بپرواته وه مالی خوئی.' كه س نه بوو،
 دووباره ي كرده وه، كوره پاقله فرؤشه پشتكوره كه ي به هيه
 سوور هاته ده ري، نه يتواني بپروات، كه وته سه ر چوك و
 گوتي، 'هه موويان گه وادن.' زه عيم سديق پيكنه ني و گوتي،
 'عافه رم، چوغ مه ردي.' عوسمان خوئی راپسكاند، به ره و
 باوكی رای كرد، هيشتا مامه غالي به پيوه بوو، زه عيم سديق
 به ماناوه، به هيمای نه مكردنه وه، سه يری سه ربازه كه ي

تەنیشتی کرد، ئەو دەستی لەسەر پەلەپیتکە بوو، دەستی توند کرد، عوسمان نەگەیشتبوو لە لای باوکی وەک چۆلەکی لە هەوادا پیکرایت، چەند تەقلەیهکی لێ دا و کەوت، مامە غالیە زەرد تەکانی دا هەلی گریتهوه، بەورە ی رۆژانی چەپلەوه وەستا و نەچوو پێش، دەموچاوی رەش ببوو، سەد ئەوەندە ی ئەو گوللەیه تەزاندی کە بەر شانی راستی کەوتبوو. زەعیم عەلی چوو تەنیشتی و پیتی گوت، 'نۆ هەر سەرۆک بە، پیاوی ئازا، ئیستا دەتوانی هەر فەرماندە بیت، ئەگەر بتوانی خیاوەتکاری سەرەکی ناو ئەو گروپەم بۆ دەستیشان بکە ی،' دەستی بۆ ریزی خەلکە بەدیگیراوه کە راکیشا، 'دەتوانی لەو سەگە سوورەوه دەست پێ بکە ی،' دەستی بۆ عوسمان راداشت، کە لەتاو ئازاری برینەکی توند زمانی خۆی گەستبوو، غالییە زەرد بە ئازارەوه پووی خۆی وەر گێرا، زەعیم سدیق لە بەر خۆیەوه بەلام بە دەنگەوه گوتی، 'فەرماندە ی چی، ترسنۆکی ژن حیز.' غالی دەپروانییە پوخساری کورەکی، شەرمی لەو جێنۆه کرد و چاوی نووقاند، هەرچی تفی ناودەمی هەیه کۆ کردەوه و لە پووی زەعیم سدیقی کرد، ئەو دەمانچەکی کەمەری خۆی راکیشا و لەسەر سینگی دانا و گوتی،

'من دەزانم ئەو دلەت چۆن ئاگردهم.'

سوورایەوه و گوللەیهکی لە پشتهسەری عوسمان دا، سەری عوسمان وەک مەرکانەیهکی شکاو بیت، خوین بە هەموو لایەکیدا فیچقە ی کرد. مامە غالی وەک پلینگیکی بریندار هاواری کرد،

'پیاو کوژی خائین.'

خوی فری دایه سهر زه عیم سدیق، که هیتشتا لینی نزدیک بوو، ئه و له ناکاو کشایه وه و غالی کهوت، هم به ئازاری عوسمانه وه، هم به گولله ی سهر شانی و هم به خولادانی ئه و زه عیمه فیلبازه، ئازاریکی سهخت، من تفهنگم پی با نهمده هیتشت له وه زیتر ئازار بچیژیت، له و کاته دا ئه فسه ره عه ره به ره شتاله که ده سترژیکی لی کرد، هه ندی له گولله کان بهر کورپه ناته و او هکه ی به هیه سوور و نیوه زیاتریشی بهر ئه و کهوتن، مامه غالی کهوت، کهوت و تلایه وه، له سهر سک و سینگ تلایه وه، هیزی لی براو خاموش بوو.

نه جم وهک ئه وه ی ههر ئیشتا مامه غالی و عوسمان کوژرابن، فرمیسکی ده باراند، ده یویست خوی بخاته سهر پیلاوه کانی که مالی به زاز، که مال له لاشه ی بیگیانی مام و ئاموزا که ی خاموشتر دانیشته، نه جم گوتی، "یه که به که ئه وانی دیکه شیان گولله باران کردن، ده رگای ئیمه یان کرده وه تا مه یته کان کو بکه ینه وه، من به ره و عوسمان چوم و پام کیشا تا به رزی که مه وه، وهک داکوترا بیت نه ده جوولا، که سه یرم کرد مامه غالییه توند دهستی چه پی گرتووه، به و گرتنه وه هه ردووکیان ره ق بیوون. من تاسام و کهوتم، به سه ر خوینی عوسماندا کهوتم."

جمکه که ی نیان، ئازاد ده بوو ناوی عوسمان بیت، به لام که مال ئه وه نده ی پیویست بیت، به ده ست یاده وه ری عوسمانی ئاموزایه وه تلابووه. که مال به و ناوگورینه ش پرزگاری نه بوو،

چونکه ئازاد وینهی دووهمی عوسمانی غالبیه زهردی مامی بوو، هر بهیادی ئهوانیشهوه ناوی نابوو ئازاد. مریه مه رهش که دیتی زانی، کورپی به لقیسه، زانی برای نیانه، ترسا و مهحموودی بیر کهوتهوه، هه ره شه و ده مانچه که ی له سه ر سه ریان راگرتبوو. به لقیس ههستی بهو ترسه ی مریه م کرد، به ره و پرووی ئازاد چوو، بر دیه لاوه، به لام مریه م گوئی لی بوو پیی گوت، ”ئه و ژنه ته نه یه، کور په که شی نات ه واره، جگه له وه ئه وانه هیه خه تیه کیان نیه، شته که ش وانیه وهک بو ئیمه یان باس کردووه، ته نها هه ولنکیان داوه و وهک کچی خه لک داوایان کردووه و ته واو، ئه و ژنه بو خۆیشی ئاموژگاریی کردوون، پیی وتوون، ریزی خۆتان و خیزانه کانتان بگرن و خۆینده که تان ته واو بکه ن. لای ئیمه وه هه له تیگه یشتنیک هه یه. تۆش هه له که گه وره تر مه که .“

مریه م ویستی بلئی راست دهکات، ویستی بلئی کور په که م دایکت راست دهکات من وام گوت به لام ئه وان به قسه یان نه کردم، ئه وان به قسه یان نه کردم و گوئیان بو نه گرتم، سه ر جاری دیکه پیم گوتن ئه وان به قسه یان نه کردم، چه ندان جاری دیکه نار دیانمه وه سلیمانی، نار دیانمه وه بازاری به زازه کان، بو لای کاک که مالی تووره و ئاگر، من بیئومید و شه رمه زار، ئه وان به کول و پر خۆشه ویستی، من ترسا و له رزوک ئه وان دنیایا و که لله ره ق، من مردوو و ئه وان زیندوو.

ئازاد هر له سه ر به لقیسه وه پروانیه چاره کانی مریه م، پرسیی، ”جا به قسه یان کردووه، جا تۆ باوه رت به قسه کانی هه یه؟“

به لقیس دهستی به به روکیدا کرد، وینه که ی نیان و

سہروہر و برادرہ قزبڑہکے یانی دہر ہینا، گوتی، ”دہزانم تہنا تو، تہنا تو لہ نیان دہگہی، تہنا تو دلت بوی دہسوتی، من باوہرم بہو ژنہ ہہیہ، سادہ و سہر راستہ، بہلام دہبیئ نہو کورہ، نہو کورہی لہ وینہکدا لہگہلیانہ بدوزینہوہ، نہو ٹاگای لہ ہہموو شتیکہ۔“

ٹازاد سہیری وینہکے ہی کرد، سہیری چاوہکانی نیانی کرد، ہینشتا بہرائت و خوشہویستی، ہینشتا وینہی خوی، پرومہتہ پانہکے ہی، لووتہ باریکےکے ہی ہہر دہتگوت بق خوی لہناو وینہکےدایہ، وینہیہکی زور ٹاسایی و دؤستانہ۔ باخچی کولیزیک، پوانییہ سہروہر ہہر وا بق چرکےیہک لہ دلی خویدا گوتی، ”خوشکےکہم نازانم تو دلت بہ کویی نہو نہگریسدا چووہ؟“ پوانییہ سہردار، سہرداری وہک ٹاشنا ہاتہ بہرچاو، بہ تاییہتی زہردہ خہنہکے ہی۔ پرسیی، ”جا ئیمہ نہو کورہ چوں بدوزینہوہ؟ نہو ژنہ ناوونیشانہکے ہی نازانی؟“ نا مریہم ناوونیشانی نہو کورہی نہدہزانی، خویندکارانی زانکو بہرہوہ وینہی کورہکان دیننہوہ مالی، بیناوونیشان و زانیاری، بہلقیس بہرہو مریہم سوورا و بہ شینوہیہک مریہمیش گویی لی بیئ، بہ ٹازادی، گوت، ”لینی دہپرسم۔“ نہو پرسیارہی نہکرد، تہنا گوتی، ”جا نہوان بہقسہیان کردی، ئیستا من کچہکےم چوں بدوزمہوہ؟“

مریہم گوتی، ”ہہموو شتیکم پی گوتن، گوتم ہینشتا مندالن، کہسوکارتان ہہیہ، بہبیئ قسہی نہوان نابی ہیچ بکہن، دواى خہیالی پوژانہتان مہکےون، ئیوہ تہنا مولکی خوتان نین، چہند پوژیک نارام بگرن و ہہموو شتیکتان بیر دہچیتہوہ، بہو خہونہ ناخوشہی خوتان ئیمہ ویران مہکےن۔“

که زانی بەلقیس هەر چاوه‌پێیه ئه‌وه‌شی بۆ زیاد کرد،
”له‌کوین، هەر له‌ به‌غدا له‌ شوینی خۆیانن.“
هینشتا نازاد وه‌ستا بوو له‌ وه‌لامی ئه‌و قسانه‌ی دایکیدا،
سه‌روه‌ر بۆی نووسیوو،

”مریه‌مه‌ گوله‌که‌م، من دوا‌ی خه‌یال نه‌که‌وتووم، ده‌شی
نیان خه‌ون ببینی، به‌لام من ده‌بی هه‌موو شتیک ته‌واو
بکه‌م پێش ئه‌وه‌ی به‌خه‌به‌ر بیت، بۆ منیش خه‌وه، به‌لام
هه‌ریه‌که‌مان به‌ شیوه‌ی خۆی. یه‌که‌م جاره‌ من هه‌ست به
جوولانی خوینی ناو ده‌ماره‌کانم بکه‌م، خوینم پوژه‌ پێیه‌ک
فیکه‌ی ده‌روا، ئێمه‌ تازه‌ بریاری خۆمان داوه، من جگه‌ له
تۆ، خانومانه‌ جوانه‌که‌م، هه‌یچ ده‌روازه‌یه‌کی دیکه‌م نییه‌ پێیدا
بچه‌ ناو دنیا، پێیدا بچه‌ ناو ژیا‌نی راسته‌قینه‌. تۆ ده‌زانی
من کو‌ری گه‌وره‌ بازرگان و سه‌رخێل نیم، تا بیاننێرمه
خزمه‌ت به‌زازه‌ به‌ناویانگه‌که‌ی شار، بۆیه‌ به‌ردیکی له‌سه‌ر
دابنی و خۆت مه‌که‌ خاوه‌نمان، با که‌س شوینیشته‌ نه‌زانی،
بلی هەر نایاناسم.“

مریه‌م وای کردبوو، به‌ردیکی له‌سه‌ر دلی دانا‌بوو، هه‌موو
ئه‌وانه‌ی به‌ردیان له‌سه‌ر دل‌یان داناوه، ده‌زانن فیچه‌ی خوین
له‌بن قورساییی به‌رده‌وه‌ چهند به‌نازازه. به‌ردی ناو دل
ئاسانتره، ده‌شی ره‌نگ بگری یان بتوینته‌وه، به‌ردی ناو دل
ده‌چیته‌ ناو دلی دلداره‌وه و له‌گه‌لی ده‌یته‌ دۆست، ئازار له
به‌ردی سه‌ر دل‌دایه. دوو به‌رد که‌وتبوونه سه‌ر دلی مریه‌م
به‌ردی سه‌روه‌ر و به‌ردی نیان. خه‌لکیش تامی ئه‌و به‌ردانه
ده‌زانی، خه‌لکیش فیچه‌ی خوینی دلی ژیر به‌رد ده‌ناسیته‌وه.
به‌ردی له‌سه‌ر دلی خۆی دانا‌بوو، خۆی گو‌تی ئه‌و

سەرۆەر ناناسی، سالاریشی وا فیر کردبوو، ئەوەشی بە
 خیانت دەزانی خو له مندالی خۆت نەناس بکە، یەکەم
 جار نییە مریەم خیانت دەکات. لەگەڵ مەحموود بەلەکی
 میزدیشی خیانتی کرد، خیانتی گەرەمی لەگەڵ ئەو کرد،
 ئەو جۆرە خیانتانە مایە لیبوردن نین و هەرگیز دلی ژن
 جی ناهیلن، جا ژنی کورد کامیان خیانت کارنین، لەو جۆرە
 خیانتانەش، ئەو شەوێ بردیان، دواشەو، تەنھا دلی مریەم
 دەیزانی دواشەو، دەنا چەندین شەوی دیکە بردبوویان،
 مەحموودیان بۆ لێدان و ئەشکەنجە و مردن برد، ئاخر
 مەحموود شیوعی بوو، نەگبەتی ئەو شیوعیانەش لەو دەدا بوو،
 لە کەلاوەکانی خۆیانەو دەیانویست دنیا ئاوەدان بکەنەو،
 بۆ چی شیوعییەت جگە لە مردن و وێرانکردن، هیچی دیکە
 پێ بوو بیداتە ئەندامەکانی. جگە لە ئەشکەنجە و داپران
 دیارییەکی دیکە پێ بوو بۆ خۆشەویستەکانی، شیوعییەت
 تەنھا بۆ نینۆک هەلکەندن و هەلواسین و هەتا خستنه
 حەوزی تیزابەوێ ئازیزانی هاتبوو. سەر دەستەکانیان لە
 یەکەم پڕۆژەو پێی گوتبوو، "دەتگرن، دەتکوژن، دەتپرن."
 مەحموودیش لەناو خەلک بە دەنگە گەرەمەکی دەیگوت،
 "من سەرشۆڕ ناکەم، مەپیش بێم، تف لە قەسابەکەم
 دەکەم."

بەگالته شەو دەیگوت،

"قەسابەکانی هەولێر و نین، ئەوان لە جوانی خوینی
 مەرەکانیانەو هەموویان بوونە شیوعی."

مریەم خیانتکار بوو، ئەو شەو، دواشەو کە
 مەحموودیان برد، ئەوانە لیبوردن مەفرەزەییەکی تەواو

بوون، دوو پىكابى پرسەرباز و ئەمن، تۆزىك دوور لە مالى مەحموود وەستابوون، ئەوەش دواجار بوو مالى مەحموود بىت، لەو شەووە بوو مالى مریەمەپەش، مەحموودیان پاكىشاىە دەرى و توند دەرگایان لەسەر مریەم داخست. ئەو لەودىو دەرگاوە گوتى لى بوو، گوتى لە دەنگى زللە و شەق و قۇنداغەتفەنگەکانیان بوو، مەحموود نەىگوت ئاخ، نا نەىگوت ئۇف، تەنھا گوتى، "هەى پیاوگۆزىنە، هەى چەتەینە." ئەوان عەرەب بوون، كورد و توركومانىشان وەگەل كەوتبوو، ئەوەش سەیر نىیە، چونكە ئەگەر ئىنسانىش دایە دپندەىى سىنەرى خۆشى دەسوتىنى. یەكىكىان پىى گوت،

"هەى ژن حىزى بى كەرامەت."

دىار بوو مەحموود دەستى لى وەشانووە، توندتر لىیان دا، مریەمى خیانەتكار دەرگای نەكردەو، هاوارىكى نەكرد، بسكى خۆى نەپنىو، نەك لەبەر ئەوێ ئازا بوو، مەحموود پىى گوتبوو،

"ژنى پالەوانەكان خۆراگرن، چاونهترسن."

ئەو وا نەبوو، نە خۆراگر بوو، نە چاونهترس، بەلام وىستى مەحموود لەو دواشەویدا بىئۆمىد نەبىت و وەك پالەوان بىروات. نا قرىشكەىەكى لى نەدا، لەگەل ئەوێشدا دەىزانى تازە مەحموود بە دارەمەىتىش نایەتەو بەر ئەو دەرگایە، دەرگاكەى نەكردەو، لە دلى خۆیدا دەىگوت،

"با مندالەكانمان زراویان نەچى، با بەهاوارەو لە خو پانەپەرن."

ئىدى لەو شەووە یەكەم بەردى بەكىشى ئەو قەرەتەى لەسەر دلى خۆى دانا، هەر لەو كاتەو دەىزانى فىچقەى خۆین لەبن

بہر دہا چہند بہ نازارہ۔ چوہہ ژووری بؤ لای مندالہکانی، راکشا بہ جۆریک دەستی بگاتہ ہمویان، دەستیکی خستہ ناو قژی گولنار و سالاری بہ خویہوہ نوساند و بہسەر ئەویشدا دەستی گہیانده دەستی سەرورہ، نہیزانی خەونہ یان راستی تا بہیانی گوئی لہ دەنگی گہلہگورگیک بوو، ہەر لہ بہرہرگایہکەیان پیاویکیان شہقوپہق دەکرد، ہاوسیکانیش ئەو شہوہ گوئیان لہ سزادان و ہاوارۃ ئەشکەنجەدان ببوو، تا نوزہی تیدا مابوو۔

مەحموود نہہاتہوہ، خیانہتی ہەرہ گہورہی مریہمیش ئەوہ بوو ژیا و نہمرد۔ جاریکی دیکہ ئاگری کردہوہ، چای لینا و چیشتی لینا و ہلہمہکەئ بہ ئاسماندا چوو، خیانہتی ہەرہ بچووکیشی ئەوہ بوو بہ مندالہکانی نہگوت چاوەرپی مەکن، چونک ئەوان تہنہا بابیان نہمرد، ہینزی چاوەریکردنیان مرد و کوتایی ہات۔ ئەوان لہ بہرہرگا چاوەرپیان دەکرد، ہەر پیاویک بہ زہرف و عہلاگہوہ لہ دورہوہ دەر دہکەوت، سەرہتا بہ دەنگہوہ، دەیانگوت،

”ئەوہ بابمان ہاتہوہ۔“

غاریان دەدا و تا نیوہی ریش دەرۆیشتن، لہ بہر خۆیانہوہ دەیانگوت، ”ہو نہبوو۔“

مریہم ئەوہندہ رەش ببوو ئیدی رەشی تازہی لہسەر نہدەناسرایہوہ، ئەو نہیدەزانی شیوعی چیبہ، مەحموودیش زۆر نا، مەحموود تہنہا ئەوہندہی دەزانی کە لیتیان دەرپرسی، ”بۆچی خۆت بہکوشت دەہی۔“ ئەو دہیگوت، ”من تازہ ہیچ، مندالہکانم دەبئ بہئازادی بژین۔“

پییان دہگوت، ”تۆ دہچی و کویلاہتی بؤ مندالہکانت جئ دہہیتی۔“

مریەم نە ئازادەکەیی بەلقیس و نە ئازادییەکەیی میژدەکەیی، هیچیانێ نە دەناسی، لە دڵەووە جەرگی بۆ میژدەکەیی سووتابوو، کە دەیگوت تازە من چووم، لێی دەپرسی، "ئەووە چ ئازادییەکە بۆ منداڵەکانت، کە تۆ نەمینی؟"

مەحموود دەیگوت، "دەیهوئی، ئازادی خوینی دەوئی، من پرۆشکاوێ بەر دەستی کۆرە ئاغا و دەرەبەگم. ئەو ولاتە بەشی هەموومانە، ئەوان کەیف و سەفای پێی دەکەن، ئیمە نانی شەومان زەحمەتە. دەبێ پرۆوخی..."

ئیدی مریەم هیچ تینە دەگەیی، بەلام هەستی بە ترسیک دەکرد وەک ئەژدیها سەری کیشاووتە ناو مالەکەیی. زەحمەتی پالەوانیەتی مەحموود تەنها گرتن و لێدان و بیکارکردن نەبوو، پرۆخی مریەمیشتیان ئەشکەنجە دەدا، ئەو جارەش لە گەرماوی ئیسکان، کە ژنەکان باسی گرتنی شیوعییەکانیان کرد، ژنە زل و قەبەکەیی خدری بەقال لە کاتیکدا مەمکە گەرەکانی لەبن ژێرکراسەیی گیر نەدەبوون، چاوی لە چاوی مریەم بری و گوتی، "با بیانگرن، دەلێن ئەو شیوعییانە دەچنە زگ خوشک و دایکی خوشیان."

مریەم جارێ لە قسەکە نەگەیشتیبوو، هەر لەبەر ئەوەش نەمردبوو، بێگەردی ئەلماسە شرۆب، بەتوندی بەرەو پرۆی چوو، گوتی، "چیە خۆ نەهاتوونە زگ تۆ، جا تا تۆ لەوئی وەستاویت بۆ دەچنە لای خوشکی خۆیان؟"

هێواشتر گوتی، "نازانم خدرە سیسی میژدەت چۆن بە تۆ رادەگات، (تۆزیک پینکەنی) نا پیشت راناگا، بۆیە هەموو پرۆژی فەوجیک ئەمن دینیتەووە."

ژنە پەشۆکاوەکەیی خدری بەقال گوتی، "کەس قسەیی

لہ گھل تو نہ کردوہہ بیچا و پرو۔“

خوشکے کہی خدری بہ قال گوتی، ”براژن دہم مہخہ دہمی
 ٺہو قہحبہیہ۔“

بیگہرد پینکینی و گوتی، ”راست دہکات کورانی گہرہک
 لہسہر من لاقی ٺہبو سامریان شکاند، دپلہ بہبا، خوت
 تیکہل مہکہ، ٺہو سستہرہ مہسیحیہی جیرانتان نہبا، ہتا
 ئیستا گہرہکینک مندالت فری دابوو۔“

بیگہردی ٺہلماسیش کہمی نہکردبوو، تہنہا ٺہوہ بوو
 ٺہو بو خوی کورہکانی ہلدہبژاد، ٺازا و مہرد بوو، کہس
 نہیدہتوانی پہنجہ لہ پہنجہی بدات، ٺہگہر حہزیشی لہ
 کورپیک با، پارہی خوشووشتنیشی بو دہدا۔ ٺہویش گیرا،
 نازانری لہسہر شہرہکہی گہرماوی ئیسکان گیرا، یان
 لہسہر ٺہو بہیانانہی بہ دینگہکانی تانکی سہیداوایانہوہ
 ہلواسیبوو، ژنہکہی خدری بہ قال لای خہلکی گوتبووی،
 ”لہ زیندان حہقی منیان لہمستی ناوہ، ئیستا سکی پرہ۔“

بہردہکانی سہر دلئی مریہم پوژبہ پوژ زورتر دہبن، ٺہو
 دلہ بینہیزہ و ٺہو بہردہ قورسانہ۔

ٺازادیی مہحموود چوو، بہلام ٺازادی بہلقیس ہینشتا
 وہستاوہ، بہلقیس نہیدہویست ٺہو خوشہویستیہ تیک بدا
 کہ بہ فرمیتسک لہگہلی دروست کردوہو، بہرامبہری دانیشٹ
 و گوتی، ”خوشکے مریہم دلہم بہ بہریہوہ نہماوہ، پیلارہکانت
 دہخہمہ سہر سہرم، تہنہا پیم بلئی، نیان ئیستا لہکوینیہ، لہ
 شوینی خویان مہبہستت چیبہ؟“

مریہمہرہش ہہردوو دہستی بہلقیسی گرت و ماچی
 کردن گوتی، ”من ہموو شتینکم پی گوتن، ٺہوان گوتیان

باش، پازی بوون، ئیدی ئاگام لییان نەماوە.
ئازاد ویتەکهی لی نزیك كردهوه و دەستی لەسەر
سەردار دانا و پرسیی، "بەراستی پێم بلی ئەو كۆرە دەناسی،
ناوونیشانی؟"

لەو كاتەدا مەحموودی كۆری بەلقیس گەیشتبوووه
بەردەرگا، بانگی ئازاد و دایکی كرد، "وەرنە دەری، من ئەو
مألە دەسووتینم."

بەلقیس بەرەو مەحموود چوو، هاواری كرد، "كۆرەكەم
لەو پۆژەوهی لەدایك بووی ئاگرت بە دەستەوهیه، ئەو ژنە
بەستەزمانە چی بكات، هەموو شتیکی بە من گوتووە."

مەحموود لە كاتیدا بیری لە قسەكەى دایکی دەكردەوه،
گوتی، "كۆرەكەى، كۆرە بیئشەرەفەكەى حەیاى ئیمەى
بردوو، جارێ با خۆی بەقوربانى تۆ بێ."

بەلقیس لەوپەرى شەرمەزاریدا گوتی، "ئەو بلی چی؟ كوا
دایكى كۆرە هەرگیز ئاسوودەیی بە خۆیهوه بینووه."

سەرۆەر له گه‌ل فه‌راش و به‌رده‌سته‌کان هاتبووه زانکۆ، له‌ناو باخچه بچووکه‌که‌ی به‌شی ئینگلیزی چاوه‌پێی نیانی ده‌کرد، چاوه‌پێکردنه‌که‌ی درێژه‌ی کیشا. یه‌که‌یه‌که‌ سه‌یری مامۆستا و قوتابی و هاموشۆکه‌رانی کرد، چاوی ئه‌و که‌سیکی ده‌دی، که‌سیک هه‌ر له‌ دووره‌وه‌ با قژه‌ زه‌رده‌که‌ی به‌ری، هات، به‌لام دره‌نگ هات، که‌ هات سه‌روه‌ر چوار کاتزمیر و نیوی پێک بوو چاوه‌پێی ده‌کرد، کاتزمیر یازده و نیو هات، نیگه‌ران بوو، هه‌یچ نیگه‌رانییه‌ک ناتوانی جوانیی ئه‌و بشاریته‌وه‌، پاست چاوی چوو هه‌ر چاوه‌ په‌شه‌کانی سه‌روه‌ر، چاوه‌ په‌ش و برۆ باریک و درێژه‌کانی، جا سه‌روه‌ر هه‌ر ئه‌وه‌ی هه‌بوو، نیان له‌ به‌ر خۆیه‌وه‌ گوتی، ”هه‌یچ شتی که‌ له‌ چاویکی په‌ش جوانتر نییه‌ به‌ دلی که‌چه‌وه‌ بنووسی.“ مووره‌ په‌ش و سه‌وزه‌کانی مندالی هاته‌وه‌ یاد که‌ تیکه‌لی ده‌کردن. سه‌روه‌ر به‌ خۆی گوت، ”چ دلیکی سۆزانیم هه‌یه‌.“ ویستی ده‌ری به‌هینیت و فریادی، وه‌ک گۆشتیکی پزیو فریادی بده‌ت تا به‌

پیلوہ شینہکانی نیانہوہ بنووسی.

ئوہموو چاوہروانییہ چییہ لہ پوخسارہ پندرپندر و
چالوچۆلہکھی سەرورہ دەرژا، دووبارہ لہ دلئی خۆیدا گوتی،
”دہبی ئوہ دلئی تو پان بکریتہوہ.“ نیان بہبی ئوہی بتوانی
چاو لہسەر چاوہ رەشەکانی ہلگری، گوتی، ”دہمہوی
نامہکھی سەردارت بدہمہوہ.“

لہگەل ناوی سەردار، سەرورہ سەیریکی دەوروبەری
خۆی کرد و گوتی، ”لیرہ نا.“
نیان گوتی، ”نایہمہوہ گورستانی ئوہ پادشا بەرز و
پزیوانہ.“

سەرورہ گوتی، ”باشہ، دہچینہ چیشخانہی قوتابییان،
بہو مەرجہی من خواردنت بۆ بہینم.“
نیان حەزی کرد، ہستی کرد لہ چاوہ گەرہکانیدا جگہ
لہ جوانی شتیکی دیکەش ہییہ، وەک وەفا گوتی، ”باشہ،
بہلام جگہری لہگەل نہہینی.“
سەرورہ بہبی ئوہی مہبەستی بیت، گوتی، ”بہشی ہەرہ
زۆری میکروبەکان لہسەر جگەر کۆ دہبنہوہ.“

نیان ئوہی بہ توانج زانی بۆ سەردار، بۆیہ گوتی،
”گەس وەک ہاوپرینکان ناتوانن ئیسقانی یەکتر بشیکینن.“
چونہ چیشخانہی قوتابییان لہنیوان کۆلیژی ئاداب و
بہشی ناوخۆیی ہموو کچہ خویندکارہکانی بہغدا. کور کە
دہگاتہ ئاستی ئوہ بہشہ ئەژنۆی دہلەرزئی، سەدان کچ بہ
ژوورہ جیاجیا و راپہو و نہۆمہکانی ئوہ ئاپارتمانہدا بلاو
بوونہوہ، لہ ہەر کاتیکدا بہلایدا تیبپہری دہزانی لہو کاتہدا
سەدیان لہناو نوینہ لۆکە و رەنگاوپرہنگەکانیاندا خەوتوون،

فريشته يەك دەمووچاوى بۇ ئارايشت كىردوون، دووسەدى تەواويان خەرىكى مىكياژن، ھەر پەنگىك بەكار دەھىتن ناكاتە پەونەقى خۇيان، سەدى تريان بەديار پىگەيشتنى خواردنەكانيانەوہ راوہستاون، يان فیتوو بۇ دەمكىشانى چاگەيان لى دەدەن.

خەيالى كور وایە كە دەگەيشتە ھەمام ھەر ھەموويان خەرىكى خوشوشتن و كەف و شەمپو سەروچاوى داپوشيون، ئەژنۆى كور لىرەش نالەرزى، كە دەبين لاسكى ستیانىك يان پەرچەمى دەرپىتەك بەسەر دەرگای گەرماوئىكدا شۆر بۆتەوہ، نا، ئەژنۆ نالەرزى راست دەشكى.

كورى پادشا باى، كورى ئەو مەلىك غازىيە باى، ئىرەيىت بە كرىكارىك دەبرد كە دەچوۋە ناو بەشەناوخۇيىيەكە تا شووشەى پەنجەرەيەك يان بۇرىيەكى شكاو چاك بكاتەوہ. ئىستا كە ھەزاران رۆژ بەسەر بۆنى گەرماو و شامپۆى كچاندا تىپەريوہ، ئەو ئاپارتمانە بۆتە ويرانە، ئەگەر ھەر كورپىكى ئەو سالانە پىنى بکەويتەوہ ناويان ھەناسەى سوار دەبى و وا دەزانى پەوہ كچىك تەماشای دەكەن.

كورپەكان ھەميشە خوشى و لەزەت و ئاسوودەيىيان لە پوخسارى سادەى كچەكاندا دەخوئىندەوہ، بەبى ئەوہى رۆژىك، تاكە رۆژىك ھەستيان بە قورسى ژيان و خەمى دلپان كىردبى.

بۇ يەكەم جار سەرورەر لەگەل نىيان لە دەرگا مىلميلەكەى ئاداب ھاتنە دەرى، بەلای چەپدا سوورپانەوہ، سەرورەر بۇ يەكەم جار دنياى بە ھەموو پەنگەكانى خۇيەوہ دى، درختى بەژنوبالابەرز و سەوز و بەرەونەق، بالندە ھەر ئەوہندەيە

له سهر شانی نانشنه وه، ئه وه موو روخساره شیرین و به خنده و فریشته ناسایه به لایاندا تیده په پرن، دلی سهرور بۆ ده بی له وه قه فه زه ته نگه دا بیت، که ناوی قه فه زه ی سینگه، وهک توتکه سه گیکي خر و بچووک و تووکن و سوور و سپی له بهره میان هه لده به زیه وه، که نیان ههستی به ختوکه یهک ده کرد له سهر گوره وییه سپیه کانی قاچکی راده وه شاندا، دلّه سه گه تووکن و سوور و سپیه که ی سهرور له وپه ری خوشبه ختیدا وهک تۆپه زهرده تووکنه کانی تینسی سهرزه وی هه به هه لبه زینه وه و سه ماوه تا ئه وسهر دوور ده که وته وه بهر دیواری به شه ناو خوییه که ده که وت و ده گه رایه وه بهره میان.

له سهری ئه وسهر، له قورنه ی لای راست، ته ریکترین شوینیان هه لیزارد، لیفیکسه کانیان دانان، سهرور چوو دوو سینی هه لگرت، برینجی زهره و سپی، بۆ هه ردوکیان قه رنابیت، پارچه یهک ماسی ئه ستور و سووره وه کراو، پارچه یهک رۆست، ئه وانه ی دانا، دیسان چوو شه ربهت و سه وزه و لیمو، چیشتلینه ره کان هه رگیز قوتابییه کیان به و دلّه فراوانه وه نه دیوه، نه یان دیوه قوتابییه که له کاتی پاره دان کسپه له دلیه وه نه یهت، نا سهرور هه ر چند پاره ی دابا پی کیه م بوو، له گه ل ماسیه که ده چوو ناو ده مه سوور نا، به لکو په مه بییه که ی نیانه وه. چه زی لی بوو بیته ئه و درکه باریکه ی، نیان به وپه ری ناسکی به نیوان ددانه شاشه کانیان، به نیوان لیوه کانیان ده میژی و ده ری ده هیتایه وه، خودایه بوونه ماسی چند خوشه.

ئه و کاته ی سهرور به وپه ری شه وه قه وه سینیه کانی

دانا، نەك نیان ھەر ھیچ كەسێك جگە لە كوێكی باریکی میهرەبان، عاشقیش لەبن پیتستی سەرورەر كەسێكی دیکەئە دەدی. سەرورەر وەك كۆرە سەرژانێیەكەئە بەشی خۆیندنی زمان و ئەدەبی پوسی. كە ھەر جارەئە دوو دەنگە برینجی دەخستە سەر كەوچكەكەئە و بەو پەڕی ھێواشی بۆ دەمی دەبەرد، گواپە زۆر ناسك و بەئەتەكێتە، سەرورەئیش ئاوا، دەستی بە نان خواردن كرد، لەو كاتەدا بییری لەو نەكردبوو، كە برادەرەكانی خۆیندكارەكەئە بەشی پوسی لە ژوورەكەئە خۆیان لە بەشی ناوخوائی چۆن سزایان داوو، بە كەوگیری گەرە ساوھریان بە دەمدا كۆرەبوو، پێشیان كۆتبوو، ”دەبخۆ سەگباب، لای ئیمە دەلێی حووتی و لای كچەكانیش خۆت دەكەئە بە شازادە.“

نیان ھەستا، سەرورەر وای زانی دەروات، ئاوپێكی بۆ دایەو و گوتی، ”تۆ دانیشە من دەچم دوو چا دێنم.“ نیان دوو چای خەستوخۆل و شیرینی بەغدايانەئە ھێنا، لە كاتێ چاخواردنەو دا ھێواش جانتاكەئە كۆرەو و لە باخەلێ ناویدا، نامەكەئە سەرداری دەر ھێنا و گوتی، ”با ھەر لای خۆت بێ.“

سەرورەر گوتی، ”ئاخر نامەكە بۆ تۆ ھاتوو.“ نیان گوتی، ”تەنھا بۆ من نەھاتوو، خەلكی دیکەش لەو نامەپەیان بە دەست گەیشتوو.“

سەرورەر گوتی، ”لەو نامە نا، نامەئە دیکەئە سەرداریان بە دەست گەیشتوو، كە دەشی بابەتی دیکەئە تێدا باس كۆرەبیت، كە پەپوھەندی بە خۆیانەو ھەبە.“

نیان بەنیگەرانییەو گوتی، ”نا ھەمووی عوزرخوایی

ئەو ھەيەتە كە خۇشى نەو ىستون، شتى دىكەش، دەشى بۇ نىوھى كچانى ئادابى نوسىبىت، من نازانم چىى دىكەى بۇ ئەوان نوسىوھ، ناشزانم كە ئەو سەردارە خۇى بە چ دەزانى؟

سەرورە گوتى، ”ھەر چۈنىك بىت ئەوھ نامەى تايبەت بە خۇتە.“

نيان دۇستانە گوتى، ”با لای تۆ بىت، خۇ تۆش دوژمنى ئەمانەت نىت. ئەو كورپە ئەمانەتى نەدەزانى، چىرۆكەكانى وەك يەك دابەش كردووه، باوهر ناكەم نامەى تايبەتى ھەبىت.“

سەرورە دەستى تۈزىك جوولاند، وىستى بىخاتە سەر پەنجە بارىك و پەرپەسىغارىهكانى نيان، وىستى دل بخاتە دلپەوھ، وىستى چاوخاتە چاوهكانىوھ، چاوى سووراند و گوتى، ”من كوشتەى ئەمانەتم، دەمەوى لەو دنيايەدا كارىكم ھەبىت، كارىك ئەوھ بەئىتت ژيانمى لەسەر دابىتم. ھىچ كارىك لەو جىھانەدا بۇ من لە پاراستنى ئەمانەتتىكى تۆ گرېنگتر نىيە.“

نيان بۇ لەھزەيەك سەيرى چاوه رەش و گەورە و بەبرىقەكانى كرد، ئەو چاوه مات و ماندوانە، ئەو ھەموو شادىيەيان لەكوئ ھىناوھ. ھەستىشى كرد سىتېرىكى رەش خەرىكە بەسەرىدا دەرژى، دەشتىرسا لە سىتېرى شەوى ئەو زەرىايە بچىت، كە لەگەل ئاوابوونى خۇردا تەواوى جوولەى ئاوهكە بخاتە ژىر زەبرى خۇيەوھ. لەگەل ئەوھشدا نيان گوتى، ”با نامەكە لای تۆ بىت، ھەرچەند ئەو ئەمانەتە گرېنگىيەكى زۆرى لە ژيانى مندا نىيە.“

سەرورەر گوئی، "حهز ده کهم ئەمانه تیکی تۆم لا بیت، ئەمانه تیک که بۆ ژیا نی تو گرینگ بی، جا بزانه به خه نجهر لهت له تم بکهن کهس ده توانی لیم بستینی." به فیلیکی کچانه وه، نیان گوئی، "جا کوا چیم ههیه! هه تا ئەوهنده گرینگ بیت تو بیشاریته وه."

سەرورەر گوئی، "که تو هیچت نه بی دیاره شتیکی به نرخ لهو دنیا به دا نییه، مه رجیش نییه ئەمانهت هه ر بشارد ریته وه، تو زور شتت ههیه، زور..."

سەرورەر ده یویست بلی، وشه یه کم بدهیه، ژیا نی من هه ر نرخ ی وشه یه کی تۆی هه یه، قسه یه ک، ئەو دلە تم بدهیه، تا له سندوقی ره شی دلما بۆ هه تا هه تایه بیپاریزم. لهو رۆژه وه نیان گۆرا سەرورهری وه ک ده موچاویکی کونج کونج و کرمتیکی رهش و چه ور نه ده دی، وه ک بالا یه ک له وه فا و جوانی، دلنیا یی و متمانه ده دی، که ده شی ژیا نتی پی به سستی. بیده نگ دانیشتن، نیان خه ریکی پاککردنی ئەو پرته قاله بوو که سەرورەر هینابووی، سەرورەر هه سستی به پزانی بۆنی پرته قاله که کرد، که له گه ل لی کردنه وه ی هه ر پارچه یه ک له تو یگله که ی به نیوان په نجه کانی نیاندا به و ناوه دا بلاو ده بووه. یه که م جار سەرورەر پرته قالی له هه ولیر له گه ره کی قه سران لی کرده وه، هینده مندال بوو ده سستی نه ده گه یشتی، زیره کانه ته لیکی کردبووه قولفه، هه ر ئەو ته له بوو که ویلی تایه ی پاسکیلی پی لی ده خوپی، هه ر له کۆلانه وه ته له که ی دریز ده کرد و له پرته قاله که ی گیر ده کرد و رای ده کیشا، به وه شیان ده گوت، "پاتار" له بن دیواری مالیک یان له به رده رگای باخچه یه ک داده نیشت و به وه پی سه لیه وه

پرتەقالەكەي پاك دەكرد، دەمارە سپییەكانی نیتوان قاشەكانی دەر دیتنا، سینیەری ئەو مالانە زۆر لە هیی مالی خۆیان خەستتر و خۆشتر بوو، هەتا (باش زیاتر سەری لەوان دەدا و قزێ مندال و كچەكانیانسی دەلاواندەوه.

هەر ئەو سەردەمە بوو عەقلى دابووہ سینەما و سوھیز پەمزی، هەر ئەو سەردەمەش حەزی چووہووہ ناو قەسران، وای هەست دەکرد سوھیز پەمزییەك لە كۆلانێك دەر دەكەویت، زۆر جار هەر لە ساحەى عەنتەرەوہ بەدوای كچ و ژنەكان دەكەوت، دوور و نزیک، ئەویش كۆپىكى وردى پەش، هیچ گرینگیان پى نەدەدا، وەك نەبیت. ئەویش ئەو گرینگی پى نەدانەى پى خۆش بوو، دوایان دەكەوت چاوی لەسەر لاقى كچە تەنووړە كۆرتەكان هەلنەدەگرت، ئەو كاتە تەنووړەى كچەكان لەسەر چۆك بوو، ژنەكان هیندە لە مەترسیدا نەبوون، تەنھا ئاواتى ئەوہ بوو كە مالی ئەو ژنە یان كچە تەنووړە كۆرتانە چەند پلێكانەیهكى هەبى، تا لە هەر سەرکەوتنێكدا ئەو بەئاسوودەى سەیری شلکەى پانیان بكات.

هەر لە پرتەقالدزینیئەوہ بوو فیری دەرپى دزین بوو، هەر چەند گەوړە ببوو، بەلام هەر بەو تەلە قوڵفدارە، لەودیو دیوارەكەوہ، لە دەرپى ژنانەى گیر دەكرد، گەوړەترین سەرکەوتنى ئەوہ بوو كە بیزانییایە ئەو دەرپى پۆژىك پیتشتر لە پى كێدا بوو، بۆنىكى قوول قوول تا بنى سییەكانى دەكرد، لە دەموچاوی خۆى هەلدەسوو، تیر ماچى دەكرد، جا وەك دەسپە قەدى دەكرد، تاكە یەك جار ئەوہى بۆ هەلكەوت، كە دەرپىكە نیشانى خاوەنەكەى بداتەوہ، ئەویش

کچیکى سوورەى خالخال، بەلام بەلەک سىبى سىبى بوو، کچه تۆپەلە تقيكى لى کرد، ئەويش دەرپيکەى لە بەرچاوى ئەو لە ناوگەلى خۆى وەر دا، بە قسەى خۆى، ئەوەش تاکە کارى نامەردانە بوو لە ژيانيدا کردبىتى.

بۆنى پرتەقالەکەى نىان جياواز بوو، بۆنيک پىر لە خۆشەويستى و ژن، شتىکيش لە هەست و سۆز. بۆ يەكەم جار بىرى کردەوه، کە دەبى پەنگى دەرپيکەى نىان چۆن بىت، کە دىتى نىان پرتەقالەکەى کردە دوو بەش و بەشىكى بۆ ئەو لە بەردەمى دانا، شاگەشکە بوو، ئىدى لای ئەو، ئەوه بەشکردنى ژيانى دەگەياندا لەنيوانياندا، هەناسەيەكى قوولى دا و گوتى، "ژيان بە ئىنسانەکانەوه خۆشە، ژيان ئەو کاتە مانای هەيه کە کەسيک چاوهريته، شارەکانيش ئەو کاتە هەن، کە کەسيکت تيدا خۆش بوويت، بمبوره، سەد جار بمبوره پيش ئەوهى تۆ بناسم، پيش ئەوهى ئەو لەتەپرتەقالەم بۆ بخهيه سەر ميزەکە من نەبووم، لەتەپرتەقالتيک مانای دايە بوونى من، لەتەپرتەقالتيک سلىمانى لای من کردە شار، پيشتر نەمدەزانى هەيه، کە هەيه چييه، ئىستا دەزانم سلىمانى لەتەپرتەقالتيكى پرتام و بۆنى ژيانە."

نىان زۆر نەچووه ناو وتارەکەيهوه، هەميشە وشە گرينگەکانى لای خۆى تۆمار دەکرد، دواتر بەتەنها بىرى لى دەکردنەوه، ئەم جار گوتى، "ئىستا زانيم سلىمانى لەتەپرتەقالتيكى سەر ميزەکەيه، بەلام لای من ژيان متمانەيه، خۆشى و هيزى ژيان لە متمانەدايه، متمانە لە هەموو شتيک گرينگترە."

سەرورەر سەرەداويكى دەست کەوتبوو، بە کويدا ئەو

کچھ دہگیری، ”توہش سہلیقہ و زیرہ کییہ، دہبی متمانہی خۆت بخہیتہ سہر شانی کہ سیک لہ شاخ بہ ہیزتر۔“ نیان قسہی نہ کرد، سہرورہ دیسانہ وہ گوتی، ”ناکری متمانہت بہ کہ سیک بکہی، کہ بۆ خۆی وہک داریکی بۆش بیت، پنی بخہیتہ سہر و بشکی۔“

بہوپہری متمانہ وہ، قوول روانیہ ناو چاوه سہوزہکانی نیان و گوتی، ”دہتوانی متمانہت پیم ہہبی۔ متمانہت دہخہیتہ سہر شانی من؟“

نیان دلہرقانہ گوتی، ”کورہکان وان، لہ دلہوہ متمانہت دہدہنی، لہ دلہوہ ہیزت دہدہنی، دلسوزن، ناگرن، تا دلیان دہخہیتہ سہر، تا شانیان پیوہ دہدہی، تا خۆتیاں تہ سلیم دہکہی، جا دہکشینہ وہ، جا دہشکین، کہ زانیان ہہموو متمانہ و بروا و ہیزی خۆت خستوتہ سہریان، جا دہکشینہ وہ بۆ تہوہی ہہرگیز خۆت پی نہگیری تہ وہ، کورہکان وان، لہ کویدا زور پیویستن لہ ویدا ونن، لہ ویدا سہرگہر دانت دہکەن، لہ ویدا دہتخنہ بیرہ وہ۔“

سہرورہ لہ وہ تہ ہریمہ نتر بوو بجیتہ ناو بہرگریکردن لہ کوران، لہ کویش لہ بہردہم کچیکی شکستہ بالدا، گوتی، ”دلخۆشم بہو قسہ بہرخانہت، بہو تینگہ یشتنہ جوانہت لہ کوران، کوران ہہموویان وان، بہرگری لہ خۆم ناکہم، چونکہ کوپ نیم، من سۆفیہ کہم لہ تہ شکہ و تدا ژیاوم، نازانم، ناگام لہ وہ نیہ ئیستا زمہنی دۆرانی متمانہیہ۔ دہبی کہ سیک ہہبی شایانی متمانہی تو بیت؟ من ہہست ناکہم ژیانم بہہای متمانہی تو ہی ہہ بیت، دہبی کہرامہت و نازایہ تی باپیرانیشم قہرز بکہم۔ تہوانہی متمانہی تو یان دۆراندوہ، ہہر شایانی

نەبوون، كىچ نابی بەرخىك ھەلبۇزىرى تەنھا ملکہى بىت،
دەبىت بەرخىك ھەلبۇزىرىت كە مى خۇى درىژ كر دووہ بۇ
چەقۇ، بۇ قوربانىدان و سەربىن.

دلى نىان ھەم ترس، ھەم خۇشىيەكى تى گەرابوو، بۇ
ئەوہى درىژەى پى بدات، پرسىى، ”چەقۇ، چەقۇى چى؟“
”چەقۇى خۇشەوىستى، ھەلەى كچان ئەوہىيە، دەبى بە
چەقۇى خۇشەوىستى دلى كوران دەر بەئىنى، يەك كور نا،
سەد كور و سەد دل ھەر كامىان گوتى ئاخ دەبى دلەكەى
دور فرىدەى.“

دواى ئەو دانىشتنە، سەرورە زانى كە دەبىت بەتەواوى
خۇى روون بكاتەوہ، دلى خۇى بخاتە سەر چەقۇى نىان،
پۇژى دواتر نەھاتەوہ زانكو، ھەر خەرىكى نووسىنى نامەيەك
بوو، كە تنوك تنوك خوئى دەخستە سەر، نىان چاوى بۇ
گىرا نەدىت، پۇژى دواتر سەرورە كىتتىكى ھاملىتى لە
سىمىكى سوور پىچا و قردىلەيەكى لە شىوہى دل بۇ كرد،
كە نىانى دۇزىيەوہ، خۇشىيەك لە روخسارى نىان گەرا،
خۇشى و كرانەوہيەك سەرورەرى گەشاندەوہ، بەلام راپاىى
لە ناوہندەوہ كر دبوويە دوو لەت. نىان پرسىى، ”دوئى ديار
نەبووى؟“

خۇشەختىرىن كور ئەوہيانە كچان لە نەھاتنى دەپرسن.
ئەو كىتتەكەى پىشكەش كرد و گوتى، ”خەرىكى ئەوہ بووم.“
نىان كىتتەكەى وەر گرت و پرسىى، ”ئەوہ؟“

”بۇ توم پىچاوتەوہ لە كاتى رۇيشتندا بەتەنھا بىكەوہ.“
نىان ئاورپىكى بۇ داىەوہ، ”دىسانەوہ نامەيەكى سەردار
نەبىت!“

سہرور بہوپہری کہ ساسیہ وہ، ”تو بیبہ، نہ کات۔“
 پیشتریش دلی نیان لیتی دہا، بہ لام ٹیستا بہ پرتیمیکی
 جیاوان، پرتیمیک نہ چیتہ وہ سہر یہک، وہک گورانی
 سہرخوشان، لہ دلی خویدا گوتی، ”ناچمہ وہ ژوورہ کہم،
 لہ ناو نہ وہ ہموو نہ ڈیہا یہ دا کوا نامہ دہخویندریتہ وہ،“ کہ
 بچیتہ ناو دہستہ کان، ”بؤ کچی میزن لی دہگہ پئی،“ بیری
 لہ یانہی قوتابییان کردہ وہ، ”نہ و کورہ کوردانہش وہک
 زہردہ والہ دہورت دہدہن، زوریشیان بہ نہ دہبن و ہیچ نالین،
 بہ چاویانہ وہ دیارہ چند بہ حہ سرہتن، دہیانہ وئ ہموو
 شتیک بزائن، بہس وانہ کانیان نہ بی،“ زوریش حہ زیان لہ
 کچی عہرہ بہ، نہ و جارہش کہ ہمدیل خوی شؤر کردہ وہ،
 بؤ نہ وہی بہ سرتہ قسہ یہ کی پی بلئی، دیتی، ہر ہاوپئی
 کوردہ کہی نہ ولولای خوی دیت، بہ چاوی دل نا، ہر
 بہ و دو چاوہ سہ وزانہ یہ وہ، دیتی ہردو وکیان، چونہ
 ناو دہرپتیکہ یہ وہ، نہ و ہمدیلہ مردو و مراوہش مردوی سہر
 قہبران بہ ناگا دینی۔ نیان حہزی دہ کرد لہ گہل ہموو قوتابیہ
 کوردہ کان دؤست بیت، دہشیگوت، ”مالیانم بہ قور نہ گرت،
 ہیندہ باسی شہید و کورد و چوار پارچہ دہ کہن خہریکہ
 زراوم بچی،“ سہردار نہ بیت، ہموو جارئی پتی دہگوت،
 ”نیان گیان کورد و مالکا و لکردن و قوریانی لہ و لا، لہ دیوی
 حہ مرین دابنی، خہریکی نہ و دلہ گہرہی خوت بہ، لہ جیاتیی
 نہ و ہموو غہ مباریہ، حہیف نیہ نہ و لیوانہت سور نہ بی
 بہ...“

نیان نہیدہ ہینشت تہ واوی بکات، دہیگوت، ”نہی تو، نہی
 دلہ حیزہ کہی تو...“

سەردار بەگالتەوہ دەیگوت، "عاشقی کیو و تەلان و بەندەنی بەرزم ئەمن... عاشقی دلکی وەک بەردم ئەمن..." دیسانەوہ، سەردار دیسانەوہ قسەئە هیچ و دلە حیزەکەئە. لە بەر خۆیەوہ گوتی، "پیاوی خویپری،" دەشیزانی ئەو دلە سەرشتیەئە خۆیشی دابایە، خۆشی دەویست، جا کە دەگیرا وەک داخیک بە دلیدا دەچوو، گوتیشی، "جا بۆ ئیستا نەچووہ!"

ئیستا بچیتە کوئ ئەم نامەئە بخوینیتەوہ، کە کوپ بایە دەچووہ چایخانەئە پەرلەمان، کە یەک-دوو کتیبی خویندبایەوہ یان ئەکتەر بایە، دەچووہ قاوہخانەئە بەپازیلی. چایخانەکانی ئەو ولاتە هەرگیز گولیکیان تیدا ناپشکوئ، سوپایەک لە پیاو بەرامبەر یەکتەر دادەنیشن، ئەوئەندەئە دەتوانن بەسەر یەکتەردا دەرشتینەوہ.

باشترین جینگا کتیبخانەئە، گەرایەوہ، بەبێ ئەوئەئە سەیری کەس بکات، چووہ کتیبخانەئە مەرکەزی، پشت ئاداب، چەند مامۆستایەکی شیک و سەرسپی لێزەولەوئە خەریکی خویندەنەوہ بوون، چووہ پارەوہ بچووہکە چەند کوسییەکی کەمی لێ بوو، دانیشت، قەدیلە سوورە دلێبەکەئە کردەوہ، خۆی بە کتیبەکەوہ خەریک نەکرد، نامەکەئە کردەوہ، کە هیچی وای لە کتیبەکە کەمتر نەبوو، هەستیکی ئاشنا گوتی، "مەخوینەوہ تەنھا نامە سەری کچانی کردووە بە قوردا."

هەستەکە بە دەنگیکی بەرزتر گوتی،

"ئەوئەئە لە نامەدا دەنوووسری ئەو وشانەن لە ژياندا جییان نابیتەوہ."

فەرمامۆشی کرد، ئەو هەستە نەفرەتیبەش لە خۆشەویستیدا

جینی نابیتہ وہ۔ ہستہ کہ توندتر گوتی ،
 ”مہ یخوینہ وہ، ئو نامہ یہ دہ تباتہ سہ ریگاہہ ک، ہہرگیز
 ناگہ ریبتہ وہ سہر ریگاہہ ی خوت۔“
 دہستی راگرت و چاوی نووقاند،
 ”خودایہ ریگاہہ ی ئیستای من چیبہ؟“
 نیانیش نہیدہ ویست بگہ ریبتہ وہ سہر ئو ریگاہہ، حہزی
 دہ کرد بچبتہ سہر ریگاہہ ک بفریت، بفریت و تہ نورہ کہہ
 با بیبات، دہنگیکی دیکہ لہ ناوہ وہ دہیگوت،
 ”ہستہ ئالتونہ کانن دہبنہ وشہ، ہستہ ئاوریشمیہ کانن
 دہبنہ پیت، بیخوینہ وہ۔“

عہ شق مردنہ بہ تہ نہا...

من تو وہک رووباریک دہبینم، رووباریک من دہبہ ی،
 بیدہ سہ لاتانہ کہ و توومہ تہ ناوت، ئوہش دلخوشیہ کی
 گہورہ یہ بؤ من، کہ فریشم بدہیتہ دہری شادمانم، چونکہ
 ئاوی توؤم لی دہتکی۔

من رہشم، لہ شہو و گریان و مردن رہشترم، من لہو
 گہنجہ ناسک و سہرسووکانہ نیم، وہک شہمال بہ لاتدا
 تیدہ پہرن۔ من ریژنہ ئاویکم سہ یارہ یہک فرپی داوہ تہ
 سہر کراسہ سپیہ کہت، درکیکم بہ دامینتہ وہ نووساوم۔
 من رہشم، رہمز و ناخی رہشم، لہ شہو رہشترم، ہہموو
 ئو ئارامیہ ی شہو ہہیہ تی دہیخہ مہ دلی تووہ، من نازانم
 عاشقانہ بدویم، بہ لام دہزانم ژیانہ ی من ئہ گہر بایہ خیکی
 ہہبیت بؤ ہہستانہ وہی تویہ لہ ناو چلپاؤ، ئہ گہر بایہ خیکم
 مابیت تہ نہا بؤ ئوہیہ تو لہ ناو گہردہ لوول بگرمہ وہ، ئو

چەند دێرەم بۆ تۆ نەنووسیوە. ئەوانەم بۆ خۆم بۆ شەرحی
حالی دل نووسیوە. دەنا بە تۆ دەلیم، ئیدی من بەبێ تۆ نیم،
من داری ژەقنەبووت بووم، بە لقیگ لە بالای تۆ متوربە
بووم، من ئیستا پرتەقالی سەوز دەگرم، ئەگەر لەگەڵم بیت
وەک ئەو تۆوەی لە بیابان خەریکە ببیتە خۆل چاوەپێی
دلۆپە ئاویکە، تا بروی، منیش چاوەپێی وشەیهکی تۆم تا
بژیمەو و سەوز بیمەو. تۆ ئازادیت، ئازادیت باران، دەکرێ
لیم گەپێی بڕێم و بیمە خۆل، دەکرێ پێم پێدا بنییت و ونم
بکە، چەند شیرینە لە ژێر پێتەکانی تۆدا ون بیم، دوامەنزلی
ئەم دنیاوەم ژێر پێتەکانی تۆ بیت، خەم مەخۆ من دەبێ ون
بیم، خۆتێدن، وانە، مامۆستا، زانکۆ و ژیان بۆ من کۆتاییان
هاتووە، پێش ئەوەی تۆ بناسم، چونکە زەمەنی من، زەمەنی
پێش تۆ و دواى ناسینی تۆیە، خەم مەخۆ هەموو ئەوانە لە
ژیانی مندا مردوون تەنھا تۆ دەتوانی بە فوویەک هەموو
ئەوانە زیندوو بکەیهو، تۆ مەسیحی منی، کە من زیندوو
دەکەیهو دەبێ هەموو دنیا سوچدەت بۆ بەرن. تەنھا تۆ
دەتوانی مانای ژیانم فێر بکەیتەو، من ژیان بەو شیوەیه
حونجە دەکەم، کە تۆ پێم دەلێی.

من تووشی موسیبهت بووم، من تووشی عەشقیگ
بووم لە مردن و ژیاندا، لە بوون و لە نەبووندا دلشادم
دەکات، دلشادی بۆ دۆزەخ چ موسیبهتیگە. تەنھا ئەوەندەیه تۆ
بەرپرس نیت لە مردنی من، تەنھا هۆی ژیانەویمیت. خەم
مەخۆ تۆ لە بێزەنگکردنی ژیانى مندا دەستت نییه، ژیانى
من بۆ خۆی لەوپەڕی باشیدا خۆلەمیشە، تۆ ڕەنگ بە ژیانم
دەبەخشی.

تۆ تاڧە پىڧغەمبەرى كە پەيامى بەھەشت نەھىئاو، بەلكو بەھەشتت بە حۆرى و ھەنگوین و دارستانەوہ بۆ من ھىئاوہ. تۆ پىڧغەمبەرىكى تاڧانەى، بەلئىن نادەى، بەبى ئەوہى نوپژ و پۆژووم بەسەردا فەرز بگەى شەپابەن تەھورت بەسەردا پىشتووم، تەنھا بەسەر مندا نا، بەسەر ھەموو ئەوانەى چاويان دەكەويتە سەرت.

تۆ نابىنى، بەيانىيان كە تىدەپەرى كەناسەكان شەپريانە كاميان كلينىكسە بە عارەقەكەى تۆ ھەلگرىتەوہ، ھەرگىز ئەوئندە كەناسە لەسەر پاكردەنەوہى دوكانى زىپنگەرەكان نەبۆتە شەپريان، كە پىرن لە خۆلى زىپ. تۆ سەرنجت داوہ لە ھەر شەقامىك تىپەرى سەيارەكان سەريان لى تىك دەچىت، تۆ بىرت لەوہ نەكردۆتەوہ بۆچى ھەموو مامۆستاكان لە پۆلەكەى تۆدا دەبنە فەيلەسووف. ھەرگىز بىرت لەوہ نەكردۆتەوہ بۆچى ھەموو ھاوپۆلەكانت، ھەموو ھاوپرىكانت بە كورد و عەرەب و توركومان و ئەفرىقىيەوہ بوونە شاعىر. ناپرسىت ئەو كۆپە بەستەزمانە يابانىيەى لە پۆلەكەتان بوو، كاتسوو مۆرى بۆ نايتەوہ؟ ئەو ئىستا تەنھا خەرىكى نووسىنى شىعەرە لەسەر تۆ، ناوى ناويت كەفى شەپۆل. ئەگەر شىعەر لەسەر خەيار و تەماتەش بنووسن ھەر مەبەستىيان تۆيە. من تازە گەيشتوومە بەھەشتى خۆم چ لەژىر پىت پىت، چ لەناو دلتدا.

ببورە ناوى دلى تۆم بە زاردا ھاتبى، جارى ئەوہ بۆ من زۆرە، ئەگەر سەد سال دواى من بمرى، ببورە گوتم بمرى، ئەگەر سەد سال دواى من بمرى، لە سووچىكى دلتدا چاوەپى دەكەم و لەگەل تۆدا دىمە گۆرەوہ. مردن لە دلى

تۆدا چەند شیرینترە لە ژیان لەناو ئاوریشمدا.

شەو و پوژ، ھاوین و زستان ھەرگیز لای من گرینگییەکیان نەبوو، ژیان بۆ من تێپەرین بوو بەناو بیابانیک لە تۆز و دڕک و دال، تێپەرینیکی ئیجبارییە بۆ من بەناو تونیلیدا، کە ناتوانم سەرمی تیدا بەرز بکەمەو.

ژیان لای من وا بوو، ژیان بۆ من ژوورە نسرم و تاریک و قوولەکانی قەلاتی ھەولیزییە، نە رووناکی و نە خۆشیت دەدات، کەچی ناتوانی دەستی لێ ھەلگری. من توانیم، من دەمیکە دەستم لە ژیان ھەلگرتوو، لاقیکم نا، ھەردووک لاقم لە دنیاکی دیکەن، تەنھا چاوەکانم، تەنھا نیگاگانم ماون لەسەر تۆ، قسەیکە تۆ من لە مردن ناگیریتەو، قسەیکە تۆ لەناو شەو دەرم ناھینن، نا، بەلکو قسەیکە تۆ ژیان دەداتەو مردن، شەو دەکاتە چراخان. من چاوەپریم، چاوەپرسی ئەو رووناک بوونەو ھەم.

ھەموو ئەو ھێشەکان و توویانە درۆیە، خەیاڵ، تەنھا ئەو ھێشەکان دەبێت پاستییە، من مەپیک بووم بە دەستی ژیانەو، لە دەست رەزالتی بۆرە ھەلاتووم و تۆ سەرم بېرە و ببە جەللاد، تا من ببمە خاوەنی جوانترین جەللاد لە سەرانسەری بووندا، مەپیک ھاوتۆتە بەر دەستت بەملی درێژ و بیتووکەو، تۆ تەنھا بە پەنجە باریکەکانت، وەک نیشانە سەربرین پەنجەیک، نینۆکیک بە ملیدا بیئە سەری گلۆر دەبیتەو. ئەو قسە سەری شاعیرەکان نییە، تۆ بە قسەیکە موعجیزەیک دەخولقینن، موعجیزەیک زۆر لەوانە پێغەمبەرەکان بالاتر. تۆ بە قسەیکە مەپیکی سەربراو، مەپیکی تاریک و شەکت و پەککەوتە، بە تاکە قسەیک دەکەیتە کۆتر.

تو ھەرگیز خەمی ئەوەت نەبیت چ وەلامیکم دەدەیتەو،
 دلشکانی من ئەزەلییە، ئەگەر نەشمکەیتە کۆتر، کۆتریک ببیتە
 گولی سەر کراسەکات، کۆتریک ئەو وردەنانە کۆبکاتەو لە
 کاتی نانخواردندا دەکەونە کۆشت، نا کە نەشمکەیتە کۆتر
 تا بدەمە شەقەیی بال، دلنیا بە بە رۆحی کۆترەو دەمرم،
 ئەو ھەش باشترین ریکەوتە بیتە سەر پێی لەدنیادەرچووویەک.
 تو دلشادی ھەموو دنیا لە بەردەمتە، دەست بە ھەر
 ئاراستەیکدا ھەلبێی، ئەو شوینە دەبیتە باخچە و گول،
 دەبیتە میرگ و کانی. چاوی لە ھەر گەنجیک کە، بۆ ئەبەد
 بەختەوەر دەبیت، نیازی دلی خۆت بدەیتە ئەو ئیمام موسای
 کازمە لە گۆرەکەیی دیتە دەری، چاویک بدەیتە ئەو دەرویش
 و تۆبەکارە ھیندی و پاکستانی و ئەفغانیانە، خزمەتی
 تەکیەیی شیخ عەبدولقادر دەکەن، بە سەرپنەوہی پەنجەرە و
 دەرگا و مالینی حەوشەکەییەو پیر بوون، ریشە تیسکنەکانیان
 رەش دەبیتەو، تەنھا نیگایەکیان بدەییە گەنج گەنج دەبنەو
 و ئەو کات دەزانن کێ خاوەنی چاوونفوس و کەرامەتە و
 دوات دەکەون.

تو بەختەوهریت نامەیک بۆ جەللادەکانی ئەبوو غریب
 بنێرە، ئەو شەو کەس بەدارەوہ ناکەن. ئەو شەو کەس
 دارکاری ناکەن و نینۆک و پەنجەیی کەس ھەلناکێشن. تو
 بەختەوهریت بۆ ھەموو دنیا، ئەگەر شەویک، ھەر شەویک
 پیاسەیک بەکەیی بە جادە و کۆلانەکانی بەغداد، ھەر چی
 شیت و مەست و کچی سەرگەردان و پیرەپیاوی دەرکراو
 ھەییە بە زەردە خەنەییەکی تو دەگەشتینەو و ھەست دەکەن
 ھیتشتا لە دنیا دا داپەرەوہری ماوہ.

تۆ بەختە وەرپت لەو زانكۆيە، لە تەواوى زانكۆكانى بەغدا
چاۋ لە ھەر كورپىك ، مامۆستايەك دابگرى، بۇ ھەتاھەتايە
دەبىتتە خزمەتكار، دنيات بۇ پىر دەكات لە بالندە، تۆ گوئى
مەدە ئەو ھى كورپىك ئەو ھى نەزانيو ھە ئىستا لە قورپاۋدا
دەژى. تۆ ئەو ھى خۆر ئازادىت، ئەو شەو ھە سەختە
مىن پىروناك بىكەيتەو ھە، يان شەقامەكانى ئەوان پىر بىكە
لە ئومىد. تۆ ئازادى موعجىزەيەك بنوئىنى و ژيان بە بەر
كەلاكى مەپكى پىردا بىكەيتەو ھە يان بچىە باخچەى ئەوان.
ھەر بىرپارىك بەدەى ئەو پۇژانەى مىن بەسەريان دەبەم
ھى تۆن، تۆ قەلەمت لى داۋن بژىم. ئەو پۇژەى مىن و تۆ
و سەردار وئىنەكەمان گرت، ئەو پۇژە بە ھەموو حىسابىك
دواپۇژى ژيانم بوو، لەو ھەتەى ھەم وىستوومە خۆم دواپۇژى
ژيانى خۆم ديارى بىكەم، چارەنووس و شىرپەنجە و گوللە
چىن تا دواپۇژى ژيانى مىن بنووسن. نا ژيان ئەو ھە ناھىئى بە
زور جىئى بەئىلى، مىن بىرپارىم دابوۋ ئەو پۇژە دواپۇژى ژيانم
بىت، مووسىكەم لە باخەلدا بوو، لە گىرفانى چەپم، لەسەر دلم
دانابوو، خوئىنى رەش و سىستى مىن تەنھا بە دەمى مووسىك
دەكەوئىتە ھەلپە و جوولە و سەما، ئەوئىش راست لە دەمارە
شىنەكەى مەچەكەم، ئەو پۇژە بۇنىك لە جەكانتەو ھە، رەنگىك
لە وئىنەكەو ھە، مووسەكەى باخەلمى تۈاندەو ھە، بەبى بىر
جولەى خستەو ھە دەمارە شىنەكەى مەچەكەم.

ئىدى ئەو پۇژانە ھى تۆن، تۆ بە پەنجەكانى خوت
نووسىتتەو ھە، لەو وئىنەيەو ھەموو چىرکە و پۇژەكانى مىن
بە ماركەى تۆو ھەدايك دەبن. لە گۇرپىستانى مەلىكەكان،
مىن چۆن بەتەنھا لە گۇرپىستانى مەلىكەكان جىت دەھىلم،

چاوم لەودىو گەردەكەو بەدواتەو بوو، تەنھا من دەمدى مەلىك غازى چۆن سەرى لە گۆرەكەى ھىناو تە دەرى، تا تۆ ببىنى. تاكە كەسىك شايانى مردن و زىندانى و پىسوايىيە ئەو سەردارە گەمژەيەى ھاوپىمانە، تەنھا ئەو بە سىنگى پىرھەناسەى تۆو بەرەو مەرگ پۆيشت.

من نامەوى ئەو بىرپارە بەدى. نامەوى پىم بلىنى بەلى. نامەوى موعجىزە بۆ من بنوئىنى، نا، ھاتنت بۆ لای من، ئەگەر ژيانت بۆ بخەمە سەر سەماى بولبول ژان و مردنە. تالى ژيانى من بەشى لەناوبردى تەواوى مشك و ماری سەر زەوى دەكات، ژەھرى ژيانى من بەشى كوشتى تەواوى زىندەوەرە خۆشەختەكانى سەرزەوى دەكات. تۆ لە من گەپئ، تۆ لە من گەپئ مووسىك دەتوانئ ئارامى بۆ من بکړیتەو. چرەقەيەكى كارەبا جەستەى خامۆشم، پۆحم ھىمن دەكاتەو، بەلام تۆ تەكايە لەو ھەموو خۆشەويستىيەى من نزيك مەبەو، لەو ھەموو عەشقى من نزيك مەبەو، وشەيەكىشم بۆ مەنوسە، با بەحسەرەتەو بمرم، نەك بەژەھرەو.

ئەگەر جورئەتم ھەبئ، ئاخىر عاشقپوون بەشى زورى جورئەتت دەبا، ئەگەر جورئەتم ھەبىت، تا تۆ ئەم نامەيە دەخوئىتەو، تا تۆ ھەناسەيەكى بەزەيىم بۆ ھەلدەكئشى، من چوومەتە دۆخىكى دىكەو، دۆخىك كە پئويستى بە ترپەترپى دل و فيچقەى خوئىن نىيە. بە خەيالى ئەوئ كە تۆ، تەنھا لە پووى خەمخورى و ئىنسانىيەتەو بەدوامدا دەگەپئى، بەو خەيالەو چاو لىك دەنيم، نا دەمە شەقەى بال، بال بۆ كۆترەكان جى دەھيلىم. ئەگەر كرا بچۆ سەيداوا،

ببینہ کوترہکانم چون توله له سہرزہوی دہکەنہوہ، فرینیان دہدەنہ ئاسمان و جیقنەیان بە زہوی. خەم بۆ من مەخۆ. من وردەوردە شی دەبمەوہ، دەبمەوہ خۆل و ہەلم و کانزا و دہگەریمەوہ سروشتی خۆم، ئەگەر بویری ئەوہم ہەبی.

نیان کہ سہری بەرز کردەوہ زانیی ہیشتا لە کتیبخانەکہیہ، پووناکیی ناو دەرگا و پەنجەرەکہ بەتەواوی چاویان پی داخست، ئەو زۆر قوول و نزیک چووہوہ ناو نامەکہوہ، ہیچی نەدەدی، تارماییہکی باریکی دیت، کہ سہری بەرز کردەوہ ئەو پویشت، نیان ہەستا، چەند کورسیہکی وہ تەقەرہقە خست، ماموستا و کتیب خوینەرہکانی دیکە سہریان بەرز کردەوہ، ویستی ہاوار بکات و بلی، ”سەرور نەرۆی،“ چاوەکان بیدەنگیان کرد، بۆ ئەوہی ژیانی کہ سیک پزگار بکہی دەبی شەرمەزاریش بیت.

چووہ دەرۆ، دواي تارماییہکہ کہوت، تارماییہکہ خیراتر، پینلاوہکانی یارمەتی نادەن، خیراتر، تارماییہکہ دہیہوئ خۆی دہرباز بکات، دہیہوئ خۆی لی بشاریتەوہ، نیان خیراتر، لە شەقامی گشتی، پەریہوہ، دہنگی ئۆتۆمبیل و خەلک، تارماییہکہ پیچ دہکاتەوہ، نیانیش، دہنگی ئیستۆپ و خشانی پاس، ہاواری ژنان، نیان ناوہستن، تارماییہکہش خیرایہ، نیان رادەکات، دہنگی پینلاوہ شینەکانی تارماییہکہ دہوہستین، نیان توند دەستی دہگریت، تارماییہکہ ئاور دہداتەوہ، نیان رادەچلەکی، جا زەرد و سوور دہبیتەوہ، چی؟

لہ دلی خویدا چی؟ ئہی ھه والی مردنہ کہت چی؟ بہ شہ وقہ وہ، بہ تاسانہ وہ گوتی، ”زانیم توی، زانیم خوت لہ من گرتو وہ، سہردار ئہ وہ تۆ لہ کوئی؟ بۆ خوت ون کردو وہ؟“

بہ خوشیہ وہ، بہ لام دیسانہ وہ بہ وہ پری بیباکیہ وہ گوتی، ”من خۆم ون نہ کردو وہ، ئیوہ و نتان کردو وہ.“

نیان ھه سہ لہی ئہ و قسہ بہ تویکلانہی نہ بو، بہ پہ لہ گوتی، ”فریا بکہ وہ، سہرور خہریکہ خوی دہ کوژی.“

دیسانہ وہ سہردار فہراموشکارانہ گوتی، ”مردن و زیان بۆ ئہ و جیاوازیہ کی زوری نیہ. باوہر ناکہم مردنیش ئہوی بو، مردنیش دلی بہ وہ وہ نیہ.“

نیان خیرا گوتی، ”نامہ کی دریژی بۆ من نووسیوہ، ئہ و نووسہریکی گہورہیہ، عاشقیکی شیتہ، من دلّم پیوہیہ تی.“

سہردار گہ شایہ وہ و توند نیانی لہ سہر ئہ و شہ قامہ لہ باوہش کرد، گوتی، ”چہند خۆشہ، تۆش دلّت چوہ سہر کہ سیک، تۆش دلّت بہ کہ سیکہ وہ نووسا، با ژہر و تاوونیش بیت، خۆشہ ویستی دہیکاتہ ھه نگوین.“

نیان دہستی سہرداری راکیشا و چوہ ناو کتیبخانہ کہ تا کتیب و نامہ کہ بیٹی، سہرسام بو کہ دیتی لہ شوینی خویان نہ ماون، نہ پیرسی، خیرا گوتی، ”با بچین، با بچین سہرور بدؤزینہ وہ، با فریای کہوین، زۆر تہ نہایہ.“

سہردار کہ دہیزانی سہرور لہ کونیکہ وہ چاودیری نیانی کردوہ، ھہر بۆیہش نامہ و کتیبہ کہی دزیوہ تہ وہ تا دہست کہ س نہ کہون، گوتی، ”سہ غلّہت مہ بہ، من دلی سہرور دہناسم، ئیستا بیئہ وہی ھه والیشی بدہیتی، بہ و ھهستہی تۆ مہست بووہ، ئہ و لہ کونیکہ ئاسمانہ وہ ھه موو

شتیک دەبینی، تازە نەک مووس، ھەزار گوللە لە دلی بدەن نامری.

نیان بە ترس و نیگەرانی و تەوسەو ھەناسە پوانییە سەردار، ئەو گوتی، "بەراستە، مۆلەت لە ئیزرائیل وەر دەگریت و چاوەڕینی تۆ دەکات، تا تۆ نەبینیتەو ھەناسەش نادات، ئەگەر بەو ھەناسەراگرتنە بمری. ببورە من ناتوانم جارێ خۆم دەر بخەم، وەزعم باش نییە، ھەندێ کتییی ئەمانەتم بۆ کتییخانەکە ھێنابۆو، دەمیک بوو سەیرم دەکردی. (بەگالتەو) لە پوخسار تەو زانیم تۆش لە دەست چووی. تۆش چوویتە جیھانەکە ی سەرور، تۆش مووسیک دەخەیتە بەر باخەلت."

نیان بە جدیدتر گوتی، "یەكجاریش وا نا، خۆی نا، نامەکە ی ئەنگاوتومی."

سەردار گوتی، "ئاگایەکت لەو دلە لە تەتەنە بێ چەقۆکتیش." پویشت، نیان ھیشتا و ھەستابوو، سەردار دەستی بە نیشانە ی دوعاخوازی بۆ ھەلبێری، نیان گوتی، "خوات لەگەل سەرسەری."

خۆشەویستی ئاواپ، کە لە شوینیک دەر دەکەوێ، دەتەقیتەو، لە سەد شوین چەقۆ ھەلدەکتیشریت و بانگی شەر دەدری. بەغدا شاریکە بۆ خۆشەویستی، بۆ خۆی نا کە ھەمیشە چاویان لەسەر یەکتەر، بۆ خەلکی ئەو شارانە ی راو نراون و پەراگەندە بوون. خۆشەویستی سەرور و نیان و ھک

نامەى نەينى، بەناو قوتاييىانى زانكۆكانى بەغدادا بلالو بۆوہ. سەرورەر ديوہ رەشەكەى، ديوہ پەر مردن و بيزاركەرەكەى، نيان ديوہ بەرەونەقەكەى، ”ئەو دووانە چۆن پىك هاتن، هيجيان لە يەكتر ناچى؟“

”ئەو ئالوز و تاريك و پرمەينەت.“

”ئەو سادە و رووناك و ئاسوودە.“

”هەك ئەوہيە تيشكى خۆر بكەويتە سەر شارينكى ويران.“

”شارينكى سووتاو و بۆگەن.“

”جۆگەيەك رىي بكەويتە بيبان وشك دەكات.“

خۆشەويستى ئاوايە و ھاوپىكانى نادۆزيتەوہ، دەكەويتە سەر شارينكى ويران و مشكىك لە كونىك ديتە دەرى، بەرخىك لە ويرانەيەكدا چاوەرپىي رووناكى دەكات، ژنىك، مندالىك لە پەنايەك ماوہ و رزگاربان دەبى. ئەوان پىيان وا بوو شار كە سووتا ئىدى نابى خۆريشى لى ھەلبى، پىيان وا بوو ھەليش بى جگە لە بەرزبوونەوہى دووكەل هيجى دى نابىنى. ئەوان نازانن كە ھىشتا ئاو دەروات و خونچەيەك چاوەرپىي كرانەوہ دەكات.

خۆشەويستى ئاوايە، سەرورەر رووى كرايەوہ، رەونەقىك پىستە رەشە جىرەكەى داپۆشيبوو، ددانە سبى و درىزەكانى سەرورەر دەر كەوتبوون. نيانىش باوہشىك گول بوو بە رىگادا دەرۆزىشت. رۆژانە پىكەوہ بوون، باخچەكانى ئاداب، يانەى قوتاييىان، پياسە و عەشقبازى، وەزىرىيە و مەعھەد بەرىتانى، ھەموويان دەيانناسىن. شەوانە سەرورەر نامەى دەنووسى، نامەى بۆ خۆى دەنووسى، بۆ نيان، بۆ بابى بىگۆرى، بۆ دايكى:

دایە گیان...

من بەختەوهرم، هەموو شتیکم هەیه، خۆر بە ئارەزووی
من هەلدی، بەغدا، شەقام و خەلکەکەیی، پرد و پووبار و
باخچەکانی، هەموویان، هەتا سەربازە مۆنەکانیشی بۆ
من پێدەکەنن. بەهەلە ئەو شارە بە هیی ئەبو جەعفەری
مەنسور ناوژەد کراوە، یان دەلێن شاری هاروونە پەشیدە،
ئەم شارە بۆ من، سەرۆهری مریەمە پەش، دروست کراوە.
قوربانی نەعلەکانی گولناری خوشکم بم، چاوی سالار ماچ
دەکەم.

سەرۆهر لە نامەیهکدا بۆ خۆی نووسیویو:

بەختەوهری کە دیت دەرگاشی لێ نەکەیتەو بە شەق
دەیشکیتنی.

لە نامەیهکدا بۆ نیان ئاوا دەست پێ دەکات:

ئەو گولەیی لە بیابان پەگی دەگاتە ئاو، هەرگیز نامری، بیابان
هەرگیز ئەو گولەیی نییە، ئەو ئەفسانەیه، ئەو گولە لێرە
لە دلی شەقشەقی مندا هەیه. پەگی بە تەواوی دەمارەکانی
خوینمدا بلاو بۆتەو، هەرگیز وشک ناکات، لەجیاتیی دەمار،
پەگی ئەو گولەیه ئیستا خوین بۆ میشکم، بۆ تەواوی
خانەکانی جەستەم دەگوازیتهو.

هەموو پۆژی بەیانیان لەسەر کورسییەکانی پشت

يارىگاکه، يان باخچه تهرىکهکانى پشت به شى فارسى داده نيشتن، دواتر دهچوونه دهري، دهچوونه کورپنیش، له پشت باله خانه گه وره کهى مه دینه توب، له هر شوينى چؤل با، نيان سهرى به سينگى سهرور دهکرد، سهرى به سهر دلى دهکرد، ئه ویش نامه و شيعره بينکوتاييه کانى بؤ دهخوينده وه:

هموو شتيک هاتوته وه جى خوى، بالنده سهرليشيواره کان، خاله کان بؤ شوينى خويان، نيان بؤ سهر سينگم، هموو شتيک گه راره ته وه شوينى خوى دهىگوت، "پيشتر خالى سهر وشه کان بيمه به ست به سهر لاپه ره کانداندا بلاو بيونه وه، نامه کان وهک ژيان هيچ مانايه کيان نه بوو، ئيستا نا، هر خاله و له شوينى خويه تى." نيان هستى به رهگى گوله کهى ناو دلى سهرور دهکرد، به سهد زمان خوى دهکرد به گوچکهى نياندا.

سهرور شاگه شکه بيوو، کچىکى سليمانى، به وه هموو جوانييه وه عاشقى بووه، کچىکى خه لکى سليمانى که م نييه، له مه لکه نديش له دايک بووبى، نه وهى برايم پاشا، کچىک به تاجىکى زيرينه وه، کچىک به هموو رهنگه کانى شاخى گويزه وه، که همووى باعيسى که يف و سرور بوو، عاشقى بيوو، سهر به سينگى دهکات و له سهر گزى مه مکه بچوکه کانى هست به هه ناسهى دهکات.

خوشه ويستى ئاوايه، سهرور کراسى سوور و پانتولى سپى له بهر دهکرد، هر ميزوله يه کى ديبا، هر په ره سيلکه يه کى ديبايه پووشى به دهنوکه وه يه و دلى پى

خوش بوو. وای دہزانی ہیلانہ بؤ ٺو ھلدہ چنن، کہ داریک گولی دہکرد، ٺو سوپاسی دہکرد، چونکہ دہزانی بؤ ٺو دہپشکوئ. سہروہر تا دنیا دنیاہ لہ مہمنوونی ٺو سہدان داریتہ قالہی وہزیریہ دہر ناچی، بہ وہرز و بی وہرز سہرتاپایان لہ کولووک ھلدہ کیتشا، ٺو دارانہ دلی خویان بؤ عہ شقہ کہی سہروہر بہ دریژی شہ قامہ کان راخستبوو. رۆژیک لہ باخچہ تہریکہ کہی بہ شی زمانی فارسی، نیان دیسان سہری خستبووہ سہر دلی سہروہر، ھناسہی بہ ناستہم بہر سینگی سہروہر دہکہوت، سہروہر دہستی خستہ ناو قژیہ وہ، وک پیریزی ھموو دنیا ناگر بگری، دلی کلپہی کرد. سہری نیانی سووراند. بہ لیوہ رہش و ھلبزپکاوہ کان توند لیوہ ٺال و گۆشتنہ کہی نیانی ماچ کرد، عاشقہ کان پیش ٺوہی خوینیان تیکہل بی، پیویستہ لیکیان تیکہل بی. دنیا تہواو ٺارام بوو، گولیکی سپی تہواوی دنیای داپوشی، گولیک وک فہرشی پاشا ٺوان لہ سہری پال کہ وتبوون.

دہنگیک وک چلکاویکی رہش بہر گولہ کہ کہوت، "ٺیوہ شہرم ناکہن، بیئہ دہبینہ."

کابرای عہرہ بی چاچی بوو، گوتی، "بہ پراستی کوردیش بیناموسن."

خۆشہ ویستی ٺاواہ، لہ دلنکہ وہ سہر دہر دینن، لہ سہد سینہ وہ رق و ژہر دہریژی. با ھەر ھاوار بکات خؤ ٺوان گوتیان لی نیہ. ٺوان، سہروہر و نیان دوو گؤماو بوون، دوو گؤماوی لیتہی، دوو گؤماوی چلپاو و سیاناویش، ھیواش ھیواش تیکہل دہبوون. لہ ھلچووندا

وہختیک مانگی خوشہویستی دہگہیشتہ سہر سہریان،
 ٺہوہندہ نہبوو بکہویتہ ناویان، ھہلدہچوون و دہکہوتنہ ناو
 یہکتری، کہوتنیک کہ ٺاو بہ ھہلچوونی مانگ دہگہرپاہوہ
 شوینی خوی، ٺہوان نہدہگہرپانہوہ شوینی خویان، سہروہر
 مہحموود بہلہک، مریہمہ پہش و ژوورہ نسرمہکانی قہلاتی
 لہ نیاندا جی دہہیشٹ و نیانیش کہمالی بہزاز و پینج برای
 وہک گول و ٺاگر و دایکیکی شاژنی سہبہئی لای سہروہر
 جی دہہیشٹ.

ٺہوان ھہر شتیک لہناو یہکتردا جی بہین کابرای چایچی
 واز ناھیننی، دووبارہ گوتی، "ٺیوہ شہرم ناکن، گویتان نییہ؟"
 بہ سہروکی بہشہکہی خویان دہلئت، ٺہویش ھہر لہ
 ژوورہکہی خویہوہ تہماشایان دہکات، مامؤستاکان و دوو
 فہرمانبہریش کہ لای ٺہوانن لیتیان دہپوانن. ھہریہکہ و
 شتیک ییر دہکہویتہوہ، ھہریہکہ و کچیکی دیتہوہ خہیال،
 زوربہیان بویان ھہلنہکہوتبوو لہو تہمہنہدا، لہ تہمہنی
 ٺہواندا، ٺاوا ماچی کچیک بکن، قول بچنہ لیتوی کچیکہوہ،
 بویان ھہلنہکہوتبوو لہ پہنایہک دہست بخنہ ناو سینگی
 کچیک. ٺہوان پوژہ شیرینہکانی خویان، پوژانہ تہمہن و
 ھہسرتی خویان لہگہل گورانیہ ھہرہ مردن و پرحوزنہکانی
 عہرہبیدا بہسہر بردبوو.

ھیچ ٺومیدیکیان نہہاتبوہ دی، زور بہزہحمہت
 پہنایہکیان دیبوہ دہستپہری لی بکن، ٺہگر ٺہو ھہموو
 خہلکہی لہ ژوورہکہی نہبا، ٺہو سہروک بہشہ خوی لہ
 بہر ٺہو دانیشٹن و ماچہی ٺہوان بہتال دہکردہوہ. ھیزیکی
 بیتاوونیشان لہ سینگی ٺہو سہروک بہشہوہ ھاواری کرد،

”ئەو خویڤییانەم بۆ بانگ بکەن.“

نیان و سەرورەر لەو دەنگە پاپەرپین، زانییان ھەموو دنیا ئەوانی دیتوو، خۆشەویستی ئاواپە، کە دەپژژی ھەموو پێ دەخەنە ناوی. وەک دوو تاوانبار وەک دوو سەربازی ھەلاتووی بەرھەکانی شەر ھیتایاننە بەردەمی، ئەویش بێ پرسیار گوتی، ”ئێوە ھەردووکتان فەسلن. بۆتان نییە جاریکی دیکە بینەوہ زانکۆ.“

سزای پیاوکۆژ پێویستی بە لیکۆلینەوہ و دادگا و پۆلیس ھەیە، بەلام سزای خۆشەویستی نا تەنھا تفکردنیک دەوێت. خۆینە گەشەکەئێ تۆزیک پینشتەر کال کال ببۆوہ، بەرہو مۆری دواتر بەرہو پەشی چوو. یەکیک لە فەرمانبەرھەکان گوتی، ”ئەوانە قوتاییی بەشەکەئێ ئیمە نین.“

سەرۆکی بەش لە شوینەکەئێ خۆی دانیشت، دەشی تەلیسمی ئەوہ لیتی دابن، ئەو کچە ناسکە، لەو تەمەنەدا کتیبەکانی لە بەر پیتی داناوہ و عەقڵی بە دلی سپاردووہ. نیان و سەروریش تاسابوون، لەو کاتەدا یەکیک لە مامۆستاگان لینی پرسین، ”ئێوە چیی یەکترن؟“

سەرورەر پوانییە نیان، نیان چاوہ بەتالە سەوزەکانی مات بوون، وەک ماتی ئەو گۆمەئێ پۆژانە پەر و بالی بالندە پیکراوہکان دەکەونە ناوی، ”ژنمە، ئیمە راستە قوتاییین، بەلام مارەکراوی یەکترین، ئیمە ژن و میردین.“

نیان وەک ئیستا لە خەوہکە بەئاگا ھاتبی، وشەکانی سەرورەری لەناو ھەواکەدا دیت، ویستی بیانگریتەوہ پینش ئەوہی بگەنە گوپی ئەوانی دیکە، نا، دەنگ ناگەریتەوہ، ئەوہی لە وانەئێ فیزیایا خویندبوو، شەپۆلی دەنگ جگە

لہوہی ناگہ پیتہ وہ، وہک یہک بہ ہموو ناراستہ کانیشدا بلاو
دہ بیتہ وہ۔

سہرؤکی بہشہکہ چہند پرسیاریکی لی کرد، سہرور
گوتی، ”بہلی، بہرہ زامہندی باب و داکمان، لای مہلا مارہم
کردوہ، تہنیا مہحکہ مہمان ماوہ۔“

سہرؤکی بہشہکہ حہوسہلہی نہما، ”بہرؤنہ دہری،
ناویان بنووسن، خؤم بہدوای قسہکانیاندا دہچم، لہو بہشہ
نہ تانبینمہ وہ۔“

چوونہ دہری، چاچیہکہ گوتی، ”کس ژنی خؤی لہ
بہرچاوی ئہو ہموو خہلکہ و لہ باخچہی زانکو ماچ ناکات۔“
ئہوان قسہیان نہکرد، وردہوردہ، وہک سوپاہیکی
تیکشکاو، بہبن دیوارہکاندا پاشہکشہیان کرد، پینش ئہوہی
بہ تہواوی دوور بکہونہ وہ، چاچیہکہ گوتی، ”کس ژنی
خؤی ناباتہ ئہو پہناوپہسیوہ۔“

نیانی لہگہل نہبا دہیگوت، ”ئہی ژنی خہلکی دہبا؟“
ئہوان خیراتر دوور کہوتنہ وہ، سہرور لہ دلی خؤیدا
گوتی، ”با، مہحموود بہلہک، مریہمہ رہشی دہبردہ
پہناوپہسیوان، ئہوان ژووری تاییہتیاں نہبوو، ہموویان
لہ ژووریک دہخوتن، ئہوہش سہردہمیک بوو، مہحموود
لہوسہر و مریہم لہوسہر، نیوہشہو، یان وہختی بانگی
بہیانی، کہ سہرہوہر سہری بلند دہکرد، باب و داکلی لہوئ
نہماون، دہیزانی چوونہ سہرشورکہکہ دہستتویژ ہہلگرن،
بہلام ئہوان دہچوونہ ژوورہ نسرمہکہی خوارئ، ئہو
ژوورہی تاریکترین رؤژہکانی ژیانی تیدا بہسہر بردن، ئہو
ژوورہ نسرمانہی قہلاتی مالی ئہہریمہنہکان بوون، سہرور

پتی وا بوو ھموو ٺہریمہ نہکانی دنیا بو پشودان دینہوہ
ٺہو ژوورانہ، باب و دایکیشی لہوئ لہگہل ٺہریمہ نیک
ژوانیان ھبوو، ٺہریمہ نیک لہ دلئی ٺہو خہلکہ دایہ لہ ھہر
شوینیک تہنہا بن، ٺہوا ٺہریمہ ن حکومیان دہکات. ھہستی
کرد غہدر لہ مہمموود بہلہک دہکات، لہ دلہوہ گوئی،
”بی تو چہند تہنہام نہ خوت و نہ گورت.“
باوکیکی بیگوپ سہبوری مندالہکانی بو ٺہبہد لہگہل
خوی دہبات.

نیان تاسابوو، کچ لہ مندالییہوہ دہزانی شہرف ھیی ژنہ
و پیاو شہرفی نییہ، تا بیپاریزی.
خوشہویستی ٺاواپہ، لہ کولیزی ٺاداب تہقیہوہ، لہ ھموو
بہش و پؤلہکانی، لای قوتابی و ماموستا و کارمہندہکان
تہقیہوہ، ”کوپ و کچیک گیران.“ و ھک ٺہوانہ ٺہو ولاتہیان
کوشتبئی تا بؤگہنکا. خوشہویستی ٺاواپہ، ”کوپ و کچیک
بہسہر یہکہوہ گیران،“ دؤست و دہزگیرانہکانیش وایان
دہگوت، ”حہیایان چوون.“ برادرہ ھہرہ نزیکہکانیان دہیان
گوت، ”شہرف گرانہ.“ فرنیان دان و بہ چرپہ و نیگای نہینی
تہوسیان پی کردن.

”ٺہو دووانہ خراب شولیان لی ھہلکیشاوہ، ھہمیشہ
دہستیان لہناو دہستی یہکتردایہ.“
”حہیای کوردیان بردوہ.“
”ٺہی خیزانہکانیان؟“

ھەر ئۇ شەھەر سەرور نامەيەكى بۇ نىيان نووسىيى:
 "من ئۇ زەللكاۋە بووم تۇ كەوتىتە ناۋى، من كىلگەي
 مېنم، دويىن تەنھا يەكىكىيان لەژىر پىن تۇدا تەقىيەۋە، ئىدى
 مەيە پىش، يەكىكە مېنەكان پىتدا دەتەقنەۋە، ھىچ شىتىك
 لەو ولاتەدا لە مېنى خۆشەويستى مەترسىدارتر نىيە. مېنى
 قالمار، مېنى دەبابە، مېنى پەردار ئەوانە ھىچيان ناتوانن
 نيوئەۋەندەي مېنى ئەقىن وىرانكەر بن.

مېنەكانى ناخى من زورن. تۇ زور لەۋە پاكترى پى لە
 لىتاۋى ژيانى من بنىي. تارىكىي من لەۋە خەستترە ئومىدى
 پووناكىۋونەۋەي ھەبى. ئەۋرۇ نىيە، مېنەكان لە ناخى مندا
 چىنراۋن، لەۋەتەي ھەم ھەموو پۇژى مېنىك لە ناخى مندا
 دەتەقىتەۋە. تۇ لەۋە جۋانتترى بە ژەھرى ژيانى منەۋە
 بىمى، يان بتكوژن. زەللكاۋى ژيانى من پۇژبەپۇژ، دلۇپ
 دلۇپ دروست بوۋە، تۇ لەناۋ ئاورىشم و ھەرىر پەروەردە
 كراۋى، ناسكىي تۇ، خۆت و بالا و داھاتووت، ناسكىي تۇ
 بەرگەي ئۇ ۋە قورسە ناگرى، كە ژيان بەرەۋ پروۋى منى
 كىردۋتەۋە. ئەۋرۇ من دۇى ئۇ ژەھىر و تورەبىيە ناچەنگم، كە
 تەۋاۋى ژيانى تال كىردوۋە، من دۇى تۇ، نىانەكەي پۇحم
 دۇى تۇ دەجەنگم، دۇى جۋانى و خۆشەويستى و گەۋرەبىيى
 تۇ دەجەنگم، تا ئەۋەندەي دەكرى لە خۆمت دوور بخەمەۋە
 و بىتپارىزم.

من شىرپەنجەم، من شىرپەنجەي تەمەنى تۇم، لە پەگەۋە
 بمبەرۋە و فېرىم بدە. ھەرگىز بۇ لەدەستدانم دلئەنگ مەبە،
 چونكە ھەموو تەمەنى من دلئەنگىەكى تۇ ناھىنى. كەسىش
 بۇ پزگار بوۋنى لە شىرپەنجە خەم ناخوات. تۇ من ۋەك

شىزىپەنچە فرى بىدە، لە خەمم مەبە، چونكە شىزىپەنچە نامرى و لەناو خۇيدا گەشە دەكات. ئەمشەو سەد جار بۇ تۇ گريام، من تاكە زەلكاوم لە ھەموو مېژوودا بۇ قوربانىيەكەم ھۇنھۇن بگريەم. چەندى دەتوانى ژيانى شىرىنت لە من دوور بخەو، من تالم، تالىى من سەمەرەيە، دلۇپىك لە تالىى من سەرانسەرى دنيا دەكاتە ژەقنەبووت. با ھەموو دنيا ويران بىت، بەس لە تۇ دوور بىت، من بەتەنھا پووبەپووى ھەمووان دەبمەو ھە گەر بزائم تۇ ئارامى...

سەرورەر نەيدەزانى بە چ دلئىكەو ھە ئەو نامەيەى بۇ نووسيو، ئەم نامە دلئى نىان ئەگەر لە ئاسن و بەردىش بىت، ورد دەكات. جارىك كە دەزگىرانەكەى زەلكاو و ژەھر و شىزىپەنچەيە، جارىك، كە داواى دووركەوتنەو ھە وازھىنانى لى دەكات، بەلام ئەھرىمەنىكى بچووك، ئەھرىمەنىكى پىر فىلۇدەھۆ، ئەھرىمەنى لەناو دلئى سەرورەر، تەواو لەسەر دەمارە شىنەكەى بەندى دلئى، بەوپەرى زۆلەتى و ھەرامزادەيىيەو، دانىشتوو، لاقى سوور و بارىك و خەنجەرى شۆر كىرۇتەو ھە لاق لە لافاوى خوينى جوولوى دەكوتى، بزەى سەگىەتى دەھاتى، ئەو ئەھرىمەنە بەردىكى بۇ دلئى نىان ھاويشتوو، بەردى ھەلبىژارد، چونكە دەزانى دلئى ئەو خونچەيە، شووشەيە، بەردىك يان لەتلەتى دەكات، يان لەناويدا بۇ ئەبەد بە بەردى خۇيەو دەمىنيتەو. سەرورەر لەگەل ھەموو وشەيەكدا پۇحى ئەو ئەھرىمەنەى ناردبوو.

سەرورەر دەيزانى عەشقىش ھەك بەرد و سندان وايە لەسەر دلئى كچان، تەنھا گولە سوورەكەى و خەندەكەى

سہرہ تائی، شیرین و مہستکہ رہ، دہنا کچھ ہتا ماوہ دہ بی،
دہ بی عہ شقہ کہی وہک بہر دیکھی لہ شکانہ ہاتو لہ ناو دلیدا
ہہ لگری۔

نیان کہ نامہ کہی خویندہ وہ ہستی بہو راستیہ کرد،
کہ زہلکاویک، سیاناویک داگیریان کردوہ، قاچہ کانی پتوہ
بوہ، زہلکاوہ کہش وردہ وردہ بق قولایی رای دہ کیشی،
ہتا لیتاوہ کہ خہ ستر بیت قوربانیہ کہ توندتر بق قولایی
رادیہ کیشری۔

خوشہ ویستی وہک لیتا وایہ، با لیتاوی ہہ نگوین بی،
تا قولایی خوی راپنچت دہکات، تا ئو شوینہی ئیدی
ناتوانی ہناسہ بدہی، بہ لام نا، ناکری نامہ یک کہ لہوپہری
پہروشی و عہ شقہ وہ نووسراوہ ہلی خہ لہ تینی، نا ہہ مووی
بق ئوہیہ خوی بہ تہنہا پروہ پرووی گولہی خیانہ تکاران
بیتہ وہ۔ ئو سہروہرہ چ کوریکی پاک و سہرہ راست و
فیداکارہ، دہیہ وی تہنہا خوی، بہ تہنہا بہرگہی تالیی
میحنہ تہ کہ بگریت و ئو ئازاد بی۔ دہیہ وی خوی بہ تہنہا
شہری ہہ مووان بکات، ئو بہ پاکی و بیکیشہ بمینیتہ وہ، بہ
خوی گوت، ”تایبہ تہ، بیرکردنہ وہ کانی تایبہ تن،“ ئو سہروہرہ
لہ ناو پیاواندا تایبہ تہ، من ناکاتہ قہ لغان و خوی بیہری۔

ہہ موو شوینیک بہ دوا سہروہرہ گہرا، پؤل و کافیتریا
و یاریگا و باخچہ کان، مہ عہد بہریتانی، کورنیش و ہہ موو
شوینی، بہ لام کوا، سہروہرہ دیار نییہ، لہ ہہ موو کاتیک
زیاتر ئیستا مووسہ کہی سہر دلی سہروہرہ ئازاری نیانی
دہدا، وہک ئوہ و او بوو مووسہ کہ بہ پروتی بہ ناو دہمارہ کانی
دلی ئوہ دا بچی، لہ کہسی نہ پرسی، ئو دہبوو سہروہرہ

بە بۆن، بە بۆنی لیتا و زەلکاو نا، ئەو سەرورەر بە بۆنی
موحیبەت و خەمخۆری ببینیتهوه.

سەرورەر لە ئاداب چووبوو دەری، چووبوو بەریدی
ناوەندی شار، لەوێ بە ئارەزووی خۆی لە گەل دایکی قسە
دەکات، بەوه باش بوو، لە هەولێر جیرانە کەیان تە لە فۆنیان
هەبوو، کابرا فەرمانبەری دائیرە ی بەرید بوو. سەرورەر وەک
خەون بۆ ئا و بگێریتەوه، هەموو شتیکی بۆ دایکی گێرایەوه،
جێنۆه کانی کابرای چایچی، هەره شەکانی سەرۆکی بەشەکە،
گالته و توانجەکانی قوتابییه کوردهکان، هەموو شتیکی گوتی،
”دایە لەدوای تۆ نیان تاکە کچە لەباو هەشم بکات و بیژ لە
سەر و چاوی قوچاوی و پوومەتی پر زیبکە و لووم نەکات. یەکەم
کچە سەر بخاتە سەر سینەم و بۆنم بکات، بیژ لە سینە ی
وێک تەختەم نەکات و بەسەر مەدا نەرشیتەوه. ببورە دایە
گیان منیش لەباو هەشم کرد، بۆنم بە قژە ئاوریشمینە کە یەوه
کرد، کە زانیان بۆنی نیانم هەلگرتوو، ئاخر دایە گیان کور
دەتوانی هەموو شتیکی بشاریتەوه، تەنھا ناتوانی بۆنی ئەو
کچە بشاریتەوه، کە دیتە باو هەشی. ئیستا تەواوی ئاداب
دژی منن، وا دەزانن گەوهەرە کە ی باخەلی ئەوانم دزیوه، وا
دەزانن سیحری ئەوانم بەتال کردۆتەوه.

هەر هەمویان، برادەرە کوردهکانیشم، سووک سووک
وێک بەراز تەماشام دەکەن و بە شایانی ئەو کچەم نازانن.
ئەوهنده نییه بمرههه بهر شەق، بە چاوه حیز و نیگا
تالەکانیان نەفرەتم لێ دەکەن، بە دەستیان بیت دەمخەنە
مەنھۆلیکەوه. دایە گیان من باکم نییه، من باکم بە نەفرەتی
ئەوان نییه، ئەو کورپێک ببیتە شای کورەکان باکی بە پیلان

و دہ کی سہر پینگا نییہ۔ من باکم بہ نہ فرہتی ئہ وان نییہ، لہ گہل نہ فرہتی ہمووان راہاتووم، خہمی قورسم دلی ئہ و پہوولہ ییہ، ئہ و دلی خوی بؤ من کردوتہ وہ، لہ سہر ئہ و دلکردنہ وہیہ ہموو دنیا بؤتہ دوژمنی۔

کہ عہر بہ چایچیہ کہ گوتی ئیوہ بینامووسن، جہرگم بؤ کہ رامہ تی ئہ و کچہ داغ بوو، ئاخر کچ پہرہ یہ کی ئایہ تہ و نابئی قسہی پی بگوتری، ہہر کہ وای گوت من گویم لی بوو، گوتم بہ شکم نہ یلیتہ وہ، گوتیہ وہ، خہریک بوو لہ بہر چاری ئہ و کچہ بمدنہ بہر شہق، من ناچار بووم بلیم ژن و میزدین، ئہ وان واز ناہینن، دہ لین بہ دوا ی کارہ کہ تاندا دہ چین، یہ خہی نیان دہ گرن، لہ سہر من یہ خہی ئہ و دہ گرن، دہ شی ہہ و ال بؤ باب و براکانیشی بنیرن، پرسیار لہ وان بکہن۔ دایہ گیان تہنہا توم ہہیہ، دہ بی بچیہ سلیمانی، بچی بؤ ناو بہ زازہ کان، لہ خوار بازار ی عہسری، لہ ہہر کہ س ہیرسی دوکانہ کہی کہ مالی بہ زاز لہ کوئیہ، پیت دہ لی، بچو دایہ گیان شہرم مہ کہ و بچو، ئہ وانیش سینگیکیان ہہیہ دلنک تیتدا لی بدات، بہ سہر پیلاوہ کانیدا بکہوہ، وا بزانیہ بہ سہر سہ فین کہ و تووی، پی بی بلئی، ئہ و کچہ تان فریشتہ یہ کہ و خوا بؤ ئیمہی خہلق کردوہ، بلئی کورہ کہم فیدای توی کہ و شہ کانت دہ کہم۔ تہنہا رازی بہ بیکہ خزمہ تکاری خوت، ئہ و کچہ لہ نوور پاکترہ مان بدہیہ۔"

کہ مالی بہ زاز گوتبووی نووری چی؟ ئیوہ کچہ کہ تان پیس کردوہ، ئیوہ بؤگہن و شیرپہنجہن، ئہ و کورہی تو ژہر و تاعوونہ، دلؤپنکی بہر داوینی کچہ کہم کہ وتبی، ہہرگیز خاوین نابیتہ وہ۔

مریەم گریابوو، هەم لەسەر تەلەفۆنەکە لەگەڵ سەرۆەر، هەم لە بەردەم کەمالی بەزان، ئەو پیاووە بەدەسەلاتانە چۆن بە پیناڵووە بەسەر دلی ئەو ژنە کەوتوو. ئاخەر ژن کە میزیدی نەما لەو ولاتەدا وەک زبیل تەماشای دەکری، کە ناشکیت و ئازار ناچینژی، هەر شتیکی بەسەر بیت لە نرخێ کەم نابیتەو.

ئەوانە لە دەوری کابینەکە سەرۆەر، کە تەلەفۆنی لی دەکرد، سەرەیان گرتبوو، هەموویان پوشتن، خۆ ئەوان لە کوردی نەدەگەشتن، بەلام هەر لەو لیتاوە رەش و گریان و پارانەو هەمی لە ژێر دەرگای کابینەکە دەهاتە دەری زانیان ئەو کورە رەش و چرچ و جرجە، تا بەتەواوی نەتویتەو لە کابینەکە نایەتە دەری.

سەرۆەر نەیدەزانی کەنگی هیلەکە چچراو، نەیدەزانی دایکی گویی لە کام لە قسەکانی نەبوو، بەپێ بە شەقامی رەشیدا هاتەو، لە بەر خۆیەو قسە دەکرد، بەناو هەزاران پینواردا تێپەری، هەر بیری دەکردەو و قسە دەکرد، هەر کچ و کوریکی دەدی دەستی یەکتریان گرتبوو ئاگر لە جەرگی بەر دەبوو، هەموو دنیا دلی خۆیان بۆ یەکتەر دەکەنەو تەنها کورد، تەنها کورد بەرد و ئاسن و پۆلایە، دلی نییە، دلی بۆ خۆی، بۆ ژنەکە، بۆ کچەکە ناکاتەو، سەرۆەر لەو بڕوایەدا بوو ئەگەر کورد دلی خۆی بکاتەو، ئەگەر کورد خۆشەویستی بناسن، دنیا بەرگیکی کە لە بەر دەکات و تەمەنی مرقیش سەد سالیکی دیکە درێژ دەبیتەو. ئەگەر نیان نامەکە خۆیندبیتەو، ئەگەر رازی بیت خۆی لەو زەلکاوەی سەرۆەر رزگار بکات، جا رزگاری

دہی؟ جا ہر بہ تانہ وتہ شہر دلی ناکروژن؟ نا، ئوہندہی سہروہر نیانی دہناسی واز ناہیننی، ئو ئوہریمہ نیکی لہ گہل ہر وشہیہ کدا نارڈبوو، چرکہ بہ چرکہ ہہوالی دہادیہ۔ ئو کہوتبووہ ناو لیتاوی دلی، لیتاوی زیرایک نا، لیتاوی دلی سہروہریش ئوہندہی قورسی خہمہکانی خہست و پہش و قورس بوو، نہک تا ناوک، تہنا پہنجہیہکت پیندا بچی تازہ بہرت نادات۔ لہ گہل ئوہشدا، ئازادیی دابوویہ، سہرپشکی کردبوو، خو کچی کوردیش ہیندہی سی پیاو غیرہتی ہہیہ، ہر ہیندہی بہلینی دا، ئوگہر دوستہکھی ہیچ و ئایاغ و شہلاتیش بیت ، غیرہتی ناہیننی لہسہر قسہی خوئی پہشیمان بیتہوہ، نہک ہر ئوہ خوئی لہسہر بہکوشت دہات، بہشی ہہرہ زوری ژنی کورد بہو غیرہتہوہ لہ گہل پیاوہ پاتالہکانیان ماون، دہنا نہ لہزہتی سینکسیان لی دہکہن، نہ قسہیہکی خویشیان لی دہبیستن، ہر وا وکہک بنیشتوزفت پینانہوہ نووساون۔

سہروہر راستی دہکرد، ئو نامہ ہر ژہہرہ، دلی نیانی بہتہواوی ئاگردا و تاعوون و شیرپہنجہ تہواوی دہمارہکانیان داپوشی، زیاتر سہروہریان بردہ ناو موولولہکانی خوینیہوہ، لہ دلہوہ گوتی، ”نا، ئو کوپہ مہردہ لہبہر من خوئی داوہتہ بہر نہفرہتی ہہمووان، ہر بو ئوہی قسہیہکی سارد بہ من نہگوتری خوئی بہکوشت دہات۔“

سہروہر پیتش ئوہی بگاتہ حہیدہرخانہ، شتیکی بیر کہوتہوہ، پروناکییہکی لہ دلدا ہہلکرا،

”دہچم بو لای ئوبوو سہلام، بہلکو لہوی بی۔“

ئوبوو سہلام جگہرچیہکھی قہمبہر علی، ئو پیاوہ

كۆمۈنىستەي، بىگومان زووتر كۆمۈنىست، پېش ئەوھى نىتۆكەكانى دەر بەھىنن، ئەبوو سەلام لەو بىروبواوۋرە پۇلايىنە، تەنھا سىمپلىكى ستالىنپانەي بۇ ماپۇو، كە گەيشتە بەر دوكانەكەي كاريان تەواو ببوو، ئەبوو سەلام لە بەردەم دوكانەكەي دانىشتبوو، جگەرەي دەكىشا، كۆلى بە ھەر دەپەنجەي دەستىەو دەيار بوو، ئەبوو سەلام گوتى، "دەزانم بۇ لاي من نەھاتووي."

سەرورە پرسىي، "دەر نەكەوتۆتەو؟"

ئەو بەپىنكەننەو گوتى، "دیارە ئاگادارى..."
لەو قسانەدا يەككە لە دواو گوتى، "ئىستا تەنھا ئاگادارى دلپەتى... عاشق بوو."

سەرورە ئاوپرى دايەو، باوھشيان بەيەكدا كرد، توند و توندتر، سەرورە بەسەر شانیدا گريا، كە ھەستى بە تەرپايتى فرمىسكە گەرمەكانى كرد لەسەر شانى، سەردار گوتى، "ئەو فرمىسكانە خەسار مەكە، پياوى عاشق زۆر پىويستى بە فرمىسكە..."

سەردار لاي ئەو پياو كۆمۈنىستە گىرسابۇو، ھەر ئەويش لە زىندان پزگارى كردبوو، پەناي دابوو...
سەرورە گوتى، "خۆزگە منىش شىوعى بام، ئەگەر گىرابام و زىندانى كرابام و ھەر دە پەنجەيان دەر ھىتابام ھىشتا ئەوئەندەي ئازارى دل، پەرىشانى نەدەكردم. كاكە سەردار بەتەواوى لە پەلوپۇ كەوتووم."

سەردار بە دلگەرمى و زەوقەو گوتى، "من پىم وا بوو گەيشتوويە ھەواي خۆت، من گوتم سەردەمى خۆشەويستىتە. من پىم وا بوو تۆ ئىستا سەردارى دلەستەكانى بەغداي،

من له ناسمان بؤت دهگه پام، دهمزانی له شهقهی بالدهدهی.“
 سهروه ر گوتی، ”نا براكه م نا، وهرزی ئه فین فریای
 گولکردن ناکه وئ، بارانی ئه فین ناگاته سه ر زهوی،
 خۆشه ویستی له هه وادا ده بیته هه لم... ئیره بیابانه، کوا
 نیرگز تیندا گه شه ده کات.“

سهروه ر به سئ قسه هه موو شتیکی باس کردبوو.
 ”نیان ژیانه ره شه که ی منی رهنگ کرد، رهنگی کرد و
 مانای پی به خشی، رهنگی کرد و خستی سه ر پی، به لام
 خۆی، خۆی ژیان ی رهش داگه را، یه کترمان خۆش ویست،
 ئیستا نیشانه ی تیری دوژمین.“

سه ردار ئه و کورپی کیشه ی هه مووانی چاره سه ر ده کرد
 ته نها هی خۆی نه بی، گوتی، ”عه شق دوژمنی نییه، عه شق
 نائه نگتورئ...“

سهروه ر گوتی، له باخچه که ی به شی فارسی ئیمه یان
 گرت، په سوایان کردین، پێیان گوتین بئشه ره فینه، من گوتم
 ئیمه ژن و میردین.“

”به وه پزگارتان بوو له ده ستیان.“

”نا سؤراغمان ده که ن، ده یانه وئ دئنا بن.“

سهروه ر باسی نامه که شی کرد،

”ته نها ده مه وئ ئه و ده رباز بی، با من سزاکه بچیزم.“

سه ردار گوتی، ”ئه وان به ردیان له دلئ تو داوه، تۆش

به رد له دلئ نیان ده ده ی، پیاوی دانا؟“

سه ردار ههستی کرد نیکه رانیی ئه فین پووی له سهروه ر
 کردوو، به لام ئه و ئه فینه هه یچ ژیان ی لای ئه و نه سه ریوه ته وه،
 ئه و له سه ره تاوه ده ترسا له تیکه لپوونی ئه و پووناکی و

تاریکییە، ئەو شەو و ڕۆژە، چەند یەکتەر تاریک دەکەن و چەند یەکتەر ڕووناک دەکەنەو. سەرورەر لە گومانەکەیی گەیشت، بۆخۆیشی لەو هەموو تالییە دەترسا سەرتاپای ژیاانی داگیر کردوو، وتیشی، "من دواى تالى ناکەوم، من دواى مردن ناکەوم، ئەو بەرەو ڕووم دیت. دەمەوینت کە دەمگرتیت و لە ئەرزەم دەدات تەنھا بۆم."

سەردار پرسیی، "ئەو لە دلتهوویە، مەبەستم تەنھایی؟" نا سەرورەر لە دلێووە نەبوو، بۆیە گوتی، "سەردارەکەم، بۆیە غەریبم، من یەکەم جارە ڕووناکی دەمگرتیتەو، دەمەوئ ڕووناک ببمەو." "سەردار گوتی، "چرا هیچ نابینئ، چرا تەنھا هۆکاریکە بۆ بینین، نیان هەم چەرا و هەم چاوە بۆ تۆ، دنیا ڕووناک دەکاتەو، تۆ دەبی چاوت هەبئ تا هەم چەراکە و هەم ژیاانت خۆش بوئ."

سەردار گوتی، "تۆ باسی عیرفانم بۆ دەکەئ؟ من مەولانای ڕۆمی نیم، من زبیل و خاشاکم، من دەرویش و خەلیفەم ناوئ، من سەرگەردانم، وئیل و وئیلگەردم."

"کاکە سەرورەر درەنگە بۆ سەرگەردانیت، درەنگە، تۆ ئیستا تەنھا نیت، هەرکەس تەنھا نەبئ ناتوانئ سەرگەردان بئ."

یەکەم ماف کە خۆشەویستی لیت دەستینیتەو، ئەوویە ناتوانئ سەرگەردان بئ. سەردار گوتی، "بە دوو بالی خۆتەو دەتوانئ بەناسانی بفرئ، نزم بفرئ، بەرز بفرئ، دوور یان نزیک بفرئ، ئیستا تۆ چوار بەلت هەیه دووی خۆت و دووی نیان، هیچ زیندەوهریکت دیو بە چوار بال

بفری. تہنہا ئہ گہر یہ کئیکیان بمری. “
”ئہ وہ بؤ درویش و شیخ راستہ برای کؤمونیست،
نہک بؤ دوو ئہ فیندار، بؤ مہولانا و شہمس راستہ، دہبوو
یہ کئیکیان بمری، تا ئہوی دیکہ بہ بالہ متمانہ پیکراوہ کانی
خؤی ئہ ویش ہہ لگری، بہ لام بؤ عہ شق نا...“
سہردار گوتی، ”منیش ویستم بگہیتہ ئہو راستیہ، عہ شق
و فرین درویہ، شیخ مہ بہستی تہ سلیمبوونہ و قسہ یہ کی
مہ جازیہ، و ہک مہ جاز زور جوانہ، بہ لام من باوہ رم بہ
واقیع ہہ یہ، عہ شق نافری، ہر لہ سہر زہویہ بؤیہ دہبی
کیشہ کانی خؤی قبول بکات، تہنہا ئہ وہ یہ سینبہری عاشقان
لہ سہر زہوی سوو کترہ.“
سہرورہر گوتی، ”سوو کترہ، بہو مہ رجہی لہ سہر زہوی
کہ سی دیکہ ی لئ نہبی، ہر ئہو جووتہ بن.“
سہرورہر باسی تہ لہ فونہ کہ ی دایکیشی گیزاہ وہ، ”ہاوریم
من سہرم لئ شیواوہ، لہ کاتیکدا نیان بیٹومید دہکہم،
تہ لفونیکی ئاواش بؤ دایکم دہکہم.“
”ئاسانہ ویستووتہ ہر دووکیان بکوژی، ئازاری خؤتیان
لئ بار بکہی، برؤ بؤ لای نیان تؤ دہبی ئیستا لای ئہ وہ
بیٹ.“

کہ یہ کتریان دوزیہ وہ تہ واو شہکات ببوون، سہرورہر کہ
نیانی دیتہ وہ ئیدی نہ یٹوانی ہیچی دیکہ بروات و لہ پنا
شؤستہ کہ دانیشٹ، نیان ہات دہستی خستہ سہر شانی

و ئەویش لایەوه دانیشت، بێ ئەوهی سەیری یەکتەر بکەن دەستی یەکتریان گوشتی، سەیری دوور، دووریان کرد و دەستی یەکتریان توند گوشتی، ئەوهش پەیماننازەکردنەوه بوو، بە پینووسی هەوا. خۆر وەک سینییەکی نارنجی خەریک بوو و ن دەبوو، سەرور ئاوریکی بق لای نیان دایەوه، چاوه رەشەکانی ئەوهندەهی دیکە کرابوونەوه، بەس لە بەر تیشکی خۆرەکه هیچیان نەدەدی. لەو خۆرکۆیریەدا سەرور گوتی، "دەبێ مارتە بکەم، هەرچی زوو دەبێ پیکەوه بچینه دادگا."

۱۰

که خور هلدیت دنیا له گه لی نوی دهبیته وه، په پوله به بالیکی تازه وه ده فپیت، بولبول به ئاوازیکی تازه وه، ژیانیش به نه فسیکی تازه تره وه، ئه وه ته واو ئه و پوژه بوو که نیان و سهروه برپاره گرینگه که بیان دا.

سهروه دهیان جار له سهر ته له فون گریابوو، ئیستا هیچ کابینه یه کی ته له فون نییه له و به غدایه گریانی سهروه ری له ناودا چی نه مایی، که س نییه له و به غدایه په له یه کی په شی له کراسه که ی سهروه نه چوو بیته دلپه وه. ئه و هیله باریک و نایلون و بیگیانانه ژانکیان بو دلپه مریه مه په ده گواسته وه، ژانیک بتخستایه ته سهر شاخ له تله تی ده کرد. لای مریه مه په قورسترین ژان ئه و ژانه یه، که ته له فونکی نایلون دلپه دلپه ده یخاته دلپه وه.

چوو، له سهر قسه ی سهروه چه ندان جار چوو بو سلیمانی، سلیمانی که جاریک تارای زیوین و جاریک نیرگز و جاریک زهره و سووری پوشیبوو، به لام هیچ کام له و جارانه

بہ رووی مریہ مہ رہ شہوہ پینہ کھنی. گوزہری بہ زازہ کان
 ہہرگیز وہک قوماشہ کانیاں رہنگا ورہنگ و ئاوریشمی ساف و
 بہ باقوبریق نہ بوو، ہہرگیز روویہ کی خوشیاں پیشانی مریہ م
 نہ دا. ژنیک کی ہہولیری جلرہش، کہ سہری کولمی چہ پی
 کوترابوو، بہ شہ قامہ بہ ناوبانگہ کانی ئہو شارہ دا دہات
 و دہچوو، بہ لام جاریک تہنہا جاریک شہ قامیک، پریگاہک،
 توولہ پریہک دلئی پینی نہ سووتا و جامہ ئاویکیان نہ دایہ.
 گہورہ ترین موعجیزہش تا ئیستا رووی دابیت شاریک بہو
 ہہموو موحبیہ تہوہ، چؤن لہ گہل ئہو ژنہ ہیندہ دلرہق بووہ.
 نیانیش شہرمی دہکرد، شہرمی دہکرد باسیکی وا ناسک،
 پر شہوق و کیشہش بہ تہلہ فؤن باس بکات، باسیکی کرد،
 دایکیکی تیگہ یاند، سہرورہ کورپیکہ دلئی داوہ بہ من، تاکہ
 کورہ دلئی بہ ہؤی منہوہ لی دہات. پینشی گوت، ”دایکہ
 منیش دلہ یاوہ بہو کورہ.“

پینشی گوت، ”خؤشم ئہوئی و خوشی ئہویم.“
 پینشی گوت، ”

دایکہ تہنہا ئومیدم توی.“

پینشی گوت، ”دایکہ حہز ئہکہ کی کچہ کتہ بمرئ.“

پینشی گوت، ”دایکہ ئہوہ تاکہ داواکاری کچہ تاقانہ کتہ.“

دایکیک با بہ لقیسی شاژنی بہ زازہ کانی سلیمانیش بیت،
 کہ شہش دہم بہ جاریک ہاوار بکن و گیف بینہوہ، کہ
 شہش کہ لہ گا، کہ مال و پینج کورپی ملئہ ستوری، چووبنہ
 خویننی بہ لقیسہوہ، دہست لہ دہمارہ سہرہکیہ کانی خویننی
 دلئی گیر بکن، کوا دہتوانی دہنگی کچیکی سہرگہردان و
 بیہیز بیستی. ئہو نہ یدہ زانی ئہو دہنگہی لہ دہمہوہ دیت،

کە نەبیستریت، کە گوئی لی نەگیرئ، دواتر دەتەقیتهوه و ژیان ویران دەکات.

ئەوان سەرورەر و نیان ژیانیان ویران نەکرد، جا بۆ ویرانی بکەن؟ عاشق پێویستی بە هیچ نییە، جگە لە خۆی، ژینیش بۆ هەناسە، ئەوان ژیان، بە ئاشکرا و دلخۆشییەوه دەستیان خستە ناو دەستی یەکتەری، هاواریان کرد و پیکەنین، "ئیمە خۆشەویستی یەکتەرین." "ئیمە ئەفینداری یەکتەرین." "بووینە دەزگیریانی یەکتەری."

قوتابییهکان سەریان سوور ما، ئەوه ئەو دووانە شیت بوون؟ چۆن سەر بەخۆ بریاری وا دەدەن؟ میدیا بە نیانی گوت، "تۆ دەزانیت چی دەکەیت؟ باوک و براکانت بزانی دەزانیت چی ڕوو دەدات؟ ئەو کاتە چی دەکەیت؟ کێ دەتانیاریزێ؟ خۆتان لەکوێ دەشارنەوه؟ خۆیندەنەکەشت دەچیت."

نیان کە چاوهڕێی خەمخۆری و دلنەوایی بوو لە میدیا، بیباکانە گوتی، "بچۆ پێیان بلی، کێ دەستی گرتووی؟" "من بەرژەوهندیی تۆم دەوێت، بەرگە بگرە هەر ئەو سالت ماوه، دەتوانی لە پشوودا بچیهوه مال و رازییان بکەیت، ئەو کاتە بەبێ کێشه، بەبێ حەیاچوون." "حەیا چوونەکە بۆ ئێوه. من شتیکی هەلە ناکەم، من گەورەم و دەتوانم بریار بدەم."

"تۆ گەورەنیت، تۆ نەزان و نەشارەزا و گەمژە، میتشکت شۆراوەتەوه، عەقڵیان بردووی، دلێت بە کویتیدا چووه؟ زەهره زەهر، من ئاگادارم کردیەوه، ئیستاش کات ماوه فریای خۆت بکەوی؟"

"من فریای خۆم کەوتووم. خۆشەویستی فریای من

كەوتوو، سەرور فریای من كەوتوو، تۆ ھەر پۆژە و لەگەل كەسیتی، تۆ ھەولی خۆشەویستی دەدەى و بە منیش دەلىی شیت بووى!

میدیا لەو گۆرانی خیرایەى تۆن و وتەى نیان سەرسام ببوو، ئەو ھەرگیز بەو گەرمیەو بەرگری لە كۆرپك نەكردوو، ھەمیشە وتوویەتى خۆشەویستی لە ئەزمونەو ەروست دەبى، چ خیرا گیرۆدە بوو، راستە ئەو كۆرپە لە دۆزەخەو ھاتۆتەو، دەیەوى ھاوپیەك بۆ گەرانەو پەیدا بكات. ھیمنتر گوتى، "راستە خۆشەویستی كۆرە؟ بەلام ئەوئ تیرەكەى لە دلى تۆ داوہ كیوید نییە، ئەو تیرى خوى لەو كۆرپە خەسار ناكات، خۆشەویستی تۆ شیتییە، بۆر پەرسە، بزانی ھەموو ئەو ژن و پیاوہ چلكن و پەسانەى سەر شەقامەكان، بزانی خۆشەویستی شیتى نەكردوون، ھەموویان سەرەتا وەك تۆ دواى خۆشەویستی درۆزنانە كەوتن، عەقلىیان بەكار نەھینا، دواتر شیت بوون، خۆشەویستی بە تەنھا شیت بوونە."

"مەبەستت چییە خۆشەویستی بە تەنھا؟"

"خۆشەویستی دەبى عاقلانە بى، بەتەنھا بۆر نادەى، كەسوكرت ھاوړىكانت دەبى ئاگادار بن، ھىچ نەبى براكانت كە خۆشیان دەوى، ئەو كۆرپە بۆخوى یەك پارچە تاعوونە. بەلا و سەرگەردانییە."

"وا باسى كەسك مەكە كە نايناسى، تۆ تەنھا پوخسار دەبینى."

"ھەموو كەس دەزانى كۆرپك لەو غەربییە كچك بخاتە سەر كەلكەئەى شووكردن، بۆرەزامەندى باوك و دایكى،

بەنھىنى، ئەو كۆرە نەك تاعوون، دۆزەخ و شىرپەنچەشە،
تۇ خۆت دىو، پەنگ بە پروتەوۋە نەماو، وەك ئەھرىمەنىك
ھاتىتتە ناو خويىتتەوۋە. ئەوۋەى داوۋىەتى بە تۇ، سىمى
خۆشەوۋىستى نىيە، پەنگى مردنە.

”ھەمووتان تەنھا پۋالەتن، لە پۋالەتدا دواى خۆشەوۋىستى
و ئازادى و كەرامەت كەوتوون، ئامۇژگارىەكانت بۇ خۆت
ھەلېگرە، من گەورەم و دەتوانم بېرىار بدەم، ياساش لەگەل
منە.“

”با ھەموو دنيا لەگەلت بىت، كە ياساى ئەخلاق لەگەلت
نەبوو ھىچە.“

”با كەس ئامۇژگارىى ئەخلاق نەكات، ياساى پەوشت لە
دلى خۆمدايە. ھىچ ھەلەيەك ناكەم.“

ئەرى كى ھەلە دەكات؟ ئەو ياسا ھىچە ئەخلاقىيەنە كى
داى رىشتوون. چ خۆشەوۋىستىيەك ھەلە بوو؟ نىان ھەستى
كرد تەنھا لە خۆشەوۋىستىدا ھەموو پۋژەكان نوین. پۋژەكان
بازنەيى نىين و ئاسۆيىن، دەبى لە يەككىيانەوۋە باز بدەى بۇ
سەر ئەوى تریان. تەنھا لە خۆشەوۋىستىدا زەوى بەخشندەيە
و ژيان بەردەوامە و خۆر ھەموو پۋژى نوئ دەبىتەوۋە.

دىسان سەدەى مېروولەكان دەستى پى كرىدبۆۋە، دىسان
مېروولەكان دەنكە گەنمىان دەگواستەوۋە، دىسان بالندەكان
بە ئاواز و عەشقەوۋە پووشكەيان بۇ ھىلانەكانىان كىشەوۋە
دەكرد. دىسانەوۋە ژنە قۇل و باسك كوتراوۋەكانى داوئنى
بەغدا، بە خۇيان و پىزە مەنچەلە ماستە گەورەگەورەكانى
سەر سەريان ھاتنەوۋە ناو شار، ھەوايان پىر كرد لە بۇنى
مەپ و شىر و بەبىوون، دىسانەوۋە مندالى تازە لەدايك

بوون، ديسانه وه ژنه گه نجه كان مه مكيان پرپر بوو له شير، شيريك وهك يهك ده چووه ناو ئيسقان و دلّه وه. ديسانه وه نيان و سهروه ده ستيان تيكه ل و دليان تيكه ل و له ژير داره پير و پرچدريژه كاني وه زيريه كه وتنه وه پيكيه نين، كچه هره زه كاره كاني ناوه ندي ئه وانيان ديت و سللاويان لي كردن و بويان خه نينه وه.

ئه وان كه سيان نه دي، حيكه تي خودا له نادادپهروه ري دايه، چه ندان كه سي ديكه به نيانان گوت، عه بيه، عه بيه، عه بيه، عه بيه، شكزي سليمانيت شكاند. ئه وه هر پيكيه نيني، دانه سپي و پان و زمانه په مهبه كه ي نيشان دان. ئه ويش هيلانه ي دروست كرد و پووشكه ي ده گواسته وه و چيلكه ي ده خسته سه ر يه ك.

ئه وه شته ي، ئه وه هه سته ي، ئه وه زوليه تيه ي ته له فون نه يگوازته وه، ئاو له گه ل خوي ده بيا، ئه وه شته ي ئاو نه بيا هه وا ده يگه يه ني، ئه وه شته ي هه واش نه يگه يه ني، نامه ده بيا، نامه كه گه پشت، نامه ئاوا بوو:

”تو من ناناسي، ناشمه وي بمناسي و به دوامدا بگه ري، دمه وي له بابه تيك ئاگادارت بگه مه وه، بابه تيك په يوه ندي به خوت و خيزانه كه ته وه هه يه، نامه وي بيه پياويكي كوردي خاوه ن غيره ت و نازايه تي و كه رامه ت و ده ست بده يته كوشت و كوشتار، دنيا بسووتيني و شه قامه كان سوور بكه يت و بنه پيني، گوايه شه ره ف په روه رن، نا، ته نها ئه وه نديه كچه كه ت له به غدا عاشق بووه، هه لمه چو و خوينت فركه نه كات، عاشق بووه و ده يه وي شوو بكات، ئيمه پيمان

خۆشە، ديارە پىگاتان نەداوہ بۆيە بەبى ئىوہ بىيارى خۇى داوہ، تەنھا ئەوہى لە بەر دلمان گرانە کہ بى ئىوہىيى پىوہ ديارە و رەنگ زەرەدە، تکا دەکەم با بەرەزامەندى خۇت و با ياسايى شوو بکات، من کورىکم لەوئ و ئاگادارى کارەکانيانم، نەمتوانى پىگرىيان لى بکەم، تۇش ناتوانى، تکايە تکايە تکايە ئەگەر شەهامەتى لىبووردن و بەخشىن و خۆشەويستىت نىيە، ئەگەر ناتوانى هاوکارىيان بيت و دليان خۇش بکەى، دليان پىر مەکە لە حەسرەت، هيچ کارىكى تۆلەستىتانه مەکە، تەنھا دەمانەوئ پىرۆزبايىيان لى بکەى، بۇ دلىايىيى ئارامبوونەوہيان“

چ زۆلىک و بە چ مەبەستىک ئەو نامە ژەهرەى بۇ کەمالى بەزاز نووسيوہ؟ کەمال پادشاي ئاوريشم و حەرير، پادشاي بەزازەکانى سلیمانى، کە ئەو نامەيەى خویندەوہ نەک دلى ھەموو لەشى گرمەى دەھات. دلى بەتەواوى جەستەيدا بلاو ببۆوہ، وەک شەپپورى جەنگ بۇ ھەموو خانەکانى لەشى لى درابى. ژير پىکانى لە ھەموو جەستەى زياتر گرمەى دەھات. جارىكى دیکەش نامەکەى خویندەوہ. جارىک و جارىكى دیکەش، سەد جارى تریش وتیەوہ،

“ئەوہ چ سەگىک بە چ مىزاجیکەوہ ئەو نامەيەى نووسيوہ؟”

“دەيەوئ بمانکوژیت، يان ئاگادارمان بکاتەوہ؟”

“دەيەوئ بمانترسىنى، يان خزمەتمان بکات؟”

“دەيەوئ فىزى رەوشتمان بکات، يان حەيامان بەرى؟”

“دەيەوئ شەرەفم بپارىزى، يان پىسوام بکات؟”

“ئەوہ چ کەسىکە دۆستى کچەکەمە، يان دوژمن؟”

”جاسوسہ، یان دلسوز؟“

چاوه گورہکانی ئه وئندہی دیکه کرابونہوہ، سورسور
ببون، پیلوهکانی عارہقیان دہر دابوو. ئه و ژنہ رەش و چرچ
و ہیچہی بیر کہوتہوہ، کہ دہات و دہگریا و پیلوہکانی
ماچ دہکرد،

”دہبوو پانی بکہمہوہ و ہک قالونچہ پانی بکہمہوہ.“

ئارامی نہمابوو ”دہبوو فری بکہم، فری بکہمہ بہر
سہگ.“

کہمال باوک بوو، دہبوو بیزانیباہ ئه و ژنہ رەشپوشہ
لہبہر ئازارہکانی دلی دیت، نہک قسہ رەقہکانی ئه و، دہبوو
بزانی مندال چ ژانیک دہخاتہ رۆحہوہ، پانیشی کردباہوہ،
فریشی داباہہ رەنگی بہغدا ہر دہگورہ. بہ خۆشہویستی
کچہکہی ئه و پەلکەزیرینہی شہقامہکانی دہرازاندهوہ، پانیشی
کردباہوہ، دارپرتہقالہکانی و ہزیریہ بہ کولوکہ سپیہکانیان
تاریہکی دریزیان بہسہردا دہدان. پەریخان و ئاسۆ و لہیلا و
ئہوانی دیکہ ہموویان قسہکانی میدیایان بو نیان دووبارہ
کردوہ، ”ئہ و سالیس وانہکانت بخوینہ و زانکوکت تہواو
بکہ.“

”تو وا دہزانی ئہوہ عہشقہ، ئہوہ فیلیکہ و لیت کراوہ.“

”خۆت رزگار بکہ، خۆرزارکردن ئازایہتی دہویت.“

تہنہا مہمہد گوتبووی، ”

وازیان لی بینن، دنیا بہشیتی کوتایی پی بینی باشترہ.“

نیان بویری خۆی کو کردوہ و بہبی ئہوہی سہیری
چاوی سہروہر بکات گوتی، ”نازانم ئاسوودہ نیم. خہریکہ
برووخیم، با ئہ و چہند مانگہش بوہستین، ہاوین ہمووان

پازی دہکھین۔“

سہرہر قسہی نہ کرد۔

”کھس باشمان پی نالی۔ ہموو یان دہلین ئیوہ لہ خہوندا دہڑین۔ دہلین ئیوہ مندالن و نازانن لہ فیلمدا دہڑین۔“

سہرہر لہ بہر خویہوہ گوتی،

بہلین من مندالم و لہ خہوندا دہڑیم۔ ئوہ خہونی
ہہلبڑاردہی منہ۔“

نیان ہستی بہ تہنہایی کرد، تہنہاییہک بہ سہریدا سہ پیندرا بیت۔ ئوہ تہنہاییہ کوشندہیہ، کہ لہ تہنیشٹ خوشہ ویستہ کہ تہوہ ہستی پی دہکھی۔ ئوہ ش جورہ تہنہاییہ کہ لہ گہل کچ لہ دایک دہبی، بہ مندالبون نہبی، لہ کولی نایتہوہ، ئہ گہر کچ نہ بوایہ ئوہ تہنہاییہ توقینہرہ لہ دایک نہ دہبوو، کچ جہستہ یہ کی ہہ یہ ہر شتیکی بہر بکہوئی بہ ئہ ندازہی خوی لہ ناخیدا شوینی خوی جی دہہیلن، ئہ گہر دہنوکی بالندہ یہک بیت لہ سہری جی دہمینی، بہ ئہ ندازہی ئوہ جیگاہ ش ہست بہ تہنہایی دہکات با نازاریشی نہ مابی۔

ئوہ شوینہی لہ سہر جہستہی نیان جی مابوو، ماکی تہنہایی، پوڑ بہ پوڑ گہورہ تر دہبوو، نہک بہ سہرہر بہ کہس پر نہ دہبووہ۔ سہرہر ہستی بہو تہنہاییہی نیان کرد، دہیزانی چہند تالہ، حہزیشی دہکرد نیان ئوہ تالیہ بچیژی۔ سہرہر حہزی نہ دہکرد ہموو کہس بگاتہ نہ شئہی ئوہ تالیہ، ئوہ چیژ و نہ شئہ تاییہ تہکھی خوی بوو، دہویست نیان لہ ہموو شتیک لہ گہلی ہاوبہ ش بی، تہنہایی ئہ زمونوی ہاوبہ شیان فراوانتر دہکات، تالی تہنہاییش

پانتاييه كى به رينى پوڅى سه روه رى داگير كړدبوو.
ديسانه وه گوتى، ”

به لى من له خه وندام، توشم هيناو ته ناو خه ونه
پرئازاره كه ى خومه وه.“

نيان هيچى نه گوت، نه و به رده وام بوو، ”

توشم به هله هيناو ته ناو خه ونى خومه وه، دنياى تو
دنياه كى ئال و په مبه يه، دنياى تو دنياى پيڅه نين و جوانيه،
دنياى تو دلخوشى و گوراني گوتنه، بيوره هله ى منه...“
چاوه كاني نيان ته پوون، ”

نه و ته تا توشم راكيشاوه ته ناو دنياى تاللى خومه وه، بيوره
من گونا هبارم، من ويستم و نه و ژيانه په نكاو په نكه ى تو،
ناسو وده ييم بو بگيرپته وه، ژيانمت پر كړد له په نك و له
ئارامى و له پيڅه نين و به ختيارت كړدم، بو په كه م جار به
عه شقى تووه هه ستم به پشكوتنى گوله كان كړد، بو په كه م
جار به عه شقى تووه نه سيمى به يانى خوى له ده موچاوم
دا... بيوره من هله بووم، چه ندم خوشى و به خته وه ريسى
له تو دزى، نه و ندم تالى كړده ناو ژيانته وه، خه مباريم
به ژيانته وه و هر كړد، با خيانه تى من ليره كوتايى بى، با
خيانه تى عه شق و فيداكاريم ليره كوتايى بى، تو ئازاديت، له
ئيستاره له عه زابى من ئازاديت، پيوست نيه له گه ل كه سيك
بيت، با فريسته ش بيت، نه و نه ى سه د نه هريمه ن نه فره ت
به سه ردا ده بارينى. تو ئازاديت، سو پاس، هه زار دروود بو
نه و پوژه شيرينانه ى تيكه ل ژيانى تاللى منت كړدن.“

سه روه ده يزاني چ ژه هريك ده ريزي ته ناو دلى نيان، نه و
ده يزاني قه لاي به خته وه ريسى نيان چون تيڅوپيڅك ده شكينى.

ئەو دەیزانی سەربازەکانی بەرگری ناخی یەکە یەکە چەک بکات. کچ ئاواپ دەیهوئ کور ئەوەندە نەرم بیت، قاچی لەناو لیتە ی دایدا ون بیت، بەبی ئەوەی بیر لەوە بکاتەو تەنها توورەبوونیک ئەو نەرمیە دەکاتە چیمەنتۆ، بۆ هەتاهەتایە لاقی لەناویدا رەق دەکاتە و ناتوانی هەنگاوێک دوور بکەوێتەو.

نیان پرسیی، ”

دیاره تۆ دەتوئ لە خۆشەویستی من ئازاد بیی، بۆچی من کردوومیە کۆیلە؟“

سەرورەر شیت و شەیدای ئەو پرسیارە بوو، ئەو پرسیارە سادە و خۆش و بەلەزەتە.

”بۆمن، خۆشەویستی تۆ شتیک نییە لێی ئازاد بم، وەک چاو و دل، وەک خوین و ئازار لەناومدایە، بەشیک نییە لە من، تا لیم جیا بییتەو، پیتیک نییە، بەسەر خۆمدا هەلکیتشابیت تا بتوانم دای بکەم، خۆشەویستی تۆ هەموو گیانمە، مولوولە و ئیسقان و ئۆکسجین و بینیمە. چەند دوور بکەوێتەو، چەند ون بیت و بەنەفرەتم بکە، بە هەمان ورە و هیزەو بە بۆم دەگەریتەو و بەر سینگم دەکەوێت، من شیتوهارێ نەفرەت و دووری و خۆشەویستی تۆم. چەند بەنەفرەتم بکە، خۆشەویستی تۆ سەد ئەوەندە لە دڵمدا گەشە دەکات. کە دووری نزیک، کە نزیک زۆر نزیکیت، ئیدی من گەشتوومە هەواپەک هیچ باپەک لەنگەرم تیک نادا.

ئەو هەش راستە تۆ نا، تۆ ناتوئ، تۆ ئارەزووی ئەو ناکە ی بەلام من، بەلام من لە دڵەو، بە هەموو گیانمەو دەمەوئ

دیلی تو ہم، من دیلیکی خوبہ خشم۔ نامہ وی ہرگیزا وہرگیز
 لہ دیلیہ تی تو آزاد ہم، خو ئو دیلیہ تیہ شتیک نیہ بتوانم
 وازی لی بہینم، دیلیہ تی وہک خوراک ہاتوتہ ناو خوینمہ وہ،
 دیلیہ تی وہک دہنک زہنگیانہ ہاتوتہ ناو خوینم و بہسہر
 تہاوی خانہ کانی لہ شمدہ دابہش بوہ، پوڑبہ پوڑ گہورہ تر
 و گہورہ تر بوہ۔ من ژانی بیدہ رہہستی و بہرہ لالییم زور
 تاقی کردوتہ وہ، ژانی بیتہ یانیم زور بہسہر بردوہ، پوڑانی
 تالیی بیخورم زور بہسہر بردوہ، پشیمانم لہ ہموو ئو
 پوڑانہ ی آزاد بوہ، بہختہ و ہرم کہ کوہلم، بہختہ و ہرم کہ
 کوہلہ یہ کی ملکہ چ و دہستہ مؤم۔

تہنا مہ بہستہ ئو ہویہ تو پیت لہ ناو ئو چلکاوہ ی ژانی
 من دہر بیتہ، خوت لہ لیتاوی بؤگہنی تہمہنی من پرگار
 بکہ۔ تو وہک من نیت، نہ فرہ تی و بوغزینراو نیت، تو شیرین
 و پہسندکراوی، سوپاسگوزاری ہموو ئو چرکانہم داتن
 بہ من، ئوانہ ئو دیاریہ ہرہ شیرین و بہنرخانہ کہ لہ
 ژیانمدا و ہرم گرتوون، کہ نہشتوانم پنیانہ وہ بڑیم، شادمانم
 کہ پنیانہ وہ دہمرم۔ فریم بدہ و ژیانت لہ من پرگار بکہ
 و لہ ناخی خوتدا دہرم بہیتہ ہرگیز بیر لہ وہ مہ کہ وہ
 خوشہ ویستیک، عاشقیک چاوہ کانت جی دہیٹی، ہر وا
 بزانیہ مشکیکی توپیو لہ باخہلت دہر دینی، بؤ ئوہ ی لہ
 بؤگہنی پرگارت بیت دوور فری دہدی، بہ لام ئو مشکہ
 بہختہ و ہرترہ لہ تہاوی مشکانی دنیا، چونکہ ہم ماوہ یہک
 لہ ناو دلت نا، لہ باخہلتدا بوہ، دواتریش دہستی تو ی بہر
 کہوتوہ۔“

نیان لہ دلہ وہ دہویست ئو کورہ پہشہ شیرینہ مشکہ

لەباوەش بکات، تا قیامت لێو لەو لێو سەپپههنگه پراوانه‌ی نهکاته‌وه. ده‌یویست ده‌ستی بگریت و به سحرک به جادوویهک هه‌ردووکیان بکاته دوو په‌پوله‌ی سپی و ره‌ش، سەپپیه‌که به خالخالێ ره‌شه‌وه، ره‌شه‌که‌ش به خالخالێ سەپپیه‌وه، بفرنه ناو هه‌وا، له‌سه‌ر گوله‌کان بنیشتنه‌وه، بال له‌ بالی یه‌کتر بخشینن، هه‌تاو له‌سه‌ر بالیان بدره‌وشیته‌وه، که ئه‌و قسه‌یه‌ی به‌ سه‌روه‌ر گوته‌با، ئه‌و ده‌یگوت، ” جا خۆ په‌پوله‌ ته‌نها سێ پۆژ ده‌ژی.

”سێ پۆژیش زۆره، سێ پۆژ بوونه په‌پوله و فرین به‌ناو هه‌تاودا سێ سه‌ده مرۆڤبوونه. سێ پۆژ به‌ خالی ره‌ش و سەپپیه‌وه، سێ پۆژ ژیان له‌سه‌ر هه‌لاله، سێ پۆژ فرین دوور له‌ چاوی نه‌فره‌ت، سێ سه‌ده‌ی ته‌واوه، جگه له‌وه‌ش ژيانى گه‌نده و هه‌یج، ژيانى زه‌ب و خاشاک، دوورودریژه، ژيانى چه‌په‌لی و سووکی به‌رده‌وامه، ژيانى عه‌شق و پاکی، ژيانى ئازادی و فرین، کورته، کورت نا، چونکه ژیان به‌ درێژی ماوه‌که‌ی نییه، درێژی ژیان به‌ پانییه‌که‌یه‌وه به‌نده، به‌ جۆره‌که‌ی.

پۆژیک سه‌روه‌ر گوته‌بوی،

”ژیان جگه‌ره‌کیشان نییه بۆ سه‌د سال، ژیان خوارده‌وه‌ی هه‌زاران پیک عه‌ره‌ق نییه. قسه و ژاوه‌ژاوی بێپراوه‌ی پۆژانه‌ نییه، ژیان نۆشینى پیکیک ژه‌هره به‌دیار چاوی جه‌للاده‌که‌ته‌وه، به‌دیار عه‌شقه‌که‌ته‌وه، به‌دیار چاوی خۆشه‌ویسته‌که‌ته‌وه.

نیان له‌و قسه‌یه‌ ترسابوو، ترسابوو، زراوی چووبوو، چونکه پێشتر له‌سه‌ر قسه‌کانی سه‌ردار پاهاتبوو، تۆ بلی

قوتابیسی ئو بوو، ”ژیان پیکه نینی مندا لیکسی سیتمانگانه یه،
پشکوتنی گولیکه له سپیده دا.“

گوتبووی، ”ژیان ماچیکی به په له ی راپه ویکی چۆله.“
ئاسانتری کردبووه، گوتبووی،

”ژیان دیتنی لامه مکیکی دۆسته که ته له کاتی ناخواردندا،
بازنه ی دوو که لی سهر لئوی یاره.“

به ترسه وهش گوتبووی، ”بۆنی جگه ری سهر لئوی تویه.“
نیان توند کتیبه کانی به شانیدا کیشابوو، ئه ویش گوتبووی،
”ژیان پیداکیشانی کتیبی هاوړی کچه که ته به شانندا.“

سهروره بۆ ئه وه ی یه کلا بیته وه، گوتی، ”بیوره باسی
مشکی توپیوم کرد، تۆ خه یالت ئاسووده بی، دلت ئارام بی،
من ده توانم، بهرگه ده گرم، ناتوانم چیدی تالیی ژیا نی خۆم
له گه ل تۆ به ش بکه م.“

نیان هه موو هیزی خۆی کۆ کردبووه، گوتی، ”من بریارم
داوه، بریاریک که باوه ږم پینه تی، ئیدی گرینگ نییه کئ
دلخۆش ده کات و کئ دلناخۆش، بریاریک راست له ناخی
دلمه وه. منیش ژیانم هه نگوین نه بوو، منیش ده رده سه ږیم
دیتووه، جارئ ته نها له وه به غدا یه هینده ی سه ده یه ک ژه هریان
کردۆته دلمه وه، ده ترسم ئه وه به غدا یه له ناوم به ری. ئیدی
گوئ له که س ناگرم، له تۆش، ته نها قسه ی دلی خۆم نه بی،
تۆ مشکی توپیو نیت، تۆ زه لکاو و پۆخلی نیت، تۆ ژه هر و
شیرپه نجه نیت، ئه وانه ی وا ده لئین، نه تۆ ده ناسن نه ژه هر،
نه تۆ ده ناسن نه شیرپه نجه، تۆ هیزی دلی منی، کوا تۆ
تالیت کردۆته ژیا نی منه وه! کوا تۆ خه مباریت به شادی مندا
کردوو! کوا تۆ تاریکیت خستۆته سهر ږووناکیی من!

تۆتەنھا دلخۇشى و بەختەوهرى بووى، فېرىن و شادى بوويت. مردم ئەوئەندەى بۆ خەلك بژىم، مردم ئەوئەندەى ئاگادارى شەرەفى خىزانەكەم بىم، ئىدى با براكانم بۆخۇيان سەربەرزى خۇيان راگرن، با باوكم بۆ خۇى ئاگای لە شەرەف و كەرەمەتى خۇى بى، من ماندوو بووم، من دەمەوى بۆخۇيشم هەناسەيەك بدەم لەوئەتەى هەم هەناسەم بۆ ئەوان داوہ.

سەرور لە ناخەوہ سەوز بۆو، هەموو ئەو كانىيانەى لە ناخيدا، پۆژبەپۆژ ئازار و خەم بەسەرياندا كىشابوو، هەموو ئەو كانىيانەى پۆژبەپۆژ لە ناخيدا وشكىان كردبوو كەوتنەوہ قولپەقولپ، تەنھا سەرور خۇى، بەس خۇى دەيزانى كانىيەكانى ناخى ئەو هەموويان سازگار نىن، هەموويان شىرىن نىن. لەگەل ئەوئەشدا بزمارىك لەبن زمانى مابوو، راستە ئاسوودە ببوو بەو بېرىارەى نىان، بەو هەستە پالەوانانەى، بەو خۇشەويستىيە بىكتوتاييە، بەلام مابوو ئەو بزمارە مابوو، بۆيە گوتى، ”

نا، من نامەوى تۆ خىزانەكەت بەنەفرەت بكەى، تۆوى كچ يان خوشك لەسەر بەرەدەستى براكانى دەروين، دەستيان بنووقىنن ژيانى كۆتايى دىت، تۆوى كچ لە خۇشەويستىيە باييدا گەشە دەكات، سۆزى دايكى ئاوى دەدات، تۆ نايىت پشت لەوان بكەى لەبەر خاترى من.

نىان دوودل بوو ئەو كوپرە هەولئىريە، هەم شىرىن و هەم پەش، هەم تاعوونە چىى دەويت، ”من پوو لە خىزانەكەم نانىم، ئەوان رازى نابن ئىمە پىكەوہ بىن، من گەورەم و بېرىارى خۆم دەدەم، ئەوہ مافى خۆمە تەنھا ئەوہم دەويت.“

سہرور گوتی، ”کہواتہ ہر بہنہنی، لہ بہنی خوماندا
 ھموو شتیک تہواو دہکین، با کہس نہزانی، تہنا
 وەرہقہیہکی سادہ، بہلگہنامہی پیکہوہبونمان، دینین و
 نیشانی ئو سہرۆک بەش و چاچیہ عەرہبہی دہدین، کہ
 ئیمہ بہ یاسا پیکہوہین.“

نہیویرا بلئی ئیمہ ژن و میردین، بہلام لہ نہبەرہو دہنگیدا
 گوتبووی.

ژیانی خویان خستہ سیبەرہوہ، بہنہنی دہچونہ دەر،
 بہنہنی دہستیان کرد بہ شت کرین، کراسی تازہ و پیلاو
 و قات، بۆینباغ و بۆیہ و عہتر و شامپۆ، ھموو شتیکیان
 بہنہنی دہکری. ھموو شتیکیان دہشاردوہ، تہنا بانگی
 دل، ھاوار و زرمہی دل، گورانی پیست و ھاتوچۆی خوین،
 بریقہی لیو و چاو ئہوانہ ناشاردریتہوہ. ھمووان زانیان ئو
 دوو پەرہسپلکہیہ، پۆزبہرۆژ بہ دہنووک قور دہکیشنہوہ، بہ
 دیواری دنیاہوہی دہنن، تا بیگریت و ھیلانہکیان دروست
 بیت، پۆزبہرۆژ ھیلانہکیان چینیک زیاد دہکات، پۆزبہرۆژ
 پووش بہ دہنووکہوہ دہفرن، چیلکہ دہکیشنہوہ. ھموو
 شتیک دہشاردریتہوہ، زیندانی دہکری زرمہی دلئی عاشق
 نہبی، زرمہی دلئی عاشق ھوا دہیبا، مال بہ مال و دئی
 بہ دئی و کوچہبہکوچہ دہیبا، شہقام بہ شہقام و پۆل بہ
 پۆل دہیبا، زرمہی دلئی عاشق کہ دہیشاریتہوہ جا ھاوار
 دہکات. ئو ھاوارہ لہ ئاداب دہنگی دایہوہ، ئو کوپ و کچہ
 سنووریان بہزاندوہ، تازہ تہواو بہرہلابوون.

ھموویان کۆک بوون لہسەر ئہوہی تہنا سہردار، تہنا
 سہردار دہتوانی سنووریان بۆ دانئی، دہتوانی کیشہکیان

بۆ چارەسەر بکات. دەتوانی دلی ھەمووان وەک یەک پازی بکات، دەتوانی ئەو نیانە سادە و ساویلکە و پەشمەکە لە دەمی ئەو دێوہ بێنیتە دەری. ھەمووان وایان گوت. کەس نەگوت، ئەو سەرورە، ئەو پێستە رەشە بە بنە پێی نیانەوہ نووساوە و ئەویش بەدوای خۆیدا رای دەکیشی.

ھەر لەو سەرورەندەدا بوو، نامە ئاگرەکە، نامە پڕ ئەتک و ھەیاچوونەکە گەیشتە دەست کەمالی بەزان، نامەکە ی خویندەوہ، جارێک و جارێکی دیکەش، ھەموو ئەوہی سەرورە و نیان بەنھینی کردبوویان، ئاشکراکانیش، بریقە ی چاو و زرمە ی دلێش، ھەموو ئەو بۆن و شامپۆ و بۆیانە ی بەنھینی کربووویان ھاتە بەرچاوی کەمالی ھەریر و ئاوریشم.

پادشای بەزازەکان ھەموو شتیکی دیت، ھیی رابردوو و ھیی بەیانیش، بەغدا و سلیمانی، لە بەرچاوی شار ئاگری گرتبوو، دوای نیان کەوتوون، ئەویش بەپێخاوسی بەناو شەقامەکانی شاردا رادەکات، لە بەرچاوی ھەموو مندالە چلوورەفرۆشەکان، بۆیاغچیەکانی بەردەرکی سەرا، شاگردە چەورەکان، چایچی و منالە ورتکە ی بەر سینەما رەشید دوای کەوتوون، دوای کەوتوون و ھۆپە ی بۆ لێ دەدەن، دوای کەوتوون ھۆبھای بۆ دەکیشن.

کەمالی بەزاز بەبێ ئەوہی دوکانەکە ی دابخات، قەیسەری قەیسەری ھات، لای بازاری عەسری، دەھاتە لای سەرا، بەلای چاخانە ی شەعبدا تێدەپەری، خزمیکی لەوی لە بەردەم چایخانەکە وەستاوو، پێچی کردەوہ و گەرایەوہ، بەو بەردا شۆر بۆوہ، خۆ ئەو خزمە ی بزانی، خۆ ئەو نووسەرانی ئەو چایخانە یە بزانی، بە جارێک دەیانکەنە سینەما، شیعر

نا، چامہ ہی بڑا دھنوسن۔ بہ کولانہ کھی بہ رامبہر سینہ ما دلشادا پڑیشت، خوی لہ دہ لالخانہ کہ لادا، چوہوہ لای حہ وزہ وشکہ کہ، بہرہو دوکانہ کھی خوی گہرایہوہ۔ ہیشتا کاغہ زہ کھی لہ بہر باخہ لدا بوو، دیسان خویندیہوہ،

”تو من ناناسی، ناشمہ وی بمناسی... لہ بابہ تیک ٹاگادارت دہ کہ مہوہ، نامہ وی بیہ پیایکی کوردی خاوہن غیرت...“
 لہ دلہوہ گوتی ”من خاوہن غیرت نیم...“ کہ ٹہو پستہ یی دہ خویندہوہ، ”کچہ کت لہ بہ غدا خہریکی شوو کردنہ...“ دہیویست دنیا، ہموو دنیا، بکاتہ کیسہ یہ ک خوین و بیداتہ بہ رشہ ق و بہ ٹاسمانیدا بیڑینی و روخساری جیہان سوور بکات، ہیشتا دلی ٹوقرہ ناگری۔ کچہ کت خہریکی شوو کردنہ۔ بہ ہموو ہیزی مستیکی بہ میزہ کھی بہر دہ میدا کیشا، شووشہ ٹہستورہ کھی سہری لہت بوو، دلپہ خوینیک لہ دہستہوہ کہوتہ سہر روخساری مہلیکہ چکول کہ بہ پستی دیناریکی کونہوہ بوو، یہ ک دوو دوکانداری ہاوسی سہرہ تاتکییہ کیان کرد، ٹہو وک ہیچ نہ بووی پووی وەر گتیرا۔

ٹیستا ٹہوانہ بزائن، ٹہو ہاوسی دوکانانہم بزائن لہ پوخساریاندا غہمبار دہبن و لہ دلاندا دہھولی شادی دہ کوتن۔ یہ کہ یہ کہ بہ سہر ہموو گوند و شاروچہ کہ کاندا دہ گہرین، بڑا لای وشکہ فروشہ کان بڑا لای سہوزہ و میوہ فروشہ کان، دہ چنہ لای یہ کہ یہ کھی بہر گدرووہ کان، دوکانی ہہر بہر گدروویہ ک لہ بارہ گای پڑنامہ یہ ک خراپترہ بڑا بلاوہوونہوہی دیعیہ، بڑا لای ترشیات فروش و شیرینی فروش و کہ بابچیہ کان، ٹہو ہاوسی دوکانانہ لہ پوالہت

بۆ خەمخۆری و لەپاستیدا بۆ حەیا بردن بەتەواوی شاردا دەگەرین، بەوسەردا دەگەرینەو لە دوکانەکەیی عارفە لچە و لەویشەو بۆ لای کەوباز و کۆترباز و کەلەشیرباز و جا عەلافەکانی ژێرپرەدەکە.

یەکەیکە بەسەر هەموواندا دەگەرین و سلیمانی لە قاو دەدەن،

”کچەکەیی کەمالی بەزاز پەدوو کەوتوو.“

”کچەکەیی کەمالی بەزاز لە پشت پینج براوە خزاو تە باوەشی هەولیرییەک.“

دەیکەنە قاو، دەیکەنە ناووناتۆرە، کتیبخانەکان دەگەرین، قوتابخانە و مامۆستاکانی شار تێدەگەین،

”کچەکەیی بەلقیس کە خۆی بە شاژنی دنیا دەزانن، کچی شاژنی بەزازەکانی شار ئیدی نایەتەو بۆ خۆی لەبەغدا قەپاتە.“

کەمال ئەو هەموو خەلکەیی دەدی، یەک بە یەک بە چرپەو قسەیک دەکەن، لەژێرەو هەش سەیری کەمال دەکەن، کەس نەیدەکوشت حاجی عەزیزی دووشەو نەبیت، بۆ دەرمان بەدوای شتیکی وادا دەگەرێ، ریبواری خویبری کەمالیات سەقفی ناووەو دەکانەکیان بەسەردا پووخوا، خۆی و ژن خوشکەکەیی لەوێو بەپووتی لە باوەشی یەکتەردا کەوتنە خواری، لە باوەشی یەکتەردا کەوتنە بەر چاوی خەلک. سمایی عەتار کە بەردەمی دوکانەکەیی بە کارتۆن و وینە بەتەواوی داپۆشیبوو تا کەس نەیبینی کە کورپە هەرزەکارەکانی بەسەر خۆیدا دەکیشا. هەموو ئەوانە لە بۆسەدا بوون، هەوالتیکی ئاوا بیستن و ناوی کەمال بخەنە گرووپی خۆیانەو. ئەو

کاتہ کہ مال زانیی خہ لکی ئو شارہ کارئیکیان نییہ جگہ
 لہوہی نامووسی یہ کتر بدہنہ بہرچہ قو.
 بہ بیئ ئوہوی سہیری کہس بکات دوکانہ کہی داخست،
 ویستی تاکسیہک بگریت، زانیی بہرگہی دانیشتن ناگری،
 بہ پی بہرہو مال سہر کہوت، نہیزانی دہ بیئ چی بکات.
 یہ کہم کہس ئہم ہہوالہ بہ کئ بلئ؟ یہ کہم کہس کئ بداتہ
 بہر نہشتہری خیانہ تی کچہ کہی؟ بہ کورہکانی بلئ؟ دہیدی
 چون دلیان دہ کہویتہ بن پییان، جاری پیشوو تہنہا قسہ یہک
 بوو، قسہ یہک کہ کچہ کہیان لہ گہل کورئیک دوستایہ تی
 ہہیہ، دواتر کچہ کہ گوتی، ”ہاورپی پؤلہ و لہ قسہ تان
 دہر ناچم.“ نیان بہ تہلہ فون گوتی، ”ئو کورہ بؤ خوی وا
 دہلئ، ہاتووہ و گوتووہ تی لہ براکانت داوات دہ کہم، من
 گوتووہ ہہموو شتیک بہدہست ئہوانہ، ئہوان سہروہر و
 سہردارمن.“ بہوہش تہواو دلیان ئاوی نہخواردیوہ، بہلام
 ئارامیش بیونہوہ، کہ ئو ژنہ ہہر پیست و ئیسفانہش
 دہہات، داوا ی دہ کرد، کچی ہہموو خہ لکیش داوا دہ کری،
 نیان قسہی تیدا نہ کردووہ.

ئو کاتہ کورہکان دنیایان بہسہردا پووخوا، مؤن و رہش
 و تاریک بوون. کورپی ئو کورده وایہ لہ گہل دلداری خویدا
 دہگہ شیتہوہ و لہ دلداری خوشکہ کہیدا وشک دہ بیت. دایک
 و باوکہ کانیش بہسہر لیوہوہ و بہبزہوہ باسی عہ شقبازی
 و دہستبازی کورہکانیان دہکن، بہ لہرز و حہ یاچونہوہ
 لہ کچہکانیان دہوین. کہمال و بہلقیسیش ہہر وایان
 کردبوو، کورہکانیان حہ زیان لہ کچی خہ لک کردبوو، زور
 جار بہدزییہوہ ہینابوو شیانہوہ مالی، نہ دنیا پووخابوو، نہ

پۆژی قیامت ههستا بوو، تهنه که مال جار جارێک گوتبووی،
 ”بەلقیس با کورپهکان نه زانن من زانیوومه.“ جاری واش
 بووه چوون و کچه دلسووتاوه که یان بۆ کورپه ئافاته که ی
 خۆیان داوا کردووه، هه ندی جاریش به ته و سه وه ئه وه شیان
 تینگه یان دهبوون، که ئه وه کچه که تانه واز ناهینئ و دوا ی
 کورپه که مان که وتوو.

ئهو جاره وا نه بوو، له دلداری کچه که یدا وا ئاسان بیری
 نه کرده ووه، ئهو جاره که مال که له تووی مه لیک به ره و
 مال سه ر که وت، بۆ یه که م جار چه زی کرد، ئه زمه ر گلو ر
 بیه ته وه و ته ووا ی شار پان بکاته وه، ته ووا ی شار به خانوو و
 خه لکه که یه وه ته خت بکات. ئه وه ش تاکه رینگا بوو دلی که مال
 ئاوی پی بخواته وه. به لام خو تا ئه مپرو ئه زمه ر به قسه ی
 که سی نه کردووه تا گوئ له که مال بگرئ.

سه رکه وتن به تووی مه لیکدا هه رگیز ئه وه نده ماندووی
 نه کردووه، چاری که وته سه ر خه لکیکی زور، له وناوه کو
 ببونه وه، دهنگی هژرن و هاوار، دوو پیکابی ره شی سه ربازی
 له به رده م سجن وه ستابوون، زیندانیک وه ک وهناق که وتوته
 ناوه ندی ئهو شه قامه سه ربه رزه وه، خه لکیکی زور سه یری
 ئهو چه ند زیندانییه یان ده کرد، که به که له پچه به شیشی
 پشتی پیکابه که وه به سترابوو نه، خه لکی ئهو شاره له
 هه موو شوینی زیاتر له ناو زیندانییه کاندایه دوا ی ئازیزه
 ونبوو هکانیاندا ده گه رین. که مالیش سه یری پشتی پیکابه که ی
 کرد، چی؟ چی ده بینئ؟ زیندانییه که ی سه ره په ریان سه یری
 ئهو ده کات. ده یه وئ ده ستی بۆ راوه شینئ، به سه ر ئیشاره تی
 بۆ ده کات. ئه وه بانگی ده کات، ”

باوکه مه ترسه هیچم له سهر نییه، به پیکه وت گیراوم.
له و کاته دا ده رگا گه وره که ی سجن کرایه وه و پیکابه که
چووه ناو زیندانه که وه، ده رگا که یان داخسته وه، که مال ههر
ئه وهنده ی پینگوترا، ”
ئه وه مه محمود له سهر چی گیراوه؟“

که مالی به زاز گه یشته وه مالی، دهرگاکیان کرابؤوه، شؤره بییه که که شوینی پوره دهشی گرتبؤوه، هیتشتا دهله رییه وه وهک ئه وهی هه والی ئه وه بدات تازه که سیک چۆته ژووری. دهیزانی به لقیس سه فهری کردووه و ده بی گه رابیتته وه، ترسا که سیک، هاوسینه ک چووبیتته لای، حه زی کرد که سی بینگانه یان له مال نه بی، نه ک بینگانه، نه یده ویست خزم و کهس و هاوړی جگه له خویان هیچ که سی دیکه ی لی بیت. هه ر که چووه ژووره وه، له به ره یوانه که، که سیک له سه ر کورسیه نایلونه سووره که دانیشتبوو، دلای به شی ئه وهی پتوه نه مابوو جاریکی تریش بتاسی، ویستی بگه ریتته وه و جاریکی دیکه سه ر به و ماله دا نه کاته وه، به رای ئه و، ”ئیدی له مالی من شؤراوه.“

شه قیقی توندی له ریحانه کانی لای دهسته راستی هه لدا، ریحانه به شه قیش هه ر بؤن ده پڑینئ، بؤنیک توند به سه روچاویدا بلاو بؤوه، ئه گه ر ئه و کاته نه با ده یگوت،

”من دايكم نه مردووه، به لكو خوى له ناو پړحانه دا
شاردو ته وه.“

دهشې بيشيگوتبا،

”تهنھا بؤنى پړحانه منالم دهکاته وه، منالیک گه وره ترين
سامانى بؤنى سينگى دايكى بيت.“

له دهنگى پېنى که مال به لقيس له بهر به لوعه کهى حه وشه
ههستا، هيشتا دهموچاوى ئاوى لى دهچورا، که مال بؤ
يه کهم جار ديتى پشتي به لقيس توژیک کووړ بؤته وه، پيشتر
سه رنجى ئه وهى نه داوه،

”هولير به يهک شه و چى لى کرد،“ يان، ”منال چؤن
چه مانوويه تيه وه.“

ئو ئيسټا تهنھا ئه وهندهى دهويست سهيرى لاي چه پ،
سهيرى به رهه يوانه که نه کات و ئه و ژنهى له سر کورسيه که
دانيشتووه نه بينيته وه. به لقيس پش به ديتنى دهموچاوى که مال
شله ژا، چ کوستیک سهرى له ميرده کهى داوه، ئه و ويستبووى
به تهنھا بهرگهى ئه و خه مه بگرئ، که مال پرسى، ”مه حمود
به دواى تودا هاتبوو، توئى نه دؤزييه وه؟ نه ت ديتووه؟“

به لقيس به تيلهى چاو سهيرى ژنه کهى سر کورسيه
نايلؤنه سووره کهى کرد، گوتى، ”با منى دؤزييه وه، تو به دوا
منتدا نار دبوو؟ دوئى هاته وه؟“

”دوئى هاته وه؟ نه گه يشتو ته وه؟“

”ئا، دوئى هاته وه، من و دايكى (نه يويست بلن) سه رور
توژیکه گه يشتووينه ته وه.“

که مال بؤ لاي دايكى نازانم کى ئاوپرى نه دايه وه.
چووه ژووره کهى نزيک باخچه که، به لقيس زانىى دهيه وئ

بەدوایدا بچن. مریه مە ڕەش وەك سیپالێکی كونكون بەسەر كورسییە نایلۆنەكەدا هەلخرابوو، نەك دانیشتبوو. هەر بەلقیس گەیشته لای كەمال، ویستی بەهیناوشی بدووی، كەمال بەوپەڕی توورەبییەوه، پرسیی، "ئەو ئیزرائیله چیه بۆ منت هیناوه تەوانی؟"

بەلقیس هیواشتر، گوتی، "دوو قسە بۆ تۆ دەكات؟"
"من قسە ی ئەوم ناوی، تۆش چوویتە سەر عەقڵی ئەو، من نامەوی، ڕاوەستە بزانه چۆن شارەكەیان، شیخەكەیان، قەلایەكەیان پێوه دەسووتینم."

ورده و رده دەنگی بەرزتر دەبۆوه، سیپاله كونكونەكە ی سەر كورسییە نایلۆنەكە جوولایەوه، بۆخۆی نا، خوینی تاساوی تەكانی دا، بەلقیس گوتی،
"تۆ خراپ تیگەیشتووی، تۆ خراپ لەو ژنە بەستەزمانە حالی بووی، لە مەسەلەكە خراپ تیگەیشتووی."

"من خراپ تیگەیشتووم، خانم؟ نەخیر من لەوسەری یەمەوانی، تەنھا من ئەزانم ئەوانە چۆن جەرگی منیان سووتاندووه، كچه كەمیان كردۆتە جینی تانەوتەشەری خەلك، جینی گالته و قەشمەری شار، ئەوان نازانن شەرف مانای چیه، نازانن كەرامەت چیه، تۆ چیت هیناوه تەوه، چ شیرپەنجە یەكت هیناوه تە سەر دلی من، هە ی بەدبەخت! تۆش بەلقیس لەو تە ی هە ی خەریکی وێرانكردنی منیت، لەو تە ی هە ی دلی من بنكۆل دەكە ی. نەفرەت لەو ڕۆژە ی تۆشم تیدا ناسی، نەفرەت لەو ڕۆژە ی تیدا لەدایك بووم، خودا تاوانم چیه ئەو هەموو عەزابە بۆ من نازل دەكە ی؟"

دلی ژن، كەس دلی ژن وەك من نانا سیت، دەرەنجی،

بریندار دہیبت، دہپویت، ہلدوہریت، بہ ہموو قسہیہ کی توند و توورہی و بہ لینی درو، بہ لام کہ نہ فرہت لہ خوشہ ویستیہ کی، لہ نہ فین و دلدارییہ کی دہ کرئی، با دواى سہد سال لہ مردنیشی بیت، کہ نہ فرہت لہ ہست و سوزی دہ کرئی، دہ شکیت، بیدہنگ دہ شکیت و دہ پووخت و دہ تویتہ وہ۔ ناخر دلئی ژن جگہ لہ خوشہ ویستی پیاو ہیچ شتیک نیہ بہ پیوہی راگرئی۔ بہ لقیسیش ژنہ، ژنیک خوشہ ویستی ناسیوہ، نہ یوانی بہ پیوہ بیت، بہ سہریہ کدا دارما، تہرمیکی دیت، لہ کہ مال جیا دہ بؤوہ، تہرمیکی بؤگن ہموو تووی مہلیکی گرتبؤوہ، ٹو دہیزانی ٹوہ تہرمی خوشہ ویستیہ، کہ مرد کہ س بہرگی بؤگنہ کی ناگرئی، تہرمی خوشہ ویستی کاتی ناوی تا بؤگن بکات، مردن و بؤگن کردنی یہ کیکہ، بؤگنہ کی دہ مار بہ دہ مار دہ پوات۔ لہ ناچاریشدا گوتی، ”

بہ نارہ زووی خوت نہ فرہت لہ مردو و بکہ، بہ لام نہ فرہت لہ منالہ کان مہ کہ، ٹو ژنہ ش قسہیہ کی دیکہی پییہ بؤت۔
 ”دہ زانم چ قسہیہ کی پییہ بؤم، ٹوہ تا مہحموودیان بہ گرت داوہ۔“

بہ لقیس ہستایہ وہ پی، پرسیی، ”
 مہحموودیان بہ گرت داوہ؟ خودایہ مہرگ...“
 سیپالہ کونکونہ کی دہرئی، مریہ مہ رہش، ویستی بہرہ و ژورہہ کی ٹووان بپوات و بلئی،
 ” بؤ ٹیمہ دہ توانین میرووستانیک بہ گرت بدہین، ٹہی پاشای ویرانکردن۔“
 کہ مال دیسان دلرہ قانہ تر گوتی، ”

بەلێ، ئیستا لای سجن تێئەپەریم، بە چاری خۆم بینیم،
لەپشتی پیکابیکدا کە لەپچەیان کردبوو، بانگی کردم، ئاخر من
بەرگەیی چەند عەزاب بگرم؟”

دەنگە دەنگیک لە دەرەوێ پەیدا بوو، “ئەو ژنە کێیە؟”
بەلقیس خێرا چوو دەرێ و گوتی، “
ئەو کۆرەکان هاتنەوێ.”

عەبدولکەریم و قودسی و مستەفا لە حەوشە بوون،
نەیان دەزانی کە ئەو ژنە رەشپۆشەیی سەر کورسییە نایلۆنە کە
دۆستە، یان دۆژمن. میوانە یان بەلای خوا. مریەمە رەش
لە شوینی خۆی هەستا، ویستی زەر دەیی بیتی، بەلام خۆ
زەر دەخەنەش بۆ دەروونیککی هەژار هەر وا هەرزان نییە.
نرخێ زەر دەخەنەش بۆ ئەوانەیی نیا نە زۆر گرانبە. بەلقیس
گەیشتیووێ لایان، پرسیی، “

ئەو چی بەسەر مەحمووددا هاتووە، بۆچی گیراوە؟”
ئەوان نەیانزانی دایکیان چۆن بیستووێتی، نەیان دەویست
لەناکاوی پێی بلین، تا کە مالی باوکیان لە ژوورە کە هاتە دەرێ
و گوتی، “

من دیتم لە موسە لەحەیی ئەمنەکاندا، ئەیانبرد بۆ سجن.”
قودسی گوتی، “

من دوینی زانیم. مامە نەجمی حەسەنی شووشە پێی
گوتم. بەلام گوتی دەنگ مە کە بۆ خۆم خەریکی بەردانی
دەبم.”

کەمال پرسیی، “

“نەجم نە یگوت بۆچی گیراوە؟”

قودسی گوتی، “

با، لہ سہیتہ رکھی چہ مچہ مال گیراوه، ئہ لین دہ مانچہ ہی
 پی بووه، مامہ نہ جم گوتی بہ سیاسی وہریان نہ گرتووه،
 چہ کداریکی برادہری مامہ نہ جم دہ مانچہ کھی کردووه
 بہ ہی خوی. گوتوویہ تی یہک عہ شیرہ تین، غہ دریان لی
 کردوویں ویستوومانہ حہقی خومان بکہینہ وہ، کیشہ کھیان
 بو کردوتہ کومہ لایہ تی. ئہ و ئہ لی ئاسانہ، لہ خہ می مہ بن،
 دوو شہوی لی نابی.

کہ مال لہ وہختیکدا بہ لاچاویک سہیری مریہ می دہ کرد،
 پرسیی، ”

بو بہ عس کیشہ ہی کومہ لایہ تی ئہ زانی؟“

سہیریکی تری مریہ می کرد و گوتی، ”

ئہ و دہ مانچہ ہی بو پی بووه، بزانه کئی زانیوویہ تی و
 ہہوالی لی داوہ!“

مہ گہر گرتنی کور لہ لایہ ن بہ عسہ وہ، بو ژن ئہ وہ ندہی
 لیستاند نہ وہی خوشہ ویستی سہخت بی.

مستہ فا گوتی، ”

من دیتم، شوفیری ئہ و تاکسییہ م دیت کہ لہ ہہ ولیرہ وہ
 پی ہاتبووه، توش ئہ ناسیت، کاوہی عہ بدولا لہ نگہر، ہہر ئہ و
 شوفیرہ ش، ہہر ئہ ویش دایکمی بردبووه ہہ ولیر، برادہری
 کاکہ مہ محمودمہ. ئہ و پی گوتم گیراوه، ہہر بوخوشی
 بردمی بو چہ مچہ مال، کہ من چووم ئینزباتہ کان ہہر لہ وی
 لہ ژووریکیان کردبوو، بہ ہوی شوفیرہ کہ وہ چووم و دیتم،
 ئینزیباتہ کان دیبوویان شلہ زاوہ، گہ رابوون و دہ مانچہ کھیان
 پی گرتبوو.“

بہ لقیس ہہستی کرد لہ ناو تورینکی سیخوپردیایہ، ئہ وہ

چۆن مەحموود چاودیری کردوو، هەر ئەو شوڤتێرش
هیناویەتیە مالى ئەو مریەمە لە سەیداوا، ترسا، ترسا
متمانەى بە کۆرەکانیشی لەدەست دا.

مستەفا کۆرە سەرەرۆ و نازدارەكەى بەلقیس سەیریکی
دایکی کرد و پوانییە ژنەى میوانیان، گوتی، ”

کاکە مەحموودم تاساوە، تاساوە نیان بۆ وای کردوو؟
کاکەم ئەیوت نیان سولتان موزەفەرى بۆ دۆزیومەتەو،
کۆرپی پۆستەمى زال سەرنجی پراکیشاوە؟ ئەیوت لەو هەموو
هەولتێرە نەجیب و بەرپێزە، لەو هەموو بەگ و پادشایەى
ئەوئى، گرگەر بە مالى سواڵکەرێکەو نووساوە. مالىکی قەرەج،
ویران و بێکەس و هەتیوچە. داخى ئەووەیەتى، کە نیان سەرى
ئیمەى بۆ چ دەعبایەک شۆر کردوو!

بەلقیس هەولێ دا لە کۆرەكەى بگەینى، کە ئەو ژنە
غەریبە بەستەزمانە دایکی ئەو کۆرە نەگبەتەیه، بۆ ئەو
زیاتر لەسەرى نەرۆات. بەلام عەبدوڵکەریم گوتی، ”

قسە مەكەن، من پیلانى خۆم داناوە، وا بزانی هیچ نەبوو،
هەرچی بە تەلەفۆن گوتی پینی بلین باشە، پینی بلین وەرنەو
ئێرە، لێرە زەماوەندتان بۆ رێک ئەخەین، لێرە هەموو شار
بانگ ئەکەین، دلێ خۆش بکەن، ئێنۆش سیاسەتان هەبیت،
با بێتەو، شەرت بێت، ئەبێ بیدەم بە ماسییەکانى دوکان. بۆ
هەموو بێرەوشتیک تەمییان بکەم، ئەو کۆرەش بۆ من دانین،
بلین وەرە ئیمە گەورە بووین بەو حەیا بردنەت، بەس بزانی
من چى لى ئەکەم، پینش ئەوئى لەتەتى بکەم ئەبێ هەموو
هەتیوبازەکانى بەر سینهما پەشید سوارى بن.

نامووسى کچ لە دەرپینی داکیدايه، بەلقیس ئەوئى دەزانى،

بہ لآم چی لہ کورہ کانی بکات، کہ بونی شیرى دایکیان لہ بیر
چۆتہ وہ، پرووی لہ کورہ کان کرد و گوتی، ”

حورمہ تی مالہ کہم بہ ہم مو دنیا ناگورمہ وہ، ئہ و ژنہ
(ناچار بوو جوان چاو بگيری تا مریہ مہ رەش بیینی، ئہ و ہندہ
بچووک ببۆہ) من ئہ و ژنہم لہ ہہ ولیرہ وہ لہ گہل خۆم
ہینا وہ، تا ہلہ کہ راست بکاتہ وہ، تا بہ رچاومان پروون
بکاتہ وہ، تا پیمان بلئی ئہ وہی وتوویانہ ہہ مووی درویہ،
ئہ و ئاموژگاری کردوون، ئہ و لہ ئیمہ باشتر نامووسمانی
پاراستوہ، و ہک ئہ وہ نییہ ئیوہ ئیلین، ئہ ویش کچی ہہ یہ و
بہ تہنگ نامووسی خہ لکہ وہ یہ، ہلہ یہ ک ہہ یہ، وا نییہ و ہک
ئیوہ تینی گہیشتون۔“

کہ مال تا ئہ و کاتہ نہیدہ ویست ہہ موو شتیک ئاشکرا
بکات، نیازی بوو بابہ تہ کہ بہ ہیمنی لہ کورہ کانی بگہ یہ نی
و نامہ کہ یان بہ نہیتی نیشان بدا و بہرنامہ ی تایبہ ت دابنی،
بویہ گوتی، ”

ہیچ ہلہ یہ ک راست نا کریتہ وہ، تو باسی چی دہ کہ ی؟
ہلہ تیگہ یشتنی چی؟“

بہ لقیس خیرا گوتی، ”
ہلہ نا، ہیچ ہلہ یہ ک نہ کراوہ، ئہ وہ ئیوہ بہ ہلہ
لہ بابہ تہ کہ گہیشتون، بزانہ ژنہ چی پی وتوون، ئہ و
ئاموژگاری کردوون، لہ خراپہ دوری خستوونہ تہ وہ (پرووی
لہ مریہ مہ رەش کرد) خۆت قسہ یان بو بکہ، خۆت دلنیایان
بکہ وہ۔“

کورہ کان و ہک ئہ وہی تا ئیستا ئہ ویان نہ دیبی، و ہک
بۆقیکی رەشیان دیبی، بۆقیک ژہ ہری کردیبتہ ہناسہ یانہ وہ،

بۆقە چاوپرەشە زەکانی هیللی ئیستیوا، ئاوا بۆ مریەمیان
پوانی، "ئەو دەعبایە لێرە چ دەکات." لە وهختیکدا مریەم
هەولێ دەدا بەشی زۆری روخساری خۆی داپۆوشی، گوتی، "
پیم گوت وەرە جەرگی من پارچەپارچە بکە و دللی ئەو
مالە مەشکینە."

ئەوئەندە دەکرێ بیزیان لە دەنگی بۆو.

"من گوتم تۆ دەبێ بخوین، بۆ خویندن چووێ بەغدا،
دەرسووەورەکەت تەواو بکە، شەرەف گرانی، ئەو مالەش
کەرەمەتیاڵ هەیه، پیم گوت من چوومە لای بابی، کارەکە وایە
دەبێ بابەتەکە داخە، ئیدی جارێکی دی باسی نەکەیهو."
مستەفا کە هیتشتا یەقی دەهاتەو، بەنیگەرانیەو پرسیی،
"بەقسە ی کردی، بەلێنی دا واز لە شەرەفی خەلک بەهینیت؟"
"بیگومان، دەبێ دەستی هەلگرتیی، ئەویش خوشکی هەیه،
کەسوکاری هەیه، بەقسە ی من دەکات، دەزانی جگە لە بەلێنی
ئەو من پشتەم بە کەس قاییم نییە. خۆ بابی نەماو، بەقسەم
دەکات، تا ئەمڕۆ لە قسەم دەر نەچوو، زۆری لەو قسانە ی
دەکرین راست نین، خەلک بوختان هەلەدەبەستن، من دلنیام
ئەو کیژە ی ئەنگۆ لە پەپوولە پاقتەرە. ویستی دەمی بابی
تاقی بکاتەو نەبوو..."

ئەو قسانە ی ئەو پووشکە بوون، کە بەلقیس لە دەریای
پەشی ناوئەمیدی حەیاچووندا دەستی پێو گرتیوون. خەریکە
ئەو پووشکە پزگاری و هەناسە ی بۆ دەگیریتەو.

مستەفا پووی لە مریەمە پەش کرد و گوتی، "

کەواتە تۆ ئاگات لە هەموو شتیکی ئەوانە، تۆ مامۆستایان
بووی، ئەو کچە ی ئیمە بۆ دەبێ دەنگی بکاتە لای تۆ

(سہیری دایکی کرد) با بہ دلی تو بیت، تو ناموسی ئیمہ
بپاریزی، کہ دەستم پئی گہیشت ئو کاتہ نیشانت دەدم،
ئو کاتہ پیت دەلیم کہ کہ سینک پئ لہ دلی بہ زازہ کان بنی
چی بہ سہر دیت۔“

مریہم گریانی لہ بیر چوو بۆوہ بہ شی شہش کۆست
فرمیسکی رشتبوو، ہرہ شہی ئو کورہ دریز و قسہ رہ قہ
وہک کوچکہ بہرد بہر ئو ئنوی کہوت۔

کورہ کان سہیری باوکیان دەکرد، وہک ہیچ نہ بیستن،
داغلہ دل و لەشداگہراو، بہ لقیسیش باوہری کردبوو ئوہ
کوتایی توفانہ کہیہ۔ مریہم گوتی، ”

ئو انیش ہلہ یان کردووہ، پەشیمانن، ئیوہش ناحہ قییان
بہ رامبہر مہ کەن، من ہموو شتیکم پئ گوتبوو (دہستی
بۆ کہ مال پراکشیا) ہموو شتیکم بۆ باس کردبوو، سہد
جار بہ سہر پتلاوہ کانیدا کہ وتم، من ژنم و ہیچم لہ دەست
نایت، ئیوہ بہ گورہیی خۆتان کیشہ کہ یان بۆ چارہ سہر
بکەن، ئو مندارانہ مەخەنہ بہر تانہ و پلاری کہ س، چاوہ پپی
بہ زہیی ئیوہن۔“

کورہ کان ملیان بۆ لای باوکیان سووراند، وہک ئوہی
بپرسن، ”ئو ژنہت دیوہ؟“ وہک ئوہی بپرسن، ”ہاتووہ
بۆ لای تو؟ ئو قسانہی بۆ باس کردوو؟“ باسی کردبوو،
ہمووی باس کردبوو لہ و کاتانہی پەلاماری پتلاوہکانی
دابوو، لہ و کاتانہی پتیہکانی ماچ کردبوو، بہ لام ئو،
کہ مالی بہ زاز لہ بہرزییہوہ گوی لہ قسہکانی ببوو ہرگیز
دانہ ہاتبووہ۔ وہک منارہیہک گوی لہ ہزارہکانی بہرپی
بگریت۔

کەمال سەیری ژنە ڕەشەکەیی کرد، سەیری بەلقیسی
کرد، ئاوپی بۆ لای کۆرەکانی دایەو، بەرەو ڕووی کۆرەکانی
گوتی، ”

باوەڕی پێی مەکەن، هەرچی دەبێت درۆیه، منیش هەرگیز
گویم بۆ نەگرتوو، تازە کارلەکار ترازاو.

ماریەمە ڕەش چاوەڕپی ئەو قسەیی نەدەکرد، ئاخەر ئەو
کەمال نییە ئەوەندە ئارام بگرت، بەلقیس دەیزانی کەمال
لەخۆیەو قسە ناکات، ببوووە ڕووشکە و لافاو ڕای دەمالی،
لەسەر ئەرزەکە دانیشت و گوتی، ”
خودایە پەنام بۆ تۆ هێتاو.

کەمال وەک بەردینک بیت و تەقیبیتەو، وەک بورکانیک
بیت و بە نووکە شەقینک توێژالەکەیی سەری لا چووپی،
گوتی، ”

تۆش هەموو شتیک ئەزانی، درۆ تا کوێ ئەپوا؟
ئەو کەسەیی لەسەر پردی درۆ هەلخیسکی هەرگیز
هەناستیتەوانی، خانم بەدرۆ ئەو کچەت لەخستە بردوو،
ئەو کچەتان هەلخەلەتاندوو، جادوو و نوشتەت لێ کردوو،
هەیی ناکەسبەچە، ئەوەتا نامەیی حەیاچوونەکەمان، بەلقیس
سەرە ژنەکەیی شار، بەلقیس دایکی میهرەبان، شاژنی
مەلکەنی، تازە ئەبێ لەو شارە بار بکەین، ڕووی خۆمان
ڕەش بکەین و ڕۆین، تازە ئەبێ سەرشۆری هەموو کەس
بین، من دان بەوەدا ئەنیم دۆراند، من شەرەف و ناموسم
دۆراند، هەموو ئەوەم دۆراند کە چەند سالە کۆم کردبوو،
پەلەیی ڕەشی خیزانەکەم کەمالی بەزازه، هەموو ئەوەشم
دۆراند، کە مامە غالی بە خۆینی خۆی دروستی کردبوو،

سەر بەرزیمان مرد، ھەموو ئەو ھەمی شانازیم پێو ھە کرد
شەرەف و کەرەمەت لە دەستەم چوو، ئیدی خەلکی ئەم شارە
و ھە بەرازیش تە ماشام ناکەن. ھەموو برینیک چاک ئە بیتەو ھە
تەنھا برینی نامووس نەبێ.

نامەکە ھە دەر ھێنا، کورەکان نامەکە بیان لێ وەر گرت،
یەکە یەکە خویندیانەو ھە، چاویان داخست و سەریان ئەو ھەندە
کۆتیک قورس بوو، ئامادە ھە رەشبوونەو ھە بوون. برای کورد
بە شووکردنی ئاسایی خوشکی بە شیک لە پیاو ھەتی خۆی لە
دەست دەتات، جا نەک بە رەدوو کەوتنی. و ھە ئەو سوارانە ھە
لە بیابان دەپۆن و لە دوور ھەو گوللە باران دەکرین، زۆر بە ھە
گوللەکان بەر ئەسپەکان دەکەون و سوارەکان دەگلین و
سوارەکان ھەل دەستەن ھە، ھیی کورەکانی کەمالی بەزاز و
نەبوو، گوللەکان راست لە کەللەسەری سوارەکانی دا و
کەوتن، لەگەڵ دەنگی تەقە کە کورەکان نالەیان ھات و بەر
بوونەو ھە، بەسەر پڑانی خوین و بەزینی خۆیاندا کەوتن.
ئەسپەکان نەگلان و پۆشتن، ئەسپەکان پیاو ھەتیان بوو،
ئەسپەکان لە شیو ھە کورپکی نەناس و ھەتیوچە بە ناوی
سەرور ھەو ھە، سەرور ھە مری ھە پەشی ھەولپیری، تییان
تەقاند و لە تەپو تۆزی بیابانی بەغدادا ون بوون.

بەلقیسیش نامەکە ھە خویندەو ھە، کە گەیشتە ئەو شوینە ھە،
”کچە کەت خەریکی شووکردنە،” سەیری مری ھەمی کرد، ”ئەو ھە
ئامۆژگاری ھە کەت بوو، بیان و توتو ھە من سەرقالیان ئەکەم، پیت
وتوون بە درۆ سەرقالیان ئەکەم، تۆش خەریکی کاری خۆت
بە، بە کورە کەت و توو ھە تۆ کچە کەیان ت لەخستە بردو ھە منیش
خەریکی ھەلخە لە تاندنی ئەوان ئەبم، من بە دایکایەتی باو ھەم

پن کردی، دایکایەتی که درۆ نازانی.“
لەفاوی فرمیسکی تا بن گولەکان رۆیشتن، گولەکان
رەنگیان دەگۆرا و سیس دەبوون، بەخۆی گوت “ئافەرین
بەلقیس قەلەرەشیک فیلت لی بکات.“
مریەم بە داووە ببوو، هەرگیز خەیاڵی بۆ نامەیهکی ئاوا
نەدەچوو، کئی ئەو نامە نەفرەتییهی نووسیوه؟ ئەو دەیزانی
لاقی خزیوه، دەشیزانی دەستی ئەو خیزانەشی لەگەل
خۆی پراکیشاوه، یەکسەر بیری چوووە سەر ئەو کورپە
لە وینەکهدا لەگەڵیانە، ئاخر کورد که بوونە سێ یەکیکیان
خیانەتکاره. ئەو نەیدەزانی ئەو کورپە ناوی سەردارە،
نەیدەزانی زیندانی کراوه و ئەشکەنجەش دراوه، نەیدەزانی
ئاوەکهی مەحموودی میردی رشتی ئەویشی لەگەل خۆی
بردوو، ئەویشی نەدەزانی که چەند یارمەتی داون، که چەند
بەتەنگ کورپەکهیهوه بووه، تەنها ئەویشی دەزانی که نیگای
بێدەرەست و فیلبازی ئەو کورپە هەموو شتیکی لەدەست
دێ.

که مال کورپەکانی برده دیوہخانەکه، بەلقیسیش چوو،
مریەم وەک قەلەبەلەکیک بە داووە بووبی تەنها دەستی
دەجوولا، ئەوان قسەیان زۆر کرد، هەوا لە درزی دەرگاکیهوه
بەشی مریەمیشی دەهیتا.

”من ئەو نازانم، ئەچم بۆ بەغدا، لە بەر چاوی هەموو
قوتابیتە خوێریهکانی زانکۆ ئەیاننۆینم، تا کهسیان جاریکی
دیکه بیر لە هەلەئە و نەکاتەوه.“

”لاشەئە ئەو هەتیوه خوێرییه لە بیابان فری دەدم، تا
مار و دووپشک بیخۆن و بۆنی نەیهتەوه ناو شار.“

”ئەویش ئەھنمەوہ لیرە، لە بەر سەرا، لە بەرچاوی
 ھەموو بەزەھکان، لەتەتی ئەکەم، تا تەواوی خەلکی بزانی
 شەرەفی کەمالی بەزاز لەکەدار ناکرێ. ئەوہی بێتە لەکە بۆ
 سەر شەرەفمان با جەرگی خوشمان بێت، لینی ئەکەینەوہ.“
 دەنگی قودسی ھات، ”تا بە قسەئ من ئەکەن پیرۆزبایی
 لئ بکەن، با دایک تەلەقونیان بۆ بکات و دلخوشیان باتەوہ،
 با بلئ تازە بوو، ھیچ نییە ھیشتا کوڕ و کچی خۆمانن،
 با دایک پێیان بلئ ھەموویانم رازی کردوہ، لیتان خوش
 بوون، با بلئ باوکیشت دلئ باش بوو، بیرت ئەکات. دایکە
 پێیان بلئ خۆ سەردەمی بەرد نییە، کچ ئەبیت بە دلئ خۆی
 شوو بکات. با بێنەوہ دوو دەست جلی ئاوریشمی سپیان بۆ
 دەکەم، ئاھەنگیان بۆ ئەگێرم و لەناوہندی بازار گوللەبارانیان
 ئەکەم.“

زۆریان قسەکرد، تەکییری کوشتن و لەناویردن، کە
 ھاتنە دەری، دنیا تەواوتەواو تاریک ببوو، مریەمیان لەبیر
 چوو بۆوہ، نەیانزانئ ئەو ژنە رەشە شەوہ بردووہتی یان
 لەناو باخچەکە تەواوتەوہ.

ھەموو شتىك لە دلى نىان و سەروردا دەتوايەو، بەردى
 رەشى گرانىت، ئاسنى ھەزار سال ژەنگرتوو، بەردى
 پاشماوھى نەيزەك، قسەوقەسەلۆك، ھەرەشە و كوشتنى
 براكانى، فرمىسك و دلشكانى داىكيان، ھەموو شتىك وەك
 يەك و يەكنەوا دەتوايەو، ئىدى ئەو بەس دلى ئەوان
 لەسەر نەواى عەشق بوو. ھەر چى ھەيە لە دلى پىر ئەفین
 و گەرم و چۆلەكەئاساى ئەواندا دەچوووھە سەر سروشتى
 خۆى، دلۆپ دلۆپ دەبووھە بە ئاو. كوورەى تۈنەوھى
 غەم و زبلى دنيا، دلى عاشقانە. بريسكەيەك لە پوخسارى
 عاشقدايە، كە لەدلى داى دنيا دەكەوئتە سەر ئاوازى با،
 سەر پىكەنىنى رەنگ. سەرور بە نىانى گوت، ”بۆنى ھەموو
 دنياى بۆ دەكەمە ديارى، بەلام توخوا لە خۆتياى مەدە، من
 بۆنى پىستى تۆم پى خۆشە، بۆنى تۆ بۆنى بەرەبەيانى
 دنيايە، گەرەترىن ديارى بىمەدەيەى كراسىكى كۆنى خۆتە،
 ژىركراسىكى كۆنكۆن و دپاوتە (نەيوئىرا بلى ستىانى يان

دہرپیٹھک دہ پوڑ لہسہریک لہپیٹ کردبئی و نہتسوشتبئی)۔“

سہروہر پرسئی، ”دانیشتوانی دنیا چہند کہسہ؟“

نیان گوتی، ”شہش ملیار...“

”من ئہو شہش ملیارہ دہبہخشم بہ چاچیہکھی ئاداب،

بہ سہروکی بہشی فارسی، بہ مریہمی داکم، بہ سہرجہم

بہزازہکانی سلیمانی، ہہر شہش ملیارہکہ بؤ ئہوان بیت،

تہنہا ئہوہندہم دہویت دہست لہ تو ہہلہگرن، تہنہا تو، لہو

شہش ملیارہ کہسیانم ناوی، تہنہا توہم دہوی، خوڑگہ بہس

تہنہا توہم ناسیبا و ئاشنایہکی دیکہم لہو سہرزہمینہ نہبا۔“

نیان گوتی، ”وا بزانه بہس من ہہم، تہواو، من یہک

جار دہژیم، یہک جار و بہس ئہو جارہش بہقوربانی کہس

ناکہم۔“

بہئاشکرا دہستی یہکتریان گرت، ئہو پوڑہ نیان کراسیکی

زہرد زہردی گولہبہپوڑہیی لہ بہردا بوو، گولیکی زہردی لہ

قڑی دابوو، پینلاوی سپی فلاتی لہپی بوو، بہختہوہریشی

وہک وردہشہکرلہمہ بہ دہنگیہوہ کردبوو، سہروہر دہستی

گرت، بہلای کولیزی ئہندازیاریدا شوہر بوونہوہ، حہزیان لی

بوو شہقامہکان سہد ئہوہندہ دریژ بان، ئومیندہ کونہکھی

سہروہر لہوہتہی ناوی سوق بہناتی بیستووہ، حہسہرتی

ئہوہی ہہبووہ جاریک لہگہل کچیکدا بہو بازارہدا تپہہری،

نہک کچیک ئہوہتا لہگہل نیان بہو شہقامہدا دہروات،

سہروہر شیعہرہکھی شیرکو بیکہسی خویندبووہ، بہلام

ئاسہواریک لہ وشہکانی لہو شہقامہدا نہماہوو۔ قاتیکی

رہشی بؤ خوئی کپی، بؤینباغیکی سوور، کراسیکی سپی،

دہستہیہک دہرپی و فانیلہ۔ بؤ نیان عزیہ و تہنوورہ و

قەمیس و پیتلاو، قەمیسینکی شیفونی فش، دەرپیی و ستیان و ژیرکراسی سوور، سیتی خەو، بۆن و بۆیەیی نینۆک و دوو دەستە میکیاجی خەلیجی و ئەسیتۆن و سپیاوی بەغدادی. هەستیان دەکرد دەفتەر و لیفیکس و کتیبیان لئ دەکەوئ و ئاوپیان بۆ نادەنەو، ژیانى ئەوان ئیستا ژیانى دوو عاشقى شیت و دیوانەپە کوا فریای وانە و تاقیکردنەو و کتیب و نووسین دەکەوتن. ئەوێ فریای عەشق بکەوئ، هەرگیز فریای کتیب و وانە ناکەئ.

هەر ئەو پۆژە چوونە بازارى زێرنگەرەکان، بە بەردەم جامخانە پەرزێرەکاندا سوورپانەو، سەیری زێرە درەوشاوە و قورسەکانیان کرد، ژن و پیاویک بۆ یادی لەدایکبوونی کچەکەیان گوارەپەکی بچووکیان دەکەری، کورپیک بەنهنی دلنکی زێری دەکەری وەک ئەوێ خەریکی دزی بیت، پەوێ ژننکی عەرەبی دەشتەکی، بە ژنە شیخ دەچوون، کچنکی ترساو و مندالیان دواى خۆ دابوو، ملوانەکەى خەلیجی و زنجیری ئەستوور و پشتینی پانیان هەلدەبژارد. نیان لە چاویدا دەخویندەو ئەو کچە دلن لە شویننکی دیکەپە، کچ وەک کور نیپە، هەر کامە و دلن تاییەتی خۆی هەبئ، کچان دلن پەکە، پەک مۆدیل دلن هەپە، بە نیگایەکی چاو قوولاییی پەکتر دەخویننەو.

کچ و کورپنکی کاملیش کە دیار بوو لە خۆشەویستیدا زۆریان چاوەرپئ کردبوو، تا بگەنە پەکتر، وەک ئەوان دلن بەسەر هێچ شتیکەو نەدەگیرسایەو. ئەوانیش، سەرور و نیانیش بەسەر جامخانەپەکەو نیشتنەو، دوو ئالقیە باریک و تەنک، کە هەر بۆ دەستی قوتاییی قاچاغ دروست

کراہوں، سہرنجی راکیشان۔ ئو زپرنگہرانہ پٹیوستان بہوہ نیہ کہس حیکایہتی خویان بؤ بگپرتہوہ، ئوان شارہزان، بہبی قسہ و ورتہ لہ جوولانی نیگای نئوان مشتہربہکان تیدہگہن، زپرنگہرہکےئ ئوانیش چوونہ لای، پیویست نہبوو ئوہ بگپرتہوہ، کہ ئو دوو ئالقہیہ سال و نیویک لہوہوہہ کوپ و کچیکی گہنج وک ئوان بہ عہشقیکی کز و داماوہوہ نا، بؤ زہماوہندیکی رہزامہندانہوہ ہاتن و ئو دوو ئالقہیہیان ہلبزارد، بہلام ئوہ ہفتہیہک دہبی ژنہکہ ہیناویہوہ، زپرنگہرہکےش لینی کرپہوہ، ژنہش پیویست نہبوو بلی میردہ گہنجہکم دوائ ئوہی دہیبہن بؤ بہرہکانی شہر، لہ ہسہرتی من لہ شہرہکہ ہلاتووہ و لہ دواوہ تہقیان لی کردووہ و وک ترسنوک کوشتوویانہ، ئیستاش بؤ لہدایکپوونی مندالہ ہتیوہکےئ پیویستہ ئالقہکانی ہفروشی۔ ئوانیش سہروہر و نیانیش پیویست نہبوو چیروکی خویانی بؤ بگپرتہوہ، چیروکی ئوان ئاشکرا و پوون لہ دہوریان دہات و دہچوو۔

ہر گوزہری زپرنگہرہکان، لہو شوینہی پیی دہلین دہللہ، لہسہر کورسیہک لہژپر داریک دانیشتن، داریک لہبہر خاتری ئوان توزیکی دیکہ لقہکانی شوپ کردہوہ۔ کابرای زپرنگہر دوو شہربہتی خہستی میوژی بہ شہربہتفرؤشہکےئ بہرامبہریاندا بؤ ناردن، جارئ قومیان لہ شہربہتہکہ نہدابوو، سہروہر سہیری چاوہ گہورہکانی نیانی کرد، نادیبہ مستہفای میسری گورانی سہلامات سہلاماتی دہچپی ”ژیانی دووری چ سہمہرہکےئ ہیہ،“ نیان تیگہیشت، سہروہر رہزامہندی لہ روخساری نیاندا

خویندەو، دەستی برد و قوتووه بچووکه سوورهکهی ئالقهکانی کردەو، ئالقهکان هینشتا گەرمیی دەستی کابرای زێرنگەریان پێوه بوو، نیاں پەنجە باریکه کریمیەکانی درێژ کرد، ئەویش دەستی گرت، که ئالقهکهی کردە پەنجەیی گویی لە چهپلەلێدان بوو، که سەری هەلبێری دیتی کابرای زێرنگەر و یەک-دوو هاوڕیتی بەدیاریانەو وەستاون، نیاں سوور و پەمەیی بۆوه، شەرمی کرد و دلخۆشیش بوو، چاوی پڕ بوو لە ئاو، لەگەڵ ئەو شەدا ئالقهکهی دیکەیی هەلگرت و کردیە پەنجە چەرمەن و پەشەکهی سەرورەو، هەمووان چهپلەیان بۆ لای دا، کابرای شەربەتفرووش شەربەتی نەباتی دابەش کرد، یەک-دوو شاگرد قوونیاں بادا، دواتر هەموویان پینکەنین و بەتەمەنترین زێرنگەریش، که پیاویکی سووبی بوو سەری نیانی ماچ کرد، ملوانکه فرۆشەکهی پشتهوەشیان ملوانهکه یەکی لە ملی نیاں کرد که دلێکی بەردی سووری پێوه بوو، دەوریان چۆل کردن و خۆشی و شادی و شیرینی شەربەتەکانیشیان لەگەڵ خۆیان برد، مەراسیمی شەکراو خواردنەکیان بەسەر چوو، تەنھا دلێکی سووری بەرد بەسەر سینگێ نیانەو دەلەریهوه، خەمیکی قورس و پەرمردنیش لەوێ کهوتبوو، ئەوان نەدەویران پەنجەیی تێوه بەدن.

نیاں هەرگیز ئەوێ بە خەیاڵدا نەهاتبوو، که ئالقهگۆزینەو و شەکراو خواردنەو هەکهی بەبێ بەلقیسی دایکی و لە شەقامێک بێت، که کەسی تێدا ناناسن، وەک سەرورەر شیعەرەکهی شیرکۆشی نەخویندبۆوه تا ئاشنایەتی لەگەڵ پەیدا بکات. کچ لە شووکردندا بەبێ سێبەری دایکی هەست بە وجودی

خوى ناكات. كه داىك پشتى له كچه كهى كرد ئىدى هه موو هه نگاوانى نىكيان حه يا چوونه، هه رگيز ئه وه پرونادات داىكتىك له دلّه وه پشت له كچه كهى بكات.

ته واو له و كاته دا بوو، كه به لقيس به كراسىكى سه وزى گولگولى ئاوريشمى و كه وايه كى ئه تلّه سى برىقه داره وه دهر كه وت، به لومه يه كى ناسكى داىكانه وه سه يرىكى نيانى كرد، كه خه رىك بوو خوين له ليوه كانيه وه فيچقه بكات، گوتى، "له كاتى خويدا گه يشتم، كچه تاقانه كه م هه رگيز جيت ناهيلم،" چووه لاي زيرنگه ره پيره سو بيه كه و شه ش تاك بازنى پانى ره ختهى بو هينا و له به رچاوى هه مووان يه كه يه ك بازنه كانى كردنه ده ستى نيان و له ژيره وه پنى گوت، "ئه گه ر دلّيشم بخه يته ژير پى، من له به رچاوى خه لك ناتشكىنم، هه ناسه و ئاهى منى." دواتر چووه لاي ئه و زيرنگه ره ي ئالفه كانيان لاي كرپيوو، ملوانه كه يه كى وه ك مله گويه كهى خوى، به لام ئه و خر نا، به لكو بادامى بو هه ليزارد، هه ر كه زيرنگه ره كه بوى كيشا به لقيس به وپه پرى دلخوشى و زه وقه وه ملوانكه باداميه كهى هينا و كرديه مى نيان و ئه وه ندهى ده كرئ لووتى له ناو قزيدا ون كرد و قوول قوول بوئى كرد.

له و كاته دا نيان به وپه پرى هه ست و گه رموگوپيه وه باوه شىكى توندى له سه روه ر دا، ليوه ره شه هه ليزر كاوه كهى وا به توندى ماچ كرد و ماوه يه كى دوورودريژ مژى. ليوى سه روه ر سپى هه لگه را و خه رىك بوو هه لوه رى. ئه وه ش مو عجزه يه ك بوو هه رگيز سه روه رى چاوه رى نه بوو وا زوو روو بدات. سه روه ريش توند باوه شى لى دا و هه ستى كرد به خته وه رى له گو مه كه بچووكه كانى نيانه وه كه وتوته سه ر

سینگی، وەک تیشکی خۆری بەغدا لە بەهاراندا هەموو گیانی دەزورینیتەو.

نەگوێی لە خڕینگەئە بازنی دەستی بوو، نە قورسی ملەگۆبیەکەئە هەست پێ کرد، نیان لە خۆی ترسا کە خەیاڵی ئەوەندە دوور دەپوا. زانیی بەلقیس بە باڵی تەیریش ناگاتە بەغدا، ئەگەر بشکات توورەیی براکانی و هەپەشەکانی باوکی و حیرسی پیاوانەئە خۆی وەک مار پیوئە دەدەن. هەموو گیانی پێ دەکەن لە ژەهر. کە زانیی تەنھا خەیاڵیکی بیسەرۆبەری کردوو و کەس بازنی بۆ نەکرپوئە و کەس ملوانکەئە نەکردۆتە ملی، تەنھا ماچە قوولەکەئە لێوئە هەلبزرکاوەکەئە سەرۆر پاستی بوو، شەرمی کرد، لەسەر سینگی پەقوتەقی سەرۆر ئەوەندەئە دەکرێ، بە قوولی گریا. فرمیتسکی هەموو تەمەنی بەسەر سینگی سەرۆر و بازارێ زێرنگەرەکانی بەغدا داباراندا، دلە سوورە بەردەکەئە ملی ئاوی لێ دەتکا.

سەرۆر لە تۆفانی ئەو هەموو فرمیتسکە پاچەنی، بەلام پێشی سەیر نەبوو، چونکە دەیزانی کچی کورد لە خۆشی و ناخۆشیدا فرمیتسک دەپێژێ، هێی نیانیش هەم فرمیتسکی عەشق و خۆشی و هەم فرمیتسکی دلشکان و غەریبی بوو. هەستی بە نارێکی لێدانێ دلی سەرۆر کرد، بەلام هەرگیز پووی نەداوئە کچیک بە چاوی پێفرمیتسکەوئە هەستی کورپیک بەتەواوی بخوینیتەو.

نیان و سەرۆر هەستان، بەلام زێرنگەرەکە بۆ یادێ ئەوان گولێکی سووری لەسەر کورسیەکە کێشا، هەموو ئەوانەئە نیوئەیان دەبیتە ناگر و نیوئەیان دەبیتە سەهۆل.

لہوئی دادہ نیشن و پشت بہو گولہ وہ دہدن، گولہ کہ دوو لئو بوو لئیک نزیک دہبوونہ وہ، لہ ہمان کاتدا گنجی لئوہکان پەرہکانی گولہ کہش بوون، دلؤپہ ناوہکانی سہری ہم فرمیٹک و ہم ناونگ بوون۔ کورپی ئو زئیرنگرہ کہ نہیزانیبوو ئو گولہ وہک خوی دروست بکاتہ وہ، بازنہ یہکی بچووی ہشت پہلکی بہ دہوردا کیشابوو، ئو نہیدہ زانی ئو ہیٹلانہ ہیٹی لئوی سہروہر و نیانن، ہر لئوہیان چوار ہیٹل، ہیٹی نیان باریک و دریز و بازنہیی بوون، ہیٹی سہروہر ئہستور و کورت و خوار بوون، پەرنگیشیان جیاواز بوو، ہر لہو گولہ شہوہ بؤ یہ کہم جار ئو زئیرنگرہ چوار ہیٹی باریکی بہ پەرنگی سوور لہ باتی لئوی نیان دانابوو، ئو کورسیہ ہیشٹاش ماوہ، بہ لام باران و حہسرت بؤ ئو زئیرنگرہ کہ لہ شہر دا ون بوو پزانوو یہ تہوہ۔ تہنہا چہند ہیٹنکی نارپکی ژہنگاوی لہ سہر ماوہ، کہ دیارہ پؤژنیک لہ پؤژان سوور بووہ۔

ئو پؤژہ نا، بؤ بہ یانیہ کہی سہروہر و نیان چوونہ دوکانہ کہی ئہبو سہلام، ئہبو سہلامی شیوعی کہ ئہبو شواریبیشیان پئ دہگوت، بؤنی جگہری دوکانہ کہی ہموو قہمبہرعلی گرتبؤوہ، کچیک نیہ لہ و ئادابہ بؤنی جگہر بکات و سہرداری بیر نہکہ ویتہ وہ، تامی جگہر بہ سہر لئوہ وہ، دوکلی سپی و بازنہیی جگہری سؤمہری دریز، چاو نا، بینین لہ گہل خوی دہبات۔ نیان گوتی، ”با جگہرہ کہی من زؤر بیرژی۔“

ہیٹی سہروہر نا، ہر دہبوو تہر بیت، ہر ئوہندہی خوینہ کہی وشک بیتہ وہ، لہ پہناوہ بہ ئہبو سہلامی گوت،

“کارئکی گرینگم به سەرداره.”

”بلی -حهیبب- به کارئک رۆیشتووہ.“

سەرورەر گوئی، من و (به تیلەئێ چاوسەیرئکی نیانی کرد) دەمانەوئێ بچینە دادگا، پشتیوانئیک، یارمەتیەک، کەسیکی دۆستمان لەگەڵ بیت باشترە، با نەشزانن هێندە بیکەسین، متمانەشمان پێ بکەن.“

ئەبو سەلام ئەوەندەش سەرەرۆق نەبوو، سەرورەر فریا کەوت، “کەسوکارمان ناتوانن بین، تۆش دەزانیت وەزە لای ئێمە زۆر خراپە. بڕایەکانی لە کێشەوہ گلاون.“

ئەبو سەلام تەماشایەکی نیانی کرد، ”زۆر باشە، دەبێ متمانەتان پێ بکەن، هەردووکتان گەورەن، دادگا کێشە نییە، کە هاتەوہ پێی دەلێم، دیت بۆ لاتان، بەیانی کاتژمێر نوێ بەیانی لە دادگای ئەعزەمییە بن. کە نەگونجا کەسمان بێین بچۆ بۆ لای (ناوی کەسیکی لەسەر پارچەکاغەزئیک نووسی) محەمەد سەفوان محەموود. خزمە، دۆستی هەموومانە.“

نیان گوئی لە ناوی محەموود بوو، پاجلەکی، ئەو بڕایەیی چەند قسەرەق و دلنەرمە. بڕا چەند دوژمنئیکی بێچارەسەری خوشکە لەو کاتانەدا. خوشک لە کاتی عەشقدا جگە لە بڕاکەیی لە کەس ناترسیت. نیان ئیستا جگە لە سێبەری بڕاکانی هیچ پیاویک نایترسینئ، بڕاکانی وەک سەرەرۆم و چەقۆ هەمیشە بە پشتیدا دەچوون. نیان لە سەرورەری پرسیی، ”پیاوہکەیی دادگا ناوی محەموودە؟“

ئەو گوئی، ”نا، ناوی محەمەدە، باپیری ناوی محەموودە.“
نیان یەکەیکە کە ناوی بڕاکانی لەو پەڕی شیرینیدا بە دلدا هات، محەموود کە بە ناوی شیخی گەرە کراوہ تەوہ،

عبدالکریم باوکی بہ ناوی ئو سہر کردیہ وہ کردبوو، کہ گویاہ کوردی کردوہ بہ شہریک، قودسی و مستہفا و ئازاد، برایہ کی دیکہشی کہ لہ ہہموویان بہختہوہرتہر بووہ، بہ منالی سہری ناوہتہوہ. براکانی بہ ریز و حورمہتہوہ یہکہیہکہ تہوقہ لہگہل سہروہر دہکەن، دہیخنہ شوینی برا مردوہکہیان، کچیک بہو ہہموو برایہوہ پادشای خور و ہورہکانی ئاسمانیشہ، شاژنی لہندہنہ، جا شاژنی لہندہن چیی ہہیہ، ”جریوہی چند پاساریہک و سینیہری چند پہلہ ہوریک.“

لہوہتہی سہروہر دہناسی بہختہوہری دلۆپ دلۆپ دہرژیتہ ناو کاسہی تہمہنیہوہ، ہہرچہند کاسہی تہمہنی ئو بچووکہ، بہلام نازانی بۆچی پڑ نابی. لہوپہری خوشبہختی و عہشق و بہختیاریدہ ئو چاوہ سہوزانہی شتیک لہ غہمباری و ناٹومیدی لہ قولاییی خویاندا دہشارنہوہ، کہ دلۆپیکی بہشی خنکانی تہواری بہغدا دہکات. لہ خوی شاردوتہوہ، نەک لہ سہروہر، نیان نازانی دۆستی ہہرہ نزیک و دیرینی سہروہر غہمباری و ناٹومیدیہ. ناٹومیدی لہوسہری دنیا بجولیتہوہ دلئی ئو لیرہ بانگی دہکات، بانگیشی کردبوو، ئو غہمباری و ناٹومیدیہ جیگای ہہمیشہبیان لہ دلئی سہروہردا ہہبوو، ہہر وەک ئو زیندانیانہی ئازادیش بن، نوین و جیگیان لہناو زینداندا ناپینچنہوہ، چونکہ دہزانن پیش ئوہی نوینہکانیان سارد بینہوہ دہگہرینہوہ.

لہ پوژی ئاودہستہکەسی سینہماکہوہ، لہ پوژی کەوتنی بہسہر کاشیہ سپیہکان و گہندوگووی خویدا، غہمباری درزہ قولہکانی ناخیان پڑ کردبووہ، ئوہی لای میوان بوو،

میوانیکی سہنگین و شیرین ٹہو بہختہ و ہریہ بو، کہ نیان لہ
رپی ہناسہ وہ کردبوویہ گیانیہ وہ، ٹہو خۆشیہ بہ سہرہر
نامویہ، بہ بہاترین میوانی دلی دہبیت بہ نرخترینی ڈیانی
خۆی بۆ سہر ہرپی، ٹہو ویستبووی غہمباری لہ بہر پیندا
سہر ہرپی، بہ لام غہمباری، غہمباری لہ دلی سہرہردا کہ
نیشتمانی ٹہزللی خۆیہتی سہر نابردری، سہریشی ہیری
ناروات و ولاتی خۆی جی ناہیلئی. سہرہر چاوپۆشی لہو
میوانہ بہ و ہفا و رہزاقورسہ کردبوو، ٹہویش حورمہتی ٹہو
ہریارہی سہرہری گرتبوو، لہ سووچیکی ہرہ دوری
دلدا و ہک داکیکی بیکہس لہ مالی نہ و ہکیدا، و ہک سہگیکی
رہش بہ دوو چاوی نیوہنوقا و ہوہ خۆی گرمۆلہ کردبوو،
نہک سہرہر ہرکہسینکی دیکہ با، حہزی دہکرد چارجار
دہستیک بہ توو کہ نہرمہکیدا بینئی، کہ پۆژبہ پۆژ دریزتر
دہبوو تا بہتہ و اوای دایپۆشی و ٹاسہ واری ہشاریتہ و ہ.

قہت نہبوو نیان لہ چاوہکانی سہرہر رامینئی و بلئی،
”ہر چاوہکانت نیوہی کوری ٹہم شارہ دینئی.“

لہ و کاتہدا سہرہر چاوہ ہریسکہ دارہکانی سہگہکہی
ناخی ہیر نہکہ ویتہ و ہ، کہس نہیدہزانی لہ ناو ٹہو چاوہ
غہمبارانہدا چ خۆشبہختیہک بۆ سہرہر خۆی مہلاس داوہ،
خۆش بہختیہکانی سہرہر لہ غہمباریہکی قول دان،
ٹہوہشی لہ مریہمہ رہش، لہ ژوورہ نسرمہکانی قہراتئی بۆ
ماپۆہ.

ٹہو پۆژہش کہ رپگای دادگایان گرتہ بہر، سہرہر
ویستی شہقیک لہو سہگہ تووک دریزہ ہلدا و بۆ ٹہبہد
لہ خۆی دوور ہختاہ و ہ، بہ لام لہ بہر قروسکہ و و ہرپینی، کہ

تەواۋى مردوۋى گۆرستانە كانىشى لەگەل خۆى ھەلدەستاند،
بە مردوۋەكانى گۆرستانى مەلىكانى لای پردى ئاسنىنىشەو،
لەو بىرکردنەو ھەپەشىمان بۆو.

ئەو بەيىنىيە ھەمووان دلخۆش بوون، تەواۋى دوكان
و بازارى ئەغزەمىيە كرابوونەو، جامخانەكان بىرىسكەيان
دەھات، ھەتا كەناس و كۆلھەلگىرە پىرەكانىش پىدەكەنن، ھەتا
ژنە رەشپۆشەكانىش، ئەوانەى مىرد و كوپيان لە شەردا
لەدەست دابوو، چاۋەپى ھەوالى ناخۆشى براكانىشىان
بوون، كە ھەمىشە پىيان لەو گەنجانە ھەلدەستا بەدەم
كچىكەو پىدەكەنن، "بۆ دەبى كۆپ و مىردى ئىمە لە شەردا
بكوژرىن و ئەو سەرسەرىش لە شاردا بىمىنىتەو و دەستى
كچ بگىرى،" ھەتا ئەو ژنە سەرتاپا بوغزانەش ئەو رۆژە
ھىمىنتر، بەلام دلئەنگىر لە ھەمىشە بۆيان دەپوانن.

لە بەردەم دادگای ئەغزەمىيە سەگىكى رەشى تىسكن بە
دوو چاۋى پىئاۋەو بۆنى پىئە كردن، نىان گوتى، "ئاھ...
سەگىكى چەند جوانە! بۆ ئاۋا غەمبارى، بۆچى دەگىرى؟"
سەرورە دانى بەخۆيدا گىرت و لەباۋەشى نەكرد،
سەگەكەش ئەوئەندە متمانەى بە ئىنسان نەبوو، كە نىان
وېستى دەستى لى بدات تۆزىك كىشايەو، سەرورە گوتى،
"سەگ بەوئەفایى كوشتوۋىتە، لەگەل خاۋەنەكەى دەچىتە
ناۋ ئاگىرىش."

لەو كاتەدا جگە لە وشەى وەفا ھىچ شتىك دلى نىانى
نەدەگەشانندەو. ھەرچەندە باش لەو ھالى نەبوو، لەو پرستە
ئالۆزەى سەرورە، سەگ بەوئەفایى كوشتوۋىتە، سەرى
لەو سۈرپ ما، وەفا چۆن كوشتوۋىتە، وەفا بۆ دەچىتە

ناو ئاگرهوه. نیانیس ئینسان بوو دەبوو دەستی بسووتی تا بزانی ئاگر گەر مه.

له ههوشه‌ی دادگا وهستان، چاویان گێرا، نه سەردار، نه ئەبو سەلام کهسیان دیار نین. نیان دووباره پرسییەوه، "کابرا ناوی مەحمودی بوو؟" سەرور گوتی، "ئە، مەمه‌د سەفوان مەحمود." پۆلیسه‌که‌ی بەرده‌م دەرگا که وه‌ک له‌ویان پرسیی، دەستی بۆ سێیه‌م ژووری لای راست پراکتیسا، که له‌سەری نووسرابوو، قه‌له‌م، خه‌لکیکی ماندوو له‌ پاره‌وه‌کانی دادگا له‌ هاتووچۆدا بوون، چه‌ند کوپ و کچیکی قه‌یره و یه‌ک-دوو ژنی توور له‌ بەرده‌رگا چاوه‌پێیان ده‌کرد. سەرور چووه ژووری له‌گه‌ڵ پیاویکی چلوپینج سه‌له‌ی باریک و درێژ قسه‌ی کرد، کابرا پشتی له‌ ئەو بوو، هه‌ستا‌بووه سەر پێ و فایلکی قورسی به‌ هه‌ردوو ده‌ست ده‌خسته سەر دۆلاییک، ئاویری بۆ سەرور دایه‌وه و ته‌وقه‌ی له‌گه‌لدا کرد، سەرور به‌ ده‌ست بانگی نیانی کرد، نیان چووه ژووری، کابرا گوتی، "مادام دۆستی ئەبو سه‌لامن، خۆشه‌ویستی منیشن، ئەو نامۆزاهه‌."

پووی له‌ نیان کرد و پرسیی، "خزمی هه‌بیبیت؟"

هه‌بیب مەبه‌ستی سەردار بوو، نیان سه‌یری سەرور کرد، کابرا گوتی، "انتم اکراد کلکم گرایب،" ئا ئیوه‌ی کورد هه‌مووتان خزم. بایه‌ک له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه هات و قژه زه‌رد و ئاوریشمینه‌که‌ی نیانی به‌سه‌ر ده‌موچاویدا بلاو کرده‌وه، بایه‌که چه‌ند هه‌ولی دا نه‌یتوانی ئەو تاله‌ مووانه له‌ سەری مەمه‌د سەفوان بجولینن، که ده‌تگوت به‌ له‌زگه به‌ ته‌پلی سه‌ره‌ لووسه‌که‌یه‌وه چه‌سپاندوو، سەرور هه‌ر سه‌یری

قہلہ مکھی محمہد سہ فوانی دہ کرد، کہ خیرا خیرا خانہ کانی
 فوڑمہ مکھی بہ ردمی پڑ دہ کردہ وہ، خوئی لہ بنہ پتوہ
 ہلہ چوو، کہ گیشٹہ نووسینی ناوی خوئی و نیان لہ یہک
 فوڑمدا بہ رامبہر یہ کتر و وشہی یتزوج لہ نیوانیاندہ بوو،
 خوئی و ہروڑمی خوین گیشٹہ ٹاسٹیک، تا ٹیستا دنیا
 ٹہو ہوروڑم و بہرزیہی بہ خوئیہ وہ نہ دیوہ۔

دواوشہی نووسی و فایلہ مکھی داخستہ وہ، سہری
 بہر زکردہ وہ، ٹہو کاتہ زانیان کہ چاویکی بہ تہ واوی سپیہ
 و رہشیتہی تیندا نیہ۔ لہ گہل ٹہو ہشدا کہ بہوپہری شیرینی
 گوتی، ”مہروک“ دلیان کہ وتہ سہر لئوی ٹہو۔ پٹیشیان کہ وت،
 یہک-دوو ژووری دیکھی پی کردن، ہر یہ کہ و شتیکیان
 لہ سہر فایلہ کہ نووسی و شتیکیشیان لای خوین توما رکرد،
 لہ دہفتہری گہورہ گوردہ ناویان توما کردن۔ ہیشٹا دہترسان
 لہ سووچیک، لہ پارہ ویک ختویک لہ شیوہی براکانی نیان
 لیتان پیدہ بی۔ بردنیہ بہ ردم دہر گایہ کی ساجی گہورہ،
 زانیان ٹہوہ ژووری حاکمہ و ہر ٹہو فینداریک ٹہو قہلہ میک
 بہ سہر ناوہ کانیاندہ نہ ہینیت، بڑ یہ کتر شیت و شہیدا بن
 مافی ٹہوہیان نیہ فوو لہ چاوی یہ کتر بکن۔

محمہد سہ فوان بہ خوئی و فایلہ کہ وہ چووہ ژووری و
 بہ ٹہوانی گوت، ”چاوہری بن تا بانگتان دہ کہم۔“

کوڑ و کچہ قہرہ مکھی پٹیشتر دیویوانن ہاتنہ دہری،
 یہ کیک سہری دہر ہینا و ناوی ٹہوانی خویندہ وہ، ہر دووکیان
 چوونہ ژووری و پیاویک بہ سہری زل و سمیلکی باریکی
 قہیتانی لہ پشت میزکی پانو پوڑ دانیشتبوو، سہیری نیانی
 کرد و پرسسی، ”بہو پٹشہ کی و پاشہ کیہی لہو فایلہ دا

نووسراوه، تۆ رازیت شوو بە سەرورەر مهحموود بکهی؟“
نیان سەیریکی سەرورەری کرد و وهک تەمەنی خۆی
بخاتە ناو دەستی ئەو، گوتی، ”بەلی.“

هەمان پرسیاریشی لە سەرورەر کرد، پەنجە مۆری
لەژێر ناوی خۆیاندا پێی کردن. محەمەد سەفوان و کابرای
بەردەست ئەوانیش وهک شاھید ئیمزایان کرد. جا حاکم
لە هەموو لاپەرەکان ئیمزا و مۆری خۆی لێ دا و گوتی،
”پیرۆزە. ئیدی ئیوه ژن و میدرن، بە یەکتەر حەلالن و هەموو
ژن و پیاویکی دیکە بۆ ئیوه حەرامە.“

کە فایلهکەیی داخست سەیریکی کردن، گوتی، ”مادام
دۆستی محەمەد سەفوانن با پرسیاریکتان لێ بکهم، یەکتەرتان
خۆش دەوئ؟“

سەرورەر و نیان، کە هەرگیز چاوه‌پێی پرسیاریکی ئاوا
نەبوون لە حاکمیک، سەیری یەکتریان کرد و لە دلەوه بۆ
یەکتەر پێکه‌نین. حاکمەکه وهک حاکمی ژوورەکهی خۆی نەبیت
و حاکمی هەموو دنیا بێ، گوتی، ”خۆشەویستی راستەقینە
هیزی وێرانکردن و لەناوبردنت دەداتە دەست کەسیکی دیکە،
جگە لە خۆت، بەلام باوه‌ری تەواوت هەیه کە ئەو کەسە
هەرگیز ئەو هیزه بەکا رناھیتی.“

سەرورەر بەگالته‌وه پرسیی، ”مافی ئەو وێرانکردنە بە
یاسا تۆمار کراوه؟“

حاکمەکه سەیریکی نیانی کرد، کە دیار بوو، تەواوی
ئیرادەیی خۆی دابوو دەست سەرورەر، جا گوتی، ”لەبیرم
نییه ئەو قسەم لەکوئ خۆیندۆتەوه، بەلام لە یاسا زیاتر
باوه‌رم پێتەتی، ئیوه‌ش ئەو هیزه‌تان داوتە یەکتەر هیوادارم

بق ویرانکردنی یہ کتر بہ کاری نہ ہینن۔“

چونہ وہ ژوورہ کہی محمہد سہ فوان، پتی گوتن، ”ئو قسہ یہ تہنہا پہیوہندی بہ جہنابی حاکمہ وہ ہہیہ۔“

فایلہ کہی لای خوی گیراہ وہ و یہ کی نوسخہ یہ کی لہ گرنبہستی مارہ برینہ کہ دانئ، گوتی، ”ئوہش گرنبہستی ہاوسہرگیری و نیکاحتان ہیوادارم پیکہ وہ پیر بن۔“

سوپاسیان کرد و چونہ دہری، دلخوشیہ کی بیسنور بہرہ و بہتالیہ کی دہ بردن، لہ چہند کولانی ئو لاتری دادگا، ژن و پیاویکی بہتہ من، وک دوو قازی پیر بہ ہر دوو لادا دہلہ نگین، ناسک و خاوتن، زہمبیلہ یہ کیان بہ دستہ وہ بوو، کہ لہ لقوپوپی دارخورما دروست کرابوو، وردہ وردہ دہریشتن، وک ئوہوی گہیشتن و ئیدی ہیچ شوینیک نہ مابئ بوی بچن۔ ژنہ کہ تہ نورہ یہ کی سپی و کراسیکی شینی کالی لہ بہردا بوو، لہ بہردہم دہرگاہک زہمبیلہ کہ بیان دانا، دیار بوو ماندوو بوون، دانہ نیشتن، دستہ یہ کترین گرت، ژنہ کہ دستہ بہ لہ پی دستہ پیاوہ کہ دا دہینا، دیار بوو پتی زہمبیلہ کہ شوینی خوی لی کردوتہ وہ، ئیدی ئوہ کوتایی ژیانی دوو عاشقی ئو پیری بہختہ وەرہ، نیان سہیری سہرورہی کرد، ئویش پووی لہ ژن و پیاوہ کہ کرد، ”دہتوانم یارمہ تیتان بدہم۔“

پیاوہ کہ ئاورپی دایہ وہ و ژنہ کہ ش گوتی، ”فیدات بم، زورمان نہ ماوہ۔“

پیاوہ کہ ش وک سیرباز بیت گوتی، ”ئپوہش تازہ دہستان پی کردوہ۔“

سہیری کاغہ زہ کہی دستہ سہرورہی کرد، دیسانہ وہ

گوتی، "ئەو بەلیننامەییە دەستتان گرینگەکی زۆری نییە، گرینگ بەلیننامەکی ناو دلتانە."

ژنەکه گوتی، "گویی مەدەنئ، ئەو هەموو کاغەزێک دەناسیتەو، چل سالی تەواو لەو دادگایە کاری کردووە، شەست سالی شە نامە و شیعەر بو من دەنووسی."

هەرچواریان پیکەنین، پیاوکه گوتی، "ئەو رینگایە بەبئ خۆشەویستی تەواو نابئ، بەلام تەنھا بە خۆشەویستیش ناچیتە سەر."

ئەوان نەیانویرا پەرسن چیی دیکەشی دەویت، ئەو بوخۆی گوتی، "فیداکاری، فیداکاری دەویت."

نیان پرسیی، "فیداکاری بە چی دەویت؟"

ژنەکه که خەریک بوو دەست بداتەو زەمبیلەکه گوتی، "بە تەمەن، ئەگەر خودا بیدا."

ئەوان تەمەنیان دابوو یەکتەری، سەرورەر وەک دوو زیندانی سزادراو بە کاری قورسی هاتنە بەرچاو، وەک کرم زەویان شەق کردووە، لە کونیکەو هاتوونە سەر زەوی، بایەک عاشقی یەکتەری کردوون، ژنە بەو بایە ئاوس بوو، مندالەکانیان که وتوونە سەر پئ، چوونە گەشت و مەلەیان کرد، لەژێر سینەری دارخورمادا خەوتن، مندالەکان گەورە بوون و لەشەقەیی بالیان دا، ئەوانیش خەریکن و رەو رەو توێکی زەوی کون دەکەنەو، دەچنەو ناوی، لە چاوانوقانیکدا سەرورەر ژبانی وەک قاپێک دۆندرمە هاتە بەرچاو که دەبئ پێش ئەو هی بتووتەو بیخۆی، تەنھا ئەو نەندە خێرا نا که مەلاشوت بتهزئ.

ئەگەر داویان لەو ژن و پیاو کردبا، تەنھا هەفتە یەکی

ہہنگوینی، یان مانگیکی ہہنگوینی لہ مالہ کونہکھی ئہواندا بہسہر بہرن، ہہرگیز ژیانیان بہو ئاقارہدا نہدہرپویشٹ، زہمہن دہگورہ و دہشی پوژیک لہ پوژان پئویستیان بہو زہمبیلہش بووایہ. بہلام نا ہہر لہویوہ بالیان گرت و چوونہ کورنیش، ئومیدہ دیرینہکھی سہروہر ہاتہ دی، نیان پتلاوہکانی داکہند و خوی ہہلکرد، تیشک لہسہر بہلکی رانہدوہستا، سہروہر شاگہشک، ئہوہندہ خیرا ئومیدہکھی ہاتبووہ دی، ہہر پازدہ سالیکی پی چووبوو، خہریک بوو لہ خویشیان سہری بہ تاشہبہردیکدا بدا، ئاخہر ہاتنہدی ئومید لہوہ زیاتر بیمانایہ. نیان چووہ ناو ئاوہکہ و شہقی لہ ئاوہکہ ہلدا، لہجیاتیی ئہوہی بہ رووکاری شاشہی سینہماکہ بکہوئی، وہک ئہوہی سوہیز پہمزی، بہ پوخساری سہروہر کہوت. ئہویش کراسہکھی داکہند و ہہر بہ پانتولہوہ چووہ ناو ئاوہکہ، دیجلہ باوہشی بو چہندانی دیکہ گرتوتہوہ، حیکایہتی پرخوینی ئہم ولاتہ لہ دلئی ئہودا نووسراوہتہوہ، دلئی دیجلہ بہ ہیچ کہس ناخویندریتہوہ، دلئی دیجلہ لہکوئی دہریادایہ، لای سہروہر لہو دلئوپہ ئاوانہدا بوو کہ کہوتبوونہ سہر سینگی نیان، ہیواش دہستی گرت لہ خوی نزیک کردہوہ و لہباوہشی کرد، نیان لہ کاتیکدا خوی خزانہبووہ سہر سینگی، گوتی، "نا، نا، ئیستا نا."

لیویان خستہ سہر لیوی یہکتر، وینہی دہیان لیوی سوور کہوتہ سہر ئاوہکہ. شہپولہ بچووکہکان بو دوریان دہگواستہوہ، جہستہی تہر و پتہو و پیکہری یونانی نیان، وہک ماسی لہبن دہستی دہخزی و نہیدہزانی دہستی لہکوئی پراگری. کہمہری دہگوشیت و سینگی بہ سینگی موواوی

خۆیهوه دەنوو سینێ، بنیالی، ناوشانی، ئا دەستی لەکوێ
پاگرێ، ئا سەر سمتی.

هه‌موو کەس لەو ئاداب و بەغدايه دەیانزانی سەرورەر دلی
نییه، دەنا دەبوو، کە دەستی بە سمتە خەر و پتەو و پڕ ژیان
و ئەفسوونەکانی نیانەوه دەگرێ، دلی بتهقی، دلی بتهقی و
ببیتە هەزار پارچە، یان هیچ نەبێ لە قەفەزە ی سینگی فرتە
بکاتە دەری و لێ گەرێ ئاو بییا. بەلام ئەو خەلکانە گوێیان
لە ژنە عاشقە بەتەمەنەکە ی ئەو بەیانیه نەبوو، کە گوتی
عەشوق جگە لە فیداکاری تەمەنیشی دەوێت.

ئیدی سەرورەر کورپە رەشتالە و دەموچاوی قوپاوه‌کە ی
سەیداوا نییه، کوا ئەو کورپەکە ی ژوورە نسرمةکانی قەلاتە،
نا، ئەو نەبوو لە ئاودەستەکانی سینەما حەمراڤا رشا یه‌وه
و کەوتە ناو گەندوگویی خۆی، نا ئەو نەبوو کە دنیا
گەله‌کۆمەکی لە دژی کردبوو، ئەو نەبوو کە وتبووه ژیر
پێ، ئەو لەناو دیجلەیه، ئەو کورپە ئازا و قۆزەکە ی سەر
شاشە ی سینەمایه، ئەو روشدی ئەبازە و حوسین فەهمیه،
ئەو دلبەری کچانە، ئەو کورپە ئەمریکیه سیحراوییه‌کە ی ناو
دارستانەکانی ئەمازۆنە، ئەو کورپە ی چاوی کچانی لەسەرە،
ئەو کورپە ی بەلای کەمەوه ئەوه‌ندە ی مەسیحی هەلکیشراو
بۆ ئاسمان، کچ خۆیان بۆ داناوه.

ناشیرینی هەرگیز پەله و قوپاوی دەموچاوی نییه، هەرگیز
ناشیرینی کەپوودریژی و سەر قوپاوی نییه، نا ناشیرینی
بالایه‌کی قالۆری نییه، تەمەنیکه بە تەنیشتییه‌وه‌یه‌تی، نا،
ناشیرینی سەرچاوه‌کە ی دل، دل کانگای ناشیرینی و بوغز
و خەفەته. کە دل گولی کرد و پینکەنی، کە دل بریسکایه‌وه و

شہوقی بلاو کردہ وہ، پہنکی دنیا لہ خولہ میٹھیہ وہ دہ گورپ
بق سپی، بڑ و تاریک و زہردووی نامینن و دہ گورپین بق
ئال و سوور و سہوز و شین، ہہ موو پہنگہ کان لہ سہر
نہ خشانندی ژیان شہریان دہ بی.

تہنہا دیجلہ سنووریکی ہہیہ بق خوشہ ویستی، تہنہا
دیجلہ تولہ لہو کہ سانہ دہ کاتہ وہ ئیسراف لہ خوشیہ تی و
لہ زہت و سمتگوشین و خوشہ ویستی دہ کەن.

پہنجہ رہش و تویٹشکە سپیہ کانئ سہرور تہواو لہ سمتہ
لوئوئہ کانئ نیاندا نقووم بیوو، ہہناسہی نیان و ہک قومہ
ئاو دہ کەوتہ سہر شان و قولئ سہرور و سہر پووکاری
ئاوہ کە.

پہنجہ کانئ سہرور بہ خلودیک گہ یشتن، ہہرگیز کەس
بہ دیجلہ شہوہ ناتوانئ لئی بستینیتہ وہ.

دوو کوپئ ہہرزہ کاری ماسیگر لہ سہر بہ لہ مہ کە یانہ وہ
لہ ناوہندی ئاوہ کە سلایان لئ کردن، پیش دہ چوو پیشتر
لہ ناو بہ لہ مہ باریک و دریزہ کە یان دہ سپہریان لہ بہر کردن.
ئاخر ئہ و کوپہ ماسیگرہ ہہرزہ کارانہ ئہ و ہندہ ژنہ قہرہج و
کچی ویل و دلشکاو بہ سواری بہ لہ مہ کانئان بہ ناو دیجلہ دا
دہ سوپینتہ وہ، تا غہ میان برہویتہ وہ، تا دہردہ لئ خویان بق
ئاوہ کە، بق دیجلہ بکەن، جا ئہ و کوپہ ہہرزہ کارہ ماسیگرانہ،
ہہر لہ مندالیہ وہ، کە جارئ نازانن پہرہ تبوون و ئاواہتنہ وہ
چیہ، ئہ و ژنانہ سواری خویانئان دہ کردن. ئہ و کوپہ زولہ

ماسیگرانه تاکە مەخلوقن فیربوون لە بەرچاوی بابیان
سێکس لەگەڵ ژنان بکەن.

بێگومان باوکیشیان ھەر وا، وەختیک سەولەکان دەدەنە
دەست کۆرەکانیان کە بۆخۆیان لە سووچیکێ بەلەمەکەدا
ئەوھندە دێندانە گوژم لە ژنەکان دەدەن خەریکە بەلەمەکە
ھەلگیرنەو.

ئەو دوو کۆرەیی سلاویان لە سەرور و نیان کرد،
ئامۆزای یەکتەر، تەنھا یەک جار رێکەوتی ئەوھیان کردووە
بەلەمەکیان لەو بارەدا ھەلگەریتەو، ئەویش ئەو کاتە بوو
کە باوکی ھەردووکیان، جووتە برا ماسیگرە بەناوبانگەکی
دیجە، ئەو دوو برایەیی بەشی زۆری ئەو ماسییانەیی لە
ئەبو نوئاس بۆ سەرخۆشەکان سوور دەکرانەو، ئەوان
دەیانگرتن، ئەو دوو برایە ئەوھندەیی لەناو ئاو بوون نیو
ئەوھندە لەسەر زەوی نەبوون.

ھەلگەرپانەوھەکیان حیکایەتی خۆی ھەیە، تەواو سالیکی
پیش ئەو پۆژەیی نیان و سەرور لەناو دیجەدا بچنە
باوھشی یەکتەر، ئەو دوو برایە دوو ژنی بالابەرز و گەراو،
تۆکمە و ماینی، لەوانەیی عەرەب پێیان دەلین ئێچە، ئەو
ژنەش ھەر بۆ غەمبەئاودادان لەگەلیان سوار بوون، ئەو
دوو برایە سەولەکانیان دایە دەست کۆرەکانیان و بۆ خۆیان
لەگەڵ ژنەکان چوونە ئەوسەری بەلەمە باریک و درێژەکە،
ئاخر ئەو دوو برا دلسۆزە دەبوو شویتەکانیان نیشان بدەن
و ریتوینیان بکەن، ئێرە گێژی ھەلپشتنی غەمی دووری
خۆشەویستە، ئێرە پەنداوی بەئاودادانی خیانەتە، سەر و دوو
جگەرەیی مەستکەریان دانئ، ھیچ تریاک و ویسکی و عەرەقیک

مہستت ناکات، کہ خوت لہ دلہوہ نہتہوئی، ژنہکانیش ویستیان۔ غمی گہورہ لہناو بہلہکہمہ بہبا دہدری، خوئو دوو برا ماسیگرہ زؤل و حہرامزادانہ دواى پرحہتبوونى یہکہم و دووہم و سئیہم بہبیئئوہوی دہری بیننہوہ گور دہبہستنہوہ، ئوہوندہ ووحشیانہ ئوہوندہ جہللادانہ گور دہبہستنہوہ، بیگومان ژنہ بالابہرز و ماینیہکانیش لہوان توندتر و مالویرانکہرتہر گور دہبہستنہوہ، ئوہ دوو کورہ ہہرزہکارہ ئاموزایانہ نہیانزانى چون لہگہل تہکانى ئوہ چوارہ دپندہ فاحیشانہ پہرینہ ناو ہہوا، لہ ہہواشدا ئوہوان ہہر سہولیان لئ دہدا، وک کؤتر فرین و وک ماسى کہوتنہوہ ناو ئاوہکہ۔ بہلہمکہ ہہلگہپایہوہ و ہہر چوار ووحشیہکانى سیکس کہوتنہ ناو پووبارہکہ، ژنہکانیان خستہ سہر پشتى خویمان، گہیاندیاننہ نزدیکترین وشکانى و مندالہکانیشیان وک سزا بؤ ویژدانى ئاوہکہ جى ہیشٹ۔

نیان و سہروہر ہیح لہو حیکایہتانہیان نہدہزانى، ئوہوشیان نہدہزانى کہ ئوہ دووبرا جہللادہ لہ پیاویک کہوتوونہوہ، واتا باپیری ئوہ دوو ہہرزہکارہ، کاتى خوئو ژن و پیاویک بؤ گہشت و سہیران سواری بہلہمکہى دہبن، ئوہیش لہناوہندی ئاوہکہ بہلہمکہى وەر دہگپری و ژنہکہ دہخاتہ سہر پشتى و پیاوہکەش بؤ ماسیہ ئینسان خوورہکانى ہاورپی جئ دیئى، ئوہ دوو برایہ مندالى ئوہ ژنہن، کہ لہبہر خوشہویستی میتردہکہى نہیتوانى دیجلہ جئ بہیلئى و میردى بہہ باپیرہ پالہوانہکہیان کردہوہ۔

نیان و سہروہر ہیحیان لہو حیکایہتانہ نہدہزانى، ئوہوان تہنہا شیت بوون، شیت و شہیدای یہکتر، شیتی خوشہویستی

و نیگای سىحراوى و هەناسەى بى ئۆكسىجىنى يەكتر بوون. ئەوان شىت بوون، شىتى عەشق و نامەى دلدارى و شىعرى تىزابى يەكتر بوون. تەنھا عەشق وەك تىزاب دل كونكون دەكات بەبى ئەوەى ساپىژى بكات و بىدروپتەوہ. تەنھا عاشق ھەست بە نەزىفى خوين ناكات. ھەموو كەس عاشقەكان دەناسىتەوہ، ھەموو دنيا عاشقەكان بە رەنگ زەردى دەناسىتەوہ. عەشقەكان بۆيە رەنگيان زەردە، چونكە لە دلى كونكونيانەوہ خوين دەچۆرپت و شەقام و مال و باخچەكان سوور دەكەن، ئەگەر خوينى پزاوى عاشق نەبى تاقە يەك گولى سوور لە دنيادا ناروئ.

كوپە ھەرزەكارەكان گەيشتنە لای نيان و سەرورە، ئەوان سواربوون، بە ھەواى عەشقەوہ سوار بوون، كوپەكانىش زانىيان ئەوانە عاشقن، ھەريەكەيان چوونە سەرىكى بەلەمەكە و دەستيان بە سەوللیدان كرد، ئاوەكەش دەبىردن. نيان و سەرورە لە ناوہ پاستى بەلەمەكە دەست لەسەر كەمەرى يەكتر وەستابوون، ئا و دلى رەوان دەكردنەوہ، خانووەكانى ئەو بەرەو بەرى دىجلە غەمبار بۆ ئاوەكەيان دەروانى، كەنارەكەيان پىر كرىبوو لە زىل، ناوہندى رەوبارەكە رەوان و بىن و خاوين. بەژىر پردى شەھىدا تىپەپىن، ئەوان بەرەو سەر دەرويشتن، ئاپارتمانە بەرزەكان دەر كەوتن، پردىكى دىكە و لە دوورەوہش پردە ھەلواسراوہكەش دەر كەوت، سەيرە لە ولاتىكدا كە ھىندەى ئاوى دىجلە خوينى يەكترىان رشتووہ ھىشتا ئاوى رەوان و دلانى عاشق ھەن. ئەوان دەيانويست زياتر بەرەو سەر بېرۆن، كورە ماسىگرە ھەرزەكارە درىژەكەيان گوتى، "ناتوانىن، دەبى كە ئەو

کوشکانہ دہر کہوتن بگہ پیننہوہ۔“

”لہو کوشکانہوہ حوکمی ولات دہکری، لہ سہردہمی ہاروونہ رپہ شیدہوہ، شمشیز و ہہوہس بہسہر ئہو ئاودا زالن، شمشیز و توپ و دہستی ئاسنین و ہہوہسبازی و ہہتیوبازی ئہو ولاتہ بہرپتوہ دہبہن۔ ولاتیکہ سیاسیہکانی سہرسہری و شاعیرہکانی ہہتیوباز و ژنہکانی فالگرہوہ۔“

ئہوانہ قسہی سہرہوہر بون، بہلام نہیدرکاندن، ئہو ناچار نییہ ئہو باسہ بؤ کورپی ماسیگر بکاتہوہ، کہ ہہموو تہمہنیان لہگہل سؤزانی و ماسی و باوک و مامی شہوہتبازا دا بہسہر بردوہ۔ خؤ دہشی ژیانی راستہقینہ و سروشتی ژیانی ئہو دوو کورپہ بی۔ دادپہروہرانہ تریشہ و ہک چون ماسیہکان دہخؤن کہ دہمرن ئہوانیش خویان پیتشکہشی ماسیہکان دہکەن۔

لہ گہرانہوہدا لہناو بہلہمہکە دانیشتن، دہترسان ئہوانہی بہسہر پردہکاندا دہپہرنہوہ پینان بترانیت و بکەونہ ناو پووبارہکەوہ، ئہو بہربوونہوہیہ بؤ ئہوان کارہسات و بؤ ماسیہکان خؤش بہختییہ۔

دیسانہوہ کورپہ درپژہکەیان گوتی، ”ہہندی ماسی ہہن حوکمی تہواوی پووباری دیجلہ دہکەن، و ہک پادشان و لہ قولاییی ئاوہکەدا دہژین، چاویان سوورہ و شفرہیہک بہسہر لووتیانہوہیہ، ماسیہکانی دیکہ لیتان نزیک نابنہوہ، ئہو ماسیہ شفرہدارانہ تہنہا گوشتی مروؤف دہخؤن، ئہگہر زؤر برسہی بن و کەس نہکەوتیبتہ ئاوہکەوہ، بؤ ئہوہی نہمرن نہوہکانی خویان دہخؤن۔ کہ بہ گوشتی مروؤف گہورہیان کردوون۔ راوکردنیان زہحہمہتہ، توپ دہدرپین

و پرمیش نایانگاتن. ئەو هەكەى دیکەیان گوتى، "مامم دەلىی
هەركەس ئەو ماسییانە بخوات هیچ ژنیک پەتى ناکاتەو.
كەسیش دەرەقەتى نایەت."

سەرورەر پرسى، "كەس دەناسى گۆشتى ئەو ماسییانەى
خوار دىیت؟"

"ئا، باپىرم، ئىستاش ماو، تەمەنى هەشتا سال دەبى،
چوار ژنى هەیه، ئەو جگە لەو ژنە پیرە حیزانەى بە گەنجى
ناسیویانە و هیتشاش بەردەوام سەردانى دەكەن."
نیان لە زمانى زبەر و بازارى ئەو كورپانە بىزار ببوو،
پرووی وەر گىرە.

هەر ئەو كورپەیان، ئىشارەتى بۆ نیان كرد و پرسى،
"ئەو خوشكە، دەزگىرانتە یان دۆستتە؟"
هەردووك كورپەكە هەرزەكارانە و بە حیلەكە حیلەك پىنگەنن،
سەرورەر سەیریكى نیانى كرد و بە دلخۆشییەو گوتى، "ژنمە،
خۆشەویست و هەناسەمە، بۆ دەلىی دۆستتە؟"

كورپە درىژەكەیان گوتى، "باوەر ناكەم، پیاوێكان هەرگیز
لە دەرەوێ ژنەكانیان ماچ ناكەن و لەباوێشیان ناكەن،
نا، هەرگیز پیاوێكان نەك لە دەرەوێ لە مألەوێش دەمى
ژنەكانیان نامژن، شەویك گویم لە بابم بوو بە دایكى
دەگوت بۆنى دەمت منى كۆشتوو، دەلىی حەشیش كىشى،
پرووت وەر گىرە."

سەرورەر گوتى، "ئاخر بابت خیانەت لە دایكت دەكات و
خۆشى ناویت و دەچیتە لای ژنى دیکەش."

كورپەكە گوتى، "خیانەت! بابم زۆر سەرپاست و پیاوانەیه
هەرگیز خیانەت ناكات، تۆ نایناسى دەنا وات نەدەگوت،

كەس بەئى قسەى ئەو ناتوانى پەنجە بخاتە ئەو پووبارەو، بەلام نا، داىكم بۆ خۆى ژنى بۆ پەيدا دەكات، ژنەكانىش بۆخۆيان دىن، ئەو شەپە نىوہى ئەو شارەى حىز كردوہ. ئەو پۆژە ژنىكى بەغداىى سىپى سىپى بۆ ھىتابوو، بۆنى ھەموو سەر دىجلەى داپۆشىبوو، زۆر جوان بوو، دەتگوت نەجلا فەتھىيە، ھەر كە بابم ژنەكەى دىت، لە خۆشىيان داكمى توند لەباوہش كرد و ماچى كرد، بەلام وەك تۆ دەمى نا، ئەو لاملى داكمى ماچ كرد، ھەر بە ھۆى ئەو ماچەشەوہ بوو، ئەو پۆژە بۆ يەكەم جار پىستە رەشە چرچەكەى داكم تۆزىك سوور بۆوہ.

بۆ ئەوہى بابەتەكە بگۆرپىت، نىان پرسىى، ”داىكت خۆش دەوئى؟“

ئەو گوتى، ”نا، ناھىلى سەىرى ئەو ژنە شارستانە بەغداىيانەش بكەم كە بۆ بابمىان دەھىنى، بەلام خۆشم دەوئى، لەبەر بۆن ماسىيەكەى، دىجلە و ئەو ئامۆزا خۆپرىيەشم خۆش دەوئى.“

كۆرەكەى دىكە لەو سەرەوہ گوتى، ”قوربان ت ئامۆزا.“
دىجلە ترسناكە، بەلام بۆ ئەو دوو كۆرە ماسىيە نا، دەشى ئەوانە ھەر لە بنەرەتدا ماسى بووبىن، سادە و ئاوالا بوون، ھەموو شتىكىان دەگوت و دەكرد، خۆ دەكرى ژيانىش ھەر لە بنەرەتدا ئاوا بووبى، ئەو ھەموو ھىل و سنور و خەتخەتینە چىيە خەلكەكە لىك جيا دەكاتەوہ، ئەو ھەموو سنور و دابەشكارىيەى مرقفى ھىچ دەستى داوہتى. مرقفىش حەيوانىكە وەك كەر و پشىلە و سەگ و مەيموون و بالندەش بى وەك خۆى پنى خۆشە، وەك كۆتر و باز و

شاهۆ و کاسەلەشینکە و تووتی، کئی خۆشەویستی بداتی، له کئی نزیک بوو بچیتە باوەشی ئەر، هیلانە دروست بکات و جینی بهیڵی، هیلکە بکات و هەلی هیننی ئەخلاقی ئەوەی هەبێ بیمنەت گەورەیان کات، دواتر ئازادیان بکات و نەشیانناسیتەوه.

نیان بیرى له منداڵ و سەرۆەر بیرى له زەماوەند دەکردهوه، نیان گوتی، "حەز ئەکەم کچیکى بچووکم هەبێ، کچیک قزیم له دواوه بۆ بەستبێ، هەمیشە له تەنیشتم بێ، که برۆم له دواوه تەنورەکەم پراکتیشی، تۆزیکیش قەلەو بێ، گۆرەوی سەپى لەپێ بکەم و شوین گۆرەوییهکان لەسەر قاچی دەر بچن، ئەو شوین گۆرەوییانە ماچ بکەم، حەز ئەکەم هەرگیز گەورە نەبیت و هەر نازم بەسەردا بکات." ئەو خۆشییه ژيانى سەرۆهرى ئارام نەکردبووه، وهک یهکەم جار بیت خۆی بیت و بهویستی خۆی قسه بکات گوتی، "ئینسان شایانى ئەوه نییه ئیدی نهوه بخاتهوه، ئەزموونی نهوه خستنهوه و بەردهوامیدان به ژيان سەرکهوتوو نەبوو. نهوه بۆ ئازار و ژان دەهیننه دنیاوه، سەرەرای ئەوهی که تەنها فێرى هونەرى شەر و لەناوبردنی یهکتر دهکرین، فێرى بهفیرۆدانى تەمەنیان دهکرین، ناکرێ ئینسان بۆ چاوهڕوانیکردنی مردن لهدایک بێ. سەرەرای هەموو ئەوانەش ژيان بێهۆدیه، هیچ سەمەرەیهک له ژياندا نییه، بۆتیک، کرمیک، مانگایهک، شەمشەمه کوێرەیهک نازانیت که دهژی، جیاوازی نیوان ژيان و مردن ناکات، بەرنامەى نییه بۆ نهوهخستنهوه، سنووری ژيانى خۆی و تەمەنى خۆی نازانیت، بیرکردنهوهى نییه، گەورەبوون و پەپین و سەربرپینیش بۆ

تھو لہنا کاو پوو ددہن. خو لہبہ رامبہ ردا ئینسان دہزانی، دہزانی ہرچی بکات و ہرچی دہست بکہوئی و بگاتہ ہر پلہیک لہ لہزہیکدا کوتایی دیت. نہوہخستہوہی ئینسان دہبی لہ شوینیکدا بووہستی، بو خوئی بیوہستینی.

نیان ہرگیز بہرامبہر بیرکردنہوہیک تھوہندہ نہتاساوہ، تھو لہ پھلہکی تھو گولانہیہ، کہ تہنہا تھوہندہ دہزانن لہگہل تیشکی بہیان زہردہیان بیتئی و دہم بکہنہوہ و پشکرون و سلاو لہ پھپولہ بکہن، بوہہ پرسیی، ”مہہستت چییہ ئینسان دہبی نہسلی خوئی لہ شوینیکدا بووہستینی؟“ سہروہر ہہستی بہ قورسی قسہکانی خوئی کرد، لہگہل نیان و بہرامبہر تیشکی خور و بہدہم سہمای ئاوہوہ کوا جیگای تھو بیروپا سہمہرانہیہ. ہہردوو دہستی بہ پوومہتی نیان گرت، بہ شیوہیک سہری نیان بکہویتہ نیوان ہہردوو دہستیوہ، سہیری چاوہ سہوزہ تا تھوسہری دنیا سہوزہکانی کرد، گوتی، ”بہلی دہبی ئینسان سنوریک بو نہسلی خوئی دانئی، باشترین کاتیش ئیستایہ، ہرگیز ئینسان وھچہیکہ دیکہی وھک تو ناخاتہوہ، باشترین داہینانیش تھوہیہ لہ لووتکہدا واز بہینی، ہہموو لہدایکبوونہکان تاقیکردنہوہ بوون تا تو لہدایک ببی، وھک چون تھودیسون سہدان پیگای بہکار ہینا، تا گلؤپی دروستکرد، تاقیکردنہوہکان بو دروستکردنی گلؤپ لیترہدا وہستان. من باوہر ناکہم ئینسانییہ بتوانی جاریکی دیکہ پیکہریکی وھک تو دروست بکاتہوہ، تو بو تھوہ دہشینی وھک نمونہی بالائی ئینسان بو ہہمیشہ بمینیت.“

نیان لہ ئالوزی قسہکانی حالی نہدہبوو، تہنہا تھوہندہی

دەزانی کە باوەشیکى پۇلایىن بۇ ئەو کراوہیە، خۇشەویستی بیسنوورى تەواو داگیرى کردووە، ئومىدىكى كۆنى کچانەشى لە سەروردا دەدى، ئەو ھەمیشە لەگەل دەستەخوشکەکانى چ لە ناوہندى و چ لە دواناوەندى، چ لەگەل کچانى ھاوسى و خزم دەیانگوت باشتىرىن خۇشەویست و دەزگىرانی کور بگىرى، ئەو کورہیە کە تەنھا تۆى دەویت و ئامادەہیە لە پىناوى تۇدا بمرى، باشتىرىن کور ئەو کەسەہیە کە کچ بە یەزدان بزانتى و خۇشەویستىیەكى لەبنەھاتووى بۆى ھەبى. لەبەرامبەر کورپىكى ئاوادا کچ دەبى لە ھەندى لە زەوق و داواکارى، ھەست و ھىواى خۆى چاوپۆشى بکات، وەک ئەوہى بالای، پىستى، پلەى کۆمەلایەتى، زۆر جار تەمەنىشى چەند بى.

گووى لى دەبوو زۆر جار ئامۇزاکانى دەیانگوت، ”کورپىک کەر و کویر و شەل بى تەنھا تۆى بە ھەموو دلئیکەوہ خۇش بوى، لە کورپىكى قۆزى ئالتونى چاکترە کە ھەر پۆژەى لەگەل کەسىكى دیکە بىت، کە ھەر پۆژەى داخىک بە دلئدا بکات.“

سەرور بۇ نىان ئەو کورہ بوو، جا کچ لە ھەموو تەمەنىدا بەک قسە دەچىتە مېشکىوہ، ئەو قسەہەش بە چەکوچى ھىچ ئاسنگەرېک دەر نایەت، میدیاش قسەہەكى نەنگى چووبووە مېشكى، نەنگى گوتبووى،

”ئەو کچانەى مەمکیان لىک نزیکە و بەر بەک کەوتون. ئەوہ شوو بە خزم دەکەن، مەمكى لىک دور بۇ بیگانەہە.“ ئىدى ئەو وتەہەى نەنگى بە ئاوى ئالتون لە مېشكى میدیادا نووسرابۆوہ، وا لە مېشكى چەسپىبوو، واى دەزانی

که په يوه ندى له گهل نيوه ي کوراني زانکو بيه ستين، مادام
خزمى نين نه نجامى نابيت. زوو زوو ده يگوت مه مکى من
نه وهنده ليک نزيکن خه ريکه سواري به کتر بن. کچيکي
نه جه فى که ناوى ئيشراق بوو، ئيشراق ئيحسان، له به شى
ميژوو ده يخويند، ساليکي ته واو له گهل نيان و ميديا له يه ک
ژودا ده خه وتن، گوتبووى،

”من په يمانم به نؤفلى هاوسيمان داوه، نه وهش به ده ست
خؤم نه بوو، لاي ئيمه پيلاوى هر کورپک بکه ويته سر
پيلاوى کچيک، نسيبي نه و کچه ده چيته ده ستى نه و کورپه،
نؤفله سهيده، خزمه تکارى مه رقه ده.“

نيانيش نه وه ي چووبووه ميتشک، کورپک هه موو دلى
بدات به تو، هه ست به بوونى که سى ديکه نه کات له سر
نه م زه وييه، کورپک پيش تو رهنگى نه ناسيبي، پيش تو
نه يزانيبي پيکه نه، کورپک تو هه موو دنيای بيت، سه روه ر
ته واو نه و کورپه بوو بو نيان.

له و ساده يييه ي نيان و سه روه ر، له وه تيده گه ين، له هه ول
تيکو شيني ميزووله ناسايان له وه حالى ده بين، ئوميد، خه ون
و خيال ده کرى بيته دى، له وه تيده گه ين ئيدى عاشقه کان
بيغه م هه نگاوى گه وره تر ده نين، بازبازين به سه ر هه وردا
ته نها خيال نييه، راستييه.

خه ونه کانمان چه ند دوور و نه سته م بن، له دووره وه وا
ديارن، که ده ستيان ده ده يه ي نه وهنده ش قورس نين. نيان و
سه روه ر له دوو شارى ته ريک و غه مبارى نه و دنيابه له داىک
بوون، دوو خيزان جه نجال به به تالى، به خو شه ويستى
و هونه ر و مؤسيقا و رهنگ نامؤ، دوو شارى داپوشراو

بە خۆل و مەینەتی، کوژراو بە بوغز و دوژمناوەتی، پڕ کۆلانی باریک و کۆلانی نەفەسگر، پڕ ھونەری شیتی و خۆ قۆشمەکردن. ھەریەکەیان لە دوو مائی جیاواز و لێک دوور و خۆلەمیشی لەدایک بوون، لەناو قسەئێ بچووک گەورە بوون، بەدەم پراکردنەوێ خۆیندیان، بەدیار تەقە و ترسەوێ خەوتن، لە ترسی ھاوسنی بالقبوونی خۆیان شارەدوێ، دواتریش وەک دوو ماسی فری درانە ناو ئاسمانیکی وشک، ئاسمانی پایتەخت. ئەوان ھەولێ ھەنگیان دا، دەستیان بە ھیزی میروولەوێ گرت، عاشقی پەپوولەیان خواست، ئومیدیان ھەلچنی، ئومیدی ئەوان ھاتە دی، بەسەر ئاودا خلیسکان، لە ترسی ھەپەشەئێ پۆژگار، غەدری کەسوکار چوونە باوھشی یەکتەری، چوونە باوھشی یەکتەری و چاویان نووقاند، تا بەتەنیشت خەونی یەکتەکی دیکەوێ دلێان ئارامتر لێ بدات. لێشی دا ئارامتر، لەسەر سینگی یەکتە چاویشیان نووقاند دنیا ژێرەوژوور نەبوو.

کە گەیشتنەوێ شوینەکەئێ خۆیان، ئەو دوو کورپە ماسییە جادوووازە، بە ھونەر و فیلبازییەک بەلەمەکیان پراگرت، بە سوورپانەوێ و ھەلبەزینەوێیەک، سەرور و نیان کە دەستیان لەسەر کەمەری یەکتەری بوو، کەوتنە ناو ئاوەکەوێ، ئەوان لەتریقی پیکەنینیان دا و ئەوانیش خەریک بوو بخنکین. کە سەرور ھەستایەوێ سەر پێ ئاوەکە لە کەمەری بوو، نیان پەشوکا بوو نەیدەتوانی ھەستیتەوێ، سەرور دەستی گرت ئەویش یەکسەر بەو ھەموو ئاوەوێ چووێ باوھشی، وەک ئەوێ لە تاقگەئێ نیفادا بەر بووبیتەوێ توند خۆئێ بە سەرورەوێ نووساند، جلەکانی وەک پەپەسیفار بە لەشیوێ

توابوننه وه، گۆي مه مکه رهق و قيته کاني دهر که وتبوون، مه مک لهو ته مه نه دا نه گيرئ هه رگيز ناپشکوئ، وهک ئه و خونچه گولانه ي سهره که يان بيه ستي، بؤ ئه وه ي له ناو خوياندا بخنکين.

نيان وا خۆي به سهره ره وه هه لواسيبوو، که سهره ره ناچار بوو ده ستيک بخاته ژير راني، ده سته که ي دیکه شي بن پشتي، نيانيش هه ردوو ده ستي له ملي سهره ره ئالانديوو، ئه وه ش ديمه نيک بوو هه رگيز به خه يالي کوپ و کچاني ئادايدا نه ده هات. سهره ره ته نها له دووره وه سه يري خۆي ده کرد، کچيکي به و هه موو ئاوه وه له باوه شه، تيشکيکي ئالتوني خۆر پووناکيان ده کاته وه، له و په شوکانه دا به نيگايه ک سوپاسي ئه و دوو هه تيوه زۆله ي کرد.

هه موو رۆژئ بؤ سهره ره رۆژيکي تازه يه، به يانيه کي تازه يه، بؤ ئه وه ي هه ناسه يه ک بدات ده بوو دهرگا له سه ر هه وليتر و سليمانی دابخات. که بؤ ئه و جگه له هه ره شه و مردن شتيکي دیکه يان له چاوه پئ نه ده کرا. برينه کاني ساپيژ بيوون، ماسوولکه کاني که وتبووننه وه سه ريه ک، په پووله کان له ته نيشتيه وه ده فريين، بالنده کان زياتر ليئ نزيک ده بووننه وه، دنيا ئه وه بوو له به رده ميذا بوو نه ک ئه وه ي جيئ هيشتبوو، چونکه ئه و که سه ي بزماري ژهنگاوي رابردوو بيني، قهت ناگاته به ياني. ناگاته به ياني که هه موو ئه و ياده وه ريانه نه کوژيت که ئه و بزماره ي بيير ده خه نه وه. سهره ره راي وا بوو ئه وانه ي ده يانه وي باله خانه ي ژيانيان له سه ر ئه و بزماره دروست بکه ن، ئه گه ر سه د نهۆم بخه نه سه ر يه کتر به جوواني ئه و بزماره هه مووي به سه ر يه کدا ده ته پئ. هه ر

ئەو پوژەیی کەوتنە ناو پووبارە کە بە نیانی گوت، "ئیدی لەو پووە ئیمە مندالی ئاوین، نەووی پووبار و جوگەلە و دلۆپەبارانین، مندالی دیجلەین، دیجلە ئەمانەتی داینی، دیجلە ئەو ژیانەیی داینی کە هەموو دنیا دەیهووست لیمان بستینی." نیان هەردوو دەستی خستبوو پشت سەری، سەیری ئاسمانی بیینی دەکرد، گوتی، "ئەو ژیانەیی دیجلە دەتداتی هەرگیز کۆتایی نایەت."

سەرور گوتی، "من دەمووی لە لەحزەیه کدا بژیم، لە چرکەیه کدا بژیم ئەوئەندەیی سەد سال درێژ بیتەو." نیان پرسیی، "چرکەیه ک ئەوئەندەیی سەد سال؟"

"چرکەیه ک نا، خولەکیک، کاتژمیریک، پوژیک، نا سنی پوژی هەنگوینی ئەوئەندەیی هەزار سالە بۆ ئیمە، دەچینە ئوتیلیک لەوئ هەموو پوژەکانی ژیانمان دەخەینە سەر یەک و دەچینە ناو هەنگوینەو. لەوئ زەماوئەند دەکەین."

نیان بیدەنگ بوو، سەرور بەردەوام بوو، "شەویک بۆ ئیمە سەدەیه کە، ئیستا ئیمە مولکی خۆمانین (دەستی خستە سەر یەکەیه کەئ ئەندامەکانی لەشی نیان) کەپوو، چاو، برۆ، دەم هەتا ئەو مەکانەش هەمووی مولکی خۆمانن."

ئەو بپیارەیی سەرور هینی ئەمرۆ نەبوو، هینی ئەو پوژە بوو کە لەگەل سەردار وینەکیان تیدا گرت، ئەو پوژەیی نیان یەخەیی کراسەکەیی چلکن بوو، لیوی غەمبار و دلای توند بوو، قردیلە و پیللوی شین غەمبارترین کردبوو. ئەو پوژە سەرور خەیاالی ئەوئ کردبوو، بە جلی بووکینییهو، لە دەروازەیی ئوتیلیکی پینجئەستیرەیی سەعدون دەچنە ژووری. ریزیک خەلکی پۆشتە چەپلەیان بۆ لی دەدەن.

جا ئو خہ لکانہی چہ پلہ لی دہدن لہ ہہ موو شوینیک
 نامادہن. کہ سیک گورانی دلینت و یہ کیکدی دیکہ مؤسیقا
 لیندہ دات، ہہ مو پیدہ کەنن و چو کلیات دہخون. لہ نیوان لاقی
 پیشوازیکہ ران و ہاموشۆکہ ران دوو چاوی و ہک بزماریکی
 ژہنگن بہ دلیدا دہچی، دوو چاوی گریاو و پیرغہم و تاساو،
 پیر حہسرت و خہ مخوریش، دوو چاو بہ سہر کہ پوو یہ کی
 کوتراوہوہ، کہ ناکری ئہم دوو چاوہ جگہ لہ ہیہ مریہ مہ
 رہش ہیہ کہ سیکدی دیکہ بن. ئو چاوانہ بزمارہ ژہنگنہ کہی
 ناخی سہروہر دہلہ قینن و تہواوی نہؤمہ کانی ژیانہ بہ سہر
 یہ کتردا دہدن. بہ لام نا، ئوہ تہنہا خہ یالی ئو رۆژہ بوو،
 ئو رۆژہی کہ وینہ کہ یان تیدا گرت.

کاتی ئو چرکہ یہی کہ سہد سال دریز دہ بیتہوہ ہات، و ہک
 خہ یالہ کہی نا، ہر بہ جلی ئاساییہوہ، بہ جلی بوو کینیہوہ
 نا، سہروہر بہ چاکت و پانتۆلیکی رہش و کراسیکی
 سپی کہ تانہوہ. نیان بہ عہزیزیہ یہ کی شینی کالی دریز،
 کہ بہ ئہستیرہی سپی ورد رازابۆوہ، گولیکی سووری لہ
 ئہستیرہ کان گہورہ تر ریک لہ سہر دلی بوو، بہ دوو جانتاوہ
 لہ بہردہم ئوتیلہ پینج ئہستیرہ بیہ کہ دابہ زین، و ہک ئوہی
 لہ شاریکی دیکہوہ ہاتبن.

سہردار لہوئی لہ ویدیو جامی ئوتیلہ کہوہ چاوہ پری دہکردن،
 کورہ خوینگہرم و بہ پیکہ نینہ کہی جارن نہ بوو. بہ ئاگا و
 توند، بہ لام دیسان ئالۆز و پرنہینی، و ہستابوو. دہموچاوی

گنجی تی که وتبوو، بەلام شتیک لە متمانه زیاتر بەسەر سمیله زەدەکە یەوێ بوو. بەرەو پیریان چوو، لەباوێشی کردن، قسە یەکی بە گۆینی سەر وەردا چرپاند، سەر وەر بۆ تەنها چرکە یەکی خۆینی وەستا، هەندێ پارەشی خستە باخەلییەوێ. دواتر بەگالتهوێ گوتی، "بڕوانامە ی راستە قینە ی خۆتان وەر گرت. ئەوێ دەر چوونە لە زانکۆ."

ئەوان هەردووکیان پیکە نین. خیرا شاگردێکی چاپووک جانتاکانی لێ وەر گرتن، هۆلیکی پیشوازی شیک و فراوان، نیا ن دانیشت و سەر وەریش پیناس و پەیماننامە ی هاوسەرگیری دایە دەستی ئەو کورە ی لە پشت میزیک ی شووشە بەندەوێ چاو پیری دەکرد. ناوێکانیانی نووسی و بانگی ئەو شاگردە ی کرد که جانتاکانی هەلگرتبوون، کلیکی دایە دەستی و گوتی، "بیانبە بۆ ژووری حەوت سەد و حەوت، با ژوورە کە بیان پووێ و خۆر بی."

پەنجەرەکانی ژوورە کە پووێ و خۆرەلات بوون، لە دوورەوێ دیجلەشیان لێ دیار بوو، وەک ماریکی زەبەلاحی خۆلە میشی دەجوولا و هەتاو لەسەر پشتی دەپرینگایەوێ. لێرەوێ هەموو شتیک کۆتایی دیت، مالی گەرە و بیسنووری عاشق ژووریک ی دوو مەترییە، که هینزیک ی سیجری هەموو شتیک ی تیدا کۆ دەکاتەوێ، خۆر و مانگ و رووبار و تەمەنی هەتا هەتایی. ئەوێ پتویستە بۆ ژیا نی عاشق ئۆکسجین و خواردن و خوادنەوێ نییە، نووریکە لەسەر گوشتی یەکتەر، لەسەر ئیسقانی یەکتەری دەبینن. ئەوێ عاشق مەست دەکات شەمپانیا و شەراب نییە، بەلکو بۆگە نیکە لەسەر جەستە ی یەکتەری هەلی دەگرنەوێ.

لیترہ وہ لہ ژووری ژمارہ حہوت سہد و حہوتی
 بہر خورہ تاو ہہ موو شتیک کوتای دئ، ئەوان چ پئویستیان بہ
 دنیاہ کی ئەوہندہ پانو پورہ. چ پئویستیان بہو ہہ موو مروثہ
 ہہ یہ کاتیان لہ گہل بہش بکن، دنیا ژووریککی بہر خورہ تاوہ
 لہ ئوتیلکی مہدانی فیردوسی بہغدا، ژووریک ئەوہندہ ی
 پئویست بی ہہوای تیدایہ و بالندہ سلای لی دەکات،
 ژووریک ئەوہندہ ی بکری ئاسمانی لیوہ دیارہ.
 ”ئەو ژوورہ دوامہ نزلی خۆشەویستی پیاوہ،“
 ”داوایستگہی خۆشەویستی و یەکەم مەنزلی مەرگیەتی
 بہرہ و ئاخیرەت.“

ژنانی بیئومید ئەو قەسەیان لہ یادەوہری نیان ہلکەندبوو.
 ”بۆکچ یەکەم مەنزلی خۆشەویستیہ.“
 زەنگی تەلەفونەکە ہیمنی ژوورہکە ی ورد و خاشکرد،
 دەنگەکە ی ئەوسەر گوتی، ”شیرینی و شەربەتیان بۆ
 ناردون.“

سەرورہ پرسی، ”کئ؟“

ئەو گوتی، ”من مەحموودم...“

ہەرچەند دیار بوو براکە ی نییہ، دیسانہوہ نیان تاساو،
 ہناسە ی بۆ نەدرا، دەنگەکە بەردەوام بوو، ”من مەحموود،
 بہرپرسی بەشی پئشوازی ئوتیلەکەم، ہەر کاریکتان ہہبوو
 تەنہا ژمارہ یەک لی بدہ.“

سەرورہ کە ہستی بہ وگہرکە و تەوہ ی دلای نیان کرد،
 گوتی، ”مہبەستم بوو بپرسم کئ ناردووہتی؟“
 ”ہاورنیہکی خوتان.“

دەنگە پیاوانہ و گرہکە کوتای ہات، بہلام لہرزینی ناخی

نیان تازە دەستی پێ کردبوو. مەحموود برا گەر و ئاگرەکی دەبی لەکوێ بێت؟ ئەو هەوالەیی بگاتنی چی دەکات؟ دەنگی ناو ئەو نامێرە پلاستیکییە ئەوەندە ژوورەکی جەنجال کردبوو، خوشەویستی خەریک بوو لە پەنجەرەکەو بەفڕیتە دەرئ.

کەمالی بەزاز، باوکه سوور و سپی و چاو سەوزەکی، کە تەنها بۆنەکی بەس بوو ژیان بە گۆلی حەوشە و کەنتۆری ژووری خەوتن و قەنەفەیی هۆلی میوان بێهەش. "باوکیکی میهرەبان بۆ کچ لە خودا زیاتر پێویستە." ئەوەش قسەیی ئەو هەجیجە بوو کە سالانە یەک نیوهرۆ نانی لە مال دەخواردن.

نیان دەیدی ئیستا لە ژووی ئوتیلەکە یەو، کەمالی بەزازی دەدی لەسەر منارەیی مزگەوتی گەرە وەستاو، لەجیاتیی تارای بووکینی، تۆپیک خامی بەرداو تەو و کفن دابەش دەکات.

دایکی، بەلقیس، لە خوارەو بانگی دەکات، "وهر ئەو قسانە هەموو درۆن، نیان گەرەو تەو، وەرە خواریی حیات بردین." با لەچکەکی بەلقیسی وەک پەلەهەوریکی بچووک بردو، قز و جلە کوردییە داننیلەکی با دەیانبات، لەو تەیی دنیا هەبە ئەو رەشەبایەیی سلیمانی خەلکەکی دەر دەکات و بیزاریان دەکات، کەچی خەلکەکی پۆژبەرۆژ زیاتر لە شارەکە و خاک و گەرما و گێژەلوکەکی نزیکتر دەبنەو، ئەیی بۆ دەلێن خوشەویستی بە یەکلایەنە ناکرێ. نیان لە دلەو گوتی، "قوربانی گەرد و تۆزی کولانەکانت بم."

لە دەرگاکیان درا، سەرور بە پارێزەو دەرگاکی

كرده وه، پياويك كه له لاهه ده ليني مسته فاي براهه تي، سينييه كي گه وراهي به زه حمه ت هه لگرتو وه، پا قلاوه و ميوه و چه ره سات و سوراخي شه ربه تي به پيكي له سه ر بلاو كرابو وه، كارتونه كه ي سه ري ليني نووسراوه، ”ژيانتان هه نگوين بيت، چه يبب.“ سه روه ر گوتي، ”به راستي سه ردار زور خوي ماندوو كر دو وه.“

نيان هيتشتا له سه ر ليوا ري سي سه مه كه دانيشتبوو، هه ستي كرد زور رو يشتوو وه، له ژووره كه ي ئوتيل و به غدا و سه روه ر زور دوور كه وتوته وه. هه ستا چوو ه لاي مي زه كه، په ردا خيك شه ربه تي سوور و پا قلاوه يه كي بؤ سه روه ر برد، بؤ خو شي كونا فه يه كي به ئاوه وه خوارد. سه روه ر چه زي كرد شيله ي سه ر په نجه كاني بليسيته وه. لاي يه كتر له سه ر ليوا ري سي سه مه كه دانيشتنه وه، سه روه ر ده ستي كرده ملي، به پشتدا كه وتن، قزي نيان كه وته سه ر رو خساري، له جياتي بي بوني جگه ر و دو كه ل، شيريني و تامي گوي ز له سه ر ليوي سه روه ر وه قوول تا ناخي نيان چوو. تف و زمان و ليك و كونا فه و شه ربه تي سوور له سه ر ليويان تي كه ل بوون. دو گمه ي سه ر سيني نيان كرابوونه وه و خو شه وي ستي به پيخاوسي كه وتبو وه ناو چنگي سه روه ر. ئاگريك له سه ر سيني نيان كرابو وه، ئه وه ش راست ده ر چوو كه گر و گه رمي بوركانه كان له تونه وه ي به سته له كي سه رزه وي و ئاوه دانكر دنه وه ي شانازي يه كه ميان به ر كه وتوو ه.

يه كه يه كه جله كاني سه روه ويان فرې دان، شه رميان له جه سته ي يه كتر ده كرد، سامي له شي سه روه ر كه به رووتي به رامبه ر نيان وه ستابوو ته نها ئه و كچانه دركي پي ده كه ن،

کە جاریک کەوتبە ناو دەمی ئەژدیهاوە. سەروریش شەرمی دەکرد پووبەرپوو بەرامبەری بووەستن، بەتایبەتی کە لە بەردەمی ئەندامینک، وەک لە سلاوی سەربازیدا بێت بستیگ لە لەشی جیا ببۆو. نەشدهکرا پشتی تی بکات، نیان لەسەر سیسەمەکە دانیشتبوو، کە سەرور بەتەواوی خۆی پووت کردەو، ئەو سەری خۆی خستە سەر ئەژنۆی و قژی بەتەواوی دەموچاوی داپۆشی، ئەوەش هەلیکی باش بوو سەرور لە ئاوینەکەو تەماشای جەستە پووتی خۆی بکات. یەکەم جار بوو ئاوا لە ئاوینەیهکی پوون و گەرەدا جەستە خۆی بەپووتی ببینی، لەپشت جەستە کرمی خۆیهو، لەشی ئالتوونی نیانی دیت، کە قژی بەشیکی زۆری پێ دانەپۆشرابوو. نادادپەرەری گەرەترین حکمەتی خۆدایە. خۆی وەک مارمیلکەیهکی رەش هاتە بەرچاو کە قووتدانی ماسییهکی لە خۆی گەرەتر ئەستووری کردبێ. حەزی کرد مستیگ لە ئاوینەکە بدات و هەزار پارچە بکات، بە دەستەکی دیکەش قورقوراکە خۆر بگریت و بۆ هەتاهەتا بیکوژینیتەو، لەسەر ئەو باوەرە دی دادپەرەری لە تاریکیدا دیتەدی.

بەتاریکی، ژیان تەنها بەتاریکی ئازادی دەبینی. جەستە لە تاریکیدا دواقسە خۆی دەکات. لە پووناکیدا هەرگیز زمانی لەزەت نا پشکوئ. پەردەکانی جوت کردن و گلۆپەکانی کوژاندنەو، پیکەو چوونە ژێر بەتانی، ئەوەندە توانیان توند چاویان نوقاند و جەستەیان بە هەموو خانە و وردەموو و ئارەقەو پیکەو نووسا، ژێر بەتانییەکی دوکەلی لێ هەستا. با هەستی چەندی دەکری، دوکەل لەسەر ئەستیرە

ساختہ کانی ٹو ٹوٹیلہش ہستی. لہ چرکہ یہ کدا نیان چاوی کردہ وہ و پوخساری جیاواز و ہلہ مساوی سہروہری دیت، چاوی ٹوہندہ بہتوندی نوقاندبوو کہ زہن نہدہکرا جاریکی دیکہ بتوانی بیانکاتہوہ، ہر چاوی بہ ٹاوتہ کہ کہوت، ہمموو کورد، لہ پیشیانہوہ بہزاز و قوماشفرؤشہکان و کوپہ گیرفاندپراوہکانی بہر سینہما، خزمہ بہگلہیی و مامؤستاکانی ٹامادہیی و ہاوسن کونہکان و ٹو قوتابیانہی بہ دریزایی تہمن لہگہ لیاندا خویندبووی، ہر ہمموو کورد لہ ٹاوتہ کہوہ ہاواریان دہکرد،

”قہحبہی رپہدووکہوتوو دہستمان بتگاتی پارچہ پارچہت ٹہکین.“

”ہیچوپوچ، بی پرسی کہ سوکارت لہگہل ٹیبلیسینک دہچیہ ناو جیگاوه، ہی دیلہ بہبا.“

نیان ہمموو لہشی سارد بؤوہ، ٹو ٹارہقہیہی کہوتبووہ سہر پیستی وک سہھؤل بی ٹازاری دہدا، لہرزی ہاتی، سہروہر ہستی بہ ساردبوونہوی نیان کرد، بہلام نہیتوانی ہاوکاری بکات و زیاتر لہ خوی نزدیک کردہوہ، ویستی بچیہ نیو رانہکانی، نیان ہیواش دہرپیکہی لہپی کردبووہ، گوتی، ”جاری ہر لہسہر دہرپتوہ خوت تہواو بکہ.“

وہک سہد شمشیریان لہ سینگی سہروہر دابن، وک ٹو رؤژہی ناو ٹاودہسہکانی سینہما ہمرا، تہنگہنہفہس بوو، نیان ہستی بہ خامؤشبوونی دلّی کرد و گوتی، ”لہبہر خاتری من، ناتوانم... من وام پی خوشہ...“

وشہی وام پی خوشہ فریای سہروہر کہوت، ٹوہی کہ نیان شتیکی لہگہل ٹو پی خوشہ سہرکہوتتہ. ٹاوا ہر

وەک ئەوێ نیان پیتی خوێش بوو.
شەویش هات، خەلکێکی زۆر لە باخچەکە دانیشتبوون،
ژنی ناسک و بالا عەرەری، عەرەبی پشتە سمتبەرز،
سینگقوت، بەلە کدریژ، کورانی شیک و فریشتەیی،
پیاوی بۆشناخ و جوانخاس، موسیقا و گۆرانی، دانس و
چوونەباوەش تا شەهیدبوون. بوورانەو بەسەر سینگ
و دەستی یەکترا. فیکرتن و زمانلیستەنەو. داھاتنەو
لووسکە یەک و خۆپێوە جووتکردنی زپتەبۆزیک، گرتنی
زورنای گەنجیک بە دەستی پیرەپیاویکی لێو لەرزێو. چاوی
سەرورەر دەگەر، بەسەر سەما و باخچە و میزەکاندا، لەویش
هەبوو، لەوسەر کچیکێ رەنگ زەرد بەدیار میزیکێ تەنھا
و بەلێنیکێ مردارەبوو، کوریکێ رەشتالە بەدیار پیکێ
عەزابەو، لەویش هەبوو.

ئەوان چوونەو ناو نوینەکانەو، جەلەکانیان بۆ خۆیان
جێیان هێستن، نیان چەندی کرد، چەندی هەولدا قاچی
بۆ نەکرایەو، نەیتوانی رانەکانی لێک جیا بکاتەو، ئەگەر
نەبووست هەموو هیزی دنیا لاقی کچیکێ پی ناکریتەو. هەر
بەرۆتی لەسەر باسکی یەکتەر خەویان لێ کەوت. دیارە
هەموو ئەو جووتە عاشقانە پیکیەو هەلاتوون، حیکایەتە
پرشەھامەتەکانیان هەر ئاوا بوو. شمشیریان هەر بە
رۆالەت لەنیوان خۆیان داناو، دەنا ئەو ترسیکە، تۆقینیکە
هەر لە مندالییەو، لەناو دل و میتشک نا، لەناو یەکە یەکە
ئەندامەکانی جەستە دەچێنرێ.

نیان لە ژوورەکاندا پشکووت، تیشک بە پەنجە ی باریک
و درێژ و نەرم لە پەنجەرەکە ی دا، نیان چاوی کردەو،

ہیشتا باوہر ناکات، لہ باوہشی کوپیکدا خہوتوہ، باوہر ناکات۔ ہممو ئہو شتانہی باوہریان پی ناکہین راستین۔ سہروہر بہئاگا ہات، دہمار و بۆریہکانی میزلدان ئہستور ببوون و ئازاریان دہدا۔ پیاوان ئہو ئازارہ دہناسنہوہ، ئازاری عہمبارکردنی ہہرچی شیر و ژہہری جہستہ ہہیہ لہو دہمارانہدا۔ کولمی نیانی ماچ کرد، ”شادومانی ہیچ نییہ، جگہ لہ نیانیک بہسہر دلئہوہ۔“

نیان جوانتر لہ سلاو زہردہی ہاتی، خویان شوشت، سہروہر بہ سہبرہ، ہہر لہ ژوورہکہیاندا نانیان خوارد۔ زہنگی تہلہ فونہکہ لیتی دا، بہیانیتان باش۔“

سہردار بوو، وہک بانگی سہروہر بکات گوتی، من لہ خواریم۔“

لہ دہنگیہوہ یہک دنیا ترس و نیگہرانی پڑایہ سہر زمانی سہروہر، نیان پرسیی، ”چی گوت؟“

سہروہر تہلہ فونہکہی داخستبۆوہ، ”ہیچ، تہنہا گوتی من لہ خواریم۔“

سہروہر چوہہ خوارئ، دیار نہبوو، نامہیہکی بق جئ ہیشتببوو، ”لہ کتیب فروشی نہہزہ چاوہپیتم۔“

گومان وہک کرمیکی ہہزار پی، نا ہہزار چہقوگہیشتہ ناو دلی، بہ نیانی گوت، ”لہگہل سہردار پیاسہیہک دہکہم، زوو دیمہوہ۔“

کہ چوہہ دہرئ لہ بہردہرگای کتیبخانہکہ نہبوو، لہپشت پہفہی کتیبہکانی ژوورئ دۆزیہوہ، سہروہر پرسیی، ”بق چاوہپیت نہکردم؟ بق ہیناوتمہ ئیرہ؟“

سہردار گوتی، ”پیم باش بوو بہتہنہا بیمہ دہرئ، ترسام

یہ کیک بہ دوامہ وہ بی۔“

سہرہ ترسا پرسئی، ”لہ کئی ترسائی بہ دواتہ وہ بی؟“
وہک ئہ وہی وہ لامہ کہ بزانی، بہ لام پرسیشی، ”دیسان
قاچاگی؟ شتیکت لی ٹاشکرا بوہ؟“

سہردار بہ نیوہ راستی و نیوہ گالتہ وہ گوتی، ”من ہمیشہ
قاچاغم، بہس لہ خوم ناترسیم۔“
”ئہی لہ کئی دہترسی ئہ فہندی؟“ ئہ وہ پرسیاری سہرہ
بو۔

سہرہ بیدہنگ بو۔ دلی راستہ وخو نہ یگوت، ”لہ ئیوہ،
لہ ژیانی ئیوہ دہترسم۔“

سہردار گوتی، ”بہ دواتاندا ہاتوون بو ئیرہ، بہ وردی لیتان
دہگہ پین، چوونہ ئاداب و سؤراگی ئیوہ یان لہ قوتابیہ کان
کردوہ، یہ کہم وینہی ئہ و جارہی ہر سیکمان پیکہ وہ
گرتمان، لای ئہ وانہ و نیشانی چہند کہ سیکیان داوہ، بہ ہوی
برادہریکی عہرہ بہ وہ گہراون، لہ منیان پرسیوہ، گوتوویانہ
نازانن ئہ وان لہ کوین، ئہ و کورہ مان پی بناسینن؟ ہر
دہمانہ وی بیناسین۔ بو دلٹارامی چونکہ برادہریان بوہ۔“

سہرہ تاسابوو، چاوہری ئہ و بہدہستہ وہ ہاتہ
خیرایہی نہدہ کرد، بو خوہ لہ تاندن گوتی، ”دہشی دایکی
ہاتبی، دہشی دایکی بیری کردبی، یان لہ خہمی بووی و
بہدوایدا ہاتبی۔“

”نازانم دایکی ہاتوہ یان نا، بہ لام براکانی وہک
زہردہ والہ دہسوورپینہ وہ۔“

ہہ والہ کہ وہک بزماریکی سوورہ وہ بوو کہوتہ ناو دہستی،
ئہ و ہہ والہ فری نادرئ، با دہستیشٹ کونبہ دہر کات۔

”نا، نامان دوزنہو، ئەمرو و سبە ی خۆمان ون دەکەین.“
 سەرورەر دەیزانی سەردار شتی زیاتر دەزانی، نەبوست
 بپرسی، با خۆی ئەوێ پێویستە پنی بلن، لەو کاتەدا خۆی
 نەدەدی، هەزاران گورگی دەدی بەدوای ئاسکیکەو، ئاسکەکە
 نیان بوو، بۆ خۆی گەرا، خۆی چ بوو، ئا خۆل بوو،
 گورگەکان میزبان پندا دەکرد. سەردار ئەوەندەشی گوت،
 ”پۆلیس دەتوانی بە ئاسانی بتاندۆزیتەو، بەلام باوەر ناکەم
 ئەوان بیانەوی بە پۆلیس بلین، ئەو تیکەیشتم، دەیانەوی بۆ
 خۆیان بتاندۆزەو، نیازیکی دیکەیان هەیه.“
 ”نیازیکی دیکە ی کوردی تۆلەستین دەبی چی بی، جگە
 لە مردن.“

ئەو قسە ی دلی سەرورەر بوو. دوامە نزل خۆشەویستی،
 کە گەیشتی با بتکوژن، کئ وای پی گوتبوو؟ گرینگ نییە،
 ئەوێ گرینگە خۆشەویستی بە پنی خۆی تا بەردەرگا هاتوو،
 گومانی کەوتە سەر سەردار، دەبی فیئیکی لە بن سەر نەبی؟
 ئەو دەتوانی، دەتوانی پەلبەستیان بکات. شتیکی گرینگتری بیر
 کەوتەو، نیان؟ نیان ئیستا تەنهایە! پەشوکا، ئەو تا ئەوی تا
 ئیرە هیناوە، بۆ ئەوێ نیان لە ئوتیلە کە تەنھا بیت، ئەو تا
 لئکی جیا کردوونەو، تەنھا ئەوەندە ی دەوی راوچیبیە کە
 تۆرە کە ی هەلگریتەو. ئەو گومانیکی قورس بوو، ئەوێ
 بەدوای خوینی کەوتوون مافی هەموو گومانیکی هەیه. عاشق
 و پیاو کوژ وەک یەکن دەبی گومان لە سببەری خۆشیان بکن.
 تەنھا تۆلە کردنەو لە عاشق دوژمنەکان دەکاتە دۆست. مالی
 کوپ و کچی عاشق ریک دەکەون، هەریە کە یان و عاشقە کە ی
 خۆیان بکوژن. ئەوێ یان کوپە عاشقە کە و ئەوێ یان کچە

ئەفئىندارەكە. جەستەي عاشق وەك لوو و شىزپەنچە بەوپەرى
دلپەقىيەوہ لى دەكرىتەوہ، لە پەگەوہ دەر دەھىنریت، فېرى
دەدرىتە بەردەمى سەگ، بۆيە سەگەكانى ئەم ولاتە ھەمىشە
بەبان، ئەوہ قەسەي كەسىك نىيە ئەوہ حىكايەتى گەلىكە.
بەپەلە لە كىتەبخانەكە ھاتە دەرئى، دەبى چەندى زووہ
بگاتەوہ ئوتىلەكە، ترس قامچىيەكە بەر پوحى دەكەوئىت
و راوى دەنى، ھەر ھەنگاوىك دەكاتە ھەزار، بىرى لەوہ
نەدەكردەوہ دەشى ئىستا خۆيشى بە ئامانچ گىرابى، خۇ
ئەو ھەرگىز ئەو گەلەگورگەي نەدىوہ، بەناو خەلكەكەدا پىتى
خۆي دەكردەوہ، لەناكاو شانى كەسىك بەتوندى بەر سىنگى
كەوت، نوچىكى برد و خۆي گرتەوہ، ”ھىواش، بابە ھىواش،“
گوتتەكەي كوردانە بوو، ئا دواي ئەوئىش كەوتوون، مادام
وئىنەيەكەيان بەر دەست كەوتووہ، براكان ھەرگىز دەموچاوى
كەسىكەيان لى تىگناچى بەتەنىشت خوشكەكەيانەوہ وەستابىن.
وەك بەرنامەي دانابوو، ئەو شتانەي پىويستى بوو بەپەلە
كړىنى، كەوتەوہ پى، يەكىك توند لەدواوہ شانى گرت، لە
دلەوہ تاسا و ھەنگاوى بۆ نەنرا، وىستى بە كۆلانەكەي
دەستە راستدا رابكات، ئەو گوتى، ”بۆ ھىندە بەپەلەي، جارى
توزىك بىر بگەوہ، ئاگات لە خۆت بى، زۆر پەشۇكاوى.“
سەرورە ئاوپرى داپەوہ، سەردار بوو، نامەيەكى خستە
باخەليەوہ و گوتى، ”ئەو نامەيەش داكت بۆي ناردووى.“

گولہ کانی حەوشە کەى مالى کە مالى بە زاز رەنگيان چووبۆو،
 وەک ئەوەى گولى سەر کراس بن و لە فاستدا جى ھىلرابن.
 بە و قسە توند و ئاگراویانەى کورەکان پۆحیان لە بەر
 نە مابوو. سەرسامیش بوون لە و بیدەنگى و چۆلییەى لە پەر
 ماله کەى تەنى، ھەرچەند بەشى سالیکی تەواوى کوشتنى
 گول ھەرەشەیان بە ھەوادا وەر کردبوو.

تەنھا نەجمى حەسەنى شووشەى کۆنە سەربازە کەى
 حامییە، ئاگادارى پلانە کەیان بوو، ھەر بۆخۆى نەخشەى
 تەواوى کیشابوو، وینە کەى بەلقیس لە مالى سەرور
 دۆزیبوویە، لە گەل خۆى ھینابووى، وەک نەخشەى جەنگ
 دەستا و دەستیان پى دەکرد.

نەجم، دەستى خستبوو سەر وینە کە، گوتى، "ئەو کورە
 لووتبەرانییە یارمە تیمان بدات کارمان ئاسانە."

پرسییان وەک دلسۆز و خەمخۆرى ئازیزان پرسییان،
 وەک کە سوکار و دلپەرۆش پرسییان، ئا ھەموو دەیانناسین،

ہم سو دہانزانی کوپ و کچکی عاشق، گولہ باخیک و
 ریحانہ پشہیک، دستہ یه کنریان دہگرت، له ئاداب دہاتنه
 دہری، به ژیر پردہ ئاسنہکھی و ہزیریہ دا رت دہبوون، تا
 سہرہ گیزہ یان دہگرت پیاسہ یان دہکرد، له پنا دارہ ئہستور
 و بہتہ منہ کان دہوہستان و له تاریکولیلی ئیوارہ دا دہچوونہ
 باوہشی یه کنتری، زورشتی تریش، زور زور، کہ میان دہگوت،
 ئوہشیان باس دہکرد، ہم سو چولہک و تیری سہر
 دارہ کان و ئاسمانی بیین بہ سہریاندا دہفرین و ئوہندہ نزم
 دہبوونہ و ہ بونیان بکن۔ مالہکانی ئو دہوروبہرہ ئاشنایان
 بوون، ہندی ئیوارہ فہرمووی سہر خوانی خوشیان لی
 کردوون۔ کچہکیان، کہ مہبہستیان نیان بوو، نوقلہ بادامی
 داوہتہ ئو ژن و پیاوہ بہتہ منہ غہمبارانہی ئیواران
 جورئہتی ئوہیان دہکرد بہ عہرہ بانہکانیان تا بہردہرگا بیین
 و له ریواری کولانہکانیان رامینن۔

ہم سو ئو زانیاریہ ہیچ و بہنرخانہ ئازاد، جمکہکھی
 نیان دستہ کہوتبوو، بہلام بؤ براہیکانی نہ گنپاہوہ، برا
 نامووسشکان له دہنگ و پہنگی براکہیکوہ ہست پی دہکات۔
 تہنہا ئوہندہی گوت، ”بہ یکوہ دیویانن ئیواران پیاسہ یان
 کردوہ۔“

ہر بہ و قسہیک، کہمالی بہزاز، مہحموود ئاگری قودرہت،
 مستہفا و قودسی ئوانی دیکہش رہش داگہران۔

مہحموود پرسیی، ”ئیسنا، ئیسنا له کوین؟ داوہشٹی چیی
 بؤ ہیناومہتہوہ، پیاسہ یان کردوہ!“

ئازاد گوتی، ”خو ئو قوتابیانیہش نازانن چوون قسہ
 ئہکن، یه کیکیان ئہلی دوینی لیرہ بوون، یه کیکتی تریان ئہلی

هەفتەیهک، دە پۆژە نەمان دیون، هەیه و توویەتی سەفەریان کردوو، هەلاتوون، هەموو شتیک ئەلین، تەنھا ئەو نالین ئیستا لەکوین.

پۆژی دواتر مستەفاش چوو، ناداب، وینەکە ی بە کچیک نیشاندا، کچە یەکسەر گوتی، "نیان، کچە شەکرەکە، نیان و سەرورەر، دەمیکە نەمدیون."

وا گوتی وەک ئەوێ باسی پەیکەریکی بەردین بکات کە هەر دەبێ پیکەوێ بن. نەک خوینی دلی، خوینی قولەپیستی مستەفا کولا، خوشکێک لەجیاتیی حورمەت... بەسەر خۆی نەهینا و گوتی، "من کارم بەو کچە نییە، ئەو برادەرەم دەوێت، ئەوێ لەگەڵیان وەستاو."

"سەردار!"

کچەکە دەنگی خۆی لە گوێیدا دەنگی دایەو، جا ترسا، خۆ سەردار دەمیکە گیراوه، دەشلین رای کردوو، ئیدی ژبانی لە نەهیندایە، بەپەلە گوتی، "من ئەو کورە ناناسم، لە کەسێک بپرسە کە هاوپیستی بی."

ئیدی کورد وایە کە حەزی کرد وەک کوندە ی سەر بەرەوژێر قسە هەلدەپێژێ، کە کاریشت بە قسەکانیەتی دەنگی لێوێ نایەت. بەلای کەمەوێ مستەفا وای بیر دەکردهوێ. هەمیشەش دوو چیرۆک لەنێوانیاندا هەیه چیرۆکیکی ئاشکرا و چیرۆکیکی نەهینی، بە پێچەوانە ی هەموو دنیاوێ چیرۆکە نەهینیەکی زووتر بلاو دەبیتەو، هەر بەنەهینی دەگاتە هەمووان. چیرۆکە ئاشکرایە کە نیان کچیکی کورده، قوتابی بەشی زمان و ئەدەبی ئینگلیزییە لە زانکۆی بەغدا، سەروریش کورده و قوتابی بەشی زمانی تورکییە، هەموو

پوڑی وانہ خویندن و سہ عیکردن و تاقیکردنہ وہ، کتتبخانہ و باخچی زانکو و مالی قوتابییان، ٹہ وانہ و سہ دان رستی دیکہ کہ بہ شیک بوون لہ چیرۆکە ئاشکراکە کہ س باسی ناکات. چیرۆکە نہینیہ کہ ہمیشہ دووبارہ دەبووہ لہ تاریکی و نہینیدا.

”نیان هه‌لخه‌له‌تا و دلیان بریندار کرد.“

”فیلان لئ کرد و له خشته‌یان برد.“

”ده‌ستیان خوش بی زۆر ساویله‌که بوو.“

”نا، سه‌روه‌ر فریای که‌وت، هه‌لی ستانده‌وه، دهنای شیت دەبوو.“

”ئویش دلی به‌و هه‌تیوه سیاسییه‌ خوێپه‌وه بوو.“

”ئویش له‌وانی دیکه‌ خراپتر، به‌رد ده‌تاشیت و نایکاته په‌یکه‌ر، به‌ به‌رچاوی خه‌لکه‌وه ده‌ستی گرت، له‌باوه‌شی کرد...“

”بردییه‌ کوپنیش، بن داره و داری پی کرد.“

”که‌س په‌نگه‌ زه‌رد و چاوه‌ شکاوه‌کانی نه‌ده‌دی.“

سه‌ربوورده‌ی ئه‌و پوژانه‌ چرکه‌به‌چرکه‌ له‌کوئ پیکه‌نیوون و له‌کوئ کراسیان کپی، چ میکیاجیکیان هه‌لبژارد، تا ده‌گه‌یشته‌ دادگا و ئه‌عه‌زمیه، چیرۆکی کابرای چاو به‌تانه‌شیان ده‌زانی، که هه‌رگیز نه‌یان‌دیبوو، هه‌تا خواردنی جگه‌ر و دوکانی ئه‌بو سه‌لامیش، ئه‌و پیاوه‌ شیوعیه‌ی که له‌و هه‌موو بیروباوه‌ره‌ پۆلایینه، ته‌نها سمیله‌ ستالینه‌که‌ی بو مابووه. گوزه‌ری زیپ‌نگه‌ران، دوو ئالقه‌ی ده‌ستی دوو، کابرای زیپ‌نگه‌ر و شه‌ربه‌ت فرۆشه‌که‌ش، هه‌موو ئه‌وانه‌شت له‌کوئ ده‌ست ده‌که‌وئ، له‌ چیرۆکه‌ نه‌ینییه‌کانی ئه‌و شوینه‌ی

پیتیان دهگوت بهشی ناوځوی، شوینی حهوانهوهی قوتابیان.
هموو ئهوانهش ئازاد جمکهکهی نیان به گوئی مشکدا
گواستیهوه.

پینگای نهجم و کهمالی بهزاز جیاواز بوو، کهمال سالانه
بۆ دهچهورکردن و سهلامهتی کورپهکانی نیوهی قوماشی
دوکانهکهی دهدا به ئهمن و سیخوپهکان. تا کورپهکانی
و کارهکهشی له ههپهشه و بهدگزییهکانیان بپاریزی،
نهک کهمال، نیوهی قوماشی بهزازهکانی سلیمانی بۆ ئهوه
پیاوه دل و زمان پڕهشکهنجانهی دهولت بوو. ههروه
پیاوانهش سهرداریان بۆ دۆزییهوه، سهردار ههمیشه لهژیر
چاوهدییدا بوو، بۆخۆشی نهیدهزانی تهله بوو، بۆ گرتنی
هموو ئهوه مشکانهی خهریکی کونکردنی ئاوریشمهکانی
سهروک بوون، ئهوان وایان دهگوت. سهردار ئیدی کورپه
قوشمه و دلتهپهکهی ئاداب نهماوو، ئهوه کورپه نهماوه به
قسه و نیگایهک هۆشی کچهکان بهری و ئاگیان لهوه نهمنی
که دهپینکانشیان تهپه بووه. ئیستا لیبهبار و خهه بهکۆل،
کهچی ههه زۆل و حهرامزاده. پتویست نهبوو کهس پتی
بلی ههه له دورهوه کهمالی بهزازی ناسییهوه، ئهوه ئهمنه
عهربهشی دیت لهوسههری شهقامهکهوه ئهوی نیشان دان و
گهپایهوه.

کهمالی بهزاز یهک جار وینهکهی دیوو، لهگهلهوهشدا
به یهک نیگا سهرداری ناسییهوه، ههه زوو به ئهمنهکهی

گوت، ”دیتم، تو برؤ.“

کہ مال بہ بیئ ئوہی چاو بتروکینن، بہ بیئ ئوہی جگہ لہ قاجہکانی ہیچ شوینیکی دیکہی جہستہی بجولینن، بہرہو سہردار ہات، لہ دلی خویدا گوتی، ”ئو قوتابیہانہی زانکو ہموویان بیئہخلاقن، ہموویان تہنہا بق ئوہ ہاتوون کچی خہلک لہخستہ بہرن، تو بق خویندن ہاتووی یان بق شاگردی، ہہی نارہسہن.“ چاوہکانی تہواو کرابوونہوہ ہیندہی موورووی تہسییحیکی شووشہ لہ چاوہکانی سہوز بوون، سپینہی چاوی کوتایی نہدہہات. دہیویست سہردار بہ دہست بگریت و وک پاکہتہ جگہرہیہکی بہتال لہ دہستیدا بیپچینیتہوہ.

یہکہم پرسیار نہجم کردی، ”ہموو قوتابیہکان ئولین تو ئہزانی ئہوان لہکوین؟“

سہردار قورگی وشک بوو، گوتی، ”ئیوہ لہ دوورہوہ ہاتوون، دہبی پشوو بدن، فہرموون دانیشن.“
کہمالی بہزاز گوتی، ”کورپی باش توش کوردیت، باش دہزانی پیاو کچہکہی دیار نہمینن ناگر ئہکہویتہ ناو پیلاوہکانی، پی لہناو ناگردا پشوو نادات.“

سہردار گوتی، ”ہموو قوتابیہکان و ئہوانہی شوینی منیشیان نیشانی ئیوہ داوہ دہزانن من ئہم سال لہ خویندن دابراوم، ئیستا وک جارن ناگام لہ قوتابیہکان نیہ.“
ناگر گہیشتبووہ کہمہری کہمال، نہجم گوتی، ”دہرگاگان لہسہر خوت دامہخہ، باش نیہ، نہ بق خوت و نہ بق کس.“
سہردار دلی کہوتبووہ ناو ہہستی کہمالی بہزازہوہ، بق چرکہیہک نہیدہتوانی ئارام بی، بہہیکہل بوو، بہلام

لہ ناخوہ و پوچی دہلہ رزی. سہردار کچ بایہ ہرگیز ناوا
ناسان نہیدہ توانی میز بکاتہ ژیر کہرامہ تی باوکی. سہردار
زانہی چہ کیشیان پتہ. ژیرانہ گوتی، ”من تیگہ یستم، ہہستی
ئیوہم زانی، من یارمہ تیتان دہدم.“

کہ مال بؤ یہ کہم جار بہ حورمہ تہوہ سہیری کرد و گوتی،
”ہر ئہوہم لی چاوہ پئی ئہ کردیت.“
”ئیوہش دہبی یارمہ تیم بدہن.“
نہ جم پرسیی، ”چون؟“

”من نامہوئ خیانت لہ ہاوپرکانم بکہم.“

کہ مال گری گرت، دہستی ہلینا قسہ یہک بکات، نہ جم
دہستی گرت و گوتی، ”تو خیانت ناکہی، راستی ئہ لئی،
تہنہا شوینہ کہ یانمان نشان ئہ دہی، تہنہا پیمان ئہ لئی
لہ کوین، تہاوو کاریکت نامیتی. لہ سرینہوہی خراپہ دا
بہ شداری ئہ کہی، تہاوو.“

سہردار بہ وریایہوہ گوتی، ”دیسان یارمہ تی ئیوہم
پتویستہ، یارمہ تیم بدہن، من شوینہ کہ یان نازانم، کاتم بدہنی
من دہتوانم بیان دوزمہوہ.“

نہ جم پووی لہ کہ مالی بہزاز کرد و گوتی، ”با ئہ مپو بؤ
ئہو بیت، ئیمہ سبہینی دینہوہ.“

پشتیان لہ سہردار کرد، نہ جم بہسرتہوہ بہ کہ مالی
گوت، ”کاری ئیمہ ئیستا دہست پی ئہکات، دہبی چاودیری
بکہین، ئہشی بچی ناگاداریان کاتہوہ، باوہریان پی ناکری.“
ئہو کاتہی ئہوان ہاتن سہردار تازہ لای نیان و سہروہر
کہرابؤوہ، شہربہت و پاقلوہ و میوہی بؤ بردبوون. کہ
ئہوان پویشتن و دواہی ئہوہی ہہرہ شہیان لی کرد و ئہویش

بہ فیملی مؤلہتی پڑھنیکی لی وەر گرتن، بریاری دا بروات، بروات و خوی بڑھمیشہ لہ بہسپہ بشاریتہوہ، نا بہسپہ نا، لای دؤستہکھی زیندانی لہ دیوانیہ، لہگہل ئہو بچیت بڑچبایش، لہناو بہلہم و خانوہہ قامیشہکانی سہر ئاوی ہورہکان لہگہل شیوعی و سہربازہ راکردوہکان لہوئی خوی بشاریتہوہ. ئہو زوری ہول دا تا خوی لہ بہعس بدزیتہوہ، بہ بیانوی کارکردن و نہخوشی و واہینان لہ سیاست لہ قہمبہر علی خوی پہنا دابوو، بہلام خؤدزینہوہ لہ بہعس ئاسانترہ لہ خؤدزینہوہ لہ دوو کوردی تؤلہستینی عاشقکوڑ.

تاوانی نیان و سہروہر گہورہتر بوو، تاوانیکی سیاسی نہبوو، ہولیان نہدابوو تا دہسہلات بروخینن، تا بہ گرتن و کہلہچہکردن و ہولواسین و نینوک دہرہینان یان پاکانہکردن و بوونہ پیایوی ئہوان رزگاریان بی، نا سزای تاوانی ئہوان تا مردنہ، پہشیمان بوونہوہ و پاکانہکردن و توبہکردن لہ عشق ریگا پی نہدراوہ، کہس باوہر بہ عاشقیک ناکات پاکانہ لہ عاشقہکھی بکات. لہ سہرانسہری ولاتدا، لہ ناو دل و ہستی تاکہ تاکہی کہسہکاندا، تہنہا عشق تاوانیکی بیلیخوشبوونہ. کہس بہرگہی برینی عشقی سہر دلی کچہکھی ناگری، باوکیک نیہہ بتوانی برینی عشقی کچہکھی خوی بیہنی، یان ہہر سہیری کردہی، نا، باوک نابہی سہیری بکات دہبی پیش دیتنی پاکہکاتہوہ. میژووی ئہو گہلہ ہہرگیز ریگا بہوہ نادات باوکیک، عشق لہناو چاوی کچہکھی بیہنی و نہیکوڑی. رہونہقی عشق لہ چاوی کچدا تاکہ گوللہیہ بیہدہنگ دلی باوک کونکون دہکات.

لەو خەیاڵاتانەدا بوو نەجم گەرابۆو لە لای سەردار و پیتی گوت، "هەول نە دەوی خۆت بدزیهوه، ئیستا متمانەت پێ ئەکەم و جیت ئەهیلیم، بەلام دوایی دلتیا بە لیت خۆش نابم." سەردار دوور لە چاوی کەمالی بەزاز گوتی، "باشه بۆ ئاوا ئاگرت گرتوو! ئەو کوڕ و کچە عاشقی یەکترن؟" نەجم سەلمییەو وەک سوژنیک بە لووتیدا کرابی، یان سینگی ئاگری گرتی، گوتی، "تۆش باوەرت بەو قسە قۆرانە هەیه؟ عاشق! ئەو کەسانە ی بەفال دین و رینگای بیشرەفی ئەدۆزنەو، ئەو وشە هیچەیان داھیناوە. تۆ خۆت لەو کارە وەر مەدە."

چبایش گوندیک لەسەر ئاو، گوندیک لە قامیش و زەل و سەغف، تاکە جیگا بوو بۆ خۆپاراستن بە دلی سەرداردا دەهات، تا بۆ هەمیشە خۆی لێ بشاریتەو. گوندی ناو دلی تاریکی و رەشایی سەر ئاو، خەلک هەیه لەویش رزگاری نەبوو، لەویش زۆریک لە ماله قامیشەکانی سەر ئاوی هۆرەکە سوتینران. بەلام ئەو دەتوانی، سەردار دەتوانی یەک سالی تەواو خۆی لەبن تاقە قامیشیک بشاریتەو، خۆ کە بولبولیکی بیابان جارێک لەسەری بخوینێ کەیفیش دەکات، تەنھا بۆ ئەوێ تاوانی ئاشکرا کردنی ئەو عاشقانی نەچیتە گەردن.

پیش ئەوێ نەجم بگاتەو کەمال کە لەسەر سووچەکە ی ئەوبەریانەو وەستابوو، سەردار سوورایەو و پۆیشت،

پیش ٹوہی ٹوان فریا بکون بہ ٹمنہ عہرہبہکہ بلین،
”چاوی لی نہخافلینی.“

سہردار خوی پژگار کردوہ دہتوانی بروات، بروات و
لہ چبایش خوی بشاریتہوہ، بؤ شوینیکی نادیار بروات، ہر
واشی مہبہستہ، بہلام خہمیک، قورسایبی تاوانیک خوی بہ
دلہوہ ہہلواسیوہ، سہرہتا نہیزانی ٹہو قورسایبیہی سہر
دلی چبیہ، تا زانی، تا ہلی ہینا خہریکی چ تاوانیکہ خہریک
بوو شیت بی.

”خوشاردنہوہ، پشتکردنہ کوشتنی دوو عاشق، تہنا بؤ
خوپژگارکردن کاریکی ترستوکانہیہ.“

”خیانہتہ لہ ہاورنیہتی.“

تا توانی جرتیکی بؤ خوی لی دا.

”خیانہتہ کاری تو نیہ.“

سہردار لہ دلہوہ ہاوارى کرد، ”کام خیانہتہ؟“

”برادہرہکانت، کچہ دلہاکہکہ، ہاورنی دلشکاوہکەت لہ
ژیان، بؤ مردن جی دیلی؟“

ٹہوہ دہنگی دلی بوو. ٹہوہ چ دہنگیکی شوومہ خہریکہ
ناخی سہردار ہہلدہتہکیننی؟ ٹہوہ چ ژہہریکہ لہ دہروونیدا
دہگہرئی و ناہیلئی ئارام بی؟

سہردار بہ ہہموو دہنگی ہاوارى کرد، ”جاریک گہلہکہم
لہخاچم دہدات و جاریک ہاورنی عاشقہکانم پانم دہکەنہوہ.
من چیم خویریبیک کہ ژیانى خوی لی بہلایہ.“

بہ خوی گوت، ”ہیمتر“

”نیان چبیہ؟ پەرہسیفاریکی بیہرگری، ناگری جگہریہک
کونکونی دہکات چ پیویستی بہ چہک و گوللہیہ.“

دیسانەوہ سەرورەر و نیانی ھاتنە بەرچاوی، لەناو خانووپیەکی قامیش لەسەر ئاوی زۆنگاویک، نیان وا دانیشتووہ لاقەکانی بخاتە ئاوەکەوہ، سەرورەر سەھمیکی پێتە نیشانە لە ماسییەک دەگریتەوہ، لەپەر خانووہکەیان ئاگر دەگریت و ھاواری ئەو دەکەن.

”سەردار ھاوپیەکەم، ھەر چوار دەورم ئاگرە پزگارم بکە.“
مالی لە قامیش بە خولەکیک دەسووتی و ئاسەواری نامینی، تەنھا مالی عاشق زووتر لە مالی قامیش دەسووتی.
مالی نیان لە قامیش بوو، قامیشیک گری گرتی. نیان خۆی ھەلدەدات، خۆی ھەلدەدات و شلپە لە ئاوەکە دینی. سەردار بەنیگەرانییەوہ دەپرسی،

”بۆچی دەبی ھەمیشە بۆ پزگارکردنی گیانیک، گیانی من بێتە بارمتە؟“

دەبی بچی ئەو کور و کچە لە مەترسی ژیانان ئاگادار بکاتەوہ و ھاوکاریان بی، خەیاڵیکی خوشی بۆ ھات، ”ئەوانیش دەبەم، ئەوانیش لەگەڵ خۆم دەبەم بۆ چبایش، بابینە ماسیگر، با نیان لەجیاتی بامیە ماسی و شک بکاتەوہ،“ تەنھا عەشق دەتوانی ھەموو شتیکت لێ بستینیتەوہ، ھەموو شتیکت لێ بستینیتەوہ و ھیچیش تەداتی و سەرکەوتووش بی. عەشق باوک، برا، ئامۆزا، سلیمانی، بەلقیس، ھاوپیکانی سەردەمی قوتابخانە، بەفری گۆیژە، پیاسەیی تووی مەلیکی ئیواران، قاورمەیی نۆک و ھەموو شتیکی لە نیان ساندبووہ، ھیچیشی نەدابووہ، ھەر ھیچ کەچی لە لووتکەیی سەرکەوتنیشدا بوو.

ہم سو شتیک بڑا سہرورہ گؤرا، پہنگی دنیا سووریکی
توزاوی بوو، وک ئو چاوانہی لہ بیخہوی و توزدا سوور
ہلدهگہرین، ”دیارہ سہردار بؤیہ بانگی کردووه و بؤ ئو
کتبخانہ دوورہ تا نیان تہنہا بمینتتہوہ و زہفہری پی بہرن.“
ئوہ چ وہفا و خوشہویستیہکہ، چ داد و کہرامہتیکہ، کچہی
عاشقت بہ قسہیہکی فیلبازانہ بہتہنہا جی ہیٹی، لہ کاتیکدا
ئوہ ہم سو دنیای بؤ تو جی ہیشتوہ.

ہر بہدم گہرانہوہوہ، زیرہی نیان لہ ناخیدا دہنگی
دایہوہ، لہ نہبوونی ئوہا ہاتوونہ سہری و ہم سو شتیکیان
بہچاودا داوہتہوہ، ”بیشہرم، بیخہیا، کہرامہتی براکانت
فرؤشت، قہحبہی پوورہش،“ داغیان کردووه، سہریان بہ
دیواردا کیشاوه، دواتر دہماری دہستیان بریوہ و بؤ مردن
جییان ہیشتوہ، ہرگیز مردن بؤ سہرورہ کیشہ نیہ، مردن
بؤ سہرورہ چارہسہرہ، بہلام ئو کہ تا ئیستا نہمردوہ
تہنہا لہ بہر ئوہیہ نہیتوانیوہ بہتہنہا ہمرئ. مردن تہنہا،
بہتہنی، کارہساتہ. چؤن نیانی جی ہیشتوہ بہتہنہا ہمرئ؟
جگہ لہوہش سہرورہ دہیہوی بؤخوی ہمرئ، بؤخوی
بریار بدات، بؤخوی خالیک لہدوای زہمہنہوہ دانئ، نہک
یہکیک زہمہنی لی ہستینتہوہ.

دہبن سیمای خوی بگورئ تا لہ کاتی چوونہ ژورہوہ بؤ
ئوتیلہکہ کہس نہیناسیتہوہ، لہ پینگای خوی شہیقہیہکی خر
و چاویکہیہکی پہشی کری. سہیری بہردہم ئوتیلہکہی کرد
ہیچی نامؤی نہدی، لہ دہرگای ہشتہوہ چوہ ژورئ، بہبن
ئوہی خوی لہ کابرای پینشوازییش ئاشکرا بکات. سہر کہوت.

نیان نارام بوو، ئەو کاتە ی سەرورەیان بانگ کرد و زانیی سەردارە نارام بوو، دەیهوئ لێیان دلیا بیتەو. باشە سەردار بۆ ئەوەندە بەدوامانەوێه؟ بەزەر دەخەنەیه کهو ه گوتی، ”دەشی چاوی هەر لەسەر بی، ئەو سەرسەرێش کورێکی شیرینە.“ دوینی پنیوست بوو بیت، ئەمڕۆ بۆچی؟ بۆ ئەوەندەیان پی چوو؟ دەبی بەفیلۆتەلەکه سەرورەیان نەبردبی؟ دەبی بۆ منیش نەین؟

هەموو شتیک بوو بە دوژمنی. جوولە ی پەردە، دەنگی بای سەر پەنجەرەکه. هەموو شتیک بوو بە دوژمنی، دەرگا و پیاو دەپۆی راپەرەکه. باشە سەرورەیان بۆکوئ برد؟ من چاوەرینی چی بم؟ لەسەر لیواری سیسەمەکه دانیشت، ”بۆکوئ چوویت. بریار بوو تەنها جیم نەهێلی!“

دەنگی دەرگا که هات، کلێلەکه هیواش بادرا، ”ئەو ئاوا بە دزی و سرتەو دەرگا ناکاتەو. دەبی کلێلەکه یان لی ستانیدی، “چوو پشت دەرگا که، تا که دەرگا که کرایه و ئەو یەکسەر راکاتە دەری، لیواری شەپقەیهک، پۆحی نیان هاتە سەر لووتی، چاویلکەیهکی رەش، سەرور بۆ ئەو ی ترسی برهوینتەو و ژوورە که که بشلەقینی و خۆی ناشکرا بکات، گورانیه کۆنەکه ی گوتەو، ”با لەسەر تۆ بمکوژن وەک کابرای له بازار ی.“ تەنها دەنگ ترس پيشال پيشال دەکات و لەناوی دەبات.

چوونە باو هشی یەکتر، بەتوندی، وەک ئەو ی تازه له مردن گەرابنەو، وەک ئەو ی نیو ی دنیا سەرور پال پتو ه بنی و نیو هکه ی دیکه ی نیان. دەستیان بەتوندی له یەکتر ئالاندبوو، نیان پرسیی، بەنازەو پرسیی، ”جاریکی تر بەتەنها

مہرؑ، سہردار کاری پیت بو، بؤچی بانگی کردی؟“ ئو
تہنہا نامہکھی دایکی نیشان دا کہ سہردار خستبویہ
باخہ لہوہ، نامہکھی تاکہ رستہ بو۔

“خوتان ون بکن، بتاندوزنہوہ دہتانکوژن۔“

ہہردوویکیان ترسان، ہہرہشہی مہرگ لہ ہہردہرگاہ،
ئو کہسانہی تہفہنگیان بہرامبہرہ لینی ناترسین تا نہتہقن،
دہنگہ کہ دہنگ و دہنگدانہوہ کہ ترسناکترہ، نیان بہدوای
ئومیدیکدا سہیری چاوہکانی سہروہری کرد، چاوہ پہش و
گہورہکھی یہکہم جار دیبوی، پرسیی، ہیچی تری نہوت؟
سہردار باسی ہیچی تری نہکرد؟“

سہروہر وک بہردیک ئوای گہرم نہیسووتینن، گوتی،
“ئو زیاتر دہزانی، ئاگاداری شتی زیاترہ۔“
نیان پرسیی، “چیتر دہزانی؟ وک چیی تر دہزانی و
نایلی؟“

سہروہر ہیمنتر، “دہبی لہگہلت راستگو بم، شتی
مہترسیدارتر دہزانی، نایہوی بیلی، دہترسم ئاشکرمان
بکات۔ من لہ ہہموو ئینسانیک بہگومانم۔“

سہیریکی قولی نیانی کرد، “تو ئینسان نیت، تو تہنہا
پہنگ و جوانی و پاکیت، تو نووری، بؤ ئوہوی ژیانی تاریکی
من پہنگ بکھی، بؤ ئوہوی ژیانی من پروناک بکھیہوہ
ہاتوویہ دنیاوہ۔“

نیان دہویست ئینسان بی، ہہولیشی دابوو، شانہشانی
دایکی بروات و ئاور لہو کورانہ نہداتہوہ تانہوتہشہری
شیرینی لی دہدن۔ دہویست لہ باخچہ بیت و پھولہیہکی
شین بہ نیشانہی وہرزی عہشق بزانی، حہزی دہکرد

نەيەت، ئەو پەپوولە نەيەت. چاۋەپىكردىنى پەپوولەي عەشق
و نەھاتنى زۆر بەختە ۋەرانە ترە لە ھاتنى. پەپوولە كە بېت
و ۋەرزى عەشق نەيەت، ئاخىر ھەموو ۋەرزە كە ئەۋەندەي
باللىكدانى پەپوولە يەك شىرىن نىيە. ئىنسان بېت و لەسەر
شۈۋشتى قاپەكانى دۋاي نانخواردنى ئىۋارە لەگەل مېدىا
و پەريخان و لەيلا سەد جىتو بەيەكتەر بدەن. ئىنسان بېت
و بەپىخۋاسى بەناو لم و خۆلدا بېرات، با گەرم گەرم بېت
و داغى بىكات، ھەموو جەستەت داغ بىكرىت و بەس دلت داغ
نەكرى.

ھەر ئەو پۇژە ھەموو شتىكىيان بۇ پوون بۆۋە، ترس دنيا سەد
جار پوونتر نىشان دەدات. تەلەفۇنەكەي سەردارىش بەتەۋاۋى
داگىرى كردن، "نىۋەي سلىمانىيان ھىئاۋتە سەرتان، يەك
پارچە ھەپەشە و ئاگر و تۆلەكردنەۋەن. لە ھەموو شۈيىنىك
بەدۋاي مەۋەن، مەن خۆمىيان لى ۋن دەكەم، دۋاي ئەۋەي
تۆم جى ھىشت لە دوكانەكە مەنيان دۆزىيەۋە، فېلىكم لى
كردوون، مەن دەتۈنم خۆمىيان لى ۋن بىكەم، ئەي ئىۋە چۈن؟
بەرنامەتان چىيە؟ ناتۈنم سەرتان لى بدەم، دەترسم شۈيىنم
ھەلگرن و ئىۋە ئاشكرا بن، ھەرچەند گومانم ھەيە، بۆخۇيان
دەتۈنم بتاندۆزىنەۋە، باۋكى بۆتە چەقۇ و خەنجەر و شمشىر،
پىاوم نەدىۋە ئاورىشم بفرۋشى و ئەۋەندە ئاگر بېت. نازانم
چۈنە قوماشەكانى بە دەستىۋە ناسووتىن. يەك-دوۋ جار
تا نىك ئوتىلەكەش ھاتووم، نەمتۈانىۋە بىمە ژوورى. ۋەك

گورگی بریندار وان بونی خوینی نیچیرہ کہ بیان دہکن، بونی خوینی نیچیرہ بریندارہ کہ بیان لہ ہموو شوینی دہکن، بۆکوئی دہلین دہتانبہم، دہتانبہم بۆ گوندیک لہو خوارووی عیراقہ، بۆ ناو زۆنگاو و ہۆر و قامیشہ لان. ہەرچی ئیوہ بتانہوئی، دہبی ون بن، بۆ ہہمیشہ ون بن.

سەرورہر گوتی، "من ناتوانم، من ناتوانم خۆم بشارمہوہ." "راستہ ئیوہ ناتوانن خۆتان بشارنہوہ، بونی عہشقی ئیوہ تہواوی شہقامہکانی بەغدا ی داپۆشیوہ، مامۆستا و قوتابیہکانی ئاداب ہموویان بونی عہشقی ئیوہیان لی دیت. ژن و پیاوہ پیرہکانی سەر عہربانہ لہ و ہزیریہ وا دہزانن سەرہتای ژیانیانہ جاریکی دیکہ عاشق بوونہوہ، ژن و پیاویکی بہتہمہن ہن، لہ پشت دادگای ئەعزہمیہ سہربان و حوشہ و سەر شہقامہکانیشیان کردوہ بہ گولی سوور، ہموو دنیا بونی عہشقی ئیوہی لی دی. دوو ہہرزہکارہ ماسی گرہکہ، زینگرہکانی شہقامی کچانی بەغدا، مامۆستا بوغزنہکانی بەشی فارسی، چایچیہ ترنہکہ ہموویان دلدار ی و ئەقین بۆتہ ئیمانیان. دہبی لہو شارہ خوین ہرژئی تا شہریان بہبیر بیننہوہ، لہبیرت نہچن ئەوانہی داری عہشق دہرویتن زۆر کہم لہ بہرہکہی دہخۆن."

سەرورہر دہستی نیانی گرت، سہری بہ سینگی خۆی کرد. ترس لہ چاوی سہوزدا شتیک ی دیکہیہ.

"کہ ئیرہشی نیشان نہدابن، بہ ہاتنی بۆ نزیک ئیرہ، ئیمہی بۆ ئاشکرا کردون، ئیستا ئیرہیان گہمارۆداوہ، دہشی بہ پارہ بہ ہۆی ئەمنہکانہوہ، پاسہوان و کارمہندہکانی

ٹی رہش پازی بکھن و بومان بینہ ژووری. با کلیلہ کہ بخمہ
ناو کیلؤنہ کہ تا له ویدیوہ وہ نہ کریتہ وہ.

پاکشان بہ بیئ ئہ وہی بتوانن بؤ یہ کتریش بروانن، پاکشان
له بہ تالاییہ کی بیٹامان و وہر زکھردا پاکشان، سہیری
بنمیچی ژوورہ کہ یان دہ کرد، تنہا دیل دہ زانی بنمیچہ کان
چہند نزم، تنہا عاشقی دیل دہ زانی ئاسمانی ولات چہند
نزمہ و ہرگیز پستی تیدا راست نابیتہ وہ. ہہ موو دہنگی
دہر گایہ ک، بانگ و ہاواریکی پارہ وہ کہ پای دہ چلہ کانندن.
ہہر وہک چؤن سہیری بنمیچہ کہی دہ کرد، سہرور، بہ بیئ
ئہ وہی رووی تن بکات، گوتی، ”ناتوانم جیت بہیلم.“

نیان پرسیی، ”بؤ دہتہ وی؟“

سہرور گوتی، ”بہ لی.“

نیان دلی شکا، ئہ و جارہش میزگی خیانہ ت، بہ لام
نہ جوولا، گوتی، ”ہر وا ئاسان؟“

”ئاسانتر، دہمہ وی جیت بہیلم و برؤم، برؤم و ہرگیز
نہ گہریمہ وہ، نہ دہکرا من عاشق بم، خیانہ تی عشق من
لہ تلہ ت دہکات، دہمہ وی برؤم و شوینہ واریش جی نہ ہیلم،
تاکہ ہلہ منم، من ہلہ یہ کی زہقم بہ ناوچاوانی ژیانہ وہ،
دہمہ وی برؤم و بونیش جی نہ ہیلم، سووم له ہیچ نییہ،
ہہست بہ وہ ناکہم غہدرم له کہس کردبئی، باری سہر شانی
ئہ و شارہش سووک دہکہم، تنہا ئہ وہی لینی دہترسم توی،
تؤش نا، خو شہ ویستانت، ئازیزانت دہترسم ئازارت بدہن،
دہترسم رقی منیش بہ تو بریژن، لہ گہل ہہ موو ئازاردانیکی
تو من پارہ چلہ کیم، له ہر شوینیک بم، لہ بن عہرز، له

ناسمان، لہ قولاییی ٹاوه کان، لہ گہل ھہ موو فرمیسیکیکی تو، لہ گہل ھہ موو ھاواریکی تو من رادہ چلہ کیتم، من رادہ پہرم، من بہدوای ٹارامیدا دہرؤم، من دہمہوئی جیت بہیلیم، بؤ ھہمیشہ جیت بہیلیم و ٹاور نہدمہوہ، من دہمہوئی بمرم، ھہر ٹیستا، ھہر ٹہم شہو بمرم، من پیشتریش مردبووم، عہشوق مؤلہ تیکی کاتی دامی، بہلام ناتوانم، ناتوانم بہتہنہا بمرم، ناتوانم بہتہنہا ٹاسوودہیی بؤ خؤم ھہلبڑیرم، توش تہسلیمی نادیار بکہم، ناتوانم خؤم تہسلیمی حہقیقہت و توش تہسلیمی باتل کہم، خؤم تہسلیمی ٹارامی و توش تہسلیمی توفان بکہم۔“

نیان پرسیی، ”بمری؟ خؤت تہسلیمی مردن بکہی؟“
 ”زہمہنیکہ دہمہوئی بمرم، نازانم بؤ چاوه پیم دہکرد۔
 مردنیش بہتہنہا چارسکہرہ، من گوتم پی لہ ناو لیتاوی
 ژہہری من مہنی۔ دہروونی من یہکا پارچہ ژہہرہ۔“
 نیان گوئی، ”نا تو نارام و ٹاسوودہ بووی، تو بہ ھوی
 منہوہ کہوتیتہ ناو مہترسیہوہ۔“

سہروہر گوئی، ”مہترسی گہورہ ھہرہ شہکانی باوک و براکانت نییہ، ھہرہ شہی زانکو و سہرؤکی بہشی فارسی نییہ لہ ٹیمہ و لہ خوشہ ویستی، نا ھہرہ شہی گہورہ بہعس و ٹہشکہنجہ و شہر نییہ، مہترسی ھہرہ گہورہ، ھہرہ شہی ھہرہ گہورہ ژیانہ۔ ژیان بؤخوی ھہرہ شہی ھہرہ گہورہ کہیہ، دہستگرتنی ٹیمہ نہبی بہ ژیانہوہ کہس ناتوانی بمانترسین۔ من لہ مردن ٹازاترم، چونکہ من ژیانم رہت کردوتہوہ۔ کہس ناتوانی شلویم بکات، کہس ناتوانی بیتہ ناو جیہانی منہوہ۔“

نیان پرسى، "ئەى من؟"

"من چاره سەرى ھەردووكمانم ھىتاو، ھەرگىز ناتوانم تۆ لەبىر كەم، ناتوانم بى تۆ سەىرى ھەلاتى خۆر بكەم. بى تۆ ناتوانم سەىرى پىكەنىنى مندالىك بكەم، ناتوانم سەىرى فىلمىك بكەم، ناتوانم بەرنامەىكى تەلەفزیۆن بى تۆ ببىنم، ھەستم بى تۆ چۆلە، بەتالە، وىرانەى، لە مندالىمەو ھەستم كەردوو ھەتەنىستەمەو شوینىكى چۆل بۆ تۆ ھەى. ھەموو ئەو فىلم و زنجىرە تەلەفزیۆنەى بەتەنھا دیومن، ھەموو ئەو پۆمان و كىتبانەى بەتەنھا خویندومنەو بەتەواوى لە مېشىكى خۆم سەرىونەو، نامەوى شتىكم ھەبى ھىى تۆ نەبى، ئەو كاتانەم بە كاتى لەدەست چوو داناو. كاتە خەساربووھەكانى تەمەنم، نامەوى یادەو ھەىكم ھەبى ھىى تۆ نەبى."

"من لەو پۆژەو ھەم كە چومە ناو ژيانى تۆوھ."

"دەشى ھەر پىكەو ھەى بىن و ھىمىنتر بژىن؟"

"چۆن؟"

"من حسابى ھەردووكمانم كەردوو، ژەھرم بەشى ھەردووكمان ھىتاوھ."

نیان راچلەكى و پرسى، "ژەھر؟"

ھەستا و لەسەر سىسەمەكە بەوتلى دانىشت. دووبارە

گوتى، "بەشى ھەردووكمان."

سەرور ھەك وانەىكى بىركارى شىكار بكا گوتى،

"من لە مشك زىاتر ژەھر دەناسم. دكتورەكان دەلین بۆ

ھەندى نەخۆشى بەسوودە، بەلام سوودى گەورەى ژەھر

لەناوبردى ژيانە. لەناوبردىكى بىئازار، ئەو ھىان تەنھا من

دہزائم۔ وەرہ بەلینم پئ بدہ ئیمہ لہ ترسی باب و برا و دەمانچہ و گوللہ خۆمان ناکوژین، نا ھەرگیز، ئیمہ بۆیہ خۆمان دەکوژین و ژەر دەخۆینەوہ تا پیکەوہ بین، تا زەمەن راگرین. با لہ تەمەنی ئیمەدا زەمەن راوہستئ. ھەر لەسەر ئەو جیگایە، پیکەوہ ژەرەکە، یان ئەو دەرمانە فریادپرسە، ئەو ئەبەدبەخشە دەخۆینەوہ. وەک پزگارکەر جوانی و عەشق و پاکیمان دەیخەینە سەر زمانمان، یان وەک ئەو گەنجانەئ یەکەم جارە عەرەق دەخۆنەوہ لووتمان دەگرین و ھەلی دەدەین، رادەکشین، دەستی یەکتەر دەگرین و سەیری چاوی یەکتەر دەکەین. قوولترین سەفەر ئەو سەفەرەئ بە چاوی دەکریئ. من بەرنامەئ ئەو شەم داناوہ من بە دوو چاوی کەسکدا، بە دوو چاوی پەرشنگدار و کەسکدا کۆچ دەکەم، بۆ سەر زەمینکی دیکە، بۆ جیھانکی دیکە، کە ھیچی لہو جیھانە پۆخل و نەخۆشە ناچی، کە ھیچ لہو زەمەنە پەرکەمگرتووہ ناچی. من ئەو جیھانە پەنھان و نەینییە دەناسم، من ئەو جیھانە دەناسم، پیم تی ناوہ و گەر اومەتەوہ. ئەو کاتە نەزمانی، بەلام ئیستا دەزانم، وەک یەکتیک بچیتە سەفەر و ناسنامەئ لەبیر چووئ، پاسپۆرتی پئ نەبئ، وەک یەکتیک بچیتە سەفەر و خۆئ لەبیر چووئ. ئەو کاتە نەزمانی بۆچی رپی رۆیشتم نییە، بەلام ئیستا دەزانم، ئیستا کە دەستم بە دەستی تووہیە دەزانم تۆم لەبیر چووئ، نەک لەبیر چووئ، تۆم لەگەلدا نەبوو، تۆم نەبردبوو، تۆ لہ گەروی ژیاندا وەک دپکە ماسی عاسئ ببووئ، دەزانم پاسپۆرتی پۆخی من تۆئ.

نیان زمانی وشک بیوو، سهیری لیوه توتشکه لدر اوه کانی
سهروه ری ده کرد، سهروه ر به رده وام بوو، ”هر ئاوا
به پراکشانه وه، ژه هر که ده خوینه وه، ده یخینه سهر زمانمان،
زمان بوخوی ده زانی چی ده کات، زمان بوخوی ده زانی
بوکوئی ده نیری، به شیکی یه کسه ر بو میتشک ده بات، ئه وه ی
دیکه ی بو گه ده و ناو خوین، بو هه ناسه و سییه کان و بو
ناو دل و شاخوینبر، بو سه نته ری مهرگ. عه شقی ناو دل مان
ئو رهنگه زه رده سه نگینه ی پیویسته، رهنگی زه رد مۆرکی
ئبه دی عاشقانه، نهک سوور. خوین په یامبهره به متمانه که ی
دل، ئو ژه هر زه رده پزگار که ره له سهر زمانه وه، له ناو
مولولو له کانه وه یه کسه ر ده بات بو دل، بو سه نته ری
وجودی ئه فین، دل به و رهنگه ئالتونیه شاد ده بیته وه، ئو
رهنگه زیر و سه رمایه ی راسته قینه ی دل، ورده ورده خاموش
ده بی، خاموش ده بی تا ئارامی به خوشه ویستیمان ببه خشی.
خاموش ده بیت و ده چیه سووری گه ردوونی ئه به دییه وه.
دلی عاشق هه موو رهنگه کانی هه یه، هه موو رهنگه کان
هه رچهند زور بن، به بی ئو رهنگه ناته واون، به بی ئو
رهنگه زه رده مه یله و سه وزه سه نگینه ناته واون. من و تو،
له گه ل ژه هری پزگار که ر و عاشق، جه سته مان له سهر ئو
ئیسفنجه ئینسانگر و عاشق کوزه جی ده هیلین، له سهر ئو
سیسه مه خوینتاله جه سته مان، به ته نها، به بی عه شقی ئه به دی
جی ده هیلین، بو ئوتیله که ی جی ده هیلین، بو خزمه کانی جی
ده هیلین، بو پیاره ناگره کانی جی ده هیلین، ئیمه پیویستمان
به و جه سته قورسانه نه ماوه، تازه ته واو کاری جه سته مان

تەواو بوو، جەستەمان ئەركى خۆيان گەياندە جى، بە يەكتريان گەياندىن، ئىستا ئەو جەستە قورسانە لەسەرمان بارە، بۇ ئەوھى بۇ ئەبەد بەيەكتىرى بگەين دەبى لەوان پزگارمان بى، با ھەر بۇ ئەوان بى، با بىن و ھەزار گوللە لە جەستەى بەتال لە خۇمان بەدن، با يەكى ھەزار گوللەمان لى بەدن (تالترىن پىكەنىن، پىكەنىن) جەستەيەكيان بۇ جى دەھىلین خوينىشى لى نەيەت، جەستەيەك پىر لە ژەھر (تەنھا جەستەيەك بكوژەكەى ويران دەكات كە خوينى لى نەيەت) با چەند گوللەيان پىنە لە جەستەى ئىمەى بەتال بگەن، دلۆپە خوينىكيان لى نايە، جەستەى بەتال لە خۇمان.

سەرورە تۇزىك وەستا، دوو شووشەى بچوكى لەسەر مېزەكە دانان، گوتى، "تەنھا ئەو كەسانەى بۇخۆيان خالىك لەدواى زەمەنەوہ دادەنن و بەرەو مردن دەچن، تەنھا ئەوان جەستەيان تەسلىم دەكەن و بۇخۆيان دەگەپنەوہ." نىان وەك لە خەودا بىت پىرسى، "جەستەمان خوينى لى نايەت."

سەرورە ھەردوو دەستى نىانى توند گرتبوو، پەنجە كاغەزى و بارىكەكانى ماچ دەكرد، گوتى، "نا خوينى لى نايەت، من و تو و عەشق، ھەرچى زىندووئەتى جەستەمان ھەيە، ھەرچى جوانى و ھىزمان ھەيە، لەگەل خۇمانى دەبەين. جەستەيەكى قورس بە قورقوشم و زبلى ژيانيان بۇ جى دەھىلین. دوو جەستەى زەرد و سەوز ھەلگەپراويان بۇ جى دەھىلین. ئىمە، من و تو و عەشق، سىبەرى دلنكىش وردەوردە بەرز دەبىتەوہ، وردەوردە لەو جەستە پىركىشەيە جيا دەبىنەوہ."

نیان پرسسی، ”بہرز دہینہوہ، سیبہری دلئیکیش؟“

لہو کاتہدا چاوی لہسہر بنمیچہکہ نہدہتروکاند.

”بہرز دہینہوہ، وہک ہلمیکی پر لہ نوور بہرز دہینہوہ، لہو کاتہدا، ہیچ بہربہستیک بؤ ئیمہ نامینن، ہیچ بہربہستیک پینگامان پی ناگریئ. چیمہنتو و ئاسن و پؤلاش پینگای ئیمہیان پی ناگریئ، کہ بہرز دہینہوہ، دوو جہستہی زہرد، کہ دہستیان وہک تہختہ و دار تیک ئالاون، دوو جہستہی زہردی سہوزہلگہراو وہک توولی دارمیتو تیک ئالاون و بؤیان لیک جیا ناگریئہوہ، سہریان بہلای یہکتردا سووراوہ، دہینن، بؤخؤشمان ئہو دوو جہستہ قورسانہی خؤمان دہینن، وہک دوو کیسہی گہورہ کہ زبلی پؤژگاری تی کرآوہ دہینن، لہسہر ئہو سیسہمہ کہ بؤ عہشق وہک گؤرہ وایہ دہینن. ہەر چند من حہز ناکہم جاریکی دیکہ جہستہی خؤم ببینمہوہ، با ہیچ گرینگیکہ کی بؤ منیش نہماہی.“

نیان دووبارہی کردہوہ، ”با ہیچ گرینگیکہ کی بؤ من

نہماہی.“

وہک لہ خہودا بیت سہیری پہنجرہکہی کرد، ہناسہیکہی ہلکیشا و گوتیہوہ، ”بہرز دہینہوہ.“ سہروہر گوتی، ”ہەرچوار تاکی پہنجرہکہ دہخینہ سہر پشت، تیگہیشتم، تؤ راست دہکہی، با بہ چیمہنتو و ئاسن و بلؤکدا نہرؤین، لہ پہنجرہکہوہ، من و تو و عہشق، شیوہی دلئیکی وہک دووکہلی شین، لہ پہنجرہکہوہ دہچینہ دہریئ. بہسہر باخچہ و ئاپارتمانہ بہرزہکان و شہقامہ جہنجالہکان

و کوشکہ کوپہکاندا دہرؤین، ئہوہندہ بہرز دہبینہوہ، مروٹ ئہوہندہ بچووک بیتہوہ نہیبینین. ئیمہ ئاسوودہی دنیای خۆمان و ئہوانیش ئاسوودہی ئہوہن کہ لاشہی ئیمہیان دەست کہوتووہ، ہەرچہندہ ئہوان نازانن کہ بہتالن لہ ئیمہ. ئہوان نازانن کہ لاشہکان تہنہا ئہو شتانہیان تیدایہ کہ خۆیان فرئیان دابووہ ناوی.

نیان گوتی، ”لہ چوارده سالیمہوہ، لہوہتہی خۆم ناسیوہ، لہ دوور جہستہی خۆم دہرؤم، نہمدہویست ئہو جہستہی دہبووہ جیتی توانج و تانہ و سہرنجی دہوروبہرم من بم. منیش و ہک خہلک سہیری خۆم دہکرد، کہ سیک من، منی و ہک خۆم نہدہدی، ہەر سینگم و رانم و چاوہکانم سہرنجی خہلکیان رادہکیشا، ہتا خیزانہکہم، دایکم، خزمہکانم بۆ چرکہیہک گوئیان لہ دہروونم نہگرت.“

لہو کاتہدا نیان دەستی بہتہواوی جہستہی خۆیدا ہینا، بہ رانہکانیدا، بہ سکیدا، بہ مہمکہکانیدا، لہگہل مہمکہکانی راجلہکا، و ہک ئہوہی لہ جہستہی خۆی بہئاگا ہاتبین، و ہکو کونی مہمکی کرابنہوہ، لافاویک لہ حہز و جنس و تیکہل بوون، لافاویک لہسہر سیسہمہکہوہ دہرڑایہ ناو ژوورہک، حہزی بیستویہک سال تہنہایی و دلشکان و بیتہشی رڑایہ سہر سینگی سہروہر، بہ جۆریک سہروہر لہو ہہموو خوشنودییہ سہرسام ببوو، و ہک دوو مارمیلکہی سہوزی لووس تیک نالابوون، و ہک دوو کرمی چہور و لینج و تہر کہوتبوونہ سہر یہک، ہەرگیز دەست و لاقی یہکتریان نہناسییہوہ.

ئہو لافاوہ لہ پەنجہرہی ئوتیلہکہوہ رڑایہ خواری، و ہک

ئەو ويناھى لە بانىژەي مالىكەو، لە گولدانىكەو، گول بەسەر ديوار و شەقامدا دەپژئ، ئاوا لە پەنجەرەكەيانەو، گول، گولئى سوورى عەشق و لەزەت و جووتبوون، گولئى مۆرى وەفا و دلسۆزى، گولئى زەردى جيابوونەو و پويشتن لە پەنجەرەي ئوتيلەكەو، پژانە ناو باخچە و تەواوى كۆلانەكانى مەيدانى فيردۆس، تا شەقامى سەعدون و تا بە تاوين و ھەموو بەغداي گرتەو، پەنگى ھەموو شتىكى گۆپى تەنھا پەنگى دوو شووشەي ژەھرە بچووكەكەي سەر مېزەكەي پى نەگۆپا.

سەرورە گوتى، "ھەمان ئەو ژەھرەم پەيدا كردو، كە گروپە خۆكۆژىيەكەي قەشە جىم جۆنسى ئەمريكايى بەكاريان ھىناو، ئەو خۆكۆژىيە بەكۆمەلە شىرىنتىر مەرگيان ھەبوو، لە سەرانسەرى مېژوودا، دەيان كەس ژەھرەكە بخۆنەو و دەستى يەكتر بگرن و بەناو جەستەي يەكتردا بۆ ئەبەد بفرن، يان دلۆپ دلۆپ بتوينەو."

كە سەرورە ئەو قسانەي بۆ نىيان دەكرد پىك دەسال بەسەر خۆكۆژىيە بەكۆمەلەكەي جۆنس تاوندا تىپەپىيو، لەو كاتەو سەدان كەس لە كاتى جياوازدا قەشەيان بەشاقەلى فشەو دىتو، لە ئاسمان پيش رەو قازىكى ملدريژ و لاقسوور كەوتو. ئەوان لە پىورەسمىكى ئايىنىدا بەكۆمەلە لە سالى ھەزار و نۆسەد و ھەفتا ھەشتا ژەھرى ديازىپام و سيانىديان خواردبوو. سەرورە تەنھا سيانىدى تۆزى دەست كەوتبو، بۆ ئاسانكارى نىانى خۆشەويستى ژەھرە تۆزەكەي بە شەربەت گرتبو، ئەو نەيدەويست

نووری چاؤہ کھی، ہیزی ہناوہ کھی لہ ژہر خوار دنہ و ہشدا
تالی بچیزئی.

ئہ گہر ہزار ئہ و ہندہی دیکہش گول لہ عہ شقی ئہ وانہ و ہ
بہ سہر بہ غدادا برژئی، تہ وای ولات غہرقی رہنگ بکات،
ہیشتا کار ناکاتہ سہر رہنگی ئہ و دوو شووشہ یہی لہ سہر
میزہ کھی تہ نیشتیانہ و ہ چاؤہ پئیان بوون.

لہ تہ نیشت شووشہ کانہ و ہ ہندئ ژہ ہری سیانیدی
بہوشکی لہ سہر پارچہ کاغہ زینک دانابوو. سہر و ہر گوتی،
”دہ توانی بہ بی کہ وچک، ہندئ ہنگوین بخہیتہ سہر زمانت،
جا تۆزہ کہ، یان قومیک لہ گیراؤہ کہ، ہم تامہ کہ خوشتر
دہکات، بہ زمان ہہستکردن بہ تۆزی ژہ ہر، تالیہ کھی
فہرآموشیت دہداتئ، بہرگہ گرتئی تالیہ کھی لہ بہرگہ گرتئی
ژیان گرانتر نیہ، من بہ بی ہنگوین، حہزم لہ تۆزہ کہ یہ،
ہہستکردن بہ و تۆزہ لہ بن زماندا و ہک ہہستکردنی لمی
کہنار دہریاہ لہ بن پیدا. ہم تامہ کھی خوشترہ، ہم خیراتر
و ہم مردنیککی بہ تام دہ بی.“

نیان سہیری ژہ ہرہ کہ دہکات، ئہ و ہی لای چہ پئیان بانگی
کرد، بؤ ئہ و ہی ئازاہ تیی خوی بنوئئی، بہ دوو پہنجہ
ہلی گرت و خیرا خوار دیہ و ہ، بہ بی ئہ و ہی چاؤ بکاتہ و ہ
تہ وای کرد، ئہ و ہی ہر بہ خہیال و و ہک خۆپاہئیان
ہیناہ بہرچاؤی، بہ لام بہ راستی دہستی بہ کۆخین کرد.
لہ سہر و ہری پرسی، ”ئہ وانہی بہ ژہ ہر خۆیان دہکۆژن،
رہنگی جہستہ یان دہگۆریت بؤ سہوز، سہوز ہلہدہ گہر پئن؟“
سہر و ہر گوتی، ”سہوز نیشانہی ژہ ہراویبوونہ، و ہک

كەپورى نان، رەنگىكى ناشىرىن نىيە، نانېش كە كەپو ھەلدېنى
تەنھا بۇ ئەوھىيە ھەقى فەرامۇشكردن و پشتگوئىخستنى لە
توخمى مروف بکاتەوہ. نوورىكى سەوز بەسەر جەستە و
پوخسارماندا دەپژئ، بە جۆرىك ھەتا ناتوانن دەست لە
لاشەکانىشمان بدەن. ئەوھىيە سەرکەوتن.

سەرورە دىسانەوہ تال پىگەنى.

وختىك چووبوونە باوہشى يەكترى، سەرورە گوتى،
”لەگەل يەكەم دەرکەوتنى تىشكى خۆر ژەھرەكە دەخۆينەوہ.“
نيان توند خۆى بە سەرورەوہ نووساند، گوتى، ”تا ئەو
كاتە تەمەنىكە.“

دەشى جارىكى دىكە خۆر لە بەغدا ھەلنەيەت.

سەردار چەند پاسىكى گۆرى، ھەستى نەكرد كەس بەدوايەو ەبى، تەنھا گومانى ھەبوو، گومانى ھەبوو دەيان چاۋاۋدىرى بكەن، دواپاس لە بەردەم گەراجى ەللاۋى دابەزى، چوۋە كۆلاننىك و بەلای چەپدا چوۋە كۆلاننىكى دىكە، ئارامى نەما، خۆى دۇنيا كردهو ەكەسى بەدواۋە نىيە، يان تۋانىۋىەتى خۇيان لى بدزىتەو ە، تاكسىەكى راگرت و بەرەو سەررەو ە نىان بەرپى كەوت، دوور لە ئوتىلەكە دابەزى، لە سووچىك ەستا و سەبرى ھەموو شوينىكى كرد، ھەموو لايەكى بەسەر كردهو ە، ھىچ شتىكى نامۆى نەدى، پاسىك لە بەردەم ئوتىلەكە ەستا، لەپشت پاسەكەو ە خىرا چوۋە ژوورى، كاتژمىر ەشتى بەيانىيە، نايەوئى زەنگ لىدات و خەبەريان بكاتەو ە، با تۋزىك چاۋەرپى بكات، بەلىنى بە كەمالى بەزاز داو ەئمىر شۋىنى كچە عاشقەكەى پى بلى، ئەوانىش چاۋەرپى دەكەن، لاي دوكانەكەى ئەبو سەلام. چارەكىك ەك چارەكە سەدەيەك بەسەر سەرداردا تىپەرى.

هه شتونيو چوه لاي كوره قوزه كه لاي ته له فونه كه، به كوره كه لاي گوت، ”زه حمت نه بي زهنگيگ بو براده ره كانم ليته.“

كوره دهيزاني بووك و زاواكه لاي ژوري حوت سهد و حوت ده لاي، گوت، ”وازيان لاي بينه، بووك و زاوان ده شي هه لنه ستاين.“

”درهنگه با ههستن.“

”هه موو پوژي نايه بووك و زاوا براكه، يهك جاره، له وانه يه تا به ياني نه خه وتبن.“

سهردار بوخوي دهستي دايه ته له فونه كه، گوت، ”كارم پيانه، با ههستن.“

زهنگي ته له فونه كه له گويي سهرداردا دهنگي دايه وه، بهر ديواره كاناي ژوره كه ده كه وتن و ده كه پانه وه، يه كه م زهنگ و دوهم و ستيه م، له پيچه ميش وه لام نه بوو. شاگرده كه گوت، ”خويان باش هيلاك كردوه، وا زوو هه لناستن.“

سهردار نه يتواني هاوبه شي گالته شي شاگرده كه بي، له هه مان كاتدا سهددل بوو، ويستي زهنگ ليته داته وه، سهر جار زهنگ ليته داته وه، تا نهك نه وان هه موو به غدا به ناگا بيني، مه ترسي نووكي پيلاوه بزماريه كاناي له ناخي دلي چه قانديو، نه ده بوو نه وه بيني، له وديو په نجره كه وه لووته دريژه دايه وتوه كه لاي نه جمي ناسيه وه، له پشت توتوميلكي په شه وه خوي مه لاس دابوو، سهردار زاني هه به دايه وه بوون، ئيستاش چاوه ربي هاتنه دهره وه يان ده كه ن، ده شي خهلكي ديكه شيان له گه ل بينت و له ولاولا خويان په نادابي. سهردار شه رمه زار بوو، شه رمه زاري نه وه ي به بي نه وه ي

مەبەستی بیتت عاشقەکانی ئاشکرا کردووە، بەبێ ئهوهی
مەبەستی بیتت خویننی ئهوانی هاتۆته ئهستۆ، قورسی تاوان
تهنها تاوانبار دهتوانی ههلی گری.

”دهشی وا نهبی، دهشی به هۆی برادهره ئهمنهکانهوه
شوینەکیان دبیتهوه.“

وا پهشوکا نهیزانی چون تهلهفۆنهکهی خستهوه شوینی
خۆی، لهسهه کورسییه چهرمه رهشهکهی پشت پایهکه
دانیشت، به شیوهیهک له دهروه نهبینری، بهرنامهکهی
به جاریک تیک چووبوو، به ههه شیوهیهک بیتت ئهوه
پهپولهیه ئاشکرا بوون، تاویکی دیکه سزای مهههگ دهدرین.
به دلی خۆی فیلی لی کردوون، بهلینی دابوونئ سۆراغیان
بکات، ئهوانیش بیتهوه دوکانهکه تا له شوینتی خۆشاردنهوهیان
ئاگاداریان بکاتهوه. له دوینتیهوه سهه شوینی گوپیوه، به پاس
و تهکسی له شوینی جیاجیا دابهزیوه، هههگیز لهو باوهههه
نهبوو، بهدوایهوه بن.

دای نابوو بیتت لایان و لهگهه خۆی بیانبا، بز شوین
ونی کهلوپهلهکانیان نههینن و ئوتیلهکهش ئاگادار نهکهنهوه.
سههههه موو شتیکی ئاماده کردبوو، یهکسهه به تاکسییهکی
تاییهت دهییردنه نهجهف، نیانی له عهبا و پهچهوه دهپتچا،
لهوئ له مالی دۆستیکیان دهمانهوه، لهوئوه دهچوونه ناسریه.
تاسا، گیت بوو، ههه که لووته دریت و گهوره و قهبهکهی
نهجمی لهویدیو ئۆتۆمبیلهکهوه دی، ههموو شتیکی لی تیک
چوو، بهرنامهکهی بهتال بۆوه. ئیستا، گرینگ ئهوهیه ئیستا
دهتوانی چی بکات، له وهختیکدا چهقۆکه ئهوهنده نزیکبۆتهوه
بهه کهلهکهی دهکهوئ؟

دہیزانی بچیتہ دہری کہ مالی بہ زاز و کورہکانی و برادرہ و دوسستہکانیان چاودیری دہکن. کہ ہیسی ئہویش نہکن ہیسی ئوتیلہکھی دہکن. لہ دہرگای دواوہ بچیتہ دہری؟ ”نا، نابئی، دہشی لہویش بن.“

ہہستا دیسانہوہ ژمارہ حہوت سہد و حہوتی لی دا، دیسانہوہ دہنگدانہوہ و دریزبوونہوہی زہنگہکہ، کہس ہہلی ناگری، کہس وہلام ناداتہوہ، قورگی وشک بوو، وہک لہ بیابانیک بیت و داوای ئاو بکات، بہلام ہہی ہات لہ بیابان کانی بہ پتلاقہی مندالیک ہلہدہقوولی، بہلام لہو ژوورہ دہنگیک نایت، ”ئہوہ چ خہویکی نہگریسہ! ئیوہ دہخہون و دنیاش بہدوای ئیوہوہیہ.“

کاتژمیر یازدہی تہواوہ، سہردار ویستی جاریکی دیکہ ژمارہکہ لی بداتہوہ، ہہستایہ پی و چووہ لای تہلہفونہکہ، لہپشت سہریہوہ، یہکینک وہک بہ گوئیدا بچرپینئی، گوتی، ”ژور باشہ کاک سہردار پیش ئیمہ ہاتووی، دیارہ چاوہرپی ئیمہت دہکرد، تہلہفونیان بو بکہ، با ہہستن، درہنگہ.“

نہجم بوو، کابرای عہرہبی دوینیشی لہگہل بوو، سہردار خہریک بوو بہ لادا بکہوئی، ناترسی تہنہا ئہوہندہیہ لہو کاتانہدا خوین بو میتشکی ناچی و ہہناسہی تہنگ دہبی. لہو کاتہدا دوو گہنجیش کہ رہنگی نیانیاں دہدا ہاتنہ ژووری، یہکینکیان شیرینی و ئہوی دیکہیان باقہ گولیکی بہ دہستہوہ بوو، وہک ئہوہی بو پیروزبایی ہاتبن. برای کورد لہ کاتی ئاساییدا نازانی پیروزبایی لہ خوشکہکھی بکات و دلخوشی خوی بو زہماوہندہکھی دہر برئی، جا ئہگہر لاملی کردبی و دواوی کورپیک کہوتبی و میزی کردبیتہ ژیر حہیا و نامووسیان

ئەو جارێکی دیکە نایەتەو بەر چاویان. کچەش ئەو بەش دەزانن، بۆیە براکانی نا، دایک و باوکی نا، خۆی لە ژبانی ئەوان بەتەواوی دەسپێتەو.

نەجم چەند جارێک ژمارەکەی لێ دایەو، سەردار لە کاتێکدا ژمارەکانی دووبارە دەکردەو، سەیری پەنجە ئەستور و پێستە وشک و خوارەکانی نەجمی دەکرد، بیری لەو ترس و تۆقینە دەکردەو کە نیاں گەمارۆ دەدات، کاتێک بە دەنگی ئەو پیاو خەبەری دەبیتەو. سەردار پیتی وا بوو، سەرورەر وەلام بداتەو بەشتر، سەروریش دەترسیت و پێستە پەشەکە دەگۆریت بۆ زەرد. ئەگەر سەرورەر وەلام بداتەو، ناهیلێ سەردار ئەو هەموو حیکایەتە گوماناویانە پێک بخات، نەجم یەکسەر دەلێ، "ئاشنای خۆتانم،" هەرگیز پەوی نەداو و شەهێ ئاشنا ئەوەندە دوژمنکارانە بەکار هاتبێ، سەرورەر فێل لە خۆی دەکات و دەپرسی، بەترسەو دەپرسی، "سەردار تۆی،" نەجم ئەو پێگایەشی لێ دەگریت و دەلێ "سەردار! ئەو تا لەتەنیشتم،" سەرورەر ناپرسیت و لە دلی خۆیدا دەلێ، "برادەر ئەو گوللەییە کە هەرگیز هەلە ناکات و راست نیوچاوانت دەپێکی،" حەقیەتی سەرورەر وا بلێ، حەقیەتی گومان بکات، چونکە جگە لەو کەس شوینی ئەوان نازانن. نەجم ئەو هەلە دەقۆزیتەو و دەلێ، "کاتان ناگرم، ئەو دیارییەکی بچووکم بۆ هێناون، لە بەردەرگا کە تانم داناو، پێویست ناکات من سەر بکەوم بۆ لاتان، زەحمەت نەبێ دەرگا کە بکەو و دیارییە کە تان بەرە ژورێ."

سەردار زراوی دەپۆشێ، دەپوانن کابرای عەرەب لەوێ نەماو، بە خەیاڵیدا هات، ئەو دیارییە کە نەجم بێ بۆ

سہروہر و نیان، ٹیستا لہ بہر دہر گای ژووری حہوت سہد و حہوت چاوہ پئی دہکات سہروہر دہر گاکہ بکاتہوہ، تا بچیتہ ژووری و راست دلّیان، شوینی عہشق و ئەوینیان بکاتہ نیشانہ و ہرہیہ کہ سئی گوللہ یان بؤ بکاتہ دیاری.

بہ لام ئەو غایلہ و خہ یالاتانہی سہردار نایہ نہدی، ئەوانہ ہیچی پوو نادات، کہس لەوسہری ہیٹلہ کہوہ و ہلام ناداتہوہ، ئەگہر دار و بہرد و دیوارہ کان و میژ و کورسی و دوو بوتلہ شووشہ بچووکہ کہ و ہلام بدہنہوہ، ئەوہ سہروہر و نیان ہیچیان و ہلام نادہنہوہ، ئەگہر سوور بزائن سہردارہ و فرۆکەئی بؤ راگرتوون، دیسانہوہ ناتوانن و ہلام بدہنہوہ، کہس لەوسہری ہیٹلہ کہوہ و ہلامی نہدایہوہ.

نہجم چہندان جاری دیکہ زہنگہ کہی لئدایہوہ، دیار بوو دہنگی زہنگہ کہ بہر دیوارہ سارد و غہمگینہکانی ژووری بووک و زاوا دہکەوئیت، بہ ہمان ہیٹلدا دہگہرایہوہ ناو گووشہیہ کہی بہ دەست نہجمہوہ بوو، بہ بوغز و سہرسامییہوہ سہیرئیکی سہردار دہکات و دہپرسی، ”بؤ و ہلام نادہنہوہ، چیت لەژیر سہردایہ، خۆم دہزانم چیت لئ دہکەم؟“

سہردار لەو ہموو دہموچاوہ نہناس و بہگومانہ زراوی چووبوو، کہ ہرہیہ کہ بہ بیانووہیہک لەولاولا و ہستابوون و سہیری ئەویان دہکرد، بؤ ئەو دوو کورہی پوانی کہ تامی خوینی نیانیان دہدا. کابرای عہرہبیش دیار نہبوو، دہنگیکی و ہک کوتانی دہہۆل دہہات، دہنگی دلّی بوو بیپہروا خۆی بہ قہفہزہی سینگیدا دہکیشا، ہەر و ہک ئەو پوژہی سہرہو خوار ہلّیان واسیبوو، سہری ئەوہندہی مہنجہلّیکی ساوہرکولان

گەورە ببوو، دلی وەک کوتکی ئاسنگەر بەر پەراسووہکانی دەکەوت، لەو کاتانەشدا پەراسووی خوێری چەندە بەهێزە و ناشکی.

نا، ئەوہش دەنگی لیدانی دلی نەبوو، ئەویش بوو، بەلام نا، ئەو دەنگی وەک کوتانی دەهۆل دەنگی دەدایەوہ، دەنگی لیدانی دەرگای ژوورەکەیی سەرور و نیان بوو، ئەو کاتەیی سەردار سەرقالی تەلەفۆن و کاک نەجم بوو، ئەوان بە پلیکانەکاندا سەرکەوتبوون، بەپیتی بەرنامەیی خۆیان، خۆیان لەپەنای دەرگای ژوورەکەیی سەرور و نیان مات کردبوو، گوێیان لە دەنگدانەوہی زەنگی تەلەفۆنەکە ببوو، چاوەڕێیان کردبوو، بەلکو دەرگا بەنەوہ، نیشانەکەیان ئەوہ بوو کە وەلامی تەلەفۆنەکەیان دایەوہ، دەلین، "دەرگا کە بەنەوہ دیاریمان بۆ ناردوونەتە بەردەرگا،" ئەو کاتە یەکیکیان دەرگا کە دەکاتەوہ و دیت دیارییەکە وەر گری، ئەوانیش یەکسەر بچنە ژووری و ھەر لەوێ کاری خۆیان تەواو بکەن و ژانیان کوتایی پی بیتن. ئەوہ پووی نەدا، وەک چۆن وەلامی تەلەفۆنەکەیان نەدایەوہ، وەک زەنگەکە نەپچرا و ھەر درێژ بۆوہ، ئاواش دەرگا کە نەکرایەوہ. ئەوان سەریان سوور مابوو دەبی چ پلانیکیان لەژیر سەردا بی ئاوا وەلام نادەنەوہ! دیارە ھەموویان بە سەرداریشەوہ ھەلخەلەتاندووہ. ناچار لە دەرگایان دا، یەکەم جار شەرمنا، بەھیمی، وەک برا و دوست، وەک پارچەنانی چەوری سەر تەلە، جا تۆزیک توندتر، تۆزیک دیکەش، زیاتر، توندتر، دەرگای ھەندی لە ژوورەکانی نھۆمەکە کرانەوہ و داخرانەوہ، تەنھا ھیی ژووری ھەوت سەد و ھەوت نەبی، ھەر نەکرایەوہ. توندتر، وەک

لیدانی دھول دھنگی دایہ وہ۔ سردار خیرا بہرہو سہر غاری
دا، نہجم و شاگرد و ٹہو چند کہسہی لہگہ لیان ہاتبونہ
ژوروی بہدوایاندا۔

کہ سردار گہیشٹہ سہرہوہ، پووی راستہ قینہی گول
و شیرینی ہلگرہ بہ نیان چوہکان دہر کہوتبوو، نہک
دہرگا دہیانویست دیوارہ کہش بروختن، لہننوان ٹہوان و
سرینہوہی ناموسیان تہنہا یک مہتر مابوو کہ نہدہکرا
ٹہونہ پتہو بی و پنگای کارہکیان لی بگری۔

پیایوکی بالابہرزی پیکپوش بہ پیچہوانہی ٹہو ہراو
دہنگہ دہنگہی نہومی حوتہمی داگیر کردبوو، بہہیمنی
گوتی، ”دور کہونہوہ، ٹہوہ باوکیہتی، ہاتووہ سردانی
کچہکہی بکات، تکیہ ٹیرہ چؤل بکن۔“

کہمالی بہزان، وہک ٹہو پاشایانہی ولاتہکیان داگیر
دہکری و بوخوشیان دہستہسہر دہکری، لہپہنای کابرا
وہستابوو، کابرا فیٹیک لہ دہنگیدا بوو، لہ شاردنہوہی
سہرکہوتوو نہبوو۔

دواتر گوتی، ”کور و کچیک زہماوہندیان کردووہ، کاریکی
خراپیان نہکردووہ، ٹہو پیاوہش باوکی کچہکہیہ و پیایوکی
بہناوبانگ و بہشہامہتہ، دلہی گہورہیہ و ہاتووہ پیروزبایان
لی بکات و دلہیان بداتہوہ۔“

واقسہی دہکرد کہ ٹہوانہی ژوروی گوئیان ہہبی،
بییستن۔ دوو جار بہ ٹہدہب و شہرمہوہ لہ دہرگای دا،
ہموو ہناسہیان راگرت، وہک گوئیان لہ کہسیک بی
بیہوی دہرگا بکاتہوہ، چاوہری بوون۔ چاوہری بوون دوو
بوٹلہ بچووکہ ژہرہکہ ہہستن و دہرگا بکہنہوہ و دان بہ

تاوانی خۆیاندا بنین، "گەس تاوانبار نییە، ئیمە، ئیمە هەموو لایەکمان بیئومئید کرد،" کەمال نەیدەویست چاوی بە چاوی نیان بگەویتەوه، حەزی لەو فێلە نەبوو، با نەجم، هەر بوخۆی ئەو شەرمەزاریبەم بسپرتەوه، سەیرکردنی چاوی نیان، جووتە چاویک کە پاسەت وەک چاوهکانی خۆی بوونە، بەرگەیی نەدەگیرا.

کابرا لە دەرگاکی زیاتر نزیک بوو، دەیویست لێوی بگاتە کەلێنی دەرگاکی، گوتی، "من لە بەغدا لەدایک بووم، بەلام وەک ئێوە کوردم، ژیانی هەموو کوردیک ژیانی منە، تۆش وەک کچی خۆم دەپاریزم، مەترسێ، من پشتوپەناتانم، کچەکەم مەترسێ باوکت لیتان خۆش بوو، بە منی بەخشین، لە ئوتیلەکەیی من هەرگیز شتی خراپ پوو نادات. ئیستا تۆ ئەمانەتی منی."

گویی مشکیان بۆ بیستن قەرز کردبوو، دەنگیکی نیان تەواوی جەستەیی کەمالی بەزازی دەخستە لەرزە، بەلام کوا هیچ دەنگیک لە ژوورەکەوه نەهات، وەک فەزای ناو ژوورەکە ئاسن و قورقوشم بیت و هیچی بەناودا نەگوازیتەوه، بە هەمان قورسیبەوه کەوتبوو سەر چاوهپوانی ئەو خەلکە. سەردار چوو بەردەم کەمالی بەزازی و گوتی، "قوربان مادام لیتان خۆش بووی، زیاتر لێرە چاوهپێی مەکە، دیارە مندالەکان ترساون، ئێوە تەشریف بەرن، با ئەو خەلکەش لێرە بلاوه بکات، من قسەیان لەگەڵ دەکەم و دەرگاکیان پێ دەکەمەوه."

کابرای هاوێلی کەمالی بەزازی کە خۆی بە خاوەنی ئوتیلەکە ناساندبوو، گوتی، "بێگومان دەپۆین، تەنها ئەوەندە

چاويڪمان پٺيان بڪه وٽ و لٺيان دلنيا بينه وه.

سهردار كه هر پووي له باوڪي نيان بوو، گوٽي،
 ”باشتره ئتوه ليره برؤن، دلنيا به، دواتر ئه وان دٺنه دهري،
 حق خويان زينداني ناکهن، من خؤم، ههر دووڪيان دههٺمه وه
 خزمه تت.“

پياوه بالا به رزه پٺڪپؤشه كه چرپاندي به گوئي کابراي
 عه ره بي هاوڪاريدا، ئه و پؤيشت و دواي تاويڪ له گهل
 ڪارداري ئوتيله كه گه پايه وه، ”دهرگاي ئه و ژورره مان بو
 بڪه وه.“

ڪابراي ڪارداري ئوتيله كه به سته ڪليليڪي له گيرفاني دهر
 هينا، گوٽي، ”ئيمه هه ميشه ڪليلي يه ده گمان هه يه بو ڪاري
 پٺويست، به سه رچاو.“

سهردار ده يزاني ئيستا سه روه و نيان گوٺيان به
 دهرگاڪه وه يه، ده شني هر ئيستا قريشڪه يه ڪ له بدن، هاوار
 بڪهن، يان به پارانه وه وه دهرگاڪه بڪه نه وه، سهردار هيچ
 ئاگاي له و بووتله بچوڪه عه شق ڪوڙانه نه بوو. ڪه دهنگ
 نه بوو، ترسا ههر دووڪيان خويان له په نجه ره ڪه وه فرئ
 بده نه ئه وديو.

ڪه ڪليلي خسته ناو ڪيٺونه ڪه تا دهرگاڪه بڪاته وه،
 ڪه مال به چاو قسه يه ڪي به نه جم گوت، دوو ڪوپه له نيان
 چوهه ڪان سوور بوونه وه، سهردار خؤي به سه ر دهستي
 ڪابراڊا دا و گوٽي، ”ڪابرا ئه وه تو ئه مانه ت نازاني، ئه وانه
 به متمانهي تووه ليره، جگه له وهش ئه وان بووڪ و زاوان
 چؤن دهرگايان له سه ر ده ڪه يته وه، له وهختيڪدا ده بيني ئه و
 هه موو خه لڪه ليره وه ستاون.“

یەك-دوو دەستی پۆلایین سەرداریان ڕاکیشایە دوایە،
کابرای کارداری ئوتیلێش کوتی، "گەمژەیی حەیان دەستت
شکاندم."

هەموو پێیان وا بوو، لەگەڵ خرمەیی کیلۆنەکە ئەوان
خۆیان لە پەنجەرەکەو فرۆی دەدەن، یان وەك مشک و
جرج خۆیان لە ژێر سێسەمەکە دەشارنەو، یان ترساو و
زەندەقچوو دەپارینەو.

دەرگاکی کرایەو، دەنگ نییە، سەردار ئیستا لەو
باوەرەدایە هەردووکیان وەك دوو پالەوان، هەلدەستە پێ
و دەلێن، "ئیمە یەكترمان خۆش دەوێ، فەرموو بمانکوژن،"
ئەوانیش یەكەیی سێ گوللەیان لێ دەدەن، چاوەرێیی دەنگی
ئەوان و تەقەیی گوللە بوو، بەلام هەرچی ئەو سەردارە لە
ژیانی خۆیدا چاوەرێیی کردوو نەهاتۆتە دی، نە گوێیی لە
دەنگی ئەوان بوو، نە لە گوللە. هێشتا لە ناخەو دەیویست
جاریکی دیکە گوێیی لە دەنگی نیان بێ، دەنگە مۆسیقییەکەیی،
دەنگە زیندووکەرەوێکەیی، با بە نرخێ گیانیشی تەواو بێ.
دەرگاکی کرایەو کەس نالێ، "توخوا بمانبەخشن،" کەس نالێ،
"ئێو گەر و ئیمە خیانەتکار، بمانبەخشن،" کەس ناگریەت،
هەریەکە و سەیری شوینێک دەکات، وەك ئەوێ ئەو ژووورە
پووتە سەد ئەشکەوتی تێدا بێ، نا دیار نین، تەماشکردنی
سێسەمی دوو عاشقی هەلاتووش ئازایەتی دەوێت، سەیری
ئەویشیان کرد، پەنگی سەوزەلاتووی بەتانییەکە، بۆنی تالی
سەر جێگا، بەتانییەکە هەلدەدەنەو، زەرد، زەردیکی مردوو،
پەنگی سەرچەف و پشتییەکان بێزاری کردن، بەتانییەکی
قورسی تووکردریژی سەوز کە هێشتا گەرمیی لەشیانی پێو

ہو، ہیواش ہلی دہدہنہو، پشتی و دوشہکیکی چؤل، چؤل، لہ بیابان چؤلتر، دہبینن، ہہموو دہبینن، گوارہیہک بہسہر پشتی لای راستہو، گوارہ ہہرہ کؤنہکھی نیان، کہمال بہ بؤنہی دہرچوونی و وەرگرتنی لہ زانکؤ بؤی کرپیوو، ئہوہ شویتی نیانہ، ہہندی مووی چہور و پەش و ئہستوریش بہسہر پشتی لای چہپہو، ہہموو بیژیان لہوہ بؤوہ تہماشای بکہن. جانتا و زہرف و کہلوپہلہکانیان لہوین، ئہوہش ئومیدیکہ، لہسہر کؤمیدیہکھی تہنیشٹ سیسہمہکہ کتیبی تاوان و سزای دؤستویؤفسکی، کہ کتیبی پیروزی سہروہر ہوو، کہمالی بہزاز ہلی گرت و کردیہوہ تہنہا یہک پستہی لی نووسرابوو،

”خؤتان ون بکہن بتاندؤزنہوہ دہتانکؤژن.“ سینگی سہرداری گرت، ”تؤ ہہوالت دانئ، تؤ پیت گوتن، خؤتان بشارنہوہ، تؤ ئہو نامہیہت بؤ ہیناون، ہہی نامہرد.“ نہجم گوتی، ”لینی گہرئ، لہو سپلہیہ گہرئ، دواپی من حیسابی لہگہلدا دہکہم.“

سہردار کہ دہیدی ئہوان ہہلاتوون، کہ دہرگا کرایہوہ و دیتی ئہوان لہوئ نین، شاد ہوو، کہیفساز ہوو، وہک تہمبووریک شہقیان تی ہہلدابی ویزہویزی دہہات. نیگہرانیش، دل قورسیش، قورسی ئہو ہہموو درزانہی چرکہبہچرکہ تینی دہبوو. ہیچ قسہی نہکرد ہہولی خؤرژگارکردنیشی نہدا، ئہو حہشاماتہ دواپی ئہو ہہموو ماندووہوون و بق و بیئومیدبوونہ دہبوو یہکینک بہر شہق بدہن، کابرای عہرہب زللہیہکی توندی لہپشتہوہ لندا و پرسی، حہرامزادہ بؤکویت ناردوون؟“

مستہ فا ہاتہ تہ نیشتیہ وہ و پئی گوت، ”ہاوپئی خیانہ تکار،
ہاوپشتی دن، ہہ لہ کہت راست بکہ وہ، جارئی زہبری ٹیمہت
نہ دیوہ، ناترسی چونکہ نامانناسی، پیم بلئی لہ کویت
شاردوونہ تہ وہ؟“

پیاویک کہ لہ شیوعیہت دؤرابئی، دہبی لہ وہ فا و عہ شقدا
بیباتہ وہ؟ با تا دہ توانن دارکاری بکہن، با جنیوی دنیاہ
بہ سہردا بیارینن، خو دؤستہ کانی رزگاریان بوہ۔ ناتوانی
ہہر بیریش لہ وہ بکاتہ وہ کہ ئہ وان لیرہ بان چ کارہ ساتیکیان
بہ سہر دہہات۔

”تا دوور نہ کہہ وتوونہ وہ فریایان کہون.“

کئی بوو ہاواری کرد، ہہرکہ سیک بوو، سہرداری لہ
دہست رزگار کردن۔

ہہموویان ہاتنہ خواری بہرؤکی یہ کہ یہ کہی شاگرد و
کارمہندہ کانی ئوتیلہ کہیان گرت، ”کامتان دواچار ئہ وانتان
دیوہ؟“

”پاسہ وانی بہر دہرگا کئی بووہ؟ بیہینن.“

”کاتزمیر چہند ئہ وان چوونہ دہرئی؟“

”دہبی کہ سیک ہاوکاری کردبن؟“

”ہہرکہس پیمان بلئی بؤکوئی چوون خہلاتی دہکہین.“

جگہ لہ سہر ئیشہ، جگہ لہ کات بہ فیروڈان ہیچی دیکہیان
دہست نہ کہہ وت۔

نہجم ہاواری کرد، ”پؤلیس، پؤلیسی بازگہکان، ئاگادار
بکہنہ وہ.“

سہردار بئی بنہما، دلئی بہو قسہیہ خویش بوو کہ بہ
دلیدا ہاتبوو، ”کوا جریوہی چؤلہ کہ دہگیری.“

کہ چوہہ دہری چاو بگیرئ، ژنیکى بالابہ رزی بہ وبقار
 بہرہو پووی ہات، گوتی، "لیرہ، دور لہ ہہمووان چاوہ پریم
 کردی، تا بہ تہنہا پیم بلیی، من دایکم، دایک ہہرگیز تولہ
 ناکاتہوہ، من بونیم دہوی، تہنہا بہ من بلی کچہ کہم لہ کوئیہ؟"
 بہلقیس زور بہ زہمہت بہ پیوہ وہستابوو، چاوہ پرکردن
 ئیسقانہکانی کرؤشتبوو، سہردار دایکی بیر کہوتہوہ، چاوی
 دایک چ ئارامیہک دہچینئ، ویستی بہسہر پینلاوہکانیدا
 بکہوی، لہ جیاتیی ہہموو دایکانی دلشکاووی دنیا ماچی بکات،
 شاخ بوخوی چہند پیویستی بہ باوہشی داکیہتی۔ لہ گہل
 ئہوانہشدا دلرہقانہ گوتی، "تو باوہریم پی بکہ، من ہیچ
 دہربارہیان نازانم۔"

توند سینگی سہرداری گرت، زیاتر بو ئہوہی پیوہی
 پاوہستی، "تو ہہموو شتیک دہزانی، ئاگاداری ہہموو
 شتیکى، ناکری دلی دایکیش بشکینئ، دلنیام بکہوہ۔"

ئیتستا بہغدا ہیچ نییہ، جگہ لہ دوو عاشقی ہہلاتوو، دوو
 عاشق کہ دواى سنبہری خویان کہوتوون، بازگہکان، پولیس
 و ئہمن، پاسہوان و پیاوکوژ، دلرہق و شہلاتی ہہموویان
 ئاگادار کرانہوہ دوو کہس، کہ ناموسی دنیایان بردوہ،
 لہ دین دہر چوون تفیان لہ رابردووی خویان کردوہ،
 ہہلاتوون، ہہلاتوون، تا ہہموو دنیایان بہدخوونہ کردوہ
 بیانگرن۔ ہہموو کوہ و کچیکى پتکہوہ پرسیاریان لئ
 کرا، عاشقہکانی کورنیش و ئہبو نوئاس و کہرادہ داخیل

و مەنسور هەتا ماله پرگولە و نەوشەکانی بەتاوین و
حەیدەرخانەشیان بەسەر کردەووە. دەیان کوپ و کچ، بووک
و زاوای تازه بەهەلە گیران. تەنھا سەردار لە خۆوە دلخۆشە،
”کوا جریووی چۆلە کە دەگیرئ“ دەشی راستیش بیت، دەشی
ئەو خۆشباوەپییە سەردار راست بیت و هەرگیز نەگیرئ.
بەلقیس نەیدەویست سەردار لێی دوور کەوێتەووە بۆنی
نیانی پتووە دەکرد، تا کە رقی هەستا تەقبارانی بکات و کە
ویستیشی باسی نیانی لێ بپرسن.

”ئا زۆر هاوڕیم بوو، هەموو شتیکی تایبەتە، پۆیشتنی،
پیکەنینی، گالته و قسەئ خۆشی، قژە ئاوریشمەکەئ، چاوی،
خولق و زەرەدەخەنەئ ژیان بۆ مردوو دەگیریتەووە. هەتا ئیستا
مردوووە هەزار سال مردوووەکانی گۆرستانی مەلەکی سەر
هەلدەبەرن بزانیان نەهاتۆتەووە سەردانیان، ئەو مەلیکەئ
کە هەر بەگەنجی مردیان کوژرا نازانم، بە دەنگی بەرز
گوتوویەتی، ”ئەماوم دەنا تاج و تەختی خۆم بە پیکەنینی ئەو
کچە کوردە دەگۆرپیەووە.“

بەلقیس گوتی، ”تەنھا پیکەنینەکەئ هیئ من بوو، دەنا
چوو بۆووە سەر باوکی.“

سەردار بە بۆنی نیانەووە کە لە بەلقیس دەهات دەویست
سالیکی قسەئ بۆ بکات، گوتی، ”کچیکی عاشقی بەتەمەن
هەیه لە وەزیریە، هەموومان دەیناسین، بیست سال پێشتر
عاشقەکەئ لە سەربازی نەگەراووەتەووە، هەتا ئیستا بەنیازە
بیتەووە، هەتا ئیستا بن دارەودار بەدوای دەزگیرانەکەیدا
دەگەرئ نەک بیتەووە و بەهەلە دوای کچیکی دیکە بکەوئ،
ئەو کچە دەلئ، ”نیان هەموو شتیکی جوانە، تەنھا دلئ

نہیں، تو کوہانہ ہلدہ بیڑی و ہک زہرو بہ رگی دلہوہ
 دہنوسین و ہوشی دہبن۔“
 بہلقیس دلہی، ”لہو کچہ فریشتہ و غہبزانہ گہری،
 تہو راستی کردوہ، بہلام پیم بلن، کورہ جوانہ کہم لیت
 تہو پاریمہوہ پیم بلن، نیان بکوئی ہلاتوہ، من و تو
 بہتہنہا تہچینہ لای، پیمان بی، پیمانی ژن یارمہ تیان بدہم،
 ناوچاوانی ماچ تہ کہم و تہ گہریمہوہ، ہرگیز شوینہ کہیان بہ
 کہس نالیم۔ کوریکی مہرد بہ و متمانہم پی بکہ، سہردار
 کہ بیزانیبا نیان و سہردار لہ کوین، تہو ژنہ خانومانہی
 لہ کوئل دہکرد، بہبی تہوہی کہس بزانی، دہبیرد بؤ
 لایان۔ خؤ کہسیش نازانی تاوان خؤی لہ کوئی مات داوہ،
 تا بیانڈوزیتہوہ و تہو ژنہ بہریتہ لایان، چونکہ سہردار
 دلنایاہ نہشیان ڈوزیتہوہ بؤخویان پہیوہندی پیوہ دہکہن،
 کہ تہو ژنہ بہریتہ لایان ٹاشکرایان ناکات؟ کوا ژنی کورد
 تہوہندہ چاوپوشہ؟ رؤحی پیوانہی ژنی کورد بہٹاگا بی
 تہوہندہی تہبو زہر توندوتیژہ۔ سہردار پیی وا بوو، ہہر
 ژنیکی کورد بہ مؤدیرنہ کانشہوہ تہوہندہی شہس پیایوی
 تہوہروپایی دہماری پیاوہتی و غیرہتی تیدایہ۔ خؤ دہشی
 بؤ پیمانہ کہشی بہوہفا بی، دہشی ٹاشکرایان نہکات، خؤ
 ہہر دہشی شہوئیک لہ خہودا ہہردوکیان سہر بیری، ہہم
 وہفای بہ پیمانہ کہی کردوہ بہ کہسی نہگوتوہ، ہہم
 تؤلہشی کردوتہوہ۔ بؤیہ خؤرژگارکردن لہو فریشتہ یان
 ٹیزرائیلہ، لہو دلہ پر موحیبہتہ یان رؤحی تؤلہیہ ہاشترین
 پیگاہ۔ سہردار بریاری دا بہ ہہر بیانویہک بی خؤی
 بدزیتہوہ۔ بہ بہلقیسی گوت، ”تؤ لیرہ بہ، من سؤراغیان

دەكەم و دىمەوہ.

بەلقىس كە دەستى لە سىنگى سەردار بەر نەدەبوو، بەپارانەوہوہ گوتى، "تۆ نابىن جىم بەيلى، دلم پوونە ھەوالىكى خۇش ھەر لە تۆوہ ئەيىستم. بۆ ھەر كوئى بېرۆى لەگەلت دىم، ھەمووان جى دەھىلم و لەگەل تۆ دىم، دلم پوونە پىكەوہ دەياندۆزىنەوہ."

ھىشتا سەردار خۆى پزگار نەكردبوو، دلى نەدەھات لە دەستى پەرۆشى دايكىت ك خۆى پاپسكىنن، دلى نەدەھات دەستى دايكىت كە پەناى بۆ ھىناوہ بەزۆر لە بەرۆكى خۆى بكاتەوہ، كابراى عەرەب، ھاورپىكەى كەمالى بەزاز دەستى خستە سەر شانى و گوتى، "پۆلىسەكان لە ژوورەكە خەرىكى لىكۆلىنەوہن، داواى تۆ دەكەن."

به پټوه بهری ئوتیله که و پؤلیسه کان چەندان جار ژووره که یان پشکنییه وه، هه موو که لوپه له کانیاں ژیره و ژوور کرد، په یوه ندییاں به بازگه کانه وه ده کرد، زوو زوو له مەفره زه کانی ناوشار د لئیا ده یونه وه. ته له فۆن و شه پۆله کانی هه وائو پۆژه ته نها ناوی نیان که مال و سهروهه مهحموودیاں ده گواسته وه. له ترسی ناوی خوگۆرپین شیوه شیان باس ده کردن، کچیکی ته مه ن بیستودوو و بیستوسی سال، قژزه رد، چاوسه ون. کورپیکی تۆزیک گه وره تر، رهش باریک، ده موچاو خرویلکاوی، کوردن. که سهردار چوو ژووری ئه فسه ره که به داره که ی دهستی ئیشاره تی بۆ دوو بوتلی شووشه ی بچووک کرد، له سه ر لیواری میزه که، ”ئه وانه چین؟“

سهردار که ئه و شووشانه ی دیت چه په سا، به ده رمان و شتی تاقیگه ده چوون، ئه فسه ره که دووباره پرسیییه وه، ”خۆت گیل مه که، ئه وانه چین بۆت هیناون؟“

سهردار که هیشتا سهیری بوتله کانی ده کرد، ئه ویش

پرسی، ”ئوانہ؟ من بۆم هینابن؟ هرگیز، نازانم، بۆچی
ئوانه چین؟“

ئفسه ره که دیسانه وه پرسییه وه، به لام ئه م جاره به
داره که ی پالی به سینگی سهرداره وه نا و گوتی، ”باش
دهزانی ئوانه ژهرن، بۆ خۆت و ئوان باشتره زانیاریمان
بدهیتی، بۆخویان داویان کرد؟“

”من هیچیان دهرباره نازانم ئیستا دهیانینم. باوهرم پی
بکه ن.“ که مالی بهزاز و نهجم هاتنه وه ژووری، به کوردی
به سهرداریان گوت، ”گوپی باش به، با له وه زیاتر له
بهردهم ئه و عهره بانه سووک نهیین، شوینه که یان به ئیمه
بلئی، ماندوو بووین، تۆ نازانی شهره ف مانای چیه! چیت
دهوی دهنه یینی؟“

”دُنیا بن نازانم، له ئیوه په رۆشترم، پیتشنیار ده که م
وازیان لی بینن، خۆتان ئاسوده بکه ن، بۆکوئی دهرۆن؟ هر
دینه وه بهر دهستان.“

یه کیک له پۆلیسه کان له کاتیکدا چه که م جهیه کی ناو
که نتوره که ی ده کرده وه، گوتی، ”ئه وه ش نامه یه که لیره.“
ده بوو ئه و نامه یه یان زووتر دیبایه وه، وا دانرابوو
بیینری، ئه فسه ره که لیتی وهر گرت، ته نها وشه ی سهرداری
پی خوینداریه وه، هه موویان بی جووله وه ستان، هه موویان
سهیری سهرداریان کرد، خوینی که مالی بهزاز که س نه یزانی
بۆکوئی چوو. ئه فسه ره که وه ک به لگه ی تاوانی له سه ر سهردار
دۆزبیتته وه، وه ک به سه ر تاوانه وه ی گرتبی، گوتی، ”دهمزانی
هه موو شتیکی له ژیر سه ری تویه، هه مووان وایان گوت،

ئێستا دەر کهوت، دەی بەوردی ئەم نامەیه مان بۆ بخوینەوه،
با هەر بۆخۆت شاھید بی بەسەر خۆتەوه.

سەردار دەستوخەتی سەرۆهەری ناسییەوه، بە گوێرەوی
کاغەزەکە نەدەبوو ئەوەندە قورس بی، زۆر قورس بوو،
ئەوەندەیی ئەو بەردەیی ئیمامی عەلی تا کەمەری خۆی بەرزە
کردەوه گواپە هەموو دنیاپە. خێرا دەستی بە خویندەنەوهی
کرد:

دنیا بۆ ئێمە بەیەکگەیشتن بوو، ژیان بوو پێکەوه ئەوەش
دەرد و ژان بوو بۆ هەمووان، بە تاییەتی بۆ ئەوانەیی
خۆشمان دەوین، بۆ خۆشمان. بۆیە بریارمان دا بۆ ئەبەد
دوور لە ئێوە بەیەکەوه بین. بە تاییەتی بۆ من کە بە دوو
چاوی کوێرەوه تەمەنیک چاوەپێی رووناکیی ئەو بووم.
من ژەهرم هەلبژارد، بۆ پزگاربوونی هەمووان و مردنی
ئێمە من خواردنەوهی ژەهرم هەلبژارد، بۆ ئەوهی جەستەیی
قورسی خۆمان بە ژەهر و ژیان بۆ ئێوە جی بەئێلین و
بۆخۆشمان بۆ هەتاھەتایە پێکەوه بفرین.

نیانیش رازی بوو، ئەویش حەزی لە مردنیکیی هێمن بوو،
لە ژووریکیی کێدا، شووشەکەشی لە لێوی نزیک کردەوه
و یادی دایکی کرد و گوئی، "بیوورە بەلقیسەکەم دیدار
ئاخیرەت بووم، دایکە گولەکەم، سازنەکەیی مەلکەنی."

لەگەل خویندەنەوهی ئەم پستەییە بەلقیس گەیشتبوووە ناو
دەرگاگە، لە جیگاگەیی خۆی کەوت، هیچ دایکتیک نییە ئەو

قسہ یہی گوئی لی بی و نہ کہوئی، لہوئی کہوت بہ بیئ نہ وہی
کہس بہ لایہ وہ بچی، تہنہا کہ مال توزیک خوی سووراند تا
نہ بیئنی. سہردار بہ ردهوام بوو:

نیان ہیزی لی بپا و نہیتوانی ژہرہ کہہ بخواتہ وہ، بہ لام من
سوور بووم، سوور بووم لہ سہر خوار دنہ وہی ژہرہ کہہ،
کہ نارامترین مردنت دہداتی، نہ موست بؤخوم بہ دہمیہ وہ
بکہم، چونکہ نارامی مردن بہ ژہر لہ وہ دایہ بہ ویستی خوت
بیخویتہ وہ.

ہموویان پروانیانہ دوو بوتلہ شووشہ ژہرہ کہی سہر
میزہ کہہ، تہنہا بہ لقیس سہری تا ئہرزہ کہہ شور کردبووہ و
وہک مانگای سہر براو لرفہی دہہات. سہردار بہ ردهوام بوو:

من حہزم نہ کرد نیان بہو ترسہ وہ بؤ دیداری مہرگ
لہ گہلم بی، ئہو بہرگہ گرتنی بونی ژہرہ کہی لہ بہرگہ گرتنی
مہرگ پی قورستر بوو. شووشہ ژہرہ کانمان لہ شوینی
خوی دانایہ وہ، ہر دوو کمان دہمانزانی خوری بہ یانی چ
ئابروو چوون و ئہشکہ نہجہ یہ کی بؤ ئیمہ پیئہ. بؤیہ بریارمان
دا، پیش خورکہ وتن، بچینہ سہر دیجلہ، لہ سہر پردی
کوماریہ وہ بفرین، لہوئی نیان ژوانی لہ گہل دوو کوتر ہہیہ،
دوو کوتر نیازیان ہہیہ یہ کہم تیشکی خور لہ سہر پشتی
ئہوان بدات، بؤیہ ئہوہندہی بتوانن بہرز دہفرن. (بہ لقیس
نہیتوانی دوو کوترہ کہی سہیداوای بیر نہ کہہ ویتہ وہ.)

ئەو نیان تاکە گوارەییەکی خۆی کە زۆری خوش دەوێت
لەسەر پشتیەکە بۆ دایکی جێ دەهێلێ، بەو نیازەییە کێکیان
لای ئەو بیست و ئەوی دیکەشیان لای نیان.

من عاشقی خۆکوشتنم بە ژەر، لەبەر دلی نیان بە
مەرگی ئاو رازیم، بەیانی لەگەڵ ئەو جووتە کوتەرە دەفرینە
ناو هەوا. پێکەو، باوەش لە یەکتەر دەدەین، دەفرینە خوارێ،
خۆمان بە یەکەو دەبەستینەو، خۆبەستەو یەک کەس
نەتوانی لیکمان بکاتەو، ئەو هەش جوانترین شیوازی مردنە
تا ئیستا عاشقان هەلیان بژاردبێ. نیان دەلی، "مالی خۆمان
دەگوازی نەو، با کەس بە دواماندا نەگەریت، با بۆ
ئەبەد لەناو ئاودا بتویننەو،" هەست دەکەین لەو تەبیەتە هەین،
پیش ئەو هی هەشبین، هەر پێکەو بووین و بۆیە دەمانەوی
لە زەمەنێکی گەردوونی نەپراوەشدا هەر پێکەو بین، کەس
بۆ ئێمە خەمبار نەبیست، ئێمە لە خەوداین و هەرگیز حەز
ناکەین لەو خەو بەئاگا بین. بێ یەکتەر ناتوانین هەبین.

ئەو نامە یە هیز و توانای لە هەموویان سەندەو، لە
کوشتن و وێرانکردن بەتالی کردنەو. ئیدی هیزیان بۆچیە لە
کاتیکیدا هیچ شتیک نەماو، بێرووخینن. ئیدی دەنگیان بۆچیە
لە کاتیکیدا کەس نەماو بەسەریدا هاوار بکەن. سەردار
دانیشت، تەنھاتر لە تەرمی عاشقەکانی سەر کاغەزەکە
دانیشت. وەک کەوتیبێتە ناو بەتالاییەک لە دەروەهی زەوی،
وەک بۆشاییەک قووتی دابی، جەرگ و دلی خۆی دەدیت لە
شوینی خۆیان هەلدەکەندرین. سەربازەکان و ئەفسەرەکە و
کابرای عەرەب و نەجم و کەمالی بەزاز لە شوینی خۆیان

مؤمیا کراون. ئەوانیش پوژنیک لە پوژان عاشق بیوون، بەلام ئەو جورئەتە پاک و مندالانەیان نەبوو. ئەوانیش پوژنیک لە پوژان گوئیان لە هاواری هەرمیکە ی ناو سینگیان بیوو، دلیان پان کرابوو، بەدوای بیتھوودەیی کەوتبوون و خوویان بە ژیانەوێ گرتبوو و بویریان فری دابوو ناو زبڵدانەوێ. کەمالی بەزاز هەموو ئەو شەپانەیی بیر کەوتەوێ کە لەسەر بەلقیس کردبوونی. ئەو پوژەیی ئاموزا شەلاتییەکەیی بەلقیس چەقۆیەکی لە بنبالی دا، دکتۆرەکان گوئیان بە موعجیزە پزگاری بوو، موعجیزەکە خۆشەویستی بوو مۆلەتی دابوو ئەو دلە بەرازەیی، بەلقیس جگە لە چاوەپیکردن هیچی تری نەکرد، تەنھا ئەو نەبی کە چاکتە خویناویبەکەیی تا ئیستا پاراستوو، چونکە دەیزانی کەمال بەسەر ئاگردا بقولای دی. کەمال سەیرنکی بەلقیسی کرد، کە وەک سیپال لەسەر عەرزەکە پان بیوو و پالی بە دیوارەکەوێ دابوو، هەرگیز لەو باوەرەدا نەبوو بەپیکردنی تەرمی ئازیزترین کەسی خیزانەکەیی بەو کارەساتە دەبی. بەلقیس چاوی چووێ سەر کەمال، هاواری کرد، "نا کەمال نا، نیان خۆی ناکوژی، نیانی من ژەر ناخواتەوێ، نیانی من خۆی فری ناداتە ناو ئاوەوێ. بۆم بدۆزەوێ، ئیستا ئەو لە هەر شوینیک بی دیلە، هەر پزگاری بی، تا باوەشی من راناوەستی. کەمال کچەکەم لە تۆ دەوێتەوێ، تۆ زراوت برد."

دەنگی بەلقیس ژیانەیی بە بەر مؤمیاکراوەکانی ژووێرەکەدا کردەوێ، ئەفسەرەکە گوئی، "ئیمە دەبی پۆلیسی دەریاوان ئاگادار بکەینەوێ، بچینە لای پۆلیسی پاسەوانی کەنارەکان."

سەردار لە دڵەو لە قولپەیی گریانى دا، بۆچى ئەوەندە باوەرپى بە وشەکانى ناو ئەو پەرە کاغەزە ھەيە! ھەموو ئەو پینکەنین و گالته و قسە قۆشمانەى ھەلینایەو لە باخچە بچوو کەكەى ئاداب و لەلای پليکانەکان و چیشخانەى قوتابیان چووبوو ناو ھەناویەو، ھەموو ئەو زەرەدە خەنانەى بەسەر قوتابیيەکاندا دا بەشى کردبوو. ئەو پۆژەى نیاں بۆ یەكەم جار، وەك كەرویشکى سبى ناوچاوان سەوز، بە سەدەيەك بەرئەت و کالەيەكى سبى تەنکەو ھاتە ئاداب، قیغەى قاز لە ھەموو شوینی بەرز بۆو، نیايش وەك بەچکە قازىكى زەردزەرد، زەردى تووکنەرم و کورت، سەرى بە بالى ھاوړیکەى کرد. ئیو ھەردانە قاز و دوو بالتان دایە، کە فرى بۆچى نیشانە لە سینگی دەگرنەو. سەردار ھەموو میژووی گەنجیەتى ئەو ولاتەى وەك بۆقیكى قوړاوى ھاتە بەرچاوى سەگ پانى بکاتەو.

بەلقیس دیسان بە دەنگىكى نووساوى و کوژراو ھەو گوتى،
 "نا باوەر مەكە كەمال، نا، من كچەكەم لە تۆ دەویتیەو."
 ئەوان ھەموو پینە گەورەکانیان بەسەر بەلقیسدا ھەلینایەو کە ھیشتا لە بەردەرگایەكە كەوتبوو، تەپ تەپ دوور كەوتنەو. سەردار وەك كورپى راستەقینەى ئەو ژنە بریندارە بى، ھات، ھىواش و كۆستكەوتوانە ھات، لە بەردەمى دانیشت، بەلقیس وەك شیت باوھشى بە سەرداردا کرد و گوتى، "بۆنى نیانت لى دى كۆرەكەم، كچە زەردەكەم بە راستى عاشق ببوو؟"

دو کوپہ ہرزہکارہ ماسیگرہ کہش زانیان کوپ و کچیک، کوپیکی پھشتالہ و باریک، کچیکی زہرد و پھشمہ کی، کہ مہری خویان پیکہ وہ بہ ستوتہ وہ، بہ جووتہ خویان فری داوہ تہ ناو پووباری دیجلہ وہ. ئوانیش بونیان کردبوو ئوانہ ہر ئو کوپ و کچن لہ گہل ئوان سواری بہ لہم بوون و پیاسہی دیجلہ یان کرد. باپیرہ شہوہ تباہ کہ یان کہ لہو ہموو بہ لہمی فریا کہ وتنی پؤلیس و پاسہ وانانی کاتی تہنگاوی و مہلہ وان و تۆرہ فریدراوانہی ناو ئاوہ کہ ورد ببوہ وہ، گوتی، ”بیسوودہ، گہران بہ دوا یاندا بہ لاشہ، عاشقہ کان ناکہ ونہ ناو ئا، پیش ئوہی بکہ ونہ ئاوہ کہ وہ دەستیک پزگار یان دەکات.“

کوپہ کان پرسیان، ”جہدق تو پزگارت کردن؟“
باپیریان بہ تہوسہ وہ گوتی، ”نا من ئو کاتہ لہ پال داکتاندا بووم.“

کوپہ کان گوتیان، ”خو داکمان بووکی خوتہ.“
ئویش ہر وا فہرامؤشکارانہ گوتی، ”بابہ گہ وادہ کانتان لہ بہر قہحبہی شاری لووسی ناو بہ لہ مہکانیان ناگایان لہ وان نہ ماوہ، منیش دہبن بہ وانیش رابگہم تا نہ چنہ باوہشی خہلکی دیکہ.“

کوپہ دریژہ کہ یان، کہ باریکتریش بوو، گوتی، ”گؤشتی ماسی ئینسانخورت خوار دووہ، ہموو شتیکت لہ دەست دی.“
پؤلیسہ کان لہ وانیشیان پرسی، ”ئورؤ بہ یانی بق پراو دہر چووبوون؟ کوپ و کچیکتان نہ دیوہ خویان فری دابیٹہ ناو ئا؟“

ديسان كوپە دريژ و باريكه كەيان گوتى، ”با، كوپىكى
پەشتالە و كچىكى قىزەرد بوون.“

پۇلىسەكان نزيكتر بوونەو و ئاسوودەى ئەو و بوون
كارەكەيان بەئەنجام گەيشت، پرسىيان، ”لەكوئ؟“
كوپە كورترەكەيان دەستى بۇ خوارتر پاكيتشا، ”لەوئ،
لاى كەنارەكەو و بوون، ئەو و چەند پوژ پيشتر، لەگەل ئىمە
سوار بوون و بەو ناو ودا سوورانماننەو.“

ئەفسەرەكەيان توندتر پرسىي، ”مەبەستمان ئەمەق بەيانىيە،
ئەمەق كەستان نەديو و خۆى ھەلدايىتە ناو پووبارەكەو؟“
ديسان كوپە دريژەكە، ”ئەمەق نا، لە پيش خۆركە و تنەو و
ليزەين كەسمان نەديو.“

”ئەى پيرەپياو توش نەتديون؟“
پيرەپياو كە وەلامى نەدانەو، نەو كەانى گوتيان، ”ئىي
گەپىن كەپە.“

ھەتا و بەقولى چووبو و ناو پيشت و گۆشتى دەموچاوى
پيرەپياو كەو، گريان و پىكەنين لەسەر گۆشتى مردووى
پوخسارى دەر نەدەكە و تن.

كوپە ھەرزەكارە ماسيگرەكان ديسانەو و لىيان پرسىيەو،
”جەدق بۇ وەلامى ئەو پۇلىسانەت نەدايەو، مردن ئەو و نەدى
بگەپىن؟“

”بەلاشە، گەران بەدواياندا بيسوودە.“

ھەستا و سووپايەو و پۇيى، بەرەو ناو كۆختەكەى
ناو خانو و كۆن و پووخاوەكان پۇيى، كە ئەو و نەدى ئەو
سالانەى لەسەر سىنگى ھاروونە پەشىد كەلەكە بوون ئەو

بہس رنی تیدا گابوون.

کورہ باریکہ دریژہ کہیان ہاواری کرد، ”باپیرہ پنش
ئہوہی بمری پیمان بلی، شوینہ کہیمان پی بلی.“
”شوینی چیتان پی بلیم حہ رامزادہینہ؟“
”شوینی پارہ کانت، بزانیں لہ کویت شاردوونہوہ.“

* * *

مانگیکی تہواو گہران، ژیر پرد و گیزہئاو و بنکہندپ و
ئہشکہوتی ناو ئاوہ کہ گہران، تہواوی کہنارہ کہش، ئہو
تورانہشیان بہسہر کردہوہ کہ ہر چند کیلومہ تریک بہ
قوولاییی دیجلہ لہوبہروہری ئاوہ کہ رایہل کرابوون بؤ
ئہوہی لہ کاتیککی ئاوادا لاشہکان بگریتہوہ. ئہو تورانہ
وہک دیواری زہبہ لاج، وہک دیواری کونکون لہوسہر بؤ
ئہوسہری دیجلہ رایہل کرابوون، ہیچ شتیکی گہورہیان
بہناودا تینہدہپہری و دەیانگرتہوہ، بہلام لہو ماوہیہدا ہیچ
لاشہیہکیان پیوہ نہلکابوو، ہیچ شتیکیان نہدوزیہوہ. سی
پوژی یہکہم ئومیدیکیان ہہبوو، مہلہوانہ شارہزایہکان
دہیانگوت،
”لاشہ دواى سى پوژ ئہستور دہبیت و سہر ئاو
دہکہوئ.“

بہلام ئہوان نہ ئہستور بوون و نہ سہر ئاو کہوتن
دوو کورہ ہہرزہکارہ کہش گہران، باریکترہ کہیان
پرسیی، ”بہچیدا بزانیں ماسیہ ئینسانخورہکان نہیانبردوونہ

ئەشکەوتە قوولەکانی خۆیان. دەلین،
پادشا سەر چەکوچەکیان دیتە دەری و تا تەواویان
دەکن، لەژێر پایە گەورەکانی پردهکە وەک پاسەوان
دەسووپیتە وە.
کۆرە بچوو کترەکیان گوتی، ”من ئەو پادشا پیرەم دیو،
چاویکی سەوزە و ئەوی دیکە ی سوورە.“
”نا ئەوەیان شاژنە ماسیی پاسەوانە، نێرەکیان وەک
گولە دەر دەپەرێ و نابینرێ.“

عاشقەکانی بەغدا هەوڵەکیان زانی، دەستی یەکتریان دەگرت
و بە کەنارەکاندا هاتوچۆیان دەکرد. دیجلە وەک جەستە ی
دوو عاشقە ونەکە دەهاتە بەرچاو، کە ئەوەندە ی دەکرێ
دریژ ببۆو.

کەمالی بەزاز چاوەپروانی و مەرگی ونی کچەکی
شەکتیان کردبوو، وەک منارە یەک بەسەر یە کدا رووخابوو،
لە بەرپۆبەری پۆلیسی پرسی، ”ئێستا چی، ئێستا دەتوان
چیمان بۆ بکەن؟“

بەرپۆبەری قالبووی کارەکی گوتی، ”من ئیدی هیچم
لە دەست نایەت، بە پێی نامەکە و دیار نەمانیان خۆیان فری
داوەتە ناو ئاوەکە، بەلام مەلەوانەکانم، شارەزاکانم هیچیان
دەست نەکەوت و ئەوەش شتیکی دیکە دەلێت.“

”چی تر دەلێت؟“

”تەنھا جەستەیان بۆ ئێمە بەلگە ی مردنیانە کە نییە.

ناتوانین نامہی وہ فاتیسیان بؤ بکہین۔“

بہلقیس کہ لہو ماوہ دورودریژہدا لہ نزیک پروبارہکہ دور نہدہکہوتہوہ، شوو و پوژ تہنہا بانگی نیانی دہکرد، ئیدی بہتہواوی دہنگی کہوتبوو، تہنہا بہئاستم لئوی دہجوولایہوہ۔

ئہو خیزانہ جہنگاوہرہ وہک پاشماوہی سوپایہکی شکاو لہ شہرپیکی خویناویدا گہرانہوہ، بہ ہیزیکی نادیاری عاشقان ہہلاہلا ببوون، کہسئک نہبوو پیشوازیان لی بکات، کہسئک نہبوو چیروکی پرائازاریان بگپرتہوہ، دورانیکی بیدہنگ و ئہژتوشکانیکی ترسینہر، ئہو مہدالیا وہہمیانہشیان لہدہست چووبوو کہ پینان وا بوو بہ گوللہبارانکردنی عاشقہکان دہستیان دہکہوئ۔ نہیانقوانی کؤلان کؤلان بگہرین و بانگہوازی سہرکہوتنیان بہ گوئی خہلکدا بدہن۔ شاریش ئہوہندہ ماندوہ تاقہتی بیستنی ہیچ کؤستیکی دیکہی نیہ۔ بہلقیس وہک شاژنی مہملہکہتیکی دوراو بہناو ولاتی پروخاوی خویدا دہگہرا، پایہکانی تہمہن و دیوار و ساپیتہی سہربانہکانی ژیانی بہسہر یہکدا تہپیبوون۔ وہک شاریکی دواي شہرپیکی کؤلان بہ کؤلان ہہموو شوینیکی جہستہی دووکہل و توز و پاشماوہی ئاگری لی بہرز دہبؤوہ۔ بہلقیس بہ بالایہکی بہرز بہلام چہماوہوہ، بہ ہہنگاوی ہتواشہوہ بہناو ئہو وئرانہدا تیدہپہری۔

وہرزی گریانی بہلقیس لہگہل ئہو وئرانہیہ ہاتبوو، وہرزیک تاییہت بہ ژن، بہلام ئاخ بہلقیس دلؤپہفرمیسکیکی پی نہمابوو۔ بہ پیچہوانہی ئہو ہہموو خہیالہ سہمہرانہی کہمالی بہزاز، سلیمانی ماتہمیکی قوول و نہینئی و پرشکو

بۆ کچە عاشقەکە ی دادەنئ، ناوی ئەو کچە لە پەلکە زێرینە دەنووسئ و بۆ هەمیشەش ناوی کەمالی بەزاز و کۆرەکانیشی لەبیر خۆی دەباتەو.

کەمالیش ئیدی نایەوئ ناوی بیت و دوکانەکانی دەفروشت و کۆرەکانی هەریەکەیان پوو لە ولاتیک دەکەن. زەمەن هەموو شتیک دەهاریئ، ئەوان هەموویان پیر بوون و تەنھا عاشقەکە ی نیان و سەرورەر هەر وا بە گەرموگۆری و گەنجی مایەو. هەموو کچیکی قۆزەردی زانکۆ کە با قۆزە زەردەکە ی دەلەراندەو لە لای بەلقیس، نیان بو.

ئەو ولاتە چەند شەری دیت و چەند کوشتاری تیدا بەرپا بوو، بەلقیس هەستی پئ نەکرد، وردەوردە زەمەن لاق و دەست و گۆیی لئ دەستاندەو، ئەویش تەنھا لە سالی کۆچی خۆیدا دەژیا، سالی کۆچی ئەو ئەو پۆژە بوو کە تا گەراج لەگەل نیان چوو گەراجی بەغدا. ئەو پۆژە ی بەرپی کرد بۆ بەغدا بۆ ئەو ی بخوینئ، زەمەن لەو سالیوە دەستی پئ دەکرد، گەردوون لەو سالیوە جوولا بۆ وردکردن و وێرانکردن. لەگەل نامەکە ی سەرورەر دیجەش دریز دەبۆو. چالی دلی دایک بەبی تەرمی مندالیەکە ی هەرگیز پئ نابیتەو. دەتوانئ بەلارە لار بپروات، پەش و سپی دەبینئ، کورپکوور بۆتەو و گوشتی پتووە نەماو. بەلام هیتشتا سەردانی هەولیر دەکات، دەچیتە لای تانکیەکە ی سەیداوا، نالی (ئەلیم) و دەلی (ئەریم) نالی (وەکو) دەلی (وەکی). هەر لەو شویتە دادەنیشئ کە یەکەم جار لینی دانیشت و چاودیری مالی سەرورەری دەکا، خۆ ئەوانیش لەوئ نەمان، ئەو گەرەکە بەتەواوی شیواو. تەنھا کۆترەکان هیتشتا بە

ناسمانی دوو کہ لاویدا دہ سوورینہ وہ، ہیشتا کۆتریکی رەش
 وەک قیرو بنیشت بە کۆترە سپیہ کە ی دلی ئەو وہ نووساوە.
 کە سەردار گەرایە وہ هەولێر دوو شت گۆرابوو، بەکە میان
 خۆی، پستی پیر و چەرمی گەردن و قژی پووتابۆوە و
 لاجانگ و سمیلی سپی بوون، هەموو کچەکانی ئەوروپا
 نەیان توانیبوو سمیلە ستالینە کە ی پێ بتاشن. دووہ میان
 هەولێر بوو لەبەر قورسی کوور بپۆوە. ئەوہی وەک خۆی
 مابۆوە تەنھا چیرۆکی ژنە کە ی لای تانکی سەیداوا بوو، ئەو
 ژنە چەند مانگ جارێک دیت و بەرامبەر کۆلانەکان دادەنیشی.
 سەردار ماوہیەک بەدیاریە وہ رادەوہ ستا، ئاخەر ئەو ژنە
 چی پێ ماوہ سەردار دەیەوئ لینی بستینی، چەند جار
 دەیەوئ بپروات و نەیدوینتی. بەلقیس سەر بەرز دەکاتە وہ،
 ئەوہندە ی دەکرئ چاوی بچووک دەکاتە وہ تا سەردار
 ببینت. دەموچاوی دەگۆرئ وەک ئەوہی سی سالی تەواو
 بگەریتە وہ، دەیەوئ هەستت، بەلام هیزی لاقەکانی ئەو
 هەوالەیان نەبیستووہ و ناگەریتە وہ، بۆیە ناتوانی هەستت،
 سەردار دەست دەخاتە سەر شانێ، لەسەر زەویە کە لای
 دادەنیشی، دەستە وەک کاغەز تەنکەکانی ماچ دەکات، سەر
 جار دەیخاتە سەر سەری، راستە کانی فرمیسکی دەمیکە
 وشکی کردووہ، بەلام سەردەمی گریانی بەلقیس تەواو
 نەبووہ، ئەوہی سەردار چاوەرپی ناکات، ئەوہیە کە دەلی،
 ”سەردار کوورم جارێکی دیکە نامە کەم بۆ بخوینە وہ.“
 سەردار لەو هەموو عەزابە سەری دەسوورمێ کە ئینسان
 دەتوانی هەلی گریت و لە دلیدا جیتی بکاتە وہ. کە سەردار
 نامە کە تەواو دەکات، بەلقیس دەست بۆ خانووہ کۆنە کە ی

مالی سەرورەر پاده کیشی، ده لێ، "ئەو ژنە سەر ئاسنینه فێلی
لێ کردین، تۆش هاوکار و بەشداری بووی؟"
سەردار گوتی، "فێلی چی؟"
"هەمووی فێل بوو، نامەکه، دیجلە و مردنەکه، هەمووی فێل
بوو، دەمهوی سۆراغیکیان بکەم بزانی لەکوێ شار دوونهوه."
سەرداری بیچارە چاوه کانی وشک نەدەبوونهوه، گوتی،
"مەبەستت لە ئەو ژنە کێیه؟"
"ماریەم، ماریەمە پەش، دایکی ئەو هەتیوه."
"ئەو ژنە، دایکی سەرورەر بیست سالی ش دەبین مردووه."
به لقیس ئارامتر، 'ئەوانە ی منیش هەموویان چوون، تەنها
ئەو کچەم ماوه."

٢٠١٦/١١/١٥ دەستم به نووسینی کرد و

٢٤ تەممووزی ٢٠١٧ تەواو بوو

سہرہمی گریانی بہ لقیس دووبارہ
نووسینہ وہی داستانیکی ترہ لہ چہ شنی لہ یلا و
مہ جنون و لاس و خہ زال و مہم و زین.
نہ مرکردنی عہ شقیکہ کہ پینہ گہ یشتنی ئازاریکی
ئہ بہ دی و پیگہ یشتنی تیاچوونی جہ ستہیی و
فیزیکیہ.

سہرہمی گریانی بہ لقیس گنرانہ وہی
چیروکی نیان و سہردارہ لہ چہ شنی شیرین
و فہرہاد. گنرانہ وہی قہدہ غہ بوونی عہ شقیکی
بیگہ رده.

